

ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ
ജാതികൾ

കരുണാകരമേനോൻ പനിക്കോട്ട്

(പ്രസാധകൻ : കോഴിക്കോട്, വിദ്യാവിലാസം)

PREFACE.

The object of this book is to provide money for the War Funds. As President of the Tellicherry branches of the funds I have great pleasure in recommending it to English and Indian students. It is written in a style that avoids an excessive use of Sanskrit words and the author is one who has had many years of Government service and has long enjoyed a well-earned retirement. All the statements of facts can be verified by reference to census reports and to Dr. Thurston's invaluable book on "Castes and Tribes of Southern India," and it is believed that this is the first book that presents all these particulars about castes in Malabar in the language of Malabar for the perusal of those directly interested in them.

SYDNEY ROBERTS, I. C. S.

TELLICHERRY }
6TH MARCH 1915. }

പ്രസ്താവന.

(തർജ്ജമ)

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധാഘാതങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ സഹായിക്കുകയാകുന്നു. ഈ ഫണ്ടുകൾക്കു രഖപ്പെടുത്തി ശേഖരിക്കാൻ പ്രസിദ്ധത്തിന്റെ നിയമിതർ ഇതിനെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഇന്ത്യക്കാരായ വിദ്യാഭ്യാസക്കന്മാരോടു നാം വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ശുപാർശിക്കുന്നു.

ഇത ഏതീടത്തും അറിയാത്ത സംസ്കൃതപദപ്രയോഗത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകർത്താവാകട്ടെ അനേക സംവത്സരം ഗവണ്മെന്റിനെ സേവിച്ചിട്ടു നന്നായി സമ്പാദിച്ചൊരു വിശ്രാമത്തെ ബഹുമാനം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ആളാണ്. ഇതിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ എല്ലാം കാനേഷുമാരി രേഖകളും, "ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിലെ ജാതികളും വർഗ്ഗങ്ങളും" എന്ന പേരായ ഡാക്ടർ തർസ്റ്റന്റെ അമൂല്യപുസ്തകവും നോക്കിയാൽ സത്യമെന്നു തെളിയുന്നതാകുന്നു. ദമ്പയാളത്തിലെ ജാതികളേപ്പറ്റിയുള്ള ഈ വക സകല വിവരങ്ങളേയും അവകളിൽ പ്രത്യേക സമഗ്രവക മലയാളത്തിലെ ഭാഷയിൽ വായിച്ചറിവാനാഗ്ലാങ്ങ കൊടുക്കുന്ന പ്രഥമപുസ്തകം ഇതാണെന്നതു നമ്മുടെ വിശ്വാസം.

SYDNEY ROBERTS, I. C. S.

INTRODUCTION.

CASTE.

"THE fourfold division of castes," says Lord Shri Krishna, "was created by me according to the apportionment of qualities and duties." Elsewhere it is taught that the Brāhmanas, the Kshatriyas, the Vaishyas, and the Shudras emanated from the mouth and sundry other parts of Brahma. This latter teachings all—save those who have blind faith—may find it somewhat difficult to swallow. Moreover, how much difference in dignity can the various parts of the same body possess? Does the head get contaminated or polluted by touching the legs? Is the difference now observable between various classes emanating from one and the same member, in the matter of pollution, etc., justifiable? Were qualities and duties the cause of difference in caste, should not all persons with identical qualities and duties form one and the same caste? If, however, colour and not these two be said to be the cause of caste, this, too, is not in accordance with experience. Were it to be said that, whatever may have been the causes in former days, at present the test is birth and observances, here also difficulties would arise.

Suppose it is proved that a Brāhmana is illegitimate? Is it just that this poor man who, at the time of birth and for many years afterwards, was recognised as a Brāhmana, should subsequently be made to suffer? Think, too, of all the divine services performed and the gifts received by him, and, above all, of the position of the large number of his castemen who must have dined in his company!

On the whole, it may be affirmed that, in this twentieth century, the test of caste is neither the place of origin (*e. g.*, Brahma's head, feet etc.) nor "qualities and duties," nor colour (*varnam*). As for "qualities," they are not at all the cause, and those who maintain the contrary must be hypocrites. If places of origin be the cause, there could be only four castes. On one occasion a friend of the present writer—a wealthy landlord (*janmi*)—visiting a high European official, was asked

to what caste he belonged, and answered that he was a Vāriyar. Not satisfied with this information, the gentleman enquired if his visitor was a Brāhmana. Of course, the answer was, "no." Thereupon he was, in succession, asked whether he was a Kshattriya, a Vaiśhya or a Shūdra. To all these, the Vāriyar returned, "no." Thereupon the gentleman burst out in excellent Sanskrit, "Varnāṇām pañcadhātvam nasurutam (I have never heard that there are five castes)". Viewed in this light, are not the thousand and one different sects of Brāhmanas, none fitting in with one another, *e. g.*, Vaiṣṇava, Mādhva, Smārtha, Tenkalai, Vadagalai, Māngudi, Vadama, Choliya, Nambūdiri, Embrān, and likewise varieties among Kshattriyas, Vaiśhyas and Shūdras impossible and absurd?

Next, let it be supposed that castes are determined by actions. Here, however, we find "actions" the same, but castes various. Moreover, why are persons belonging to one caste not promoted to a "higher" one, as the fruit of meritorious actions, as Visvāmītra and others were of old? Now-a-days we only witness degradations awarded as punishment for imperfect "actions," the power to promote being confined to missionaries and Tangals. They, if so inclined, can, as we have daily experience, confer on Cherumas and others (who, till yesterday, had to stand at a distance of 61 feet and more from the "higher" castes and, in addressing the latter, use humiliating expressions), the power to approach and behave like equals; while the priestly Brāhmana can but send *down* persons as the penalty of bad actions. What then is caste? I answer: People congregated in separate groups, in course of time, whether on account of relationship, or for purposes of mutual protection, or for some other cause. As time went on, jealousy sprang up between the various groups, and disputes arose as to the superiority of the various customs and habits, which inevitably had come into existence among them. These disputes ended, sometimes in compromises, sometimes in victory for one side and defeat for the other. Thus, some communities became mutually equal, the rest superior or inferior to others. Inter-dining and mutual marital relations became possible to the former, while "inferior" communities could take food from "superiors," but the reverse was not permissible, and personal contact with or approach of "lower" persons rendered immersion in water compulsory for the "higher." In this manner, various castes sprang into existence.

Next, we will consider briefly the actions and customs of the several castes. They are, among others : (1) Right to study the Vedas and repeat Gāyatri. (2) the use of the sacred thread. (3) Necessity for immersion after touch or approach by a "lower" casteman. (4) The use of flesh and fish and spirituous liquors. (5) Ceremonial pollution consequent on birth or death in the family, etc. Some view this as a sign of superiority that with them pollution lasts only ten or twelve days. Some abstain from fish and meat and do not use spirituous liquors. Some are at liberty to take liquor. Some eat only fish. Others again only meat. Some use all three and yet are "superior."

Can caste be determined by the presence of the sacred thread? No. Many, too, who are not privileged to study the Vedas, nevertheless pass for Brāhmanas. Similarly, as regards other sacraments (samskāras) law of inheritance etc.—etc., "inadequate pervasion" and unwarrantable inclusion are observable. For example, do we not know some who, whilst performing Chaulam and Simantam, are, yet, not "twice-born"? (i. e., Brāhmanas, Kshatriyas, and Vaishyas). Do we not know Brāhmanas and Kshatriyas, who, although they have marriage according to the *Smritis*, nevertheless, follow *Marumakkathayam* law and, in some cases, allow re-marriage and widow-marriage? Space will not permit of such instances being exhausted. A single instance may be cited to show that "actions" are no cause for caste. In two given castes, marriages are similar; in both the pollution-period is the same; in both the dead are buried in a sitting posture; both abstain from animal food; yet, there is important difference between the two communities; the two do not inter-dine, nay, the one has to bathe after touching the other! In short, the one is Brāhmana or Kshatriya, while the other is a Shūdra!

P. KARUNAKARA MENON

P. S.—Since writing the above I have received the *Commonweal* of the 5th instant, in which appear the following remarkable words from that remarkable personage, Sir Nārāyana Chandavarkar. "The Vedas and the Upanishads are the basis of the Hindu religion. Where is caste, as we understand it and practise it, sanctioned in their injunctions and teachings? The *Bhagavad-Gita* speaks of lower

castes as having been created by God in point of difference between man and man with reference to qualities and duties. There is no mention of birth determining caste, no prohibition to anyone, whatever his birth, taking to anyone of the four castes, provided he is possessed of all qualities enabling him to perform the duties of that caste."

P. K. M.

ജാതി അല്ലെങ്കിൽ വണ്ണം.

ഗുണങ്ങളുടേയും കർമ്മങ്ങളുടേയും താരതമ്യം നോക്കി താനാണ് ചതുർവ്വണ്ണം സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ദേഹത്തിൽ ഓരോരോ ഭാഗത്തിൽ നിന്നാണ് ബ്രാഹ്മണ കുന്ദകൃഷ്ണൻ ഉണ്ടായതു എന്നു വേറെ സ്ഥലത്തു പറയുന്നു. കണ്ണു ചീമ്മി വിശ്വപ്രസാദനവരല്ലാത്തവർ ഈ രണ്ടാമത്തെ പക്ഷത്തെ വിശ്വസ്തവാൻ തെല്ലു തെളുത്തുണ്ടായേക്കാം. കൂടാതെ ഒരു ദേഹത്തിന്റെ മുഖവും മറു ഭാഗങ്ങളും തമ്മിൽ എത്രകണ്ടു മാഹാത്മ്യവ്യത്യാസമുണ്ടാകാം. തലക്കുകാലിനൊതൊട്ടാൽ അത്രദൂരമുണ്ടോ? ഒരു അവയവത്തിൽനിന്നു ചുറ്റപ്പെട്ട കൂട്ടർ തമ്മിൽതന്നെ ഇപ്പോൾ കാണുന്നപ്രകാരം ബ്രഹ്മാവിനെയെന്നപോലെ തന്നെ മറ്റും വ്യത്യാസം വ്യാപാരമോ? ഗുണകർമ്മങ്ങളാകുന്ന വണ്ണവ്യത്യാസത്തിന്നു ഫേതു എങ്കിൽ ഒരുപോലെത്തന്നെ ഗുണകർമ്മങ്ങളോടു കൂടിയവർ എല്ലാം ഒരു ജാതിയാകേണ്ടതല്ലയോ? ഇതു രണ്ടുപല വണ്ണമാണ് വണ്ണത്തിന്നു ഫേതു എങ്കിൽ അതും അനുഭവസിദ്ധമല്ലല്ലോ. മുൻകാലങ്ങളിൽ കാരണങ്ങൾ എത്രതന്നെയായിരുന്നാലും ഈ കാലം കാരണം ജന്മമല്ലെങ്കിൽ ജനനവും ആചാരവുമാണെന്നു പറയുന്നതായാൽ അതിന്നും വൈഷമ്യങ്ങൾ കാണുന്നു.

ചിലപ്പോൾ ഒരു “ബ്രാഹ്മണന്റെ” അമ്മയെ വൃദിചാരം ആരോപിക്കയും തെളിയുകയും വൃദിചാരം ആരോപിച്ചതിന്റെ ശേഷമാണ് ഈ ചുരുന്ന് ഉൽപ്പാദിച്ചതെന്നു കർന്നകരും കീർത്തിനാളിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സംഭവമല്ലല്ലോ. ജനിച്ച സമയവും ചിന്നെ അനേക സംഭവങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണനെന്നു അന്നു വരികപ്പെട്ട ഈ സാധു വഴിയെ മറ്റൊരാളുടെ കർമ്മദോഷത്തി

ന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതു ന്യായമോ? എങ്കിലും ഈ സാധുവിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നുവല്ലോ. ഈ വിഭാഗം ഭ്രഷ്ടനാകുമ്പോഴെല്ലാം പുജാദികളും വാങ്ങിയ പ്രതിഗ്രഹങ്ങളും ആയാളോടുകൂടി ക്ഷിച്ച ബ്രാഹ്മണരുടെ കഥയും ഓർക്കുക.

ആകപ്പാടെ വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഈ ക്രിസ്താബ്ദം ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജാതിക്കു കാരണം ഉല്പത്തിസ്ഥാനവുമല്ലാ ഗുണകർമ്മങ്ങളുമല്ല, വസ്തുവുമല്ല, ഗുണം അല്ലെങ്കിലും ഉല്പത്തിസ്ഥാനമാണ് ഫേതു എങ്കിൽ ചാതുർവ്യർണ്ണമല്ലെങ്കിൽ തരമുള്ള. മരിക്കൽ ഒരു പ്രമാണി വാരിയർ യോഗ്യനായ ഒരു യുവാവുനെ കാണാൻ പോയി എന്നാണ് ജാതി എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു വാരിയർ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു തൃപ്തനാകാതെ ബ്രാഹ്മണനാണോ എന്നു സാജ് ചോദിച്ചു. അല്ല എന്നു ഉത്തരം കേട്ടപ്പോൾ ക്ഷത്രിയനോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതുമല്ല എന്നു പറഞ്ഞാറെ വൈശ്യനോ ശൂദ്രനോ എന്നു ക്രമേണ ചോദിച്ചു. രണ്ടും അല്ല എന്നു കേട്ട സമയം “വസ്തുനാം പഞ്ചധാതപംനശ്രുതം” എന്നു സാജ് പറഞ്ഞുവത്രെ. ഇതു വാരിയരുടെ മുഖത്തുനിന്നു തന്നെ ഇതു ഏഴുതുന്ന ആൾ ഗ്രഹിച്ചതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ ശ്രീവൈഷ്ണവൻ, മാധവൻ, സ്വാമൻ, തെങ്കല, വടകല, മാങ്കടി, വടമൻ, ചോഴിയൻ, നമ്പൂതിരി, എമ്പ്രാൻ, ഇപ്രകാരം തമ്മിൽ തമ്മിൽ കൊള്ളാത്ത ആയിരം മാതിരി ബ്രാഹ്മണരും ഇതുപോലെ തന്നെ ക്ഷത്രിയ വൈശ്യ ശൂദ്രരും അസംഭവവും അസംബന്ധവുമല്ലയോ?

ഇനി കർമ്മംകൊണ്ടാണ് ജാതി നിശ്ചയിക്കുന്നതെന്നിരിക്കട്ടെ. കർമ്മങ്ങൾ നോക്കിട്ടും ജാതി വെച്ചുറയായിട്ടും കാണുന്നുവല്ലോ. അതും കൂടാതെ വിശ്വാമിത്രനും മാറ്റം സിദ്ധിച്ചപ്രകാരം പിന്തുടരുകൊണ്ടു ഒരു ജാതിയിൽനിന്നു ശ്രേഷ്ഠമെന്നുവെച്ചു മറ്റൊരു ജാതിയിലേക്കു കയറാം ഉണ്ടാകുന്നില്ല? കർമ്മവൈകല്യത്തിന്നു ശിക്ഷയായിട്ടു അധഃപതനം മാത്രമല്ലെ ഇപ്പോൾ കാണുന്നുള്ളൂ. കേറുവാനുള്ള അധികാരം പാതിരിക്കും “തങ്ങറക്കം” മാത്രമെ കണ്ടുവരുന്നുള്ളൂ. ഇവർ വിചാരിച്ചാൽ അറുപത്തിനാലും അധികവും അടിയകലെ ആചാരവും പറഞ്ഞു ഇന്നലെ വ

മെ മാറിനില്ക്കേണ്ടിയിരുന്ന ചെറുമാൻ മുതലായവർക്ക് അടുത്തുവരുവാനും സമാധാനപോലെ നടപ്പാനും സപാതന്ത്ര്യം കൊടുപ്പാൻ കഴിയുന്നത് വിശ്വാസഭവമല്ലയോ. ബ്രാഹ്മണർക്കകട്ടെ അധഃപതനാനിക്ഷവിധിപ്പാൻ മാത്രമേ അധികാരം കാണുന്നുള്ളൂ.

ചിന്നെ എന്നാണു ജാതി എന്നു വെച്ചാൽ എന്നിങ്ങനെ നന്നായ പദമാണ്. അന്യോന്യബന്ധുത്വത്താലോ, അന്യോന്യരക്ഷയ്ക്കോ, തൊഴിൽ ഫേതുവായോ, മറ്റു കാരണത്താലോ ആവശ്യത്തിനോ കാലംകൊണ്ടു ചിലർ ഒരേത്തരം നേരിച്ചുകൂടി. മറ്റു ചിലർ മറ്റു ചിലേടത്തും കൂടി. ഇങ്ങിനെ പല സംഘങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഇവർ തങ്ങളിൽ വഴിയെ 'സേതനയ്ക്കത്തിരക്കു' തുടങ്ങി തങ്ങളെ തങ്ങളെ ആചാരങ്ങളും നടവടികളുമാകുന്നു അധികശ്രേഷ്ഠങ്ങൾ എന്നു തർക്കമായി. ചിലപ്പോൾ രാജിയായിട്ടും ചിലപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടർ ജയിച്ചും മറുവർ തോറ്റും കലാശിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ചില സംഘങ്ങൾ അന്യോന്യം തുല്യരായും മറ്റു ചിലർ മീതേയും അഥവാ താഴ്ന്നും ആയി. തുല്യന്മാർക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ നേരിച്ചു കേണവും അന്യോന്യം വിവാഹവും പാടുണ്ടായി. മീതെയുള്ളവരുടെ അന്നും കീഴിലുള്ളവർക്കു ഭക്ഷിക്കാമെന്നും വിചാരിച്ചു പാടില്ലെന്നും താഴെയുള്ളവനെ തൊടുകയോ അടുക്കുകയോ ചെയ്യുപോയാൽ മീതെയുള്ളവൻ കുളിക്കേണമെന്നും വെച്ചു. ഇങ്ങിനെ പലപല ജാതിയുണ്ടായിത്തീർന്നു.

എന്നി ഇവരുടെ കർമ്മാചാരങ്ങളെ അല്പം ചിന്തിക്കാം. ഇതു കർമ്മ ഏതെല്ലാമെന്നുവെച്ചാൽ 1. വേദോച്ചാരണത്തിനും ഗായത്രിയ്ക്കും അധികാരം. 2. പുണരൂൽ അല്ലെങ്കിൽ യജ്ഞോപവീതം. 3. തൊട്ടാലോ അടുത്താലോ സ്നാനം. 4. മണ്ണുമാംസങ്ങളും മദ്യവും ഉപയോഗിക്കുക. 5. ജനിച്ചാലും മരിച്ചാലും ചുവ അല്ലെങ്കിൽ ആശേഷം. 6. സ്ത്രീകളുടെ ആത്മവകാലാനുഷ്ഠാനം. 7. ചെറുളം, സീമന്തം തുടങ്ങിയ ക്രിയകൾ. 8. വിവാഹമുണ്ടോ ഇല്ലയോ. 9. അതു ചെയ്തതിരട്ടുംമുമ്പു വേണമോ. 10. വിധവാവിവാഹമുണ്ടോ. 11. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയോ സ്ഥാപിക്കുകയോ. സ്ഥാപിക്കുന്നത് ഇരുത്തിയോ കിടത്തിയോ. 12. ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടോ.

13. മക്കത്തായമൊ മരുമക്കത്തായമൊ ഇങ്ങിനെ പലതുമുണ്ട്. ചില കൂട്ടർ തങ്ങൾക്കു ചുവ പത്തൊ പന്ത്രണ്ടൊ മാത്രമെടുത്തു എന്നത് ഒരു വലിപ്പമായി വിചാരിക്കുന്നു. ചിലർ മന്ത്രിമാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും മദ്യം സേവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ മദ്യം ആവാം. ചിലർ മന്ത്രി മാത്രം ഭക്ഷിക്കും. ചിലർ മാംസം മാത്രം. ചിലർ മദ്യം മാത്രം ശീലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ മൂന്നും സ്വീകരിക്കുന്നു.

യജ്ഞോപവീതംകൊണ്ടു ജാതി തെളിയുമൊ എന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതു ഇല്ല. വേദാഭ്യായനത്തിന് അവകാശമില്ലാത്ത പലരും ബ്രാഹ്മണരായിട്ടു നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുപ്രകാരം വിധ്വംബവിവാഹം, ചെറുളം, സീമന്തം തുടങ്ങിയുള്ള സംസ്കാരങ്ങൾ, ദായഭാഗം ഈ വകകൾക്കെല്ലാം അപ്രാപ്തിയോ അതിപ്രാപ്തിയോ കാണാം. ചെറുളം, സീമന്തം ഇതുകൾക്കു അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ചിലർ ദ്വിജൻ (അത്ഥാൽ ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ) അല്ലാതെ ചിലരെന്നും അറിയുന്നില്ലയൊ. സ്മൃതികൾക്കനുസരിച്ചു വിവാഹകർമ്മം ചെയ്തിട്ടും മരുമക്കത്തായക്കാരായിത്തന്നെ കഴിയുന്ന ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയന്മാരെയും നമുക്കറിവില്ലയൊ. ഇങ്ങിനെ പറവാൻ ആരാദിച്ചാൽ അവസാനമില്ല. കർമ്മമല്ല ജാതിവ്യത്യാസത്തിന്നു സാരമായ കാരണം എന്നതിലേക്ക് ഒരു ഉദാഹരണം കൊടുക്കാം. രണ്ടു ജാതികളിലും വിവാഹം ഒരുപോലെ. രണ്ടിലും ആശൌചദീനം ഇല്ല. രണ്ടിലും ഇരുത്തിയാണ് ശവസംസ്കാരം. രണ്ടുകൂട്ടരും മന്ത്രിമാംസാദി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒക്കെയാണെങ്കിലും ഈ രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ ഗണ്യമായ ഭേദം ഉണ്ട്. അന്യോന്യം സഹഭോജനമില്ല. പെണ്ണിനെ കൊടുക്കുകയും തൊട്ടാൽ കളിപോലും ഉണ്ട്. കിംബഹുനാ, ഒരു കൂട്ടർ തുറുമാണെന്നും മററവർ ബ്രാഹ്മണരോ ക്ഷത്രിയരോ ആണെന്നും കൂടി വരുന്നു.

ഈ വക ആചാരവ്യത്യാസങ്ങളും മറ്റും വിവരമായി അറിവാനും കൂട്ടത്തിൽ അനേക വിചിത്രനടപടികൾ കൂടി ഗ്രഹിച്ചാനും വേണ്ടി മദിരാശിസംസ്ഥാനത്തിലെ പലപല ജാതിക്കാരെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ താഴെ ചുരുക്കത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നു.

ജാതികളുടെ പേർ.

അകമുടയാൻ	കടുപ്പട്ടൻ
അടികൾ	കണ്ണൻ
അനുപ്പൻ	കണിയാൻ (കണിശൻ)
അന്നാടൻ (ഏറന്നാടൻ)	കംസല (കംസര)
അറുവ	കമ്മാ (കാപ്പ-റസ്സി)
അമ്പട്ടൻ	കമ്മാളൻ (തമിഴ്)
അമ്പലവാസി	കമ്മാളൻ (മലയാളം)
ആമാലുൻ	കരിമ്പാലൻ
ആരി (അഥവാ, മത്തൻ)	കണ്ണെരാ
ആരെ	കല്ലൻമൂപ്പൻ
ആശാരി	കണ്ണുഗാര
ആണ്ടി	കന്നടിയൻ
ഇരുളൻ	കളളൻ
ഇരഡികാ	കണ്ണമ്പട്ട
ഇരയ്യവൻ	കാക്കാളൻ
ഉപ്പു	കാടൻ
ഉള്ളാടൻ	കാണിക്കൻ
ഉത്താളി	കാപ്പിച്ചിയൻ
എടയൻ	കാപ്പ (റസ്സി)
എറവള്ളൻ	കാലിംഗി (കാലിഞ്ചി)
എളയത	കിളളക്രാത
എറാടി	കടിയൻ
കൈലിയൻ	കഡുമ്പി
കേൻ (കേട്ടാൻ-കേവൻ)	കഡുമ്പി (കടുമ്മിക്കാരൻ)
കോമന്നെത്താ	കണ്ണി

കുറിച്ചൻ (കുറിച്ചിയൻ)

കുന്ദുവൻ

കുറവൻ

കുറുന്മാ

കുറുമൊ

കുറുമ്പൻ (കുറുമാൻ)

കുരുവിക്കാരൻ

കുന്ദാരൻ

കുറുപ്പവകക്കാർ

കെലാസി

കേവുതൊ

കൈകാട്ടി

കൈക്കോളൻ

കൊങ്ങുവെള്ളാളൻ

കൊടിപ്പട്ടൻ

കൊന്ത്രാ

കൊൻസാരി

കൊരഗാ

കൊല്ലൻ

കൊല്ലക്കുറുപ്പ

കൊശവൻ

കൊറവൻ

കോടൻ (കാടൻ)

കോട്ടവെള്ളാളൻ

കോമട്ടി

കോയിൽത്തമ്പുരാൻ

കോയി (കോയ)

കോലയൻ

ക്ഷത്രിയൻ

ഖത്രി

ഖർച്ചി

ഖോജാ

ഖോദുരാ

ഗദമ്പാ

ഗമുപ്പാ

ഗാഥ

ഗാണിക

ഗുഡിഗാര

ഗുഡിയാ

ഗുരുക്കാ

ഗുഡലാ

ഗൊല്ലാ

ഗോദകുല

ഗോസ്സായി (ഗോസ്സാമി)

ഗൗരഡ

ഗൗരഡി

ഗൗരഡൊ

ചക്കാൻ

ചക്കിളിയൻ

ചക്രഗാര

ചാക്രൻ

ചാരോടി

ചാലിയൻ

ചെഞ്ചു

ചെമ്പടവൻ (ശമ്പടവൻ)

ചെമ്പോട്ടി

ചെറുമൻ

ജഗ്ഗാളി

ജാതപു

ജാലാരി

ജ്യ (യജുദൻ)
 ജൈറാൻ
 ജോശി (യോശി)
 ഡമ്മർ
 ഡൊംഗദാസരി
 തണ്ടാപ്പുടയാർ
 തിയ്യാർ
 തൊട്ടിയൻ
 തൊറയ
 തോട (തൊടവൻ)
 ദണ്ഡാസി
 ദാസരി
 ദുഭെഷല
 ദേവദാസി
 ദേവാടിക
 ദേവാംഗ
 ദൊംബ്
 ദോബി (ഡോബി)
 ധക്കഡൊ
 ധൂളിയ
 നട്ടൂം
 നഞ്ചിനാട്ടവെള്ളാളൻ
 നമ്പിടി
 നമ്പൂതിരി
 നാരർ
 നാട്ടുകോട്ടചെട്ടി
 നായാടി
 പട്ടണവൻ
 പട്ടവെക്കാര
 പട്ടന്തൽക്കാരൻ

പണിക്കൻ
 പണിരൻ
 പണ്ടാര
 പത്മശാല
 പരിവാര
 പറയൻ
 പുള്ളൻ
 പള്ളി (പന്നിയൻ)
 പാണാർ
 ചിഷാരടി (ചിഷാരൊടി)
 ചുള്ളവൻ
 വേന്തിയ
 പൈടി
 ചൊതുവാറ
 ചൊരോളാ (വർളാ)
 ബഗ്ഗഡ
 ബഡൊയി
 ബളിജ
 ബന്ധുകൻ (വടുകൻ)
 ബാവരി
 ബലിമറ്റാ
 ബില്ലവ
 ബെസ്സാ
 ബെള്ളർ
 ബേടർ (ബോയ)
 ബേരിചെട്ടി
 ബൊട്ടട
 ബൊന്തക്ക
 ബോറ
 ബോലാസി

ബ്രാഹ്മണൻ	യാനാദി (യെന്നാദി ഏന്നാദി)
ഭേട്	യോഗിപ്പുരുഷൻ
ഭേദാരി	രാവുലു
ഭയാസ്യ	ലമ്പാടി (ലമ്പാണി)
ഭൂമിയാ	ലിംഗവത്
മട്ടിയാ	ലിംഗവളിജാ
മണ്ണാൻ	വണ്ണാൻ
മണ്ടാടൻചെട്ടി	വയന്നാടൻചെട്ടി
മലക്കരയൻ	വലയൻ
മലക്കാർ	വലമ്പൻ
മലയൻ	വളളവൻ
മലയാളി	വാണിയൻ
മലസർ	വാരിയൻ
മാവൻ	വാലൻ
മാഡികാ	വെള്ളാളൻ
മാരാൻ (മാരയാൻ)	വെളുത്തേടൻ
മാലർ	വേട്ടുവൻ
മാലി	ശൈലധികൻ (സൊണ്ടി)
മാവിലാൻ	സവര
മുക്കവൻ	സാമന്തൻ
മുടവൻ	സാമന്തിയ
മുടവാണ്ടി	സെറിഡി
മൂക്കുഭാര	ഫത്തി
മൂസ്സത	ഫൊഗ്ഗഡെ
മൊരസ്യ	ഫൊലയാ

ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിലെ ജാതികൾ.

അകമുടയാൻ.

എല്ലാ തമിഴ് രാജ്യങ്ങളിലും കാണാം. കൃഷിയാണു പ്രവൃത്തി. ചെങ്കൽപേട്ടാ, വടക്കെ ആർക്കാട, ചേലം, കോയമ്പത്തൂർ, തൃശ്ശിനാപള്ളി, ഇവിടെ 30 വർഷം മുമ്പെയുള്ള എണ്ണമില്ല ഇപ്പോൾ. കാരണം സ്വഭാവി വിട്ട ഉയന്നിട്ടു വെള്ളാളനായിരുന്നതായിരിക്കണം. തഞ്ചാവൂരിലെല്ലാം ഈ കാലത്തിനുള്ളിൽ എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഗതി പക്ഷെ മറവതം കള്ളതം ഈ പേർ എടുത്തതായിരിക്കും. ആചാരങ്ങൾ മിക്കതും വെള്ളാളരുടെതാണ്. ചില ജില്ലകളിൽ അകമുടയാൻ എന്ന പേർ വെള്ളാളൻ, പള്ളി, മേലുകാമൻ ഇവരുടെ പയ്യായമായിട്ടുണ്ട്. ശരിയായ അകമുടയാനാമെ കാണാവുന്നത തഞ്ചാവൂർ, മധുര, തിരുനേൽവേലി ഇവിടങ്ങളിലത്രെ. അകമുടയാൻ, മാവൻ, കള്ളൻ, ഇവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ പററി ഒരു ഇതിഹാസമുള്ളത പറയാം. അഫല്യയുടെ അമ്മൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തപ്പോൾ ആയിരം സംവത്സരം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്നവന തന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തേക്കാമെന്നു. ഇത്രന 500 വത്സരം മാത്രം കിടപ്പാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഗൌതമൻ 1000 തികച്ചും കിടന്നു അഫല്യയുടെ ഭർത്താവായും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഇവളെ പരിഗ്രഹിക്കേണമെന്ന ഇന്ദ്രൻ ഉറച്ചു പൂവ്വൻകോഴി വേഷമായി അദ്ദേഹം രാത്രികൾ ഗൌതമന്റെ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നു കൂകി. പ്രഭാതമായി എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടു ഗൌതമൻ ഏഴുനീറു സ്നാനത്തിനായി നദിക്കു പോയി. ഈ തടസ്സത്തിൽ ഇന്ദ്രൻ ഗൌതമവേഷം

ധരിച്ചു ഇഷ്ടം സാധിച്ചു. രണ്ടു ചുത്രന്മാരുണ്ടായി. അവരിൽ നിന്നു മാവതും കള്ളതും ഉത്ഭവിച്ചു. വഴിയെ അഹല്യ ചതി ഗ്രഹിച്ചു. പിന്നെ ഒരു ചുത്രൻ കൂടി ജനിച്ചു. അവനിൽ നിന്നു അകമുടയന്മാരുണ്ടായി. മറ്റൊരു കഥയുമുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ചുത്രൻ ഗൗരതമനെ ഭയം കൂടാതെ നോക്കി അതിനാൽ അഹം (അകം- അഹം മതി) ഉടയവൻ (ഉള്ളവൻ) അകമുടയാനായി. കള്ളൻ പോയി മാവനാവാം എന്നൊരു തമിരം പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. യോഗ്യത നിമിത്തം അവൻ അകമുടയാനായി തീരും. പതുക്കെ പതുക്കെ വെള്ളാളനാവാം. അവിടുന്ന് മുതലിയാരും ആവാം. അകമുടയാനാ ബ്രാഹ്മണനാണു ആചാര്യൻ. ജനന വിവാഹ മരണക്രിയകൾ വെള്ളാളരെ പോലെ ചെയ്യുന്നു. മധുരജില്ല രാമനാഥപുരത്തെ ഇവർ മറവരുടെ ശവഭാഹത്തിന്നു അഗ്നി കൊണ്ടുപോകും. ശവം കുളിപ്പിപ്പാൻ വെള്ളം കൊണ്ടു വരും. ഇവർക്കു തെക്കൻ എന്നു പേരുണ്ട്. സാധാരണ പേർ സെർവെക്കാരൻ എന്നാകുന്നു. ചലതും ചിള്ള എന്നു പേരും ധരിക്കും. ഇവർക്കു വിവാഹം തിരുമുളയിൽ പിന്നെയാണു. ചിലപ്പോൾ പ്രായമായ ചെണ്ണിനെ ചെറിയ ചെക്കൻ വിവാഹം ചെയ്തതും ഉണ്ട്. വിവാഹം ഏല്പിച്ചാണു. നല്ല ദിവസം നോക്കി ചുരുക്കന്റെ ചെക്കൻ ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലും. വഴിയെ ഒരു ചുടവയും ഏതാനും ആരണങ്ങളും ചുട്ടും മുതലായതും കൊണ്ടു കിര ചെണ്ണങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ചുടവ ഉടുപ്പിച്ചിട്ടു കന്യകയെ ഒരു ചുമരുന്നരികെ കിഴക്കോട്ടു തിരിച്ചു പലകയിൽ ഇരുത്തും. മണവാളന്റെ ചെക്കൻ അവർക്കു വെററിലു അടക്കു ചുട്ടും ഇതൊക്കു കൊടുക്കും. അവർ അതെല്ലാം മടിയിൽ വെക്കും. മാറവർ ഒരു മഞ്ഞച്ചുരടേങ്കിലും മാല എങ്കിലും ശംഖംവിളി മദ്ധ്യേ കഴുത്തിൽ ഇടിക്കും. അന്നു തന്നെ അവളെ ചുരുക്കന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി അവിടെ സദ്യ കഴിക്കുകയും ചെയ്യും. പണമുള്ളവർ ജാതക പരീക്ഷയും മറും ചെയ്യിക്കും. ചുരുക്കന്റെ ശേഷക്കാരിൽ ചിലർ കിര ദൂരം വടക്കോട്ടു പോയി ശങ്കു പരീക്ഷ ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അ

സ്വപ്നത്തിൽ പോയി ബിംബത്തിന്മേൽ ചുറ്റും വെച്ചിട്ടൊ ബിംബത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കര വെക്കും വിതറിയതിൽ നിന്ന ഒന്ന എടുത്തിട്ടൊ ലക്ഷണം നോക്കും. വിവാഹത്തിന്നു പന്തൽ ഇടം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ മണത്തളം നല്കുന്നതും കൂടി തേപ്പിക്കും. വിവാഹ ദിവാസം പുരുഷൻ സർവ്വാംഗക്ഷേമം കഴിക്കും. ഏഴ്നീട്ടു ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോകും. അവന്റെ കൈകാൽ നവങ്ങൾ മുറിക്കും. അവനും അവളും കൂടി കല്യാണ ദേവതയെക്കും “കാരണവന്മാർക്കും” ചൊങ്ങൽ നിവേദിക്കും. പന്തലിൽ വേദി സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു തറയുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ കിഴക്കു ഒരു കൊലവിളക്കു കത്തിക്കുന്നു. അത സാമസ്രാക്ഷനായ ഇന്ദ്രനാണു. ചുരോഹിതൻ യമന്റെ പ്രതിനിധിയാണു. ആ യാളെയും അഗ്നിയുടെ പ്രതിനിധിയായി കടത്തിന്മേൽ ഒരു വിളക്കും തെക്കുകിഴക്കു കോണിൽ വെക്കും. തെക്കുപടിഞ്ഞാറു (നിഴത്തി) കോണിൽ സ്ത്രീകൾ നില്ക്കും. പുരുഷൻ വരുണകോണായ പടിഞ്ഞാറു നിൽക്കണം. അവന്റെ സഖ വായുകോണിൽ. കുമ്പരന്റെ വടക്കുകക്കൊണ്ടു അവിടെ ഒരു സഞ്ചി നിറച്ചു പണയമായി ഒരുവൻ നില്ക്കും. ശിവശക്തിക്കു പകരമായി ഒരു മ്മിയും കഴിയും വടക്കുകിഴക്കു കോണിൽ വെക്കും. അതുകൾക്കു സമീപം നവധാന്യങ്ങളും വേണം. അമ്മിയുടെയും ഭദ്രദീപത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ ഏഴു കലശം വെക്കണം. ഏഴു സമാംഗലികൾ ഏഴു നദികളിൽ റിന്നൊ മറൊ വെള്ളം കൊണ്ടു വന്നിട്ടു വിളക്കിന്റെ മുമ്പിലെ പാത്രത്തിൽ പാരണം. വിളക്കിന്റെയും ഏഴു പാത്രങ്ങളുടേയും നടുക്കു ചാൽകമ്പം നാട്ടണം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു മരത്തിന്റെ കൊമ്പു കഴിച്ചിടുന്നുണ്ടു. അത തെഴുത്തു ഏങ്കിൽ തൂടും. അഗ്നി ജ്വലിപ്പിച്ചു മണവാളന്നു ഉപനയനാദി ക്രിയകൾ നടത്തണം. ഏഴ്നീട്ടു അവൻ അവിടുന്ന് ഘോഷയാത്രയായി “ചരദേശപ്രവേശം” ചെയ്യണം. വഴിക്കു ചെണ്ണിന്റെ അമ്മൻ കണ്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരും. അവനും ഭാര്യയും കൂടി മണവാളന്റെ കാൽ കഴിക്കണം. കാൽ വിരലുകൾക്കു മോതിരങ്ങൾ ഇടിക്കണം. ഇതിന്നു കാൽകെട്ടു

എന്ന ചേർ. ചുമരോഹിതൻ മണവാളന കങ്കണം കൊടുക്കുകയും പെണ്ണിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കാൽ കഴുകിച്ചിട്ടു അവന്റെ കയ്യിനേൽ കെട്ടുകയും വേണം. പെണ്ണിന്റെ ഏതെങ്കിലും കങ്കണം കെട്ടും. രണ്ടാളും അഗ്നിയുടെ മുമ്പിൽ ഇരുന്ന് നാനിശ്രാദ്ധം എന്നൊരു കർമ്മമുണ്ട്. വഴിയെ താലികെട്ടായി. ചുമരോഹിതൻ താലി മഞ്ഞൾ ചരട്ടിനേൽ കോൽ ഒരു നാളികേരത്തിനേൽ വെച്ചു എല്ലാവരും അന്നഗ്രഹിച്ചതിന്റെ ശേഷം മണവാളനെ കൊടുക്കും. അവൻ കെട്ടിക്കുന്ന സമയം അമ്പട്ടന്റെയൊ മേളക്കാരന്റെയൊ വാദ്യം ഒഴിച്ചു യാതൊരു ശബ്ദവും പാടില്ല. മണവാളന്റെ ചെങ്ങൽ പെണ്ണിന്റെ ചിന്നിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. അവൻ ചരട ഒരു കെട്ടു കെട്ടും. അവൻ രണ്ടു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ നെറ്റിക്ക് പട്ടം കെട്ടിക്കണം. ഇരു സ്വപ്നത്തിന്റെയൊ വെള്ളിയുടെയൊ ചെറിയ തകിടകളായിരിക്കും. ചിന്നെ അവൻ പന്തൽ 7 പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. അവസാനം ഭായ്യയുടെ ഏതെങ്കിലും ഭർത്താവ അമ്മയിനേൽ വെക്കണം. രണ്ടാളും മൂന്നു നാലു പ്രാവശ്യം അങ്ങും ഇങ്ങും മാല ഇടണം. ഒടുവിൽ ചുറ്റുമെല്ലാം ഒരു ഉണ്ടയാക്കും. ചിന്നെ ഗുരുതി ഉഴിയലും അഷ്ടമംഗലങ്ങളോടെ പന്തൽ പ്രദക്ഷിണവും വേണം. അഷ്ടമംഗലങ്ങൾ ഏതെന്നാൽ, സഖി, സഖാ, ഭീഷം, കലശം, കണ്ണാടി, അങ്കശം, ശോഭനചാമരം, കൊടിയും ചെണ്ടയും. സാധാരണ പ്രദക്ഷിണം മൂന്നാകുന്നു. ഒന്നാമത്തേതിന്ന അമ്മിയുടെ അടുക്കം ഒരു നാളികേരം ചൊട്ടിക്കും. അത ശിവനാണത്രെ. അമ്മിചാവ്വതിയും രണ്ടാം കൂടിയാൽ അഭ്യാസം ശുഭമായി പോൽ. രണ്ടാമത്തേതിന്ന അനുസ്മരിയുടെ കഥ ക്ഷായ്ക്കു പറഞ്ഞു കൊടുക്കും. വിവാഹം ഒരു ഹാ ദിവസം കൊണ്ടു കഴിക്കാം. രണ്ടാം മൂന്നാം നാൾ വില്ലയുമാം.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും മറ്റെന്തെങ്കിലും ഉണ്ട. ഒരു കട്ടിലിനോളം പല്ലങ്കിടിലോ ആണ കൊണ്ടുപോകുക. അകമുടയാമ്പാൽ ശൈവരാകയാൽ പ്രേതകായ്ക്കുണ്ടാകും ചണ്ടാരങ്ങാ സഹായിക്കും. മരിച്ച രണ്ടാം ദിവസമെങ്കിലും മൂന്നാം ദിവസമെങ്കിലും

ചുറ്റാടികൾ ശുശ്രൂഷയിൽ പോയി ബലി ഇടും. ഒരു കടം വെള്ളം അവിടെ വെച്ചിട്ടു പോരികയും ചെയ്യും. ചിലർ 15 ദിവസം പിണ്ഡം വെക്കും. 16-ാം ദിവസം കർമ്മാന്തരമെന്ന ക്രിയയും തളിച്ചു കളിച്ചു ബ്രാഹ്മണക്കു ഭക്ഷണവും ചെയ്യും. അകമുടയാന്മാർ, അയ്യനാർ, പിടാരി കുപ്പണ്ണസ്വാമി ഇത്യാദി സ്വല്പഭവന്മാരെയും പൂജിക്കും.

അടികൾ.

(അടികൾ, ഭൂതന്മാർ.)

അമ്പലവാസിയിൽ ചേർന്നതാണ്. 1901ലെ തിരുവിതാംകൂർ കാനേഷുമാരി റപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു : ജാതിനിയമങ്ങളോട ചില ബ്രാഹ്മണക്കുളള ഭക്തി പരീക്ഷിപ്പാനായി ശങ്കരാചാര്യർ രിക്കൽ ഒരു മത്യാദികയിൽ പോയി അല്പം ലഹരിമദ്യം സേവിച്ചു. അതി വണ്ണാശ്രമിക്കു ബാധകമല്ലാത്ത ആചാരങ്ങൾ തങ്ങളെ പോലെയുള്ളവർ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നുള്ളത ഗ്രഹിക്കാതെ ആചാര്യരുടെ ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ബ്രാഹ്മണർ ഇത ഒരു അവസരമാണെന്ന ഉറച്ചു അവരും മദ്യം കുടിച്ചു. വഴിയെ ആചാര്യസ്വാമി ഒരു മൃശാരിയുടെ ആലയിൽ കടന്നു ഉരുക്കി നില്ക്കുന്ന ലോഹം ഒരു പാത്രം കുടിച്ചു. കുറെയൊന്നിച്ചുള്ളവർ വെച്ച കാട്ടുകയും ചെയ്തു. താൻ കാട്ടിയതെല്ലാം അവർക്കു കാട്ടാമെന്നല്ലെ നാട്ടാ ? ചക്കു അവർ ഈ കാര്യത്തിൽ തങ്ങളെ മാഹാക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. തങ്ങൾ അടിയാളാണല്ലോ എന്ന ഉണർത്തിച്ചു. ഈ പാപ കൃത്യത്തിന്റെ ഫലമായി ഇവർ ജാതിഹീനന്മാരാക്കി. ഈ കാലം ഇവർ മദ്യനിവേദ്യമുള്ള ഭദ്രകാളി മുതലായ ദേവീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പൂജക്കാരാണ്. മന്ത്രവാദം ചെയ്യും. ദേവത ബാധ നീക്കം. ഉപനയനസംസ്കാരവും പൂണന്തലും ഉണ്ടു. സീമന്തമല്ല. ഗായത്രി പത്തു ഉരു ജപിക്കാം. ചുല പതിന്നൊന്നാണ്. സ്വജനം തന്നെ ചുരോഹിതൻ. സ്ത്രീകൾക്കു ആഭരണം നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളെ പോലെ തന്നെ. ഏന്നാൽ ചുറഞ്ഞ പോകുന്ന സമയം മറക്കുകയും വൃഷളിയുമല്ല.

അനുപ്തൻ.

കന്നട, മധുര മുതലായ ദിക്കിൽ അനുപ്താതി ചുരുക്ക സംസ്കൃതത്തിന്നു സ്ത്രീക്കു ശിക്ഷ ജാതിഭ്രഷ്ടാണെന്നു അവർക്കു പ്രതിഭാസമുണ്ടെന്നു ജീവനോടെ കഴിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. അമ്മന്റെ പെങ്ങളെ മകൾക്കു തന്നേക്കാൾ പ്രായം ഏറിയാലും മധുനൻ കല്യാണം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം വിട്ടുകയില്ല. പക്ഷെ അവന്നു പ്രായമാവോളം അവനേക്കാൾ വയസ്സുള്ള അടുത്ത ദായാദന്മാർ പരിശ്രമിക്കും ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനം അവന്റേതുതന്നെയാണെന്നും വിവാഹത്തിങ്കൽ താലികെട്ടു ഇല്ല. സ്ത്രീചുരുക്കന്മാരുടെ ചെറുവിരലുകൾ 7 ഘട്ടത്തിൽ കോത്തകെട്ടുക സാരമാണെന്നു.

അരനാടൻ. (ഏരനാടൻ)

മലയാളത്തിൽ നിലമ്പൂർ മലയിലും മറ്റും ഒരു വക കാടാണെന്നു. പെരുമ്പാമ്പിനെ കൊന്ന നെയ്യു എടുത്ത വിഷ്ണു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ വിശേഷമാണത്രെ. ഇവർക്കു ഒരു വിശേഷനടപ്പുണ്ടെന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു നിശ്ചയം. തന്റെ മുത്ത മകളെ രണ്ടാം ഭാര്യയായി എടുക്കുക. വിലും അമ്പും ആണു ആയുധങ്ങൾ. കരങ്ങിന്റെ മാംസം വളരെ ഇഷ്ടമാണെന്നു. ചാവുകളേയും പല ഭുഗങ്ങളുടെയും ചീഞ്ഞ ഏറച്ചിയും തിന്നുന്നു.

അറുവ.

ഗണ്ഡാജിലു ബഹാംപൂർ താലൂക്കിൽ കടൽക്കരയിൽ ഒരു വക കൃഷിക്കാരാണെന്നു. ചട്ടാണിക്കു ഉരിയ സ്ത്രീയിലുണ്ടായ സന്താനത്തിൽനിന്നു തങ്ങൾ ഉണ്ടായതാണെന്നു അവർ പറയുന്നു. ആണങ്ങൾ അധർമ്മം സ്ത്രീകൾ യജുസ്സു എന്നു പറയുന്നു. മുസൽമാൻ അധർമ്മമാണത്രെ അടിയന്തരങ്ങളിൽ ചുരോഹിതൻ മൊല്ലാനാണെന്നു. ശുദ്ധ ഉരിയ തന്റെ ചുത്രൻ തന്റെ പെങ്ങളെ മകളെ വിവാഹംചെയ്യാനയക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അറുവ അയയ്ക്കും. വിവാഹത്തിങ്കൽ എടക്കു മൊല്ലാനമന്ത്രങ്ങൾ ജപി

ക്കും. അതിൽ “ബിസ്കിറ്റുകളാ” ഉണ്ടാകും. ശവം മറച്ചെടുക്കുന്നതാണ്. കൂടിയവർ കബറിലേക്കു മണ്ണു ഇട്ടു പിന്നെ തുക്കും. വഴിയെ മൊല്ലാന റോഡുകാലിന്മേൽ മന്ത്രം ജപിക്കും. 15-ാംദിവസം ശുദ്ധമാക്കും. അതിന്നു നെയ്യു വേണം. 40-ാംദിവസം മൊല്ലാന ക്രിയചെയ്യും. അന്നു മരിച്ചവന്ന ഭക്ഷണം (പിണ്ഡം, ബലി) കൊടുക്കും. ഇവർ മുസൽമാന്മാരുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ ചേരുകയില്ല. പള്ളിക്കു പോകുകയുമില്ല. അനേക ഹിന്ദു ദൈവങ്ങളെ വന്ദിക്കും. വീടുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠ മണ്ണുകൊണ്ടു “തൃക്കാക്കു മൂപ്പൻ” ആണു. തലയിൽ ഒരു അടക്കയുമാകും.

അമ്പട്ടൻ.

ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ അമ്പട്ടൻ ശാന്തിയാണു. അവൻ നിവേദിച്ചത മിക്ക ബ്രാഹ്മണരും ഭക്ഷിക്കും. ബ്രാഹ്മണനെത്ര വിവാഹത്തിങ്കൽ ചുരോഹിതൻ. ഒന്നാമത്തേയും രണ്ടാമത്തേയും ദിവസം ഹോമാ. 3-ാംദിവസം താലി ഒരു വെള്ളിതട്ടിലൊ പിത്തളതട്ടിലൊ വെച്ചു ഒന്നാമത ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ തൊടണം വലഞ്ഞ കൈ മുണ്ടൻപിരലാൽ. വഴിയെ ബാക്കി ബ്രാഹ്മണർ പിന്നെ ക്രമേണ ഉയർന്നുജാതികൾ ഒടുവിൽ ചെരിഞ്ഞനക്കാർ തുടങ്ങി സജ്ജനം. ഏഴിനീട്ട അഗ്നിസാക്ഷിയായി കെട്ടും. ആ സമയം വിധവകൾ പാടില്ല. പിന്നെ അരി ഇടണം. അത ഭോജിക്കാണു. ചിലപ്പോൾ ചെരിഞ്ഞാനും. ബ്രാഹ്മണനെ പണവും പട്ടികരയുള്ള വസ്ത്രവും കൊടുത്തെ ആയാൾ മന്ത്രം ചൊല്ലുളള. ബ്രാഹ്മണൻ നിത്രം ശുദ്ധമാവാൻ കുളിക്കണം. 4-ം 5-ം ദിവസം ഹോമാ, ചടങ്ങു, പെണ്ണു പാട്ടുപാടണം. 5-ാംനാൾ കർക്കണംനീക്കം. ചേലത്തകൊണ്ടു വെള്ളാളക്കു കല്യാണച്ചുരോഹിതൻ അമ്പട്ടൻ. താലികെട്ടുന്നതും അവൻ. തിരണ്ടാൽ 11 ദിവസം അശുഭം. നിത്രംകുളി. നിത്രം ചതുവസ്ത്രം. നിത്രം നല്ലെണ്ണയും മുട്ടയുടെ വെള്ളയും സേവിക്കണം. മാംസാദി പാടില്ല. വിധവാവിവാഹമില്ല. കുട്ടികളെ ഒഴികെ ദാഹിപ്പിക്കും. തിരുവാങ്കുറിൽ വെട്ടിക്കൂട്ടൽ അമ്പട്ടന്റെ അവകാശം.

മാണ്. തിരുവാങ്കൂറിൽ താലികെട്ടു ലുതുശാന്തിക്കു മുൻ. സംബന്ധം പിൻ. ആഞ്ഞു ചെങ്ങന്നൂരുടെ മക്കൾ തമ്മിൽ സംബന്ധം മുഖ്യം. ചുവ 16. തമിഴ് 10. (11-ാംനാൾ ശുദ്ധം).

അമ്പലവാസി.

ചൊതുവാൾ, ചാക്യാർ, നമ്പ്യഴുൻ, പിടാരൻ, പിഷാരാടി, വാരിയൻ, നമ്പി, തെയ്യമ്പാടി ഇത്യാദിയാകുന്നു. മിക്കവാറും ചോർ നായന്മാർപോലും ഉണ്ണില്ല. ഇവരെ ക്ഷേത്രവാസികൾ, അന്തരാളർ എന്നും വിളിക്കും. ബ്രാഹ്മണനിൽ നിന്ന പതിതനെന്ന ചിലർ പറയുന്നു. തൃശ്ശൂരിൽനിന്ന കേരിയവരെന്ന കേരളോല്പത്താദിയും. തിരുവാങ്കൂറിൽ നമ്പ്യഴുൻ, ചുപ്പകൻ, ചുപ്പള്ളി, ചാക്യാർ, ബ്രാഹ്മണി അല്ലെങ്കിൽ ദൈവാചതി, അടികൾ, നമ്പിടി, ചിലപ്പള്ളി നമ്പ്യാർ, പിഷാരടി, വാരിയൻ, നാട്ടുപട്ടൻ, തിരുപ്പാട്ടുണ്ണി, കുരിക്കൾ, ചൊതുവാൾ ഇവരെല്ലാം അമ്പലവാസികളാണ്. അമ്പലവാസിക്കു ചുവ സാധാരണ 12. ചിലർ 10. ചിലർ 13-ാം 14-ാം. കൊച്ചിശീമയിൽ മാരാൻ അമ്പലവാസി മിക്കവാറും മുമ്മക്കത്തായമാണത്രെ. പിണ്ഡം, ശ്രാദ്ധം ഇതുകൾക്കു ചുരോഹിതൻ സ്വജനം തന്നെയാണ്. ചുവ കഴിഞ്ഞാൽ ചുണ്ണാഹം ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. മാരാൻ ഒഴിച്ചുള്ളവരുടെ ഭവനത്തിൽ ബ്രാഹ്മണനെ വെച്ചുണ്ണാം. മാംസം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പാടില്ല. അമ്പലവാസികൾ ഏല്പാം അടുത്തടുത്തുള്ള ക്ഷേത്രം.

ആരാധ്യൻ.

ഗണപതി, വിശ്വേശ്വരൻ, ഗോദാവരി, കൃഷ്ണാ ജില്ലകളിലും ഏതാനും കുടുംബം, കുറുപ്പൻ ജില്ലകളിലും ഒരു മാതിരി ലിംഗധാരി ബ്രാഹ്മണൻ ആകുന്നു. പൂർണ്ണനിരോധികൾ എന്നു തോന്നാം. പ്രതിവർഷം ശ്രാദ്ധമുപ്പ ആരാധനയാണ്. 10 ചുവ. ഏകോട്ടിപ്പുറം ഉണ്ട്. ആരാധനയിൽ അപസംഗം ഇല്ല. തിലം, ദളയിപ്പം. ഹോമമില്ല. പവ്വണമില്ല. വിധവകൾ ഭക്ഷണമൊന്നും ചെയ്യേണ്ടാ. ദഹിപ്പിക്കുകയില്ല. ഇതത്തി കഴിച്ചിടുകയാണ്.

ആരി (അഥവാഭഞ്ഞൻ).

തിരുവാങ്കൂരിൽ തൊവാള താഡൂക്കിൽ ഒരു ഉരരിൽമാത്രം ഉണ്ടു. ദർശനകോപ്പ ശിവക്ഷേത്രത്തിലെ അമ്പലവാസിയാണ്. പൂണ്ടുലുണ്ടു. മറ്റും എല്ലാം ബ്രാഹ്മണക്രിയകൾ ആകുന്നു. മണ്ഡപത്തിൽ കയറിക്കൂട്ടാ. പന്തിരോളനമില്ല. ഉടുപ്പ തമിര സമ്പ്രദായവും ചുവ 15-ാ ആകുന്നു.

ആരെ.

(മഹരാഷ്ട്രപർവ്വായം) തെക്കെ കുന്നടത്തിൽ “ആയ്ക്കുക്കുത്രി” എന്ന പറയും. പൂണ്ടുൽ ഉണ്ടു. ശൃംഗേരി ശിഷ്യന്മാർ ആകുന്നു. വിവാഹം ജന്തുവിന്നു മുമ്പും പിമ്പും ആവാം. ഭർത്താവിന്നു ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. ഭാര്യക്കു പാടില്ല. ദുഷ്ടപ്പെട്ടിന്നു ഭാര്യയെ തൃജിക്കുമ്പോൾ മുക്കട്ടെ പെരുമ്പഴിയിൽവെച്ചു ഒരു മഞ്ഞൻ നടു മുറിക്കുന്നു. മാംസം ആവാം. മദ്യം വഹിയാ. തെക്കെ കുന്നടത്തിൽ മക്കത്തായം. ശിവല്ലികൾ ചുരോഹിതൻ. മഹാരാഷ്ട്രം സാസരിക്കുന്ന കൂട്ടര കോഴിയും മത്സ്യവും ഭക്ഷിക്കും. കോഴിയെ മന്ത്രപുസ്തകം അറക്കുന്നു.

ആശാരി.

കമ്മാളക് ചുരോഹിതൻ. കമ്മാളരെ നായക് അശുലം 12 അടി. ബ്രാഹ്മണന 36. ആയുധപാണിയായി ആശാരിക്കു ഉയന്നുജാതിക്കാരുടെ വീട്ടിൽ എങ്ങും പെല്ലാം.

ആണ്ടി.

തിരുനെൽവേലിയിൽ താലികെട്ടേണ്ടത ഭർത്താവിന്റെ പെങ്ങൾ. മാചെയ്യ പതിവ. 105 ഉപജാതിയുണ്ടു. ജംഗമൻ, കോമണാണ്ടി, ലിശുധാരി, മുടവാണ്ടി, ഉപ്പാണ്ടിമുഖ്യം. മുടവൻ നൊണ്ടി, മുടവാണ്ടി ഇവർ കൊടു വെള്ളാളരിലെ അംഗ വൈകല്യമുള്ള കുട്ടികൾക്കവകാശമുണ്ടു.

ഇരുളൻ.

നീലഗിരിയിൽ ഒരു കൂട്ടർ. ശനിയാഴ്ചയും തിങ്കളാഴ്ചയും കൃഷിപ്രവൃത്തി എടുക്കുകയില്ല. ഇവർ വിവാഹനിയമം ഇല്ല.

സ്രീപുരുഷന്മാർ യോജിപ്പുള്ളതോളം കാലം നേിച്ചിരിക്കും. സ്രീകുമാരസ്തില്ലൈയിൽ പിരിയാം. വിധവെക്കു ആരെ എങ്കിലും എടുക്കാമെന്ന പറയേണ്ടയല്ലോ. ഒരു ഇരുളൻ മരിച്ചാൽ രണ്ടു കുറുവരെ കൊണ്ടുവരും. ഞെവൻ മറ്റാവനെ ക്ഷേത്രംചെയ്യണം. ക്ഷേത്രം ചെയ്യപ്പെട്ടവനെ ഭക്ഷണവും രേ വസ്ത്രവും കൊടുക്കും. മരിച്ചാൽ ചമ്മണപ്പടി ഇട്ടു ഇരുത്തി കഴിച്ചിടുകയാണു. ചെറിയ കുട്ടികൾക്കു മുലകൊടുപ്പാനില്ലാത്ത മരിക്കയെ ഉള്ളു എന്നു തോന്നിയാൽ ജീവനോടെ കഴിച്ചിടും എന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നു. ചെങ്കൽപെട്ട, വടക്കേക്കോട്ട, തെക്കേക്കോട്ട ഈ ജില്ലകളിൽ ഇവർ പോയി കടി ഏറീടുണ്ടു. അവിടെ നെല്ലുതണുതുകയാണു മുഖ്യ പ്രവൃത്തി. ബ്രാഹ്മണതടേയും മറ്റും വീട്ടിൽ കടക്കാം. തണുപ്പുകാലത്തു ശിശുക്കൾക്കു കൂളിർ മാറാൻ അവരെ അടുപ്പിന്റെ സമീപം കഴിയിൽ കിടത്തും. ഇവർക്ക് “വിവാഹം” ശനിയാഴ്ച മാത്രം ചാടില്ല. താലികെട്ടുന്നതു ചുരുക്കമാണു. മരിച്ചാൽ തലവടക്കോട്ടായി കുമ്പുറത്തികിടത്തി മാ ചെയ്യും. വലിയ ഒരു ക്രിയ ഇവക്കു കുറുവൻ, ഏനാടി ഇവർക്കു കുട്ടികളുടെ മുടികളുച്ചിലാണു. പത്തു വയസ്സിന്നു താഴെയുള്ള സകല കുട്ടികളേയും നേിച്ചു കൂട്ടിട്ടു അമ്മാമൻമാർ ഒരു പിടി മുടി അറുക്കും. ശവം മറച്ചെയ്യയാണു. ചില ഇരുളർ അമാനുഷജ്ഞാനമുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. അവർക്കു ആവേശം ഉണ്ടായി ഓരോന്നു പറയും. അതിന്റെ അർത്ഥം വേറെ ചിലർ പറയും. ഇരുളർ ചെരിപ്പിടുകയില്ല. ചുരുക്കുകയില്ല. കഠിനകളിമിന്നു തീക്കായും. എന്നാലും കമ്പിളി ചുരുക്കുകയില്ല. ചില കൂട്ടർ വിധവയെ മരിച്ചവന്റെ സോദരൻ എടുക്കുന്ന (കെട്ടുന്ന) നടപ്പുണ്ടു. ചില കൂട്ടർ ശവം മലത്തികിടത്തി മറച്ചെയ്യും. മരിച്ചാൽ 11ാംദിവസം മൃതമകൻ തലയിൽ രേ തുണികെട്ടി കുറെ അരി മഞ്ഞരംപുരട്ടി വെള്ളത്തിലേക്കു എറിയണം.

ഇന്ദ്രധികാ.

തിലുകർ. കള്ളുണ്ടാക്കുക പ്രവൃത്തി. ചില കൂട്ടക്കാർ മരം ഏറ്റുന്ന സമയം കത്തി വലത്തുഭാഗത്താണു കെട്ടുക. തമിഴർ

പിന്നിലാണ്. തമിഴർ തെങ്ങ, പന ഇതകൾ കേറുന്നു. ഈ
 അച്ചുതടം. തെലുകർ പനയും ഈത്തയും കയറും. തെങ്ങ ക
 യറുകയില്ല. ചുരോഫിതൻ ബ്രഹ്മണനാണ്. അതിനാൽ
 ബ്രാഹ്മണനെന്നു തന്നെയല്ലതാനും. ശവം മറച്ചൊഴുതാണ്. ചു
 ല 12. അന്ന മാംസം പാടില്ല. ഇവർ മദ്യം സേവിക്കുകയുള്ളൂ.

ഈഴവൻ.

തെക്കു തിരുവാങ്കൂറിൽ പലലക്ഷ്യങ്ങളിലും ഇവർക്കു നാ
 യനാക്കം കൂട്ടായി അവകാശമുണ്ട്. മറ്റു ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ
 രൂക്കം എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട്. ഇതൊരു പ്രാർത്ഥനയാണ്. പ്രാ
 ത്തിച്ചവന്റെ ഉറക്കുകമീതെ മാംസത്തിൽകൂടി ഒരു കൊക്കു പാ
 യിച്ചിട്ടു കയറിട്ട ഒരു വടിയുമുണ്ടോ മറ്റൊരു ഉയർന്നി അമ്പലം
 ചുറ്റും കൊണ്ടുനടക്കുകതന്നെ. നായനാർ കമ്മാളർ, തുടങ്ങി
 യുള്ളവരും ഈ വഴിവാട ചെയ്യും. മക്കത്തായവുമുണ്ട് മതമ
 കത്തായവുമുണ്ട്. താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുവേണം സംബന്ധമെ
 ങ്കിലും വിവാഹമെങ്കിലും. അമ്മാമന്റെ മകളേയും അമ്മന്റെ
 മരുമകളേയും സ്വീകരിക്കു യോഗ്യത. വിധവാവിവാഹം ആവാം.
 മലയാളത്തിൽ ഈഴവർക്കു തിരുണ്ടകല്യാണം 4ാംദിവസമാ
 ണ്. ഏഴാംദിവസവും കൂടുതലുള്ളത് കൊണ്ടുപോകണം.

ഉപ്പര.

ഇതും ഉപ്പിളിയൻ, ഉപ്പാര, ഉപ്പലിക, ഇതൊക്കെയും ഒരു
 ജാതിയുടെ പേർ തന്നെയാണ്. ഉപ്പണ്ടാക്കുകയാണു പണി.
 ഉപ്പിളിയൻ തമിഴനും ഉപ്പര തെലുകനും ഉപ്പാര മൈസൂരിൽ ക
 ന്ണാടകഭാഷക്കാരുടേതും ആണ്. ഒട്ടവനെപ്പോലെയാണു ഏകദേ
 ശം. കുളം, ഏരി, കഴിപ്പം ഉണ്ട്. അന്ത്രോന്ത്രം വിവാഹമി
 ട്ടു കൂടി ഉണ്ണം. ജാതികായ്ക്കങ്ങൾ തീപ്പാൻ പെരിയന്നക്കാര
 നെന്നും യജമാനനെന്നും പേരായിട്ടു ഒരു സ്ഥാനിയുണ്ട്. വൃദ്ധി
 ചാരത്തിന്നു കണ്ണാടകദേശത്തു ശിക്ഷ സ്രീയുടെ തലമുടി കറു
 മുറിച്ചെടുത്തതിന്റെദശേഷം പച്ചവെള്ളത്തിൽ കുളിപ്പിച്ചു അ
 ലും ചാണകവെള്ളം കുടിപ്പിക്കുകയാണ്. വഴിയെ അമ്പലത്തിൽ

കൊണ്ടുപോയി പൂജക്കാരൻ ചുണ്ഡാഹര കടയന്നു. ജാതിക്കാരൻ ഒരു വിതന്നാ ശേഷക്കാർ കഴിക്കുന്നു. പുതുപ്പണ ശിക്ഷ ഒരുഭാഗം മീശയും ചുരികവും തലയിൽ ഏതാനും കെഴുത്തുചെയ്ത തിൽപിന്നെ വയ്ക്കാൽമേഞ്ഞ 7 പന്തൽ ഉണ്ടാക്കി തീകൊളത്തി കത്തുന്നസമയം അതിൽകൂടി നൂണുപോകയും വഴിയെ മുങ്ങി കളിച്ച ചുണ്ഡാഹര ഏല്ക്കുകയും ആകുന്നു. സ്ത്രീയും ഈ അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യേണമെന്നു പറയുന്നു. വിവാഹം തിരളംമുഖ്യം ഉണ്ടു. പതിവു പിന്നെയാകുന്നു. ഉപ്പിച്ചിയൻ, ഉപ്പുര ഇവർ അമ്മൻ പെങ്ങളുടെ മകളെ അവകാശപ്പെടുക പതിവാണു. കല്യാണസമ്പ്രദായത്തിന്നു ദേശഭേദമുണ്ടു. മധുരയിലെ ഉപ്പിച്ചിയന്മാർ താലികെട്ടാൻ പെണ്ണിന്റെ ഉറവിൽ സക്കാരി എന്നു പറയുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണു. ചിലേടത്തു മണവാളന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു. ചിലേടത്തു മണവാളൻ താൻതന്നെയാണു. കണ്ണാട ഉപ്പാരന്മാർ മണവാളൻ കെഴുത്തുചെയ്ത കളിച്ചിട്ടു പിത്തളക്കമ്പികൊണ്ടു രണ്ടു ഏഴായി പൂണൂൽ ഇടണു. ഇതു 5 ദിവസം ധരിക്കും. ഉപ്പിച്ചിയന്മാരുടെ ഏടയിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ മൺകടങ്ങുവെന്നെന്ന മീതെ നന്നു വെച്ചു ചുമരുകൾക്കു അതിനകത്തു ഇരുത്തി അവരുടെ തലയിൽ സ്ത്രീകൾ വെള്ളം ഒഴിക്കു നടപ്പുണ്ടു. വിധവാ വിവാഹം ആവാം. ഉപ്പാരന്മാർ വിധവയെ വിധുരനും വിധുരനെ വിധവയും മാത്രമെ കെട്ടിക്കൂട്ടു. തൃശ്ശിനാപള്ളി ജില്ലയിലെ ഉപ്പിച്ചിയന്മാർ ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്വാലന ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മച്ചുനിച്ചിയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തേക്കാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു സമ്പ്രദായമുണ്ടു. തമിഴുദേശങ്ങളിൽ ഒരു നടപ്പുണ്ടു. മൂന്നു സമഗ്രലിമാർ കല്യാണം ആദ്യത്തെതും രണ്ടാമത്തെയും ദിവസം മഞ്ഞുവെള്ളത്തിൽ മുഖം കഴുകിയതിൽ പിന്നെ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ ആ വെള്ളംകൊണ്ടു കുടിക്കുന്നു. തിരളം മുഖ വിവാഹം ചെയ്താൽ ഋതുവാക്യവരകളും ഭർത്താവിന്നു ഭാര്യയുടെ കണ്ണിലേക്കു നോക്കിക്കൂട്ടാം. തിരളന്മാർ ഒരു ആട്ടിനെ അറുത്തിട്ടു അതിന്റെ ചോര കൊണ്ടു ആങ്ങള അളിയനെ പൊട്ടു തൊടിയിക്കുന്നു. ഭർത്താ

വ കൂടെ പഴവും പാലുംകൂടി വായിലിട്ട ചവച്ചിട്ട ഭാര്യയുടെ നേക്കു തുപ്പണം. വിവാഹം തിരണ്ടതിന്റെ ശേഷമാണെങ്കിൽ തമിഴ്ദേശത്തുള്ളവർ വിവാഹദിവസം മരംകൊണ്ട 7 വളയൽ ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ മീതെ ചെണ്ണിനെ നട്ടതും. ഇതിന്നു ഭർത്താവു സമ്മതംകൊടുക്കണം. ഒരു വണ്ണാത്തി ഹാജരുണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. തെലുങ്കിൽ ഈ ക്രിയ ചെണ്ണ തിരണ്ടാൽ ഭട്ടുവിലത്തെ ദിവസമാണ്. അമ്മാമൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. ഉപ്പിലിയന്മാർ വിധവകളും ഭർത്താവിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളും വിവാഹംചെയ്യാം. ഏതെങ്കിലും ഒരു കന്യകയെ വിവാഹംചെയ്യുവോളം ചുരുക്കുന്ന ക്ഷൗരം പാടില്ല. കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യാത്തപക്ഷം ജീവകാലം ക്ഷൗരമില്ല.

മരിച്ചാൽ മറ ചെയ്തയാണു പതിവ്. ചില കൂട്ടുകൾ ഏഴും ചിലകൾ പതിനാറും ചുലയുണ്ടു. ചില കൂട്ടത്തിൻ വിധവമാർ താലി അറക്കുകയില്ല. താനെ വീണ പോകുവോളം കെട്ടും. ചുലയുടെ അവസാന ദിവസം വയുന്നേരം കുറുക്കൻ ഓരിയിടാൻ തുടങ്ങും മുമ്പായി കൂടെ പാൽ കൊണ്ടുപോയി ഒരു എരുക്കിൻ ചെടിയിന്മേൽ പാതം “സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയിക്കൊ, കൈലാസത്തേക്കു പോയിക്കൊ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. ചിലർ വൈഷ്ണവരും ഖാക്കി ശൈവരും ആകുന്നു.

ഉള്ളാടൻ.

മലയാളം, കൊച്ചി, തിരുവാങ്കൂർ ഇവിടെ മലകളിൽ കിഴങ്ങു തേൻ മുതലായതുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു. ചിലേടത്തു കടൽവക്കിലും കാണാം. അവിടെ മീൻ പിടുത്തംചണി. മുതലയേയും ഏലിയേയും ചിടിപ്പാൻ സമർത്ഥമാരാണു. വിവാഹത്തിന്റെ സമ്പ്രദായം രസമുണ്ടു. ഏലയും കൊമ്പും മാറും കൊണ്ടു ഒരു സ്ഥലം വളച്ചുകെട്ടി ചെണ്ണിനെ അതിനകത്തു ഇരുത്തും. ചുറ്റത്തു ചുറ്റും ചെറുപ്പക്കാർ മുളവടിയുംകൊണ്ടു ചാടിക്കളിക്കും. സുമാർ ഒരു മണിക്കൂർ നേരം ഉണ്ടാകും. ഏടയിൽ ഓരോരുത്തൻ വടി ഉള്ളിലേക്കു കുടഞ്ഞി നോക്കും. ചെണ്ണ ഏതിനെ പിടി

ക്കുന്നുവോ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനായി ഭർത്താവ്. അവർ കഴിച്ചിട്ടുള്ളതൊന്നു നടപ്പു. ചുവ 15 ദിവസമാണ്. 16-ാം ദിവസം തളിപ്പറ എന്ന പറയുന്ന കയ്യരകൾ വന്ന ചുവ ശുചിയാക്കും. ശേഷം കോർ കളിച്ചു വരുമ്പോൾ അവരുടെ മേൽ ചാണകവെള്ളം തളിക്കും. ഇവർ മരുമക്കത്തായമാണ്. ചുവയ്ക്കു പറയുക ഇവരെ തീണ്ടലുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. സ്ത്രീകൾ ചണിക്കു പോകുകയില്ല.

ഉഴരാളി.

ഇവർ മധുര, കോയമ്പത്തൂർ, തൃശ്ശിനാപള്ളി ഈ ജില്ലകളിൽ കൃഷിപ്പണിക്കാരാണെന്നു 1891ലെ കാനേഷുമാരി രപ്പോട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വടശ്ശീരികൾ എന്നും നാട്ടുശീമകൾ എന്നും രണ്ട് കൂട്ടരുണ്ട്. ഒരുവൻ ജാതിയിലേക്കു തിരിച്ചു വരാൻ ഒരു ആട്ടിനെ കാരണവന്മാർ കാണുക കൊണ്ടു ചോരകൊണ്ടു നെററിക്കു ചൊട്ടു തൊടണം. വഴിയെ ഒരു സൂത്ര കഴിച്ചു കരെ ചോർ തന്റെ ചുരപ്പുറത്തു ഏറിയുകയും വേണം. ചോർ കാക്കകൾ തിന്നു എങ്കിൽ ജാതിയിൽ കൂട്ടം. വിവാഹം തിരളും മുമ്പും വഴിയേയും ഉണ്ട്. ഭർത്താവില്ലാത്ത ഒരുത്തിയോട് ചിററുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ കുററുകാരൻ ഒരു ചിഴ കൊടുക്കണം. അവളെ കെട്ടണം. താലിക്കു ബദൽ അവന്റെ അരഞ്ഞാൺ ചരടാണു അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുക. ഇതിന്നു ചുറമെ ശേഷക്കാൽ സംഭവിച്ചു അത്രാളി തീക്കാൻ ഒരു തൊട്ടിയൻ വേണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ഒരു കുളത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി കുളത്തിൽ തൊട്ടിയൻ 108 കണ്ടു കത്തി അതുകുളിലെ വെള്ളം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ തലയിൽ തളിക്കണം. ഒരു തൊട്ടിയൻ ചക്കിളിയനും കൂടി ഒരു ആട്ടിനെ അറുത്തു തല കഴിച്ചിട്ടും അതിന്റെ മീതെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും ശേഷക്കാരും നടക്കണം. ചോര അവരുടെ തലയിൽ കൊടയണം. പിന്നെ അവർ എല്ലാം കളിച്ചു ഗോമൂത്രം സേവിച്ചു രണ്ടാമതും കളിക്കണം. പിന്നെ പാൽ സേവിക്കണം. ജാതിചഞ്ചായത്തുകാരെ മുമ്പിൽ സാ

ഏതാൾ നമ്മുടെ കൈമാറ്റം. പണമുള്ളവർ ബ്രാഹ്മണനാണ് ചുരുക്കത്തിൽ. മറ്റവർ സ്വയം തന്നെ. ഭർത്താവ് മരിച്ചാലും ഉപേക്ഷിച്ചാലും മറ്റൊരുത്തനെ കെട്ടാം. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും, കഴിച്ചിടുകയും ചെയ്യും. കഴിവുള്ളവർ ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടാക്കും, ആട്, പോഷം, ഇതുകളുടെ മാംസം, മത്സ്യം, മദ്യം ഇതൊക്കെ ആവാം. ഇവർ, ഇടയൻ, തൊട്ടിയൻ, കള്ളൻ ഇവരുടെ താഴെയാണ്. കല്യാണം പിതൃകൃത്യം ഇതുകൾക്കു പുറത്താണ് ഇടം. വിവാഹ നിശ്ചയത്തിന്നു പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ആണിന്റെ അമ്മാമ്മയും ആണിന്റെ വീട്ടിൽ പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമ്മയും പോയി മറ്റവൻ കാണെ മൂന്നു ഏടങ്ങൾ നല്ല അളന്നു കൊടുക്കണം.

ശവം എടുത്തുകൊണ്ടുപോവാൻ കോണി ഉൾക്കൊള്ളുക കൊണ്ടു വരികയില്ല. ശവം ഉൾക്കൊള്ളാൻ ചുറ്റത്തു കൊണ്ടുപോയി അവിടുന്ന് കോണിമേൽ വെച്ചു ശുശ്രൂഷത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയെ ഉള്ളു. ചില കൂട്ടരുടെ ഏടയിൽ ശവം കൊണ്ടുപോവാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോഴേക്കു ഒരു ചറച്ചി കളിക്കണം. മരിച്ചതിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം ശേഷക്കാർ ഒരു കഴിവുള്ളവരിൽ ചാണകം കലക്കി അതിൽ കാൽവിരലുകൾ മുക്കുകയും ഭസ്മം കുറിച്ചിടുകയും വേണം. മൂന്നാം ദിവസത്തിന്നു ശേഷം എന്നെങ്കിലും എട്ടു എന്ന ഒരു കർമ്മം നടപ്പുണ്ടു. ഒരു ചന്തലിൽ മൂന്നു വാഴ വെച്ചു മരിച്ചവന്റെ ശേഷക്കാർ അവിടെ ചകൽ മുഴുവൻ നിൽക്കും. അപ്പോൾ ഇപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അവിടെ “കണ്ണോക്കുന്ന” ചെയ്യണം. വെട്ടിയിരിക്കും ഓരോരുത്തരായിട്ടാണു ചെയ്യുക. പ്രധാന ചിന്ത കർത്താ പോലീക്കും “ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നുവോ അല്ല നിന്റെ തലയെ തല്ലുന്നുവോ?” എന്നു. എന്നാൽ സ്നേഹിതൻ ഒന്നുകിൽ അവന്റെ കൈകൊണ്ടു മറ്റവന്റെ കയ്യെ രണ്ടും കൂട്ടി ചേർക്കും. അല്ലെങ്കിൽ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു തൊഴിക്കും. വഴിയെ ഓരോരുത്തനായി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചുറ്റത്തു നാട്ടുകാർ സഭ കൂടി നിൽക്കുന്നേടത്തു പോകണം. അവിടെ ഒരു പറയന്നും മൂന്നു ഉത്താളികളും കൂടി തലവനെ അറിയിക്കും ഇന്നിന്നവർ ചന്ത

ലിൽ പോയിരിക്കുന്നു, ഇന്നിന്നവർ പോയിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞ്, പൊളിക്കട്ടെയോ എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തും. പിന്നെ പറഞ്ഞ് പൊളിക്കും. അവിടെ ഒരു ചെമ്പു വെച്ചിട്ടു ചുറ്റും സ്ത്രീകൾ ഇരുന്ന കരയണം. വഴിയെ എല്ലാവരും കൂടി സഭ കൂടി യേടത്ത പോകണം. അവിടെ ഒരു പറയണം ഒരു ഭാസിക്കും ഒരു പണ്ടാരത്തിനും തലക്കെട്ടു കെട്ടിച്ചു പറയൻ പറ കൊട്ടി നാട്ടിനെ അനുഗ്രഹിക്കണം. അവസാനം എല്ലാവരും കൂടി മരിച്ചു വീട്ടിൽ പോയി മൂപ്പൻ മൂന്നു പിടി കമ്പു വിധവയുടെയോ ശേഷക്കാരിൽ മറന്നതെ എങ്കിലുമൊ വസ്ത്രത്തിൽ ഇട്ട ഒരു ഉരൽ നിലത്തു ഇട്ടും.

ഇവർ നായാട്ട് ഭ്രാന്തന്മാരാണ്. ശിവരാത്രിയുടെ പിറ്റേന്നു സകലരും വേട്ടക്കു പോകും. കാവേട്ടക്കാരൻ എന്നൊരു പ്രധാന നായാട്ടുകാരനുണ്ട്. അവൻ വേണം വെടിവെച്ചു മൃഗങ്ങളെ തലയും കാൽവളളിയും അറക്കുവാൻ. തല വെടി വെച്ചു വന്നാണു, ശേഷം എല്ലാവർക്കും ഓഹരി വെക്കും.

തിരുവാങ്കൂറിൽ മലകളിൽ ഉന്മാളിമാരുണ്ട്. അവർ തലവൻ കാണിക്കാരൻ എന്നൊരുത്തനാണ്. കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ ഭർത്താവു ഭാര്യയുടെ പുരയിലാണു ചാക്കുക. തിരണ്ടാലും പ്രസവിച്ചാലും മറ്റും അശുദ്ധി കലശലാണു. തിരണ്ടാലും ദൂരത്തായാലും പ്രത്യേകം ഒരു കുടിയിൽ ചാപ്പിക്കും. 4-ാംദിവസം മറ്റൊരു കുടിയിലേക്കു കടക്കും. 7-ാംദിവസമെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർക്കും. പ്രസവിച്ചാൽ 12 ദിവസം അകലെ ഒരു കുടിയിലും 5 ദിവസം കുറെ അടുത്തു ഒന്നിലും ചാക്കണം. അതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയും 20 ദിവസം ആരേയും തൊട്ടുകൂടാ. കുടിഞ്ഞിൽ പ്രസവത്തിനു ഭർത്താവിനു 3 ചുലയുണ്ട്. എല്ലാ പേറിനും സ്ത്രീയുടെ അമ്മയുടെ ഭാഗക്കാക്കല്ലോ 5 ചുലയുണ്ട്. ജനിച്ച 18-ാംനാൾ അവരിൽ മൂത്തവൻ കുട്ടിക്കു ചേരിട്ടു കാതു കുത്തും. നടക്കാനായാൽ മുട്ടികളെയും കുടുംമുമ്മനിലാണു.

ശവം കഴിച്ചിട്ടുകയാകുന്നു. കഴിയിൽ സംബന്ധികൾ ഓരോ വസ്ത്രം ഇടണം. കഴി മൂടിയാൽ മീതെ ഒരു പുരവെച്ചു കെ

കൂടും. അതിൽ മരിച്ചവന്റെ കൊടുവാളും അല്പം ചോറും വെററി ലയക്കുകയും വെക്കും. 7 സംവത്സരം കഴിഞ്ഞാൽ പ്രേതത്തിന്നു ചോറും നാക്കും പുളിക്കും. ചത്തപ്പുല 16 ആണു. അച്ഛനെ അപ്പനെന്നും അമ്മാമനൊ അച്ഛനെന്നുമാണു വിളിക്കുക. മരുമക്കത്തായമാണു. വിവാഹത്തിന്നു താലികെട്ടു ഇല്ല. നിശ്ചയം കഴിഞ്ഞാൽ ചെണ്ണിനെ ഭർത്താവിന്റെ ചാളക്കു അയക്കും മാത്രം. ഉരരാളികളും ഉള്ളാടന്മാരും തമ്മിൽ വിവാഹമുണ്ടു. ചുനയ്യിവാഹം ആവാം. വിവാഹം അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും മററുമായിട്ടാണു. ഒരു ചെണ്ണിനെ ഇങ്ങട്ടു വേണമെങ്കിൽ ഒന്നിനെ അവളെ തറവാട്ടിലേക്കു കൊടുക്കണം. ഇവർക്കു സംഗീതം വളരെ പ്രിയമാണു. രാത്രി വളരെ ചാടിയെ ഉറങ്ങുകയുള്ളു. ചുമട തലയിൽ ഏക്കുകയുണ്ടു. മുതുകത്തെ ഏക്കുകയുള്ളു. ബ്രഹ്മാനുജന്മാർ കൂടി ഒരു സ്ത്രീയെ ഭാര്യയാക്കുമെന്നു പറയുന്നു.

മലയാളത്തിലെ കോലായന്മാർക്കും ഉരരാളന്മാർക്കും എന്നു പേരുണ്ടു.

കോലമ്പത്തൂർ മലകളിൽ ഒരു കൂട്ടരുണ്ടു. അവർ തങ്ങൾ ഇതളരാണെന്നു പറയും. സാമാന്യം എന്നു ഏറച്ചിയും തിന്നും. പശു, പൂച്ച, തവള, കരടി, വെള്ളക്കുരങ്ങൻ, ഇതിനെ തിന്നുകയുണ്ടു. തിന്നുമൊ എന്നു ഒരുത്തനോട ചോദിച്ചപ്പോഴു അവൻ ഭാക്കാനിച്ഛ. ജാതിക്കൂട്ടം തീർക്കാൻ തലവനുണ്ടു. അവന്നു ചേർ യജമാനൻ എന്നാകുന്നു. അവന്നു സഹായിപ്പാൻ പട്ടക്കാരൻ, ഗൗരഡൻ, കോഴ്കാരൻ ഇങ്ങിനെ 3 പേരുണ്ടു. ഭർത്താവോടുകൂടി ഇരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത സ്ത്രീക്കു ശിക്ഷ ബഹുമാനുസമുണ്ടു. അവളെ ഒരു മരത്തോടു കെട്ടി ഒരു കോഴ്കാരൻ ഒരു കടന്നു കൂട്ട അവളിനെ തന്നെ അവളുടെ കാൽക്കൽ ഇട്ടു പൊളിക്കും. തെല്ലനേരം കഴിഞ്ഞാൽ അവളോട ചോദ്യം ചെയ്യും. ഭർത്താവോടുകൂടി ഇരിക്കാൻ മനസ്സാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഭർത്താവിന്റെ മുതുകത്തു കോൽക്കാരൻ കോഴിക്കാട്ടംകൊണ്ടു ഇട്ടു അടയാളത്തെ നക്കി നേരി എന്റെ ഭർത്താവാണ്. മേലിൽ നിന്നോട ശൺകൂടുകയുണ്ടു. നീ പറയുന്നതിനെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാം എന്നു പറയണം.

ഇതൊക്കെ കഴിഞ്ഞാലും അവർക്കു സമ്മതമില്ലെങ്കിൽ ഒരു പിഴയും കൊടുത്ത സ്വഭാവത്തിൽ മറെറാരുത്തന്റെ നേരിച്ച പോകാം. ചെണ്ണ തിരണ്ടാൽ എണ്ണ ചുരട്ടി ചമഞ്ഞ 7 ദിവസം വേറിട്ട ഒരു കുടിയിൽ പാർക്കണം. തുണയ്ക്ക രണ്ടു ചെൻകിടാങ്ങുണ്ടായിരിക്കും. 8-ാംനാൾ മൂന്നാളും പുഴയിലോ കൂട്ടത്തിലോ കുളിച്ചു ഇന്നറോടെ അവളുടെ ചുരയിൽ പോയി ഒരു ഉലയെക്കയ്യിന്മേൽ ഇരിക്കണം. തിരണ്ടവളുടെ മടിയിൽ 8, 9 മാസം പ്രായമായ ഒരു ശിശുവെന്നു ഇരുത്തും. അതിന്നു അല്പം ചോറ കൊടുത്തശേഷം അവളും കുറെ ഉണ്ണം. പിന്നെ കൂടിയ ജനങ്ങൾ കേൾക്കും. ഒരു പാത്രത്തിൽ കയ്യു കഴുകും. അതു അവർക്കു ഏകദേശം തൃക്കണം. എച്ചിൽ തളിക്കുകയും വേണം. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പും വഴിയേയും ആവാം. നിശ്ചയിക്കുക പുരുഷന്റെ അച്ഛനമ്മമാരാണു അവർക്കു രിക്കൽ അവനോടുകൂടിയും രിക്കൽ അവനോടുകൂടാതെയും സ്ത്രീയുടെ അച്ഛനമ്മമാരുടെ ചുരയിൽ പോകണം. ചെന്നാൽ ചെല്ലുന്നവരുടെ വടികൾ വാങ്ങി വെച്ചിട്ടു അകത്തു പായ വിരിച്ചു കൊടുക്കണം. അപ്പോഴാണ് ചെല്ലേണ്ടുന്ന മാതിരി കാൽ തൊട്ടു തലയിൽ വെക്കുകയാകുന്നു. വിവാഹത്തിന്നു പോകുന്നവഴിക്കു ഒരു തോടോ പുഴയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ വെള്ളമുണ്ടായാലും ശരി ഇല്ലെങ്കിലും ശരി മണവാളന്നു അതു ഇറങ്ങി കടന്നുകൂടാം. അമ്മാമാർ അവനെ മുതുകിൽ ഏകദേശം കടത്തണം. ചെണ്ണന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ വടികൾ കോൽക്കാമ്പൻ വാങ്ങി അങ്ങോട്ടു തന്നെ കൊടുക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ വലിയ അപമാനം ഉണ്ടുപിഴയുണ്ടു. കല്യാണചന്തലിങ്ങൽ എത്തിയാൽ ചെണ്ണന്റെ ഉറുത്തുകാർ തടുക്കും. ഉറുത്തു തളളും ആവും. അന്യോന്യം മഞ്ഞുവെള്ളം തുടങ്ങും. ഒടുവിൽ അകത്തു കടക്കും. കേൾക്കണം കഴിഞ്ഞാൽ ചെണ്ണ കൂട്ടവും പുരുഷന്റെ ഉറുതിലേക്കു പോകും. അവിടെ സ്ത്രീയും പുരുഷനും വേറെ വേറെ ചുരയിൽ പാർക്കണം. മണവാളന്റെ ചുര മുമ്പിൽ നാലു വരിയായി 12 കാലുള്ള ഒരു പന്തലുണ്ടായിരിക്കും. കടക്കുന്ന വാതിലിന്നു അടുത്തുള്ള രണ്ടു തൂണിന്റെ കഴിയിൽ ഒരു നാളികേരം ഉടച്ചു നെയ്യും പാലും ഏ

താൻ ചെമ്പനാണുവെങ്കിലും. സ്രീപുരുഷന്മാർ എണ്ണത്തേച്ചു കളിച്ചു കോടിയുടത്ത അലങ്കരിച്ച പന്തലിൽ കടക്കും. അവിടെ ഒരു പലകയിന്മേൽ ഇരുന്നാൽ ഒരു തേങ്ങയുടച്ച ഒരു തട്ടിൽ തുറന്ന പാത്രം വെച്ചു അതിനെ തൊഴും. പിന്നെ അവർ കൂട്ടങ്ങൾ പോയി ഇഷ്ടദേവനെ പൂജിക്കും. തിരികെ വരുന്ന സമയം അമ്മാമന്മാർ ഒന്നിച്ചുണ്ടാകണം. ചുരയിൽ എത്തുവോളം അവർ കളിക്കുകയും മുമ്പിൽ നാളികേരം ഉടക്കുകയും വേണം. സ്രീപുരുഷന്മാർ പിന്നെയും പന്തലിൽ ചെറുവിരലുകൾ കോർത്ത് പിടിച്ചു പലകയിലിരിക്കണം. ആ സമയം പെണ്ണിന്റെ അച്ഛന സ്രീധനവും അമ്മക്കു “പാൽകുലി” എന്ന ചരയുന്ന പാലിന്റെ ചണവും കൊടുക്കണം. താലികെട്ടുക മണവാളന്റെ സംബന്ധത്തിൽ ഒരുത്തിയാകുന്നു. ഉടനെ പെണ്ണു അകത്തു പോയി കുറെ പോറുണ്ടാക്കണം. അത ഒരു പാത്രത്തിൽ നിന്ന അവളും ഭർത്താവും ഉണ്ണം.

കുട്ടപളി എന്ന പേരായിട്ട ഒരു മാതിരി വിവാഹമുണ്ടു. ആ ഞം പെണ്ണു മനസ്സ് ചേർന്നാൽ കാട്ടിൽ പോയി പാക്കും. ശേഷക്കാർ കണ്ടുപിടിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നാൽ പഞ്ചായത്തസഭ കൂടി പെണ്ണിന്റെ അച്ഛന അവളുടെ വിലയും ഒരു പിഴയുണ്ടാക്കുകയും ഭാര്യമാർക്കുണ്ടാകുന്നതായി. കൊടുക്കാത്താൽ രണ്ടാളും ഞാണുമാകും. വിവാഹസംബന്ധമായി ചുരുക്കി ഒരു സദ്യ കഴിക്കണം. അത കഴിക്കുമുമ്പെ അവൻ മരിച്ചുപോയെങ്കിൽ അവനുണ്ടായ മക്കൾ ഒരനുസ്മാരകമായി. ഈ അയോഗ്യത തീരാനായി വിധവയെക്കൊണ്ടോ അവളുടെ അടുത്ത ദാരിദ്ര്യം ഉള്ള കൊണ്ടോ ശവം എടുക്കുമുമ്പായി കുറെ ആളുകൾക്കെങ്കിലും അന്നം കൊടുപ്പിക്കും.

ഉത്താളികൾ ശവം കഴിച്ചിട്ടുകയാണു. ശേഷതിയയുടെ സമ്പ്രദായം കുറെ എല്ലാം വടകരോട് കണ്ടു പഠിച്ചതാണു. ശവത്തെ എണ്ണത്തേച്ചു കളിപ്പിച്ചു കോടിവസ്ത്രവും തലക്കെട്ടും ധരിപ്പിച്ചു നെറിയെടുത്തു കൊടുപ്പികയും കണ്ണിന്റെ മീതെ രണ്ടു കാൽ ഉറപ്പികയും പഠിക്കണം. എല്ലാവരും എത്തിക്കൂടിയാൽ ശവ

ഞെ ആറു തട്ടും വണ്ണക്കൊട്ടികളും താഴികക്കുടവും കൂടയും ഉള്ള ഒരു രഥത്തിൽ വെച്ചു വാദ്യവും നാലുചുറ്റവും നൃത്തവുമായി ശുശ്രൂണത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും. അവിടെ ഒരു ഏതുമയെ കൊണ്ടുവന്നു കറന്നു അല്പം പാൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ശവത്തിന്റെ വായിൽ കൊടുക്കും. ഒരു പശുവിനേയും ഒന്നോ രണ്ടോ കുട്ടികളേയും രഥം മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിച്ചിട്ടു മരിച്ചവന്റെ പെണ്ണറക്കു കൊടുക്കും. വഴിയെ അലങ്കാരങ്ങളെല്ലാം അഴിച്ചെടുത്തു. രഥം ചൊളിച്ചു ശവം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. 8-ാംദിവസം സീമന്തപുത്രൻ തലക്ഷേതരം കഴിച്ചു താനും തന്റെ സോദരന്റെ ഭാര്യയും ഉപവസിക്കും. ശുശ്രൂണത്തിൽ മുമ്പു മരിച്ചവരുടെ പേക്ക് നാട്ടിയ കല്ലുകളുടെ അടുക്കെ ഒരു കല്ലു നാട്ടി ഏല്പാറിന്നും നെയ്യു അടിക്കേകും ചെയ്യും. ആ സമയം കൂട്ടത്തിൽ ഒരുത്തൻ വെളിച്ചപ്പെട്ട കല്ലിക്കും. കല്ലുകൾക്കു നിവേദിച്ചു പോർ ഏല്പാവതം ഭക്ഷിക്കും. സ്ഥാപിച്ച 2, 3 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ മാന്ത്രിക അസ്ഥികൾ ഏടുത്തു കൊണ്ടുപോയി മരിച്ച ആളുടെ ചുരയുടെ മുമ്പിൽ വെക്കും. ശേഷക്കാർ ഏല്പാം കരയണം. അതുകഴിഞ്ഞാൽ അസ്ഥികൾ മുൻപറഞ്ഞ കല്ലുകളുടെ സമീപം കഴിച്ചിടുകയും ചെയ്യും. വയ്യാസി (ഏടവ) മാസത്തിൽ ഒരു അടിയന്തരമുണ്ടു. വലിയൊരു തൊട്ടി കിണറ്റിങ്കൽ വെച്ചു വെള്ളം നിറച്ചു കര ഉപ്പും ഇട്ടിട്ടു കാലികളെ അലങ്കരിപ്പിച്ചു ഓരോന്നിനെയായി കൊണ്ടുവന്നു ആ ഉപ്പു വെള്ളം കുടിപ്പിക്കും.

ഏടയൻ.

കല്യാണം ചെയ്താൽ ഭാര്യയുടെ ഗോത്രമായി. അച്ഛന്റെ മുതലിന്നല്ല അവകാശം ശപതരന്റെതെന്നാണു. ഈ നടുപ്പ പെണ്ണുക്കുമെക്കി എന്ന കൂട്ടക്കു മാത്രമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ചില വകക്കാക്കു വിധവാ വിവാഹം ധാരാളം നടപ്പുണ്ടു. മധുര ജില്ലയിൽ ചുതുനാട് ഏടയരിൽ അച്ഛന്റെ മരുമകളെ കെട്ടാൻ അവകാശമുണ്ടു. ചുരുക്കന പെണ്ണിനെക്കാൾ നന്നെ പ്രായം കൂറയുന്നവകുടും അവന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നു വേറെ വല്ലവനും

കെട്ടാം. താലി കെട്ടുന്നത് മണവാളന്റെ സോദരിയാകുന്നു ഉപേക്ഷിക്കുകയും വിധവാ വിവാഹവും പാടില്ല. കുട്ടികളെ ശിശു എല്ലാം ദാരിദ്ര്യപ്പെടുന്നു. ഭർത്താവ് മരിക്കുന്ന സമയം തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവർക്കും വിധവയ്ക്കും ചിലവിന്നു മാത്രം അവകാശം ഉണ്ട്. മറ്റു ചില കൂട്ടം ഇതിലും ചിത്രമായ ഒരു നടപ്പുണ്ട്. ഭർത്താവിന്റെ മൃതത്വം അറിയാൻ ചുറ്റുമുള്ളവർ ചുറ്റുമുള്ള ഒരു ഭർത്താക്കന്മാർക്കുവന്നു. ചുറ്റുമുള്ള വിവാഹം വരെ ചിലവിന്നു മാത്രം അവകാശം ഉണ്ട്. ചില ദിക്കിൽ തിരണ്ടു പെണ്ണു 16 ദിവസം പ്രത്യേകം ഒരു ചുമട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു. വിവാഹം ചെയ്താൽ തുടങ്ങുന്നവർ അന്യനാണെങ്കിൽ അവർ പെണ്ണിന്റെ അമ്മയുടെ ചുറ്റുമുള്ള നാലു അണയും ഒന്നിലധികം കൊടുക്കുന്നു. കല്യാണ പന്തലിൽ വെച്ചു പെണ്ണു കുറെ റൊല്ലു കത്തി അരിപ്പാക്കുന്നു. മണവാളൻ ഗണപതി ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി വന്നാൽ അവന്റെ കാൽ പെണ്ണിന്റെ ആണ്ടു കഴുകുന്നു. കാലിന്റെ രണ്ടാംപാദുകളിൽ മോതിരം ഇടിക്കുന്നു. പെണ്ണിനെ പന്തലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടത അമ്മയോടൊന്നു താലികെട്ടുന്നതാണെന്നുവന്നു. ചുരുങ്ങിയ വലത്തെയും സ്ത്രീയുടെ ഏകത്തെ കയ്യും കൂട്ടിക്കെട്ടും അമ്മയ്ക്കു. പെണ്ണിനെ പന്തലിൽ നിന്നു വീട്ടിനകത്തേക്കു ഏകത്തുകൊണ്ടു പോകേണ്ടതാണെന്നുവന്നു. മണവാളന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനാകുന്നു. വാതിൽക്കൽ പെണ്ണിന്റെ അമ്മയുടെ ചുറ്റുമുള്ള തട്ടുകൾ. അവയ്ക്കു അവളെ ഏകത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നവനെ അടിക്കാം. നന്നാലണ അവയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നു. വിവാഹദിവസം രാത്രി സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ഒരു മുറിയിലിട്ടു അടയ്ക്കും. 7-ാംദിവസം അസ്തോന്യം തലയിൽ എണ്ണ തേപ്പിച്ചു കുളിക്കുന്നു. ഭാര്യ ഭർത്താവിന്നു ചോറ്റു വിളമ്പണം. ആ ഏലയിൽ നിന്നു തന്നെ അവരുടെ സംബന്ധികൾ ഉണ്ടാകുമെന്നുവേണം. ഒരു കടത്തിൽ ഒരു പൊൻ മോതിരവും വെള്ളമോതിരവും മറ്റൊന്നിൽ ഒരു എഴുത്താണിയും വെള്ളമോതിരവും ഇട്ടിട്ടു അടയ്ക്കും. പൊൻമോതിരമോ എഴുത്താണിയോ കിട്ടിയ ആൾക്കു സാമന്ത്രിയുടെ അധികാരം എന്നതാണു. ചുരുങ്ങിയ വലത്തു

കാലം സ്രീ ഏകത്ത കാലം അമ്മിമേൽ വെച്ചിട്ട അതന്ധതിയെ നോക്കണം. അമ്മി അഹല്യയാണെന്നാണ ഉദ്ദേശം. ചെറിയ ഒരു കല്ലിനെ വസ്ത്രാഭരണങ്ങളാൽ അലങ്കരിപ്പിച്ചിട്ടു ചെണ്ണ സംബന്ധികളെ കാട്ടും. അവർ ബഹു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന അനുഗ്രഹിക്കും. മറവരുടെ നാട്ടിൽ മുതൽ ഒരു ഏടയപ്പെണ്ണിനെ 10-12 വയസ്സായ കുട്ടി കല്യാണം ചെയ്യും. ചില ഏടയർ താലി കെട്ടേണ്ടത ചുരുക്കന്റെ സോദരിയാണു. കെട്ടുന്ന സമയം അവൻ അവിടെ പാടില്ല. ചെണ്ണന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്ന സമയം മണവാളനെ ചങ്ങാതിമാർ വഴിക്കുവെച്ചു പിടിക്കുന്ന നടപ്പു ഗൊല്ലാജാതിക്കാരെപ്പോലെ ചില ഏടയർക്കു ഉണ്ടു. മധുരജില്ലയിൽ കല്യാണത്തിന്റെ ദാമിദസം എല്ലാവരും കൂടി ഒരു ഏരിയിൽപോയി ചുരുക്കൻ ഏരിയിൽനിന്നു 3 കൊട്ടു മണ്ണു കുഴിച്ചെടുക്കണം. ചെണ്ണ അതിനെ കൊണ്ടുപോയി തലക്കുമീതെ പിന്നോക്കം ഏറിയണം. ഭായ്യയുള്ള ഒരു ഏടയൻ മരിച്ചാൽ കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയിൽ അവന്റെ ശവം ഇരുത്തി ഭായ്യ തലയിൽ എണ്ണ തേക്കണം. ശവത്തിന്റെ കയ്യ ഒരുവൻ പിടിച്ചു അതുകൊണ്ടു അവളുടെ തലയിലും തേപ്പിക്കണം. ചുടലയിലേക്കു കയറുകൻ തീയ്യ കൊണ്ടുപോകണം. മരിച്ച ആൾ ഉപയോഗിച്ചവയായ വസ്ത്രം മുതലായവ രജകന്നാകുന്നു. ശവയാനത്തിന്റെ (ഏണിയുടെ) നാലു മൂലകൾ ഒരു പറയൻ നാലു അടയാളം വെക്കണം. അതിൽ വടക്കുകിഴക്കു മൂലയിലേതിൽ ഒഴിച്ചു മറ്റൊരു മൂന്നിലും മകൻ ഓരോ നാണൂ വെക്കണം. അതിനെ പറയൻ ഏട്ടത്തിട്ടു ശവം മൂടിയ വസ്ത്രത്തിൽനിന്നു ഒരു കയ്യണം ചീന്തി വിധവെക്കു അയക്കണം. ശ്മശാനത്തിൽ വെച്ചു ശവത്തിന്റെ വായിൽ പണം, അരി, വെള്ളം ഇതു ഇടണം. സീമന്തപുത്രൻ സർപ്പാംഗക്ഷേരം ചെയ്തിരിക്കും. അവൻ ഒരു കിടം വെള്ളവുമകൊണ്ടു തടി മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. ഓരോ പ്രദക്ഷിണത്തിങ്കൽ തലക്കൽ എത്തുന്നസമയം കയറുകൻ ഒരു ശംഖംകൊണ്ടു കിടം മേന്മ തുളക്കണം. അവസാനം തലക്കൽ കിടം ഉടെക്കും. പുണ്യരൂൽ ഉള്ളവർ അതു ത

ടിയിലേക്കു ഇടം. ചുത്രൻ തടിക്കു തീകൊളത്തി തിരികെ നോക്കാതെ പോകണം. വീട്ടിൽ എത്തിയാൽ പടിക്കൽ ഒരു അമ്മിക്കുട്ടി ചാടിക്കാടാകണം. ചിറേറന്ന ചോറുണ്ടാക്കി മരിച്ചവന്റെ ശേഷക്കാക്കു കൊടുക്കേണ്ടത വിധവയുടെ സോദരന്മാരാകുന്നു. 3ാംദിവസം അസ്ഥിസഞ്ചയനം. അത കഴിഞ്ഞാൽ ചൂടല കുന്നപ്പുട്ടക എന്ന തൃയ കഴ് നവധാന്ത്ര്യാ വിതെക്കണം. 16ാംദിവസം ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ദർശിക്കാണ്ട ഒരു പ്രതിമയുണ്ടാക്കും. അതിങ്കൽ 25 പ്രാവശ്യം ചുത്രൻ ബലിവെക്കണം. ഒരിക്കൽ വെച്ചാൽ ഒന്നു കളിക്കണം. അസ്ഥി പുതുചാനിയിലാക്കി നദിയിൽ ഏക്കും. രാത്രിയിലും പിണ്ഡം വെക്കണം. വീട്ടിന ചുറഞ്ഞ ഒരു സ്കോറോ നാട്ടി ഒരു പൂച്ചൻകോഴിയെ കെട്ടി അവിടെയാണ പിണ്ഡം. സ്കോറോത്തോട ഒരു നൂൽകെട്ടും അതിന്റെ മറ്റൊരറ്റം വീട്ടിനകത്ത ഒരു വസ്ത്രത്തോട കെട്ടിയിരിക്കും. ചരട എളുക്കുന്നത കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. എളുക്കിയാൽ ചൊട്ടിക്കും. വഴിയെ വാതിൽ അടച്ചിട്ട കോഴിയെ സ്കോറോന്റെ മുന്നിൽ കോൽ കൊല്ലും. കല്യാണത്തിന പ്രാരമായ സ്ത്രീ വിവാഹം കഴിയാതെ മരിച്ചുപോയാൽ ദർശിക്കാണ്ട രൂപം ഉണ്ടാക്കി അതോട വിവാഹം ചെയ്യണം.

എറവള്ളൻ.

കോയമ്പത്തൂർ, മലബാർ, കൊച്ചി ഇവിടങ്ങളിലെ ഒരു മാതിരി മലയുറ്റാതിയാണ്. പെണ്ണു ഗുരുവായാൽ ചാളെക്കൽനിന്ന ഒരു ഫർലാംഗ് അകലെ ഒരു ചാള വെച്ചുകെട്ടി അതിൽ 7 ദിവസത്തോളം ഇരിക്കണം. കഞ്ഞിയും ചോറും ദുരന്ത കൊണ്ടുവെച്ചുകൊടുക്കും. ഭർത്താവില്ലാതെ ഗർഭമായാൽ പണ്ട് കൊന്നുകളയും. ഇപ്പോൾ ജാതിയിൽനിന്നു തളളും. ഇത എത്രയൊ ചുരുക്കമാണ്. വിവാഹം എപ്പോഴും തിങ്കളാഴ്ചയാകുന്നു. ചിറേറഞ്ഞ തിങ്കളാഴ്ച ആണോ പെണ്ണുംകൂടി പെണ്ണിന്റെ ചാളെക്കൽ പോയി മൊഴു പാക്കും. താലകെട്ട നടപ്പില്ല. വിധവയെ വിധൂരനെമാത്രമേ കെട്ടിക്കൂട്ടൂ. പെണ്ണിനെ ചോലുചിപ്പെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിക്കാം. അവൾക്കു പിന്നെ ഒരു വിധൂരനെമാത്രം കെട്ടാം.

ശക്തം അഞ്ചാമത്തേയും ഏഴാമത്തേയും മാസങ്ങളിൽ അടിയന്തരം ഒന്നുമില്ല. നായ്ക്കളോ പുച്ചയോ മറ്റു ജന്തുക്കളോ ഭയപ്പെട്ടുത്താൻ വന്നു എന്ന സ്വപ്നംകണ്ടാൽ ദേവത കൂടിടുണ്ടെന്നു നിശ്ചയം. ബലികളയണം. പ്രസവം ദൂരത്തു ഒരു ചാളയിലെ പാട്ടുള്ള. ചെററ തള്ളയൊ ഒരു വയസ്സുത്തിയൊ ഴിച്ചു ആതം അടുക്കയില്ല. ചെററ ചുല 7 ദിവസം. അന്നു കുളിച്ചിട്ടു വേറെ ഒരു ചാളയിൽപോകും. അവിടുന്ന 5 മാസം കഴിയണം സ്വന്തം ചാളയിലേക്കു പോകുവാൻ.

ശവം കഴിച്ചിട്ടുകയാണു നട്ടപ്പ. ചുല അഞ്ചു. ആറാംദിവസം കെഴുതറചെയ്തു കുളിച്ചു ബലിവെക്കും. മണ്ണാൻ, പാണൻ, ചറയൻ, ചെറുമാൻ ഇവരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ല. ചക്കിളിയനേയും പറയുന്നേയും തൊട്ടാൽ കുളിക്കും. ആണും പെണ്ണും തലനീട്ടും എണ്ണുകൊണ്ടു മിനുക്കുകയില്ല. ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ തേച്ചുകുളിക്കും എന്നു പറയുന്നു.

എളയത.

മലയാള ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒട്ടകത്തെ ജാതി. നമ്പിയാതിരി എന്നും പേരുണ്ട്. സ്ത്രീകളെ എളയമ്മ എന്നും തിരുവാങ്കൂറിൽ പിലേടത്തു ക്ഷത്തമ്മ എന്നും വിളിക്കുന്നു. എളയമ്മാർ പറയുക അകത്തുള്ളവർ എന്നാകുന്നു. കുട്ടികളെ ക്ഷത്തമ്മി എന്നു വിളിക്കും. എളയമ്മാർ നായന്മാരെക്കൊണ്ടു തങ്ങളെ എളയച്ചൻ എന്നു വിളിപ്പിക്കും. പരശുരാമനാണ്ടാക്കിയതാണെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന ജാതിനിണ്ണയം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ താഴെ പറയും പ്രകാരം കാണുന്നു. എളയമ്മാർ നല്ല ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ബ്രഹ്മാനുജന്മാരായ രണ്ടു ആഴ്വാഞ്ചീരി തമ്പ്രാക്കന്മാർ ഉണ്ടായി. അതിൽ അനജൻ ഒരു വഴിക്കു പോകുമ്പോൾ ഒരു നായരെമാത്രം ഭൂതനായി കിട്ടി. അവനെ അമ്മയുടെ ശ്രാദ്ധം വന്നു. അപ്പോൾ യജമാനൻ കൗടുകൊടുത്തു. വാലിയക്കാ രന്റെ ചോറുണ്ടു എന്നുകൂടി പറയുന്നു. ഇതു അറിഞ്ഞപ്പോൾ വൈദികന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ഭൂഷ്ടനാക്കി. എളയമ്മാർ പന്തിരോജനമില്ല. ഉയർന്നതരം നായന്മാരുടെ ചുരോഹിതന്മാർ ഒ

ന്നാംപരിഷ എന്നും ബാക്കിയുള്ളവർ രണ്ടാംപരിഷ എന്നും പേരായി. ഇവർ തമ്മിൽ കൊള്ളക്കൊടുക്കുകയില്ല. പുരുഷന്മാർ നേരിച്ച ഭക്ഷിക്കും. എളയന്മാരുടെ വാസസ്ഥലം ഇല്ലമാകുന്നു. എല്ലാ ഇല്ലത്തും നാഗകാവുണ്ടാകും. സ്ത്രീകളുടെ ഉടുപ്പം ആഭരണങ്ങളും കേവലം നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളെപ്പോലെയാണു. എളയന്മാരുടെ ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മദ്യം വിവേദിക്കണമെന്നിപ്പം അത സേവിച്ച കൂടാ വടക്കൻ തിരുവാങ്കുരിൽ ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇവർ ശാന്തിയുണ്ടു. മിക്ക ചാമ്പിൻകാവിലും പൂജിപ്പാൻ ഇവരാണ്. സ്ത്രീകളെപ്പോലെയാണു നമ്പൂതിരിമാരാണ്. അവർ സഹായിപ്പാൻ സ്വജാതി വൈദികന്മാരുണ്ടായിരിക്കും. പുണ്യാഹത്തിന്നു ഇവർ തന്നെ മതി. എളയന്മാർ ഇല്ലത്തു ബ്രാഹ്മണൻ വെച്ചുണ്ടു കയില്ല. മിക്കതും വിശ്വാസികൾക്കുമാത്രമേ പാത്രം കൊടുക്കുന്നു. കപ്പലുകളുടെ 12 മുതൽ 18 വയസ്സുവരെ വിവാഹം. 140 ഉറപ്പികയിൽ കുറയാതെ പുരുഷന്മാർ കൊടുക്കണം. മൂത്തമകൻ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയ്യയുള്ളൂ. വിധവ തലമുടി കളയേണ്ടു. പക്ഷെ താലി(മാഗല്യസൂത്രം) ഭർത്താവിന്റെ തടിയിന്മേൽ ഇടണം. ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെ ഷോഡശസംസ്കാരങ്ങളുണ്ടു. മൂത്ത പുത്രന പിതാമഹന്റെ പേർ. രണ്ടാമന്ന മാതാമഹന്റെ. മൂന്നാമന്ന അമ്മന്റെ ഇതുപോലെ പെൺകുട്ടികൾക്കും കൂറമുണ്ടു. മിക്കപേരും കൃഷ്ണയജുർവേദികളും ബോധായന സൂത്രക്കാരും അല്ലെങ്കിൽ ആശ്വലായന സൂത്രക്കാരും ആകുന്നു. ഗായത്രി 24—3 പ്രാവശ്യം പ്രസവിച്ചാൽ ശുദ്ധമാവാൻ 90 ദിവസം കഴിയണം. എളയന്മാർ ഇല്ലത്തു നായർ ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടു. അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാർ അവിടെ വെച്ചുണ്ടു കയില്ലെന്നും അവരും, ക്ഷത്രിയരും, നമ്പിരിമാരും അവരുടെ വെള്ളം കുടിക്കുകയില്ലെന്നും കൊച്ചി കാനേഷുമാരി റിപ്പോട്ടുകൊണ്ടു കാണുന്നു. പണ്ടു എളയന്മാർ ശ്രാദ്ധദിവസം നായന്മാരുടെ വീട്ടിൽ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പുരുഷന്മാർ നവാനായ പ്രമാണികളുടെ വീട്ടിൽ മാത്രം ഭക്ഷിക്കും. പൂണൂർ മുണ്ടു അവലവാസികൾ അധികവും എളയന്മാർക്കു ചോറുണ്ടു കയില്ല. സ്ത്രീകൾക്കു മറകുടയുണ്ടു. നേരിലധികം ഭാര്യയാവാം

ഏറാടി.

ചേരിന്റെ അത്ഥം കന്നിനെ മേക്കുന്നവൻ എന്ന മിസ്റ്റർ വിശ്വാസം പറയുന്നു. (ഏർ എന്നാൽ കന്ന അതിനെ ആട്ടുന്നവൻ ഏറാടി) ഇവർ നായരിൽ ഒരു ജാതിയാകുന്നു. മുഖ ഏറനാട വാണിരുന്നു. സാമൂതിരിയുടെ ജാതിയായ സാമന്തന്തന്നെ.

ഒക്കിലിയൻ.

ഇവർ തമിഴുകാകുന്നു. കന്നടത്തിലെ വക്കലിഗ എന്നവരും ഇവരും ഒന്നാണ്. കൃഷിയാണു പ്രവൃത്തി. ശൈവതം വൈഷ്ണവതം ഉണ്ടു. മണ്ടകൂട്ടതം തമ്മിൽ വിവാഹം ആവാം. കോയമ്പത്തൂരിൽ ഇവരുടെ തലവനെ പട്ടക്കാരൻ എന്നാണ് ചേർ. അവനെ ചെറിയപട്ടക്കാരൻ എന്ന ഒരു കീറം ഉദ്യോഗസ്ഥനുണ്ടു. ജാതികൂട്ടം മുതലായത തീർക്കാൻ പട്ടക്കാരനാണ്. ചീത്തപറഞ്ഞാൽ ശിക്ഷ ചെറിയപട്ടക്കാരൻ ചെകിടത്ത അടിക്കുകയാകുന്നു. ചെരിപ്പുകൊണ്ടു അടിക്കൊണ്ടു ഏങ്കിൽ കൊണ്ടവനേയും അവന്റെ വീടും ശുദ്ധമാക്കണം. അടിച്ചവൻ ഇതിന്നു പുറമെ സ്വജനത്തിന്നു ഒരു സദ്യ കഴിക്കുകയും കൂടി വേണം. വൃദിചാരം ചെയ്തവർ ഉൾക്കൽ സ്വജനങ്ങളുടെ വീടുതോറും ഒരു കൊട്ട മണലും കൊണ്ടു നടക്കണം. ചില കൂട്ടം ചെണ്ണ തിരണ്ടാൽ അമ്മാമനെങ്കിലും അമ്മാമന്റെ മകനെങ്കിലും ഭാല മുതലായതുകൊണ്ടു ഒരു കുടിൽ വെച്ചുകെട്ടി അവളെ അതിൽ പാപ്പിക്കും. ഒന്നോടൻ കൂട്ടിച്ചു ദോബിമാററു ഉടുക്കണം. കുടിൽ ചൊളിച്ചു ചുരുതായി ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം. ഇങ്ങിനെ അഞ്ചാംനാളും ഏഴാംനാളും ചെയ്യണം. വിവാഹത്തിങ്കൽ അമ്പട്ടൻ മണവാളന്റെ നഖങ്ങൾ മുറിക്കണം. താലികെട്ടുക മണവാളൻ തന്നെയാണ്. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഉടുത്ത വസ്ത്രങ്ങളും അവരുടെ ചെറുവിരൽകളും കൂട്ടിക്കെട്ടണം. സ്ത്രീധനം കല്യാണസമയം കൊടുക്കുക നടപ്പില്ല ചെററതിൽ ചിന്നെയാണ്. ചില ഒക്കിലിയന്മാർ ഒരു നടപ്പുണ്ടു. ഒത്താവ കൂട്ടിയും ഭായ് യെമ്പുനയ്യക്കയ്യമാരാൽ ഒത്താവിന്ന പ്രായമാകുന്നവരെ അവന്റെ അച്ഛൻ അവന്റെ ബന്ധുക്കാരനാകും.

ശവം ഇത്തരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കയാണെന്നു കോയമ്പത്തൂരിൽ അന്വേഷിച്ചതിൽ അറിയുന്നു. എന്നാൽ കുട്ടികളോ വിവാഹം കഴിയാത്തവരോ ആയാൽ കിടത്തിട്ടാകുന്നു. മാചെസ്റ്റാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്കു നാണുങ്ങരും, ഫലങ്ങരും, അപ്പം, ചോർ ഇത്യാദിയും ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ സ്വപ്നം, വെള്ളി ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചുഴുങ്ങളും ദരിദ്രന്മാർ എടുത്തുകൊൾവാൻ തക്കവണ്ണം എറിയും. വെള്ളവും കുടവുമായി പ്രദക്ഷിണംവെക്കലും കുടം ഉടക്കലും ഇവക്കു നൽകുന്നു. വിധവ വളർക്കു ചൊട്ടിച്ച മാചെസ്റ്റാൻമീതെ ഇടും. എന്നാൽ താലി മൂന്നാംദിവസമെ അറുക്കുകയുള്ളു. ശവം എടുത്തുവരും ചുത്രനും കെടുത്തുവെക്കുന്നതും. അവരെ അമ്പട്ടൻ (ശീതികൻ) ദർക്കൊണ്ടു ചുമലിൽ നല്കുന്ന കടയണം. ചുല പത്താണു. പതിനൊന്നാംദിവസം ബ്രാഹ്മണൻ ചുണ്ഡാഹാരം തളിക്കുന്നു. ശ്രാദ്ധം നൽകുന്നു. മൊരസുവക്കലിയാ എന്നൊരു വഴുതുള്ളവൻ സ്ത്രീകൾ വിരലിന്റെ നൂഞ്ചം മുറിക്കുക എന്നൊരു നൽകുന്നു. ഇതുമൊരസുജാതിവണ്ണിച്ചെടുത്തുകാണാം.

ഒട്ടൻ. (ഒട്ടൊൻ. ഒട്ടവൻ.)

ഇവർ തെലുങ്കരാണ്. പണം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതെ ഒട്ടുണ്ടെന്നു വരെ മദ്യം സേവിക്കും. എഴുത്തറിയുന്നവരില്ല. കുളം, കിണറു കഴിക്കുക ചിറമാടുക, ഇതു വകയാണു പണി. എത്ര പണി എടുത്തു എന്നു കണക്കു കൂട്ടാൻപോലും അറിഞ്ഞുകൂടാ. സാമാന്യം എന്തും തിന്നും. ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കു ധാരാളമാണു. ഒരുത്തറക്കു ഓരോരുത്തനായി പതിനെട്ടു ഭന്താക്കുന്മാരോളം ആവാം. ചുരുക്കുന്ന ഈ അതിരും ഇല്ല. മിക്കപേരും വൈഷ്ണവന്മാരെന്നു പറയുക. ചുരുക്കം ശൈവരും ഉണ്ടു. തിരണ്ടാൽ ഏഴുദിവസം അടൂർച്ചിയുണ്ടു. വേറിട്ടു മറ്റു ചുരയിൽ ഇരിക്കുന്നു. ആ കാലം മാംസം ചാടില്ല. മുട്ട തിന്നാം. ഏഴാംദിവസം ഒരു കോഴിയെ ചെണ്ണിന്നു ഉഴിഞ്ഞു വെച്ചെച്ചറിയും. ചുര ചുട്ടുകയും ചെയ്യും. ചിലദിക്കിൽ പതിനൊന്നാംദിവസം നാടൊട്ടെടുത്തുവെക്കുക കരിങ്കോഴിയുടെ മാംസവും മദ്യവും കൊടുക്കും. വിവാഹം തിരളും മുമ്പും പിന്നേയും ആവാം. സ്ത്രീ ചുരുക്കന്മാർ ഒരു കുററി നാട്ടി അതിനെ മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വെ

ച്ചാൽ വിവാഹമായി. അല്ല കൂടി വിശ്വരിച്ചിട്ടും നടപ്പുണ്ട്. മൂന്നാം ദിവസം ഒരു ഏരിയയുടെ വക്കുവത്ത ഘോഷയാത്രയായി പോയിട്ടു ഒട്ടൻകുറു മണ്ണു കിളിക്കുയും ഒട്ടത്തി അതിൽനിന്നു മൂന്നു കൊട്ട തെല്ലു ദൂരത്തു കൊണ്ടുപോയി ഇട്ടുകയും വേണം.

ശവം കുഴിച്ചിട്ടുകയാണു നടപ്പു. ഭായ് മരിച്ചാൽ ഭർത്താവു അരയിലെ ചർമ അറക്കുന്നു. ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ വിധവ വെള്ളത്തിന്റെ വക്കുവത്ത ഒരു മുറത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവളുടെ കൈവളകൾ പൊട്ടിക്കുകയും ആങ്ങള താലിയും ചരട്ടും അറക്കുകയും വേണം. കുളിച്ചു വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ ഒരു അകത്തു ഇരിക്കും. ആ ദിവസം ആരേയും കണ്ടുകൂടാ. പിറ്റേന്നു ഒന്നോ രണ്ടോ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോയി ഒരു പശുവിന്റെ വാൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം പിടിച്ചുവലിക്കുന്നു. സ്ത്രീക്കു നടപ്പുദോഷം തെളിഞ്ഞാൽ ജാതിയിൽ ചേക്കേണമെങ്കിൽ വീടുതോറും ഒരു കൊട്ട മണ്ണുകൊണ്ടു നടക്കണമെന്നു പറയുന്നു.

ജാമനൈതൊ.

ജൈതൊ എന്നു വിളിക്കും. ഒരിയ ഭാരത്തിൽ കൃഷിക്കാരാണ്. അയോദ്ധ്യയിൽ ശ്രീരാമന്റെ മന്ത്രിയായിട്ടു അമാത്യൻ എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ആയാളുടെ സന്താനങ്ങളാണെന്നുമാണു ഉരുളവം പറയുക. ശ്രീരാമന്റെ സ്വശ്ലാഭോഘ്നത്തിന്നുശേഷം രക്ഷിപ്പാനാത്മിയാണെന്നതിനാൽ കൃഷി പ്രവൃത്തിയായത്രെ. പ്രണമുള്ളവരെ വളരെ വഴുജമാണു. കൂട്ടത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും. വഴിയെ ജാതിയിൽ ചേക്കാൻ കേമമായ ഒരു സദ്യ കഴിക്കുന്നു. വിവാഹം തിരളം മൂവും പിമ്പും ആവാം. അമ്മൻ പെങ്ങളുടെ മകളെ ഭായ്യാക്കുന്നവകാശമുണ്ടു. വിവാഹദിവസം മണവാളൻ ഘോഷയാത്രയായി കുതിരപ്പുറത്തെങ്കിലും നടന്നിട്ടെങ്കിലും ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽചെല്ലണം. മുഹൂർത്തമായാൽ ചെണ്ണിനെ പന്തലിലേക്കു കൊണ്ടുചെല്ലും. മദ്ധ്യസ്ഥനൊ ദൂതനൊ ആയിട്ടു ഒരുത്തനുണ്ടാകും. അവൻ അമ്മൻ പെങ്ങളെ നോക്കി ഉറക്കെ പറയും. “മണവാളൻ വന്നിരിക്കുന്നു. ചെണ്ണിനെ ക്ഷണം കൊണ്ടുവാ” എന്നു. പിന്നെ സ്ത്രീചുരുക്കനാരു

ടെ ചെറുവിരൽ കൂട്ടിക്കെട്ടും. പിറേറന്ന ചെണ്ണിനെ കൊണ്ടുപോകും. ഭർത്താവിന്റെ അമ്മ പടിക്കൽവെച്ചു ദമ്പതിമാരുടെ കൂടെ മജ്ജഗുരുതികൊണ്ടു കഴുകണം. അവരുടെ കോൺതലക്കു ഏഴുമണി അരിയും ഏഴു അടക്കയും കെട്ടണം. നാലാംദിവസം ദമ്പതിമാർ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും മഞ്ഞൾഗുരുതികൊണ്ടു ഏറിയണം. ഗഞ്ചാംജില്ലയിൽ വിവാഹത്തിന്നു കൂടിയവർ അന്യോന്യം ചളി വാരി ഏറിയുക നടപ്പുണ്ടത്രെ. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അനജന കെട്ടുകയും ചെയ്യാം.

മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയാകുന്നു. ചുവ പത്തദിവസമാണു. ചുവകാലം ചുവക്കാർ പ്രവൃത്തി ഏടുക്കുകയില്ല. സ്വജനങ്ങൾ ഭക്ഷണമൊഴിക്കണം. മദ്യമാംസം ധാരാളം ആവാം. ചുവ പോകുന്നദിവസത്തെ സദ്യക്കു പാടില്ല.

കടുപ്പട്ടൻ.

കടു എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ പട്ടരായിരുന്നുപോൽപുച്ഛം. ബുദ്ധ മതം സ്ഥാപിപ്പാൻ സഹായിക്കുവാൻ പത്തനമുണ്ടായി. മക്കുത്തായമാണു. തിരളുംമുഖ കല്യാണംവേണം. സ്ത്രീധനവും മറ്റും എണ്ണങ്ങൾമൂലേറ നിശ്ചയിക്കേണ്ടത മേലിൽ സാക്ഷാൽ ഭർത്താവാവാൻ വിചാരിക്കുന്നവനാകുന്നു. താലികെട്ടേണ്ടത അവന്റെ പെങ്ങളൊരാൾ സംബന്ധപ്പെട്ട സ്ത്രീയെ ആണു. ശേഷക്രിയക്കു ചുരോഹിതൻ ക്ഷുരകനാണു. ചുരുക്കസന്താനമില്ലാത്ത വിധവ ചുല12ാംദിവസം ഭർത്താവിന്റെ വീടവിട്ടു ജനിച്ച വീട്ടിലേക്കു പോകും. പുത്രനുണ്ടെങ്കിൽ ഭർത്താവിന്റെ സ്വത്തിന്നു അവകാശമുണ്ടു.

കണക്കൻ.

തമിഴുരാജ്യത്തു കണക്കെഴുത്ത പ്രവൃത്തി ജാതിയാകുന്നു. വടക്കേആർക്കട, തെക്കേആർക്കട, ചെങ്കൽചെട്ട ഈ ജില്ലകളിൽ മുഖ്യമായിട്ടു കാണാം. കണ്ണം എന്നും പറയും. നാലായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ കൈകാട്ടി കണക്കൻകൂട്ടരിൽ ഭായ് ഭർത്താവിന്റെ അമ്മയോട മിണ്ടിക്കൂടാ. കയ്യാംഗ്രംകാട്ടുകയെ പാടുള്ളു. നാലുകൂട്ടരും അന്യോന്യം കൊള്ളക്കൊടുക്കുകയില്ല. പുണ

ആൽ ഉണ്ടു. മദ്യം സേവിക്കുകയില്ല. മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. വിധവാ
വിവാഹമില്ല. ചിലതു എന്നാണു വിളിക്കുന്നതു. സക്കാരിക്കാട്ടിൽ
കണക്കുപിള്ള എന്ന കാണം. മലയാളത്തിലെ അംശം മേനോൻ
തന്നെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടു മൂന്നു ദി
വസം ചെണ്ണിനു വീട്ടിന്റെ പുറത്തു ഏറങ്ങിക്കൂടാ. പണ്ടു നാലു
തദിവസമായിരുന്നു. അന്നു പ്രവൃത്തി കൂട്ടികലസ് നെല്ലും പയറും
വേർതിരിക്കുകയും. കൊച്ചിപ്പുഴയിൽ കണക്കൻ നന്നെ താണു
തിയാണു. പടന്നക്കണക്കൻ, വേട്ടുവർ തുടങ്ങിയ നാലുജാതിയു
ണ്ടു. ഓരോന്നിൽ വെച്ചേറെ കിരിയങ്ങൾ ഉണ്ടു. അന്യോന്യം വി
വാഹം പാടില്ല. അമ്മാമന്റെ മകളെ കെട്ടാം. വിവാഹം എ
പ്പോഴും ആവാം. പടന്നക്കണക്കനു ചെണ്ണിന്റെ പത്തും പതി
മൂന്നും വയസ്സിന്റെ മദ്ധ്യേയാണു. വേട്ടുവക്കണക്കനു തിരുണ്ടതിൽ
പിന്നെ മാത്രമേ പാടുള്ളു. തിരുണ്ടാൽ അത്രാധി ഏഴുനാൾ
ഏഴാംദിവസം ഏഴു പെൺകുട്ടികളെ വിരുന്നുട്ടി ഓരോ അണു
കുണിണ കൊടുക്കണം. മാറ ക്ഷണിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവർ സദ്യകഴിഞ്ഞു
പോകുമ്പോൾ ഗൃഹസ്ഥനു അല്ല വല്ലതും കൊടുക്കും ചിലവു വ
ഹയ്ക്കു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ നാക്കുതൂണൊന്നാൽ വിവാഹം പാടി
ല്ല. പടന്നക്കണക്കൻ കഴിച്ചിടുകയാണു. ചുവ 15. മകൻ 41 ദി
വസമെങ്കിലും ഒരു കോല്ലം തികച്ചെങ്കിലും ഭീക്ഷിക്കും. മേൽജാതി
ക്കാരുടേയും കമ്മാളൻ, ഇഴുവൻ, മാപ്പുള ഇവരുടേയും പോർ
വേട്ടുവര ഉണ്ണും. വെളുത്തേടൻ, വീളക്കുത്തിലവൻ, പാണൻ, വേ
ലൻ, കണിയാൻ ഇവരുടേതേ ഭക്ഷിക്കു വളരെ വിരോധമാണു. ചു
ലയൻ, ഉള്ളാടൻ, നായാടി ഇവർ വേട്ടുവക്ക് വഴി തിരിയണം.
നായന്മാർക്കും മാറും 48 അടി അകലെ ഇവരും തെറ്റാണം. ഇഴുവൻ
ഇവരെത്തൊട്ടാലും കമ്മാളൻ, ബാലൻ ഇവർ നന്നെ അടുത്താ
ലും കളിക്കണം. ഹിന്ദു ക്ഷേത്രങ്ങളെ വേട്ടുവക്ക് അടുത്തുകൂടാ.
കൊടുങ്ങല്ലൂരമ്പലത്തിൽ കോഴിക്കല്ലിങ്ങലോളം ചെല്ലാം.

കണിയാൻ (കണിശൻ)

പുറുപ്പനായേയും കണി എന്നായിരുന്നു. മൂന്നാമകുലം ബ
ഹുമാനത്തിന്നു ചേർത്തതാണു. തിരുളും മുമ്പു താലികെട്ടണം. പി

ന്നെ സംബന്ധം മക്കത്തായമാണ്. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ ഒരു പെണ്ണിനെ ഭാര്യയാക്കുക പാണരെപ്പോലെ പൂർവ്വം നടപ്പായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ചുരുക്കം ഉണ്ട്. വിധവാവിവാഹം വിരോധമില്ല. തിരുവാങ്കുറിൽ അനേക ഭർത്താവ് ധാരാളമാണ്. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരാണെങ്കിൽ ജ്യേഷ്ഠനാണ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക.

മുമ്പ് ശവം സ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കുട്ടികളെ ഒഴികെ ദഹിപ്പിക്കുകയാണ്. ബ്രാഹ്മണർക്കും ക്ഷത്രിയർക്കും 24 അടി അകലെ തിരിയണം. ശുദ്രർക്കും അതിൽ പകുതി.

കംസല (കംസര)

തെലുങ്കുരാജ്യത്തെ കമ്മാളരാണ്. ഇവർ തങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണരാണെന്നു പറവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗഞ്ചാം, വിശാഖ പട്ടണം, ഇവിടങ്ങളിലുള്ളവർ വളരെ കലശലായിട്ടു നടക്കുന്നില്ല. അവർ മാംസം ഭക്ഷിക്കും. മദ്യം കുടിക്കും. കംസലർക്കും അമ്മാമന്റെ മകളെ ഭാര്യയാക്കികിട്ടണമെന്ന അവകാശപ്പെടാം. ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു ചുരോഹിതൻ. കമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും മന്ത്രം ജപിക്കുകയും കഴിഞ്ഞാൽ ആയാൾ കന്യകയുടേയും മണവാളന്റെയും അമ്മാമ്മയുടെ പന്തലിൽ വരുത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിക്കും. പിന്നെ മണവാളൻ തീർത്ഥസ്നാനത്തിന്നു ചുറപ്പെടും. പിന്നാലെ പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള ചാഞ്ഞുവെന്ന തന്റെ പെങ്ങളെ കൊടുക്കാമെന്ന മൂന്നുവട്ടം ശപഥംചെയ്തും ഏ്നാൽ മണവാളൻ തന്റെ വേഷം അഴിച്ചിട്ടു തുണിയും കീറുകൊടയും മറ്റും ബ്രാഹ്മണനാ കൊടുക്കും. ബ്രാഹ്മണൻ ഒരു പുണന്തൽ കൊടുക്കും. മംഗല്യസൂത്രം കെട്ടുന്നത മണവാളനാണ്. പെണ്ണിന്റെ അച്ഛൻ വന്ന രണ്ടാളുടേയും കൈകൾ കോത്തു പിടിപ്പിച്ചു മീതെ വെള്ളം പാതം. തിരളുമ്പു വിവാഹം നിബ്ബന്ധമാകുന്നു. 'ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ല. വിധവാവിവാഹമില്ല.'

ശവം ഇരുത്തി മാവെയ്ക്കുകയാണ്. ഇയ്യടെ കറേല്ലെ ദഹിപ്പിക്കലും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ചുവ പന്ത്രണ്ടാകുന്നു.

കമ്മാ (കാപ്പ റഡ്ഡി)

ഇങ്ങിനെ വേരേയും ചേരുകകളുണ്ട്. ഗോദാവരി ജില്ലയിൽ ഇവർ അഞ്ചു വകയുണ്ട്. ഒരുക്കൂട്ടർ കാവടി (കാവണ്ടം)യിനേലുല്ലാതെ വെള്ളം കൊണ്ടുപോകയില്ല. വേറെ ഒരു കൂട്ടർ കാളപ്പുറത്തുമാത്രം. മറ്റൊരുവകക്കാർ കയ്യിൽകുടഞ്ഞിപ്പാക്കിമാത്രം. ഉത്തരക്കു തലയിലും ചാടില്ല. എന്നി ഒരുക്കൂട്ടർ രണ്ടാറുകൂടി തുക്കിപ്പിടിച്ചിട്ടുമാത്രം. ചില കൂട്ടരുടെ സ്ത്രീകൾ കോലം പോഷയാണു. ചിലർ ചേല (പുടവ) വലത്തെ ചുമലിൽകൂടിയാണു ഇടുക. ചിലർ ഏകത്തേതിൽകൂടി. ചിലർക്കു നൂൽ നൂൽക്കുകയാകട്ടെ വേറെ പ്രവൃത്തി ഏകക്കുകയാകട്ടെ കാവാണു. ചിലരുടെ സ്ത്രീകൾ പാമ്പിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുകയില്ല. ചിലകൂട്ടർ ഞായറാഴ്ച വരലിൽ പണി ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു പറയുന്നു. ചില പുരുഷന്മാർ ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കുകയില്ല. ക്ഷൗരം തല താങ്ങുന്നത അപമാനമാണുപോൽ. ഭാര്യ ഭർത്താവിനേക്കാൾ എത്രയൊ പ്രായം അധികമായിട്ടു ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നു. 22 വയസ്സായ ഒരു സ്ത്രീ ഭർത്താവിനെ കെത്ത ഏടത്തു നടക്കുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (ഏതാനും കാലം മുമ്പു മുഷ്ഠിയാഴ്ചത്തു ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്) കല്യാണത്തിന്റെ ആദ്യദിവസം ഒരു ക്രിയയുണ്ടു സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സമീപം ഒരു പെട്ടിയിൽ കരാ വസ്ത്രങ്ങളും മാറ്റം വെക്കും. ചിന്നെ പെട്ടിത്തന്നിട്ടു അതെല്ലാം അടപ്പിന്മേൽ വെക്കും. അതു സാമ്പന്ധികൾ പരിശോധിക്കും. പെണ്ണിന്റെ അമ്മൻ മണവാളന്റെ അമ്മൻ താങ്ങുലം കൊടുക്കും. കേന്ദ്രക ഏറ്റെടുത്താണു. പണം തന്റെതും എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. ഇങ്ങിനെ മൂന്നുതവണ ക്ഷൗരം. അപ്പോൾ ചുരോഹിതൻ വളിച്ചുപറയും ഇന്നു വന്റെ മകളെ ഇന്നുവന്നു കൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നു. ഈ നിശ്ചയം ബലമായതാണു. ചിന്നെ കല്യാണത്തിന്നു മുമ്പു മണവാളൻ മരിച്ചുപോയെങ്കിൽ പെണ്ണു വിധവയായി. വിവാഹ ദിവസം ക്ഷൗരം മണവാളന്റെ നഖം മുറിക്കുന്നു. പെണ്ണിന്റെത മാവില പാലിൽ മുക്കി അതുകൊണ്ടു തൊട്ടാൽ മതി. മ

ണവാളൻ കന്നപുട്ടന്ന ക്രിയ ചെയ്യണം. ഒരു കൊട്ടയിൽ മണ്ണും കൊഴുവിന്റെ നാക്കും മുടിക്കോലും കയറും എടുത്ത അവൻ ചുറ്റപ്പെടും. പിന്നാലെ, വിഞ്ഞെങ്കിലും തോരെങ്കിലും കൊണ്ട സ്രീയും. കന്നപുട്ടമ്പോൾ ചെങ്ങൾ ചെന്ന തടയും. ആദ്യം ഉണ്ടാകുന്ന മകളെ തന്റെ മകന കൊടുത്തേക്കാമെന്ന വാശി നമ്പെയ്താലെ അങ്ങട്ടു പുട്ടുവാൻ സമ്മതിക്കുകയുള്ളൂ. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ മൂന്നാസത്തിന്നശേഷമെ “ശേഷം” ഉള്ളൂ. ഒന്നാം കൊല്ലം കുട്ടിയുനിക്കുന്നത അമംഗളമാണു.

ദാമിപ്പിക്കുയാണു. മരിച്ചാൽ കൈകാലുകളുടെ പെരുവിരൽ കൂട്ടിക്കെട്ടണം. വിധവശവത്തിന്ന താംബൂലം കൊടുക്കണം. കടത്തിൽ വെള്ളത്തോടുകൂടി മകനോ മറ്റൊരാൾ തടിപ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. അപ്പോൾ കയ്യരകൻ (അത്തിക്കുറിശ്ശി) കടം കത്തി തുളക്കണം. പിറേറുന്ന അസ്ഥിസഞ്ചയനും. ക്രിയാവസാനം പതിനാറാംദിവസം. അന്ന ഒരു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കി ബലി കൊടുത്തിട്ട കളത്തിൽ ഇടണം. അതിന്റെശേഷം ശവസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞിട്ടു എത്ര ദിവസമായൊ അത്ര പ്രാവശ്യം മുങ്ങണം. ശ്രാദ്ധം ഒരു കൊല്ലം ഉറപ്പും പിന്നെ ഇല്ല. ഇവർ ശൈവതം വൈഷ്ണവതം ഉണ്ടു.

കമ്മാളൻ (തമിഴ്)

ഈ ശബ്ദത്തിന്റെ ആദ്യരൂപം കണ്ണാളൻ അഥവാ കണ്ണാളർ എന്നായിരുന്നു എന്ന കാണുന്നു. പ്രസിദ്ധകവിയായ കവ്യതടെ കൃതികൾ എന്ന പറയുന്ന “തൊണ്ടമംഗലശതകം” “ഏറ്റുപുതം” ഈ കാവ്യങ്ങളിൽ ഈ വാക്കു രണ്ടും കാണുന്നുണ്ടു. ഒരു ബിംബം ഉണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്റെ ശുദ്ധികലശം ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചാകുന്നു. ക്രിയയുടെ അവസാനം അത കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ കമ്മാളൻ വന്ന അതിന്റെ കണ്ണു രണ്ടും അവിടെവെച്ചു കൊത്തി ഉണ്ടാക്കണം. (ഇതു ബുദ്ധതടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലായിരിക്കാം) കമ്മാളർ അഞ്ചു വകയുണ്ടു. തട്ടാൻ, കന്നാൻ, തച്ചൻ, കുൽതച്ചൻ, കൊല്ലൻ അല്ലെങ്കിൽ കരുമാൻ. അന്യോന്യം ചെണ്ണിനെ കൊടുക്കാം. പക്ഷെ തട്ടാനാതം പട്ടണ

ങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന തട്ടാമ്പാർ വിശേഷിച്ചും കൊല്ലനുമായികൊള്ളെക്കൊട്ടക്കു മാറിയിരിക്കുന്നു. വിവാഹത്തിങ്കൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ സമ്പ്രദായം വളരെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. കല്യാണം മൂന്നു അഞ്ചു ദിവസം നീൽക്കും.

ശവം സാധാരണമായി ഇരുത്തി കഴിച്ചിട്ടുകയാണു. ദഹിപ്പിക്കലും ഇടങ്ങിട്ടുണ്ടു. ചുവ പതിനാറു. ശ്രാദ്ധം സാധാരണമല്ല. തങ്ങൾ വിശ്വപക്ഷാവിന്റെ സന്താനമാണെന്ന പറയും. ബ്രാഹ്മണരിലും മീതെയാണെന്നും. ആചാരി എന്നും പത്തർ എന്നും പേർ എടുക്കും. (ബ്രാഹ്മണരുടെ „ആചാർയ്യൻ“ „ഭട്ടൻ“ ഇതിന്റെ തത്ത്വമാണു ഈ വാക്കുകൾ) വേദജ്ഞാനത്തിന്നു അവകാശമുണ്ടെന്നും നാടിക്കുന്നുണ്ടു. പുണരൂലുണ്ടു. മാംസഭക്ഷകൾ കറയും.

കമ്മാളൻ (മലയാളം)

പുണരൂലില്ല. തീണ്ടലുണ്ടു. ആശാരിയാണു മീതെ. അയ്യടികമ്മാളരെന്ന പറയുമെങ്കിലും നാലെ ഉള്ളു. തോൽകൊല്ലനെ കൂട്ടത്തിൽ വേർക്കുകയില്ല. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു പതിനെട്ടു കുടുംബക്കാർ ശേഷമുള്ളവർ പോതുന്മാരും പോരാതെ ഈഴവനാട്ടിൽ തന്നെ ഇരുന്നു എന്നും വഴിയെ വന്നപ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തില്ലെന്നും അവർ പൂഴിതച്ചു അല്ലെങ്കിൽ പതിനെട്ടാമ്പാർ ആയി എന്നും ആശാരികൾ പറയുന്നു. കുറുപ്പു, തോൽ കൊല്ലൻ, ചുള്ളവൻ, മണ്ണാൻ, തണ്ടാൻ, ഇവരുടെ ചോർ കമ്മാളര ഉണ്ണുകയില്ല. കമ്മാളരുടെ ചോറുണ്ണുന്നത അങ്ങിനെ തന്നെ കുറവാണെന്നു തണ്ടാനും വിചാരിക്കുന്നു. കോഴിക്കോട്, വള്ളുവനാട്, ചൊന്നാനി, ഈ താലൂക്കുകളിൽ ആശാരി, കൊല്ലൻ ഇവരുടെ എടയിൽ അനേകസോദരന്മാർകൂടി ഒരു ഭായ്യയുണ്ടു. കമ്മാളർ താലികെട്ടുണ്ടു. താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ മണവാളൻ ചെണ്ണിന്റെ കോടിവസ്ത്രത്തിന്മേൽനിന്നു ഒരു നൂൽ എടുത്തു മുറിക്കും. എന്നാൽ അവർ തമ്മിൽ ബന്ധം വിട്ടു. തിരിഞ്ഞനോക്കാതെ അവർ ചോകണം. വിവാഹത്തിന്നു മുഖഗർഭമുണ്ടായിപ്പോയെങ്കിൽ കാരണഭൂതൻ സ്വജാതിയാണെന്നു

വരികിൽ അവൻ കെട്ടണം. അന്യനാണെങ്കിൽ സ്രീ ജാതിദൃഷ്ടയായി. ചുളികുടിയുണ്ടു. ചുളി കൊടുക്കുക ആങ്ങുളയാകുന്നു. പെററാൽ പതിന്നാലാംദിവസം തളിക്കുറുപ്പു സ്രീക്കു തളിക്കണം. പിറേറന്ന കുളിച്ചാൽ ശുദ്ധമായി. ഇരുപത്തെട്ടാം നാൾ നാമകരണം. അച്ഛന്റെ മടയിലിരുത്തിട്ടാണു പേരിടുക. ആൺകുട്ടിയുടെ കാര വയസ്സു തികയുംമുമ്പും പെൺകുട്ടിയുടെത ആറാമത്തേയൊ ഏഴാമത്തേയൊ വയസ്സിലും കുത്തും.

കമ്മാളർ കുട്ടികളുടെ ശവം കുഴിച്ചിടും. മറ്റൊല്ലാം ദഹിപ്പിക്കും. ചുല പതിനഞ്ചു. മൂന്നാംദിവസം അസ്ഥി സംജയനം. ഒരുത്തൻ സംവത്സരം ദീക്ഷിക്കും. ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ പണിക്കായി കടക്കുന്ന സമയം ആശാരി, മൃശാരി, ഇവർ പുണരൂൽ ഇടാനവകാശമുണ്ടു.

കരിമ്പാലൻ.

മലയാളത്തിൽ കാട്ടിൽ വേട്ടയും പുനഃകൃഷിയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ജാതിയാണു. മതമക്കത്തായമാണു. താലികെട്ട ഇല്ല.

കണ്ണെരാ.

ഒരു ജാതി കണ്ണാടകമുക്കവേരും കൃഷിക്കാതും ആകുന്നു. ഗംഗാമകൾ എന്നും ഗൌരീമകൾ എന്നും രണ്ടുവകയുണ്ടു. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചോറുണ്ണം. പെണ്ണിനെ കൊടുക്കയില്ല. ഗൌരീമകൾ ബെല്ലാരിയിൽ ഏറെ ഇല്ല. മൈസൂരിലാണു പ്രധാനം. ഇവർ പുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണു. ശവം ദഹിപ്പിക്കുയാണു പതിവു. ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടും. വിധവാവിവാഹമില്ല. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞു “വേളിശേഷം” ഉള്ളു. ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കുട്ടി ജനിക്കുന്നതു ശുഭമല്ലുപോൽ. ബെല്ലാരിയിൽ ഇവർ അറബികൾ എന്നും ചേരുന്നുത്രേ. തിരളാമുഖം ചിമ്പും ആവാ വിവാഹം. വിവാഹത്തിന്നു മുന്പുതന്നെ സംസ്കാരം തുടങ്ങാം. താലികെട്ടുക ബ്രാഹ്മണനാണു. ഇവർ വിധവിവാഹം ആവാ. പക്ഷെ വിവാഹം രാത്രി ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെയ്യാണു. സമാഗലകളും ഭായ്യരുള്ള പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടു കാ. താലികെട്ടുക ഒരുവിധവയാണു. ഭായ്യയെ തൃപ്തിച്ചുകൂടാ. ശവം

കഴിച്ചിട്ടുകയാണു. കന്യകമാരെ ചിലരെ ദേവദാസിയാക്കുക ന
ടപ്പണ്ടു.

കല്പൻ മുപ്പൻ.

1901-ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോർട്ടിൽ ഇവർ മലയാളത്തിലെ
കമ്മാളരുടെ ഒരു വർഗ്ഗമാണെന്നും കുൽപ്രവൃത്തിയാണെന്നും പറ
യുന്നു. വിധവാവിവാഹമില്ല. ഏകഭാര്യയെ ഉള്ളു. ചുരോഹിതൻ
ക്ഷുരകനാണു.

കുഞ്ചുഗാര.

മൈസൂർ, തെക്കുകന്നടം, ഇവിടങ്ങളിലും മറ്റും കാണാം.
മുക്കത്തായമാണു. ചെണ്ണ തിരളുംമുഖ വേണം വിവാഹം. വിധ
വാവിവാഹം പാടില്ല. റ്റുടിചാരം തെളിഞ്ഞു എങ്കിൽ മാത്രം.
വിവാഹമോചനമുണ്ടു. ശവം ദഹിപ്പിക്കയും ഇരുത്തി സ്ഥാപി
ക്കയും ആവാം. ബ്രാഹ്മണനാണു ചുരോഹിതന്മാർ. മുദ്ദവും മന്ത്രി,
മാംസങ്ങളും ആവാം.

കന്നടിയൻ.

ലിംഗംകെട്ടി. തൈരും, മോരും വിൽക്കുകയാണു സാധാര
ണ പ്രവൃത്തി. തിരളുംമുഖ വിവാഹമാണു നടപ്പു. ഒരു വയസ്സു
നികയാത്ത ചെണ്ണിനെ ചെറിയ ചെക്കൻ വിവാഹം ചെയ്യും.
അച്ഛന്റെ മുമ്മകളെ കെട്ടാൻ വലിയ അധികാരമാണു. കല്യാ
ണം മേയ്ക്കു, ചത്ത നാൾ നീക്കം. ചിലവ കുറയ്ക്കാനായി പല
കുടുംബങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു ഒന്നിലധികം വിവാഹം ഒരിക്കൽ
കഴിക്കും. വിവാഹത്തിന്റെ മൂന്നാംദിവസം ബഹുരസമായ ഒരു
ഭിര്യയുണ്ടു. ചുരോഹിതനായിട്ടു ഒരു ശൈവബ്രാഹ്മണനെ ക്ഷ
ണിച്ചുകൊണ്ടു വരും. ആയാൾ കല്യാണചന്തയിൽ എത്തിയ ഉ
ടനെ ആയാളെ വീട്ടുമണ്ഡൻ കുടുംമ ചുറ്റിപിടിച്ചു അഞ്ചു നാ
ളിനേരം കുടുംമയിൽ കെട്ടിത്തൂക്കും. ആയാൾ വിരോധം ഭാവി
ക്കും. കൂടിയവരെല്ലാം ആശ്ചര്യപ്പെടുകയുംചാലെ കാട്ടും. ഭട്ടവിൽ
അഞ്ചു ഉറപ്പിക കാട്ടും. അപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണൻ അടങ്ങും. ഉറ
പ്പിക ആയാൾക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. രണ്ടു കോടിവസ്ത്രവും
വെററില അടയ്ക്കുകയും കൊടുക്കും. തമ്പലപ്പു കിട്ടികൾ വഴുതിന

ങ്ങയുടെ തോട്ടിൽ മഞ്ഞൾ നിറച്ച അതകൊണ്ടു ഈ ആളെ ഏ
 റിയും. ആയാൾ കട്ടികളെ പിടിപ്പാൻ പായും. അവർ ഓടിക്കു
 ഉയും. അവസാനം വലിയവർ കട്ടികളെ അടിച്ചു ഓടിക്കും.
 ബ്രാഹ്മണൻ പോവുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ ആയാൾ വേണ്ടാ.
 ആകെ വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഇവരുടെ വിവാഹകൃത്യ ഗൗരവമാ
 യി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും ബ്രാഹ്മണരെ പരിഹസിക്കയാ
 നെന്നും തോന്നും. ലിംഗധാരികൾ ചൂഢാഭരണങ്ങളെ ജലംപോ
 ലും സ്വീകരിക്കയില്ലെന്നതു പ്രസിദ്ധമാണവസ്ഥയാണു്. ഒരു
 കൂട്ടക്കു് വേറെ ഒരു നടപ്പുണ്ടു്. വിവാഹത്തിന്നു ഗ്രാമബന്ധുക്കളെ
 ക്ഷണിക്കും. ശിശുക്കളായ ചെണ്ണിനേയും ആണിനേയും അവ
 റന്റെ മുമ്പിൽ ഇരുത്തും. അവരുടെ തലയിൽ അവൻ നെയ്യു ത
 ഉരിക്കുന്നു. ഇതു അവൻ ചെയ്യാതിരിപ്പാനായി അവന്റെ കഴു
 ത്തിൽ ഒരു വലിയ കല്ലു കെട്ടി തൂക്കും. ചോരാത്തതു കഴുത്തിൽ
 ഒരു കയറിട്ടു കെട്ടുകൾ പിന്നിൽനിന്നു അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും ആട്ടും
 ഒട്ടുവിൽ അവർ അനുവദിക്കും. തളിച്ചിട്ടു ബാക്കി നെയ്യും ഏതാൻ
 പണവും താങ്ങുവാനും കൊണ്ടു അമ്പട്ടൻ പോകുകയും ചെയ്യും.
 അവനെ ലിംഗധാരിയാക്കുന്നു എന്നാണു സങ്കല്പം. വിധവാവി
 വാഹം ആവാം. എന്നാൽ ഭാര്യ മരിച്ചുപോയവനെ കെട്ടിക്കൂട്ടു.
 മരണവർത്തമാനം ജാതിക്കാരെ അറിയിക്കുക രണ്ടു കട്ടികളാക്കു
 ന്നു. അവർ ചെറിയ വടികൾ കയ്യിൽ ഏടുകുന്നു. ശവത്തിന്റെ
 യും പുരോഹിതന്റെയും കാൽ കഴുകിയ വെള്ളം ശവത്തി
 ന്റെ വായിൽ പാർത്തും. സംസ്കാരത്തിന്നു വന്നവർക്കു് ഒരു സദ്യ
 ചില ലിംഗം കെട്ടുകൾക്കു നടപ്പുണ്ടു്. പുരോഹിതനും ഉണ്ടായി
 രിക്കുന്നു. ആയാൾ ഭക്ഷിച്ചതു അല്പം ചർമ്മിക്കുന്നു. ആയു മരിച്ച
 ആളുടെ ശേഷക്കാർ തിന്നുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ശവം ശുശ്രൂ
 ത്തിലേക്കു കൊണ്ടു പുറപ്പെടുംമുമ്പു പുരോഹിതൻ അതിനെ
 മൂന്നു നാലു പ്രാവശ്യം കാൽകൊണ്ടു തൊടുന്നു. തെക്കോട്ടു മുഖ
 മാക്കി ഇരുത്തി മറ ചെയ്തയാണു നടപ്പു. മരിച്ചവൻ ധരിച്ചിരുന്ന
 ലിംഗം ശവത്തിന്റെ വായിൽ ഇടുന്നു. ശവം ഏടുത്തവനും പു
 രോഹിതനും മരിച്ച ആളുടെ ചുറ്റുമായും കരെ മോരൊടുത്തു ഏ

ടത്താഗമം മുതുകിൽ ചെരട്ടണം. ബാലന്മാരേയും വിവാഹം കഴിയാത്ത ചെൺകുട്ടികളേയും കിടത്തിട്ടാണു സ്ഥാപിക്കുക. ശേഷക്കാൽ ചുവയുണ്ടു. ചെങ്കൽപെട്ട ജില്ലയിലെ ലിംഗധാരികൾക്കു വീരഭദ്രയാത്രാ എന്നൊരു ഉത്സവമുണ്ടു. അതിങ്കൽ ചിലക്കു ആവേശം ഉണ്ടാകും. അത ശമിപ്പാൻ ചിലപ്പോൾ നെററിമേൽ നാളികേരം ഉടക്കുകയൊ ചാക്കു തൂണുന്ന് മാതിരി വലിയ തൂശികൊണ്ടു കഴുത്തും കൈതണ്ടയും തുളക്കുകയൊ ചെയ്യണം. തെക്കു ഇന്ത്യയിൽ എത്രയൊ പരക്കെ നടപ്പുള്ള ചൊങ്കൽ ഇവക്കില്ല. ശരിക്കൽ ചൊങ്കൽ കഴിക്കുന്ന സമയം കന്നുകൾ ഓടിപ്പോയിക്കളഞ്ഞു. തിരഞ്ഞപോയവർ തിരികെ വന്നില്ല. ഇതാണത്രെ സംഗതി. ആണ്ടുതുടങ്ങുന്ന നാൾ ഇവക്കു ഒരു ദുഃഖദിവസമാണു. കാമോത്സവം എന്നൊന്നുണ്ടു. വളരെ ആഘോഷമുണ്ടാകും. കാമദഹനം എന്നൊരു പാട്ടുണ്ടു. വഴിയാത്രയിൽ അത പാടിക്കൊണ്ടു പോയാൽ സ്തരണ വിട്ടുപോകും. എത്ര ദൂരം നടന്നു എന്നറികയില്ലത്രെ. ചെങ്കൽപെട്ട ജില്ലയിൽ പെരമ്പ്രംപാക്കം എന്ന ദിക്കിൽവെച്ചു ഹരിസേവ എന്നൊരു ഉത്സവം കൂടി ഉണ്ടു. അതിന്നു കാഞ്ചീപുരത്തുനിന്നു താതാചായ്ക്കുറയ്ക്കുങ്കാർമാരെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തണം. ലിംഗധാരികളിൽ അഞ്ചാൾ ഉപവസിക്കണം. വഴിയെ അവർക്കു ഏലവെച്ചു ചോറും പരിപ്പും മാവും വിളമ്പി കൊടുക്കും. പക്ഷെ അവർ ഭക്ഷിക്കാതെ ഒരു വിളക്കിന്റെ നേക്കു കണ്ണടച്ചു ഗ്രാനിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കും. വഴിയെ അവർ വീട്ടിൽപോയി ഭക്ഷിക്കും. കന്നടിയൻ ലിംഗധാരിയായിട്ടും കൂടെ അവന്നു അനേക വൈഷ്ണവാചാരങ്ങളും വിഷ്ണുവന്ദനവും ഉണ്ടു. ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ ഉത്സവത്തിങ്കൽ അഞ്ചരാത്രി ഹിരണ്യകശിപ്പുനാടകം അല്ലെങ്കിൽ പ്രാദാഭചരിത്രം കളിക്കണം.

കുളളർ.

പേർ യഥാർത്ഥമാണു. കല “യമം” കുളവാകുന്നു. മധുരാ, തഞ്ചാവൂർ, മുതലായദിക്കിൽ വളരേയുണ്ടു. തഞ്ചാവൂർജില്ലയിൽ ഉള്ളവർക്കു ബ്രാഹ്മണരുടെ സഹവാസം നിമിത്തം തല്ക്ഷണരം ഉണ്ടു. ചുരോഹിതനും ബ്രാഹ്മണനാണു. താലികെട്ടുക മണ

പാലൻതന്നേയാകുന്നു. മറോടങ്ങളിൽ അവന്റെ സോദരിയാണു. ഈ കാലം കൃഷിയും വ്യവഹാരവും ഹേതുവായിട്ടു കഷാൻ സമയം കറയും. കാവേരിതീരത്തിലുള്ളവരെ ഉടുപ്പുകൊണ്ടും മറും വെള്ളാച്ചർ എന്നെത്തോന്നു. മധുര, തിരുനൽവേലി ജില്ലകളിൽ ഉള്ളവർ ആണാംചെണ്ണം കാതുകൾ വളർത്തും. ആണങ്ങൾ തലമുടി നീട്ടുകയും ചെയ്യും. കറച്ചുകാലം മുമ്പവരെ കള്ളക്കുരു നികുതിപോലെ പണം പിരിക്കുന്ന നാടുപ്പണ്ടായിരുന്നു. നീടെന്നിന്ന കാലത്താൽ നാലു കൊടുത്താൽ കുട്ടുണ്ടാകയില്ല. അഥവാ ഉണ്ടായാൽ മുതൽ അവർ കണ്ടപിടിച്ച മടയികൊടുക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ വില കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ “നികുതി” കൊടുക്കാൻ താമസിച്ച്യാൽ പലം ഉടനെ കാണാം. കന്നുകുളവും പുരവീകത്തലുംതന്നെ. ഇവക്ക് ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടു. ചാണകം വയലിൽനിന്ന എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുകയില്ല. കുടിക്കുന്ന കുളങ്ങളിലെ വെള്ളത്തിൽ കാൽ വെക്കുകയില്ല. ദേഹവും വീടും മറും ശുചിയായിവെക്കും. ലഹരിസാധനങ്ങൾ ചെരുമാറുന്നില്ല എന്നതന്നെ പറയാം. സ്ത്രീകൾ ചതിവ്രതമാരാണു. സന്താനം അമ്മന്റെ ഗൊത്രമല്ല. അമ്മയുടേതാണു. ആങ്ങളയും ചെങ്ങളും ചെങ്ങളുടെ കുട്ടികളും ഗൊത്രം ഒന്നാകയാൽ ആങ്ങളക്കു ചെങ്ങളുടെ മകളെ കല്യാണം ചാടില്ലത്രെ. എന്നാൽ ആങ്ങളയുടേയും ചെങ്ങളുടേയും മക്കൾക്കു അന്യോന്യം കെട്ടാം. ചെങ്ങളുടെ മകളെ വേളികഴിക്കുക ബ്രാഹ്മണരിൽ ചിലർക്കുണ്ടിതുവാം. ശിവഗംഗാകുളക്കുരുതനാടുപ്പണ്ട. ഒരുവൻ മരിച്ചാൽ അവന്റെ അവകാശി ആ ഗൊത്രത്തിലുള്ള മറ്റൊരു പുരുഷനെ ഒരുക്കോടി വസ്ത്രം കൊടുക്കണം. അത കിട്ടിയവൻ അത അവന്റെ സോദരിക്കു കൊടുക്കണം. കൊടുക്കാത്താൽ അവളുടെ ഭർത്താവിന്നു വലിയ അപമാനമായി. അവൻ അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ അതമതി സംഗതി. ചുരുമല നാട്ടുകളുൾ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ടു. ഇവക്ക് മുസൽമാൻ, യഹൂദൻ, ഇവരേപ്പോലെ ലിംഗമേദനം (മാക്കുകല്യാണം) ഉണ്ടു. അമ്മന്റെ മരുമകളെ കല്യാണം ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ടു. ഏതു യഹൂദൻ മകളെ

ണ്ടെങ്കിൽ അവനാവശ്യപ്പെട്ടാൽ കെട്ടണം. വയസ്സ് പ്രശ്നം സാരമില്ല. മേൽപറഞ്ഞ ക്രിയയുടെ ചിലവ ചെയ്യേണ്ടത അ ഛരന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു. അതപോലേതന്നെ പെണ്ണിരിക്കാൻ ചിലവ അമ്മാമൻ ചെയ്യണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവന്റെ മ കന അവളെ കിട്ടാൻ അവകാശമുള്ളതാണല്ലോ. ഈ രണ്ടു ക്രി യയും ഒരുസമയത്തുതന്നെ പലേ കുട്ടികൾക്കു നോയിട്ടു ചെയ്യും. ചീതുകുടികളുൾ എന്നൊരു വകയുണ്ട്. അവർ താലിയിന്റേൽ മുസൽമാൻമതചിഹ്നമായ ചന്ദ്രക്കലയും നക്ഷത്രവും ഉണ്ടാക്കും. മാട്ടുപൊങ്ങൽ ദിവസം കാളകളേയും പട്ടുകുളേയും കൊമ്പി ന്റേൽ വസ്ത്രം ചുറ്റുകയും മറ്റും ചെയ്തു ഗ്രാമവീഥിയിൽകൂടി ചെ ങ്ങയും വാദ്യവുമായി ആത്തവിളിച്ചു ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പോ കും. അതിൽവെച്ചു അധികം മോട്ടുള്ള ജന്തുവിന്റെ കൊമ്പത്ത നിന്ന വസ്ത്രം എടുത്ത തനിക്കു കൊണ്ടുവന്ന കൊടുക്കുന്നവനെ കന്യാക ഭർത്താവായി വരിക്കും. ഒരു സ്ത്രീ പത്തു, എട്ടു, ആറു, അ ള്ലെങ്കിൽ രണ്ടു പുരുഷന്മാരുടെ ഭാര്യയായിരിക്കുകയും പലപ്പോഴും ഉണ്ടു. ഇവർക്കുണ്ടാകുന്ന കുട്ടികൾ അവരുടെ എല്ലാരുടേയും കൂ ടിയും ഓരോരുത്തന്റെ പ്രത്യേകമായും സന്താനമാണെന്ന വി ചാരിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ വലുതായാൽ പറയുക തങ്ങൾ പത്തു, എ ട്ടു, ആറു, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു അച്ഛന്റെ മക്കളെന്നല്ല എട്ടു രണ്ടും അച്ഛന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ആറും രണ്ടും അച്ഛന്റെ അല്ലെങ്കിൽ നാ ലും രണ്ടും അച്ഛന്റെ മക്കൾ ഇങ്ങിനെയാകുന്നു. വിവാഹത്തിനു മണവാളനല്ല പോകുക. അവന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു. ഇവർ പെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ കുതിരവാൽരോമം കെട്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോ തും. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഉപേക്ഷിക്കാൻ എടുപ്പുമുണ്ട്. പുരു ഷന്നു വേണ്ടാ എന്ന തോന്നിയാൽ തന്റെ മുതലിൽ പകുതി കൊടുത്ത അയച്ചുകളയാം. സ്ത്രീക്കു പുരുഷനെ വേണ്ടാ എന്ന തോന്നിയാൽ നാലുത്തരണ്ടു കലിപണം കൊടുത്താൽ അവളെ വഴിക്കുപോകാം. പത്തുപണം ആര കൊടുക്കുന്നുവോ അവനെ വിധവ കല്യാണം ചെയ്യും. പുരുഷൻ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ജാതി കാർ കാണെ സ്ത്രീക്കു ഒരു പുൽകൊടി കൊടുക്കും. അത അവർ

വാങ്ങിയാൽ തീർന്നു. ചില കള്ളർ ചെണ്ണിന്റെ അമ്മാമന്റെ അനുമതി ആവശ്യമാകുന്നു കല്യാണത്തിന്നു. കല്യാണം നിശ്ചയിപ്പാൻ ഭർത്താവുവാൻ തുടങ്ങുന്നവന്റെ അച്ഛനും അമ്മാമനും സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ പോയി ഭക്ഷണം കഴി വിവാഹത്തിന്നു നിശ്ചയിക്കുന്ന തീയതി രണ്ടു ഓലയിലോ കടലാസ്സിലോ എഴുതി അന്യോന്യം കൈമാറുന്നു. കല്യാണത്തിൻ്റെ മണവാളന്റെ പെണ്ണും ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന താലികെട്ടണം. എന്നിട്ടു അവളെ കൊണ്ടുപോയി പിറേന്ന തിരികെ കൊണ്ടുപോയെന്നും ചെണ്ണിന്റെ അമ്മ മണവാളന്റെ കാൽവിരലിന്നു മോതിരം ഇടണം. ചില കള്ളർചെണ്ണു തിരണ്ടാൽ ഏഴും നമ്പ്രാളി വസം ആരംഭം അന്നാക്കുന്നു. ഗർഭം ഏഴാംമാസം സാധാരണമായി ഒരു ക്രിയയുണ്ടു. പിറ്റേത്തു ഗർഭിണിയുടെ ചുറ്റത്തു അരി പൊടികൊണ്ടു കോലം എഴുതുകയും സമ്പ്രദായമുണ്ടു. ജനിച്ചാൽ ഒരു മാസം തികച്ചും കണ്ഠാബത്തിന്നു മുഴുമാനം ചുലയാണു. നാമകരണം ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടാണു ചിലർക്കു. ചിലർക്കു ഏഴാംദിവസം കാത കുത്തിടും. എല്ലാ കള്ളരും വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നും കുറയിടും. എന്നാൽ സാധാരണമായി വൈഷ്ണവരാണുതാനും. മരിച്ചാൽ മറ ചെയ്ക്കുകയെന്നു നടപ്പു ആ സമയം കൂടിമവകു ചുരുട്ടു സൽക്കരിക്കു അത അവർ വലിക്കുന്നു. പ്രസവിക്കാതെ മരിച്ചാൽ ശിശുവിനെ എടുത്തു കൂടെ മറ ചെയ്ക്കും. മുഖം വടക്കോട്ടു തിരിച്ചാണു മറ ചെയ്ക്കു.

കണ്ണമ്പട്ട.

ഗോദാവരിജില്ലയിൽ നെയ്ത്തുപ്രവൃത്തിക്കാരാണു. ചെണ്ണു തിരണ്ടാൽ പതിനാറു ദിവസം അശുഭമുണ്ടു. ചെറുപ്പത്തിൽ വിവാഹം നടപ്പാണു. ബ്രാഹ്മണനായിരിക്കും ചുരോഹിതൻ. ശവം ഇരുത്തി മറ ചെയ്ക്കണം. വിധവാവിവാഹമില്ല.

കാക്കൊളൻ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ ഒരു കൂട്ടം തെണ്ടിനടക്കുന്നവർ. മുഖ്യമായ പ്രവൃത്തി കാതുവെക്കുക, കാതുക്കുത്തുക, കൈനോക്കുക ഈ വക

യാണു. അനേകഭായ്കൾ ഒരുത്തന്നെ ആവാം. 12 വരെക്കു കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ചിലവ കുറയും. അവർ പ്രവൃത്തി ഏടുത്ത കഴിഞ്ഞുകൊള്ളും. പ്രഥമവിവാഹം തൊഴുതാലു വേണം. പിന്നെത്തേതെ വ്യാഴാഴ്ചയും ആവാം. വിവാഹത്തിന്റെ തലേ രാത്രി മണവാളന്റെ സോദരനോ മറ്റു ആടുത്ത സംബന്ധിയോ ഒരു പണവും വെററില, അടക്കം, അരി ഇതകളും കല്യാണപന്തലിൽ കൊണ്ടു ചെല്ലണം. അവനെ ചെല്ലിന്റെ ആളുകൾ പഴംകൊണ്ടും മറ്റും ഏറിയും. പിറേന്ന പുരുഷൻ വന്നു താലികെട്ടും. തിരണ്ടാൽ ഒരു ആഴ്ച ഘോഷമാണു. ചത്താൽ കുഴിച്ചിടുകയാകുന്നു. മക്കത്തായമാണു. സന്താനമില്ലാത്ത വിധവയെ ഭർത്താവിന്റെ സോദരന്മാർ രക്ഷിക്കണം. വിവാഹം ചെയ്താൽ ഈ അവകാശം പോയി.

കാടൻ.

ആനമലയിലും മറ്റും വസിക്കുന്നു. സാമാന്യം എന്തിന്റെയും ചീഞ്ഞ ശവം തിന്നും. താലികെട്ടുക പുരുഷന്റെ അമ്മയോ പെങ്ങളോ ആകുന്നു. അവന്റെ തലയിൽ ചെല്ലിന്റെ അച്ഛൻ ഒരുതലക്കെട്ടുവെക്കും. അന്യോന്യം വെററിലകൊടുക്കും. സ്വരചേർച്ചയില്ലാത്തതും ഭർത്താവിന്റെ കല്പന അനുസരിക്കാത്തതും വൃദ്ധിചാരത്തിനും മറ്റും ബന്ധം വിട്ടത്താം. വിധിക്കേണ്ടതകാരണവന്മാരാകുന്നു. ശിക്ഷ ചിലപ്പോൾ രസമുണ്ടു. ഒരു കായ്കത്തിൽ അന്യോന്യംകാരന്റെ ചാളെക്കുലേക്കു പ്രതി 40 കൊട്ട മണൽകൊണ്ടുചോകേണമെന്നായിരുന്നു. ബഹുഭായ്കാതപം വിരോധമില്ല, തിരണ്ടാലും പ്രസവിച്ചാലും “ഭരണതായാലും പ്രത്യേകം ചാളയിൽ ചാപ്പിക്കും. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീയുടെ ചേർ മറ്റും. പ്രസവിച്ചാൽ 3 മാസം അട്രാചി. ശിശുവിന്നു ഒരു മാസമായാൽ നാമകരണം. ഗർഭമെന്ന തീർച്ചയായാൽ ഭർത്താവ അന്യസ്ത്രീയോടു ചേർന്നുകൊൾകയെ പാടുള്ളു. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. എന്നാൽ വെപ്പാട്ടിനായിട്ടിരിക്കാം. 2, 3 വയസ്സോളം കുട്ടികൾ മുലകുടിക്കും. ഒരു വയസ്സായ ശിശുവിന്നു മുല കൊടുത്തു കൂടുമ്പോൾ വീടി വായിൽവെച്ചു കൊടുക്കുന്നത കണ്ടിട്ടുണ്ടു. കന്നുകാലികൾ

മഹാ വിരോധമാണു. പശുവിന്റെ മൃത്രവും ചാണകവും തൊട്ടു ക തന്നെ ഇല്ല. ചത്താൽ കഴിച്ചിടും. ഇരുത്തിട്ടാണു. ശേഷക്രിയ ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ എട്ടാംനാൾ. ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടു ആകും. കർക്കിടം, ചിങ്ങം മാസങ്ങളിൽ ഒരു തിങ്കളാഴ്ച ഒരു “നോമ്പ്” ഉണ്ടു. കളിച്ചു പട്ടിണി കിടക്കും. അത്ഥം അറിവില്ലതാനും. ആണും പെണ്ണും രണ്ടു വരിയിലേയും പല്ലു എല്ലാം കൂപ്പിക്കും. മുളകൊണ്ടു ചീപ്പ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ സമർത്ഥനാണു. ഭാര്യയാവാൻ പോകുന്നവർക്കു ചുരുക്കൻ ഒരു ചീപ്പ് ഉണ്ടാക്കി സമ്മാനിക്കുന്നു. അല്ലാത്തവർക്കു കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ ഏകിലും വേണം.

കാണിക്കൻ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ മലകളിൽ വസിക്കുന്നു. നാട്ടുപുറത്തും ഉണ്ടു. ഇവർക്കു മക്കത്തായവും മരുമക്കത്തായവും കൂടിയാണു. മുതലിൽ പകുതി മക്കൾക്കും പകുതി മരുമക്കൾക്കും കിട്ടും. വിധവയെക്കു ചിലവിന്നു മാത്രം അവകാശമുണ്ടു. മലയിൽ പാർക്കുന്നവർക്കു മക്കത്തായമാണു. എങ്കിലും ഏകദേശം മുതൽ പകുതി മരുമക്കൾക്കു കിട്ടും. വിവാഹം ഏപ്പോഴെങ്കിലും ആവാം. റാന്നെ ശിശുക്കളെ കെട്ടുന്ന സംഗതി അവർ ചിറന്നു കടിക്കു ഓടിപോകുകയില്ല. വലുതാണെങ്കിൽ പോയിക്കളയും ഇതാണു. ശിശുവാണെങ്കിൽ ചുരുക്കൻ താലികെട്ടും. മൂന്നു പെണ്ണാണെങ്കിൽ അവന്റെ പെങ്ങളാണു കെട്ടുക. പെണ്ണിനെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ക്രമം ജാതിയിലെ തലവൻ ചുരുക്കുന്ന ഉപദേശിക്കും. ഒന്നാമതു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുക, പിന്നെ മേൽ നുള്ളിക്കൊടുക്കുക, മൂന്നാമതു തൂങ്ങിക്കൊടുക്കുക, ഇതും ഹലിക്കാത്താൽ നുള്ളിക്കളയുക. വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ടു. ആക്കെങ്കിലും ദീനമായാൽ ജാതി മൂപ്പനെ വരുത്തും. അവൻ രണ്ടു ദിവസത്തെ കൊട്ടും പാട്ടും വിധിക്കും. വഴിയെ മൂപ്പൻ ഉറഞ്ഞിട്ടു രോഗം മാറുമൊ രോഗി മരിക്കുമൊ എന്നു പറയും. മരിക്കും എന്നു കണ്ടാൽ രോഗിയുടെ കടുത്ത മുറിക്കുന്നു. മരിച്ചാൽ കബറുവും, അരിയും, നാളികേരവും ശവത്തിന്റെ വായിൽ മകനും മരുമക്കളും ഇടും. കഴിച്ചിടുകയാ

ണ നട്ടപ്പ. ചിലപ്പോൾ ദഹിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ട. കൊല്ലത്തിൽ ചാത്തം ഉണ്ടും. ഇവരെ അശുദ്ധമിട്ടു. ചുവയനേയും വേടനേയും മറ്റും അടുത്താൽ കുളിക്കും. ഗോമാംസം, കാട്ടി എറച്ചി ഇതുകൾ തിന്നുകയില്ല. മറ്റു കരങ്ങൾ, ആമ, തെണ്ട തുടങ്ങിയ സർപ്പം തിന്നും.

കാപ്പിളിയൻ.

മധുരം, തിരുനെൽവേലി ജില്ലകളിൽ ഒരു തരം കമാളരാണ്. വിവാഹം തിരണ്ടിട്ടു മതി. താലികെട്ടില്ല. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ വിരലുകൾ അമ്മാമന്മാർ ഒന്നിച്ചു ചേർക്കണം. സാരമായ ക്രിയപുരുഷനായച്ചുകൊടുക്കുന്നവന്ത്രം സ്ത്രീധരിക്കുകയാണ്. അച്ഛന്റെ സോദരിയുടെ മകളെ കെട്ടാനുള്ള അധികാരം എത്ര കേമാണെന്നു വെച്ചാൽ, വയസ്സുകൊണ്ടു അല്പവും ചേർച്ചയില്ലാത്ത വിവാഹം സാധാരണമാണ്. ഭർത്താവു വന്നു ചെറുപ്പക്കാരനാണെങ്കിൽ തച്ഛാലം അവന്റെ അടുത്ത ശേഷക്കാൽ ഭാര്യയിൽ സന്താനമുണ്ടാക്കാം. അത അവന്റെതായിട്ടു ഗണിക്കും. താണജാതിക്കാരനെ വൃട്ടിച്ചരിച്ചാൽ ഭ്രംശുണ്ടു. അവർക്കു ശേഷ ക്രിയ കൂടി ചെയ്യും. തിരണ്ടാൽ അശുദ്ധി പതിച്ചുനില്പവസം നിഷ്ഠം. ആ കാലം ഇരിപ്പാൻ ഒരു മറയൊ പ്രത്യേകം കുടിലൊ അമ്മാനുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണം. പ്രതിഫലം ഒരു സദ്യയാണ്. കുളിച്ചു വീട്ടിലേക്കു ചെന്നാൽ വാനുകൾ ഒരു നായയെക്കു ചോർ ഇട്ടുകൊടുക്കണം. അത തിന്നുമ്പോൾ കഠിനമായി അടിക്കണം. മറ്റുള്ളവർ ഉച്ചത്തിൽ അത നിലവിളിക്കുന്നുവോ അത്രകണ്ടു അധികമായിരിക്കും തിരണ്ടവർക്കു സന്താനം നിലവിളിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർ മച്ചി തന്നെ. ദഹിപ്പിക്കുകയത്രെ നട്ടപ്പ. എന്നാൽ കുട്ടികൾ ഗട്ടിണി, നട്ടപ്പഭീനത്താൽ മരിച്ചവർ ഇവരെ കുഴിച്ചിട്ടും. ഗട്ടിണിയുടെ കുട്ടിയെ കീറി ഏടുകയും. ക്രിയകൾ മിക്കതും തൊട്ടിയരെ മാതിരി തന്നെ. ശുശ്രൂണത്തിലേക്കു അഗ്നി കൊണ്ടു പോകേണ്ടത ചക്കിലിയനാണ്. തളിക്കേണ്ടത രജകനും.

കാപ്പ (റഷി)

അയോദ്ധ്യാ, മിഥിലാ, ബളിയാ, ഭൂമണ്ഡി, ഗണ്ടിക്കൊട്ടാ, ഇങ്ങിനെ പല കൂട്ടരുണ്ടു. അവരിൽ യറളം എന്ന കൂട്ടർ ബ്രാഹ്മ

ണന്റെറയാകട്ടെ മറ്റാ യാതൊര ജാതിയുടെയാകട്ടെ അന്നുംഭക്ഷി
ക്കായില്ല. നൂറുപോലും ഏടുകയായില്ല. മിക്ക കൂട്ടക്കും അടിയന്തരങ്ങൾ
ക്കു അന്യജാതിക്കാർ ചുരോഹിതനാകയും വേണ്ടാ. വിവാഹ
ത്തിന്നു ഹോമമില്ല. ഗണപതി പുജയുമില്ല. നല്ലനാളും മൂപ്പന്മാ
രും നോക്കി ഒരു വൃദ്ധസ്രീയാണു താലികെട്ടുവാൻ. തിരണ്ടാൽ
അശുദ്ധി പതിനാറു ദിവസം നില്ക്കുകയത്രെ. ദിവസേന രണ്ടനേരം
നല്ലെണ്ണ കുടിപ്പിക്കും. അതിസാരം തുടങ്ങി എങ്കിൽ ഏതമനെയു
സേവിപ്പിക്കും. ഒന്നരാടൻ തലയിലും മേലും വെള്ളം വീരത്തും.
ചില വകക്കാർ വിവാഹത്തിങ്കൽ അവർ പന്തലിൽ വെച്ചു
ചുരുക്കന്റെ നഖം മുറിക്കയും സ്രീയുടെ കാൽവിരൽ കെടുത്തുക
ത്തികൊണ്ടു തൊടുകയും വേണം. അതിന്നു മുമ്പു ചുരുക്കൻ വീ
ട്ടിന്റെ പടിക്കൽ ഇരിക്കും. ഒരു ചതുവിനേയൊ പണമൊ കി
ട്ടിയല്ലാതെ പന്തലിലേക്കു കടക്കുകയായില്ല. അവൻ താലികെട്ടുന്ന
സമയം ചെണ്ണിനെ അതിന്റെ അമ്മാമൻ ഏടുകണം. പിന്നെ
ദിവസം ഒത്താവും കൂട്ടതും ശബ്ദപിടിച്ചു നാട്ടത്തിൽ അവിടുന്ന്
പോകും. എന്നാൽ ഭായ്യയുടെ ഭാഗക്കാർ സമ്മാനവുകൊണ്ടു വ
ഴിയെ ചെന്നു കൂട്ടികൊണ്ടുവരണം. പന്തക്കാപ്പു പുറന്നു വകക്കാരു
ടെ കല്യാണത്തിന്നു ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു ഒരു ഘോഷയാത്രയുണ്ടു.
അതിന്നു ഒരു രജകൻ സ്രീവേഷം കെട്ടി കളിച്ചുകൊണ്ടു മുമ്പിൽ
നടക്കണം. തിരുനെൽവേലിയിലെ റസ്സിമാരുടെ ഏടയിൽ പ
തിനാറും ഇരുപതും പ്രായമുള്ള സ്രീയെ അഞ്ചോ ആറോ വയ
സ്സുള്ള കുട്ടി കെട്ടുക ധാരാളമുണ്ടു. അവൻ മുതിരുവോളം അ
വന്റെ അമ്മയുടെ ആക്കുളയൊ ആ ഭാഗത്തു അടുത്തു മറ്റു സം
ബന്ധിയൊ സ്വന്തം അച്ഛൻ തന്നെയൊ സന്തതി ഉണ്ടാക്കും.
അതു ഒത്താവിന്റെ സന്താനമാണു. ഒത്താവിന്നു യൌവ്വനമാകു
മ്പോഴേക്കു ഭായ്യക്കു പ്രസവം മാറി എന്നുപോലും വരും. അവന്നു
ഒരു നിവൃത്തിയുണ്ടു. മറ്റു വല്ല കുട്ടിയുടെ ചെണ്ണിന്നു അവനും സ
ന്തതിയുണ്ടാക്കാ. ഈ സമ്പ്രദായം മറവർ, കള്ളർ, അകമുടിയാ
ന്മാർ ഈ വക ജാതിക്കാർക്കു ഉണ്ടു. കർണ്ണാടകിലായിൽ പാക്കുനാ
ടു റസ്സികളുടെ ഏടയിൽ ഒരു വിധവെക്കു ഗർഭമുണ്ടായാൽ സ്വ

ജാതിയിലെ ഏതെങ്കിലും ചുരുക്കനേകൊണ്ട വിവാഹം ചെയ്തിച്ചാൽ ജാതിദ്രഷ്ടിപ്പാതെ കഴിയും. സ്വകാര്യനിമുഖപ്രകാരം ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ അവനെ അവിന്റെ പാട്ടിൽ പോകാം.

ശവസംസ്കാരകാര്യത്തിൽ തെലുങ്കുറസ്സിമാർ ബളിജ, കമ്മ ഈ ജാതിക്കാരുടെ മാതിരിയാണു. മരണം അറിവ കൊടുക്കേണ്ടത പറയാൻ തോട്ടിയാകുന്നു. ശവം തടിയിന്മേൽ വെച്ചാൽ കച്ചരകനാണു വെള്ളവും കുടവും കൊണ്ട പ്രദക്ഷിണം വെക്കേണ്ടത. പുത്രൻ കുടഞ്ഞെ കുത്തിത്തളെക്കും. പാത്രം കച്ചരകൻ ചെറിയ കപ്പണങ്ങളായി ഉടക്കും. അന്ധിസഞ്ചയനും രണ്ടാംദിവസം കച്ചരകൻ ചെയ്യണം. ശവസംസ്കാരത്തിങ്കൽ യജ്ഞോപവീതം ധരിക്കും.

കാലിംഗി (കാലിഞ്ചി)

ഗണ്ഡാം, വിശാഖചട്ടണം ജില്ലകളിൽ വളരെമുണ്ടു. ഇവർ 3 വിഭാഗമായിട്ടുണ്ടു. അതിൽ കിന്തല എന്നവർ മൂവരും മാംസവും ആവാം. സന്തതി ഇല്ലെങ്കിൽ വിധവയെ കല്യാണം ചെയ്യാം. എല്ലാ കൂട്ടർക്കു തിരളുംമുന്യാണു വിവാഹം പതിവു. മരിച്ചാൽ മാ ചെയ്യും. എന്നാൽ ശ്രാദ്ധം വില കൂട്ടെങ്കു ചതിവുള്ളു. കാലിംഗി കുറുക്കു പുണരുകുണ്ടു. തിരളുംമുന്യാ ഒത്താവിനെ കിട്ടാത്തപക്ഷം ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ ഒത്താവെങ്കിലും സ്വജാതിയിൽ പ്രായം ചെന്ന ഒരുവനെങ്കിലും ക്രിയ കഴിക്കുക. ബ്രഹ്മചാരി വിധവയെ കെട്ടണമെങ്കിൽ മുഖെ ഒരു മരത്തോടു കല്യാണം ചെയ്യണം. ഒത്താവിന്റെ സോദരൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ വിധവയെ അവനോടു ഒഴിമുറി വാങ്ങിയാലെ വേറെ ഒരുത്തനെ കെട്ടിക്കൂട്ടു. കല്യാണം നാലാം ദിവസം നാവാതൻ കരെ അവിളാ കൽക്കണ്ടവും പന്തലിൽ കൊണ്ടുവെക്കണം. അതു ഭായ്യാഭിഷേകംമാർ ബന്ധുക്കൾക്കു ചെന്നത്തിന്നും ധാന്യത്തിന്നും വില്ക്കണം. 7-ാംദിവസം മണവാളൻ ഒരു മൺപാത്രം ഉടക്കുന്നു. അവനും ഭായ്യയും കൂടി അവിടുന്ന് പോകുമ്പോൾ അച്ഛിയൻ അവനെ വഴുതിനീക്കുകൊണ്ട ഏറിയണം. കാലിഞ്ചികൾ ദഹിപ്പിക്കുകയാണു പതിവു. വേപ്പില ഇട്ടു

അരി വേവിച്ചു ബലി വെക്കും. ഒരു കഷണം അസ്ഥി കൊണ്ടു പോയി അരയാൽ മുരട്ടു കഴിച്ചിട്ടു പത്താംദിവസം വരെ അവിടെ നിത്യം ഏഴു പ്രാവശ്യം വെള്ളം കൊടുക്കണം.

കിള്ളുകൃത.

തെലങ്ക, കണ്ണാടകരാജ്യങ്ങളിൽ തോൽപ്പാപത്തുകാരാണു. ശവം ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കുകയാണു.

കുടിയൻ.

തെക്കേ കന്നടത്തിൽ ധർമ്മസ്ഥലം, ശിശിലാ, മുതലായെടങ്ങളിൽ കാണാം. മലങ്കടിയൻ എന്നും പേരുണ്ട്. ചിലർ മക്കത്തായമാണു. ശേഷം മതമക്കത്തായം അല്ലെങ്കിൽ അളിയസന്താനം. മിക്കവാറും മലകളിൽ പാറകളുടെ ഉള്ളിലും ചാളകളിലുമാണു വാസം. അശുദ്ധമില്ല. തങ്ങളുടെ ജന്മിയുടെ വീട്ടിൽ അടുക്കളയും ഉണ്ണുന്ന മുറിയും ഒഴിച്ചു മറ്റൊല്ലാടത്തും കടക്കാം. വിധവെക്കു തന്റെ മൃതമകനെ കെട്ടുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. അവരോട് മകനാൽ സന്താനമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു.

ദാമിപ്പിക്കയും സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടു. മൂന്നാംദിവസം മകനോ മറ്റു അടുത്ത സംബന്ധിയോ ശ്മശാനത്തിൽ പോയി ദാമിപ്പിച്ചേടത്തു അരി വിതറണം. അന്നും ചതിനാറാംദിവസവും കോഴിമാംസം, ചോർ, കുറി ഇതെല്ലാം വിവേദിക്കയും വേണം. കഴിച്ചിട്ടുതാണെങ്കിൽ വയ്ക്കാൽകൊണ്ടു ഒരു കോലം ഉണ്ടാക്കി ചുട്ട മൂന്നാംദിവസം വെണ്ണറീർ കഴിച്ചുമുട്ടും. കുടിയന്മാർ കള്ള ഇഷ്ടമാണു. കുരിങ്കരങ്ങൾ, മലഅണ്ണക്കൊട്ടൻ, ഇവകളെ തിന്നും.

കുഡുമ്പി.

തെക്കേകന്നടം കന്യാപുർ താലൂക്കിലാണു കാൽമായിട്ടു കാണുക. വൃദ്ധിചാരം ചെയ്തവനെ ഗൊവാ കുഡുമ്പികളുടെ ഏടയിൽ ഒരു ശിക്ഷയുണ്ടു. അവന്റെ തലയും മീശയും കെഷരം ചെയ്തിട്ടു അവനെ ഒരു കുഴിയിൽ നിർത്തും. ഏണിട്ടു എച്ചിൽ എല തലയിൽ ഇടും. ഒരു പിഴയും ഉണ്ടു. കുററം സമ്മതിക്കാത്ത സ്ത്രീയെ ഇരിമ്പൊലൈക്കു ചുമലിൽ പിടിപ്പിച്ചു വെയിലത്തു നിർത്തും. വി

ധവാവിവാഹം ഉണ്ടു. പക്ഷെ മരിച്ച ഭർത്താവിന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ ഉള്ളവനെ കെട്ടിക്കൂട്ടാ. കല്യാണം അഞ്ചു ദിവസം ഉണ്ടു. ചെണ്ണിന്റെ അച്ചൻ സ്വന്തകയ്യിന്മേൽ ഒരു കങ്കണം കെട്ടണം.

ശവം ഇരുത്തി കുഴിച്ചിടുകയാണു. കുഴിച്ചുടുംമുമ്പു അല്പം അന്നം ശവത്തിന്റെ വായിൽ ഇടണം. പതിനൊന്നാംദിവസം ചുണ്ഡാഹം. ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മന്ത്രവാദികളുണ്ടു. ആക്കെങ്കിലും ദീനമുണ്ടായാൽ ഇവർ ആവശ്യമാണു. സമത്വമനുരാണെങ്കിൽ ഒരു അരിമണിയെ വലിയ ഒരു കത്തികൊണ്ടു രണ്ടായി മുറിക്കാനാകണം.

കുഡുംബി (കുടുമിക്കാരൻ)

തിരുവാങ്കൂറിൽ പറ്റൂർ, ചേത്തല, അമ്പലപ്പുഴ, ഇവിടങ്ങളിലത്രെ മുഖ്യമായി കാണുന്നതു. ഇടിയന്മാർ എന്ന സാധാരണ വിളിക്കും അവിൽ ഇടിക്കുകയാൽ. സകലവിട്ടിലും മിററത്തു തുളസിത്തറ ഉണ്ടായിരിക്കും. മണ്ണുവും ഗോമാംസം ഒഴികെ ഏറച്ചിലും തിന്നാം. മദ്യം കുറെ ധാരാളമാണു. ഞായറാഴ്ച ഒരു നേരമെ ഭക്ഷിക്കുകയുള്ളു. സ്ത്രീക്കു മാസത്തിൽ അശുദ്ധി നാലനാളാണു. അന്നു ഏഴടി അകലെ നില്ക്കണം. വായയും മൂക്കും പൊത്തിയെ സംസാരിക്കാവു. അവളുടെ ശ്വാസം തട്ടിയാൽ അശുദ്ധമാകും. നിഴൽമേൽ തട്ടുകയും അരുത. വിവാഹംതിരിളം മുമ്പു വേണം. അല്പാഞ്ഞാൽ കുഡുംബത്തിനു ജാതിദ്രഷ്ടുണ്ടു. വിവാഹത്തിങ്കൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അല്പം നെല്ലു കത്തി ചോറാക്കണം. താലികെട്ടുക പുരുഷൻ തന്നെയാണു. രണ്ടാളുടേയും കാൽ ഒരു നൂൽകൊണ്ടു കെട്ടണം. അഞ്ചാംദിവസം സ്ത്രീയുടെ മൂക്കു ക്ഷത്തും. മക്കത്തായമാണു. ഒല്ലുക്കു മരുമക്കത്തായവുമുണ്ടു. വിധവാവിവാഹം സാധാരണമാണു. ചെയ്യുന്നതു അധികവും വിധുനായിരിക്കും.

കുഡുംബത്തിലെ തലവനെ മാത്രമെ ദഹിപ്പിക്കുകയുള്ളു. ചുവ പതിനാറാണു. തീർത്ഥം തളിച്ച ശുദ്ധമാഹാർ കൊങ്കണമ്പ്രാ ഫണനാകുന്നു.

കുണ്ണി.

ബെല്ലാരിയിലും മാറും നെയിത്ത് പ്രവൃത്തി. മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ചുരുട്ടു വീടി, വലിക്കുകയില്ല. മദ്യം സേവിക്കുകയില്ല.

തിരളുംമുമ്പ വിവാഹമാണ നടപ്പു. ഭാർയ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. വി
വാഹത്തെ രണ്ടാമത വിവാഹം ചെയ്യാം. എന്നാൽ ചെന്നാമത രണ്ട
ക്കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഒരൊ രാത്രി വസിക്കണം.

കുരിച്ചൻ (കുരിച്ചിയൻ)

വേലനാട്, കോട്ടയം, കുറുവ്വായം താലൂക്കുകളിൽ ആകുന്നു. ബ്രാഹ്മണരെ വളരെ ചുമരമാണ. ഒരു കുരിച്ചന്റെ ചുര
യിൽ ബ്രാഹ്മണൻ പെന്നാൽ പോല ഉടനെ ചാണകം തളി
ക്കണം അത്രയും പോകാൻ. ചിലേടത്ത മക്കത്തായം ചിലേട
ത്ത മരുമക്കത്തായം. ഇവയ്ക്ക് ദൈവം മുത്തപ്പനാണ (ഗണ്ഡമാനം
ചാത്താമൻ) ഇത് 1891-ലെ കാര്യവശാൽ രാജ്യാട്ടിൽനിന്ന എ
ടുത്തതാകുന്നു. ചേലയാശ്വരീർ എന്ന ചുവക്കുകപ്രകാരം ഇ
വർ മാറ്റ മലവാസികൾ അടുത്താലും തീർച്ച. കമ്മാളർ, ഇവർ
തൊട്ടാലും അത്രയുംമാകാം. ബ്രാഹ്മണന്റെ ചുവ്വായം വേണം
തൂലമാവാൻ. തിരളുംമുമ്പ വേണം താലികെട്ടൽ. മരുമക്കത്താ
യമാണെന്ന പറയുന്ന. കൊട്ടിപ്പൂർ ഉത്സവത്തിന്ന ഇവർ വെളി
ച്ചപ്പൊഴും ഇവയ്ക്ക് അത്രയും ഭരം വളരെയുണ്ട്. രേക്കൽ ഒരു
പോലീസ്സു സൂത്രയെണ്ട (സാജു) ഒരു കുരിച്ചിയന്റെ ചാളെക്ക
ചെല്ലുനോൾ അവൻ വലയ്ക്കി. പോർ പെക്കുന്നുണ്ടാതിരുമ്പ
ത്രെ. അത വെള്ളയ്ക്കാൻ അടുത്താൽ തൂലം മാറ്റം എന്നതും.
പണിയൻ, അടിയൻ, കുറുവൻ, ചുലയൻ, ഇവരെ അടുത്താ
ലും കുരിച്ചിയന്ന അത്രയുംമുണ്ട. ബ്രാഹ്മണരെ ഇവർ തമ്പ്രാക്കൾ
എന്നും നായന്മാരെ തമ്പ്രാക്കുന്നുമാണ വിളിക്കുക. പണിയൻ,
അടിയൻ, ഇവർ കുരിച്ചിയനെ അച്ഛൻ എന്നും ചാപ്പനെന്നും
വിളിക്കണം. താലികെട്ട കല്യാണം ഉണ്ട. രണ്ട തൂണിയും വെ
ള്ളിയിന്റെറയൊ പിത്തളയിന്റെറയൊ മോതിരങ്ങളും കൊടു
ത്താൽ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു.

കുന്നവൻ.

ചഴനിമലയിൽ കൂമ്പിക്കാറാണ. അച്ഛന്റെ മന്ദാകളെ കെ
ട്ടിയെ കഴിപ്പുള്ള. വരസ്സുടേദം ചിന്തിക്കയില്ല. ഇത നിമിത്തം
മേയ്ക്കുന്ന നേരിലേറെ ഭാർയ്യയുണ്ടായേക്കാം. അവൻ ബാലനാ

ണെങ്കിൽ സ്വജാതിയിലാരെങ്കിലും സഹവസിക്കാം. കുട്ടി ജനിക്കുന്നത എല്ലാം ഭർത്താവിന്റെത തന്നെ. മരുവുന്ന ഒരു ചുറ്റി മാത്രമായി വംശം മുടിയുമെന്ന കണ്ടാൽ അവളുടെ അമ്മാമന്റെ മകനെ കൊടുക്കാതെ വീട്ടിന്റെ വാതിൽകുട്ടിയെക്കു വിവാഹം ചെയ്യും. കഴുത്തിൽ താലിക്കു പകരമായി വലഞ്ഞെ കയ്യിൽ ഒരു വെള്ളിവള ഇടിയിരിക്കും. സ്വജാതിയിൽ ആരെങ്കിലുമായി സംസർഗ്ഗമാവാം. അവളുടെ സമ്പാദ്യം അച്ഛനമ്മമാർക്കാണ്. ചുറ്റുന്നുണ്ടായാൽ അവരുടെ സ്വത്തിന്നു അവകാശി അവനാകും. വിവാഹമോചനത്തിന്നു എളുപ്പമുണ്ട്. ചെണ്ണിനെ കൊടുത്തപണം തിരികെ കൊടുത്താൽ മതി. ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ സ്വസ്താഭരണങ്ങൾ മടങ്ങി കൊടുക്കണം. കുട്ടികളൊക്കെ അച്ഛന്നു ആകും. ഇങ്ങിനെ തൃപ്തിപ്പെട്ടവർക്കും വിധവമാർക്കും വിവാഹം ധാരാളമാണ്. ഏകകാലത്തു രണ്ടു ഭർത്താവു പാടില്ല എന്നു ഉള്ളു. സ്വജാതിക്കാരായി എത്ര എങ്കിലും “രഥസ്രക്കാർ” ഉണ്ടാവാം. ചുരുക്കുന്ന ഭാര്യ എത്ര എണ്ണമെങ്കിലും ആവാം.

കുറവൻ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ 50,000 കുറവന്മാരുണ്ട്. മരുമക്കത്തായമാണ്. താലികെട്ടും സംബന്ധവും രണ്ടുണ്ട്. താലികെട്ടേണ്ടതു വയസ്സുത്തി കുറത്തിയാണ്. അമ്മാമന പറതിരണ്ടു പണം കൊടുത്താൽ ചെണ്ണിനെ കിട്ടും. വിധവവിവാഹവും തൃപ്തിക്കുലും ഉണ്ട്. അശുദ്ധം 48 അടി എന്നും 64 അടി എന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

കുറുബാ.

ബെല്ലാറി, കർണ്ണൂൽ, കൃഷ്ണ, മധുര ഈ ജില്ലകളിലും മറ്റും വസിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരുവനെ ഒരു വെള്ളച്ചാലൻ തൊട്ടു. ഭാര്യ കോപിച്ചിട്ടു ആഹാരം കൊടുത്ത പണത്തിന്റെ ചുരമെ കയ്യിൽ നിന്നു രണ്ടണക്കൂടി ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ പിഴ ചെയ്യിച്ചു. ഉടൻതന്നെ മാരും തലയും മാരും അളക്കുവാൻ രണ്ടാളെ ഊരിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോയതിനാൽ അവരുടെ ഭാര്യക്കാരാൽ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. സാമ്പത്തിനെ കണ്ടപ്പോൾ ഒരുത്തൻ പിറുപിറുക്കുന്നതു കേട്ടു. “നോം നന്നെ പണി എടുക്കുന്നു. ദരിദ്രന്മാരാണ്. ഏനിട്ടും തല

വളർത്തുന്നെന്തിനാ? ഈ ധനവാൻ മടിച്ചൻസാജിന തലയിൽ
 രോമമില്ലല്ലോ” എന്നു. മൊറാതത്തൻ സാജിനെ പ്രശംസിച്ചു
 “ഞങ്ങൾ നാട്ടുകാർ-വെററിലയും അടക്കയും ആണു. നിങ്ങൾ
 ന്നാണ്. കൂടിയായ് പൂണ്ണമായി” എന്നു. പെണ്ണു തിരണ്ടാൽ എ
 ള്ളിവസം വീട്ടിൽ ഒരു മുലയ്ക്കൽ ഇരിക്കണം. വിവാഹത്തിങ്കൽ
 ഒരു ജംഗമനെങ്കിലും ബ്രാഹ്മണനെങ്കിലും ചുരോഹിതനായിട്ടിരി
 കണം. വടക്കെ ആർക്കാട്ടിലെ കുറുബകൾ പെണ്ണിന്റെ തലയി
 ലെ ചുഴി നോക്കിട്ടാണു വിവാഹംചെയ്തു. മറുജ്ജവയ്ക്കു കുതിര,
 മുരി ഇവകളെ വാങ്ങുമ്പോഴേ ഈ നടപ്പുള്ളവല്ലോ. വിവാഹ
 ത്തിന്നു പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമന്റെ സമ്മതം വേണം. അവളെ
 പന്തലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതും അവനാകുന്നു. ഭായ്യ മരി
 ച്ചാലും മച്ചിയായാലും മാറാത്ത രോഗക്കാരിയായാലും അവളു
 ടെ സോദരിയെ കെട്ടാം. പ്രസവിച്ചവളേയും ശിശുവിനേയും
 പന്തലിവസം ഒരു അകത്തു പാപ്പിക്കും. പതിനൊന്നാംദിവസം
 കുളിപ്പിച്ച ശുദ്ധമാക്കും. പിറ്റേത്തെ പന്തനാൾ അമ്മൻ അവി
 ടെപോയി കുറഞ്ഞയോട ആലോചിക്കു കുട്ടിക്കു എന്നു പേരാണു
 ഇടേണ്ടതു എന്നു. ഒരു ശിശുവിനെ കൂടെ കിടത്തിയാൽ ക്ഷണം
 പ്രസവിക്കുമെന്നു ഒരു വിശ്വാസമുണ്ടു. വിധവാവിവാഹം നടപ്പു
 ണ്ടു. പക്ഷെ അതു ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലേങ്കിലും ഇരുട്ടകത്തു വെച്ചു
 കിലും വേണം. താലികെട്ടാൻ വിധവ വേണം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദേ
 വദാസി, അല്ലെങ്കിൽ സ്വജാതിക്കാരത്തിയായ ഒരു ചിച്ചതെങ്ങി.

ബെല്ലാറി പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗങ്ങളിൽ ശവം മാചെയ്തതാണു.
 വിവാഹം കഴിഞ്ഞവരെ മലഞ്ചീട്ടു അല്ലാത്തവരെ കുമ്പുഞ്ചീട്ടു. മൂ
 ത്ത മകൻ ഒരു മൺപാത്രത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ചു മൂട്ടിൽ മൂന്നു
 ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി അതുകൂട്ടിൽകൂടി വെള്ളം ഒലിച്ചുകൊണ്ടു പാ
 ത്രത്തെ ശവത്തിന്റെ ചുറ്റും മൂന്നു ചുറ്റുകൊണ്ടു നടന്നു ഉടെ
 കണം. തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ വീട്ടിൽ പോകണം. ഇതു എന്നുയും
 സാരമായ ക്രിയയാകുന്നു. ചുറ്റുനില്ലെങ്കിൽ മറ്റു ഒരുത്തൻ ചെ
 യ്തണം. മരിച്ചാളുടെ സ്വത്തിന്നു അവൻ അവകാശിയാകും. ശ
 വം എടുത്തവയ്ക്കു നാലുനാൾ സ്വഹൃദത്തിൽ കടന്നുകൂടും. ചുവ

പത്താണ്. ഇവയ്ക്ക് കലഭൈരവ വീരപ്പനാകുന്നു. അവന്റെ വാഹനമായ കുതിരപ്പാത്ത ഇവർ കേൾക്കുകയില്ല. മൈതൂരിൽ ഇവർ ഒരു ചെട്ടി ചൂജിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു വിശ്വാസം. മരിച്ച കാരണവന്മാരെ പുജിക്കു കുറുബകൾക്കു നാടപ്പണ്ട. ബെല്ലാരി ജില്ലയിൽ ഒരു വിവരേണത്രാമ അവിടെ പത്ത ദിവസം ഒരു ഉത്സാഹം ഉണ്ട്. ശാന്തിക്കാരൻ കുറുബയാണ്. പത്താമദിവസം ശിവൻ മൂലാ പഡിച്ചു മടങ്ങി വരുന്നു എന്നു സങ്കല്പം. വഴിയിൽപെച്ച പാവ്ച്ചതി എതിരേ ലും. മരംകൊണ്ടു ഒരു കൂറാമ്പിളി ഉണ്ട്. അത് രണ്ടാമം നിലത്തു കത്തിചിരിച്ചു നിൽക്കും. അതിനേൽ ശാന്തിക്കാരൻ ചൊത്തിപ്പിരിച്ചു കേൾ, ചിരിച്ചുവന്നു ചുമലിൽ കേൾ. അവിടെ അല്ലനോര നീശബ്ദമായി അങ്ങമിട്ടു നോക്കി നില്ക്കും. അപ്പോൾ അവന്നു അടിക്കൊട്ടു മുഷിയോളം വീര്യം ഉറച്ചു തുടങ്ങും. ചില അരുളപ്പാട്ടു ഉണ്ടാകും. ആകാശത്തിൽ ഇടിവെട്ടി എന്നു മാറ്റുമാരിരിക്കും. അതു ഉടനെ ഏഴുതി എടുക്കും. മേൽപറഞ്ഞതിനു അർത്ഥം ആ ആണ്ടവർഷം ധാരാളം ഉണ്ടാകും എന്നാകുന്നു. ദാരുഭാഗകൃമാ ശേഷം ഹിന്ദുക്കളേപ്പോലെതന്നെയാണെന്നു പറയുന്നു. ഏന്നാൽ മരിച്ചവന്ന ചുറ്റുമുള്ളിൽ പുത്രിമാർ സ്വപിണ്ഡന്മാരെപ്പോലെതന്നെ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും

കുറുവെട്ട.

ഇവർ ഒരു തരം ഭരിച്ചു കൂടിക്കാറാണ്. മിക്കതും ഗണ്ഡാജില്ലാ റസ്തകൊണ്ടാ താവുകിലാണ്. ചിലർ പൂണന്തൽ ഇടം. അവരോട് ഭരിച്ച ബ്രാഹ്മണരെ വെള്ളം വാങ്ങി കുടിക്കും. അനേക ഗ്രാമദേവതകളെ ആരാധിക്കുന്നു. ഒരു ഗ്രാമദേവതയെതന്നെ വന്ദിക്കുന്ന രണ്ടു കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിൽ വിവാഹം ചാടില്ല. ദേവതകൾക്കു ബിംബമില്ല. അഞ്ചു അടക്കം ഒരു ചെട്ടിയിൽ ഇടുവെച്ചാൽ അത് ഒരു ദേവനായി. അടക്കയുടെ മൂട തുരന്ന അതിൽ കൂടി സ്വപ്നം, വെള്ളി, ഇരുമ്പ്, ചെമ്പ്, ഇയ്യം ഇതുകൾ നിറച്ചു തുള വെള്ളികൊണ്ടു അടക്കണം. വിവാഹം തിരളാമുവാണു വേണ്ടത്. സമയത്തിന്നു ഭർത്താവ് തരത്തിലായില്ലെങ്കിൽ അ

ചരന്റെ അമ്മനെയോ മാന കിച്ചവനെയോ ചേരിന്ന കല്യാണം ചെയ്യണം. ഇതിന്നു ധർമ്മവിവാഹം എന്ന പേർ. കല്യാണാദികൾക്കു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയവരുടെ വടിയും കൊടുപ്പും ഹൃദയമുൻ അവരോട് വാങ്ങണം. ഇല്ലെങ്കിൽ വലിയ അവമാനമാണ്. ശിശു ജനിച്ച അഞ്ചാംദിവസവും എട്ടാംദിവസവും അതിനെ ഒരു തൂണി വിരിച്ചു കിടത്തി തലയ്ക്കൽ ഒരു ഭാഗവതം ഗ്രന്ഥവും രേഖജാതിക്കാർ കുട്ടി ജനിച്ചാൽ അതിന്റെ അടിവയറിന്നു മുട്ടുവെക്കുന്ന ഒരു ഇരിപ്പുകോലും വെക്കണം. ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ചുറ്റണം വാരിക്കൂറു വേണം. ഇങ്ങിനെ ഇരിപത്തൊന്നാംനാളും ചെയ്യണം. ആ ദിവസം ബ്രാഹ്മണൻ ശിശുവിന്നു പേരിടും. ജനിച്ചു നക്ഷത്രം ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു ഇന്നു അക്ഷരം ആദ്യമായിട്ടിരിക്കണം പേർ എന്ന ആചാരം വിധിക്കും.

കുറമ്പൻ (കുറമൻ)

ഇവർ ഒരു കാലം വളരെ കേന്ദ്രമായിരുന്ന പല്ലവരുടെ വംശമാണെന്നു 1831-ലെ കാറോഷ്മാരി റപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. തിസ്സാബ്ദം അന്തരിന്റെയും പുഴന്തരിന്റെയും മദ്ധ്യേ പല്ലവരാജാക്കന്മാർ ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിൽ വളരെ പ്രാബല്യമായിരുന്നു. ചിന്നെ ഉടഞ്ഞതന്നെ കൊങ്ങ, ചോള, ചാലൂക്യപ്രഭുക്കന്മാർ അവരെ ജയിച്ചു. കുറമ്പർ, മൈസൂർ, കടക, നീലഗിരി, വയനാട് ഇവിടങ്ങളിൽ കാടുകേറി. മനു ചിലേടങ്ങളിൽ ഇവർ ആട്ടെടയന്മാരായും നെല്ലു കാരായും ഉണ്ടു. കുറമൻ എന്ന പായുന്നവർ നീലഗിരി, വയനാട് ഇവിടങ്ങളിലും അല്പമായി നിലമ്പൂരും, അട്ടപ്പാടിയിലും ഉണ്ടു. തങ്ങളിൽ താണവരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ല. സ്രീകർ മാസത്തോറുമുള്ള അനുരൂപിസമയം പാടിയുടെ പുറത്തു മൂന്നുദിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടണം. പ്രസവിച്ചാൽ പത്തനാഥി മുലകൊടുക്കുന്നവളോ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവളോ ഒഴിച്ചു ആതം മുറിക്കുകത്ത കടക്കുകയില്ല. ദീനത്തിന്നു ചികിത്സിക്കുകയില്ല. മന്ത്രം, തരികിട, മൃഗബലി ഇതൊക്കെയാണു. തങ്ങൾക്കു തങ്ങൾതന്നെയാണു ക്ഷേമകർ. ചില്ലിന്റെ കഷണമാണു കത്തി. പാടിക്കുകത്ത ചെരിപ്പും പാപ്പാസ്സും ഇട വാടുന്നുകൂടാ. കുട്ടികളെ കഴിച്ചുകു

യും മുതൽക്കുവരെ ദഹിപ്പിക്കുകയും ആകുന്നു. മാംസം ഭക്ഷിക്കു-
ചുല പത്ത ദിവസം ഒരു പാടിയിലെ സുമാഗലികൾ എല്ലാം
ഒരു ചുരയിലും ചെണ്ണകെട്ടാത്ത ചെറുപ്പക്കാരുൾ കുട്ടികളും മ-
റെറാരു ചുരയിലും ഉറങ്ങുന്നു. വൃദ്ധിമാരിച്ചാൽ സ്ത്രീയെ ഒത്താ-
വ നല്ല കണക്കിൽ അടിക്കും. കഴിയുമെങ്കിൽ പുരുഷനേയും. ശ-
ക്തിയില്ലെങ്കിൽ മൃച്ഛനകൊണ്ടു തല്ലിക്കും. നീലഗിരിയിലെ കുറു-
മ്പർ ശ്ലേഷ്യാനന്ദന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി ഒരുത്തിയെ ഭാര്യയാക്കും
എന്നും അറവിക്കും അന്യന്മാരും വിരോധമില്ലെന്നും പറയുന്നു.
വിവാഹത്തിന്നു കർമ്മങ്ങൾ ഒന്നും വേണ്ട. ഒരുമിച്ചു പാത്താൽ
തീർന്നു. ചോലനായന്മാർ എന്ന കൂട്ടം ചുരകേല തിരച്ച ഒരു ചുര-
ട്ടുണ്ടാക്കി ആണും ചെണ്ണ വലിച്ചാൽ വിവാഹമായി.

കുരുവിക്കാരൻ.

പക്ഷികളെ പിടിച്ചു നടക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം മഹാരാഷ്ട്രക്കാ-
രാണ്. വേറേയും പല പേരുകളുണ്ട്. കുറുക്കൻ എന്നായിരിക്കും-
തോൽകൊണ്ടു ചൊക്കണം ഉണ്ടാക്കും. മറെറാരു തൊഴിൽ കുറു-
ക്കൻ കൊമ്പു കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കുകയാണ്. ഒത്താവുള്ള
ചെറുപ്പക്കാരത്തികൾ പകൽ എവിടെയായിരുന്നാലും വേണ്ടതി-
ല്ല രാത്രി ഒത്താവിന്റെ അടുത്തു എത്തിക്കൊള്ളണം. ഇല്ലെങ്കിൽ
ഒരു പാതിവ്രത്യ പരീക്ഷയുണ്ട്. ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ചതായ ഒരു ഇരിമ്പ്
വടിയോ അതുവാളോ കയ്യിൽപിടിച്ചു പതിനാറു അടി ദൂരം ന-
ടക്കണം. എന്നിരുന്നാലും ഒരു പരീക്ഷയുണ്ട്. കടത്തിൽ ചാണകവെ-
ള്ളം തിളപ്പിച്ച ഒരു മുക്കാൽപയിസ്സു അതിൽ ഇട്ടാൽ അതു
ഇവർ കൈകൊണ്ടു പിടിക്കണം. ഉടനെ കുറെ നെല്ലു കയ്യിലിട്ടു
തിരുമ്പിയാൽ ഉമി പോയി അരിയാകണം. എന്നാൽ അവർ
ശ്രദ്ധയാണ്. പുരുഷനെന്നാണു പരീക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവന്റെ
കയ്യിൽ ഏഴു എഴുക്കിലയുടെ മീതെ ചുട്ടുപഴുത്ത ഇരുമ്പ് വെച്ചിട്ടു
അതുകൊണ്ടു അവൻ ഏഴു അടി നടന്നാൽ മതി. മുതൽ സ്ത്രീ
പുരുഷന്മാർ തമ്മിലെ വിവാഹമുള്ളു. കല്യാണം അഞ്ചുദിവസം
മുണ്ട്. അന്നു മാംസം പാടില്ല. ചെണ്ണിന്റെ അച്ഛൻ ആണിന്റെ
അച്ഛനോട് ഇങ്ങിനെ പറയും. “എന്റെ മകളെ നിന്റെ മ-

“കന്റെ ഭാര്യയാക്കി നിന്റെ വീട്ടിലേക്കു ഏകക്കാൻ നീ ഒരുക്ക
 “മുണ്ടോ? അവളെ നോക്കിക്കൊ. ദീനമായിരിക്കുമ്പോൾ അവ
 “ഒരു തല്ലല്ല. വെള്ളം കൊണ്ടുവരാൻ അവൾക്കു വഹിയാത്ത
 “ചക്കം നീ സഹായിച്ചു കൊടുക്കണം. അടിക്കുകയോ ഉപദ്ര
 “വിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവൾ ഇങ്ങോട്ടു പോയും”. പിന്നെ ചു
 രപ്പൻ പറയും. “ഞാൻ മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ തൊട്ടിട്ടില്ല. കണ്ട
 “യാതൊരു സ്ത്രീയോടും ഞാൻ മദമൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ആരെ
 “കണ്ടാലും ഇവളാ മദസ്ഥിതം ചെയ്യുന്നത്. ചെയ്താൽ മടക്കി
 നിന്റെ വീട്ടിലേക്കു ഓടിക്കും”. കല്യാണമദ്ധ്യേ ചെണ്ണിനെ ഭ
 ത്താറിന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും. അവന്റെ അമ്മ ചെ
 ണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു കരുമണി ചരടുകെട്ടണം. അത കൊടു
 ക്കേണ്ടത ജാതിയിലെ മൂപ്പന്മാരാണ്. പ്രധാനദൈവം കാളിയ
 പ്ലേങ്കിൽ ഏറ്റുമാണ്. ബിംബത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു കാളിയുടെ
 രൂപംകൊത്തിയ ഒരു ചെറിയ താലമാകുന്നു. അത ചണയംവെ
 ച്ചാൽ വലിയ സംഖ്യ വായ്ക്കു കിട്ടും. വീട്ടി ഏകക്കാതിരിക്കയില്ലെ
 ന്ന നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട്. കാലത്തോറും ഉത്സവം ഉണ്ട്. ആ ദിവ
 സം ദമ്പത ആട്ടിനേയും ഒരു പോത്തിനേയും വെട്ടണം. എണ്ണ
 യിൽ അപ്പം വാത്ത്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ ഒരുവന്നു ഉ
 റച്ചിൽ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ അവൻ തിളക്കുന്ന എണ്ണയിൽ
 നിന്ന ഒരു അപ്പം എടുത്ത അതിമേലെ എണ്ണ കയ്യുകൊണ്ടു തല
 യിൽ ചൂർട്ടും. വെട്ടിയതിൽ ഒരു ആട്ടിന്റെ കഴുത്തിൽനിന്ന ര
 ക്തം കിട്ടിച്ചിട്ടു അതല്ലാത്തതാകും.

കമ്പാരൻ.

കമ്പാരൻ, കൊശവൻ എന്നൊക്കെ പേരുണ്ട്. (സംസ്കൃതം
 കംഭകാരൻ). ബ്രാഹ്മണൻ പുരോഹിതൻ. ഉരിയദേശത്തു വിധ
 വാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട്. എല്ലാവരും മാംസം ഭക്ഷിക്കും. പൂച്ചും
 എല്ലാം ഒന്നായിരുന്നു. ഈ കാലം തെലുങ്കർ, ഉത്തരമിഴർ, ഭ
 ക്ഷിണമിഴർ, ഇങ്ങിനെ ചിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തമ്മിൽ തമ്മിൽ
 കൊള്ളുകൊടുക്കുവാൻ. തെക്കുകുന്നടത്തിൽ അലിയസന്താന
 കാരാണ്. തമിഴ് പൂണെന്തലുണ്ട്. ശിശുവിവാഹം വിധവാവി

വാഹം ഇത വളരെ സാധാരണമാണ്. ചൊറിച്ചു ചതിറാഞ്ചു. ചതിനാരാമദിവസം കഴുകുകയും മറ്റും കൂടി ഗ്രാമക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന തീർത്ഥം കൊണ്ടുവന്ന തളിക്കുന്നു. മൈസൂരിൽ കന്നടൻ, തെലുങ്കൻ, ഇങ്ങിനെ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. താമിൾ കൂടിക്കഴിക്കുകയും തെലുങ്കൻ പണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ട്. മാസം ഭക്ഷിക്കുകയും വൃദ്ധിവാഹം തെളിഞ്ഞാൽ മാത്രം വിവാഹമോചനമുണ്ടുണ്ട്. വിധവാവിവാഹമില്ല.

കുറുപ്പുകക്കാർ.

തിരുവാട്ടുറിന്റെ തെക്കോലയായ ഇരണിയിൽ, കൽക്കുളം ഈ താലൂക്കുകളിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു ചെറുതായ പട്ടണമാണ്. പട്ടണത്തിൽ അറബാദിയിൽനിന്ന കാഞ്ചീപുരത്തു വന്ന കുടി ഏറിയ വരാണെന്ന ഒരു കഥയുണ്ട്. കേവലം സമ്പ്രദായമല്ല. മത്സ്യപ്രധാനമാണ്. മത്സ്യം സേവിച്ചുകൊണ്ട്. സേവിക്കുകയും ഉള്ളതുകൊണ്ട്. മക്കത്തായക്കാരും മതമക്കത്തായക്കാരും ഉണ്ട്. ശിവനേയും വിഷ്ണുവിനേയും പൂജിക്കും. മതമക്കത്തായക്കാർ ചെറുപ്പത്തിൽ താലിക്കെട്ടും വഴിയെ വിവാഹവും ഉണ്ട്. വിവാഹദിവസം ചുരുക്കൻ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ പോകും. മൂന്നാമദിവസം സ്ത്രീയുടെ ഭാരക്കാർ കത്തുന്ന കോപം വെച്ചു ചുരുക്കൻ വീട്ടിൽ പോകുന്നു. സമാധാനമാക്കാൻ കഴിയുന്നത എല്ലാം ചെയ്തതോടുകൂടി എങ്കിലും ഭക്ഷിക്കാതെ മടങ്ങി പോകും. ഏഴാമദിവസം ദമ്പതിമാർ ചെങ്ങിന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകും. വിധവയെ ഭർത്താവിന്റെ സോദരൻ വിവാഹം ചെയ്യാം. പ്രായം കുറഞ്ഞാലും വേണ്ടതില്ല. ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനം മരിച്ചവന്റെറയാകും അവന്റെ മുതലിന്നു അവകാശമുണ്ടുണ്ട്. ഭർത്താവ് മരിക്കുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു സോദരൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ വിധവ എന്നെന്നും താലിനീക്കം ചെയ്യേണ്ടാ. മതമക്കത്തായത്തിന്നു ഹേതു ചെന്നുവന്ന കാഞ്ചീപുരത്തുനിന്ന വരുന്നസമയം സ്ത്രീകൾ കറവായതിനാൽ തിരുവാട്ടുറിലെ സ്ത്രീകളെ സപീകരിക്കേണ്ടി വന്നു എന്നാണ്. മക്കത്തായക്കാരും മതമക്കത്തായക്കാരും ആണുങ്ങൾ മാത്രം അന്യോന്യം കൂടി ഭക്ഷിക്കും. ചുരുമ്പാരില്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം മൂടൻ ചുറ്റിക്കൊണ്ട്. വിധവയെല്ലാം 'ദഹിപ്പിക്കുക' എന്ന ചതിവ്. ചുള ചതിറാഞ്ചു.

കെലാസി.

ദക്ഷിണകണ്ഠാടകജില്ലയിലെ ക്ഷാരകനാണ. ഭണ്ടാരി, ഹജാം, കാവുതി ഇങ്ങിന്റെ പല ജാതിയും പല ജാതിക്കും ക്ഷേത്രം ചെയ്യുന്നവരും ഉണ്ട്. ത്രുദക് പടർക്കം ഇവരെക്കൊണ്ടു കർമ്മങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുണ്ട്. ധാമകരണത്തിന്നു തുല്യക്ഷരകാർ വേണം കുട്ടിയുടെ കയ്യിന്റേൻ ഒരു ചരട കെട്ടുകയും ചേർ വിളിക്കുകയും ചെയ്യാൻ. ഗവസംസ്കാരത്തിന്നു അഗ്നി കൊണ്ടുപോവുകയും അവൻ വേണം. ഈ കാലം ചരട കെട്ടുന്നതിന്നുള്ള അന്നഭവം ഭണ്ടാരി വാങ്ങുന്നു എന്നു ചായുന്നു. ചക്ഷു ചരട അവൻ കെട്ടുന്നില്ല. ഭണ്ടാരി അല്ലെങ്കിൽ കെലാസിനെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുക അത്യാന്തരം വെറുപ്പാണ്. പല അസുഖങ്ങൾ വിളിക്കും. വിവാഹം തിരളാമുഖ വേണമെന്നില്ല. വിധവാവിവാഹം ആവാം. കല്യാണാ മുന്നാദം നില്ക്കും. പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചിട്ടാണു നടപ്പു. കല്യാണചന്തലിൽ വെച്ചു പുരുഷന്റെ തലക്ഷേത്രം ചെയ്യണം. സ്ത്രീയുടെ കവർ ക്ഷേത്രമാക്കിക്കൊണ്ടു തൊട്ടുകയും വേണം. ഋതുചായിട്ടില്ലെങ്കിൽ വഴിയെ തിരണ്ടുകല്യാണ സമയം ചെയ്യണം.

മരിച്ചു ഉടനെ ഒരു ക്ഷാരകനെ കൊണ്ടുവരും. അവൻ ഗവത്തിന്റേൽ വെള്ളം കൊടുക്കുകയും ആണാണെങ്കിൽ ക്ഷേത്രക്കു ത്തികൊണ്ടു തൊട്ടുകയും ചെയ്യും. കുഴിവുള്ളവർ ദഹിപ്പിക്കും ഇല്ലാത്തവർ കുഴിച്ചിടും. പകർച്ചദീനത്താൽ മരിച്ചവരെ കുഴിച്ചിടുക തന്നെ. തുല്യകെലാസിക്കു മതമക്കത്തായമാകുന്നു. ഉത്ഭവം പറയുന്നതിന്നു ഇതാണ്. പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിലെ ഒരു കച്ചോടക്കാരൻ ദേവപാണ്ഡ്യനെന്നവൻ മരിക്കൽ കരെ കപ്പലുകൾ വെച്ചിട്ടു. എന്നാൽ പുറക്കുമാറു തനിക്കു ഒരു നാരമ്പലി കിട്ടേണമെന്നു കണ്ടുപോയെന്നു പറയുന്ന രാക്ഷസൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ ഏഴു പുത്രന്മാരിൽ ഒരുവനെ ദേവപാണ്ഡ്യൻ ഭായ്യയോടു ചോദിച്ചു അവൻ കൊടുത്തില്ല. മക്കളോടുകൂടി അച്ഛന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു പോയിക്കളഞ്ഞു. കച്ചവടക്കാരന്റെ സോദരി അവളുടെ ഒരു പുത്രനെ കൊടുത്തു. പക്ഷെ കണ്ടുപോയവൻ ഈ കുട്ടിയെ ക

ണ്ടിട്ട അത്രയും സന്തോഷിച്ചു. കൊന്നില്ല എന്ന മാത്രമല്ല തുള രാജ്യത്തേക്കും മാറ്റം രാജാവാക്കി. ഭൂതലപാണ്ഡ്യൻ എന്ന പേർ എടുത്തു. കണ്ഠാഭരണൻ കല്പനപ്രകാരം മരുമക്കത്തായം നടപ്പാക്കി.

ക്ഷുരകന്മാർ പണ്ടേത്തെ മടക്കൻ വഹിയാത്ത മരപ്പിടി നാടൻകത്തി ഉപേക്ഷിച്ചു “രാജശ്രീ” (രാജർസ) കത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ക്ഷൗരം ചെയ്താൽ അവനും സ്നാനം ചെയ്യണം.

കേവുതൊ.

ബങ്കാളത്ത കൈവത്തന്മാർ എന്ന മീൻ പിടിക്കാരുടെ സന്താനമാണത്രെ. ഗഞ്ചാംജില്ലയിലാണ്. ഇവക്ക് ചുരോഹിതൻ ഉറിയബ്രാഹ്മണനും വൈരാഗിയുമാകുന്നു. ഒരു ശിശു ജനിച്ചാൽ അഞ്ചാംദിവസം തൊട്ടിട്ട ഇരുപത്തൊന്നാംനാൾ വരെക്കും ഉറിയബ്രാഹ്മണൻ ആ വീട്ടിൽ ഭാഗവതപുരാണം വായിക്കണം. അവസാനദിവസം കുട്ടിക്കു പേർ വിളിക്കുകയും വേണം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ സ്ത്രീകൾ ചുറ്റത്ത പോകുമ്പോൾ മുഖം തുണികൊണ്ട മറയ്ക്കും. വിവാഹം രാത്രിയാണ്. താലികെട്ടുക ചെണ്ണിന്റെ അച്ഛനാണ്. ഗംഗാദേവിയെ പൂജിക്കും ചിലേടത്ത കോഴി, ആട, ഇവകളെ അറക്കും. ഒരു സ്ഥലത്ത ഇവകളെ അറക്കുകയില്ല “നടത്തള”ലെയുള്ളൂ. ഇവറ പത്താൽ ശവം പീലുകയില്ല ഉണക്കി വരളുകയെയുള്ളൂ എന്നൊരു വിശ്വാസമുണ്ട്.

കൈക്കാട്ടി.

തമിഴുരാജ്യത്ത കണക്കൻ (കരണം) എന്ന പറയുന്ന ജാതിയിൽ ഒരു വർഗ്ഗം. ഭർത്താവിന്റെ അമ്മയോട് മകന്റെ ഭാര്യ ആഗ്രം കാട്ടുകയെ പാടുള്ള മിണ്ടിക്കൂടാ.

കൈക്കോളൻ.

കുലധർമ്മം നെയിത്താണ്. ഇവക്ക് തലവൻ മഹാനാട്ടൻ എന്നൊരാളാണ്. അവന്റെ ഇരിപ്പു കാഞ്ചീപുരത്താകുന്നു. എന്നാൽ തക്കങ്ങർ രീപ്പാൻ കൈക്കോളരുള്ള ഉരുതുകളിൽ സഞ്ചരിക്കും. വിധി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ തക്കം പറയുന്ന കൈ

കോളക് ഒരു ശിക്ഷ വിധിപ്പാനുണ്ട്. അത് ഒരു ക്രിയയുള്ള ചിലവ അവരുടെ മേൽ ചുമത്തുകയാകുന്നു. ആ ക്രിയയിൽ ഒരു മുള നാട്ടുക ഒരു അംഗമാണ്. ഈ മുളയുടെ മുകളിൽനിന്ന മഹാ നാട്ടൻ തീപ്പ് വിളിച്ചുപറയും. അതിനെ അംഗസരിക്കാത്തപക്ഷം ശിക്ഷ സ്വജനവിരോധമാകുന്നു. ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നട്ടു കെട്ടാത്തനായന്മാർ എന്ന പേരായി ഒരു വക തെണ്ടിനാടക്കുന്നവരുണ്ട്. അവർ കമ്പത്തിന്മേൽ കളിക്കു കമ്പം നാട്ടുക നിലത്തല്ല. ഒരു ക്ഷേത്രഗോപുരത്തിന്മേലാണ്. നാടാത്തനായന്മാർ എന്നാകുന്നു വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. വല്ല തർക്കവും ഉണ്ടായാൽ ഈ നായന്മാർ സകല കൈക്കോളരുടെ വീടുകളിലും പോയി കാണുന്ന പാവുകളിന്മേൽ ചുകന്ന കാപികൊണ്ട ഒരു അടയാളം വെക്കും “ആണ്ടവരാണെ” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട. പിന്നെ തർക്കം തീരുവോളം പ്രവൃത്തി ഏടുത്തുകൂടാ. കൈക്കോളക് “ചെറുതാലികെട്ട” എന്ന പേരായിട്ട ഒരു വിവാഹമുണ്ട്. ഒരുവന തന്റെ അച്ഛന്റെ മരുമകളെ എങ്കിലും അമ്മാമന്റെ മകളെ എങ്കിലും കെട്ടാൻ താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു താലിയൊ അവളുടെ വസ്ത്രത്തിന്മേൽനിന്ന ചീന്തിയ ഒരു കഷണമൊ അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിക്കൊള്ളണം. അവൾ വിട്ടോടിപ്പോയാൽ പോയി ഇല്ലെങ്കിൽ അവന്നുള്ളതായി. താലികെട്ട കഴിഞ്ഞാൽ ഭർത്താവ ഭാര്യയുടെ ഏകത്തെക്കാൽ അമ്മിക്കല്ലിന്മേൽ പെപ്പിക്കണം. സന്താനമില്ലെങ്കിൽ വിധവയെ വിവാഹം ചെയ്യാം. തൃശ്ശനാപള്ളി ജില്ലയിൽ രോഗിരി എന്ന സ്ഥലത്ത കൈക്കോളര ഒരു പ്രാഥമിക നായാട്ടു വയററിൽകൂടി ഒരു കന്തം കുടത്തുമെന്ന കാണുന്നു.

കൊണ്ടുവെള്ളാളൻ.

അമ്മാമന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തയാണു ഉത്തമം. ഇത് എത്രത്തോളം കലശലാണെന്ന പെച്ചാൽ, പുരുഷൻ കുട്ടിയും പെണ്ണു മുതിർന്നവളും ആണെങ്കിൽ കുട്ടിക്കു പ്രായമാകുന്നവരെക്കും അവന്റെ അച്ഛൻ സംസ്കാരം ചെയ്യും. സ്വജാതിയിൽ അവൾക്കു ഇഷ്ടമുള്ള ആരോടും അവൾക്കു ചേരാം. മാത്രം ഭർത്താവിന്റെ ഭവനത്തിൽ പാർത്തുകൊള്ളണം. വിധവാവിവാഹം പാടില്ലതാ

നാം വിധവയുമായി സംസ്കാരം തെളിഞ്ഞാൽ പുരുഷൻ ജാതി ഭ്രഷ്ടൻ. അല്ലാത്തപക്ഷം അവൻ അവളെ സമ്മതപ്രകാരം ഉപേക്ഷിച്ചു പ്രത്യേകം പാൽ ചിലവ കഴിപ്പാൻ വേണ്ടുന്നത കൊടുത്തിട്ട് ജാതിയിൽ ചേരണം. സമ്മതിക്കേണ്ടത സ്ത്രീ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടാണ്. “ഞാനൊരു മൺപാത്രമാണ്. അശുഭമായതുകൊണ്ട് ഉടച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പുരുഷൻ ഓട്ടുപാത്രമാണ്. തീരെ അശുഭമായവർ ചാടിപ്പുറം തെററുചെയ്ത് പുരുഷനെ പരസ്യമായി ഏരിപ്പിൻപടികൊണ്ട് അടിക്കും. ശേഷക്കാൽ വിരുന്ന ഉന്താൻ ഒരു കറുത്ത ആട്ടിനെ അവർ കൊടുക്കണം. എന്നാൽ ജാതിയിൽ ചേക്കും. ഇവർ സ്വജനങ്ങൾ തന്നെയാണു പുരോഹിതന്മാർ. അവരിൽ പുരുഷന്മാർ അരുമെയ്ക്കാരാണ് എന്നും സ്ത്രീക്കു അരുമെയ്ക്കാരി എന്നും പേർ. ഈ സ്ഥാനം ലഭിക്കാൻ ചില ക്രിയകൾ ചെയ്യണം. ഒന്നാമത വിവാഹം കഴിഞ്ഞ വരായിരിക്കണം. രണ്ടാമത സ്ത്രീ “ഏഴുതിങ്കൾക്കാരി”യാകണം. അത ഒന്നെങ്കിലും പ്രസവിച്ചു പാടുള്ളു. ക്രിയ ഇതാണ്. അച്ഛന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു പന്തലിട്ടിട്ട അവിൽ അവളെ ഇരുത്തി തലയിൽ ഉങ്ങിന്റെയും ചുളിയുടേയും കൊമ്പുകൾ ചുറ്റിക്കെട്ടണം. കോടിവസ്ത്രം ഉടുത്തിട്ട അല്ലാ ചോറുണ്ടാക്കി ഭക്ഷിക്കണം വഴിയെ ഒരു അമ്മിക്കട്ടിമേൽ കാൽവെക്കണം. പത്ത അരുമെയ്ക്കാരും ചുലവർ എന്ന പറയുന്ന കവികളും കൂടി ചന്ദനം ചാലിച്ചു എണ്ണ മുതലായത ചേർത്തതിനെ കറുകുപ്പുലുകൊണ്ട് രണ്ടുപേരേയും തൊടണം. എന്നാൽ പുരുഷൻ അരുമെയ്ക്കാരനായി ഭായ്ക്കു അരുമെയ്ക്കാരിയും. ഈ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചവരെ വളരെമാനിക്കും. അവരിൽആരെങ്കിലുംമരിച്ചാൽഒരുവന്റെറച്ചുമലിൽ മറ്റൊരുവൻ കേറിനിന്നിട്ട ഭേരി കൊട്ടണം. വിവാഹം നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ രണ്ടാളുടേയും അമ്മാമ്മമാർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. പെണ്ണിന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ വെററിലയും ഫലങ്ങളും കെട്ടുകയാണ ക്രിയ. കല്യാണത്തിന്റെനാൾ പുരുഷൻ കെട്ടാരം കഴിക്കണം. അവന്ന സോദരിയുണ്ടെങ്കിൽ തനിക്കുണ്ടാകുന്ന മകളെ അവളുടെ മകന്ന കൊടുത്തേക്കാമെന്നുള്ള നിശ്ചയവും ചെയ്യണം. പിന്നെ താമസ്യലവും

ഒരു അമ്മിക്കുട്ടിയും കൊണ്ടു നാട്ടുകൾ എന്ന പേരായി സ്ഥാപി
ച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കല്പിതലേഖന കൃതിരൂപമായ പോകണം. കൊണ്ടു
രാജാവാണ് കല്പിക്കുക എന്നതാണ്. അമ്മിക്കുട്ടി ഉത്തകാരി. പണ്ടു
ഇവർ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നുപോൽ. എല്ലാ കല്പനയ്ക്കുമുള്ള രാജാ
വിന്റെ അനുമതി വാങ്ങണം. അതാണെന്നാണ്. ചില വിരലുക
വന്നാൽ പുത്തൻ പൊന്നുള്ള മൂന്നു ഉത്തർ ചോർ കൊടുക്കും.
ശേഷിച്ചു അറിയുന്നതിന്നും മേലിൽ അറിയുകയും ഉണ്ടാക്കി
കൊടുക്കുകയില്ലെന്നതും വഴിയെ ഒരു അമ്പട്ടൻ അവനെ ആ
രീച്ചാമു ചെയ്യണം. പിന്നെ ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൃതിരൂപ
മായ ചുരുക്കം. അവിടെ ചെന്നാൽ പുത്തൻ കൊടുക്കും ഉത്ത
രി ചെണ്ണിന്റെ കാവിൽ ഇടം. രണ്ടാമത്തും അമ്മമ്മൻ ചുമ
ലിൽ ഏറ്റവും മുമ്പത്തെ നാട്ടുകല്പിതലേഖന കൊണ്ടുപോകണം.
താലികെട്ടുക അതുമെഴുതാറാണ്. പിന്നെ അമ്പട്ടന്റെ ആരീ
ച്ചാമുണ്ടു. “ആദിത്യചന്ദ്രൻ ഉള്ള കാലത്തോളം ഇരിക്കണം”
“കുറ്റിൽ പറ്റുവാൻ ഇതാ പാൻ ഉള്ളകാലം ഇരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ
കൊമ്പുകൾ ആവിൻകൊമ്പുപോലെ പരക്കട്ടെ. വേർ ചു
ല്ലുപോലെ പരക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ മുള്ളുപോലെ വളരുകട്ടെ. ചുറ്റും
“പരട്ടം കൂടി മാലയാക്കുപോലെ നിങ്ങളുടെ ചുറ്റും ചുറ്റിപ്പിണയണം,
“വെള്ളവും വെള്ളത്തിലെ ചുറ്റുംപോലെ ഇരിക്കണം”. ഒരു ചുരു
പ്പൻ ഹാജരായെങ്കിൽ അവന്റെ വകയായിട്ടും കൂടി ആരീച്ചാ
മുണ്ടാകും. രണ്ടാമത്തേയും ചെറുവിരലുകൾ കോർത്തിടിച്ചു അ
വിടെ അല്ലെ പാൽ ചുരുട്ടിവിടുക.

ശുഭാനന്തരിലേക്കു അനികൊണ്ടു പോകേണ്ടതായ പരമ്പരാ
ണ. മൂന്നാംദിവസത്തിന്നുശേഷം ക്രിയ നന്നായി. അസ്ഥിസഞ്ച
യനം അന്നാണ്. അത കഴിഞ്ഞാൽ കഴുതകൾ ചാലം നെയ്യും
കൂടി ഒരു ഉണക്കത്ത പക്ഷത്തിന്മേൽ “ചൊലി” “ചൊലി” എ
ന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒഴിക്കും.

കൊടിപ്പട്ടൻ.

തിരുവനന്തപുരത്തിന്നു ഇരുപത്തൊന്നാം മുതൽ വാമനപുര
ത്താണ് മുഖ്യമായി വാസം. ചുറ്റും ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. വെറു

കൊരഗാ.

ദക്ഷിണകന്നടത്തിൽ കൊട്ടയും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുന്ന നന്നെ താണജാതിയാണ്. വൃശ്ചിക ചെറുവൻ സമജാതിക്കാരനാണെങ്കിൽ അവൻ കെട്ടണം. അതിൽ താണവനെങ്കിൽ അവളെ ശുദ്ധമാക്കാനായി അവൻ വഴിക്കുവഴിയായി ഏഴ് ചാളവെച്ചു കെട്ടി അവൾ അതിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തീ കൊളുത്തണം. അവൾ എങ്ങിനെ എങ്കിലും ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു കൊൾക. അത കഴിഞ്ഞാൽ അവൾ ചുനമ്പിവാഹത്തിന്ന യോഗ്യയായി. ചാള കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കുററുകാരൻ ഒരു ശിക്ഷയായിട്ട അതിന്മേൽ കൂടി ഓടണം.

ശവം കഴിച്ചിട്ടുകയാകുന്നു. ചീങ്കണ്ണിയെ തിന്നും. നാല കാലുള്ള യാതൊന്നും ഏടുകയെല്ല. കസാല, മേശ, കട്ടിൽ, എന്നായാലും വേണ്ടതില്ല. ഒരു കാൽ ഏടുത്തുകളഞ്ഞാൽ കൊണ്ടു പോകും. സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ അവൾക്ക് തിരികയുള്ളൂ. എന്നാണ ഭാഷ എന്നു ചോദിച്ചാൽ കോചിക്കും.

കൊല്ലൻ.

തീക്കൊല്ലൻ, പെരുങ്കൊല്ലൻ, തീപ്പെരുങ്കൊല്ലൻ, ഇരിമ്പു കൊല്ലൻ, കടച്ചുകൊല്ലൻ, തോൽകൊല്ലൻ ഇങ്ങിനെ ആറ മാതിരിയുണ്ട്. ജ്യേഷ്ഠാനജന്മാർക്കു ഓരോ പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുവരിക ഇവക്ക് വളരെ സാധാരണയാണെന്നു പറയുന്നു.

കൊല്ലക്കുറുപ്പ്.

ഇവക്ക് വിവാഹമോചനത്തിന്ന ഭർത്താവും ഭാര്യയുടെ ആങ്ങളയും ഇവൾ ജനിച്ചു ചുരുക്കമെടുത്ത ഒരു വിളക്കു കൊളുത്തി വെച്ചു അതിന്റെ കീഴ്ക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗത്തനിന്നിട്ട ഭർത്താവ ഉടുത്ത മുണ്ടിന്മേൽനിന്ന ഒരു നൂൽ ഏടുത്ത വിളക്കുത്തകാട്ടി “നിന്റെ പെങ്ങളുടെ ആചാരം ഇതാ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കരിക്കണം.

കൊശവൻ.

പുണന്തുലുണ്ട. മാംസം ഭക്ഷിക്കും. വിധവാവിവാഹമില്ല. ബ്രാഹ്മണനാണ്. ചുരോഹി വൻ. ബ്രാഹ്മണരുടെ യാഗത്തിൽ

ആട്ടിനെ ഞെക്കിക്കൊല്ലാൻ കൊശവാർ വേണം. കൊല്ലുന്ന സമ്പ്രദായം മഹാ കഠിനമാണ്. ഇവർ ശാലയിലേക്കു ഓടിചെന്നിട്ടു ആകു കരയാതിരിപ്പാൻ അതിന്റെ വായിൽ അല്ലെ ഉപ്പിട്ടിട്ടു വായ അമത്തി ചിടിക്കും. മാനവാൻ ദൃഷ്ടം മട്ടിക്കും. ചത്താൽ ബ്രാഹ്മണൻ തോൽ ചൊല്ലിക്കും. ചില സ്ഥലത്തുനിന്നുമായി മൂന്നു പലിശ കടത്തിൽ കാരാതെ എന്തു മറ്റിച്ചെടുത്ത വെള്ളത്തിൽ വേവിക്കും. എന്നിട്ടു ഉപ്പു മുട്ടുകാടിപ്പോയിയാതെന്നും കൂടാതെ സാപ്പുകൾക്കും ചൊയ്ക്കും. ചില ജാതിക്കാർ വിവാഹത്തിന്നു കൊശവാന്റെ സഹായം വേണം. ചില ബ്രാഹ്മണരുടെ വിവാഹത്തിൽ താലിക്കെട്ടുക മുപ്പത്തുമുക്കാടി ദേവകളുടെ സന്നിധിയിലാണ്. ഇവരുടെ പ്രതിവിധിയാകാ വല്ലതു ചെയ്താൽ ചില നിറമുള്ള മണകുടങ്ങളാകുന്നു. അമ്മമാന്റെ മകളെ കെട്ടാനവകാരമുള്ളതാണ്. വിവാഹം തിരളാമൂലം വേണം. അത്യാവിന്റെ ചെയ്താണു താലിക്കെട്ടാൻ. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു മറയ്ക്കാതെ ഉപേക്ഷിക്കലോ ചുമച്ചിറയലോ ആവണം. ഇവർ എല്ലാ മുറിഞ്ഞാൽ കെട്ടാൻ സമ്മതമാകുന്നു. മദ്രാശി ഗവണ്മെന്റായിരുന്ന ലോഡ്ജിൽചിന്താന്റെ കൈ ഒടിഞ്ഞിട്ടു തങ്ങളാൽ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന ബിഡത്തി ഡാക്ടറന്റേ ശിഷ്യന്റേ ശേഷം ഒരു കൊശവാൻ കെട്ടി വെട്ടുപ്പാക്കി. ഇവരിൽ വൈഷ്ണവരില്ല.

കൊറവൻ.

കൊറച്ചാ, കൊച്ചാ, ഏരുക്കലാ, ഏരക്കലാ, ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ പേരുണ്ട്. ചിലർ വെള്ളാളരെന്നു നാടിക്കും. മാറു ചിമർ ചുള്ളി, കവറ, എടയൻ, റുല്ലി എന്നു പറയും. രീതിയിൽനിന്നും മാറും കപ്പാൻ മിടുമിടുന്നതാണു. ചിലർ സ്ത്രീകളുടെ കാത അറത്തശേഷം, മുലക്കുരുച്ചിടുക, ഇതിൽ സമ്മതമാകുന്നു. ഭാര്യയെ ചണയംവെച്ചാനം വില്ലാനം യാതൊരുമകിരില്ല. പറയൻ, ചക്കിച്ചിറൻ, ഏറാടി, തുടങ്ങി ചിലജാതികളെ ഒഴിച്ചു മററുജാതി ജാതിക്കാരേയും തങ്ങളുടെ ജാതിയിലേക്കു ചേർക്കും. നാവിന്റെ ഇപ്പോൾ സാമൂഹികമാണു ചൊള്ളിച്ചാൽ കഴിഞ്ഞു. വിവാഹത്തിന്നു മുപ്പത്തു വിശ്വരൂപിപ്പാൻ ബ്രാഹ്മണൻ വേണം.

പറയുന്നോടൊ മുസൽമാനോടൊ സംസാർ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പെണ്ണിനെയോ ആണിനെയോ ചെരിപ്പുകൊണ്ടു അടികൊണ്ടു വന്നെയോ ശുദ്ധമാക്കി ജാതിയിൽ ചേക്കാൻ ചുരോഹിതന്മാരായിട്ടു ചെട്ടികളെ ക്ഷണിക്കും. ജാതിഭ്രഷ്ടനാക്കുവാൻ തലയും താടിയും ചെറച്ചു അസ്ഥിമാല ധരിപ്പിച്ചിട്ടു കഴുത്തുപ്പറത്ത കയറുകയാണു. കഴുതയെ കിട്ടാത്തപക്ഷം ഒരു പന്തൽ വെച്ചുകെട്ടി അതിൽക്കൂടി കുററക്കാരുൻ കടന്നുപോയശേഷം പന്തൽ തീവെച്ചു ചുട്ടുകളയും. കുറവർ പുച്ചു, എലി, ചെരിച്ചാഴി, കുറുക്കൻ, കരങ്ങൻ, പന്നി, ഈ വക ഒക്കെ തിന്നും. മറ്റൊ എത്ര എങ്കിലും കുടിക്കും. മുസൽമാൻ, അമ്പട്ടൻ, വണ്ണാൻ, തട്ടാൻ, കൊല്ലൻ, പറയൻ, ചക്കിലിയൻ, ഇവരുടെ ചോർ ഭക്ഷിക്കയില്ല. വിവാഹം നിശ്ചയിപ്പാൻ കാരണവന്മാരാണു. മകന വിവാഹത്തിന്നു സമ്മയമായാൽ അമ്മൻ കുറെ ജാതിക്കാരുോടുകൂടി പെണ്ണിനെ തേടിപ്പോകും. കിട്ടിയാൽ ജാതിയിലെ തലവനെ വരുത്തി എല്ലാവരുംകൂടി ഒരു കള്ളപിടികയിൽ പോകും. ഒരു ചെറിയ മോത്ത നിറച്ചു കള്ളാക്കീട്ടു അമ്മൻ പെണ്ണിന്റെ അമ്മനെ കൊടുക്കും. “ഇതു എന്നതിന്നാണു അറിയുമോ” എന്നു ചോദിക്കും. “എന്റെ മകളെ ഞാൻ നന്നാക്കു തരുണു ഭവതിന്നാണു. അവൾക്കു ക്ഷേമാ വരട്ടെ” എന്നും പറഞ്ഞു അവൻ കുടിക്കും. പിന്നെ ആ പാത്രം നിറച്ചിട്ടു ജാതിമുപ്പന്ന കൊടുക്കും. അവൻ ചോദിക്കണം “ഞാനെന്നതിന്നാണു കുടിക്കുന്നു?” എന്നു. പെണ്ണിന്റെ അമ്മൻ പറയും “എന്റെ മകളെ ഇന്നുവന്റെ മകൾ കൊടുക്കുന്നു അതിന്നാണു. അവൾക്കു ആരോഗ്യത്തിനായി കുടിക്കിൻ” എന്നു. ഇങ്ങിനെ അവിടെ കൂടിയവർ എല്ലാം കുടിക്കുന്നു. വഴിയെ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി ഭക്ഷണം കഴിക്കും. പുരുഷന്റെ ഭാഗക്കാർ ചോദിക്കും “പെണ്ണിന്നു അമ്മമാരുണ്ടോ?” എന്നു. പെണ്ണിന്റെ വില അമ്മമാനാണു കൊടുക്കേണ്ടതു. വില 202 ഉറപ്പികയാണു. പക്ഷെ തികച്ചും കൊടുക്കുക പതിവില്ല. വിവാഹസമയം ഉത്താവ ഭാർയ്യയുടെ കഴുത്തിൽ കരിമണികെട്ടുന്നു. താലിയല്ല. അമ്മന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ കെട്ടാൻ അവൾക്കുണ്ടു.

അന്ത്യൻ കെട്ടിയാൽ അപ്സ് പിഴ കൊടുക്കണം. ചെണ്ണിനെ കൊടുക്കേണ്ടത സാധാരണ ഉമ്മാമാനാണ്. എന്നാൽ കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയിൽ അമ്മനാകുന്നു. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ബ്രഹ്മന്റെ വിധവയെ അന്നജനം അന്നജം വിധവയെ ബ്രഹ്മജനം കെട്ടാം. ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ജാതിക്കാർ കാണെ അവർ ഒരു ചുള്ളി രണ്ടായി മുറിക്കണം. ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കേണമെങ്കിൽ അവനെ വിട്ടു ഒരുത്തനോടുകൂടി പോകണം. ഇവൻ ഭർത്താവിനു ഒരു ചെറിയ പിഴ കൊടുക്കും. എന്നാൽ ഭർത്താവരെ മരത്തിന്റെ ചുള്ളി ചൊട്ടിക്കും. കൊണ്ടുകൊറവർ പെങ്ങളുടെ മകളെ വിവാഹംചെയ്യും. വടക്കെത്തുകാട് ജില്ലയിൽ കല്യാണം കഴിയാത്ത മകളെ അമ്മൻ പണയംവെക്കും. ചെങ്കൽ പേട്ട, തഞ്ചാവൂർ ഈ ജില്ലകളിലും ഈ നടപ്പുണ്ട്. മദ്രാസിൽ വിശ്വയംചെയ്തതന്നെ ആവാം. പണയംവെച്ച ഭായ്യ മരിച്ചുപോയെങ്കിൽ കടം വീടി. അവളെ കൊന്നതാണെങ്കിൽ കടം വീടി എന്നു മാത്രമല്ല രണ്ടാമത കല്യാണത്തിനു വേണ്ടുന്ന ചിലവ പണയം വാങ്ങിയവർ ചെയ്യണം. പണയകാലത്തു ജനിക്കുന്ന പുത്രന്മാർ കടം കൊടുത്തവന്നു. പുത്രികൾ കടം വാങ്ങിയവന്നും. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടൊ ഭർത്താവ മരിക്കയാലോ ഏഴാളെ കെട്ടിയ സ്ത്രീ വളരെ മാന്യയാണ്. വിവാഹാദികളിൽ പ്രധാനം അവർ അത്രയും. ഭർത്താവ തടവിൽ ഇരിക്കുകാലം ജാതിക്കാരിൽ ആരെ ഏങ്കിലും കെട്ടാം. കുട്ടികളുണ്ടായാൽ വിട്ടുവരുമ്പോൾ അവരോടുകൂടി അവന്റെ ഓടക്കുറുപ്പോടുകൂടി. ഒന്നിലധികം ഭായ്യമാർ ആവാം. വൃദിലാരം ചെയ്തവൻ പിഴ കൊടുക്കാൻ ശക്തനല്ലെങ്കിൽ പണ്ടു മര നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവനെ മരത്തോടു കെട്ടി അമ്പട്ടൻ കെട്ടുരം ചെയ്യും. പെള്ളത്തിന്നു പകരം തെറ്റുചെയ്ത സ്ത്രീയുടെ മൃതുമായിരിക്കും. പ്രസവത്തിന്നു തടസ്സമാകാരണം മനോരഥം സാധിക്കായ്ക്ക (ദോഷം)യാണെന്നാണു വിശ്വാസം. ചിലപ്പോൾ ഇതു വല്ല ഭക്ഷണസാധനമായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ വല്ലവനുമായി സംസ്കൃതമായിരിക്കും. രണ്ടാമത ചരഞ്ഞതാണെങ്കിൽ പേറ്റി അവന്റെ പേർ ചറയിക്കും. ഏന്നിട്ടു ഒരു നുള്ള

മണ്ണു ഗഭിണിയുടെ വായിൽ ഇടും. പ്രസവിച്ചാൽ ചത്തദിവസം
 പോറിക്കുമാത്രം കാണാം. കുട്ടി ജനിച്ച ഉടനെ “മൺമറഞ്ഞ
 കാരണവന്മാർ” ഒരു പൂജയുണ്ട്. മന്ത്രം ഇതാ: “കാരണവന്മാരു
 കെ പ്രേതങ്ങളേ! വന്നു സഹായിക്കണം. കന്നു ധനവും വളർ
 കണം. സകാരിൽനിന്നു ഖാങ്ങലേ രക്ഷിക്കണം. പോപ്പീ
 സ്സിന്റെ വായ മൂടണം. എന്നന്നും തൊഴാം വഴിയെ കുട്ടിയെ
 ചാണകവെള്ളത്തിൽ കുളിപ്പിക്കും. ദേവതാംദിവസം നാമകര
 ണം. പക്ഷെ അന്നു ഇട്ടു പോരല്ല ചെന്നെ വിളിക്കുക. അത കുറ
 പ്പൻ, നെട്ടൻ, ഉരുമ, കിളൻ, നൊണ്ടി ഈ വകയായിരിക്കും.
 മരുണം ശുശ്രൂഷയും തള്ളക്കല്ലു തന്നെക്കാണ. പ്രസവ വേദന
 തുടങ്ങിയ ഉടനെ ഭർത്താവ ഒരു ഇരിട്ടകത്തു പോയി ചുരുച്ച മൂടി
 കിടക്കും. മൂന്നുദിവസം തീന്നും കുടിയുംതന്നെ. ജനിച്ച കുട്ടിയെ
 കുളിപ്പിച്ചു അവന്റെ അടുക്കെ കിടത്തും. ചക്കര, കായം മുതലാ
 യത അവൻ ഭക്ഷിക്കണം. മലമ്പാളത്തിൽ കുറച്ചി ചെററാൽ
 ഇരുപത്തെട്ടുനാൾ പ്രത്യേകം ഒരു ചുമയിൽ കിടത്തും. യാതൊ
 രാളും അടുക്കെ പോകുകയില്ല. മരുണകുറുപ്പാലും അക്കലെനി
 ന്നു ഏറിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയെ ഉള്ളു. മാത്രം പെറ്റുമുമ്പ ഒരു കുടം
 ചൂടുവെള്ളം അരികിൽ വെച്ചുകൊടുക്കും. ഇരുപത്തെട്ടു കഴി
 ഞ്ഞാൽ പെറ്റ ചുമ പുട്ടുകുളയും അമ്മനെ പതിന്നാല നാൾ
 അശ്രുചിറുണ്ട്. ശുദ്ധമാവാൻ കഷ്ടമുണ്ട് തളിപ്പയല്ല. ബ്രാഹ്മ
 ണന്റെ ചുണ്ണാഹാരം വേണം.

ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണു നടപ്പു. തല വടക്കോട്ടു, കാൽ തെ
 കോട്ടു. ചിലേടങ്ങളിൽ ഒഥിപ്പിക്കുയും ഉണ്ട്. ശവത്തെ നഗ്നമാ
 ക്കിട്ടാണ ചൂടുക. മൂന്നാംദിവസം അസ്ഥിസഞ്ചയനക പതിനാ
 രാംദിവസം ശേഷക്കാർ ചൂടലയിൽ ഒരു കല്ലു കുഴിച്ചിട്ടു അതി
 ന്നേൽ വെള്ളം, തേൻ, ചാൽ മുതലായത വീരുന്നണം. പിറ്റേറ
 ന്നു എല്ലാവരും എണ്ണതേച്ചു കുളിക്കണം. അറമ്പരെ ചുറ്റുന്ന ചു
 ലയുണ്ട്. കരങ്ങിന്റെയും കൊറവന്റെയും ശവം ശ്മശാനം കാണ
 കയില്ലെന്ന ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. കരങ്ങിന്റെ ശവം ബങ്കേ കി
 രണ്ടുകുറു തൽക്ഷണം നീക്കംചെയ്യും പോൽ, അതുപോലെത

ഒന്നു കൊറവന്റെ ഗവൺ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ മറച്ചെയും ശവം കൊണ്ടുപോയവരിൽ രണ്ടാറിക്കുമാത്രം ഒരു നാൾ അശുഭിയുണ്ടു. അടുത്ത ശേഷക്കാരന അഞ്ചുദിവസത്തെ ചുലയാണു.

കോടൻ (കാടൻ)

നീലഗിരിയിലും ഗ്രന്ഥലൂരിലും വസിക്കുന്നു. ഇവരിൽ കൊല്ലൻ, ആശാരി, തളാൻ, കൊശവൻ, വണ്ണാൻ ഈ പ്രവൃത്തിക്കുതക്കു. കൃഷി, തോൽ ഉറക്കിടുക ഇതും ഉണ്ടു. തൊടവത കേരളം വടകളുടേയും ശവസംസ്കാരത്തിങ്കൽ വാദ്യക്കാരും ഇവരാണ്. ആ സമയം കൊല്ലുന്ന ചോത്തുകളുടെ ശവം ഇവക്കാണുവിവാഹത്തിന്നു പ്രയാസമില്ല. ചുരുക്കം ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടി സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽപോയി അവിടെ സദ്യയിൽ ഉണ്ണും കല്യാണത്തിന്നു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചു മടങ്ങിപ്പോകും നിശ്ചയിച്ച ദിവസം ചിന്നേയും പോയി പത്തമുതൽ അമ്പതവരെ ഉറപ്പിക സ്ത്രീധനമായിട്ടു കൊടുക്കും. ചെണ്ണിനെ കൊണ്ടുപോരികയും ചെയ്യും. സ്വരവേച്ചുകേട, മദ്യപാനം, ദുർന്നടപ്പു ഇതുകൾ ഉണ്ടായാൽ വിവാഹമോചനം ആവാം വെച്ചു നന്നല്ലാത്തതാലും കൃഷി പ്രവൃത്തിക്കു ഉപകരിക്കാത്തതാലും സ്ത്രീയെ ഉപേക്ഷിക്കാം വിധിക്കേണ്ടതു ചഞ്ചായക്കാരാണു. ഭാര്യക്കു കടിഞ്ഞിൽ ഗർഭമായാൽ ഭർത്താവു തലയും താടിയും നഖങ്ങളും നീട്ടണം. പ്രസവം കഴിഞ്ഞാൽ ബാലവന്ദനം കാണുവോളം അവന്നു അശുഭിയുണ്ടു. സ്വയംപാകമായി വീട്ടിൽതന്നെ ഇരിക്കണം പ്രസവിച്ചാലും തീണ്ടായിത്തന്നാലും പാക്കൻ പ്രത്യേകം ഒരു ചുര ഉണ്ടാക്കും. രണ്ടു മുറിയുള്ളതിൽ ചലിയതു പ്രസവത്തിന്നു മാത്രം. ആത്തവത്തിന്നു മൂന്നുനാൾ അശുഭി. കടിഞ്ഞിൽ ചെററു ചെണ്ണു മൂന്നു മാസം മേൽപറഞ്ഞ വഴിയെ മുറുപ്പിൽ പാക്കണം. ചിന്നേഞ്ഞെ പ്രസവങ്ങൾക്കു ബാലവന്ദനം കാണുവോളം പ്രസവിക്കുക ചുരഞ്ഞെന്നാണു. കടിയെ കുളിപ്പിച്ചാൽ രണ്ടാലെയും അകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകും. ചിന്നോക്കം നട്ടണംകൊണ്ടുവേണം മുറിയ്ക്കൽ കടപ്പാൻ.

ശവസംസ്കാരസമയം ഒരു മൃതിയെ വധിക്കണം. അതിന്റെ തലമേൽ ശവത്തിന്റെ കയ്യു വെപ്പിക്കണം. മരിച്ചവനെ ഭായ്യയുണ്ടെങ്കിൽ അവളെ ശവത്തിന്റെ അരികെ കിടത്തി ആഭരണങ്ങളെല്ലാം അഴിച്ചെടുക്കും. അതുകൊണ്ട് മാസം കഴിഞ്ഞാൽ അണിയണം. ശവത്തിന്മേൽ ഇട്ടിട്ടുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾക്കു ചുടലയിൽവെച്ചു ഒരു വലിയ ചിടിയും വലിയും ഉണ്ടാകും. ദഹിപ്പിച്ചതിന്റെ പിറ്റേന്നു തലയോട്ടിന്റെ ഒരു കഷണം കലത്തിലാക്കി പറയുടെ ഉള്ളിലൊ ചുമിന്റെ ഇടുക്കിലൊ സൂക്ഷിക്കും. തൊടവരയോ ചെ ഇവയ്ക്കു കൊല്ലത്തോറും ഒരു പിതൃകർമ്മം ഉണ്ട്. ഏകദിവസത്തോളം നില്ക്കും. പോത്തുകളെ കൂടാതെ ഒരു പശുവിനേയും അറക്കണം.

കോട്ടവെള്ളാളൻ.

തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ ശ്രീവൈകുണ്ഠ പട്ടണത്തിന്റെ നടുക്കു ഒരു മൺകോട്ടെക്കകത്തു ഏതാനും കുടുംബങ്ങളുണ്ടു് ശേഷം വെള്ളാളരുമായി സംസ്കൃതമാ കൊള്ളക്കൊടുക്കയൊ ഇല്ല. സ്ത്രീകൾ കോട്ടെക്കു പുറത്തു പോകുകയില്ല. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീയെക്കുറുത്തുവെക്കും, അമ്മൻ, സോദരന്മാർ, അമ്മാമ്മാർ ഇവരൊഴിച്ചു യാതൊരു പുരുഷനും കണ്ടുകൂടാ. കോട്ടെക്കു സംബന്ധപ്പെട്ട ബ്രാഹ്മണരും പ്രവൃത്തി ഏകുന്ന പല ജാതിക്കാരും പള്ളന്മാരും ഒഴിച്ചു അന്യ പുരുഷന്മാർക്കു കോട്ടയിൽ പോയിക്കൂടാ. കല്യാണാദികൾക്കു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയവർ അരിയും കോപ്പും കൊടുക്കുകയാണു നാടപ്പ. സദ്യയല്ല. അമ്മന്റെ ചെങ്ങളുടെ മകളെ വിവാഹംചെയ്തു പതിവാണു. ബ്രാഹ്മണ ചുരോഹിതൻ ഹോമചെയ്തിട്ടു താലി പൂജിച്ചു ഒരു കോട്ടവെള്ളാളസ്ത്രീയുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കും. അവൾ അത മണവാളന്റെ ചെങ്ങലി വക്കലൊ ചെങ്ങളിലൊത്തുപകുത്ത് ആ സ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീ വക്കലൊ കൊടുക്കും. ഇവൾ അത വീട്ടിനകത്തു കൊണ്ടുപോയി ചെങ്ങലിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടും. എന്നാൽ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു മേലിൽ ഭായ്യയും ഭർത്താവും ഭായ്യയുടെ അമ്മന്റെ വീട്ടിലത്രെ വാർക്കു. അമ്മാൻ മരിച്ചാൽ ഒരു ആങ്ങളയുടെ ഹെരിയിൽ പ

കുതി അവധിക്കു കിട്ടും. ആങ്ങളമാരില്ലാ എങ്കിൽ മൃഗമൻ സ്വന്തം അവധിക്കാണ്.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുവാൻ നടപ്പു. സ്രീകൃഷ്ണൻ ശവം ചാക്കിലിട്ട തുണിട്ടവേണം.

കോമട്ടി.

ശവര, കലിംഗാ ഇങ്ങിനെ രണ്ടായി ഭാഗിക്കാം. തമ്മിൽ തമ്മിൽ പെണ്ണിനെ കൊടുക്കുകയല്ല. കലിംഗർ മദ്യമാംസം തൊടുകയല്ല. ശവര ഇതു രണ്ടും സ്വീകരിക്കും. ഇവരിൽ ത്രൈവണ്ണികർ, ലിംഗധാരികൾ; ശൈവർ, വൈഷ്ണവർ, മാധവർ ഇത്യാദി പല വകപ്പുകളുണ്ട്. ലിംഗധാരികളും ശൈവരും തമ്മിൽ വിവാഹമുണ്ട്. ശൈവരും വൈഷ്ണവരും തമ്മിലും അങ്ങിനെതന്നെ. ത്രൈവണ്ണികർ, മാംസം ഭക്ഷിക്കും. ചിലർ ചില സന്യാസരും വജ്രമാണ. ഭക്ഷിച്ചാൽ ഏഴുജന്മം കൃമിയാകുംപോൽ. ഈ കാലം കോമട്ടികൾ ചുരുക്കസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള വൈശ്വരണെന്ന വാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കോമട്ടിക്കു തന്റെ അമ്മാമന്റെ മകളെ കല്യാണംചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ട്. മാധികാ എന്നൊരു ജാതി പെരിപ്പകത്തികളുണ്ട്. ഇവരെ കോമട്ടിയുടെ കല്യാണത്തിന് ക്ഷണിക്കണമെന്നൊരു നടപ്പുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഇതു ഈ കാലം കോമട്ടിക്കു കുറവാണ്. അതിനാൽ തന്റെ പെരിപ്പ കല്യാണത്തിന്റെ ഏതാനും ദിവസം മുമ്പായി നന്നാക്കാൻ കൊടുക്കും. കല്യാണദിവസം കൊണ്ടുവരുന്നു. ആ സമയം കൂലിയോടൊന്നിച്ച് താങ്ങുലവും കൊടുക്കും. ബെല്ലാരി ജില്ലയിൽ ക്ഷണസ്വയംകുമായി താങ്ങുലം രാത്രിസമയം മാധികയുടെ ചുരയുടെ പിൻചുരത്തു കൊണ്ടെ ഇടും. ഗോദാവരിജില്ലയിൽ അവനെ പനയോലക്കൊട്ടെക്കു ഏല്പിക്കും. അതു കൊണ്ടുവന്നാൻ വിലയുടെ കൂടെ വെററിലയുടെക്കും കൊടുക്കും. ചില കോമട്ടികൾ കല്യാണത്തിന് മുമ്പു മാധികന്റെ ചുരയുടെ പിൻചുരം തൊടിയിൽ പശുത്തൊഴുത്തിന് സമീപം കുറെ ചൈസ്സയും വെററിലയും ഇട്ടു പോരും എന്നു പറയുന്നു. ചിലർ ചക്കിലിരുന്റെ ആയുധങ്ങളെ വെള്ളികൊണ്ടുണ്ടാക്കിവെച്ചു ചൂടിക്കുറുത്തു സ്വകാര്യസംസാരം

രമുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ കല്യാണം കുഴിഞ്ഞാൽ വീട്ടിന്റെ പിൻഭാഗത്തുവെച്ചു രാത്രിസമയം സജ്ജതീക്കാര്മാത്രം കാണെ ചക്കിളിയന്റെ പ്രവൃത്തി ഏതുകോപോലെ കാട്ടിപ്പോയും എന്നും പറയുന്നു. ഇതിന്നു കലാചാരം എന്നും കലാധർമ്മം എന്നും ഗോത്രപൂജ എന്നും പേരുണ്ട്. അരിമാവകൊണ്ടു ഒരു 'ഗോത്രപാ' ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ വയറിൽ മഞ്ഞകുരുതി പാതം. രക്തമെന്ന സങ്കല്പം. പൂജിച്ചതിന്റെ ശേഷം മാവുകൊണ്ടുതന്നെ ചെരിപ്പുകുത്തിയുടെ ആയുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അതുകൊണ്ടു പശുവിനെ കൊല്ലണം പിന്നെ ഓരോ കഷണം ഓരോ കോമട്ടിവിട്ടിലേക്കു രഹസ്യമായി അയക്കും. ഇന്നിന്ന വീട്ടിലേക്കു ഇന്നിന്ന ഭാഗം എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഈ ക്രിയ ഇന്നും മദ്രാസിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടു കല്യാണം ഏഴ്, അഞ്ചു, ദിവസവും ഒരു നാൾ മാത്രമായാ ഉണ്ട്. ഒരു ദിവസം മാത്രമുള്ള ഏങ്കിൽ ഈ ക്രിയ പകൽതന്നെയും ചെയ്യും. കർണ്ണാടകിലും കന്യാകുമാരിയിൽ പശുവെത്തിനു പകരം പോത്തിനുമാണ്. വിവാഹം ഏപ്രോഴ് തിരളാമൂലം. ബ്രാഹ്മണനാണ് പുരോഹിതൻ. ദിവാന്ത 10 ആവാം. ചിലപ്പോൾ ഒന്നാമത്തേതുമായിരിക്കണം. മദ്രാസിൽ വിവാഹത്തിന്റെ ഒന്നാംദിവസമാണ് ഉപനയനം. താലികെട്ടുക ഭർത്താവാണ്. ചില ദിക്കിൽ പുരോഹിതനാ കെട്ടും. ആറാടിപസരം മറ്റൊരു ക്രിയയുണ്ട്. തൊട്ടിലുള്ള ഏന്നു പോർ. ഒരു പാവയെ തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ ആടും, ഒടുവിൽ താറിക്കു പ്രാധാരത്തിനപ്പോകാൻണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പുരുഷൻ 'സ്രീവക്കൽ' കൊടുക്കും, താറിക്കു അടുക്കളപ്പണിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അവൾ അങ്ങോട്ടുതന്നെ കൊടുക്കും. വിധവാവിവാഹം പാടിപ്പു. ഒരേ വർമാത്രം വിധവയുടെ തലക്കെഴുത്തും ചെയ്യും. വിധവ ആഭരണം കെട്ടുകയില്ല. വെറിലു നിന്നുകയ്യില്ല. വിവാഹംകഴിക്കാതെ സ്രീയും പുരുഷനും സഹവസിക്കും. പുരുഷൻ മുരിച്ചുപോകയും ചെയ്താൽ ശവത്തെ ചുമലോട് ചാരി ഇരുപതി സ്രീ അതിന്റെ മുമ്പിൽ ഇരുന്നിട്ടു നിരന്തരമായ "വെടികൾ" പറഞ്ഞു കൊല്ലുന്ന ചവച്ച ശവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഇപ്പണം. ഇങ്ങനെ അനേക മ

ണിക്കുറന്നു ചെയ്യണം. വഴിയെ ശവത്തിന്റെ തല കഴുകി പ
 ടിട്ടുമ്പടി എന്നൊരു ചുക്കുന്ന പൊടിത്തേച്ചു വായിൽ വെറില
 വെക്കും. എന്നാൽ റിവാഫും കഴിഞ്ഞു എന്ന അർത്ഥമായി. ഈ
 നടപ്പു ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം, മുതലായ ജില്ലകളിലെ വിര
 ശൈവർ അല്ലെങ്കിൽ ലിംഗധാരികൾ ഈ കോമട്ടികൾക്കാകുന്നു.
 കോമട്ടികൾക്കു പുണരൂപ്പും ഗായത്രിയും ഉണ്ട്. ത്രൈവർണ്ണിക
 ന്മാർ മീശകെഴുതും ചെയ്യും. മദ്യം, മാംസം, മത്സ്യം ഇതുകൾ
 പെരുമാറ്റം. സാത്താനികളുടെ ചോറുണ്ണുകയും ചെയ്യും. ഹിന്ദു
 കോമട്ടികൾ ബ്രാഹ്മണരുടെ ചോർ മാത്രമേ ഉണ്ണുകയുള്ളൂ. എ
 ന്നാൽ കോമട്ടികളുടെ വെള്ളവും അന്നവും ബളിജാ, കമ്മാളൻ,
 അമ്പട്ടൻ, വണ്ണാൻ ഇവരും മറ്റു പല ജാതികളും വിട്ടുകൊ
 യിലും. നെയ്യിലും എണ്ണയിലും ഉണ്ടാക്കിയ പലഹാരങ്ങൾ തി
 ന്നുംതാനും.

ലിംഗധാരികളും കുട്ടികളും ഒഴിച്ചു കോമട്ടികൾ ശവത്തെ
 ഫെറുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ലിംഗധാരികൾ ഇരുത്തി സ്നാപിക്കും. ചു
 ല പതിനാറാണു. ആ കാലം മധുരം ചാടില്ല.

കോയിൽതമ്പുരാൻ.

1901-ലെ തിരുവാങ്കൂർ കാനേഷുമാരി റപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ
 കാണുന്നു. മലയാളത്തിൽനിന്നു വന്ന ക്ഷത്രിയരാണ്. കോയിൽ
 പണ്ടാല എന്നും പറയും. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഇവരെ കോവില
 ഡികാരികൾ എന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഇവരും ചേരമാൻ പെ
 രുമാളുമായി ചെല്ലമുളളതായും ആരാധനയിൽ ഇവർ ബെപ്പൂരിലാ
 ഡിരുന്നു എന്നും കേട്ടുകേൾവിയിട്ടുണ്ട്. കൊല്ലവർഷം സുമാർ 300-ാ
 മാണ്ടിൽ ഇവരിൽ ചിലരെ ആ കാലം വേണാട്ടു സ്വരൂപം എ
 ന്നു പേരായിരുന്ന തിരുവാങ്കൂരിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി രാജസ്വ
 രൂപത്തിലെ സ്ത്രീകളുമായി വിവാഹസംബന്ധം തുടങ്ങിച്ചു. ആ
 റിങ്ങൽനിന്നു ആറനാഴിക അകലെ കിളിമാനൂരിൽ ഇവർക്കു ഭ
 വനങ്ങൾ പണിചെയ്യിച്ചുകൊടുത്തു. ചങ്ങനാശ്ശീരി, അനന്തചു
 രം, പള്ളം, ചെമ്പ്രോൾ, ഗ്രാമം, ചാലിയക്കര ഇവിടങ്ങളിലും
 കോവിലകങ്ങളുണ്ട്. 104-ാമാണ്ടിന്നുശേഷം വടക്കേമലയാള

ത്തിൽനിന്നു ചെറുകോൽ, കാരമ്മ, വടക്കേമാം ഇങ്ങിനെ മൂന്നു കലുസംബന്ധമുള്ള വസ്തുവിൽനിന്നു ചെട്ട. കോയിൽത്തമ്പുരാക്കന്മാർ എല്ലാം രക്തസംബന്ധമുള്ളതെന്നും ബ്രാഹ്മണരിൽ ദായാദി കർമ്മങ്ങളെപ്പോലും ജനിച്ചാലും മരിച്ചാലും ചുവയുണ്ടെന്നും വിചാരിച്ചുവരുന്നു. മതമനുഷ്ഠാനമാണ്. സ്രീകർമ്മ സംബന്ധം നമ്പൂതിരിമാരാണ്. അന്നുപാനങ്ങളിൽ രണ്ടാളും ഒരുപോലെയാകുന്നു. ഭാഗ്യകർമ്മം മുതലായ സംസ്കാരങ്ങളുണ്ട്. നാമകരണത്തിന്നു ഒരു വിശേഷമുണ്ട്, സീമതപത്രം എപ്പോഴും പേർ രാജരാജവർമ്മ എന്നത്രെ. ഉപനയനം പതിനാറാം വയസ്സിലാണ്. അന്നുതന്നെയാകുന്നു ചെറുപ്പം. ചെറുപ്പമുണ്ടുതന്നെ ഗുരുവിന്റെ നിലയിൽ നമ്പൂതിരി ചുമരായിത്തന്നെ. ബ്രാഹ്മണരിൽ അമ്മൻ ഏതപ്രകാരമോ അതപോലെ. വഴിയെ മാതാൻ മുഴുമാൻ കൈയറംചെയ്യും. ഗുരുതന്നെ പൂണൂൽ ധരിപ്പിച്ചു ഗായത്രി ഉപദേശിക്കും. ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെ മൂന്നുനേരം ഭജിക്കണം. ചക്ഷു പത്തു ഉരുമാത്രം. പതിനഞ്ചാംപക്ഷം സമാവർത്തനമായി. അന്നു കാശിക്കു തീർത്ഥാടനം എന്ന ഗോഷ്ഠി കാട്ടണം. അപ്പോൾ തന്റെ മകളെ കൊടുക്കാം, വിവാഹംചെയ്തു ഗൃഹസ്ഥനായിട്ടിരിക്കണമെന്നു ഓരോ പറയും. എന്നാൽ ക്ഷത്രിയന്റെ ധർമ്മംകൊണ്ടുതന്നെ നമ്പൂതിരിഗുരു എടയിൽ ചാടി പറയുകയും ഒരു വാഗ്ദാനം കയ്യിൽ കൊടുക്കുകയുംചെയ്യും. കല്യാണം നാലുദിവസവും കന്യക വെള്ളയും കരിമ്പടവും വിരിച്ചു ഒരു അകത്തു ഇരിക്കണം. മണവാളൻ ആയുർപ്പട്ടം നമ്പൂതിരിയോടു ആണു. ഈ കാലം സാധാരണമായി നമ്പൂതിരിതന്നെ. തേന്താവ ആ മനഃശ്ശന്നായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ആയാൾ മരിച്ചാൽ താലി അറക്കണം. അന്നുമുതൽ അമംഗലമായി. താലി കെട്ടിയ ആൾ ഇരിക്കുമ്പോൾ തമ്പുരാട്ടി ഒരു ശ്രാദ്ധം ഉന്മേളണമെന്നാൽ കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു ഇരിക്കും. അല്ലാത്തവർ തെക്കോട്ടു (യമലോകത്തേക്കു)

കോയി (കോയി)

ഗോമാവരി ജില്ലയുടെ വടക്കു വശിക്കുന്നു. നാട്ടുപുറത്തും ഉണ്ടു. കിര മുതുന്നാലെ വിവാഹമുളള. കെട്ടികൊടുപ്പാനുള്ള അ

വകാരം ചെയ്തിന്റെ അമ്മമാണെന്നു. ധനമുള്ളവനെ ചെയ്തിനെ കിട്ടാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. അല്ലാത്തവൻ ഉപായത്തിൽ കയ്യുലക്കുകതന്നെവേണം. ഒരു ചെയ്തിനെ കണ്ടുവെച്ചാൽ ചെക്കന്റെ അമ്മരും സ്നേഹിതന്മാരുംകൂടി പോയി ഉൾനിലെ മൂപ്പന്റെ സ്വാധീനമാക്കും. അതിൽപിന്നെ ചെയ്തിനെ വെള്ളത്തിന്നു പോയേടത്തന്നെന്നോ വീട്ടിൽ ഏകാകിയിരുന്നിരിക്കുമ്പോഴോ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. അന്നു വയ്ക്കിയ ചെയ്തിന്റെ അമ്മനമ്മമാർ അറിവുകൊടുത്തിട്ടു കല്യാണംചെയ്യും. ഒന്നിലധികം ഭാര്യ ആവാം. രണ്ടാമത്തേവരും സാധാരണ വിധവയായിരിക്കും. ഒത്താവ മരിച്ച ഒന്നോ രണ്ടോ മാത്രം ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടെ ഉണ്ടാകയുള്ള പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ. എളുപ്പത്തിൽ ഒരു മാതിരി കല്യാണം ഉണ്ട്. സ്ത്രീ കുന്ധിട്ടനില്ക്കും, അവളെ മീതെ ചുരുക്കുന്നു. അവന്റെ തലയിൽ ഒരു ചുരങ്ങായിത്തന്നെ വെള്ളംപാതം. അത സ്ത്രീയുടെ തലയിൽ പിന്നാൽ വിവാഹമായി. ദ്രവ്യം കരിയുടെകീഴിൽ കല്യാണം കരേദിവസം നില്ക്കും. ദിവസം വൈകുന്നേരം പാട്ടും കളിയും ഉണ്ടാകും. ഇത മുറുകിയാൽ ചുരുക്കനെ ചെയ്തിന്റെ അമ്മയും ചെയ്തിനെ ചുരുക്കന്റെ അമ്മയും ചുമലിൽ ഏടുത്ത യഥാശക്തി കളിക്കും. അവർ ശക്തി ഇല്ലാത്തപക്ഷം സ്ത്രീചുരുക്കന്മാരുടെ അമ്മായിമാർ ഈ ഗോഷ്ടികാട്ടണം. ഒരുവന്റെ ഭാര്യയെ മറ്റൊരുത്തൻ കൂട്ടുകൊണ്ടുപോകൽ അസാധാരണമല്ല. ഒത്താവിന 12 ഉറുപ്പിക നഷ്ടവും 12 ഉറുപ്പിക പിഴയും ഒരു വിരുന്നിനു രണ്ടു ഉറുപ്പികയും മദ്യവും ഒരു ആടം കരേ ധാന്യവും കൊടുത്താൽ കുററത്തെ മാഹാക്കും. വൃദ്ധിചാരം തെളിഞ്ഞാൽ ശിക്ഷ കുററുക്കാരനെ കിടത്തി മീതെ ഒരു മരംവെച്ചു അതിനേൽ സ്ഥലം ഉള്ളേടത്തോളം ആളുകൾ കയറി ഇരുന്നു കീറപ്പെട്ടു അമർക്കുകയാണു. അവൻ മരിക്കത്ത മാത്രം. ഉൾരിൽ വിവാഹം കഴിയാത്ത ചെറുപ്പക്കാർ എല്ലാം രാത്രി ഒരു വലിയ ചുരയിലും അപകാരമുള്ള സാല്യക്കാരത്തികൾ അതുപോലെത്തന്നെ മറ്റൊരു ചുരയിലും ഉറങ്ങണം. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഒരു കുട്ടിക്കു ഒരു ചെയ്തിനെ നിശ്ചയിച്ചുവെക്കാം. അമ്മയും ഒരു

കുടുംബം ചെറുപ്പം വിരിച്ചാൽ ഒരു തുണിയും കൊടുത്താൽമതി. താണജാതിക്കാരനായി സംസ്കൃതമുണ്ടായാൽ സ്ത്രീക്കു ശിക്ഷ നാ വ പൊന്നുതരി ചുട്ടു ചൊള്ളിക്കൊല്ലും ഏഴു കരിമ്പനയോലക്കുമാ ന്നൊളക്കയുമാകുന്നു. പ്രസവിച്ചുകൂട്ടുമ്പോൾ സ്ത്രീ വെച്ച മുതലാ യ പണിക്കുപോകും. ഏഴാംദിവസം കുട്ടിക്ക് പേരിടും. ഒരു പൂ ക്ഷത്തിന്റെ എല കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കും. അത മുറുക്കി പിടിച്ചാൽ പേർ സമ്മതമായി എന്നർത്ഥം. റിട്ടുകുളഞ്ഞാൽ വേ റെ ഒരു പേരിടും. അതും പിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഒരു പേര ഇടും. ഇങ്ങനെ പിടിക്കുമ്പോളും മാറിമാറി ഇടും. സപീകരിച്ചു പേരായിട്ടു ഒരാൾ ഹാജരയെങ്കിൽ ആയാൾ കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ ഒരു ചെറിയ നാണൂ കൊടുക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം അമ്മൻ ചെയ്യണം.

കുട്ടികളേയും ചെറുപ്പക്കാരേയും കുഴിച്ചിടുകയാണ്. ഒരു മാ സം തികയാത്ത ശിശുവിന്റെ ശവം വീട്ടിന്റെ എറയത്ത സ്ഥാ പിടിക്കണം. എറവെള്ളം മീതെ വീണാൽ ഉടനെ പിന്നെ കുട്ടിയു ണ്ടാകും. മാറുള്ളവരെ ദഹിപ്പിക്കും. ഒരു ചന്ദ്രവിനേയൊ ഏത മയേയൊ അറുത്ത അതിന്റെ വാൽ മുറിച്ചിട്ട ശവത്തിന്റെ കയ്യിലും കരൾ വായിലും കൊടുക്കണം. ബാക്കി മാംസം ശേഷ ക്കാർ തിന്നും. മൂന്നദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നേയും കന്നിനെ അറുക്കണം. ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഏഴിന്നും പതിനഞ്ചിന്നും ചില ദിക്കിൽ വെണ്ണനീർ ഇരുളയാക്കി ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചിടും. അവിടെ ചുക്കേല വഴിവാടായി വെക്കും. ഭടിയും മന്ത്രവാദവും പ്രമാണമാ ണ്. വിധവയുടെ താലി ഭർത്താവിന്റെ ശവത്തിന്റെ വായിലും സുമംഗലിയുടേതെ സ്വന്തമായിലും ഇടും. ചുരുക്കന്റെ തടി കൊ ളുത്തേണ്ടത മരുമകനാണ്. സ്ത്രീയുടേതെ മകൻ. ചില സ്ഥലങ്ങ ലിൽ ചുല എട്ടാംദിവസം ചന്ദ്രവിനെ അറുക്കും. ചുട്ട ദിക്കിലെ വെണ്ണനീർ സ്ഥാപിച്ചേടത്ത ഒരു കല്ലു കുത്തനെ കുഴിച്ചിട്ട അ തിന്മേൽ അറുത്ത ജന്തുവിന്റെറുവാൽ കെട്ടിത്തൂക്കും. ചിലേടത്ത കോഴിയെ അറുത്താൽമതി. അതിനെ ചുടലയിൽ ചുടണം. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും നരകത്തിലേക്കും പറയാത്തവർ പൂർവ്വകൃപുംബ

ത്തിൽതന്നെ ജനിക്കുമെന്നും മുച്ചിരി, മറ്റു മുതലായതുള്ള കുട്ടികൾ ആ കവ്വാമ്പത്തിൽ മരിച്ചുപോയവർ ജനിച്ചതാണെന്നും ആകുന്നു വിശ്വാസം. പച്ചകുത്തുക നടപ്പാണ്. പരലോകത്തേക്കു അത മുഖ്യമാണത്രേ. നരബലിയുണ്ടെന്നാണു സൂക്ഷ്മവർത്തമാനം. യാത്രക്കാരെ ഉപായത്തിൽ ബലിയാക്കും. നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു കുരങ്ങനെയായാലും മതി. ചുവിയും ചെന്നായയും ഭീമന്റേയും അജ്ഞാനന്റേയും ദൂതന്മാരാണ്. കറുത്ത വണ്ടുകൾ പാണ്ഡവന്മാരുടെ പശുക്കൂട്ടമാണ്. പാമ്പികളുടെ നാട്ടും തങ്ങൾ ഭീമസേനാന ഹിഡിംബിയിൽ ഉണ്ടായ സന്താനങ്ങളാണെന്നാകുന്നു.

കോലയൻ.

കാഞ്ഞിരോട താലൂക്കിലും വടക്കേമലയാളത്തിലും മുഖ്യമായിട്ടു കാണാം. തെക്കേമലയാളത്തിൽ ഉത്തരാളി എന്നാണ് പേർ. കാലിമേക്കുകയായിരുന്നു മുഖ്യ മുഖ്യമായ പ്രവൃത്തി. ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കു പാലും നെയ്യും കൊടുപ്പാനുള്ള അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ മിക്കപേക്കും കൽപണിയാണ്. ആരിയൻ അല്ലെങ്കിൽ കൊലിയൻ, മാരിയൻ അല്ലെങ്കിൽ ഏതാർ ഇങ്ങിനെ രണ്ടു ഗോത്രമുണ്ട്. ഇവർ തങ്ങളിൽ പെണ്ണിനെ കൊടുക്കുകയില്ല. രണ്ടിലെ സ്ത്രീകൾക്കും നായന്മാർ സംബന്ധം ആവാം. നായർക്കു ജനിച്ച കുട്ടി കോലയന ജനിച്ച കുട്ടിയേക്കാൾ അല്പം താഴേയായിട്ടാണ് വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. അവന്നു ക്ഷേത്രത്തിൽ കടന്നുകൂടാ. കോലയന ചുരോഹിതൻ മൂത്തവൻ അല്ലെങ്കിൽ പൊതുവാൻ ആകുന്നു. നിശ്ചയിക്കേണ്ടത രാജാവാണു. കോലയന്മാർക്കു താലികെട്ടു മാഗലം തിരളുംമുഖ വേണം. താലികെട്ടുക പടിഞ്ഞാററയിൽ വെച്ചിട്ടു അഹരനാണ്. പെണ്ണും വേറെ നാലു പെൺകുട്ടികളും നാലു സ്ത്രീകളും ആ അകത്തു ഇരുന്ന ഉണ്ണണം. നാലാംദിവസം ഒരു വാത്തിയൻസ്ത്രീ അരിയും മറ്റും മൂന്നിട ഉഴിഞ്ഞിട്ടു കോലാച്ചി, കോലാച്ചി, കോലാച്ചി എന്നു വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ പെണ്ണിനു പടിഞ്ഞാററയിൽനിന്നു ചുറത്തവരാം. തിരണ്ടാൽ അശുദ്ധി മൂന്നാൾ. ഒന്നാമത്തെ

ദിവസം വണ്ണത്തി മാറുകൊടുക്കണം. നാലാംദിവസം മലയി-
ശവം ദഹിപ്പിക്കു ചതിവ. 12-ാംദിവസംവരെ ബലി. അഞ്ചാം
ദിവസം വാത്തിയൻ തളിക്കണം. പന്തിരണ്ടാംദിവസം വാ
ത്തിയൻ വെണ്ണീർകൊണ്ട ഒരു ആരംരൂപം ഉണ്ടാക്കും മരിച്ച
സ്ഥലത്ത. അവിടെ പ്രധാന പിണ്ഡകത്താവ ബലി ഇടും. വ
ഴിയെ അത ഒരു തൂണിയിൽ കെട്ടി എടുത്ത ചുറത്തപോയി മിററ
ത്ത ബലിത്തറയെ കാൽകൊണ്ട തട്ടിക്കളയും. ആ സമയം വാ
ത്തിയൻ ഒര കയ്യ പിടിക്കണം ശേഷക്കാർ മറ്റേതും. പിന്നെ
അപ്രകാരംതന്നെ ചുഴയിലൊ കുളത്തിലൊ കുളിക്കണം.

ക്ഷത്രിയൻ.

1891-ലെ മദ്രാസി കാനേഷുമാരി റപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ പറ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “ക്ഷത്രിയശബ്ദം ദ്രാവിഡർക്കു കേവലം അസംബ
ന്ധമാകുന്നു. അതിലും ന്യായം തങ്ങൾ തുടർച്ചയായുള്ളതെന്ന പറയു
കയത്രെ. പണ്ടേതെ ക്ഷത്രിയജാതികളുടെ പ്രതിനിധികളാ
യി ഏതാനും ചിലരുണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും പട്ടികകളിൽ
ക്ഷത്രിയർ, ക്ഷത്രിയർ എന്നു കാണുന്നവർ അധികവും ദ്രാവിഡ
ന്മാരാകുന്നു. കൃഷിക്കാരായ വണ്ണവും കള്ളചെത്തുന്ന ചാണാതം
മറ്റും ക്ഷത്രിയരാണെന്ന ഭാവിക്കുന്നു”. 1901-ലെ റപ്പോർട്ടിൽ താ
ഴേകാണപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. “ക്ഷത്രിയരെ എല്ലാം
പരശുരാമൻ മൃത്യുശ്വേദം നശിപ്പിച്ചതായി പറയുന്നു. എന്നിട്ടും
ഈ ഒരു സമസ്ഥാനത്തിൽമാത്രം 80,000 ചേർ തങ്ങൾ ക്ഷത്രി
യരാണെന്ന കണക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കൃത്യമായി പറയുമ്പോൾ
ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ ക്ഷത്രിയ സ്ഥാനത്തിന് യഥാർത്ഥ അവ
കാശമുള്ളവർ വളരെ കുറയും. നട്ടിക്കുന്നവർ അധികവും ത
ങ്ങൾ അഗ്നികുല ക്ഷത്രിയരാണെന്നു പറയുന്ന ഗണ്ഡാം, വിശാ
ഖപട്ടണം, ചെങ്കൽപേട്ട ഇവിടങ്ങളിലെ ചള്ളികൾ അല്ലെങ്കിൽ
വസ്ത്രർ ഇവരും, തിരുനെൽവേലിയിലെ ചുണ്ണാതം, ദക്ഷിണക
ണ്ണാടകത്തിലെ മഹാരാഷ്ട്രക്കാതം ആകുന്നു. തിരുനെൽവേലി
യിലെ കമ്മാ, ബളിജാ ഇവരും ഈ ചേർ ഏഴുതുകൊടുത്തിരിക്കു

ന്നാം. ചൈന്യരിൽ അരശ്ശ്, കടകൻ ഇവരും ക്ഷത്രിയരാണെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മൈന്യർ മഹാരാജാവു അരശ്ശാകുന്നു. മലയാളത്തിലെ ക്ഷത്രിയരെക്കുറിച്ചു ഏൻ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ പറയുന്നതു ഇങ്ങിനെയാകുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ ഒരു ശ്ലോകമുണ്ട്. അതപ്രകാരം കേരളത്തിൽ വളരെ പൂർവ്വകാലം തുടങ്ങി ഏറ്റുവക ക്ഷത്രിയരുണ്ട്. ഭൂപാലൻ അല്ലെങ്കിൽ മഹാരാജാ (തിരുവാങ്കൂർ-കൊച്ചിപ്പോലെ), മാവലിക്കര-കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇവരെപ്പോലെ രാജകുടുംബവാരിയായ, കോവിൽത്തമ്പുരാൻ, ചുരവാൻ അല്ലെങ്കിൽ തമ്പി, ശ്രീപുരോഗമ അഥവാ തിരുമല്ലാട, ങ്ങടാരി അല്ലെങ്കിൽ പണ്ടാരത്തിൽ, ഞലപാഹിക അല്ലെങ്കിൽ തിരുമല്ലാട, ചേടാ അഥവാ സാമന്തൻ. സാമന്തന്മാർ ശരിയായി മലയാള ക്ഷത്രിയരാണെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. തിരുവാങ്കൂറിൽ ക്ഷത്രിയ കല്യാണത്തിന്നു ചില വിശേഷവിധികളുണ്ട്. താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മണവാളൻ മണവാട്ടിയോടുകൂടി പന്തലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടന്നസമയം ആയുധം ഏറ്റത്തു ഒരു പണ്ടാല അവരെ തട്ടുക. ആയാറാക ഒരു ദക്ഷിണചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. കല്യാണത്തിന്റെ നാലാംരാത്രി രണ്ടാളും കളിച്ചു മഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിക്കണം. സ്ത്രീയുടെ അമ്മാമൻ സ്ത്രീയുടെ അരയിൽ ഒരു വാറു കെട്ടും. തൽക്ഷണം പുരുഷൻ അതിനെ അഴിച്ചു ഏറ്റുക. ഒരു അത്തി കുഴിച്ചിട്ടു പൂജിക്കും. ദമ്പതിമാർ മീൻപിടിക്കുംപോലെ കാട്ടും. ഒരു കോവിൽത്തമ്പുരാൻ മരിച്ചാൽ നിലത്തു കിടത്തി ചെവിയിൽ ചില മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കണം. തല ഒരു കെങ്കരരുകത്തികൊണ്ടു തൊടണം. ശേഷക്രിയ ചെയ്യേണ്ടത മുമ്മക്കളകേണം. ചുല പതിന്നൊന്നു അഹോരാത്രമാണ്. പിതൃശരണം പിണ്ഡമല്ല ബ്രാഹ്മണക്കു ഭാഗമാകുന്നു. മലയാള ക്ഷത്രിയർ ബ്രാഹ്മണരോട് ഒന്നിച്ചു പന്തിക്കോജനമുണ്ട്.

ഖത്രി.

മൈന്യർ, മധുര, കാഞ്ചീപുരം ഇവിടങ്ങളിൽ കാണാം. പട്ടന്തൽകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിയാണു ക്ഷത്രിയരാണെന്നു ഭാവിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെ ഗൗരവമകാശ്രയാദി ശോഭനങ്ങളുണ്ട്. ഇ

വരോട് ചേർന്നിട്ട് ഒരു യാചകനാണ്. ഇങ്ങിനാൽ ചെന്നാൽ അ
വൻ വരും. വന്നാൽ ഏതേ വേനത്തിൽനിന്ന ഭക്ഷണം വേണ
മൊ ആ വേനത്തിന്റെ ഒരു തൂണിനോട് ഒരു കൊടി കെട്ടാം. ഭ
ക്ഷണം കിട്ടിയാൽ ഭട്ടവിൽ വന്ന പോയതിൽപിന്നെ ഉണ്ടായി
ട്ടുള്ള ജനനം, വിവാഹം ഇതുകളെ അന്വേഷിച്ചറിയാം. ചന്ദ്രി
കുടുംബങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യവിവരം ഇവനാണത്രെ സൂക്ഷിക്കേണ്ട
ത. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പും ചിന്താ ആവാം. വിധവാവിവാഹം
വിരോധമില്ല. എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഭാര്യയായാ ജീവി
ച്ചിരിക്കാ കാലം വിവാഹം ചെയ്തുകൂടാ. സോദര വിധവയെ ക
ല്യാണം പാടില്ല. സചിന്ദ്രന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നവളേയും അ
മ്മയെപ്പോലെയും മകളേയും അമ്മിന്നെത്തന്നെ കല്യാണം ഏഴുദിവസമു
ണ്ട്. ആദ്യത്തെ ദിവസം ഒരു ആടിനെ ബലികൊടുക്കണം. ചി
റ്റേറുന്ന വീട്ടു ഭൃത്യന്മാരും ചാണകം മെഴുകി ചുമരും പെട്ടെന്ന് തേക്കണം.
കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ മാംസഭക്ഷണമില്ല. മൂന്നാംദിവസം പെ
ണ്ണിനെ കണ്ണി എന്ന ആട്രമണം കെട്ടും. ആ ദിവസം സ്ത്രീപുരുഷ
ന്മാരുടെ പേരും വിവാഹം നടന്ന തീയതിയും രണ്ടു ഭാഗമായി
കടലാസ്സിലൊ ബ്രാഹ്മണ പുരോഹിതൻ ഏഴുതി രണ്ടാളുടേയും
അമ്മന്മാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കണം. നാലാംദിവസം ഭർത്താവു
പുണരൂൽ ഇടണം. രണ്ടാളും രണ്ടു മണൽപ്പട്ടിൽ കാൽവെക്കണം.
പിന്നെ പെണ്ണിന്റെ അമ്മ പുരുഷനെ അപ്പവും പഴവും ഭക്ഷി
ക്കാൻ കൊടുക്കണം. അത കഴിഞ്ഞിട്ടു പന്തലിൽവെച്ചു പെ
ണ്ണിന്റെ അമ്മൻ പുരുഷന്റെ കാൽ കഴുകണം. ഒരു ഭക്ഷണം
പഴം കൊടുക്കണം. അതിനേൽ ആയാളുടെ ഭാര്യ അല്ലാ പാൽ
വീറ്റാത്തണം. വഴിയെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ വീട്ടിനുള്ളിൽ പോയി
അവിടെവെച്ചു പുരുഷൻ താലികെട്ടാം. അഞ്ചാംദിവസം ഏഴു
പഴുക്കുകൾ പന്തലിനകത്തു നിറത്തിവെച്ചിട്ടു അതിനെ ദമ്പ
തിമാർ ഏഴു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യണം. ഓരോ ചുറ്റും എത്തുമ്പോൾ
പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ കാൽ പിടിച്ചിട്ടു അതുകൊണ്ടു ഓരോ അടെ
ക്കു തട്ടിക്കളയണം. ഏഴാംദിവസം പെണ്ണിനെ അമ്മ പുരു
ഷന്റെ അമ്മയുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും. “ഒരു വത്തെക്കയും ക

ത്തിലും നിറക്കു ഞാൻ തരുന്നു. രണ്ടുകൊണ്ടും ഇപ്പോഴോലേ ചെയ്തോ. എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. ഭർത്താവിന്റെ അമ്മ അവളെ അകത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അരി ഇട്ടിട്ടുള്ള കുറെ കുടങ്ങൾ കാട്ടികൊടുക്കും. അവൾ ആനുകൂല്യം കയ്യിട്ടിട്ടു “നിറച്ചുണ്ടാ” എന്നു പറയണം. വഴിയെ രണ്ടാളും ഒന്നിച്ചിരുന്ന ഭക്ഷിക്കണം.

മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയാണു. ഭായ്യയുള്ളവനെങ്കിൽ അവൾ ശവത്തോടൊന്നിച്ചു ശ്മശാനത്തിലേക്കു പോകണം. ആഭരണങ്ങളും വളകളും ശവത്തിന്റെ നെഞ്ചത്തുവെക്കും. ശവം ഏടുക്കേണ്ടത പാടുള്ളേടത്തോളം ജാമാതാക്കളാകുന്നു. ഇന്നിന്നു പോരണ ഏടുക്കേണ്ടത എന്ന മുത്ത മകൻ നിശ്ചയിക്കും. അവരെ ചുമലിൽ ഭസ്മംകൊണ്ടു അടയാളംവെക്കും. ശേഷക്രിയയുടെ അവസാനം ഏഴാംദിവസമൊ പത്താംദിവസമൊ ആകുന്നു. അതുവരെ മാംസം ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. ചന്ദ്രികൾക്കു ജാതിമുപ്പനായിട്ടു ഭരതവനുണ്ടാകാം. ഗ്രാമണി എന്ന പേർ. മാസം മാസം മാററും. അവനെ ഒരു അസിസ്റ്റാണ്ടുണ്ട്. അവനെ കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാററും. ചന്ദ്രികൾക്കു യജ്ഞോപവീതമുണ്ട്.

ഖദ്യം.

തെക്കേകുന്നടത്തിൽ മീൻചിട്ടത്തക്കമാണു. വിവാഹാദികൾക്കു ഒരു തരം ബ്രാഹ്മണനാണു ചുരോഹിതൻ. മത്സ്യം ചിട്ടിക്കാത്തവർക്കു എല്ലാ സമയവും പുണന്തൽ ഉണ്ടു. മററവർ ശ്രാവണ അമാവാസിമുതൽ ഏഴുദിവസം ധരിക്കും. മക്കത്തായമാണു. ചെണ്ണിനെ കല്യാണമണ്ഡപത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതു അവളെ അഞ്ചു സ്ത്രീകൾ വീട്ടുകാകത്തുവെച്ചു അലങ്കരിപ്പിക്കയും കഴുത്തിൽ ഒരു ചൊറുമണിയും കരിമണികളും കെട്ടിക്കയ്യാലെയും പന്തലിൽവെച്ചു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം നൂളസിമാലയ്ക്കും.

മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയാണു. ചന്ദ്രികാണാമാദിവസം ചുലപോകും.

ഖോജാ.

1901-ലെ കാനേഷുമാരിസമയം സംസ്ഥാനത്തിൽ ആകെ പതിനൊന്നു ആൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഖോമ്പായിൽനിന്നു കച്ചോ-

ഒത്തിന്നു വന്ന മുസൽമാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. ഖോജാ എന്നാൽ നാപ്പുംസകൻ ആകുന്നു. ശരിയായ നാപ്പുംസകന്മാർ ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിൽ വളരെ ഇല്ല. ധനവാന്മാരായ മുസൽമാൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ വീടുകളിലാണു മുഖ്യമായിട്ടു കാണുക. അന്തഃപുര മേലധികാരികളായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഹിന്ദു തുടങ്ങും ബ്രാഹ്മണരും ഒരു പ്രാബല്യമായിട്ടു നാപ്പുംസകരാകും. കഞ്ചാവു, കറുപ്പു മുതലായതു സേവിപ്പിച്ചു ലഹരിയാക്കിട്ടാണു ഈ ക്രിയ ചെയ്യുക. ആ സമയം “ദീൻ” “ദീൻ” എന്നു മൂന്നു ഉരുവിളിച്ചു പറയുന്നു. വൃഷണഖിംഗം ഇതൊക്കെ കേവലം ഷേരിച്ചുകളയും. ഒരു ദപാരമാത്രം ശേഷിക്കും. അവിടെ മുറിയിന്മേൽ തിളച്ചു നല്ലെണ്ണ പാത്രം രക്തം നില്പാൻ. ഇതിന്റെ മീതെ ചൂടുള്ള എണ്ണയിൽ മുക്കിയ ശീലകെട്ടും. അതു ദിവസേന മാറും. ഉണക്കുവോളം കഞ്ഞിയും പാലും മാത്രം ഭക്ഷണം. ഈ കൂട്ടരെയാണു ഖോജാ എന്നു പറയുക. ഹിജ്രാ വേറെയുണ്ടു. ഇവർ ജനനാൽ നാപ്പുംസകരാകുന്നു. ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ഭായ്മാതം സന്താനങ്ങളുമായി വേലൂർ രാജകാരാഗൃഹത്തിൽ പാപ്പി ചൂതുന്ന സ്ത്രീകളുടെ മേലധികാരികളായിട്ടു മൂന്നു ഖോജമാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ വളരെ മാന്യരും വിശിഷ്ടന്മാരുമായിരുന്നു. ഇവരെ പരിഹസിപ്പാൻ വേണ്ടി സ്ത്രീകൾ ചില സമയം ഇവരെ നന്നുരൂപികളാക്കി നിർത്തും പലേ നേരം പോക്കും പറയും എന്നു പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു. ഹിജ്രാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ സൂക്ഷ്മത്തിൽ നാപ്പുംസകന്മാരല്ല. ചുംസൂ പഹീനന്മാരാണെന്നുളളു. ചിലർ ജനനാൽതന്നെ അങ്ങിനെയായിരിക്കും. ചിലർ ബാല്യത്തിൽ അങ്ങിനെ ഒരു വിശ്വാസം ജനിപ്പിച്ചിട്ടു അവരെ സ്ത്രീകളെ മാതിരി ഉടുപ്പുധരിക്കുക, സ്ത്രീകളെ പോലെ നടക്കുക, സംസാരിക്കു ഈ വക ശീലിപ്പിക്കും. ചിലർ ഇതൊരു ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. സംഗീതം, നാട്യം ഇത്യാദി അഭ്യസിക്കും. പത്തും ഇരുപതും പേർ ഒന്നായി യാചിക്കാൻ നടക്കും. അങ്ങാടികളിൽ പോയാൽ അസൂയയായ പാട്ടുകൾ പാടും. ശകാരിക്കും. ഒന്നു കിട്ടാഞ്ഞാൽ പറങ്കിമുളകു തീച്ചിലിട്ടു ചുകച്ചു ഉപദ്രവിക്കും. രാത്രി ദുർമ്മാർഗ്ഗി

കളായ മുസൽമാന്മാർ ഭാഷാപുതിക്കു പോകും. ഹൈദർബാദിൽ പതിനാറാംവയസ്സിലായിരുന്നു ചുസ്ത ഫരണകൃത്യനടപ്പു-
ചേരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവനെ മൂന്നര അടി ആഴമുള്ള കുണ്ടിൽ
മൂന്നുദിവസം വെണ്ണുനീറിൽ ചമ്മണംചടി ഇട്ടു ഇരുത്തും.

പോട്ടുരാ.

പിത്തള, വെള്ളോട ഇതുകൾകൊണ്ടു വളയും മോതിരവും
ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രവൃത്തി. ജാതിമുപ്പനായിട്ടു ഒരുത്തനാണ്. നഹ
കോസാഹ എന്ന പേർ. ജാതിതർക്കം മുതലായത തീർക്കേണ്ടത
പണ്ടായത്തകാരാണ്. അവർ മലയാളത്തിൽ മേനോൻ, പ
ണിക്കർ ഇത്യാദി എന്നപോലെ “സേനാപതി” “മഹാപത്രോ”
“സുബുദ്ധി”, തൊട്ട സ്ഥാനങ്ങൾ കൊടുപ്പാനധികാരമുണ്ട്. മോ
ഹമുള്ളവർ വിലെക്കുചാങ്ങാം. അഡോപോത്തിര എന്നൊ അ
പോപാത്ര എന്നൊ പേരായിട്ടു ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. ഭൂഷാ
ക്കിയതിൽപിന്നെ ജാതിയിലേക്കു തിരിയെ എടുക്കപ്പെടുന്നവരു
ടെ “ശുദ്ധഭോജനത്തിന്നു” ഒന്നാമത വിളമ്പേണ്ടത ഇവന്നു
ആകുന്നു.

ഗദബാ.

വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിൽ കൃഷിയും പല്ലങ്കി എടുക്കലും പ്ര
വൃത്തി. ഇവർ കുതിരയെ തൊടുകയില്ല. തങ്ങളുടെ വിരോധിക
ളാണെന്നുവെച്ചായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവക്കു സ്വന്തമായിട്ടു ഒരു ഭാ
ഷയുണ്ട്. പത്തൊമ്പതാംമെ മാത്രമെ എണ്ണം അറിവുള്ളൂ. ചില
സ്ത്രീകളുടെ കാത ചുമലിൽ എത്തും. ചില കൂട്ടരിൽ ഒരു സ്ത്രീ പി
ത്തളവള ഇട്ടുകണ്ടാൽ കല്യാണകഴിഞ്ഞു എന്ന അർത്ഥമാണ്.
വിവാഹം തിരണ്ടതിന്റെ ശേഷമാണു സാധാരണ. ഒരു ചെറുപ്പ
ക്കാരന വിവാഹകാലമായി എന്നു അഹരണമമാക്കു തോന്നിയാൽ
തരത്തിലുള്ള ഒരു ചെണ്ണിന്റെ ചുരയിൽ അരിയും മട്ടുവും കൊ
ണ്ടുപോയിട്ടു ഒരു അപേക്ഷയുണ്ടെന്നു പറയും. അതു എന്നെന്നു
പറകയില്ലതാനും. അവിടുന്ന ഭക്ഷണാകഴിച്ചു മടങ്ങിപ്പോതും.
കുറെ നാൾ കഴിഞ്ഞാൽ ചുരുക്കന്റെ സംബന്ധികളായ ചില

പുലന്മാർ രണ്ടാമതും പെണ്ണിന്റെ അവിടെപ്പോകും. അന്നു കല്യാണം നിശ്ചയിക്കും. കല്യാണത്തിന്റെ രണ്ടാംദിവസം ഒരു അമ്മയിന്മേൽ പെണ്ണു ഇരിക്കണം. പുരുഷൻ അവളുടെ മടിയിലും. മൂന്നാംദിവസം കല്യാണചന്തലിന്റെ സമീപം കരെ മണ്ണുകൂട്ടിയിരിക്കും അതിൽനിന്നു അല്പം ചുരോഹിതൻ ഏറ്റുത്ത ചന്തലിലേക്കു ഏറിയും. ബാക്കിയുള്ളതെന്തെങ്കിലും പെണ്ണുംകൂടി ചന്തലിൽ കെറങ്ങുപോയി വെള്ളംപകർന്നു കൂടിയ ആളുകളുടെ മേലേക്കു ഏറിയെന്നും. ഒരു കൂട്ടരുടെ വിവാഹം രണ്ടുമാതിരിയുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നിൽ ഇതഭാഗത്തേയും ആണങ്ങൾ തമ്മിൽ ശണ്ണുപിടിക്കുന്നു. അതിന്നെക്കൂടെ പുരുഷൻ കന്യകയെ ബലമായി കൊണ്ടുപോകുന്നു. വഴിയെ ഏല്പാവത്തു ഇരുന്ന തീരം കുടിയും ആയി. മറ്റേ മാതിരിയിൽ ആണും പെണ്ണുംകൂടി കാട്ടിലേക്കു പോകും, തിരികെ വന്നാൽ പെണ്ണിന്റെ അമ്മന ഒരു ചിഴ കൊടുക്കണം, അതുകഴിഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗം. പെണ്ണിന്റെ അമ്മന കല്യാണത്തിന്നു മുമ്പായി കുറേകാലം പ്രവൃത്തി ഏറ്റുത്തുകൊടുക്കുക എന്ന ഒരു നാടപ്പം ഉണ്ട്. വിധവാവിവാഹമുണ്ട്. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടാം. അന്യനാണു കെട്ടുന്നതെങ്കിൽ അവൻ മറ്റേവന ഒരു ചിഴ കൊടുക്കണം. ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ അവൾക്കു 2 ഉറപ്പിക കൊടുക്കണം. അവൾക്കു രണ്ടാമത കെട്ടാം. ഇവരുടെ മതം വളരെ സുഗമമാണ്. എങ്കിലും എങ്കിലും “പെരുനാൾ” മാത്രംമതി. അന്നു ആണങ്ങൾ ഏല്പാം നാലാട്ടിനു പോകും. ഒന്നും കിട്ടാതെ മടങ്ങിയാൽ പെണ്ണുങ്ങൾ ചാണകംകൊണ്ടു ഏറിയും. അഗ്രക്കൈലും ദേവത കൂടിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയം ഉണ്ടായാൽ അന്യനെയോ അവളെയോ ശേഷമുള്ളവർ ദേവത ഭജിക്കുന്നവരെ ചീത്തപറക്കയും അടിക്കുകയും ചെയ്യും. കുട്ടികൾക്കു ജനിച്ച ആദ്യയുടെ പേരാണ് ഇതുക.

പുരുഷശവം സാധാരണമായി ദഹിപ്പിക്കും. മരിച്ചത രാത്രിയാവാലും അല്ലെങ്കിൽ മഴ ദിവസമാണെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ടുകയും ചെയ്യും. സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും മറച്ചെഴുതാണു പതിവ്. വിരക ചിലവാക്കാൻമാത്രം അവർ യോഗ്യതയില്ലായിരിക്കുമെ

ല്ലോ. ശവ സംസ്കരിക്കുമാത്രമെ തൊട്ടുകൂട്ടി മരിച്ചാൽ ചുവ മൂന്നു.

ഗമ്മല്ലാ.

തെലുങ്കുരാജ്യത്തു കള്ളി, നാക്കു വ്യാപാരികൾ ആണു. തിരുണ്ടതിന്റെറശേഷം വിവാഹം ആവാം. വിധവാവിവാഹത്തിന്നു വിരോധമില്ലാ ചക്ഷു താലികെട്ടുക രാത്രിയാണു. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണു. ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ വിധവ കൈവള ഒന്നോ രണ്ടോ ചൊട്ടിക്കണു. മരിച്ച ആറുക്കു അമ്മനണ്ടെങ്കിൽ ചൊടലയിലേക്കു അഗ്നി കൊണ്ടുചാകേണ്ടതു അവനാണു. സാത്രാനിതോറും കുടുംബത്തിൽ ദൈവൻ ശ്രാദ്ധം ഉറുത്തു.

ഗവര.

വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിലെ ഉള്ള. അമ്മാമന്റെ മകളെ വിവാഹംചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ടു. ഉടൽ ചിറന്നവളുടെ മകളേയും കെട്ടാമത്രെ. വിധവാവിവാഹം ആവാം. 7 ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ത്രീയെ വളരെ മാനിച്ചിട്ടാണു. വൈഷ്ണവരും ഉണ്ടു, ശൈവരും ഉണ്ടു. വൈഷ്ണവർ പ്രമാണാ ചുരി (ജഗന്നാഥം) ക്ഷേത്രമാണു. അവിടുത്തെ രഥോത്സവദിവസം ഇവരുടെ ഉത്തകളിലും തേരുണ്ടാകും. സ്ത്രീകൾ അവരുടെ പ്രാത്ഥനകൾ എല്ലാം അന്നു നടത്തും. രോഗം മാനവാ സന്താനം ഉണ്ടാകാനൊ വഴിപാട പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ള സ്ത്രീ റഹിയൊരു കടം നിറച്ചു വെള്ളം തലയിൽ പുരത്തു ചെലിച്ചപ്പോട്ടു നൃത്തംചെയ്യും. പുക്കിലും വെള്ളം കുടത്തിൽനിന്നു ചൊന്തി അതിലേക്കുതന്നെ വീഴുകയല്ലാതെ ചുറത്തു ചോകയില്ല. വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിൽ ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീകൾ ദേശിച്ചു എല്ലാ സ്ത്രീകളും വീടിവലിക്കും. ഇഖർ മാത്രം ഇല്ലാ.

ഗാണിക.

അല്ലെങ്കിൽ ഗണ്ഡല ആകൃതെ ചേർ ഉണ്ടായതു ഗാണക എന്ന വാക്കിൽനിന്നാണു. ഗാണക എന്നതു തെലുങ്കിൽ എണ്ണയാട്ടുന്ന ചക്കാകുന്നു. കണ്ണാടകക്കാറാണു മൂന്നുകൂട്ടരുണ്ടു. ആ

തം അന്യോന്യം കൊള്ളക്കൊടുക്കയില്ല കൂടിക്കൂടിക്കൂടിയല്ല. ഒരു കൂട്ടർ 2 മുറിയെ കെട്ടി കൽപക്കിൽ ആടും. മറ്റൊരാൾക്കൂട്ടർ മറച്ച ക്കിൽ ആടും. മൂന്നാമത്തേവർ ഒറ്റമുറിയെ കെട്ടും. കൂടാതെ ഇ വർ ഭാലക്കടകെട്ടും, കൃഷിചെയ്യും, കൂലിപ്പണി എടുക്കും. ബ്രാഹ്മണനാണു പുരോഹിതൻ. ചെറുപ്പത്തിൽ കല്യാണം നടപ്പു. വിധവാവിവാഹമില്ല. മന്യം, ആട്ടിറച്ചി, കോഴി ഇതൊക്കെ തിന്നാം. മദ്യം സേവിക്കയില്ല. മൂന്നു വകക്കാക്കും ഉണ്ടു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം രോഗാതിരി മരം. അത അവർ മുറിച്ചുകൂടാ. ഒരു കൂട്ടർ മഞ്ഞൾ, കരിമ്പ, ചോളം കൃഷി ചെയ്യയില്ല. ചില കൂട്ടർ പിണ്ണാക്കു ചക്കിൽനിന്ന എടുത്തെ കൈകൊണ്ടുമാത്രമെ എടുക്കയുള്ളു. ചില ദിക്കിൽ ചക്കിനകെട്ടുന്നമൂരി അല്ലെങ്കിൽ പോത്തിന്റെറകണ്ണുകെട്ടും. ഇല്ലെങ്കിൽ തലതിരിഞ്ഞ വീണുപോകുംപോൽ.

ശവം കഴിച്ചിടുക പതിവു. മരിച്ചവർ ശൈവനും ഭക്തനും മാണെങ്കിൽ ഇരുത്തിട്ടാണു മറച്ചെയ്തു. മരിച്ചവനെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഒരു എരുക്കിൻചെടിയോട വിവാഹകൃത്യം നടത്തണം. ചിത്രകൃത്യയുടെ അവസാനം പതിനൊന്നാം ദിവസമാണു.

ഗുഡിശാര.

തെക്കേകുന്നടത്തിൽ മാഞ്ഞിന്മേൽ കൊത്തുകയും ചായം വെക്കുകയും പ്രവൃത്തി. ചിലർ മരുമക്കത്തായം. ശിവല്ലിബ്രാഹ്മണൻ പുരോഹിതൻ. തിരളംമുഖ വിവാഹം നിബ്ബന്ധമില്ല. മരുമക്കത്തായക്കാർ വിധവാവിവാഹം ആവാം. തൃജിക്കപ്പട്ടവർക്കു വേറെ തോതിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ആവാം. മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയും കഴിച്ചിടലും നടപ്പുണ്ടു. മന്യമാംസങ്ങളും മദ്യവും ആവാം. വിവാഹം ഉറക്കോമുഖ രണ്ടാളുടേയും അഹരനമ്മമാർ ജാതകങ്ങളില്ലാത്ത പക്ഷം ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി കുറെ നിമ്മാലുപുഷ്പം വാങ്ങി എണ്ണിനോക്കിട്ടു എരുട്ടയാണെങ്കിൽ കാര്യം നിശ്ചയിക്കും. വിവാഹദിവസം പുരുഷൻ ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടി സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിലേക്കു ചുരപ്പെടും. വഴിയിൽ സ്ത്രീയുടെ ഭാഗക്കാർ എതിരേല്ക്കും. വീട്ടിൽ എത്തിയാൽ ഇരുഭാഗത്തേയും സ്ത്രീകൾ

അന്യോന്യം നെററിമേൽ കങ്കമാ തോടിയിടുന്നു. കല്യാണവ
ന്തലിന്റെ വാതുകൾവെച്ചു പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള മണവാള
നെ കാൽ കഴുകിക്കുന്നു. അവളുടെ അഹരൻ കൈപിടിച്ചു കൊ
ണ്ടുപോകുന്നു. പെണ്ണിനെ പന്തലിലേക്കു എടുത്തുകൊണ്ടുപോ
കേണ്ടത അമ്മാമനാകുന്നു. പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള മണവാളനേ
യും കൈപിടിച്ചു കൊണ്ടുചെല്ലുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോ
ന്യം പുഷ്പമാല ഇടുന്ന സമയം മദ്ധ്യേ രേതെരപിടിക്കും. അത
പിന്നെ എടുക്കും. പെണ്ണിന്റെ കയ്യു അമ്മ എടുത്ത പുരുഷന്റെ
കയ്യിൽ വെക്കും. ചുരോഹിതനായ ബ്രാഹ്മണൻ പെണ്ണിന്റെ
കയ്യിൽ വെറിലയും ഒരു നാളികേരവും വെക്കും. അതിന്റെ മീ
തെ അവളുടെ അഹരനമ്മമാർ വെള്ളം പാതും. ബ്രാഹ്മണൻ ര
ണ്ടാറിക്കും കങ്കണം കെട്ടും. ഹോമത്തിന്നു അഗ്നിജ്വലിപ്പിക്കും.
പിന്നെപുരുഷൻ പെണ്ണിനെ കൈപിടിച്ചു വീട്ടിനകത്തുകൊണ്ടു
പോയി രണ്ടാളുംകൂടി ഒരു ചായയിൽ ഇരുന്ന ഒരു പാത്രത്തിൽനി
ന്നുതന്നെ പാൽ കുടിക്കുന്നു. വഴിയെ ഒരു കിടക്കവിരിച്ചു അതിൽ
ഇരിക്കുന്നു. പുരുഷനെ സ്ത്രീ വെറിലുചുരുട്ടി കൊടുക്കുന്നു. ദാഹ
ദിവസം ഒരു പാത്രത്തിൽ മഞ്ഞ ഗുരുതികലക്കി അതിൽ ഒരു
മോതിരവും അടക്കയും കരെ അരിയും ഇട്ടിട്ടു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ
തപ്പി പുരുഷൻ മോതിരം എടുത്ത പെണ്ണിന്റെ വിരലിന്മേൽ ഇ
ടും. പിന്നെഅവൾ കുളിക്കും. വസ്ത്രംകൊണ്ടു മന്ത്രിച്ചു പിടിപ്പാൻ
നോക്കും. കുളി കഴിഞ്ഞാൽ കങ്കണങ്ങൾ നീക്കുകയും ചെയ്യും.

ഗുഡിയാ.

ദിയാരാജ്യത്ത മിറാച്ചി ഉണ്ടാക്കുന്നവരാണ്. ഇവരുടെ വെ
ള്ളം ദിയാബ്രാഹ്മണൻ കുടിക്കും. കുളിയുടേയും കുറിയുടേയും കാ
യ്ക്കത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെ നിഷ്കൂടം. ബാഹ്യത്തിന്നു പോ
കുമ്പോൾ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രം അളുലമാണ്. പ്രത്യേകം ഒരുവസ്ത്രം
കൊണ്ടുപോകും.

ഗുരുക്കരം.

തിരുവാങ്കൂറിൽ എളയന്മാർ ക്രിയ കഴിപ്പിക്കാത്ത ജാതിക
ളുടെ ചുരോഹിതന്മാരാകുന്നു. ആണങ്ങളെ പലപ്പോഴും നായ

നാർ എന്നും പെണ്ണങ്ങളെ നാച്ചിയാർ എന്നും വിളിക്കും. കേരളോല്പത്തിയിൽ ഇവരെ പത്മനാഭസാമിയുടെ അടിയാരായ ചെലമ്പാണ്ടികൾ എന്ന പറയുന്നു. ഇവർ താലികെട്ടും സംബന്ധവും രണ്ടും ഉണ്ട്. അമ്മാമന്റെറയൊ ഇളയമ്മന്റെറയൊ മകളാണത്രേവന്ന ഉത്തമോളം. താലികെട്ട 7-9-11, ഈ വയസ്സിലാകുന്നു. കുല്യാണത്തിന പെണ്ണിനെ ചന്തലിലേക്കു കൊണ്ടുപെട്ടേണ്ടത അവളുടെ ഏളയമ്മയാകുന്നു. ഉപേക്ഷിക്കുക സാധാരണയാണു. വാല്യാരുടെ സമ്മതം മതി. മരുമക്കത്തായമാണു. നാമകരണം, അന്നപ്രാശനം ഇതകൾക്കു മന്ത്രമില്ല. ചെറളം, ഉപനയനം ഇതകൾ 7-12 വയസ്സുകളുടെ ഏടിയിലാണു. ആദ്യത്തേ ദിവസം ചുരോമിതാർ ശുദ്ധികരണംചെയ്തു പ്രതിസരംകെട്ടും. രണ്ടാംദിവസം ചെറളവും 3-ാംദിവസം പുണരൂൽ ഇട്ടുറായത്രി ഉപദേശവും കഴിയും. 4-ാംദിവസം സമാവർത്തംപോലെ രേളിയുണ്ടു. അതോടുകൂടി ബ്രഹ്മചര്യം അവസാനിച്ചു. ആദ്യഗർഭത്തിൽ ചുളികുടിയുണ്ടു. ചുള പതിനൊന്നു.

ഗ്രന്ധലാ.

ഗന്ധാം, വിശാഖപട്ടണം, ജില്ലകളിൽ കൊട്ടയും വട്ടിയും ഉണ്ടാക്കുന്ന കൂട്ടർ. അമ്മാമന്റെറ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യണം. തിരളുംമുഖ വിവാഹം സാധാരണ. വിധവമാകു 3 പ്രാവശ്യം ചുനവ്വിവാഹം ആവാം. വിധവാവിവാഹത്തിങ്കൽ മാഗല്യസ്യത്രം കെട്ടുന്നത രേലിന്റെറ സമീപത്തവെച്ചാകുന്നു. ഗവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണു.

ഗൊല്ലാ.

ഗോചസ്രികളിൽനിന്നുണ്ടായവരാണെന്നു പറയുന്നു. ആടിനേയും കാലിന്റേയും മേയ്ക്കുക, പാൽ വില്ക്കുക, ഇതാണു കലധർമ്മം. ചിലർ കൃഷിയുണ്ടു ചിലർ സർക്കാർ ഉദ്യോഗത്തിലും ഉണ്ടു. ഇവർ സ്ഥാനപ്പേർ മന്ദാടി എന്നാണു. ചക്ഷു സാധാരണമായി വിളിക്കുമാറില്ല. കോനാർ എന്നും വിളിക്കും. ചുരുക്കമായിട്ടു പെൺകുട്ടികളെ ദേവദാസികളാക്കി ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കു നീക്കും. ഗൊല്ലാ എന്നത ഗോചാലാർ ഭൃഷി ചുരുതായിരിക്കാം. പ്രസവിച്ചു

സ്രീ കാടകുന്ദവരേപോലെ ഭൂതന്ത ഒരു ചാളയിൽ 7 മുതൽ 30 വരെ ദിവസം കൂട്ടി മാത്രമായിട്ടു വാക്കുന്നു. ചിലർ 90 ദിവസം. വിവാഹവും ഉൾപ്പെടെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു പന്തലിൽ വെച്ചാകുന്നു. 5 ദിവസത്തെ അടിയന്തരമുണ്ടു. കല്യാണം തിരളുംമുമ്പു വേണമെന്നില്ല. ബഹുഭാര്യത്വം ആവാം. മൂലമാംസം ആവാം. വിധവാവിവാഹമില്ല. പ്രസവിച്ചവളെ ശുദ്ധമാക്കുമുമ്പു ആരെങ്കിലും തൊട്ടാൽ രണ്ടുകൂട്ടക്കും ജാതിദ്രവ്യമുണ്ടെന്നുമാസത്തേക്കു. പ്രസവിച്ചാൽ നാലാംദിവസം ഒരുത്തി മേൽ വെള്ളം പാതാം. ചക്ഷു തൊട്ടുകയില്ല. അഞ്ചാംദിവസം ചെററ ചാളപൊളിച്ചു മരൊരേടത്തു കെട്ടുന്നു. ഈ പ്രസവിച്ചവൾ ഏകയായിട്ടു ചെയ്യുന്നു. 9-ാംദിവസം അവിടുത്തു മാറുന്നു. 15-ാംദിവസം പിന്നേയും. 30-ാംദിവസം ഒരിക്കൽകൂടി. അങ്ങിനെയെന്നെ 2-ാംമാസത്തിൽ ഒരുപ്രാവശ്യം. 2-ാംമാസത്തിലും അതപോലെതന്നെ. ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ സാക്ഷാൽവീട്ടിന അടുത്തടുത്തവരും. 90-ാംദിവസം ഉൾപ്പെടെ തലയാളി അവളോട് ചുരുങ്ങിയവരാണ് പറയും. അലക്കിയ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചിട്ടു അവളെ ഗ്രാമക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോകും. അവിടെ പുജാരി നാളികേരം എറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവളെ അവളുടെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. അവിടെ ശുദ്ധമാവാൻ ക്രിയകളുണ്ടു. ഗ്രാമദൈവം പ്രത്യേകം രക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നിശ്ചയം. തള്ളയൊ ശിശുവൊ മരിച്ചു കേട്ടിട്ടില്ലതെ. മൈസൂരിൽ ഒരേടത്തു ഒരു നടപ്പുണ്ടു. സീമന്തപുത്രന്റെ ഭാര്യ മലമൂത്രം വിസർജ്ജിച്ചാൽ വെള്ളംകൊണ്ടു ശൌചിച്ചുകൂടാ. ശൌചിച്ചാൽ കന്നുകാലികൾക്കു ഭോഷമാണു. 160 വർഷത്തിനുമുമ്പു റാബട്ടുബുക്കനാൻ (സാബു) എഴുതിയതിൽ ഇവർ എത്രയും വിശ്വാസയോഗ്യന്മാരാണെന്നും എല്ലിച്ചു മുതൽ അപഹരിച്ചാൽ വെടി വെച്ചുകുളയും എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. ഈ കാലത്തു ഈ ശിക്ഷ നടത്തിയാൽ റാബ്ബിൽ ജനങ്ങൾ നന്നെ കുറയും. ചിലകൂട്ടർ ആലിന്റെയൊ ചേരാലിന്റെയൊ എലയിൽ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ചിലർ മഞ്ഞറ മുതലായ ചുരുട്ടിയ ചോർ ഉണ്ണുകയില്ല. ചിലർ കാഞ്ഞിരമരം ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. നെല്ലുതലിലായി മണവാളൻ

പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്ന സമയം അവന്റെ ചങ്ങാതിമാർ അവനെ ചിടിച്ചുവെക്കും. വിടണമെങ്കിൽ ഒരു പൊൻനാണൂ കൊടുക്കണം. ശവത്തെ കുളിപ്പിക്കുക രേഖിന്റേതല്ല ഇതുതന്നെയാണ്. രണ്ടു അമ്മികുട്ടി ഇരുപുറവും വെക്കണം.

ഗോദക്ഷേപം.

മുളച്ചിരുന്ന പൊളികൊണ്ട് ചില സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും. അത് അന്ത്യജാതിക്കാരുടേതായില്ല. ഇവക്ക് അശുഭമുണ്ടു. അമ്മാമന്റെ മകളെപ്പോലെ ഉള്ള അവകാശം കേമാമാണ്. അമ്മാമൻ സമ്മതിക്കാത്തതാൽ ബലമായി കൊണ്ടുപോകും. ഒരു പിഴ മാത്രം കൊടുക്കണം. അമ്മാമന മകളില്ലാത്തപക്ഷം അമ്മന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ കെട്ടാം. വിവാഹസമയം ആണിനും പെണ്ണിനും യജ്ഞോപവീതമുണ്ടു. കഴിഞ്ഞാൽ ഏടുത്തുകളയും. വിധവാവിവാഹം ഉണ്ടു. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അന്നജനം അന്നജന്റെ വിധവയെ ജ്യേഷ്ഠനും കെട്ടാം. ഭാര്യയെ തൃജിക്കാം. തൃജിക്കപ്പെട്ടവരും കെട്ടാം. കെട്ടുന്നവൻ മുൻകൂട്ടാവിനാ ഒരു പിഴകൊടുക്കണം. മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുമാണ്.

ഗോസ്തായി. (ഗോസ്താമി)

ഇത് ഒരു ജാതിയല്ല. ഏതജാതിക്കാരനും ഗോസ്തായി ആവാം. ഇവൻ രിക്കലും വിവാഹം ചെയ്യുന്നില്ല. മരിച്ചാൽ ശിരസ്സ് ഒരു നാളികേരംകൊണ്ടു ഇടിച്ചു തകർക്കണം. സൂക്ഷ്മാന്റാഡിയിൽകൂടി ജീവൻപോയാൽമാത്രമേ മോക്ഷം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളു ഇതാണ് ന്യായം.

ഗൌഡം.

അല്ലെങ്കിൽ ഗൌഡം. കണ്ണാടകകൃഷിക്കാരുടേതും കന്നിനെ വളർത്തുന്നവരുടേതും ആകുന്നു. വിവാഹം തിരണ്ടതിൽപിന്നേയാകുന്നു. അതിനുമുമ്പു സ്വജാതിയിലെ ഒരു പുരുഷനുമായി സംസർഗ്ഗം ആവാം. ഉപേക്ഷിക്കൽ ധാരാളമാണ്. ഉപേക്ഷിച്ചു പെണ്ണിനേയും വിധവയേയും വേറെ ഒരുവനെ കെട്ടുകയും ആവാം. കുട്ടികളുള്ള വിധവ മരിച്ചു ഭർത്താവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെമാത്രമേ കെട്ടി

കൂടും. അന്നുതന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിട്ട് അവർ തൊട്ടുവെള്ളം കുടിക്കുക പോലും മുൻകരുതാവിന്റെ ശേഷക്കാർ ചെയ്തയില്ല.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുക പതിവ്. ദഹിപ്പിച്ചതിന്റെ ദാഹിവാസം വെണ്ണീർകൂട്ടി അതുകൊണ്ടു ഒരു ആവിരൂപം ഉണ്ടാക്കി അതിനെ നടുക്കുറിച്ച് കുഴിച്ചിടണം. 16-ാംദിവസം വീട്ടിൽ 16 ഏലം ഒരുവരിയായും നന്നേ വേറിട്ടും പെച്ച അതുകളിൽ ചോർ, കോഴി മാംസം, മദ്യം മുതലായവ വെക്കും. കൂടിയ ശേഷക്കാർ പറയും “ഞങ്ങൾ എല്ലാം വേണ്ടുവണ്ണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു “മണ്ണമറിഞ്ഞ കാരണവന്മാർ ഇപ്പോൾ മരിച്ചവനെ അവരുടെ “ലോകത്തേക്കു ഏകക്കണ്ണെ. പ്രത്യേകംവെച്ച ഏല 16 ഏലയുടെ “വരിയിൽ വെക്കുന്നു” എന്നു. സമുച്ചിതകൾക്കുകൂടി മിഥുനത്തിൽ ഒരുശ്രാദ്ധം ഉണ്ടു. ചുലശ്രാദ്ധത്തിന്നു ബ്രാഹ്മണൻ പുണ്യാഹം കൊടുക്കണം. മക്കത്തായമാണു.

ഗൌഡി.

മൈസൂർരാജ്യത്തു ഒരുതരം അസ്ഥിവാസികളായ മലൈയ എന്ന ജാതിയിലെ ഒരു സ്ത്രീ കീർത്തിക്കാരനായി സംസ്കാരം ചെയ്താൽ ഭൂഷ്ടയായി ഗൌഡിയാകും.

ഗൌഡൊ.

ഗണ്ഡാംജില്ലയിൽ ഒരുമാതിരി കൃഷിക്കാരും കന്നിനെ വളർത്തുന്നവരും ആകുന്നു. ഇവരിൽ ചില കൂട്ടരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ബ്രാഹ്മണരും മാറ്റം വെള്ളംവാങ്ങി കുടിക്കും. കുട്ടികളെ മറയ്ക്കയും. മരണാലോം ദഹിപ്പിക്കും. മകനാണു അഗ്നി ശുശ്രൂഷത്തിലേക്കുകൊണ്ടുപോകേണ്ടതു. രണ്ടാംദിവസം തീക്കെടുത്തിട്ടു വെണ്ണീർ കൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യരൂപരൂപം ഉണ്ടാക്കി ബലിവെക്കും. 7 ചെറിയകൊടികൾ മഞ്ഞൾ ഗുരുതിയിൽമുക്കി ചുമലിലും വയറുത്തും കാൽക്കും തലക്കും തറക്കും. ഒരുക്ഷണം അസ്ഥി ചാണകത്തിൽപുത്തി വീട്ടിനടുക്കേയോ കുളത്തിന്നു സമീപമോ കുഴിച്ചിടും. 10-ാംദിവസം കുളവരമ്പത്തു ഒരു ക്രിയയുണ്ടു. അതുകഴിഞ്ഞാൽ അസ്ഥി ചാണകത്തിൽനിന്നു ഏകുത്ത നിവേദ്യങ്ങൾ

കൊടുത്തിട്ട നിവേദ്യങ്ങൾ കൂട്ടത്തിൽ ഇടും. അസ്ഥികൊണ്ടുപോയി വീട്ടിനരികെ കഴിച്ചിട്ടിട്ട 12-ാം ദിവസംവരെ ബലികൊടുക്കും. 11-ാംദിവസം ചുലപോകും.

വിവാഹം ശൈശവത്തിലാകുന്നു. തിരളുംമുമ്പ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ധർമ്മവിവാഹം എന്ന കൃത്യമെഴുത്തും. അത് ഒരു വൃദ്ധനായിരിക്കും. ചെണ്ണിന്റെറപിതാമഹൻ ഉത്തമം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു മരത്തിനോടൊ അസ്രുത്തോടൊ.

ചക്കാൻ.

വടക്കേമലയാളത്തിൽ വാണിയൻ, തെക്കേമലയാളത്തിൽ വട്ടെക്കാടൻ എന്നും പറയും. ഇവർ മറോവരേക്കാൾ ഉയന്നവരാണ്. ഇവരെ തൊട്ടാൽ നായന്മാർക്ക് അശുഭമായില്ല. ഇവർക്കു ക്ഷേത്രത്തിൽ കടക്കാം. മറോവർക്ക് പാടില്ല. ചക്കാന്റെറ പയ്യായമാകുന്നു ചക്കിരുലവൻ.

ചക്കിളിയൻ.

ഇവനൊ പറയനൊ താഴെ എന്ന സംശയം. താലി ആട്ട്രം കെട്ടുക ഒരു ആവീരപെടിയോടാകുന്നു. തിരളുംമുമ്പ വിവാഹം വേണമെന്നില്ല. സ്ത്രീക്കു ചുരുഷനേക്കാൾ വയസ്സു ഏറാം. വിധവെക്കു വിവാഹമാവാം. ഭർത്താവിന ഭാര്യയേയും ഭാര്യക്കു ഭർത്താവിനേയും ഉപേക്ഷിക്കാം. 12-ക. 12-ണ കൊടുത്താൽ മതി. സ്ത്രീകൾ സുന്ദരികളാണെന്ന വിചാരിച്ചവരും. പത്മിനികളാണത്രെ. എന്തമാംസവും ഭക്ഷിക്കും. മദ്യം ധാരാളം കുടിക്കും. പച്ചകുത്തുക നട്ടപ്പാണ. അത് നെററിക്കു മാത്രമല്ല. നെഞ്ഞത്തും കയ്യിനേമുളകി തന്റെറ പേരും സ്ത്രീരൂപവും മറ്റും കുത്തും മധുരജില്ലയിൽ ചുരുഷന്മാർ വലംകൈക്കാരാണ്. സ്ത്രീകൾ എടംകൈക്കാരും. കമ്മാളൻ, ചളളി, കൈക്കോളൻ ഇവർ ചെണ്ടകൊട്ടാൻ ചക്കിളിയനാണ്. ചെണ്ണിരിണ്ടാൽ ഭർത്താവെഴുകിലും അമ്മാമനെങ്കിലും പച്ച എലകളും കൊമ്പുകൊണ്ട ഒരു പന്തലുണ്ടാക്കി അതിൽ പാപ്പിക്കും. മാംസം, തയിർ, പാൽ കഴിച്ചുകൂടാ. ഒടുവിൽ പന്തൽ ചുട്ടുകുളയണം. വിവാഹത്തിന ചെ

ണ്ണിന്റെ അമ്മമാന്റെ അനുവാദം ആവശ്യമാകുന്നു. മരിച്ചാൽ ശേഷിച്ചവരുടെ അവസാനം രണ്ടു ഇഷ്ടകൃത്യങ്ങളായി കളഞ്ഞിലോ ചുഴലിലോ ഇടം. മെലിഞ്ഞ കട്ടികൾ വളരാനു ഒരു തോൽപട്ട കെട്ടം.

ചരംഗം.

മകുഷിണകുന്നത്തിൽ ആശാരിപ്രവൃത്തി. ഭാഷ കണ്ണാടകം. പൂണുരുളുണ്ടു. തിരളംമുഖവേണം വിവാഹം. വിധവാവിവാഹ മില്ല. ശവം ദഹിപ്പിക്കും. കഴിച്ചിടുകയും ചെയ്യും. മാംസം ഭക്ഷിക്കും നാക്കുകടിക്കും. സ്ഥാനപ്പേർ നായ്ക്കൻ, ശേണായി, ഇതാണു. സാരസ്വത്തബ്രാഹ്മണൻ ഇവരോടുകൂടിക്കേടിക്കും എന്ന 1901-ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ചാക്യാർ.

ഒരുവക അമ്പലവാസികളാകുന്നു. ചേർ ഏകപ്രവാക്കുകാർ എന്നതിന്റെ തൽഭവമാണുപോൽ. ഉപനയനത്തിനുശേഷം അമ്മയുടെ വൃട്ടിചാരം ചുറഞ്ഞവന്നാൽ ചാക്യാരും മുമ്പായാൽ നമ്പ്യാരും ആണത്രെ. പെൺകുട്ടി നഞ്ചാരാവും. സ്ത്രീകളെ സ്വജാതി വേളികഴിക്കയും നമ്പൂതിരിമാർ സംബന്ധം തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. അവരെ ഇല്ലാടമ്മമാർ എന്ന വിളിക്കും. ആരോണങ്ങൾ നമ്പൂതിരിമാരുടേതത്രെ. ചാക്യാർ സംബന്ധം നമ്പ്യാർസ്ത്രീയേയാകുന്നു. നഞ്ചാർ എന്ന ചേർ. ആശ്ചര്യചാവസാനം ചുണ്ണാഹത്തിനു ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. ചുല പതിനൊന്നു. ഗായത്രി പത്തു. ചാക്യാർ മക്കത്തായം. നമ്പ്യാർ മരുമക്കത്തായം. ചാക്യാർ പൂണുരുളുണ്ടു.

ചാരോട്ടി.

ചപ്പെഗാരെപ്പോലെ തന്നെ. ഉണ്

ചാലി.

പരമേശ്വരനെന്ന വന്നിട്ടു വെക്കുക. ചായിട്ടില്ലായിരിക്കുന്നു. വീഥികളിലായിട്ടാണു ചുരകൾ. ഒരു കുന്നു ചുരകൻ ചൊതുവാൻ. താന്താങ്ങുതന്നെ ചുരോഹിതൻ. എടക്കൈ, വലം

കൈ, ഇങ്ങിനെ രണ്ടുകക്ഷിയുണ്ടു. എടംകൈ ചുധാനി. കിഴക്കൻദിക്കിൽ ഈ ദേദം തുടങ്ങിയ്ക്കു ക്രിസ്താബ്ദം 11ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണു. അതിനാൽ ഇവർ മലയാളത്തിൽ കുടിയേറിയ്ക്കു അതിനു ശേഷമായിരിക്കണം. ചിലർ മക്കത്തായം ചിലർ മുമ്മക്കത്തായം. ചാലിയന്ന തെരുവൻ എന്നും പേരുണ്ടു. വലംകൈക്കാൽ ഗണപതിയും എടംകൈക്കാൽ ഭഗവതിയും ആണത്രെ ദൈവം. പുജസമയംമാത്രം ശാന്തിക്കാരന പൂണാട്ടുണ്ടു. അതു വലത്തേ ചുമലിൽകൂടിയാണു ധരിക്കുക. പൂണാട്ടുവിന്ന പകരം ചുകന്ന ഉത്തരീയവും ധരിക്കും. ഇവർ പണ്ടു ഉയന്നുജാതിയായിരുന്നു പോൽ. സാമൂതിരിയുടെ മന്ത്രിയായ മങ്ങാട്ടച്ചൻ ചോററിൽ ഉപായത്തിൽ മീൻ ഇടുകനിമിത്തം താണനാണത്രെ. എടംകൈക്കാരനെ തൊട്ടാൽ മറേറവൻ കുളിക്കണം. ചുലപത്തു. ചെണ്ണ തിരണ്ടാൽ അവളെ കുളത്തിങ്ങൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടു ഉഴുമാളതു തവാട്ടിലെ ചെണ്ണങ്ങര ചുലാവിലകൊണ്ടു തലയിൽ വെള്ളം കോരിചാരണം. മൂന്നാംദിവസം വയുന്നേരം ചെരുവണ്ണാൻ മാറുവെക്കണം. പിറോന്ന ചെണ്ണ കുളിച്ചു ശുദ്ധമാകും. താലികെട്ടുകല്യാണം ഉണ്ടു. തെരുവിലെ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ഒന്നായി താലികെട്ടും. കെട്ടുന്നതു ഉഴുമാളൻ തവാട്ടിലെ ഒരു ചുരുക്കനാകുന്നു. 7ാംമാസത്തിൽ ചുളികുടി. 8 ദിവസം ചുളികൊടുക്കണം. ചൊറ ചുലയുടെ 9ാംനാൾ തളി. ശവം മറചെയ്യുമാണു.

ചെഞ്ചു.

കർണ്ണൽ, നെല്ല്, ഈ ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിൽ നല്ലമല എന്ന പദ്യത്തിൽ വസിക്കുന്നവരാണു. ഭാഷ തെലുഗു. ഇവർ വസ്യമില്ല. അരയിൽ മരങ്ങൾ തോൽകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചരടാത്രം. മനുഷ്യനു ആഹാരമുള്ളതു പാറാണു ചിന്നെ എന്നു നന്നാണു നിമ്മിക്കുന്നു എന്നാണു അറുത്തുടെ ന്യായം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ പണ്ടു ഒരു ചെഞ്ചുനീയെ നെ ഉറച്ചുകണ്ടു. സന്തോഷ്യംകൊണ്ടു മോചിച്ചുപോൽ. സ്രീ ഷഷ്ഠത്തിൽ സ്നിക്കുക അവളെ കരങ്ങനോടു ഉപമിച്ചിടാണു. 13 തൊടുക്കുസത്തെയും ഓപ്പശരീരതയാണത്രെ. ഉയന്ന മരത്തിനോടു ഒരു മേറ്റി കായ ചവിച്ചു കീറപ്പെട്ടു ഇട്ടുകൊടു

ക്കുന്നവളാണു ഭർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ സ്രീ ഗുണാഭരി പൂണ്ണ. “അയ്യോ എന്റെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം നിന്നെപ്പോലെ ആരുണ്ടു മരംകേറാൻ.” എന്നാണു അവളെ സ്തോത്രംചെയ്യും. ഏത അടിയന്തരവും സദ്യയും കള്ളിപ്പാത്താൽ സാരമില്ല. ചില സ്രീകൾ നെറ്റിക്കും കടക്കണ്ണിനും കയ്യിന്മേലും പച്ചകുത്തും. വിവാഹം മൂന്നുമാതിരിയുണ്ടു. ആണും പെണ്ണും അന്യോന്യം മനസ്സായാൽ ഒരുരാത്രി കൂട്ടത്തിൽനിന്നു അല്ലെങ്കിൽ ഉറവിൽനിന്നു ചുറ്റത്തുപോയി കഴിക്കും. പിറ്റേന്നു തിരികെ വന്നാൽ ജാതിക്കാരെ കണ്ടിട്ടു വിരുന്നുകഴിക്കും. ഇതുകൂട്ടരുടേയും അഹന്നമ്മാർ കോടിവസ്ത്രം കൊടുക്കും. എന്നാൽ വിവാഹമായി. രണ്ടാമത്തേതിന്നു നിലം മെഴുകി ഒരു വില്പം അമ്പും കൂട്ടിക്കെട്ടി നാട്ടി സ്രീപുരുഷന്മാർ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യും. കൂടിയവര അവരുടെ മേൽ അരിയിടും. എന്നാൽ കല്യാണം പൂത്തിയായി. മൂന്നാമത്തേതിന്നു ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. താലികെട്ടണം. വില്പിന്നു നിഴൽഇല്ലാത്ത (ഉച്ച)സമയം ശുഭം. വിധവാവിവാഹമാവാം. മിക്കതും മരിച്ചവന്റെ സോദരനായിരിക്കും ഭർത്താവ. നാമകരണം 4ാംദിവസമാണു. ചെയ്യേണ്ടത ഒരു വൃദ്ധയാകുന്നു. ശവം മറചെയ്യുയാണു. തീയ്യണ്ടാക്കുക ചക്കമുക്കിക്കൊണ്ടാണു. അരണിയാലും ഉണ്ടാക്കും.

ചെമ്പടവൻ (ശെമ്പടവൻ)

തമിഴരാജ്യത്തു ഏരി, കളം, കായൽ, ചുഴ, ഇതുകളിൽ മത്സ്യാപിടിക്കുകയാണു പ്രവൃത്തി. കടലിൽ പോകുകയില്ല. ഇവർ ചുരോഹിതനും താലികെട്ടാനും ചുവ 16ാംദിവസം ശുദ്ധിയാക്കാനും പഞ്ചാംഗബ്രാഹ്മണനാണു. ഇവരിൽ വളരെ ആളുകൾ പുജാരി എന്ന പേർ ഏകക്കുകയും ശിവലിംഗം കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി പൂണന്തൽ ധരിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു. മിക്കപേരും ശൈവരാണ്. ചുരുക്കം വൈഷ്ണവരും ഉണ്ടു. വൈഷ്ണവർ ശൈവസ്രീയെ കെട്ടും മുമ്പു സപണ്ണം ചൂട്ടാപിടിപ്പിച്ചിട്ടു നാവിന്നു മുദ്ര വെക്കയും ചുണ്ണുവചനം (ഓം നാരായണായനമഃ)കൊണ്ടു ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. ചിദംബരത്തു ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു ദിവസം ബിംബം വീഥികളിൽകൂടി പുഴുന്നള്ളിപ്പാൻ ഇവർവേണം.

അതിന്നു പെറിയൊരു സംഖ്യയും ഓരോ പടച്ചോറും അവകാശമുണ്ടു. ക്ഷേത്രസംബന്ധികൾ ഇവയ്ക്കു ഏതാനും ഉപചാരം ചെയ്യുന്നുണ്ടു നിശ്ചയം. ഏഴുന്നൂറ്റത്തു സമയം അറബുയുടെ ബിംബം ഇവരുടെ തെരുവിൽ അല്പം നിർത്തും ഇവർ ചുടവ വഴിപാട് ചെയ്തും ചെയ്യും. പെണ്ണുതിരുണ്ടാൽ മററപലേ തമിഴുമാരികൾ രേപോലെതന്നേയാണു. മാംസം പാടില്ല, മുട്ടയാവാം. വിവാഹസമയം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പല ശുദ്ധസ്ഥപ്രവൃത്തികൾ കാട്ടി കൂട്ടുകയും കടത്തിൽ തപ്പുക എന്ന ക്രിയചെയ്തും വേണം. ഒരു കടത്തിൽ ഏഴു മോതിരം ഇട്ടാ അതിൽനിന്നു സ്ത്രീ മൂന്നെണ്ണം ഏടുത്തു എങ്കിൽ കടിഞ്ഞിൽ കട്ടി പെണ്ണാണു പുരുഷൻ അഞ്ചെണ്ണം ഏടുത്താൽ ആണായിരിക്കും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ കന്നുപുട്ടുന്ന മാതിരികാട്ടണം. ചിലയ്ക്കു വിവാഹസമയം പൂണാരുൽ ഉണ്ടു. ചിലയ്ക്കു ഗർഭം ഏഴാമാസത്തിൽ മുതുകുന്ന വെള്ളംചാരു ക എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ടു.

വൈഷ്ണവർ ശവം ദഹിപ്പിക്കും. ശൈവർ ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കും. ശൂശാനത്തിലേക്കു അഗ്നികൊണ്ടുപോകേണ്ടതു ക്ഷുരകനാണു. തെക്കേ അർക്കാടജില്ലയിൽ മലയന്തർ എന്ന ഉഴരിൽ അങ്കാളമ്മക്ഷേത്രം എന്ന പേരായിട്ടു ഒരു മുഖ്യക്ഷേത്രവും അവിടെ ശൂശാനക്കൊള്ള എന്നൊരു അടിയന്തരവും നടപ്പുണ്ടു. ശിവരാത്രി കഴിഞ്ഞുടനേയാണു ഉത്സവം. അതിന്നു അനേകായിരം ജനംകൂടും. ക്ഷേത്രം ഒരു ശൂശാനത്തിന്നു സമീപമാകുന്നു. ശിലാബിംബത്തിന്റെ മുമ്പിലായിട്ടു ഒരു വലിയ ചുറ്റുണ്ടു അതിന്മേൽ രണ്ടു ചെമ്പുവിഗ്രഹങ്ങളും മുരട്ടു ഒരു ഭണ്ഡാരപാത്രവും വെക്കും. രാവിലെ നേരത്തെ പൂജാരി കളുത്തിങ്ങൽനിന്നു ഒരു അണിഞ്ഞ കടം ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. അതിനെ പൂജിച്ചു ഒരു ആട്ടിനേയും അറുത്തു കടത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ചു പൂജാരി തലയിൽ ഏടുത്തു ഉറച്ചിലോടുകൂടി നൃത്തംവെച്ചുകൊണ്ടു വീഥികളിൽകൂടി ക്ഷേത്രത്തിൽതന്നെ വരും. ഈ സമയമൊന്നും കടം കൈകൊണ്ടു തൊടുകയില്ല. ക്ഷേത്രത്തിൽ ഏത്തിയാൽ മരറാരു പൂജാരി ഒരു തട്ടിൽ അരിമാവകൊണ്ടു മൂന്നു മുഖമുള്ള

ഒരു തലയും മൂന്നു മുഖം ഏഴുതീയ ഒരു കടവും വെച്ചുകെട്ടി എടുക്കും. മുഖം ഒന്നു വെട്ടിച്ചു, ഒന്നു കുറച്ചു, ഒന്നു ചുരുക്കി, ഈ നിറമായിരിക്കും. കണ്ണുകൾക്കുപകരം കോഴിമുട്ടയാണു വാദ്യലോചനത്തോടു കൂടി ഏഴുനുള്ളത്തായി ചുടലയിൽ പോകും. അവിടെ ആട്ടിനെ അറുത്തു, റാക്കുതലായ്കു പുളിച്ചിട്ടു തല വലിച്ചെറിയും. ശിവൻ അറുത്ത ബ്രഹ്മാവിന്റെ തലയാണത്രെ ഇതു. ശവങ്ങൾ ദഹിപ്പിച്ചതിന്റെ സമീപം ശവപ്പെണ്ണിർകൊണ്ടു അഞ്ചു “ത്രക്കപ്പുരപ്പു”ന്റെ മാതിരി ഉണ്ടാക്കും. ഗണപതിയാണെന്ന ധ്യാനം. വഴിപാടായി ഓരോരുത്തൻ പയർമുതലായ്കു വേവിച്ചു, കുപ്പിവള, പെററില, അരിമാവകൊണ്ടു കൈകാൽ മുതലായ അവയവങ്ങൾ ഈവക കൊണ്ടുവന്നതെല്ലാം മേക്കുമേൽ കൂട്ടും. ഉടനൊ കൂട്ടിയവർ മീതെവീണ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു പോകും. അനവധി ആറുക്കു ഉറച്ചിൽ ഉണ്ടാകും. ശവപ്പെണ്ണിർ തിന്നും. അസ്ഥി കിട്ടിയാൽ കടിക്കും. ഈ വെണ്ണിർ വളരെ പാചുക്കുതാണത്രെ. തിന്നാൽ ദേവതോപദ്രവങ്ങൾ മാറും. മച്ചികൾ പ്രസവിക്കും. ചിലർ പ്രാർത്ഥനയാവിട്ടു ശിവന്റെ വേഷംകെട്ടും. ഈ ഉത്സവത്തിന്റെ ഉത്ഭവം താഴെപ്പറയുംപ്രകാരമാണെന്നു പറയുന്നു. ശിവന്നും ബ്രഹ്മാവിന്നും തലപ്പെരുമാറിത്തന്നു. സൗരവരസമയം പാവുതിക്കു ശിവനെ തിരിച്ചറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ശിവൻ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ശിരസ്സുകളിൽ ഒന്നു വെട്ടിക്കുളഞ്ഞു. എന്നാൽ തല ശിവന്റെ കയ്യിന്മേൽനിന്നു വിട്ടില്ല. വിട്ടുതൂവാറും കലപാതകദോഷം പോക്കുവാൻ ശിവൻ പല ലക്കിലും സഞ്ചരിച്ചു. ഒടുക്കം മലയന്തർശ്ശശാനത്തിൽ എത്തി. അവിടെ പല ഭൂതഗണങ്ങളും ശവം ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പാവുതിയും അവിടെ എത്തി. ശിവനെ തിരിച്ചറിവാൻ സാധിച്ചില്ല. അപ്പോൾ കപാലം ചിരിച്ചു ശിവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വീണു. ഭൂതങ്ങൾക്കു ബഹു സന്തോഷമായി. അവർ പല പല സന്ധ്യങ്ങളെ രേ വലിയ പാത്രത്തിലിട്ടു അതിൽനിന്നു രേ മധുരമദ്യം ഉണ്ടാക്കി അതുകഴിച്ചപ്പോൾ ശിവനെ പാപമോചനംവന്നു. ഇതു നിമിത്തം ഉത്സവം.

ത്തിങ്കൽ ശിവന്ന മദ്യം നിവേദിക്കും. ഇതപോലെ ഒരു കമ്മം വാളാജപേട്ടാ എന്ന സ്ഥലത്തും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്.

ചെമ്പോട്ടി.

കമ്മാളരിൽ മീതെ മലയാളത്തിൽ ഒരു കൂട്ടർ. തളിപ്പറമ്പ് ക്ഷേത്രം ചെമ്പുതകിട തറച്ച കലശസമയം ശ്രീകോവിലിൽ നിന്ന ഒരു ചെമ്പോട്ടി അവന്റെ പണി അവസാനിച്ചു പുറത്തു വന്നു. ശുദ്ധം മാറി എന്നായി. അപ്പോൾ അശരീരി വാക്കുണ്ടായി അന്ന മുതൽ അശുദ്ധിയില്ല.

ചെറു മൻ.

ചുലയൻ, കണക്കൻ, റൊളൻ, ഏറാളൻ, കൂടാൻ ഇങ്ങിനെ ജാതിയുണ്ട്. കൂടാൻ മിക്കതും വളളവനാട്ടാണ്. ഏറാളൻ പാലക്കാട്ടു വളളവനാട്ടു. ആലൻ, പറമ്പൻ ഇങ്ങിനേയും ജാതിയുണ്ട്. ആകെ 37 ആണത്രെ. തിരുവാങ്കുറിൽ അയ്യരയജമാനൻ എന്ന ഒരുവനുണ്ട്. അവന്റെ പുത്രിയായ ചുലയരാജാക്കന്മാരായിരുന്നുപോൽ. ഒരിക്കൽ ഒരു ചുലയനും ചുലച്ചിയും അനന്തൻകാട്ടിൽ പാത്തിരുന്നു. ഒരു നാൾ ഒരു കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടു പോന്ന നോക്കുമ്പോൾ ഒരു കുട്ടി നിലത്ത കിടക്കുന്നതും ഒരു സപ്പം അതിനെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. വിസ്മയിച്ചു എടുത്തുകൊണ്ടുപോന്ന തന്റെ കുട്ടിയെപ്പോലെ വളർത്തി. രാജാവ കേട്ടപ്പോൾ കുട്ടിയെ കണ്ട സ്ഥലത്തു ഒർ ക്ഷേത്രം നിർമ്മിച്ച ശ്രീചന്ദനാടനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തു മുഖ്യ ഒരു ചുലയൻ രാജാവായി വാണിരുന്നു എന്നു ഇന്നും ചുലയൻ പറയുന്നു. ഇറയൻ പൂണോരു ജാതിയുണ്ട്. അവർക്കു ഇറവരെ അടുത്തവരാം എന്നു അർത്ഥം. 1792-ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഭരണം മലയാളത്തിൽ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു പരസ്യം ഉണ്ടായി അടിമഗ്രാഹരും പാടില്ലെന്നു. ചെറുമക്കളെ നികുതിവാക്കിക്കു വീറ്റിരുന്നു. ആ നടപടി 1819-ൽ നിർത്തി. സർക്കാർ ഭൂമികളിലെ ചെറുമക്കളുടെ നികുതി ഉറപ്പിക 927-13-0 ഉണ്ടായിരുന്നത 1836-ൽ വിട്ടു. ഇവരെ വിധികടത്തിനു ജപ്തിചെയ്തു വിൽക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചിശീമയിൽ വിളക്കുത്തലവൻ, മണ്ണാൻ, പാണൻ,

വേട്ടവൻ, പറയൻ, നായാടി, ഉള്ളാടൻ, മലയൻ, കാക്കര, ഇവരുടെ ചോർ ചുലയൻ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. തെക്കോട്ടു അവർ ബ്രാഹ്മണന 90-ം നായക്ക് 64-ം അടി വഴി തിരിയണം. ഇവരിൽ താണവക്ക് കൃമേണ ചുരുങ്ങും. പറയൻ, നായാടി, ഉള്ളാടൻ ഇവരെയും നായന്മാർക്കു മാറും തീണ്ടലുണ്ട്. ചുലച്ചെറുമാൻ ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കും. ചിററൂർ താലൂക്കിൽ കണക്കുചെറുമാൻ തൊട്ടാൽ ഇറച്ചെറുമാൻ 7-8 അടി അടുത്താൽ കൊങ്ങുചെറുമാൻ അട്രുദ്ധമാകും. അവന ചുലച്ചെറുമാൻ, പറയൻ, വേട്ടവൻ ഇവര അത്ര അകലെ നില്ക്കുന്നതാണു. ചുലയനും വേട്ടവനും തമ്മിൽ അടുത്താൽ രണ്ടാളും കുളിക്കുന്നു. നായാടിയെ തൊട്ടാൽ ചെറുമാൻ 7 കുളത്തിൽ കുളിക്കണം ഒരു വിരലിനേൽനിന്ന അല്പം രക്തം കുളയുകയും വേണം. ചുലയന്റെ തൊടിയിൽ കടന്ന പോയാൽ ബ്രാഹ്മണൻ പൂണൂൽ മാറി പഞ്ചഗവ്യം സേവിക്കണം. പററ പശുവിനെ തൊട്ടാൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്കിലെ ചുലയൻ 8 ദിവസം പട്ടിണി കിടക്കണം. കള്ളം എളുപ്പീതും മാത്രമെ പാടുള്ളൂ. ഭായ് പ്രസവിച്ചാലും ഇങ്ങിനെതന്നെ.

മലയാളത്തിൽ 1871-ൽ 99,000 ചെറുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. 1881-ൽ 64,735 മാത്രം. മരണത്തിൽ അധികം ജനനമാകയാൽ 40,000 ആൾ കൂടി വേണ്ടതായിരുന്നു. കമ്മിഷ മുഖ്യകാരണം മുസൽമാൻമതത്തിൽ ചേർക്കൽതന്നെ. കല്യാണത്തിങ്കൽ പ്രധാനം പുരുഷന്റെ സോദരിയാകുന്നു. ചെണ്ണിന്റെ വില കൊടുക്കേണ്ടതും അവളെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടതും ഇവളാകുന്നു. അച്ഛനമ്മമാരുടെ സമ്മതം ആവശ്യമാണ്. അന്യോന്യം പോയി വരുന്നു. ആ സമയം കഞ്ഞി കുടിക്കണം. കുടിക്കും മുമ്പെ കഞ്ഞിയിൽ ഒര പണം ഇട്ടും ഇത സമ്മതസൂചകമാകുന്നു. കല്യാണത്തിന്ന ആണു ചെണ്ണും ഏകകലനകളിക്കും. ചെണ്ണ പുരുഷന്റെ ചുരക്കുൽ എത്തിയാൽ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കണം അയ്യോ എന്റെ വിധി ഇതാണല്ലോ എന്നായിട്ട്. ഒര അമ്മിക്കുല്ലിനേൽ കാൽ വെക്കയും വേണം. ചെണ്ണ തിരണ്ടാൽ 7 ദിവസം പ്രത്യേകം ഒര ചുര വെച്ചുകെട്ടിയതിലായിരിക്കണം. ചോർ ദൂരത്ത കൊ

ണ്ടവെച്ചുകൊടുക്കും. ചുരുക്കം അവന്റെ അച്ഛന്റെ കല്യാണത്തിൽ വിവാഹം ചെയ്യാം. അമ്മയുടെ കല്യാണത്തിൽ വഹിയ്ക്കാം. ചിലേടത്തു കല്യാണം തിരളുംമുമ്പേണം. ഇല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിനെ ആട്ടി ചുറ്റത്താക്കും ചാള അകവും ചുറ്റവും ചാണകം കൊണ്ടും മണൽകൊണ്ടും ശുദ്ധിചെയ്യും. എന്നാൽ പെണ്ണു ജാതിഭ്രഷ്ടയായി. പണ്ട അവളെ ഒരു വളച്ചവനെ കൊടുക്കും അവൻ അവന്റെ മകനെകൊണ്ടുകെട്ടിക്കും. അല്ലാത്തപക്ഷം വിൽക്കും. കൊച്ചിയിൽ അവനെ വേണ്ടാ എന്ന തോന്നിയാൽ ചിലവായത വാങ്ങി ആക്കെങ്കിലും കൊടുക്കാം. മൂത്ത ആണു്കൂടി തള്ളയുടെ “തമ്പുരാന” ആണു്. ചിന്നേഞ്ഞ കുട്ടികൾ ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ തള്ളയോടുകൂടി ഇരിക്കും. പണി ഏടുക്കാൻായാൽ അച്ഛന്റെ “തമ്പുരാന്റെ” അടുക്കേക്കു പോകും. ചിലേടത്തു രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടി ചുരുക്കം സ്ത്രീയുടെ ചാളയിൽ പെല്ലും. പെണ്ണിനു കോടിവസ്ത്രവും 12 പണവും കൊടുക്കും അന്നു മുതൽക്കു അവൻ ഭർത്താവായി. എന്നാൽ “മാഗലം” കഴിഞ്ഞ കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുകയുള്ളു. “മാഗലത്തിനു” ചുരുക്കം സ്ത്രീയുടെ ചാളക്കൽപോയി അവളുടെ ആങ്ങളക്കു മധുരദ്രവ്യം കൊടുക്കണം. പന്തലിൽ വിളക്കുവെച്ചു അരികൂട്ടി ആണം പെണ്ണും അതിന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കണം. കൂടിയവരിൽ ഒരുവൻ ഏഴുനീറ്റിട്ടു ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യും. പതിവുതാഡമ്മത്തെകൊണ്ടും കളവു, ചതി, വൃദ്ധിചാരം ഇത്യാദികളുടെ ദോഷത്തെപററിയും. ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ബഹു ഏളുപ്പമാണു്. വാങ്ങിയ ദ്രവ്യം പെണ്ണിനു മടങ്ങിക്കൊടുക്കണം. ചില ദിക്കിൽ പെണ്ണിന്റെ തള്ള കല്യാണസമയം അടുക്കെ പോയിക്കൂട്ടാ അവൾ അശുഭമാക്കുമത്രെ. കൊച്ചി, കണയനൂർ ഈ താലൂക്കുകളിൽ ചുരുക്കം സമുപായക്കാരനായ ഒരുവനെകൂടെ കൂട്ടണം. അവര തമ്മിൽ കൈകൊടുക്കും. മേലിൽ അവര തമ്മിൽ ശബ്ദ പാടില്ല. ചങ്ങാതിക്കു മററവന്റെ ചാളയിൽ ഏതസമയവും പെല്ലാം. ഭായ്യയുടെമേൽ ഇവനെ അല്പം ചില അവകാശമില്ലെന്നു ശങ്കാം. ചുളികുടി 7ാംമാസത്തിൽ ആണു്. “ബലിക്കുളം”യും വേണാം. പൂക്കുല പൊട്ടിച്ചു നോക്കിട്ടു

മന്ത്രവാദി പറയും കട്ടി ആണോ ചെണ്ണോ കട്ടി ജീവിക്കുമോ
 കല്പായുസ്സോ എന്നും മറ്റും. പ്രസവിച്ചാൽ 7-ാംദിവസം കട്ടി
 ചു ശുദ്ധമാകും. ഈ ഏഴുദിവസം അച്ഛൻ അരികൊണ്ടുണ്ടാക്കി
 യത യാതൊന്നും ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. കള്ളം പലഹാരവും മാത്രം
 ആവാം. പാലക്കാട്ടിൽ ചുല ചത്ത. കാരകുത്ത ആറാമത്തെ
 യൊ ഏഴാമത്തെയൊ വയസ്സിലാണ്. പറയുന്നതായി സംസ്കൃത
 ങ്ങായാൽ ജാതിഭ്രഷ്ടയായി. ചെറുമനുഷ്യാളാണെങ്കിൽ നല്ല
 അടി. അവനാൽ ഗർഭമുണ്ടായിപ്പോയാൽ അവൻ കെട്ടണം. ഒരു
 ഭാര്യയുള്ളവനെ ഭർത്താവുള്ളവളോട് രഹസ്യം ഉണ്ടായാൽ രഹ
 സ്യക്കാരനെ നോക്കത്തരം അടിയും പഴയു. സ്ത്രീക്കു തണ്ടാൻ ഒരു
 ഏളന്നീരിന്റെ വെള്ളം കൊടുക്കും അത കടിച്ചാൽ പാപം
 നീങ്ങി. അവളുടെ ഭർത്താവ അവളെ പരിഗ്രഹിക്കും അല്ലെങ്കിൽ
 അവൾ വേറെ ആരെ ഏങ്കിലും കെട്ടും. അവളുടെ അച്ഛനും പി
 ശുണ്ട. കൊച്ചിശ്മിയുടെ വടക്കെ ഭാഗങ്ങളിൽ ഒരു നടപ്പുണ്ട
 ഒരു ചെറുപ്പക്കാരത്തിയെ കെട്ടികൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവൾ അ
 ചനമ്മമാരുടെ അറിവോടുകൂടി ഒന്നോ രണ്ടോ പുരുഷന്മാരോടുകൂ
 ടി രമിക്കണം. അതിൽ ഒരുവൻ പിന്നെ കല്യാണം ചെയ്യും
 എന്നാൽ ഈ ഉളിസ്ഥവ തൽക്കണം നിർത്തും.

ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണു. കുഴി മൂടി തലക്കല്ലും നട്ടക്കും
 കാൽക്കല്ലും ഒരൊ കല്ലുനാട്ടും. അന്നേത്തെ ദിവസം ശേഷക്കാർ
 പട്ടിണി ഇടണം. പിറ്റേന്ന ഒരുക്രിയയുണ്ട ഒരൈക്കുഴി നെല്ലും
 അത്ര അരിയും കൂട്ടികലന്ന് അതുകൊണ്ട രണ്ട കൂമ്പലുണ്ടാക്കും
 ഒന്നിന്മേൽ നാലമുക്കാലും മറ്റേതിന്മേൽ ഏട്ടമുക്കാലും അവിടെ
 കൂടിയ സംബന്ധികൾ വെക്കണം. ആദ്യം പറഞ്ഞത മരിച്ച
 വന്റെ ശേഷക്കാക്കാണ്. മറ്റേതിൽനിന്ന നാലെണ്ണം ഹാജര
 ഉള്ളതിൽ നാല ചാണ്. പരക്കും. അവര ഒരുത്തൻ കിഴക്കുനി
 ന്ന ഒരുത്തൻ പടിഞ്ഞാറുനിന്ന ഇങ്ങിനെ നാലഭാഗങ്ങളാണിന്ന.
 വന്നവരായിരിക്കണം. കുഴിച്ച നാല മൂപ്പൻ ഏട്ടക്കും ചുലകളി
 അടിയന്തരം 13-ാം ദിവസമാകുന്നു. അന്ന മന്ത്രിയേണം. അത,
 ചുട്ടിട്ടി എല്ലാവരും കുറേക്കൂടി നിന്നണം. ഇത അശുദ്ധിപോകുവാ

നാണ. വഴിയെ മത്സ്യം ധാരാളമായി തിന്നാം. ശുശ്രൂണത്തിൽ ബലിയും മറ്റും ഉണ്ട. വഴിയെ ശവത്തിന്റെ നെഞ്ചെ തട്ടുന്നവരെ ഒരുക്കോൽ കീറപ്പെട്ടു താത്തണം. കള്ളാടി പാടണം. സ്പ്രിങ്ക്ലറുകൾ എല്ലാം ഇരുട്ടായിരുന്നു യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നും മറ്റുമാണു പാട്ടിന്റെ താല്പര്യം. പോർത്തുപോർ മുൻ പറഞ്ഞ കോൽകള്ളാടി എടുത്തുകൊണ്ടുപോയാ. മടങ്ങിവന്നാൽ കള്ളാടിക്കു ദേച്ചിൽ ഉണ്ടാകും. പ്രേതം അവന്റെ ശരീരത്തിൽ കടന്നുകൂടി എല്ലാം സന്തോഷമായി എന്നും വ്യസനിച്ചത മതി എന്നും ചിലപ്പോൾതന്നെ സ്തുതിക്കുകയും തന്നെ പൂജിക്കുകയും വേണമെന്നും കല്പിക്കും. ചെറുമക്കൾക്കും ചുവയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ ചിലകാലം 13-14 ദിവസം ഒന്നായി പ്രവൃത്തി നിർത്താൻ കഴിവുണ്ടാകയില്ല അപ്പോൾ നെല്ലും ചാണകവും കൂടികലന്ന് ഒരു ഉണ്ടയാക്കി രേചാനിയിൽ ഇട്ടു വായ കെട്ടി ഒരേദത്ത സൂക്ഷിക്കും. എന്നാൽ ചുവയില്ല. വഴിയെ സാവകാശമുള്ളപ്പോൾ ചാനി തുറന്നാൽ തൽക്ഷണം ചുവബാധിക്കും. നാല്പതദിവസം നിലകൂടുകയും ചെയ്യും. തിരുവാക്കൂറിൽ ഒരു കൊല്ലം തലനീട്ടി ദീക്ഷിക്കും. അവിടെ വൃദിചാരം പണ്ടു കഠിനകുറമായിരുന്നു. പെണ്ണു എണ്ണയിൽ കൈ മുക്കുന്നു ആണിന പിഴയായിരുന്നു ഒരശിക്ഷ, ഒത്താവുള്ള സ്ത്രീയോടാണു വൃദിചാരമെങ്കിൽ 336 ചക്രം അല്ലാത്തതാൽ 64 ചക്രം അതിന്നു ചുറമെ ജാതിയിൽനിന്നു നീക്കം.

ജ്ഞാളി.

ഗണ്ഡാംജില്ലയിൽ തോൽകൊല്ലുന്നവരാണ് ജ്ഞാളി. ചക്ഷുജ്ഞാപോൾ കൃഷിയും കൂലിപ്പണിയും ഉണ്ട. വിവാഹം തിരണ്ടിട്ടും ആവാം. ചുരോഹിതൻ സാത്താനിയാണ്. ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കും. മദ്യം സേവിക്കും. മരിച്ചാൽ കഴിച്ചിടലാണ്.

ജാതവ്യ.

മലകളിൽ വസിക്കുന്നവരുടെ ഭാഷയാണ്. നാട്ടിൽ പാക്കുന്നവരുടേതല്ല. വിവാഹം എപ്പോഴെങ്കിലും ആവാം. അഹരന്റെ മുമ്മകളുടെ മേൽ അവകാശം ഉണ്ട. വിധവകൾ

ക്കും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർക്കും വിവാഹം ചെയ്യാം. ബ്രഹ്മന്റെ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടാം. ശവം പതിവായിട്ട് മറചെയ്തയാണു. എന്നാൽ വിഷംതീണ്ടി 'മരിച്ചവരെ ദഹിപ്പിക്കുയാണത്രെ.. പുല മൂന്നദിവസം. വഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ വീടത്തോറും പിതൃപുജയുണ്ടു. കോഴിയേയൊ ആട്ടിനേയൊ അറുത്ത മാംസവും അന്നു ഉണ്ടാക്കിയതിൽ കരെ ചോറും പുരപ്പറത്ത കൊണ്ടുചോയിവെക്കും. ഇരുപതുവഷമൊ മറെറാ കൂട്ടമ്പോൾ ജാതിക്കാർ എല്ലാം ചേർന്നു രേചനിയേയൊ പശുവിനേയൊ വിലക്കുവാങ്ങി അറുക്കും പിതൃക്കൾക്കായിട്ട്.

ജാലാരി.

ഗഞ്ചാം, വിശാഖപട്ടണം ജില്ലകളിൽ മീൻചിട്ടത്തും, പല്ലങ്കി എട്ടക്കൽ, കൃഷി ഇതുകൾ പ്രവൃത്തി. വിധവെക്കു ഭർത്താവിന്റെ അനുജനെമാത്രം വിവാഹംചെയ്യാം. കല്യാണം മൂന്നു ദിവസം നില്ക്കും. രണ്ടാംദിവസം മണവാളൻ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അവളുടെ അമ്മാമ്മൻ മേകയിൽകുടത്തിൽ ശുദ്ധവെള്ളവും മറേറതിൽ ചക്കരവെള്ളവും ആയി വാതുക്കൽ നില്ക്കും. ചക്കരവെള്ളക്കടം മണവാളൻ പിടിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ പിഴയുണ്ടു. താലികെട്ടുക രാത്രിയാണു. ഈ വരവിൽ ഒരു വൻ ഒരു കാവടിയുടെ ഒരുതലക്കൽ മരകൊട്ടയും മറേറതലക്കൽ ഒന്നൊ രണ്ടൊ പൂച്ചയേയുംകൊണ്ടു നടക്കണം. മറുളളവർ ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇത നിന്നുതുടങ്ങി. വിവാഹം എപ്പോഴും ചെറുപ്പത്തിലാണു.

ജ്യ. (യഹൂദൻ.)

കൊച്ചിനഗരത്തിന്നു സമീപം മുഖ്യതാമസം. കുറുത്തതും വെളുത്തതും രണ്ടുണ്ടു. കുറുത്തകൂട്ടര നാട്ടുകാർ യഹൂദമതം വിശ്വസിച്ചു ചേർന്നവരാണെന്നു പറയുന്നു. അല്പ തങ്ങളാണു ആദ്യം പുരാജ്ഞാനിന്നവന്നതു എന്നു അവരും പറയുന്നു. വെളുത്തവർക്കു വിവാഹം തൊയറാഴ്ചയാണു. മററവർക്കു ചൊവ്വാഴ്ച സൂര്യാസ്തമനത്തിന്നു ശേഷമാണു. ബഹുഭായ്യാതപം വിരോധമില്ലെങ്കിലും ഏകഭായ്യാത പമാണു സാധാരണ. കല്യാണം ഏഴദിവസമുണ്ടു.

എന്നാൽ കുറഞ്ഞപ്പോൾ 15 ദിവസം കൊണ്ടാടും. വിവാഹത്തിനായി പള്ളിക്കുപോകുമ്പോൾ മണവാളന്റെ പെങ്ങളെങ്കിലും മനറവല്ല സംബന്ധി എങ്കിലും കന്യകയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരതാലികെട്ടണം. വിവാഹം ടുപ്പുലമാക്കാം. അതിന്നു സ്രീധനം മടങ്ങിക്കൊടുക്കണം.

ശവം മറച്ചെഴുതാകുന്നു. തൃസ്ത്രന്മാർ ഞായറാഴ്ച “അന്നു ഭൂതായം,” മുസൽമാന പെള്ളി, യഹൂദർക്കുശനി. സാക്ഷാൽ യഹൂദന്മാർ അന്ത്യമതത്തിൽനിന്നു വിട്ട യഹൂദരായവരുമായി വിവാഹസംബന്ധം അനുവദിക്കയില്ല. എന്നാൽ ജ്ഞാനസ്നാനംപോലെ ഒരക്രിയയുണ്ട്. അത കഴിച്ചാൽ ഈ അയോഗ്യത തീരുമെന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പക്ഷമുണ്ട്.

ജൈനൻ.

1891-ൽ മദ്രാശിസംസ്ഥാനത്തിൽ 25,716-ാം 1901-ലെ കാനേഷുമാരിപ്രകാരം ജൈനരിൽ 13,578-ാം ഉണ്ടായിരുന്നു. ജൈനബ്രാഹ്മണൻ, ജൈനക്ഷത്രിയൻ, ജൈനഗൌരഡൻ, ജൈനപെള്ളാളൻ, ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ ജാതിഭേദം ജൈനർ ചിലർ അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കാലം ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ മുഖ്യ ജൈനസ്ഥാനം മൈസൂരിൽ ശ്രാവണ (ശ്രമണ?) ബലഗോല എന്ന സ്ഥലമാണ്. ഈ പട്ടണം രണ്ടു കുന്നുകളുടെ അടിയിലാണ്. അതിൽ ഒന്നായ ഇന്ദ്രബെട്ടായുടെ ശില്പിൽ രേഖിലാത്രപമുണ്ട്. അത ഗോമത്തേഗപാർ അല്ലെങ്കിൽ ഗുമട്ടാ, അല്ലെങ്കിൽ ഗോമത രാവന്റെറതാണ്. മുചതനെ അവിടെ ഇണ്ടായിരുന്ന ഒരു ശില കൊത്തിബിംബമാക്കിയതാണെന്നു കാണുന്നു. രൂപം നഗ്നമാണ്. വടക്കോട്ടു നോക്കിനില്ക്കുന്നു. തുടക്കമേല്പെട്ട യാതൊരു ആശ്രയവും ഇല്ല. അതുവരെക്കു ചുറ്റുകൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നു സ്കൂപ്പർമാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു എന്നുമുള്ള ഭാവത്തിലാണ്. രണ്ടു കാലിന്മേലും രണ്ടുകയ്കും മുതിരിവള്ളി ചുറ്റി ചുമലിൽ കായയും പൂവും ആയി കലാശിക്കുന്നു. ചീരം വികസിച്ച താമരപ്പൂവിന്റെ ഭാഷയിൽ കൊത്തിയതാണ്. തലമുടി ചുരുണ്ട ജടയായിട്ടാകുന്നു. കാതുകളുടെ ദ്വാരം വളരെ വലുതും. വിഗ്രഹത്തിന്റെ

ഉയരം 57 ഫീറ്റാണെന്ന പറയാം. 60½ എന്നും 70½ എന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഇത്രവലിയ വിഗ്രഹം ലോകത്തിലില്ല. തെക്കേകുന്നടത്തിൽ കാക്കാൽ, വേന്തർ ഈ പട്ടണങ്ങൾക്കു ചുറ്റത്തു കുന്നുകളിനേലും ഈ തരം വിഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ട്. കാക്കാലിലേതും റെറക്കല്ലാണു്. അതു ക്രിസ്തുവു 1431/32-ാമാണ്ടിൽ ജൈനന്റെ ചുറ്റുമായ വീരപാണ്ഡ്യൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതാണു്. ബിംബം പണിതീർത്തിന്റെശേഷം അതു ഉരുക്കിന്റെ ചക്രമായ 20 വണ്ടി മണിന്റെചിന്നാലെ മണായി നിർത്തി ത്രിപുണ്ടിയിൽപ്പോലെ) ഓരോന്നിനേൽ പതിനായിരം നാളികേരം ചൊട്ടിച്ചതിൽപിന്നെ ഭക്തന്മാരായ ചുരുക്കം കുന്നിന്റെ മുകളിലേക്കു വലിച്ചുകയറ്റി എന്നായി ചൊല്ലുണ്ട്. ബലഗൊലായിലെ വിഗ്രഹത്തെ ഉണ്ടാക്കിയ കൽക്കുഡാ എന്നവനോടൊന്നി ഒരു കഥയുള്ളതു താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമാകുന്നു. കാക്കാലിലെ രാജാവായ ബൈരനാസുഡാ കൽക്കുഡാ എന്ന ശില്പാശാരിയെ വരുത്തി ഒരുഗോതമസ്വാമിബിംബം ഉണ്ടാക്കിച്ചു. അതു അയ്യായിരം പേർ ചൊത്തിച്ചിട്ടും ചൊത്തിയില്ല. കൽക്കുഡാ തന്റെ ഏടത്തെ കയ്യു പോടെഇട്ടിട്ടു ബിംബത്തെ ചൊത്തിച്ചു പീഠത്തിൽ വെച്ചു. എന്നാറെ രാജാവോട പറഞ്ഞു ഏന്റെ ശമ്പളവും സമ്മാനങ്ങളും തരണം. വീടവിട്ടു ഇവിടെവന്നിട്ടു 12 സംവത്സരമായി എന്നു. രാജാവു കൽക്കുഡാ എന്തി ഒരുരാജ്യത്തുപോയി പണി ചെയ്യാനായെന്നു് ഇല്ലെന്നും പറഞ്ഞു ഏടത്തെ കയ്യും വലത്തേകാലും ചേർത്തിട്ടു. കൽക്കുഡാ അവിടുന്നുപോയി വേന്തരിലെ രാജാവിനെ കണ്ടു. കാക്കാലിലെ ബിംബത്തേക്കാൾ രണ്ടു മൂന്നു ഉയരം അധികമുള്ള വിഗ്രഹം കൊത്തി. ജൈനൻ യജ്ഞോപവീതമുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണൻ തങ്ങളേക്കാൾ താഴെയാണെന്നാണു് ഭാവം. യാതൊരു ജന്തുക്കളേയും കൊല്ലുകയില്ല. ചിലേടങ്ങളിൽ ഭൂതങ്ങളെ വന്നിടുന്നുണ്ട്. അവിടേയും ലോഹങ്ങളാൽ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി ബലികൊടുക്കുകയേയുള്ളൂ. പറയുമെ അടുത്താൽ കളിച്ചു പൂണൂൽ മാറുന്നു. സാധാരണ നായനാർ എന്ന വിളിക്കുറാവു, ചെട്ടി, ദാസൻ, മുതലിയാർ, എന്നും ഉണ്ട്. ചുനജ്ജര

ത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ട്. ബഹുജനങ്ങളുടെ അവസാനം നിവ്വാ
ണമാണ്. നിവ്വാണം സിദ്ധിച്ചവർ 24 ഉണ്ട്. അവർ പേർ
തീർത്ഥംകരന്മാർ എന്നാകുന്നു. ശിവരാത്രിയും ദീപാവലിയും അ
നുഷ്ഠിക്കും. പക്ഷെ കാരണം പറയുന്നത ആ രണ്ടു ദിവസങ്ങളി
ലാണ് ആദ്യത്തേയും ഒടുക്കത്തേയും തീർത്ഥം കരന്മാർ നിവ്വാണം
സിദ്ധിച്ചത എന്നാണ്. അങ്ങിനെതന്നെ ചൊങ്ങൽ, വിദ്യാരംഭം
ഇതും ആചരിക്കും. പ്രാണിഹിംസ വന്നുചെയ്തെങ്കിലൊ എന്ന
ശങ്കിച്ചിട്ട രാത്രി ക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യും, പാൽ കുടിക്കുകയും
കുടിക്കുന്നത ശീലകൊണ്ട അരിച്ചിട്ടെ കുടിക്കുകയും ഇതിനോടു ചുട്ട
ചുണ്ണാമ്പു ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും. ജൈനർ ലെന്തകിതം, വൈദി
കതം ഉണ്ട്. വൈദികർ മൂന്നു തരം, 1 അർച്ചകൻ, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ
ശാന്തി, 2 അന്നം അല്ലെങ്കിൽ അന്നപ്പുതി, അന്നപ്പുതിക്കു വിവാ
ഹം ചെയ്യാം. 3 നിവ്വാണി അല്ലെങ്കിൽ മുറി ഇവർ ബ്രഹ്മചാരി
കളാണ്. സ്ത്രീകൾക്കും ദൈവശ്രമമുണ്ട്. പേർ ആയുധംഗനാ.
ഇവർ ചിലപ്പോൾ കന്യകമാരായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഭർത്താവി
നെ വേണ്ടാ എന്നവെച്ചവരായിരിക്കും. ഇവരും നിവ്വാണികളും
തല കെട്ടരുതെന്നാണ്. വിവാഹം തിരണ്ടതിന്റെ ശേഷവും
ആവാം. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. എങ്കിലും മദ്യപാനം
വിധവ തലമുടി ഏടുക്കേണ്ടാ. മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കു നടപ്പു. ആ
ശൗചം 12 ദിവസം. ചെറുകുട്ടികൾക്കു യജ്ഞോപവീതമില്ലെന്നി
രിക്കിലും അത ധരിക്കുന്ന മന്ത്രം ഉപദേശിക്കും. അതിന്നു ആൺ
കുട്ടികൾക്കുള്ളപ്പോലെ സകല ചടങ്ങും ഉണ്ട്.

ജോഗി (യോഗി)

ഒരു കൂട്ടം തെലുങ്കു ചിട്ടക്കാരാണ്. പാമ്പിനെ പിടിക്കാൻ
സമർത്ഥരാകുന്നു. മുതല, പുച്ചു ഇവയെ ഭക്ഷിക്കു തിന്നും. തമിഴ്
രാജ്യത്തു തോട്ടി, കൊറവൻ, ഒട്ടൻ, എന്നും പേർ പറയും. വിധ
വകൾ വൃദ്ധിചാരിണികളാണ്. പാതിവ്രതം തെളിയിപ്പാൻ ഒരു
കുടം ചാണകവെള്ളം കുടിക്കണം. ഒരുത്തന്റെ മേൽ വൃദ്ധിചാ
രം തെളിഞ്ഞാൽ പിഴ കൊടുപ്പാൻ ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു അ
മ്മിക്കല്ലും തലയിൽ ഏറ്റി ഒരു ഫല്ലോംഗ് ദൂരം നടക്കണം. മം

ഗല്യസൃത്രം കെട്ടാൻ മണവാളൻ ചെണ്ണിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ അവളുടെ ഭാഗക്കാർ തടുക്കും. വക്കാണവും പണം കൊടുക്കലും കഴിഞ്ഞെ വിടുകയുള്ളു. താലികെട്ടുന്ന സമയം സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ അമ്മി, അമ്മിക്കട്ടികളിന്മേൽ ഇരിക്കുന്ന നട്ടപ്പം ഉണ്ടു. അവരെ അപരരുടെ അമ്മാമ്മന്മാർ ചുമലിൽ എടുത്തു നട്ടുക്കുന്നു. തിരണ്ടു ചെണ്ണിനെ ഒരു കടലിൽ കെട്ടി പാപ്പിക്കും. ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണു എങ്കിലും അഗ്നി കൊണ്ടുപോകും. തല ഒരു ഭാഗത്തേക്കു ചരിച്ചിട്ടുതൊ കുഴിച്ചിടുക. ശവത്തിന്റെ വായിൽ ഒരു പണം ഇടും. ചില വസ്ത്രത്തിൽ ശവത്തിന്റെ കക്ഷത്തു ഒരു കോഴിക്കുട്ടിയേയും അല്പം ഉപ്പും വെക്കും. ഭായ്യയുടെ ശേഷക്രിയ ചെയ്യുന്ന ഭർത്താവ അവസാനദിവസം കുളിക്കുന്ന സമയം അവന്റെ അരഞ്ഞാണു ചരട മറ്റൊരു വിധൂരൻ അറക്കുന്നു.

ഡമ്മർ.

കമ്പത്തിന്മേൽ കുളിയും ചെപ്പടിവിളയും മറ്റും പ്രവൃത്തി. വിധവാവിവാഹം ധാരാളം. അനേകഭായ്യാത്ഥവും. സ്ത്രീകൾ വൃദ്ധിചാരിണികളാണു. പത്താൽ കുഴിച്ചിടുകയാണു. ചുല പോക്കുന്നദിവസം കാക്കക്കു ബലി കൊടുക്കും. പോക്ക്, പുച്ചു, കാക്ക, സപ്പം, ഇവകളെ എല്ലാം തിന്നും. ഇവക്ക് ആന്ത്രപായു, വാതം, രോഗങ്ങൾക്കു സപ്പം, തേരും മുതലായവകളുടെ വിഷത്തിന്നു മരുന്നുണ്ടുതൊ.

ഡോംഗദാസരി.

ഒന്നാന്തരം കുളന്മാരാണു. ചുമ തുരക്കാൻ സമയംന്മാർ. കുട്ടികൾക്കു തള്ള കക്കൻ ചാപ്പിക്കും. സ്ത്രീകൾ വൃദ്ധിചാരിണികൾ ആണു. എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണൻ, ലിംഗാകെട്ടി, മഹാരാഷ്ട്രൻ ഇങ്ങിനെ ചിലരോട സാഗരം ചെയ്താൽ നാവിന ചൂടുവെച്ചു ജാതിയിൽ ചേക്കും.

തണ്ടാപ്പലയൻ.

തെക്കേമലയാളത്തിലും കൊച്ചിയിലും ചുലയരിൽ ഒരു ചെറിയ കൂട്ടമാണു. ഇവർ പലെ ഇല്ലക്കാരായിട്ടാണു. ചന്തകളിൽ പോയിക്കൂട്ടാ. അകലെ നിന്നുകൊണ്ട സാമാനങ്ങൾ വിൽക്കു.

കയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യണം. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പും വിവാഹം നടപ്പുണ്ട്. ചെണ്ണിന്റെ ഏഴാമത്തെയോ ഏട്ടാമത്തെയോ വയസ്സിൽ ഒരു പ്രത്യേകകൃിയ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതവരെ കഴുത്തിൻ കൂമ്പാളയെ വസ്ത്രമായിട്ടുള്ളു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഭർത്താവിന്റെ മാടത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ചെണ്ണിന്റെ അമ്മാമൻ അവളെ ഭർത്താവിന്റെ അമ്മാമന എല്ലിച്ചു കൊടുക്കണം. ഇവ ക്കു മക്കത്തായമാണ്. വൃദിചാരം, മോഷണം, മുതലായ വിസ്തരിപ്പാൻ ജാതിസഭയുണ്ട്. എല്ലാവരും ഏതാണ്ടു തുല്യന്മാരാണ്. മേലധികാരിയായിട്ടു ഭരത്തനിലു. കൂട്ടത്തിൽ അപമൃത്യു ഉണ്ടായാൽ ഭരത്തനെ ഒരു കഴി കഴിച്ചു അതിൽ നിർത്തിട്ടു മറ്റൊരുത്തൻ കയ്യിലൊരു വാളും കോഴിയുമായി വൃട്ടം കത്തിച്ചു കഴി മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വെക്കും. ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂറ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കഴിയിൽ ഇരുനമ്പൻ ചുരുത്തു വന്ന തെല്ലു ദൂരെ പോയി ചില കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യും. ഇവർ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്നു കെട്ടിച്ചു കാൽനാഴിക അകലെ നില്ക്കണം. പാണ്ഡവന്മാർ ഇവക്കു ഇഷ്ടദേവന്മാരാണ്. അവരെ അഞ്ചു തമ്പുരാക്കൾ എന്നാണു പറയുക. അവർ കഴിച്ചിട്ടുകയാകുന്നു. കൂടത്തിൽ വെള്ളവുമായി മകനോ മരുമകനോ പ്രദക്ഷിണം വെക്കയും കടം ഏറിഞ്ഞുടക്കയും ഇവക്കുണ്ട്. ദിവസേന അവിടെ പോയി ഏറ്റവും കറുകയും കൂട്ടി ബലി ഇടണം. പതിന്നാലാംദിവസം അവൻ എണ്ണ തേച്ചു കൂട്ടിക്കും. പതിനഞ്ചാംദിവസം സ്വജനങ്ങളെ വിരുന്നാട്ടണം. പതിനാറാംദിവസമാണു ചുലകൂട്ടി. കക്കിടകമാസത്തിലെ കറുത്ത വാവിൻനാൾ ചാത്തംബലിഇടും. ചുലകാലം പ്രധാനചിണ്ഡകത്താവിന സ്വരൂപമാകുന്നു. ഇവർ ഉള്ളാടന്റെയും പറയന്റെയും ചോറുണ്ണുകയില്ല. ബ്രാഹ്മണക്കും മറ്റു ഉയന്നജാതിക്കും തൊണ്ണൂറടി അകലെ വാങ്ങണം.

തിയ്യൻ.

മലയാളത്തിൽ ആകെ നിവാസികളിൽ നൂറ്റിന്നു ഇരുപത്തുമൂന്നും തിയ്യൻ, ഇന്ത്യവൻ ഇവരാകുന്നു. വടക്കുമലയാളത്തിൽ മരുമക്കത്തായമാണ്. ഇന്ത്യവനെ തങ്ങളേക്കാൾ നാഴെയാ

യിട്ടാണു തിര്യൻ വിചാരിച്ചു വരുന്നത. ഈഴുവന്റെ ചോർ തിര്യൻ ഉണ്ണുകയില്ല. ഈഴുവന്നു തിര്യൻ കോലായിലെ ചോർ കൊടുക്കുകയുള്ളു. എച്ചിൽ അവൻ തന്നെ എടുത്ത തളിക്കയും വേണം. പക്ഷെ താമ്രതിരിപ്പാടതമ്പുരാനും ഏതാനും നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരും നാടുവാഴികളും ഭൂമിസംബന്ധമായ ആധാരങ്ങളിൽ രണ്ടു കൂട്ടരേയും ഈഴുവൻ എന്നാണു പറയുക. നായരെ മാതിരി തന്നെ തിര്യനും അന്നും ഒഴികെ മാപ്പിളയുടേതെ മിക്കതും ഭക്ഷിക്കും. തിര്യൻ താലിക്കെട്ടും വിവാഹവുമുണ്ടു. കല്യാണത്തിന്നു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീയുടെ ഭാഗത്തെ തണ്ടാൻ ഇങ്ങിനെ പറണയും. 'രണ്ടുഭാഗത്തേയും തറയും ചങ്ങാതിയും' 'അറികെ ജാതകവും പൊതുത്തവും നോക്കി കണിയാൻ മുഹൂർത്തം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു, തറ, ഇല്ലം സംബന്ധികൾ ഇല്ലാ കോലം' 'അച്ചൻ അമ്മാമൻ ആങ്ങളമാർ ഇവരുടേയും എട്ടും നാലും ഇല്ലത്തിന്റെയും ആറുംനാലും കിരിയത്തിന്റെയും സമ്മതം കിട്ടിട്ടു കഞ്ഞിഅടയാളക്രിയകളും നാലതാഴ്വകഴിഞ്ഞിരിക്കയാൽ' 'ഇന്നവന്റെ മകൻ ഇന്നവന്റെയും ഇന്നവന്റെ മകൾ ഇന്നവളുടേയും മംഗലത്തിന്നു ഞാൻ കഞ്ഞികുടി കഴിപ്പിക്കട്ടെ'. അവിടെ അവിടെ അല്പം അല്പം വാചകഭേദത്തോടുകൂടി ഇതതെക്കെമലയാളത്തിൽ സകല തിര്യകല്യാണങ്ങൾക്കും നിബന്ധമാകുന്നു. വടക്കെമലയാളത്തിൽ പറയുന്ന വാചകം താഴെ ചേർക്കുന്നു. 'ഇന്നവന്റെ മകൻ ഇന്നവന്നു ഇന്നവന്റെ മകൾ ഇന്നകേട്ടിയെ ആചാരപ്രകാരം കല്യാണം കഴിച്ചുകൊടുപ്പാനായിട്ടു' 'ഇന്നെത്തെ തീയ്യതിക്കു നിശ്ചയിച്ചരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ സ്ഥലത്തു കൂടിയിരിക്കുന്ന സജനങ്ങളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ' 'അഗ്നിസാക്ഷിയായി നാലാലൊരാചാരം നടത്തുന്നു'. (കഞ്ഞി സ്ഥാനം, അടയാളസ്ഥാനം, കെട്ടിക്കുറി, കാണം, ഇതുകല്യാണ നാലു ആചാരങ്ങൾ). മരിപ്പക്കാർ തമ്മിൽ സംബന്ധം പാടില്ല, ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ വെവ്വേറെ ഇല്ലമായിരിക്കണം. വടക്കെമലയാളത്തിൽ മന്ദനാർ എന്നൊരു തറവാട്ടുകാരുണ്ടു. നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകൾക്കു ഭ്രഷ്ട വിധിച്ചാൽ അവരെ മന്ദനാർ രക്ഷിക്കണം. വ

ടക്കെവാതിലിൽ കൂടി അകത്തു കടന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ ചെങ്ങലാ-
കം; കിഴക്കെവാതിൽ കടന്നു ചെന്നാൽ ഭായ്യയും. മനുഷ്യൻ മനു-
മക്കത്തായക്കാരനാണ്. നിയ്യൽ വിവാഹസംബന്ധമായ എല്ലാ-
ക്രിയകൾക്കും, പെണ്ണു തിരണ്ടാലും, താലികെട്ടിനും, ഗർഭം അ-
ഞ്ചും ഏഴും മാസങ്ങളിലെ കർമ്മങ്ങൾക്കും, ചുരു കിടി പൂകലിനും
ദേശത്തെ തണ്ടാൻ വേണം. കല്യാണചന്തക്കാലിന്നു കഴുത്തു മുറി-
ക്കാൻ ആശാരിക്കു ഇവന്റെ സമ്മതം വേണം. വിവാഹമോച-
നത്തിന്നു ആചാരം തീർക്കുക എന്ന പരയും. ഇതിനും തണ്ടാൻ
മുഖ്യമാണ്. നായന്മാർക്ക് ശവസംസ്കാരത്തിന്നു മാവു മുറിക്കുന്നതി-
ലേക്കും തണ്ടാൻ വേണം. ദേശത്തെ മണ്ണാത്തി; കാവുതിയൻ,
ഇവരും ഇവന്റെ കല്പനക്കു കീഴിലാകുന്നു. ആശാരി, മുശാരി,
തട്ടാൻ, കൊല്ലൻ ഇവർക്കു കല്യാണത്തിങ്കലും ഇവൻ വേണം. ആ-
കുപ്പാടെ തണ്ടാൻ ഒരു മുഖ്യനാണ്. അനേകം തറകൾ കൂടിയാൽ
ഒരു ദേശമാകും. ദേശത്തെ കോയ്യ ഒരു നായർത്തറവാട്ടിലേക്കു കുന്നു.
തണ്ടാൻ രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലേണ്ടത കോയ്യമുഖാന്തരമാ-
കുന്നു. കല്യാണങ്ങൾക്കു കോയ്യ തണ്ടാന രണ്ടു നായരെ അകമ്പ-
ടിയിായി കൊടുക്കണം. തണ്ടാൻ എന്ന ചാലക്കാട് ഇന്ത്യവരോട്
ചേർന്നിട്ട് ഒരു കൂട്ടരുടെ, അവരെ തണ്ടാനെന്ന ഭൂമിക്കു തുരു. ഈ
തണ്ടാൻ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർകൂടി ഒരു പെണ്ണിനെ കല്യാണം ചെയ്യും
ഇന്ത്യവർക്കു ഇതു വെറുപ്പാണ്. വിവാഹത്തിന്നു ആദ്യമായി മണവർ-
ളൻ കെഴുതറം കഴിക്കണം. അങ്ങിനെ തന്നെ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാ-
രും. തണ്ടാന്റെ ഭായ്യയും വീട്ടിൽ മൂത്ത സ്ത്രീയും മണവാളന്റെ
ചെങ്ങന്മാരും മണവാളന്റെയും ചങ്ങാതിമാരുടേയും തലയിൽ അ-
രി ഇടണം. പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ അവിടുത്തെ കാര-
ണവത്തിയും ആ ദേശത്തെ തണ്ടാത്തിയും വേറെ ഒരു സ്ത്രീയും.
താലം, വിളക്കു, കിണ്ടി, ഇതോടുകൂടി ഏതിരേപ്പുണം. അവരും
തലയിൽ അരി ഇടും. പെണ്ണിനെ പന്തലിൽ കിഴിക്കേണ്ടത മ-
ണവാളന്റെ ചെങ്ങലാണ്. ഇവർ പെണ്ണിന്റെ അമ്മ വക്കൽ.
കാണപ്പണവും രണ്ടു ഏണപ്പടവയും കൊടുക്കണം. ഇവർ രണ്ടാ-
ളും പട്ടുകൊണ്ടു പൂണന്തൽ മാതിരിയിൽ ഏറാപ്പുകെട്ടി ചുരു,

ഷന്റെ പിന്നിലായിട്ടു നില്ക്കുന്നു. വഴിയെ ഇവനും ചങ്ങാതിമാരും ഭക്ഷണം കഴിക്കും. പെണ്ണിന്റെ അമ്മ മണവാളനും തണ്ടാൻ ചങ്ങാതിമാർക്കും വിളമ്പികൊടുക്കണം. പെണ്ണിന്റെ അമ്മ മണവാളന്റെ എലയിൽനിന്ന കുറെ ചോറിൽ പഴവും പപ്പടവും പഞ്ചാരയും നെയ്യും കൂട്ടികഴിച്ചു മൂന്നുപ്രാവശ്യം അവനെ വായിലേക്കു കാട്ടും, ഭക്ഷിച്ചു നായ്ക്കില്ല. മണ്ണാത്തിക്കു കൊടുക്കും. മണവാളന്റെ പെങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പെണ്ണിനും പ്രവൃത്തിക്കും. ഈ ചോറിനെ അയിനി എന്നാണു പേർ. അകമ്പടി നായന്മാർ ഓരോരുത്തർക്കു കല്യാണത്തലേനാൾ മൂന്നു ചുട്ടക്കുഴി അരി, ചത്തചന്ദ്രന്റെ പപ്പടം, പഴം, ഒര നാളികേരം, കുറെ കൂട്ടുവാൻ വെപ്പാനുള്ളതെങ്കിലും മണവാളൻ കൊടുക്കണം. കല്യാണത്തിങ്കൽ എത്തിയാൽ അവർക്കു അവിൽ, അപ്പം, നാളികേരം, കുടിപ്പാൻ നാക്ക, ഇതെല്ലാം കൊടുക്കണം. മംഗലംകഴിഞ്ഞ ചുറപ്പെടുന്ന സമയം പെണ്ണിന്റെ മച്ചൻ (അമ്മൻ പെങ്ങളുടെ മകൻ) രണ്ടുപണം ചോരിക്കും പെണ്ണിനെ കൊണ്ടു പോകാനുള്ള അനുവാദത്തിനായി. പെണ്ണിനെ അന്താവിന്റെ പെങ്ങൾമാരാണ് പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോകേണ്ടത. തെക്കേമലയാളത്തിൽ എങ്ങും പെണ്ണിന്റെ അമ്മന്റെ പെങ്ങളുടെ മകനെ അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ഒന്നാമതായി അവകാശം ഉണ്ട്. ഇവനെല്ലാതെ ആരാനാണ് വിവാഹം ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ ഇവനെ രണ്ടു പണത്തിന്നു അവകാശവുമിരിക്കും. അന്താവിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിയാൽ അയിനിച്ചോർ എന്ന മുമ്പു വണ്ണിച്ച ക്രിയ പെണ്ണിനെ ആണിന്റെ അമ്മ പെങ്ങൾമാർ പിന്നേയും ചെയ്യണം. പിന്നേയൊന്നു സാധാരണമായി ആചാരം എന്ന ക്രിയ. സംബന്ധികൾ നൂറൊന്നു പണം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ ഇരുപത്തൊന്നായാലും മതി. ബാക്കിയുള്ളവർ യഥാശക്തി. ഈ കൊടുക്കുന്നത മേലിൽ മടങ്ങിക്കൊടുക്കുമെന്നാണു സങ്കല്പം. തണ്ടാൻ ഇതിന്റെ രേശരിയായ കണക്കു തെയ്യാറാക്കി മണവാളനെ കൊടുക്കണം. അതിന്നു അവനെ എട്ടു പണ അവകാശമുണ്ട്. ഏഴുത്തുകാരനും, നാണൂറു നോട്ടം നോക്കിയവനും ഓരൊക്കെട്ടു വെററിലയും നന്നാല അടക്കയും

ഇന്ദ്രൻ പ്രിയ ചുവക്കേലും കൊടുക്കും. ചെന്നു കൊടുത്തവർക്കും വെററിലയക്കം കൊടുക്കണം. ഇതിന്റെറശേഷം വാതിൽക്കാണ് കൊടുക്കുക എന്നൊരു ചടങ്ങുണ്ട്. ഭാരോന്നിൾ ആയരും ആയിരത്തത്തൂറു വെററില അടങ്ങിയതായി രണ്ടു വലിയകെട്ടു വെററിലത്തുറാക്കി അതോടുകൂടി നാലുത അമ്പത എല ചുവക്കേലും എഴുപത മുതൽ നൂറുവരെ അടക്കയും വെക്കും. ചെണ്ണിന്റെറണ്ടാൻ വാതിൽക്കാണ്മായിട്ടു രണ്ടോ നാലോ ഉറപ്പിക ചെക്കന്റെറ തണ്ടാന കൊടുക്കും. അവൻ അത മണവാളന്റെറ അച്ചനകൊടുക്കും. മണവാളൻ ഒരുക്കെട്ടു വെററിലയും പകുതി ചുവക്കേലും പകുതി അടക്കയും ചെണ്ണിന്റെറ അമ്മന്റെറയും ബാക്കി അമ്മയുടേയും മുറിൽ വെക്കണം. ഇത ചെണ്ണിന്റെറ തറയിലെ തണ്ടാനും തണ്ടാത്തിയുമകൂടി കൂടിയസ്രീപുരുഷന്മാർക്കും കൊടുക്കും. പിന്നെ പലഹാരങ്ങൾ കൊടുക്കും. അതോടുകൂടി കല്യാണക്രിയ കഴികയും ചെയ്യും. പിന്നെ ചെണ്ണിന്റെറ വീട്ടിലെ സ്രീകർ ചുരുഷന്റെറ വീട്ടിലും അവിടേയുള്ളവർ ഇങ്ങട്ടും പോയികാണണം. ആട്ടും പോകുക ചെണ്ണിന്റെറ അമ്മയും അവളുടെ അമ്മാമന്റെറയും സോദരന്മാരുടേയും ഭായ്ന്മാരും തണ്ടാത്തിയും മറ്റും കൂടിട്ടാണ്. അപ്പോൾ വളരെ പലഹാരങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകണം. ഭായ്ന്മാർക്കുമാർ വഴിയെ അങ്ങട്ടു ചെന്നുകാണുന്ന സമയം ഒരുപാട് വെററില, അടക്ക, ചുവക്കേല, പലഹാരങ്ങൾ ഇതൊക്കും അവരും കൊണ്ടുപോകണം. അവശ്ശാ ചെയ്യേണ്ടത ഇതോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നില്ല. പിറേറത്തെ ഭാണം, വിഷു ഇതുകൾക്കും സ്രീപുരുഷന്മാർക്കൂടി സ്രീയുടെ വീട്ടിൽപോകണം. ആ സമയം വെററിലഅടക്കംകും ചുറമെ ചെണ്ണിന്റെറ അമ്മനമ്മമാർക്കും അവിടേയുള്ളവർക്കും കൈയും വസ്രുങ്ങളും കൊണ്ടുപോകണം. മംഗലം നിശ്ചയിച്ചതിന്റെറശേഷം അത നടക്കുമുമ്പ ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിര വരുന്നതായാൽ അന്ന അമ്പലത്തിലേക്കു ചുരുഷൻ കുറെ പഴവും പച്ചക്കായയും അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. മരുമക്കത്തായക്കാറായ വടക്കേമലയാളക്കാർക്കും ഇത്ര ഒന്നും ചടങ്ങുകളില്ല. കോഴിക്കോടത്താലൂക്കിൽ ഏകഭായ്ന്മാരും നട

പ്ലാൻ. ഏകിലും അവർ മച്ചിയെ ക്ഷേത്രോൾക്കാരത്തിയെ മറ്റൊരു ആയാൽ അവളുടെ സമ്മതത്തോടു കൂടി രണ്ടാമത ഒരു ഭാര്യയെ കൊണ്ടുവരാം. വിധവകൾക്കു പിന്നേയും വിവാഹം ആവാം. തക്കതായ കാരണം ഉണ്ടായാൽ അങ്ങനും ഇങ്ങനും ഉപേക്ഷിക്കരുതാം. തമ്മിൽ സ്വരപേച്ചു ഇല്ലാത്തതാൽ മതി. ഭർത്താവാണ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ കല്യാണചിലവ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനെ കൊടുക്കണം. ഭാര്യയാണ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവളാ വേണം കല്യാണചിലവ മടങ്ങിക്കൊടുക്കുക. തൊരു ആരുടെവെക്കലെന്ന വിധിക്കുന്നുവോ അവനല്ലെങ്കിൽ അവർ 5 മുതൽ 20 വരെ ഉറപ്പിക പിഴചെയ്യണം. ഇത തണ്ടാനും കൂടി വെക്കുമാണ്. ദേഷ്ടാക്കു കിട്ടൂ. ആചാരം തീർക്കുന്ന ക്രിയ എങ്ങിനെ എന്നാൽ, രണ്ടാൾക്കു തണ്ടാനാത്ത അമ്മാമ്മാത്തം സംബന്ധികളും ചിലസമ്മം അമ്മാമ്മാത്തം ചെണ്ണിന്റെയൊ തണ്ടാന്റെയൊ സംബന്ധികളിൽ ഒരുത്തന്റെയൊ വീട്ടിൽ കൂടും. വിളക്കു കത്തിച്ചുവെച്ചിട്ടു അതിന്നരികെ രണ്ടു പീഠം വെക്കും. അതിൽ ഒന്നിന്മേൽ ഒരുമുണ്ടിന്റെ കോൺ തലക്കൽ നാലുപണം കെട്ടി അതും മറ്റൊന്നിന്റെ കോൺ തലക്കൽ അല്പം അരിയും ഒരുറപ്പികയും കെട്ടി അതും വെക്കും. മറ്റൊന്നിന്മേൽ ഭാര്യയുടെ അമ്മാമ്മൻ അവൻ ഉടുത്ത മുണ്ടിന്മേൽനിന്ന ഒരു നൂൽ എടുത്തു നീളത്തിൽ വെക്കും. ഈ പീഠം ഭർത്താവ് എടുത്തു ചരിക്കൽ കൊണ്ടുപോയി ഭാര്യയുടെ സോദരൻ, അമ്മാ, അമ്മാമ്മൻ, ഇവരിൽ ആരോടെങ്കിലും മൂന്നു പ്രാവശ്യം “നിന്റെ ചെങ്ങളുടെ അല്ലെങ്കിൽ മകളുടെ അല്ലെങ്കിൽ മരുമകളുടെ ബന്ധാമുറിഞ്ഞു” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു നൂൽ ഉരുതിക്കളഞ്ഞു പീഠം അവിടെ ഇട്ടു അവന്റെ പാട്ടിൽ പോകും. മുണ്ടിൽ കെട്ടിയ പണം തണ്ടാമ്മാർ എടുക്കും. മുണ്ടുകൾ കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടത അമ്മാമ്മനാകുന്നു. ചെണ്ണ തിരണ്ടാൽ നാലു ദിവസമാണ് അത്രയും. അന്നു ആകാശം, കാക്ക, പൂച്ച ഇതൊന്നും കണ്ടുകൂടാ. മത്സ്യമാസം ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. ദാഹിവാസം അന്നും ഭക്ഷിക്കരുത. ദാഹിവാസം കുളിക്കുന്നേടത്ത മണ്ണാന്റെ പാട്ടും മറ്റും ഉണ്ട്.

7-ാംദിവസമാ 9-ാംദിവസമാ അല്പം ചില ക്രിയകളുണ്ട്. അത കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കലം കുട്ടക്കു തൊട്ടുകൂടാ. ഗർഭം അഞ്ചാം മാസത്തിൽ ബലികളെക. അതിന്റെ പിറ്റേന്ന ചുട്ടുകുട്ടി. 9-ാം മാസത്തിൽ ഭർത്താവിന്റെ പെങ്ങൾ ജീരകം, ചക്കര ഇത് കൊണ്ടുകൊടുക്കുക, ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ വേണം. ഗർഭകാലം മുഴുനും എപ്പോഴും കഴുത്തിൽ തക്കിടകെട്ടും. പ്രസവിച്ച ഉടനെ ആങ്ങു മട്ടലെടുത്ത മിററത്ത അടിക്കണം. കുട്ടി ആണാണെങ്കിൽ കൂക്കുകയും വേണം. അമ്പനും ചേറിയുംകൂടിയാണു അമ്മനെ പോയി അറിയിക്കേണ്ടത. ഒന്നാമത്തെ പ്രസവം അമ്മയുടെ വീട്ടിൽനിന്നായിരിക്കും. അറിയിക്കുന്ന ആങ്ങളെക്കു ആൺകുട്ടിയാണെങ്കിൽ മെമുണ്ടിന്നും പെണ്ണായാൽ മെതുണ്ടിക്കും താലത്തിന്നും അവകാശമുണ്ട്. പെറ്റ ചുല വെട്ടും പതിനൊന്നും ഉണ്ട്. 3-ാംദിവസം മേ എടുത്തളിയുണ്ട്. അത കഴിയുന്നവരെ പെറ്റ വീട്ടിൽചെന്നാൽ കുട്ടിക്കണം. ചുല പോകുന്നവരെ അവിടേ നിന്ന ചുരമെ ആരും ഉണ്ണുകയില്ല. എടുത്തളി കഴിവോളം അവിടുത്തെ ചുരുക്കുമാതുംകൂടി അവിടന്ന ഭക്ഷിക്കയില്ല. തളിക്കേണ്ടത മണ്ണാത്തിയും അടുത്തവളും കൂടിയാണു. അടുത്തവൾ എന്ന പറഞ്ഞാൽ കാവിതി സ്ത്രീയാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ തളികഴിഞ്ഞാലും 15 ദിവസം കഴിഞ്ഞെ അവിടുത്തെ സ്ത്രീക്കു ചട്ടി കലം തൊട്ടുകൂട്ട. പ്രസവിച്ച 28-ാംദിവസമെങ്കിലും 40-ാംദിവസമെങ്കിലും തള്ളയേയും കുട്ടിയേയും ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി നടാടെ പാൽകൊടുക്കും. കൊടുക്കേണ്ടത അമ്മന്റെ അമ്മനോ അമ്മന്റെ ഏറ്റുനോ മറ്റു പ്രായംചെന്നവനോ ആകുന്നു. ആ ദിവസം ചെവിട്ടിൽ ചേർ വിളിക്കും. സാക്ഷാൽ നാമകരണം ഓംമാസത്തിലാകുന്നു. മൂത്തമകന്നു എപ്പോഴും അമ്മന്റെ അമ്മന്റെ ചേരാനു ഇടക. രണ്ടാമത്തേവന്ന അമ്മന്റെ ചേർ. മൂത്തമകൾക്കു അതിന്റെ അമ്മയുടെ ചേരാനു. ചോറുൺ കഴിഞ്ഞാൽ കുട്ടിയെ ആകാശം കാട്ടണം. തെങ്ങു പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിക്കണം. അതകഴിഞ്ഞിട്ടു വീട്ടിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തുമ്പോൾ മെസ്ത്രീ കുട്ടിയുടെ ചേർ 3 പ്രാവശ്യം വിളിച്ചിട്ടു ഉള്ളിലേക്കു വ

രാൻ പറയും. ഇതുകൂടാതെയുള്ള ക്രിമകൾ മിക്കതും നായന്മാരേ പോലെതന്നെയാകുന്നു. ശിശുവിന്റെ മുടികളെയും മൂന്നാംവയസ്സിലൊ അഞ്ചാംവയസ്സിലൊ ആണു. കുട്ടികളെ എഴുത്തിനവേഷക (വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുക) നവരാത്രി ദശമിദിവസമാകുന്നു. താലികെട്ടു ചെയ്തതിരളുംമുമ്പു വേണം. കല്യാണം നാലദിവസമാണ്. അന്നും തിരണ്ട മാതിരിതന്നെ മണ്ണുമാംസം പാടില്ല. ഉപ്പും വഹിയാ. ആകാരം, കാക്ക, പുച്ചു ഇത കണ്ടുകൂടാ. ചാലിയൻ മന്ത്രകോടി കൊടുക്കണം. പന്തലിൽ രേപായയിൽ മണ വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അമ്മായി പായിൽ ഇരിക്കണം. അമ്മാമൻ കുട്ടിയെ എടുത്തു പന്തൽ മൂന്നുപ്രദക്ഷിണം വെച്ചിട്ടു അമ്മായിയുടെ മടിയിൽ കൊടുക്കും. അവളാണു താലികെട്ടാൻ. കെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ 3 ഏലയിൽ ചോറും കുറികളും വിളമ്പി അതിൽ നിന്ന കുറേയ്ക്കു 3 പ്രാവശ്യം അമ്മായി കുട്ടിയുടെ വായിൽകാട്ടും. ഭക്ഷിപ്പാനയക്കയില്ല. വഴിയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോകും. ചിലസമയം ഭർത്താവുവാൻ പോകുന്നവൻ തന്നേയായിരിക്കും താലികെട്ടാൻ. അപ്പോൾ അവന്റെ ചെങ്ങളായിരിക്കും അമ്മായിക്കു പകരം. ഭർത്താവു താലികെട്ടിയാൽ വിവാഹമോചനം പാടില്ല. ഭർത്താവു മരിച്ചുപോയാൽ വിധവയ്ക്കു പിന്നെ വിവാഹവുമില്ല. ചാവക്കാട പ്രദേശത്തു അല്പം ചില ഭേദങ്ങളുണ്ടു. താലികെട്ടുക ഭർത്താവുവാൻ പോകുന്നവനോ അവനു പകരം ഒരുത്തനോ ആയിരിക്കും. അടിയന്തരം തുടങ്ങുന്നതിനു 7 ദിവസം മുമ്പു തണ്ടാൻ എന്ന അവകാശിയുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ദേശത്താശാരി പന്തലിന്നു കഴുത്തുമുറിച്ചു അതിന്റെ കഷണം കല്യാണപന്തലിന്റെ തെക്കുകിഴക്കു തൂണായി നാട്ടണം. പോലിവസമാണ് ചെയ്തീനെ പടിഞ്ഞാറായിലിരുത്തുക. ആശാരി മണകൊണ്ടുവരണം. അതിന്റെ ചിലവു അച്ഛൻ ചെയ്യണം. മണ ആശാരി പൂജിക്കണം. അപ്പോഴേക്കു മണവാളന്റെ കൂട്ടർ ഏതാനും പന്തലിൽ രേവിളക്കു കൊളുത്തി അതിന്നരികെ നില്ക്കുകയും നാഴിയും രേ കണ്ണാടിയും കിണ്ടിയും വെള്ളവും ചെയ്ത് വെക്കണം. തണ്ടാത്തിയും കുട്ടിയുടെ അമ്മായിയുംകൂടി അ

വളെ മണയിൽ ഇരുത്തണം തലപഴുത്ത അമ്മായി അവിടെ ഒരു ചൊൻപണം വെക്കണം. തണ്ടാത്തി ചുലാവിലകൊണ്ട അല്പം എണ്ണ മൂന്നുപ്രാവശ്യം പാരണം. പിന്നെ ചെണ്ണ കളിച്ചുവന്ന പടിഞ്ഞാറയിൽ മണയിൽ ഇരിക്കണം. അതിന്റെ പിറേറന്റെ പിറേറന്നാണ താലികെട്ടു. ആ ദിവസമെ കല്യാണപന്തൽ മുഴു മിക്കയുള്ളു. വെള്ളയും കരിമ്പടവും വിരിച്ച അപ്പറവും ഇപ്പറവും ഓരോ തലയണ വെക്കണം. പിന്നെ മണവാളനും ചങ്ങാതിമാരും വരും. അതവരെ അവർ അടുത്തൊരു വീട്ടിൽ ഇരിക്കുകയേ ഉള്ളു. മണവാളന്റെ ഭാഗത്തെ തണ്ടാൻ ചെണ്ണിന്റെ ഭാഗത്തെ തണ്ടാൻ രണ്ടു വസ്ത്രവും 10½ ഉറപ്പികയും കൊടുക്കും. ഒരുവസ്ത്രം ചെണ്ണിനെ ഉടുപ്പിച്ച അവളെ മണവാളന്റെ പെങ്ങൾ കയ്യുപിടിച്ച് കല്യാണപന്തലിൽ കൊണ്ടുവരും. അപ്പോഴേക്കു അവളുടെ അമ്മാമ്മൻ വെള്ളയും കരിമ്പടത്തോടു കൂടി മണ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അവളെ അതിനേൽ ഇരുത്തും. മണവാളനെ അവന്റെ അമ്മാമ്മൻ ചുമലിൽ എടുത്ത ഘോഷയാത്രയായി എത്തും. അവളും അവനും കുട്ടികളായിരിക്കും. പന്തൽ 3 പ്രദക്ഷിണംവെച്ചിട്ടു ചെക്കനെ ചെണ്ണിന്റെ വലത്തഭാഗത്തെ ഇരുത്തും. ചെണ്ണിന്റെ അമ്മായി എടുത്തപ്പുറത്തും ഇരിക്കും. മുഹൂർത്തമായാൽ ചെക്കൻ ചെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ താലികെട്ടും. രണ്ടാളുംകൂടി ഗണപതി സ്തുതിയായി ഒരു പാട്ടുപാടും. ഒടുക്കം മൂന്നു ആക്കുകയും ചെയ്യും. പുരുഷൻ അവിടേതന്നെ ഇരിക്കും. ചെണ്ണിനെ അകത്തുകൊണ്ടുപോയി ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിട്ടു പുറത്തു കൊണ്ടുവന്ന മണയിൽ ഇരുത്തി അരിയുപുവും ഇടും. കോഴിക്കോട്ടേപോലെ ഉറപ്പികകൊടുക്കുക നടുപ്പില്ല. ചെണ്ണിനെ കൈപിടിച്ച് കൊണ്ടുവന്നതിന്നു മണവാളൻ പെങ്ങൾക്കു അര ഉറപ്പിക കൊടുക്കണം. അന്താവിന ബലൽ ഒരുത്തന്നാണ താലികെട്ടുന്നതെങ്കിൽ അവന്റെ തറവാടും ചെണ്ണിന്റെ തറവാടും തമ്മിൽ വിവാഹത്തിന്നു വിശ്വാസമില്ലാത്തതായിരിക്കണം. അവൻ 3 ദിവസം ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ഇരിക്കും. 4-ാംദിവസം രണ്ടാളും ഭക്ഷത്രത്തിൽ പോകും. വിവാഹം

മോചനക്രിയ നടത്തും. പിന്നെ അവന്നു അവന്റെ പാട്ടിൽ പോകാം.

വടക്കേമലയാളത്തിൽ ചിലർ ജാതകം നോക്കൽ, കഞ്ഞി കുടി, 41 പണം കൊടുക്കൽ ഈ വക ആചരിക്കാറുണ്ട്. (തെക്കേമലയാളത്തിൽ 42 പണമാണ്) എന്നാൽ സാധാരണ ഒരുദി വസത്തെ കല്യാണമേയുള്ളൂ. പുരുഷൻ അന്നരാത്രി സ്രീയുടെ വീട്ടിൽപാർത്ത പിറേറുന്ന അവളേയുംകൊണ്ടു പോകും.

മരിക്കാനായി എന്ന കണ്ടാൽ നിലത്തിറക്കി കിടത്തണം. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും മാചെയ്തുകൊണ്ടു ഉണ്ട. ശവം തല തെക്കോട്ടാക്കി കിടത്തും. കൈകാലുകളുടെ ചെരുവിലെക്കുറുത്തു ത്തമിൽ കൂട്ടിക്കെട്ടും. മിററത്തുകൊണ്ടുപോയി എണ്ണത്തേപ്പിച്ചു കുളിപ്പിച്ചു പടിഞ്ഞാറയിൽ കൊണ്ടുപോയി കിടത്തി സംബന്ധികളും മറ്റും തൂണി ഇടിയിച്ച ശ്മശാനത്തിലേക്കു എടുക്കും. ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ പട്ടം ഇടാം. എന്നാൽ തൂണി ഇടാതെ കഴികയില്ല. ഇതൊക്കെയും കാവുതിയന്നാണു മൂന്നെണ്ണം ഒഴികെ. മൂത്തമകനോ അവകാശിയോ ശവം മൂടിയ വസ്ത്രത്തിന്മേൽനിന്നു ശേഷം മാറ്റി ചെടുത്ത നെറ്റിമേൽ കെട്ടണം. ആ വസ്ത്രം ശവത്തിന്റെ വായ, നാഭി മുതലായതിന്റെ മീതെയായി കീറണം. വായിൽ ചൊന്തീർ കൊടുക്കണം. ശേഷക്കാർ എല്ലാം 3 പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. വഴിയെ മേക്കടം വെള്ളം “അടുത്തവൻ” ദഹിപ്പിക്കുകയോ മറച്ചെയ്യുകയോ ചെയ്തേക്കുന്ന ഉടക്കണം. കഴിവുള്ളവർ പാണരക്കൊണ്ടു 5 ദിവസം ചൂടലകാപ്പിക്കും. ചൂല പതിനൊന്നും പതിമൂന്നും ഉണ്ട. പതിനൊന്നാം ദിവസം ചൊവ്വാഴ്ചയോ പെള്ളിയാഴ്ചയോ ആയി വന്നാൽ ചൂല 13 ആയിരിക്കും. തീരുവോളം ശേഷക്കാർ കാകബലി ഇടും. അസ്ഥിസഞ്ചയനം 5ാം ദിവസമാണ്. അത കഴിവോളം വിളക്കത്ത മെഴുകി ഇരിക്കണം. പുരുഷൻ മരിച്ചാൽ മരുമകളും സ്ത്രീ മരിച്ചാൽ മകളും ആണു ഇത അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത. സഞ്ചയനം കഴിവോളം അമ്പ്രാമാർ ആ വീട്ടിൽചെന്നാൽ കുളിക്കണം. അസ്ഥി സമുദ്രത്തിലോ നദിയിലോ ആണു ഇടുക. ചൂലക്കാൽ കാവുതിയൻ അല്ല ഉപ്പം

അരിയും കൊടുക്കുകയും അവർ അത ഭക്ഷിക്കുകയും മെത്രിയായുണ്ട്. വഴിയെ വെററിലയും അടക്കയും കൂടി കൊടുക്കണം. ഇതിന്നു ഓരോ മൂക്കാൽപൈസ അവകാശമുണ്ട്. മൂത്ത മകൻ വെററിലയും അടക്കയും ചവച്ചാൽ “അടുത്തവൻ” മേകോളാമ്പി പിടിച്ചു അതിലേക്കു ഇപ്പണം. കോളാമ്പി അടുത്തവന്നാകുന്നു. ഇവന്നു പലപല ദക്ഷിണകൾക്കു അവകാശമുണ്ട്. അടുത്ത നാലു ദേശത്തെ “അടുത്തവർക്കും” വസ്ത്രം ചണം ഇതുകൾ കൊടുക്കണം. കൂടിയ എല്ലാ കാവുതിയന്മാർക്കും അവരുടെ സ്ത്രീകൾക്കും സമ്മാനങ്ങൾ കിട്ടും. ചുലകാലം മണ്ഡമാംസം, മദ്യം, ചക്കര, ചുങ്കെല മുറുക്ക, ഇതൊന്നും പാടില്ല. കുറെ പ്രമാണിയൊരാളാവാട്ടിലെ കാരണവരൊരാളാണു മരിച്ചതെങ്കിൽ അവന്റെ ഭരപ്രതിമ വെള്ളികൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി വല്ല ഒരു അമ്പലത്തിൽ വെക്കുക നൽകാറുണ്ട്. കർക്കരം; തുലാം, കുംഭം ഈ അമാവാസിക്കാണു ഇതു പതിവു. കൊല്ലത്തിൽ ശ്രാദ്ധം നടപ്പുണ്ട്. അന്നു രാത്രി മരിച്ച ആൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ താല്പയ്യമായിരുന്ന പലഹാരങ്ങളൊരു മദ്യമാംസമൊ പടിഞ്ഞാറയിൽവെച്ചു വാതിലടച്ചു കാൽ മണിക്കൂറനേരം എല്ലാവരും ചുറ്റത്തേക്കു പോരും. പിന്നെ പോയി എടുത്ത അനുഭവിക്കും. ഇതുകൂടാതെ ബാധ വെളിച്ചത്തുവരുത്തൽ എന്ന ഒരു അടിയന്തരംകൂടിയുണ്ട്. അതു മരിച്ച സംവത്സരം കഴിഞ്ഞ പാട്ടുള്ളു. ചെയ്യുന്നതു പാണമാണു. ബലിക്കുളയുടെ മാതിരിയാണു. മിററത്തു പന്തലിട്ട അതിൽ കുറെ ചെൺകുട്ടികൾ ഇരിക്കും. ചാണു പാട്ടുപാടും. രാത്രി തെല്ലു ചെല്ലുമ്പോൾ ഒരു കുട്ടി ഉറയും. മരിച്ച ആൾ സംസാരിക്കുമ്പോലെ സംസാരിക്കും. കിടാങ്ങളേയും സംബന്ധികളേയും സ്നേഹിതന്മാരേയും ചേർ കൂട്ടിവിളിക്കും. കീറിക്കട വഞ്ചനാനം പറയും. മേലിൽ ശേഷക്കാർ നടക്കേണ്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി കല്പിക്കും. പിന്നെ പ്രേതത്തിന്നു ഇഹലോകബന്ധമില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽപോയി.

തൊട്ടിയൻ.

1901-ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോർട്ടിൽ ഇവർ തെലങ്ക കൃഷിക്കാരുണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏങ്കിലും തഞ്ചാവൂരിലെ തൊട്ടി

യർ അല്ലെങ്കിൽ കമ്പളത്താന്നാൽ അലഞ്ഞുനടക്കുക, ചിമു എടുക്കുക, പോക്കിനെ പോറുക, പാമ്പിനെ പിടിക്കുക, ഇതൊക്കെയാണു പണി. തിരുനെൽവേലിയിൽ കാട്ടത്തൊട്ടിയൻ എന്നു പറയുന്നവർക്കു ഇതുതന്നെ പ്രവൃത്തി. ഇവർക്കു കല്യാണം വീട്ടിൽ വെച്ചല്ല നടപ്പു. ഉഴരിൽ മൈതാനിയിൽ പന്തലിട്ട അതിലാണു. തിരളും മുമ്പും ചിമ്പും വിവാഹം നടപ്പുണ്ടു. എത്ര ധനവാന്മാരായാലും വിവാഹ അടിയന്തരകാലം കമ്പെങ്കിലും മുതിര എങ്കിലുമെ കേക്ഷിച്ചുകൂട്ടു. 3 ദിവസമുണ്ടു വിവാഹം, അതിന്നു അന്നു വധി കൂടുകളുമുണ്ടു. ഇതിൽ രണ്ടു വിശേഷവിധിയാകുന്നു. ഒന്നാമതു ഒരു ചുകന്ന ആട്ടിനെ അറുത്തു ചോരകൊണ്ടു സ്രീപുരുഷന്മാരെ പൊട്ടു തൊടിയിരിക്കണം. രണ്ടാമതു ഒരുത്തൻ ഓടിപ്പോകുംപോലെ നടക്കും. മണവാളൻ വിലും അമ്പുമായി വഴിയെ പാഞ്ഞു പിടിച്ചുകെട്ടി കൊണ്ടുവരണം. സ്രീകളുടെ നടപ്പു മോശമാണു. അച്ഛൻ പെങ്ങളുടേയോ അമ്മാമന്റേയോ മകളെ വിവാഹംചെയ്തു നടപ്പാണു. വയസ്സിന്റെ അന്തരം എന്തായാലും വേണ്ടതില്ല. മകന്നു പ്രായമാകുന്നവരെ അച്ഛൻ സംസ്കാരം ചെയ്തതും നടപ്പുണ്ടത്രെ. വിവാഹബന്ധം വേർവിടുത്തലും വിധവാവിവാഹവും സാധാരണമാണു. ചിത്രക്കുറുക്കു ചോറും നാക്കും കൊടുക്കും. കാട്ടത്തൊട്ടിയന്മാർ കുറുക്കുന്നേയും, എലിയേയും, എച്ചിലും തിന്നും. തൊട്ടിയസ്രീകൾ ബ്രാഹ്മണരുടെ അന്നം കേക്ഷിക്കയില്ല. കാരണം രൂപമില്ല. അവർ ഏടത്തെ കയ്യുമാത്രമെ വള ഇടുകയുള്ളു. പുരുഷന്മാർ കാല്ക്കു വെള്ളിതളയും ഒരു കയ്യിന്റെ മുട്ടിന്നുമീതെ വെള്ളിവളയും ഇടും. പുണരൂലില്ല. അധികവും വൈഷ്ണവരാണ്. ചിലർക്കു ചുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണ്. മാറുള്ളവർ സ്വജാതിതന്നെ. വിവാഹം തിരണ്ടതിൽപിന്നെയാണു. സ്വകുലംബത്തിൽ തന്നെയായാൽ വൃദിച്ചാരത്തിന്നു കുററമില്ല. മറ്റു ജാതിഭ്രാതൃക്കൾ. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഭർത്താവിന്റെ അടുത്ത സംബന്ധികളുമായി സംഗത്തിന്നു ചെണ്ണിനെ നിബ്ബന്ധിക്കുമെന്നുകൂടി പറയുന്നു.

ശവം സാധാരണ ദഹിപ്പിക്കുകയാണു. തടിക്കു തീവെക്കേണ്ടതു സംബന്ധികളാണു മകനല്ല. കൊണ്ടുപോകേണ്ടതു ചക്കിലി

യന്നം. മാംസം ഭക്ഷിക്കാം. താലികെട്ടുക കപ്പംബത്തിലെ മുത്ത
ആണോ ചെണ്ണാ ആകുന്നു. ചെണ്ണിനെ പന്തലിലേക്കു അമ്മാ
മൻ ഏടുക്കണം. ചെണ്ണ തിരണ്ടാൽ വേദാന്തനെ ഒരുകുടിലിൽ
ഇരുത്തി ചക്കിലിയൻ കാവൽനില്ക്കും. തങ്ങളുടെ ഉൾരിൽ ചെരി
പ്പിട്ടിട്ടൊ കരിരപ്പറഞ്ഞൊ കടചിടിച്ചൊ ആരേയും ചെല്ലുവാന
യക്കയില്ല.

തൊറയ.

ഇവർ കണ്ണാടകക്കാരാണ്. മുഖമായി വാസിക്കുന്നത കോയ
മ്പത്തൂർ, ചേലം, ഈ ജില്ലകളിലാകുന്നു. പൂർവ്വം മീൻ പിടുത്ത
വും മത്സ്യവെട്ടുകൾക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അധികവും വെറില
കൃഷിയാണ്. യജമാനനെന്ന സ്ഥാനിയാണ് മൂപ്പൻ. ഇവന്റെ
കീഴിൽ ദളവായി എന്നൊരു ദ്രോഹസ്ഥാനം എഴുത്ത കൊണ്ടുനട
പ്പാനും മാറുമായി കൊണ്ടിക്കാർ എന്ന ഒരുത്തനും ഉണ്ട്. ജാതി
ക്കൂട്ടം മുതലായ വിസ്തരിക്കേണ്ടത യജമാനനും പഞ്ചായത്തകാ
രും കൂടിട്ടാകുന്നു. സഭകൂട്ടക ജാതിക്കാരുടെ ക്ഷേത്രത്തിലാണ്.
സഭക്കു വഴുകി ചെല്ലുന്നവർ സഭാജനങ്ങൾക്കു നമസ്കരിക്കേണം.
എല്ലാവീട്ടിലേയും കാരണവന സഭയിൽ ഇരിപ്പാനവകാശമുണ്ട്.
സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുക സത്യാ ചെരിച്ചിട്ടാണ്. നിലത്ത വ
ട്ടത്തിൽ ഒരു വരവരച്ച അതിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട സാക്ഷി
ഇങ്ങിനെ പറയും. 'ദൈവവും കൂടിയ കാരണവന്മാരും ആണ,
മേൽ ആകാശവും കീഴ് ഭൂമിയും ആണ ഞാൻ സത്യമെ പറക
യുള്ളൂ.' ചിന്ന കൊണ്ടിക്കാർ സാക്ഷിയുടെ തലയിൽ ഒരു
ള്ള മണ്ണുള്ളി ഇടും മാത്രം. ഒരുത്തനെ ചെരിച്ചുകൊണ്ടൊ
ചൂൽകൊണ്ടൊ അടിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ 25 സ്വജനങ്ങൾക്കു
സദ്യകഴിക്കണം. ചെരിപ്പെങ്കിലും ചൂലെങ്കിലും കയ്യിലെടുത്തു എ
ങ്കിൽ 50 ആറംക്കും അടിച്ചു എങ്കിൽ 100 ആറംക്കും വിതന്ന ഉറ
ട്ടണം. ഇതിന്നു പുറമെ കുററുകാരൻ ഒരചെറിയ ചിഴകൊടുക്കുക
യും ഇതുകക്ഷിയേയും ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു തൂലിപ്പെയ്തയും വേ
ണം. വൃദ്ധിചാരത്തിന്നു ശിക്ഷ ജാതിഭ്രഷ്ടാക്കുകയാണ്. സ്ത്രീ പുരു
ഷന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഒന്ന മരിച്ചാൽ മാത്രം മറ്റൊ കക്ഷിക്കു

ജാതിയിലേക്കു മടങ്ങി പോകാം. അതിന്നും അധികം സ്വജനങ്ങളെ വിരക്തപ്പെടുത്തുകയും കർമ്മ പണം പിഴച്ചെടുക്കുകയും സഭ മുന്മാകെ നമസ്കരിക്കുകയും വഴിയെ ചുറ്റിത്തുടങ്ങിക്കൊണ്ടു അടിക്കൊള്ളുകയും വേണം. കൂടാതെ യജമാനന്റെ കാൽ കഴുകി നമസ്കരിക്കുകയും വേണം. വിവാഹം പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചാണ്. തിരണ്ടാൽ ചെണ്ണിനെ അമ്മന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകും. അവിടെ ഭർത്താവ് ഭരണത്തിൽ വെച്ചുകൊട്ടി അതിൽ പാപ്പിക്കും. അവസാനം അതിന്നു ചെണ്ണ തീവെക്കും. വീട് നൂലാമാക്കും. സ്വജനസമുദായം കഴിക്കും. ക്ഷണിക്കുന്ന വീടുകളുടെ വാതിലിന്മേൽ അല്പം അരി ചുറ്റാത്തതിൽ ഒട്ടിക്കും. സ്വജനങ്ങളും ശേഷക്കാരും വെറുവെച്ചു മുതലായ താലത്തിൽ വെച്ചു ഘോഷയാത്രയായി കൊണ്ടുചെല്ലണം. വിവാഹം കഴിയുമുമ്പ് തിരണ്ടാൽ കുടിൽ വെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാ അമ്മമാനാകുന്നു. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചാൽ പുരുഷന്റെ അമ്മയും ബന്ധുക്കളും ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി പണം വസ്ത്രം ആഭരണങ്ങൾ ഇതൊക്കെ കൊടുക്കണം. 5 സുമാംഗലിമാരെ പൂജിച്ചു ഉത്സവം. രണ്ടു വീട്ടിലും ഉണ്ടാകും പന്തൽ. രണ്ടേടത്തും 5 സുമാംഗലിമാർ പോയി നെല്ലു കുത്തിക്കൊടുക്കണം. രണ്ടാംദിവസം 5 സുമാംഗലികൾ പുരുഷന്റെയും 5 പേർ സ്ത്രീയുടേയും വീട്ടിൽ പോയി അവരെ കുളിപ്പിക്കണം. പത്താളംകൂടി കൊൾവന്റെ അവിടെ പോയി 5 അണിഞ്ഞ കുടം കൊണ്ടുവരണം. ഇതിൽ മൂന്നെണ്ണം അവർ കുളത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി വെള്ളം കൊണ്ടുവരും. ബാക്കി രണ്ടു പിറേറുന്ന മണവാളനും സോദരിയും കൂടി കൊണ്ടുപോയി വെള്ളം കൊണ്ടുവരും. കുടം അഞ്ചും പന്തലിൽ കൊണ്ടുപോയിവെക്കും. പിന്നെ മണവാളന്റെ ശേഷക്കാർ 12 തരം ആഭരണങ്ങളും രേചുതിയ വസ്ത്രം, ചുപ്പം മുതലായതും കൊണ്ടു യജമാനന്റെ വീട്ടിൽ പോയി ആയാളേയുംകൂടി ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലും. ചെണ്ണിനെ കുളിപ്പിച്ചു അലക്കിരിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ചൊറുതകിടുകൊണ്ടും വണ്ണത്തകിടുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയതായ ഒരു നെറുവിപ്പട്ടം രേബ്രാഫ്മണൻ അവളുടെ നെറുവിമേൽ കെട്ടും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ അവളെ പുരുഷന്റെ അവിടെ

ഈ കൊണ്ടുപോകും. പന്തലിൽ ഒരു കട്ടാരവും കയ്യിൽ പിടിച്ചു മരക്കുള്ളിൽ പുരുഷൻ പുണരൂൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടാകും. അവന്റെ നെററിക്കും ബ്രാഹ്മണൻ പട്ടം കെട്ടണം. ബ്രാഹ്മണൻ രണ്ടുപേക്കും ഉപദേശം കൊടുക്കണം. അത കഴിഞ്ഞാൽ തെര പന്തക്കത്തത്തി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും മാല ഇട്ടും ചെണ്ണിന്റെ അമരനമ്മമാർ പുരുഷന്റെ കയ്യിൽ കുറെ ഏളളിൻമണിവെച്ചു വെള്ളം പകർന്നു അവനോട പറയും 'ഇ വര നിന്റെതായി ഇവളെ നന്നായി നോക്കുകൊള്ളണം' എന്ന്. താലി ബ്രാഹ്മണൻ പുളിച്ച മണവാളൻ കയ്യിൽ കൊടുക്കും. അവൻ ചെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിക്കും. ചിന്നെ അഗ്നി യെ ജ്വലിപ്പിച്ചു അവരുടെ കൈകൾ തമ്മിൽചേർത്ത വസ്ത്രങ്ങളുടെ തല കൂട്ടിക്കെട്ടി പന്തലിൽനിന്നു പോയി ഒരു അമ്മിമേൽ കാൽവെച്ചു അരുന്ധതിയെ നോക്കണം. മടങ്ങി പന്തലിൽ വന്നാൽ കാരണവന്മാർ ആശീർവാദം ചെയ്യും. 4-ാംദിവസം പിന്നേയും പന്തലിൽ ചേർന്നിട്ടു അഞ്ചു വണ്ണമായ ചോർ അഞ്ചു തട്ടിൽ വെച്ചു ഒരുതട്ടിൽ 9 തിരികൊള്ളത്തിവെച്ചു എല്ലാം കൂടി ഉഴിയണം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞവരായ അഞ്ചു പുരുഷന്മാരും 5 സ്ത്രീകളും ഒരുപരട്ടം പിടിച്ചു സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ ചുറ്റും വട്ടത്തിൽ നില്ക്കും. പരട്ടിത്തളിൽ ചെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള ഒരു ചിലാരിൻ കോലുമായി നില്ക്കുന്നുണ്ടാകും. പുരുഷൻ തന്റെ കൈ കൂപ്പിത്തൊഴുതുകൊണ്ടു ഇരിക്കും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ തലയിലും ചുമലിലും കൈകാലുകളുടെ മടക്കുകളിലും വിരലുകളുടെ ഏടയിലും ചെറിയ അരിയപ്പം വെക്കും. ചിന്നെ രണ്ടാളും കുളിച്ചു കയ്യിൽ വെററില ഏടുത്ത നാലദിക്കിലേക്കും നമസ്കരിക്കണം. പുരുഷൻ പന്തലിന്റെ 12 കാലിന്മേലും ഗോപികൊണ്ടു നാമമൊ സ്മരണകൊണ്ടു കുറിയൊ ഇടണം. സ്ത്രീ ഓരോ കാലിന്റെ മുരട്ടം കുറേപ്പു ചോറും നിതം കൊടുക്കണം. കപ്പുരും കുത്തിച്ചു ആരാധിക്കയും വേണം. ചിന്നെ അവർ ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്കു ചുറ്റുപാടി. അവിടെ അവളുടെ സോദരി തടുക്കും. അവളുടെ കുട്ടിയെ അവർക്കുണ്ടാകുന്ന കുട്ടി വിവാഹം ചെയ്തേക്കാമെന്നു പ്ര

തിരുന്ന കിട്ടിയല്ലാതെ അകത്തു കടക്കാനയക്കയില്ല. വഴിയെ ഭായ്ക്കു ഭർത്താവിന്റെ കൈകാൽ കഴുകിക്കൂട. ഇതിന്നു വെള്ളം ഒരു കുളത്തിൽ നിന്ന കൊണ്ടുവരണം. പോകുന്ന വഴിയിൽ അരിവി തറിയുകൊണ്ടു പോകണം. പിന്നെ ഭായ്ക്കുക ഭർത്താവും ഭർത്താവിന്നു ഭായ്ക്കയും പാലും പോറ്റും കൊടുക്കണം. കൈകഴുകിയാൽ സ്ത്രീയുടെ ആണ്ടു പുരുഷന്റെ വിരലിൽ സ്വസ്തീമോതിരം ഇടണം. താലത്തിൽ വെററിലയക്കെ കൊണ്ടുവരും. മൂന്നു പിടി ഭർത്താവു ഏടുത്ത വസ്ത്രത്തിൽ കെട്ടും. വഴിയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി തൊഴും. അഞ്ചാംദിവസം കുടങ്ങും പുഴയിൽ കൊണ്ടു പോയി ഇടും. മടങ്ങിവന്നാൽ 5 സുരംഗലികളെ പൂജിച്ചു ഉറങ്ങണം. പിന്നെ 5 പുരുഷന്മാർ കൂടിയ ജനങ്ങൾ മുമ്പാകെ ഭായ്ക്കു ഭർത്താക്കന്മാർ ജാമ്ബൻ നില്ക്കണം. അവരുടെ നല്ല നടപ്പിനുള്ള ഉത്തരവാദികളാണെന്നു പറയണം. വയന്നേരം സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി അന്യോന്യം തലയിൽ ഏണ്ണു തേച്ചു ചുമത്തുന്നീറ്റിൽ കുളിക്കും. പിറ്റേന്നു മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും. ഈ ജാതിയിൽ ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ടു.

മരിച്ചാൽ ശവം മറച്ചെഴുതാണു. മീതെ കള്ളി (കണ്ടലാവണക്ക) തെങ്ങോല ഇതുകൊണ്ടു പന്തലിടും. ശവത്തിനേയും വിധവയേയും കുറി ഇടിയിടും. മകൻ പൂണൂൽ ധരിക്കും. കുഴി മുടിയാൽ ഒരു പറയൻ 3 മുലകൾ ഏരിക്കിൻകൊമ്പു കുഴിച്ചിടും. വടക്കുകിഴക്കേ മൂല ഒഴിച്ചിടും. ഓരോ കൊമ്പിന്മേൽ മകൻ രേഖപറിയ നാണും വെക്കും. അവൻ കുടത്തിൽ വെള്ളവും ഒരു തീക്കൊള്ളിയുമായി പ്രദക്ഷിണം വെക്കുന്ന സമയം അമ്മാമൻ തലക്കൽ നിന്നുകൊണ്ടു കുടത്തിനെ ഓട്ടപ്പെടുത്തും. 3-5-7-9 ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും രേഖിവസം വിധവ കോടിവസ്ത്രം ധരിച്ചു ആരോണങ്ങൾ അണിഞ്ഞ ശുശ്രൂണത്തിൽ പോയി ചില കമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടു. താലിയും വളകളും അവിടെ പൊട്ടിച്ചിടും. ആരോണങ്ങൾ നീക്കംചെയ്യും. തുണിയിട്ടു മൂടി അവർ പുഴയിൽ പോയി ചാണകം തേച്ചു കുളിക്കും. മകനും മറ്റു രേഖിക്കാത്തും ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകും. ബ്രാഹ്മണൻ പൂജകഴിച്ചു

ശ്രീകൊവിൽ അടക്കം. മകൻ പിൻതിരിഞ്ഞ നിന്നുകൊണ്ട കര വെള്ളം വാതിലിന്മേലേക്കു ഏറിയും. അപ്പോൾ ശാന്തിക്കാരൻ വാതിൽ തുറക്കും. ഇപ്രകാരം മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചെയ്യണം. 7-ാംദിവസം ചുണ്ണാഹാര കടഞ്ഞാൽ ചുവ, കഴിഞ്ഞു. വിധവ മൂന്നുമാസം മറവിലിരിക്കണം. കൊല്ലത്തിൽ ശ്രാദ്ധം നടപ്പുണ്ടു.

തോട (തൊടവൻ)

നീലഗിരി മലയിൽ പാർക്കുന്നു. മുഖ്യധനം എരുമകളാണു. ഇവരുടെ വാസസ്ഥലത്തിന്നു മന്ത് എന്ന പേർ. പഴനിക്കാരുടെ കാവവടിയുടെ മുകൾപോലേയാണു മേൽച്ചുര. 18 ഫീറ്ററനീളം 9 ഫീറ്ററ വീതി നടു 10 ഫീറ്ററ ഉയരം ഉണ്ടാകും. പക്ഷെ അകത്തേക്കു കടപ്പാനുള്ള ദ്വാരം 32 ഇഞ്ചു ഉയരം 18 ഇഞ്ചു വീതിയെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടു. വാതിൽപലക മുതലായതു യാതൊന്നുമില്ല. തടിച്ച കല്ലൊ മരപ്പലകയൊ കൊണ്ടു മൂടുകയേ ഉള്ളു. നാലകാലിന്മേൽ എഴുത്തുവേണം കടക്കാൻ. ചുരയുടെ മുമ്പിലും പിന്നിലും മരംകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചാണു. ഇരുവശത്തും മേൽച്ചുര നിലത്തു തൊട്ടും. ഉള്ളിൽ ഒരശ്വത്തും കിടക്കാനും ഇരിക്കാനും ഒരൊരു ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിന്മേൽ മാൻതോലൊ പോത്തിൻ തോലൊ പായയൊ വിരിച്ചിരിക്കും. മറ്റേ അത്തക്കു അടുപ്പ മുതലായതായിരിക്കും. ഉരലിന്ന ചകരം നിലത്തു ഒരു കുഴിയാണു. ചുരയുടെ ചുറ്റും ഉരുളൻകല്ലുകൊണ്ടു മതിലുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും കുടക്കാൻ ഒരുദവാരവും. അതിൽക്കൂടി ഒരുപോത്തി ന കുടക്കാൻ വഹിയാ. തൊഴുത്തു പ്രത്യേകം ഉണ്ടായിരിക്കും. അവിടെ സ്ത്രീകൾക്കും ഏപ്പോഴും പോയിക്കൂടാ. സ്ത്രീകളുടെ നടപ്പു വഴരെ മോശമാണെന്നാണു പ്രസിദ്ധി. ചെണ്ണിന യെരച്ചു നാരംഭരണിയിൽ ഒരുവിളാറും വേണം. അതിന്നു ബലവാനായ ഒരുചെറുപ്പക്കാരനേയാണു തിരഞ്ഞെടുക്കുക. ഒരുത്തിക്കു പലേ ഭർത്താക്കന്മാർ നടപ്പാണു. പലപ്പോഴും ഇവർ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരായിരിക്കും. ഭർത്താവ കട്ടിയായാൽ അവൻ മുതിരുമ്പവരെ ജ്യേഷ്ഠന്മാരാണ് ഭർത്താക്കന്മാർ. കട്ടിയുടെ അമുൻ ആരെന്നു തീർച്ചയാക്കാൻ ഒരുകൗതുകമുണ്ടു. ഗാർ 7-ാംമാസത്തിൽ ഗഭിണിക്കു ഒരുവി

ല്ലം ശരവും കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട് ഇത ഭക്താകുന്മാരിൽ ഏവൻ കൊടുക്കുന്നുവോ അവനാണ കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ. ഇവർ ജ്യേഷ്ഠനായ ജന്മാരാണെങ്കിൽ മൂത്തവനാണ സാധാരണ കൊടുക്കൽ. അച്ഛനും ഇവൻതന്നെ. എങ്കിലും ജ്യേഷ്ഠനായവൻ ഒന്നിച്ചു ചാക്കുകാലം എല്ലാവരും അച്ഛൻതന്നെ. മെഗാർത്തിന ഈ കമ്മം ചെയ്താൽ ആ പ്രസവത്തിലെ കുട്ടിയുടെ മാത്രമല്ല കമ്മം ചെയ്തവൻ അച്ഛൻ, പിന്നെ മഹോത്തമൻ ഈ ക്രിയ ചെയ്യുന്നവരെ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കെല്ലാം ഇവൻ അച്ഛനാകുന്നു. വില്ലം ശരവും കൊടുത്തവൻ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം മഹോത്തമൻ ഈ കമ്മം ചെയ്തുമില്ല, വിധവയ്ക്കു കുട്ടികൾ ജനിക്കുകയും ചെയ്തു എങ്കിൽ ആ കുട്ടികൾക്കും അച്ഛൻ മരിച്ചവൻതന്നെയാണു. ഒരുത്തൻ ഒന്നിലേറെ ഭാര്യയും നടപ്പുണ്ട്. രണ്ടാമതായ ജ്യേഷ്ഠനായവൻ കൂടി രണ്ടാമതായ ഭാര്യമാരുണ്ടാകും. ഈ മാതിരി കാഴ്ചകളിൽ ഒരുത്തിക്കു ഒരുത്തൻ വില്ലം അപ്പം കൊടുക്കും മറ്റൊരാളിത്തിക്കു വേറെ ഒരുവൻ കൊടുക്കും.

മരിച്ചാൽ ശവം ദഹിപ്പിക്കുവാൻ വഴിയെ' മേലോത്തിനെ അടിച്ചുകൊല്ലുകയും വേണം. ദഹിപ്പിക്കുന്ന സമയം തലയുടെ ഓടും മറ്റു ചില അസ്ഥികളും ഏടുത്ത സ്തംഭങ്ങളും. ഇത മറ്റൊരുദിവസം ദഹിപ്പിക്കും. ചില സമയം ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ കുറെ മാസം ചെന്നിട്ടും ആകും. ഒരു ചെങ്കിടാവിന്റെ ശവസംസ്കാരം കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ട ഒരു റോച്ചൻസായ്ക്കു താഴെ കാണാപ്രകാരം ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു. ശവം നാലാളാൽ ചുമലിൽ ഏടുക്കപ്പെട്ടതായ ഒരു കോണിമേൽ തൂണിയിട്ട മൂടി കിടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. വഴിയെ രണ്ടു ചെണ്ടകാതം, മരിച്ചവളുടെ അമ്മയെ ഒരു ചാക്കിലാക്കി മൂടി ഏടുത്തുകൊണ്ടു മരിച്ചവളുടെ അമ്മയും, ചാക്കിൽ അരിയും ചക്കരയും തടി കൂട്ടാൻ വിറക്കും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ശേഷക്കാതം ആണങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രത്യേകം വെച്ചു കെട്ടിയിരുന്ന ഒരു കുടിലിന്റെ നേരെ എത്തിയാറെ ശവം ഏടുത്ത ചുറത്തു നിലത്തു മലത്തിൽ കിടത്തി. ഒന്നാമതായ ചുരുക്കുന്മാരും വഴിയെ സ്ത്രീകളും ശവത്തെ നമസ്കരി

ക്കയും തൊഴിക്കുകയും ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയം ഒരു സ്ത്രീ കിടലിന്നകത്തു കറേജ് അരി, ചക്കര, പന്നംപൊടി, തേൻചീപ്പ്, ഇതകളും മരിച്ച കുട്ടിയുടെ കളിസാധനങ്ങളും എടുത്തു വെച്ചിരുന്നു. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതു ശവത്തോടു കൂടി ചുടാനുള്ളതായിരുന്നു. വഴിയെ ശവത്തെ ഉള്ളിൽ കൊണ്ടുപോയി ശേഷക്കാരും ചെന്നു. അവർ വീണ്ടും തൊഴിച്ചു കരഞ്ഞു. അപ്പോഴെങ്കിലും ആറു ഏതുമകളെ കൊണ്ടുവന്നു. അതിൽ ഒന്നിനെ വാട്ടുമോഷത്തോടു കൂടി തലക്കു ഒരു അടിയാലെ കൊന്നു. ഉടനെ ശവം ചുറ്റത്തു കൊണ്ടുവന്നു. കാൽ ഏതുമകളുടെ നെററിമേലാക്കി കിടത്തി. തൊഴിക്കുകയും നിലവിളിയും പിന്നേയും തുടങ്ങി. ഛത്ത അവസാനിച്ചിട്ടു ഒരു ചടങ്ങു ഉണ്ടായി മരിച്ച പെൺകുട്ടിയുടെ സംസ്കാരം കൂട്ടത്തിൽനിന്നു 3 വയസ്സായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അമ്മൻ അതിനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി രേമാതിരി ചുറ്റും രേമാതിരി ചെടിയുടെ കൊമ്പും കൊണ്ടുവന്നു. മരിച്ചവളുടെ അമ്മ അതിന്റെ ഒരു കയ്യു ശവത്തിനേൽക്കുകയും കമ്പിളി കുപ്പായത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു എടുത്തിട്ടു ആൺകുട്ടിയെ കൊണ്ടു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ ചുറ്റും കൊമ്പും ആ കയ്യിലും ചെറുനാരങ്ങ, അരി, ചപ്പം, ചക്കര, തേൻചീപ്പ്, വെണ്ണ, ഇതൊക്കെ കുപ്പായക്കീശയിലും വെപ്പിച്ചു. വഴിയെ കീഴ് തുശിയും നൂലും കൊണ്ടുവന്നു തന്നി. ആൺകുട്ടിയുടെ കുപ്പായം അമ്മൻ എടുത്തു അതുകൊണ്ടു അവനെ തലയോടെ മൂടി. ഇങ്ങിനെ അടിയോടു മൂടി മൂടിയ സ്ഥിതിയിൽ രാത്രി മുഴുവനും ശവത്തിന്റെ അടുക്കെ കൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടി ശേഷക്കാർ കാവൽനിന്നുംകൊണ്ടു.

വിവാഹം കഴിയാത്ത ബാലനാണു മരിച്ചതെങ്കിൽ ഒരു ബാലികയും പ്രസവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ത്രീയായാൽ ഭർത്താവും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യണം. ദഹനമല്ലെങ്കിൽ തലയോടെ വെണ്ണനീരിൽനിന്നു എടുത്തു സൂക്ഷിക്കും. അതു വഴിയെ ഒരിക്കൽ ഘോഷമായി ദഹിപ്പിക്കണം.

ദണ്ഡാസി.

ഗുണ്ടാംബിളയിൽ കാണാം. മിക്കതും മൊരം കള്ളന്മാരാണ്, തെക്കൻദിക്കിൽ കള്ളന്മാരും മറവതും എന്നുപോലെ. അവർ പ

തിവായിട്ട ഒരു കൈപ്പുലികൊടുത്താൽ കളവുണ്ടാകയില്ല. ഉണ്ടായാൽ തെളിവുണ്ടാക്കി മുതൽ മടങ്ങി കിട്ടും. കട്ടതിൽ ഒരു ഓഹരി അവതടെ തലവന്നാണ്. അരക്കില്ലത്തനിന്ന പോകുവാൻ പാണ്ഡവർക്ക് ഗുഹവഴി മാന്തി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതിന്നു പ്രതിഫലമായിട്ട പാണ്ഡവന്മാർ കല്പിച്ചുകൊടുത്തതാണത്രേ കർക്കാൻ ഉള്ള അവകാശം. വേറെ ഒരു കഥ പറയുന്നത ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഭായ്യയായ രാധയുടെ സഖി ദുരിതകയിൽനിന്നുണ്ടായവരാണ് ഇവരെന്നാണ്. ഒരു കുട്ടിയുനിച്ചാൽ മൂന്നാംദിവസമെങ്കിലും അഞ്ചാംദിവസമെങ്കിലും പുരയുടെ ചുമര തുരന്ന രേഖപാരുമുണ്ടാക്കി അതിൽകൂടി കുട്ടിയെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം അപ്പുറത്തേക്കു കൊടുക്കും. അപ്പോൾ കൈയും കൈക്കൊണ്ടു! കൈക്കൊണ്ടു! നീ അമ്മനേക്കാൾ കേമനാകണം" എന്നു പറയണം. ഇത പണ്ടായിരുന്നു എന്ന ചിലർ പറയുന്നു. ചിലർ സമ്മതിക്കുകയേ ഇല്ല. ആൺകുട്ടികളുടെ മുടികളെയും കറുത്തവാവ നാലാക്കുന്നു. ആ ദിവസം ഒരു പോക്കിനേയും ഏഴ് കോഴിയേയും അറക്കണം. അമ്മന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ കല്യാണം പാടില്ല. അമ്മാമന്റെ മകളെ ആവാം. കല്യാണത്തിന്നു തലേനാൾ വയുന്നേരം ഒരു ചുറ്റിങ്കൽ ഒരു കോഴിയെ അറക്കണം. അന്നു പുരുഷനെ സോദരിയുടെ ഭർത്താവ് കെഷരം ചെയ്യണം. കല്യാണപന്തലിൽ മണവാളന്റെ അടുക്കെ പെണ്ണു അവളുടെ അമ്മാമന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കും. ഒരു കാരണവന്നോ മറ്റൊരാളോടേയും കയ്യു കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു അതിൽ ഒരു അടക്കുകത്തിയും അടക്കയും കരെ അരിയും വെച്ചു മഞ്ഞച്ചുരുകൊണ്ടു ഏഴ് ചുറ്റിക്കെട്ടും. ഇന്നവന്റെ പെന്ത്രിയും ഇന്നവന്റെ പുത്രിയുമായ ഇന്നവളെ ഇന്നവന്റെ പെന്ത്രനും ഇന്നവന്റെ പുത്രനുമായ ഇന്നവനോട് ചേർന്നു എന്നു വിളിച്ചുപറയും. അടക്കുകത്തി പെണ്ണിന്റെ അടുത്തു ഏടുത്ത പുരുഷനെ ഒരു അടിയും അടിച്ചു കൊണ്ടുപോകും, അന്നത്തരം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ കവിടിയാടും. ആ മദ്യം അവതടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടിക്കെട്ടി അവതടെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന അരി ഒരു കോൺതലക്കൽ കെട്ടും. കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ ഈ അരി ഒരു ചെറിയ മൺപാ

ത്രാകൊണ്ട അളക്കും. ആദ്യം ചെണ്ണിന്റെ വേക്ക്. അപ്പോൾ അരി ശരിയായിട്ടുണ്ടാകും. പിന്നെ ചുരുക്കന്റെ വേക്ക് അളക്കും. അപ്പോൾ അരി കുറവുണ്ടെന്നു നടിച്ച് ചുരുക്കനെ കള്ളെന്നും മറ്റും വിളിച്ചു കളിയാക്കും. ചില വിവാഹങ്ങളിൽ ചുരുക്കൻ കോപം നടിച്ച് പോകും. എന്നാൽ ചെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള തിരികെ കൊണ്ടുപോരണം. തിരണ്ടാൽ 7 ദിവസം അശുദ്ധി. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷമാണ് തിരണ്ടതെങ്കിൽ മേലിലേഴപതുരൻ 7ാംദിവസം ചെണ്ണിനെ ആരേണങ്ങളും പണവും സമ്മാനിക്കണം.

ഭവം ദഹിപ്പിക്കുയാണ്. വിധവ ഉന്തിന്റെ അതിർക്കലോളം രാപത്തോടുകൂടെ പോയി അവിടെ ഒരു കലവും കയ്യിലും വലിച്ചെറിഞ്ഞ മടങ്ങി പോരണം. മരിച്ച ആൾ കരെ പ്രമാണി ആയിരുന്നു എങ്കിൽ 11ാംദിവസം ഒരു കിയയുണ്ട. ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്തു ഒരു തുണിവിരിച്ച രണ്ടാം അപ്പറവും ഇപ്പറവും വാളോ വലിയ കുത്തിയൊ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട ഇരിക്കും. ഒരു ഇച്ചയോ മറ്റു പ്രാണിയൊ തുണിയിൽ വന്ന ഇതുന്നാൽ ക്ഷണം തുണി മടക്കിക്കെട്ടി വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി പ്രാണിയെ കൊടഞ്ഞുകളയും.

ദാസരി.

ഇവർ ഒരു റോജാതിയല്ല. പലകൂട്ടരും ദാസരിയാകും. താണജാതിയാണ്. യാചിച്ചു നടക്കുകയാണ മുഖ്യ പ്രവൃത്തി. കോയമ്പത്തൂർ കാരമടൈക്ഷേത്രത്തിൽ കൊല്ലത്തോറും രഥോത്സവത്തിങ്കൽ ദാസരികൾക്കു പഞ്ചാഗൃതം കൊടുത്താൽ വളരെ ഫലമുണ്ടത്രെ. പഞ്ചാഗൃതം അവർ വായിലിട്ടിട്ട അല്പം കേഷിച്ച ശേഷിപ്പു ഭജനക്കാരുടെ കയ്യിലേക്കു തുപ്പും. അത കേഷിച്ചാൽ സർവ്വരോഗം മാറും. സന്തതിയുണ്ടാം. ചിലർ ദാസരികൾക്കു വെററില വായിൽ കൊടുക്കും. അവർ അത ചവച്ചിട്ട ഭക്തന്റെ വായിലേക്കു തുപ്പും. അതിനും വലിയ ശക്തിയുണ്ടത്രെ. ചില സ്ത്രീകൾ സന്തതൃത്വം ദാസരികളോടു കൂടി രമിക്കും എന്നും പറയുന്നുണ്ടു. പഴനിക്കു പോകുന്നവർ കവളം നാവും തുളക്കുന്ന നടപ്പുണ്ടു

ല്ലോ. ചില ദാസരികൾക്കു കവർ തുളച്ച സ്ഥിരമായ ദ്വാരം ഉണ്ടാകും. ചിലടങ്ങളിൽ അമ്മാമന്റെ മകളെ കല്യാണംചെയ്തു നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ഉപേക്ഷിക്കുക പാടില്ല. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാകുന്നു.

ദുരുകില.

മുസൽമാനാണ്. പക്ഷെ ഹിന്ദുനടപ്പുകൾ പലതും ഉണ്ടു കല്യാണത്തിനു താലികെട്ടണം. ഹിന്ദുമതാചാരങ്ങളിൽ അനുവദിക്കുന്നേടത്തോളം ചേരും. ആയുധംകുറയുണ്ട്. പക്ഷെ നവരാത്രിക്കല്ല. ബക്കീദ ചെരുനാളിന്നാണ്. പെണ്ണിരിക്കാൻ സദ്യയുണ്ട്. ബാക്കി മുസൽമാന്മാർ ഇത ഗോപ്യമായി വെക്കും. സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ ഉടുപ്പുടവ കേവലം ഹിന്ദുക്കളുടെ മാതിരിയാകുന്നു.

ദേവദാസി.

പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ 7 അമുണ്ട്. 1 ഭക്താ, അല്ലെങ്കിൽ താൻതന്നെ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു വഴിവാടായി ചെയ്യുന്നവർ. 2 വിക്രീതാ, അത്മാൽ വിലക്കുവാങ്ങിയവർ. 3 ദൂത്യാ, ശേഷം കുടുംബത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി തന്നെത്താൻ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കൊടുത്തവർ. 4 ഭക്താ; അത്ഥം സ്വപ്നം. 5 ഹൃതാ അല്ലെങ്കിൽ വശീകരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു ദാനം ചെയ്തപ്പട്ടവർ. 6 അലങ്കാരാസംഗീതം നാട്യം ഇതുകളിൽ വിദഗ്ദ്ധയാകയാൽ രാജാവോ പ്രഭുവോ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കൊടുത്തവർ. 7 തദ്ദേശനികാ അല്ലെങ്കിൽ ഗോപികാ. കൃമ്മായി ശമ്പളംവാങ്ങി ക്ഷേത്രത്തിൽ ആടുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്നവർ. താലികെട്ടു ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചാണ്. മണവാളൻ ഒരു വാളെങ്കിലും ഒരു ബിംബമെങ്കിലും ആകുന്നു. ഭാഗത്തിങ്കൽ ചുറ്റുനാക്കും ചുറ്റിമാക്കും ഭാഹരി സമ്മാകുന്നു. കുടുംബത്തിൽ പുരുഷസന്താനമില്ലാത്താൽ ഒരു പെണ്ണിനെ ദേവദാസിയാക്കി „നടത്തുളളന്ന“ നടപ്പു മൈസൂരിലും മറ്റും ഉണ്ട്. ഭാഗത്തിങ്കൽ അച്ഛനും പുരുഷനോപോലെ ഭാഹരിയുണ്ട്. ദഹിപ്പിക്കാനുള്ള അഗ്നി

ചില ദിക്കിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന കൊണ്ടുവരണം. മുമ്മക്കത്തായം എന്ന പറയണമൊ? ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു പോന്നുവളാണമരിച്ചതെങ്കിൽ ശാന്തിക്കാർക്ക് മഞ്ഞുതതികൊണ്ടു ശവം കുളിപ്പിക്കണം. ഏറ്റവും അടുത്ത ദായാദിയായ പുരുഷൻ തല മുഴുന്ന് ക്ഷേത്രം ചെയ്യിക്കണം. താലികെട്ടുകല്യാണം ചെയ്ത ആൾ ബ്രാഹ്മണനായാലും അയാളുടെ ശവത്തിന്മേൽ വിതറുവാനുള്ള മഞ്ഞപ്പൊടി അവർ ഉണ്ടാക്കണം. അമ്മയുടേയും അമ്മാമന്റെയും ശ്രാദ്ധങ്ങൾ ഉരുട്ടിയെ കഴിവു. ഹിന്ദുശാസ്ത്രപ്രകാരം ദേവദാസികൾക്കു മാത്രം തങ്ങുകയായി പെൺകുട്ടികളെ സ്വീകരിക്കാം. (ദത്തെടുക്കാം). വിധവമാർ സ്വീകരിക്കുക മരിച്ച ഭർത്താവിനവേണ്ടിയാണല്ലോ. ആൺകുട്ടികളെ മാത്രമെ പാടുള്ളതാനും.

ദേവാദിക.

(ദേവന്റെ അടിയർ) തെക്കേകുന്നത്തിൽ ഒരുമാതിരി അമ്പലവാസികളാണു വിവാഹം ഏന്തും ആവാം. വിധവാവിവാഹം ആവാമെങ്കിലും ചെറുപ്പത്തിൽ വൈധവ്യം വന്നാൽ മാത്രമെന്നടുപ്പുള്ള. ശവം ദഹിപ്പിക്കുവാനു. മാംസം ഭക്ഷിക്കും മദ്യം സേവിക്കും. മുമ്മക്കത്തായക്കാരാണു. കല്യാണം ഉറച്ചാൽ പെണ്ണിന്നു പുരുഷൻ ഒരു മോതിരം കൊടുക്കും. അവർ അത ചെറു വിരലിന്മേൽ ഇടും.

ദേവാംഗ.

മദ്രാസി സംസ്ഥാനത്തെ എന്തും കാണാം. ദായ ആലുങ്കം കണ്ണാടകവുമുണ്ടു. ചിലർ മാംസഭക്ഷകളാണു. മാറവർ മാംസം ഭക്ഷിക്കയില്ല. എങ്കിലും അഗ്നോന്യം വിവാഹം ആവാം. മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ചാനതിലേക്കു കല്യാണംചെയ്തുകൊണ്ടുപോയാൽ പിന്നെ മാംസം ഭക്ഷി പുകുടാ. തിരളുവോളം പാത്രങ്ങളാകട്ടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളാകട്ടെ തൊടുകയും പാടില്ല. കല്യാണത്തിങ്കൽ അമ്മാമാർ ചരടകെട്ടണം ശവത്തിനെ ഇരുത്തിയാണു മറചെയ്ത. പത്തശാലക്കാർ പുന്നൊരു കൂട്ടത്തുണ്ടു അവർ ദേവാംഗവും പുറും ഒന്നായിരുന്നുപോൽ. അവർ

ലിംഗധാരികളാണിപ്പോൾ, ദേവാംഗൻ വൈഷ്ണവനും. ഇപ്പോഴും ഒരു നാടപ്പണ്ട. ഒരു ചന്തീരാണ്ടിനുള്ളിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു ദേവാംഗൻ വീട് വിട്ടിട്ടു പത്മശാലക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരും. അവരോട് പിചുപിടുത്ത നടക്കും. കൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ വീട്ടിൽ കണ്ടത എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാം. തിരുനെൽവേലി, മധുര ഈ ജില്ലകളിൽ ഇവർ ബ്രാഹ്മണരേക്കാൾ ഒരു മാറ്റമീതെയാണെന്നു ഭാവമുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണർ നമ്മുരിക്കയില്ല.

ദോബ്.

വിശാഖചട്ടണം ജില്ലയിൽ ഉണ്ട്. മലപ്രദേശത്താണ്. പ്രവൃത്തി നെടുക്ക, കച്ചോടം, വാട്ടുകാർ, യാചകർ, ചിലർ കന്നം കൃഷിയും. തിരണ്ട ചെണ്ണ അഞ്ചുദിവസം വീട്ടിനു ചുറ്റത്തു കഴിക്കണം. വിവാഹം തിരണ്ടിട്ടു മതി. അമ്മന്റെ ചെങ്ങളുടെ മകളെ അവകാശപ്പെടും. ചിലേടത്തു അമ്മാമന്റെ മകളേയും ആണിന്റെ വലത്തെ ചെറുവിലും ചെണ്ണിന്റെ എടുത്തോളം കൂടി കെട്ടി അവർ കുടിക്കുകയുണ്ടാകാം. പിറ്റേന്നു ആണിന്റെ കുടിക്കു പോകും. വിധവാവിവാഹം ആവാം. എട്ടന്റെ വിധവയെ പതിവായി അനുജൻ കെട്ടും. കഴിവുണ്ടാകട്ടെ ശവം ദഹിപ്പിക്കും. കുട്ടികൾക്കു ചേരിട്ടുക അധികവും ജനിച്ച് വാർത്തിന്റെ പേരാണ്. മരിച്ച ആൾക്കു മകനോ ഭർത്താവോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ 10-ാംദിവസം തലയും മീശയും കക്ഷവും കെഴുതും ചെയ്യണം. കുട്ടികൾക്കു ജനിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവില്ലത്രെ. മരിച്ച കാരണവന്മാരിൽ ഒരാളുടെ ആത്മാവു വഴിയെ കടന്നുകൂടും. കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ ഒരു കോഴിപ്പൂക്കു കൊടുക്കാം. അതിനെ അത വിട്ടു കളഞ്ഞാൽ ആത്മാവു കടന്നുകൂടിയതിന്റെ അടയാളമാകുന്നു. ചില ദോബ്മാർക്കു തിളക്കുന്ന എണ്ണ ശരീരത്തിൽ പാറാം. ചൊള്ളുകയില്ലത്രെ. മുമ്പ് ഒരുത്തന അവന്റെ തോൽ കടുപ്പമാക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. വെടിവെച്ചാൽ തുളയില്ലായിരുന്നുവോൽ. 'ഒരിക്കൽ രണ്ടു സൂര്യന്മാരുടെ മേൽ വഴിക്കുവഴിയായി ചെക്കത്താനെ കയറികളഞ്ഞതായി പറയുന്നു.

ഭോബി (ഡോബി)

തിരളും മുന്പുവേണം വിവാഹം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഒരു വാളോടൊ മരത്തോടൊ ആദ്യം വിവാഹംചെയ്തിട്ടുവേണം ചുരുക്കനെ വിവാഹംചെയ്യാൻ. സ്ത്രീചുരുക്കന്മാർ രണ്ടാളും ഏഴ് കിണറിലെ വെള്ളംകൊണ്ടു കുടിക്കണം. പുനർവിവാഹം ആവാം. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണു. ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടു.

ധക്കഡോ.

ഒരു മാതിരി ഉരിയാ കൃഷിക്കാരാണു. ധക്കഡോവിനു തന്റെ അമ്മനെ അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നൊരു വാക്കുണ്ടു. ബ്രാഹ്മണനു ശ്രീയിലുണ്ടായതാണെന്നു പറയുന്നു. പൂണന്തലുണ്ടു. ബ്രാഹ്മണന്റെ മാത്രമെ വെള്ളം കുടിക്കുകയുള്ളു. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പുവേണം. വിധവാവിവാഹം ആവാം. മാംസം ഭക്ഷിക്കും. ശവം കഴിച്ചിടുകയാണു പതിവു.

ധളിയ.

ഒരിയാകൃഷിക്കാരനാണു. ധളിയിൽനിന്നായിരിക്കാം പേർ. ഓലി (ഡോലി) എന്നതിൽനിന്നു ആവാം. തിരളുംമുമ്പു വിവാഹം നിബ്ബന്ധമല്ല. വിധവാവിവാഹം ആവാം. മാംസം ഭക്ഷിക്കും. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണു. ചിലർ പൂണന്തലുണ്ടു.

നലാ.

തെക്കെ കന്നടത്തിൽ ഒരു മാതിരി ചാണുമാണു. വട്ടി, കൊട്ടു, കട ഇത്യാദി ഉണ്ടാകാലും ഭൂതബലിക്കളവും പ്രവൃത്തി. മലയാളത്തിലെ മലയൻ, മൂന്നൂറൻ, ചാണൻ, മണ്ണാൻ ഇവരുടെ നെറു തെയ്യോട്ട ഇതുകളുടെ മാതിരിതന്നെ. തിരണ്ടതിൽപിന്നെ യാണു വിവാഹം. ഒരുത്തിക്കു വഴിക്കുവഴിയായി എത്രപ്രാവശ്യം മെങ്കിലും കെട്ടാം. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയുമുണ്ടു. കഴിച്ചിടുകയുമുണ്ടു. അഞ്ചാംദിവസവും ഏഴാംദിവസവും ചുവ പോകും.

നഞ്ചിനാട്ടു വെള്ളാളൻ.

തിരുവാങ്കൂറിൽ തോവാള, അശ്വതിശപരം ഈ രണ്ടു താലൂക്കുകളിലാണു അധികവും. എന്നാൽ മറ്റു എല്ലാടത്തും ഉണ്ടു.

ഒട്ടേറെ 18,000 ജനമേയുള്ളൂ. ചുരുക്കത്തോടെ പിള്ള എന്നാണ് വിളിക്കുക. മതമക്കത്തായമാണ്. ശൈവമതവും അശൈവമതവും രണ്ടുവകയുണ്ട്. ശൈവർ മത്സ്യമാംസം ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. അശൈവരുടെ ചോറുണ്ണുകയുമില്ല. അശൈവർ മത്സ്യമാംസം ഭക്ഷിക്കും. ശൈവരുടെ ചോറുണ്ണം. ഇവരുടെ സ്ത്രീകളെ ശൈവർ ഭാര്യയാക്കിക്കൊടുക്കും. പുനാൽ പിന്നെ അവർക്കു അശൈവരുടെ ചോറുണ്ടാകുക. തെക്കൻഭിത്തിയിൽ വീഥികളിലായി ചാക്കും. വടക്കോട്ടു നായന്മാരെ മാതിരി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പറമ്പുകളിലാണ്. ഇവരുടെ ഉടുപ്പുതവ നായന്മാരെപ്പോലെയാകുന്നു. മാറവരേതെ പഴയ തമിഴ് മാതിരിതന്നെ. തിരണ്ടതിന്റെ ശേഷം വിവാഹമത്രെ പതിവ്. ഏകിലും അതിന്നുമുമ്പും അപൂർവ്വമല്ല. അമ്മാമന്റെ മകളെങ്കിലും അമ്മൻ പെങ്ങളുടെ മകളെങ്കിലുമാണ് ഭാര്യയാവാൻ ഉത്തമം. ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. പക്ഷെ ഒഴിമുറി അല്ലെങ്കിൽ വിടുമുറി ആധാരം ഭർത്താവ് ഒപ്പിട്ടുകൊടുക്കണം. സ്ത്രീക്കു പിന്നെ നഞ്ചിനാട് വെള്ളാളനോ പാണ്ടിവെള്ളാളനോ സംബന്ധം തുടങ്ങാം. മതമക്കത്തായമാണെങ്കിലും ചുരുത്താക്കു അമ്മന്റെ സ്വാജ്ജിതസ്വപത്തിൽ നാലാലൊന്നിനും മതമക്കത്തായപ്രകാരം അമ്മന്ന എന്നു കിട്ടുമായിരുന്നുവോ അതിന്റെ നാലിലൊന്നിനും അവകാശമുണ്ട്. ഭാര്യയെ തൃജിച്ചാൽ അവർക്കും കുട്ടികൾക്കും ഭർത്താവിന്നു സ്വാജ്ജിതസ്വപത്തില്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണസ്വപത്തിൽ പത്താലൊരംശത്തിന്നു അവകാശമിരിക്കും. വിധവ ചുനവ്വിവാഹം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ചിലവിന്നവകാശമുണ്ട്. ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ഭർത്താവിന്റെ ജീവകാലത്തോളവും അങ്ങിനെതന്നെ. വിധവയെ സംബന്ധം തുടങ്ങുന്നവൻ അവർക്കു ഒരു ആധാരം ചെയ്തുകൊടുക്കണം. താൻ മരിക്കുമ്പോഴോ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോഴോ ഇന്നു ഒരു സംഖ്യ അവർക്കു കൊടുത്തേക്കാമെന്നായിട്ടു. അതിന്നു എടുപ്പു എന്ന പേര്. ശേഷക്രിയ ചെയ്യേണ്ടത മകനാണ്. മകനില്ലെങ്കിൽ മതമകൻ. ചുല പതിനാറാണ്. ആ ദിവസങ്ങളിൽ പിണ്ഡകർത്താവു പുണന്തൽ ധരിക്കണം. അതില്ലെങ്കിലും 16-ാം ദിവസം നിശ്ചയം. മകളുടെ മകൻ മരിച്ചു ചുല മുത്തശ്ശിക്കാകുന്നു.

നമ്പിടി.

പുണന്തൽ ഇല്ലാത്തവരും ഉള്ളവരും ഉണ്ട്. ഉള്ളവർ പ്രത്യേകം ചുരോഹിതനാണ്. ഇല്ലാത്തവർ ഏതൊരാളും. മരുമക്കത്തായമാകുന്നു. ചുവ പന്ത്രണ്ട്. ചിലേടത്ത പത്തും. പുണന്തൽ ഉള്ളവരിൽ പ്രമാണി കക്കാട്ട കാരണമല്ലാതാണ്. സ്ത്രീകളെ മാത്രമല്ല വിളിക്കും. കൊച്ചിശിമയിലും മലയാളത്തിലും മനോലാലാണ്. പുണന്തലുള്ളവർ ഗായത്രിയുണ്ട്. കല്യാണം ആരംഭിച്ചു മുതലായതിന്നു ചുരോഹിതൻ നമ്പൂതിരിയാകുന്നു. താലികെട്ടാൻ സ്വജനംതന്നെയാണ്. സ്ത്രീകൾക്കു സംബന്ധം നമ്പൂതിരിമാരും ഉണ്ട്. സ്വജാതിക്കാരും ഉണ്ട്.

നമ്പൂതിരി.

വിവാഹം തിരളംമുന്ദ വേണ്ടു. താലികെട്ടേണ്ടത അമ്മനാണ്. മണവാളൻ വരുന്നസമയം വസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവെല്ലും. അതിൽനിന്നു നാലു എണ്ണപ്പട്ടവ ഇല്ലത്തിനകത്തു കമ്പുകയുടെ അടുക്കേക്കയക്കുന്നു. രണ്ടു കമ്പുക ഉടുക്കും. രണ്ടു ചുരുത്തേക്കുന്നെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു മണവാളന്റെതന്നെ ഉടുക്കുന്നു. വഴിയെ മണവാളന്റെ കാൽ അമ്മൻ കഴുകുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം കണ്ടുകൂടാ. കമ്പുക ഒരു വലിയ കടകൊണ്ടു മറച്ചിരിക്കും. ഭർത്താവിനെ തൊടാതെ ഒരു മാല അങ്ങട്ടുകൊടുക്കും. അത ഭർത്താവ ധരിക്കും. പിന്നെ മാത്രം അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും കാണും. പിന്നെ കമ്പുകയെകൊണ്ടു അഗ്നിയെ മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിക്കും. അത കഴിഞ്ഞിട്ടു സപ്തപദി. ഇതു ഭായ്യയെ കൈപിടിച്ചു ഏഴടി നടത്തുകതന്നെ. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ അമ്മൻ മകളെ മടിയിൽ ഇരുത്തി ജാമാതാവോട അമ്പലു നന്നായി രക്ഷിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും. വഴിയെ ഇല്ലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകും. മൂന്നുനാൾ ദമ്പതിമാർ തമ്മിൽ വേറിട്ടിരിക്കണം. അഞ്ചാംദിവസം രണ്ടാളും എണ്ണത്തേക്കുന്നു. ഭായ്യയുടെ മുടി ഭർത്താവ ചീപ്പുകൊണ്ടു മാടണം. കുളിക്കുമുമ്പു രണ്ടാളുംകൂടി ഒരു മുണ്ടുകൊണ്ടു മാനത്തുകണ്ണൻ എന്നു പറയുന്ന മീനിനെ പിടിക്കണം ആ സമയം ഒരു ബ്രഹ്മചാരി ഭർത്താവോട ചോദിക്കും “ഒരു

പശുവിനേയും ചുറ്റനേയും കാണുക ഉണ്ടായോ" എന്നു. മുണ്ടി-
ലേക്കു ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു ഭർത്താവ പറയും. "ഉവ്വ്. ഇവിടെയുണ്ടാ"
എന്നു. വേറേയും ക്രിയകൾ ഉണ്ടു. എല്ലാം വഴ്ത്തിപ്പാൻ സ്ഥലം
പോരാ. നാലോളം ഭാര്യമാരാവാം. ഭാരോ വിവാഹത്തിനും ക-
ർമ്മങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്യുന്നു. ഗർഭമുണ്ടായാൽ പ്രസവത്തോളം ഭ-
ർത്താവ തല വളർത്തണം. ഒന്നിലേറെ വേളികഴിച്ചു ആളുടെ താ-
ടിയുടെ കഥ ചിലപ്പോൾ കലശൽതന്നെയാക്കിരിക്കും.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുയാണു നിയമം. തടിയിന്മേൽ വെച്ചുകഴി-
ഞ്ഞാൽ ദേഹത്തിന്റെ നവദപാരങ്ങളിൽ സ്വർണ്ണശകലം വെക്കു-
ന്നു. ദഹനം തുടങ്ങിയാൽ ചിണ്ഡകർത്താ (മകനോ മറെറാ)
രേ മണ്ഡപാത്രത്തിൽ വെള്ളവുമായി തടി മൂന്നു പ്രദക്ഷിണംവെ-
ക്കുന്നു. ആ സമയം അതിനെ ഉചാല്യായനോ മറെറാ ഒരു ചീ-
റ്റാങ്കത്തികൊണ്ടു ഓട്ടപ്പെടുത്തണം. വീഴുന്ന വെള്ളം വേറൊരു
പാത്രത്തിലാക്കി തടിയിലേക്കു തുക്കണം. കടം എറിഞ്ഞു ഉടെ-
ക്കുകയും വേണം. ചുല പത്താകുന്നു. പതിനൊന്നാംദിവസം ക-
ളിച്ചു പഞ്ചഗവ്യം സേവിച്ചു പുണരൂൽ മാറണം. ചന്ദ്രനും
മാസത്തിന്റെ അവസാനമാണു സചിണ്ഡി. സാധാരണ ബ്രാ-
ഹ്മണക്കു ചന്ദ്രനും ദിവസമാകുന്നു. ചിന്ന കൊല്ലത്തിൽ ന-
ക്ഷത്രം പ്രമാണമാക്കി ശ്രാദ്ധം ഉറപ്പണം. പരദേശത്തു തിഥി
പ്രമാണമാകുന്നു. ശവസംസ്കാരത്തിങ്കലും മാറ്റം മാറാൻകൂടാതെ
കഴികയില്ല. വെലിക്കു ദർശനം എളുപ്പം കൊടുക്കേണ്ടതു അവനാകു-
ന്നു. നാലാം ദിവസം ചൊവ്വയോ വെള്ളയോ അല്ലെങ്കിൽ അ-
ന്നാണു സഞ്ചയനം. ദഹിപ്പിച്ചാൻ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ശവ-
ത്തിന്റെ ഹൊറിയമേൽ മേത്താനിരുടെ ചേർ അമർച്ച കഴിയിടി-
യിരിക്കണം. പൂണരൂൽ കഴുത്തിൽ മാലയാലട്ടു വേഷം അസ്ഥി
സഞ്ചയനം കഴിഞ്ഞാൽ ദഹനം കഴിഞ്ഞേടത്തു ഒരുവാഴ കഴി-
ച്ചിടും. ഗടിണി മാച്ചാൽ ശവം വളർ കീറി കട്ടിക്കു ജീവനിലെ-
ങ്കിൽ അവിടേതന്നെ വെച്ചു നന്നായി ദഹിപ്പിക്കും.

മന്ത്യാ മാംസം മൂത്രം പാകില്ല. വിധവാവിവാഹവും അങ്ങി-
നെതന്നെ.

നായർ.

നായന്മാർതന്നെ അനേക ജാതിയായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ആചാരങ്ങളും പലവിധമായി കാണാം. പരക്കേയുള്ളത ചിലത ഇവിടെ മൃണ്ടിക്കാട്ടാം. താലികെട്ട കൂടിയെ കഴികൾക്കുള്ള. കട്ടി തിരളം മുമ്പ വേണം. ചുരുക്കം മറിച്ചും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നില്ല. താലികെട്ടതന്നെ വേണ്ടാ എന്നുള്ള ചക്ഷുഷാഭാസം അടുത്തകാലത്തു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലർ താലികെട്ടാൻ എന്നുണ്ടെന്നാണ്. ചിലർ നെടുങ്ങാടിയാണ്. ചിലേടത്തു ബ്രാഹ്മണൻ താലികെട്ടും. ചിലേടത്തു ഇട്ടുകൊടുക്കുകയും ഉണ്ട്. താലികെട്ടുന്ന ആളെ കല്യാണപന്തലിൽവെച്ചു ചെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള കാൽ കഴുകിക്കൊണ്ടും ചെണ്ണിനെ വീട്ടിനകത്തുനിന്നു പന്തലിലേക്കു കൊണ്ടു പോകുക ആങ്ങളയാണ്. മടക്കി അകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നത മണവാളനോ എന്നുണ്ടെന്നോ ആയിരിക്കണം. കെട്ടുസമയം ചെണ്ണിനെ ഉടുപ്പാൻ മന്ത്രോടി (മന്ത്രകോടി) അഥവാ കൊടുപ്പണം. കെട്ടുന്ന ആൾക്കു മണവാളൻ എന്നുപോകുന്നു. ആയാൾക്കു ഇത്രപണം അവകാശം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അത വാങ്ങി ആയാൾ പോകും. അയാൾ ഭർത്താവകണമെന്നു വിചാരിച്ചു. ആകുന്നതും ചുരുക്കമാണ്. ചിലകൂട്ടർ താലികെട്ടിയ വാൻ മരിച്ചാൽ ചുലകുളിക്കും. ഒന്നിൽ അധികം കുട്ടികൾക്കു ഭരണമേതെന്നു താലികെട്ടു ഉണ്ടായാൽ ഭരണവാളൻതന്നെ എല്ലാക്കാരെ കെട്ടാം. എത്ര വയസ്സായാലും തരക്കേടില്ല. ഗർഭം അഞ്ചോ ഏഴോ വെച്ചൊ മാസത്തിൽ പുളികുടിയുണ്ട്. ചുംസവനംതന്നെ. ഇപ്പോൾ ചുരുക്കം ഇത വേണ്ടാ എന്നു വെക്കുന്നുണ്ടു. പുളികൊടുക്കേണ്ടത ആങ്ങളയാണ്. ആങ്ങള ഇല്ലെങ്കിൽ തറവാട്ടിലെ ഏതെങ്കിലും പുരുഷൻ മതി. പുളികുടി കടിഞ്ഞിൽ ഗർഭത്തിനോ ഉള്ളു. പുളികുടിദിവസം ഒരു പുളിയുടേയും അമ്പാഴത്തിന്റെയും കൊമ്പുകൾ കഴിച്ചിട്ടുക ചിലേടത്തു നടപ്പുണ്ട്. അതിനെ ദിവസേന പുഷ്യയുണ്ട്. പ്രസവവേദന തുടങ്ങിയാൽ പറ്റിച്ചുകുളയും. ചുല സാധാരണ പതിനഞ്ചാണ്. ഇതിൽ കുറച്ചും നടപ്പുണ്ട്. അന്നൊക്കെ വെട്ടുത്തേടന്റെ എങ്കിലും മണ്ണാത്തിയുടെ എങ്കിലും

ലും മാറുകയുണ്ടാം. കുട്ടികൾ 28-ാംദിവസം അമ്മമാർ പാൽകൊടുക്കണം. കുട്ടിയെ അമ്മനിൽനിന്ന അമ്മയുടെ കയ്യാവശ്യത്തിലേക്കു ദത്തെടുക്കുന്നു എന്നാണ് സങ്കല്പം. നാമകരണം അന്നുതന്നെയാണ്. 28-ാംദിവസം ചെവിട്ടിൽ മന്ത്രിക്കയും സമ്പ്രദായമുണ്ട്. അന്നുപ്രാശനംവരെ ആടരണങ്ങൾ കെട്ടിക്കുകയില്ല. ചോർ കൊടുക്കുക ഗുരുവാരാർ മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി ദേവന്റെ സന്നിധിയിൽവെച്ചു നൽകുന്നു. ഈ കാലം കിഴക്കും ചിലർ അന്നുപ്രാശനമെന്തെന്ന് എന്നു വെക്കുന്നുണ്ട്. ആറാം മാസത്തിൽ മുപ്പത്തമില്ലാത്തൊരു ചുവ മുതലായ തടസ്സമൊന്നൊന്നു ചോരുന്നിന്നു തരമായില്ലെങ്കിൽ ചിന്നെ എട്ടാം മാസത്തിലാണ് നൽകുക. ദിഗ്വിജയം മാറ്റം ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്നിലധികം കുട്ടികൾക്കു ഒരു സമയം തന്നെ അന്നുപ്രാശനം നൽകുന്നു. അതവരെ സാധുകുട്ടികൾ ചോരുന്ന കയ്യിലെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടതാണ്. കാതുക്കുത്തൽ, എഴുത്തിനവെക്കൽ പഴയ പരിഷ്കാരക്കാർ ബഹു സാരമാണ്. ചുതിയ പരിഷ്കാരപ്രിയന്മാർ ചില വെക്കാരായിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

മരണസംബന്ധമായ ക്രിയകൾ ചുരുക്കത്തിൽ താഴെ ചേർക്കുന്നു. മരിക്കാറുകയോ വെള്ളംകൊടുക്കുക സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ഗംഗാതീർത്ഥമോ കോടി (സേതുരാമേശ്വരം) തീർത്ഥമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത ഉത്തമം. ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ വായിൽ ഒരു രാശിചണമോ മറ്റൊരു അല്ല സാധുവെക്കും. മരിച്ച ഉടനെ നിലത്തിറക്കിക്കിടത്തണം. വഴിയെ വടക്കിനിറുത്തേണ്ടതല്ല വടക്കിനിറുത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ഒരു വാഴ ഇലയിൽ കിടത്താം. വിളക്കു കത്തിച്ചു വെക്കും. കാഴ്ചയും തലക്കെട്ടും ശേഷക്കാരിൽ ആരെങ്കിലും ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. മൂന്നുവയസ്സ് വരെ ദഹിപ്പിക്കും. കുട്ടികളേയും ദിഗ്വിജയത്തോ മറ്റൊന്നും വസ്തുവിൽ മരിച്ചവരേയും മിക്കതും നൽകുന്നതുകൊണ്ടു മരിച്ചവരേയും അങ്ങിനെതന്നെ. ശവത്തെ കളിപ്പിച്ചതിന്റെശേഷം സംബന്ധികൾ തുണിയിടുക എന്നൊരു ക്രിയചെയ്യാറുണ്ട്. അത കഴിഞ്ഞാൽ ശ്മശാനത്തിലേക്കു എടുക്കുകയായി. ഇടുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാം ശീതീകണമാണ്. ചില

പ്പോൾ തുണിക്കുപകരം പട്ടം ഇടും. ശവം ചൂടലയിലേക്കു എടുക്കേണ്ടത അനന്തരവന്മാരാണ്. മരിച്ച ആളേക്കാൾ മൂത്ത കുടുംബങ്ങൾ സംസ്കാരത്തിന് ചേതകയില്ല. ദഹിപ്പിക്കുന്നതുമുൻ മാവിന്റെ വിറകാണ് വേണ്ടത. ഇല്ലെങ്കിൽ കറെ എങ്കിലും വേണം. തടിയിൽ വെച്ചാൽ അനന്തരവൻ തലേക്കും മകൻ കാൽക്കും തീവെക്കണം. അതിന്നു മുമ്പ് ശവം മൂടിയ വസ്ത്രത്തിൽനിന്നു രേക്ഷണം ചീന്തി മൂത്ത അനന്തരവൻ അരയിൽ ഒരു ഇരുമ്പിൻകഷണം താഴ്ത്തി വെക്കണം. മകൻ സ്വജാതിയാണെങ്കിൽ അവനും കൊടുക്കും. കുത്തിത്തുടങ്ങിയാൽ ശേഷക്കാർ കുളത്തിലോ പുഴയിലോ മറ്റൊരായി കുളിക്കണം. മടങ്ങിപ്പോരുന്നസമയം എല്ലാവരിലും മൂത്തവൻ ഒരു കുടം വെള്ളം കൊണ്ടുപോയും. അത് ചുമലിൽ വെച്ചും കൊണ്ടു തടിക്കുന്ന പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. ആ സമയം കുടം കുത്തി ഓട്ടപ്പെടുത്തി അതിൽകൂടി വെള്ളം ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒടുക്കം കുടം തലയ്ക്കൽ ഇട്ടു ചൊളിക്കും. ദഹനം പകലാണെങ്കിൽ ശേഷമായി അന്നതന്നെ തുടങ്ങും. രാത്രിയാണെന്നവരികിൽ പിറേറുന്ന പട്ടനാട്ടുക എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട്. കിട്ടുന്ന ഓലയുടെ രേക്ഷണം തെക്കേമിററത്തു സ്ഥാപിച്ചു കുത്തിനിർത്തുകതന്നെ. ഇത് ചിലർ അസ്ഥിസഞ്ചയനം കഴിയുമ്പോഴാണ്. ചിലർ ശേഷമായി ആരംഭിക്കുമ്പോഴാകുന്നു. അസ്ഥിസഞ്ചയനം ഒട്ടിനമല്ലാത്ത ഒരുദിവസം വേണം. മൂന്നു, അഞ്ചു, ഏഴു, ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ ദിവസങ്ങളിലായിരിക്കും അധികം. ദഹിപ്പിച്ചു നാട്ടിൽ ശേഷക്കാർ നില്പാൻ തരമില്ലാത്തപക്ഷം ദഹനം കഴിഞ്ഞതുമ്പോൾ അസ്ഥിസഞ്ചയനം കഴിക്കാം. അത് കഴിവോളം ഉദകൃത്യവേണം. അത് കുളത്തിലോ നദിയിലോ കുളിച്ചിട്ടു തലതോത്താത്തേയും മറ്റാൻ വസ്ത്രം മാറാത്തേയും ആണ്. ചുവ കഴിവോളം വെലി (ബലി) എല്ലാ ശേഷക്കാരും ഇടേണ്ടതാണ്. രോഗികളും ഗർഭിണികളും വേണ്ടാ. കുട്ടികൾ മൂത്തവനെ തോട്ടുനിന്നാലും മതി. അടുത്ത അനന്തിരവന്മാരല്ലാത്തവരും മരണസമയം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ലാത്തവരും അവസാന ദിവസം വെലിയി

ട്ടം. എന്നാൽ ദിവസേന വെലിയിട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ ഒട്ടവിൽ ഇടുമ്പോൾ ബാക്കി തീർപ്പാൻവേണ്ടി ദിവസം ഒന്നിന്നു ഓരോ ചിലവകൾ വെക്കണം. ചുരുക്കം മരിച്ചവീട്ടിൽ പോകുന്നവർ ചിലവെടുക്കണം. മരണമുതൽ ചുരുക്കം കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്നു റിട്ടി കൂടിയെ കഴിയുമല്ല. ചതിനാഞ്ചം ദിവസം കൊള്ളിമാസം എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട്. ഇതിന്നു ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടായാൽ നന്നു. ചിലർ 41 ദിവസം ദീക്ഷിക്കും. ചിലർ സംവത്സരം. ചിലർ 15-ാം ദിവസത്തന്നെ സാധിപ്പി ഉള്ളി അവസാനിപ്പിക്കും ഉണ്ട്. ദീക്ഷകാലം സ്രീസംസ്കാരം, മൂലം, മാംസം, മത്സ്യം, ചുരുക്കം, ക്ഷേത്രം ഇതൊന്നും ചാടില്ല. ചുരുക്കം ദിവസേന ചുരുക്കാർ കൂട്ടിക്കുമ്പോഴേക്കു വെള്ളത്തേക്കു അല്ലെങ്കിൽ വണ്ണത്താൻ ചിലകൾ മണ്ണാത്തി ഉടുപ്പാൻ മുണ്ടും തുണിയും കഞ്ഞിപിഴിയാതെ അലക്കി കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തുകൊള്ളണം. ഇതു ദേശവെള്ളത്തേക്കു റെൻറയും മണ്ണാത്തിയുടേയും അവകാശമൊ ബാല്യതയൊ ആകുന്നു. ഇതിന്നു അവകൾ നല്ല പ്രതിഫലവുമുണ്ട്. ബലി തുടങ്ങും മുമ്പും ചിലേടത്തു സഞ്ചയനത്തിൻ നാളും ചുരുക്കം വെക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നു. ഇതു ദേശവിചിത്രതയാൽ അല്ലെങ്കിൽ നാപിതന്റെ അവകാശമാണു. അവയ്ക്കു ചാടില്ല. ഭാര്യയോടൊക്കെ നാൽക്കു അന്യോന്യം ഉപേക്ഷിക്കാം. 1896-ലെ മലയാള വിവാഹ ആക്ട് പ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ടതായാൽ കോടതിക്കു മുമ്പാകെ നൽകേണ്ടതല്ല. ഭർത്താവ് ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ചുരുക്കം അവൻ ചിലവിന്നു കൊടുക്കണം. ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ചിലവിന്നു വിവാഹമൊ സംബന്ധമൊ ആവാം. വിവാഹവിവാഹം ആവാം. മൂലം, മാംസം, മത്സ്യം, ഇതു ഉപയോഗിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. ഉപയോഗിക്കാത്തവരും ഉണ്ട്. ഉപയോഗിച്ചാൽ ഭൂമിയിൽ വില്പനയും മറ്റുമൊക്കെയുണ്ടാകുന്നു.

നാട്ടുകോട്ടചെട്ടി.

അമ്മാൻ മരിച്ചപ്പോൾ ചുരുക്കം ആയാളെ ഒന്നിച്ചു വരികയും ചിലവെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അമ്മയുടെ ആരോഗ്യത്തെയും കുട്ടിയുടെ കൈകളെയും ഒട്ടവിൽ മരുന്നു. ബാക്കി മുതൽ എല്ലാ ചുരുക്കം

ൾ സമാ. ഈർ വലിയ ഉത്സാഹശീലനാതം വലിയ കച്ചോ
 ടക്കാരും ചണം കടം കൊടുക്കുന്നവരും ആണ്. ഒര ആൺകുട്ടി
 ജനിച്ച ഉടനെ കുറെ ഉറപ്പിക നീക്കിവെക്കും. അതിന്റെ ചലി
 ൾ അതിന്റെ വിശ്വാശ്വസത്തിനാണ്. കാൽക്കുണ്ടിയായാൽ മ
 റൊരാളുടെ കീഴായി കച്ചവടത്തിന്നൊ ഏജണ്ടായൊ അയ
 ക്കാം. കുറെ ദ്രവ്യവും സഹായിക്കും. ചിലപ്പോൾ ലക്ഷം ഉറപ്പിക
 വരെ കൊടുക്കും. ഓലകുഷണത്തിൽ ഒര കുറിപ്പ മതി ലക്ഷ്യം. അ
 കത്തെചിലവ മിക്കതും ഭാൽ വട്ടികൊട്ടയുണ്ടാക്കിയും നൂൽനൂറും
 കഴിക്കും. ലാഭത്തിൽ ഉറപ്പിക ഒന്നിന്ന ഒര പൈകണ്ട ധർമ്മവിഷ
 ളങ്ങൾക്കു നീക്കി വെക്കുക സാധാരണമാണ്. വളരെ ഭേതമാ
 ത്താ ഭാതാക്കളാകുന്നു. ഒരുത്തൻ കഴിഞ്ഞയാൽ ബാക്കിയുള്ളവർ
 ഒന്നിച്ചു പേൻ അവനെ വീണ്ടും ഉദ്ധരിക്കും. വീരശൈവന്മാരാ
 ണ. ദ്രവ്യവിഷയത്തിൽ ബഹുക്രത്യക്കാരാണ്. ഒര സംബന്ധി വി
 തന്ന ചെന്നാൽ ഒര നേരത്തെ ഭക്ഷണം മാത്രം വെറുതെ കൊടു
 ക്കും. അധികം ചാത്താൽ അവന്റെ പേക്ക് ചിലവെഴുതും. ഇ
 വക്ക് ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ശ്രീകോവിലിന്റെ വാതിൽക്കുലോ
 ല്ലാ ചെല്ലാം. അമ്മരും മക്കളും പുല്ലാം ഒരു വീട്ടിൽ തന്നെ ചാ
 ത്താലും വിവാഹം കഴിഞ്ഞവർ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വെച്ചുണ്ണ
 ണം. അമ്മ വിധവയാണെങ്കിൽ അമ്മയും പേരൊ പാകം ചെയ്ത
 കൊള്ളണം. ഈ കാലം നാട്ടുകോട്ടചെട്ടികൾ ബേത വാഗമാ
 യിട്ടാണ്. ബേത കോവിൽ എന്നാണ് പറയുക. ചുരുസപീകാ
 രം ചെയ്യുന്നത അവനവന്റെ കോവിലിൽ ചേർന്നു കുട്ടിയെ മാ
 ളമെ ചാടുള്ള. സപീകൃതചുരുന മഞ്ഞരംഗീർ ചുരുൻ എന്നാക്കു
 ന്ന പേർ. മുഖ്യ ക്ഷേത്രങ്ങളുള്ളടങ്ങളിൽ അന്യദേശക്കാരായ
 നാട്ടുകോട്ടചെട്ടിമാക്ക് ക്ഷേത്രകാൽസ്ഥൻ ഭക്ഷണം കൊടുത്തു
 കൊള്ളണം. ചക്ഷെ അന്യകോവിലിൽ ചെട്ട ആളായാൽ ആ
 കോവിലോട് വാഴുലാക്കും. ചുരുഷന്മാർ തല മുഴുൻ കെടുത്ത
 ചെടും. സ്ത്രീചുരുഷന്മാർ കാതു വളർത്തും. അമ്മന്റെ മരുമക
 ല്ള കെട്ടാൻ അവകാശമുള്ളതാകുന്നു. വിവാഹത്തിന്ന ചുമോ
 ഹിതനായി ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. താലികെട്ടുക അധികം കുട്ടി

കുറു ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു വയസ്സനുമാണവളന്റെ പെങ്ങളും കൂടി യാണു. വയസ്സൻ അന്യകോവിലിൽ ചേർന്നു ആളാവണം. താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ വിവാഹകരാറു എഴുതുകയായി. രണ്ടു പകുപ്പു വേണം. നേന്നൂറിക്കു, നേന്നുപുത്തു. വിവാഹത്തിന്നു പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പുത്തൻ എത്തുമ്പോൾ അവൾ വന്നു എതിരേല്ക്കണം. അവളുടെ ആങ്ങളയുടെ ഭാര്യ സ്ത്രീപുത്തനുമാരെ അന്യോന്യം ഉന്തണം. ഗർഭം അഞ്ചാമാസത്തിൽ മരുന്നുകുടി എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ടു. ഏഴാമാസത്തിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു തീർത്ഥം കൊണ്ടുവന്നു സേവിപ്പിക്കണം. ഇതിന്നു തീർത്ഥം കുടിപ്പിക്കൽ എന്നു ചേർ.

ശവം ഭംഗിപ്പിക്കുകയുണ്ടു. രണ്ടാംദിവസം അസ്ഥിസഞ്ചയനാ ക്ഷുരകൻ ചെയ്യണം. 8-ാംദിവസം ചുല ചോകും. അന്നു മാംസം ഉണ്ടാക്കി ശേഷക്കാർ ഭക്ഷിക്കണം. ചുല ഏഴാദിവസവും മാംസം പാടില്ല. ചുല 8-ാംനാൾ ചോകുമെങ്കിലും ക്ഷേത്രത്തിൽ 30 ദിവസം കഴിഞ്ഞു കടക്കുകയുള്ളു. കർമ്മാന്തരം എന്ന പറയുന്നത 16-ാംദിവസമാണു. ആ ദിവസം ബ്രാഹ്മണക്കു ദ്രവ്യം, രാമായണം, ഭാരതം, പെരിയപുരാണം, മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ, മരകുളിയിൽ ഇത്യാദി വളരെ ദാനം ചെയ്യും.

നായാടി.

ഗർഭം ആറാമാസത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കു കരങ്ങിന്റെയൊ മലയണ്ണയുടേയൊ മാംസത്തിന്നു വളരെ താല്പര്യമാണു. ഏഴാമാസത്തിൽ ഉഴിഞ്ഞുകുളയുക സുഖപ്രസവത്തിന്നു സാരമാകുന്നു. ഗർഭം മരിച്ചപ്പോൾ കാരണം പിശാചുകളാണു. അവരെ നീക്കം ചെയ്യാൻ ചരടുകുടി ചുരട്ടുകയും പ്രസവം പ്രത്യേകം ഒരു ചുരയിൽ വേണം. പ്രസവവേദന തുടങ്ങിയാൽ ഭർത്താവു സ്വന്തവയറ്റത്തു മെഴുകു ചുരട്ടി ഉഴിയും എന്നാൽ ഭാര്യ വേഗം പെറുപോൽ. പെറുവയറുക്കു ചത്ത ദിവസം അശ്രുധിയുണ്ടു. ആ കാലം ഭർത്താവു കാണുകയല്ല. 28-ാംദിവസം കുട്ടിക്കു ചേരിടും. കുടിഞ്ഞിൽ ആണാണെങ്കിൽ അമ്മന്റെ അമ്മന്റെ പേരാണു. പെണ്ണാണെങ്കിൽ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെയും അഞ്ചാംവയസ്സിൽ കാതുകുത്തും. കഷ്ണേണ്ടത അമ്മമാണു. വിവാഹസമ്പ്രദായം ബഹു

രസമുണ്ട. ചെണ്ണിനെ ഒരു കൂടിൽ വളച്ചുകെട്ടി അതിനകത്താ കീട്ട ഭർത്താവായാൻ തടസ്ഥമില്ലാത്ത ചെറുപ്പക്കാർ ചുറ്റും പാടിക്കളിക്കാൻ തുടങ്ങും. ഭട്ടവിൽ എല്ലാവരും ഭാരോ വടി കടി ലിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു നീട്ടിക്കൊടുക്കും. ആതടേത ചെണ്ണ പിടിക്കു ന്നുവോ അവൻ ഭർത്താവ. വൃദിചാരം മഹാ വലിയ കുറമാകു ന്നു. ഭർത്താവ ഉപേക്ഷിച്ചവളുടെ മകന്റെയോ മകളുടെയോ വിവാഹത്തിങ്കൽ അവർ ഉണ്ടാവാം. പക്ഷെ ഭർത്താവിന്റെ മൂല പത്ത നേരെ നോക്കിക്കൂട്ടാം.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും സ്ഥാപിക്കുകയും ഉണ്ട്. ദഹിപ്പിച്ചാൽ വെണ്ണുനീർ എടുത്ത സൂക്ഷിക്കും. അസ്ഥി പത്താംദിവസം നദീ തീരത്തെ സ്ഥാപിക്കും. ചുല പത്ത. ആ കാലം വെച്ചു പോറുണ്ടാ ക്കി കൊടുപ്പാൻ എണങ്ങാൻ വേണം. ചുല പോകുന്ന ദിവസം കുറുകെക്കൽ വെലിച്ചിട്ടും കഴിഞ്ഞുപുരേക്കൽ ചെന്നാൽ സംബ സ്ഥികളിൽ ഒരുവൻ ശേഷക്കാരെ ചാണകവെള്ളംകൊണ്ട കൊടുക്കണം. ശവം മറ ചെയ്തതാണെങ്കിൽ ഏഴാമാസത്തിൽ മൂത്ത മകൻ മാന്തി അസ്ഥികൾ എടുത്ത തടിപോലെ ഒന്നാണ്ടാക്കി അതിന്മേൽ വേച്ചു ചുളളികൾ കൂട്ടി കത്തിച്ചിട്ട് എടുത്ത ഒരു ചുതുക്കുടത്തിലാക്കി ചാളെക്കു സമീപം ഒരു മരത്തിന്മേൽ തൂക്കണം. ആ ദിവസമാണു അടിയന്തരം നിശ്ചയിക്കുക. അടിയന്തരത്തിന്റേവാർ. കൂടം ഒരു നദീതീരത്തെ കൊണ്ടുപോയി സ്ഥാപിക്കണം. നായാടികളുടെ ദൈവം മല്ലൻ, മല്ലവാഴി, പറയക്കുട്ടി ഇവരാണ്. പ്രേത പുരുഷം ഉണ്ട്. മരിച്ചവരുടെ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി ഓണം വിഷു മുതലായ നാളുകളിൽ പോറ്റും കളളും നിവേദിക്കും. നരി നേരിട്ടു വന്നെങ്കിൽ എന്ന ചെയ്യം എന്ന ചോദിച്ചതിനു ഒരു നായാടി പറഞ്ഞ മറുപടി “മൺമാഞ്ഞ കാരണവന്മാരെ വിളിക്കും എന്നാൽ നരി ഒന്നും ചെയ്തയിട്ടു” എന്നായിരുന്നു. നായാടികൾ പ്രോതിഷ്ഠി പറയുന്നാണ്. വല്ല ദീനമോ ആപത്തോ സ്ത്രീക്കു ദേവത ഉപദ്രവമോ ഉണ്ടായാൽ പറയനെ വരുത്തും. ഒരു ചരട്ടം കൂറെ കളളും കൊണ്ടുകൊടുത്താൽ ചരട ജപിച്ച സ്ത്രീയെ കെട്ടിക്കും കളള അവൻ കൂടിക്കും. ദേവത ദഴിക്കുകയും ചെയ്യും. മോഹം

ഈ ദേവത ഉപദ്രവമൊ കണ്ണേറൊ ഉണ്ടെന്ന ശങ്കയാൽ കുറെ ഉപ്പു, കപ്പൽമുളകു, ചുളി, നാളികേരം; എണ്ണ, കുടുക, പയിസ്സു, ഇതെല്ലാം ഒരു ചാത്രത്തിൽ വെച്ചു രോഗിയുടെ തലയുടെ മീതെ മൂന്നു ചുറ്റി എല്ലാം ഒരു നായാടിക്കു കൊടുത്തിട്ടു അവനോട് ശപിക്കാൻ പറയും. അവന്റെ ശാപത്തിന്നു ഫലം വിചരിതമാണത്രെ. അത നിമിത്തം ആരെങ്കിലും ചിച്ചുകൊടുത്താൽ “നീ മുടിഞ്ഞുപോയെന്നു. നശിച്ചു പോയെന്നു” എന്നാണു പറയേണ്ടതു. കവളപ്പാറ നാട്ടിലെ നായാടികൾക്കു കുടമുണ്ടു. അവരുടെ മാപ്പുളമാരില്ല ഉപദ്രവിക്കാൻ. മാറു ദിക്കിൽ നായാടികളെ കുടുംമ വെപ്പാൻ മാപ്പുളമാർ അയക്കയില്ല. പട്ടണങ്ങളിൽ എറക്കാൻ വരുന്ന സമയം നായാടികൾ തൊപ്പിയും കപ്പായവും ധരിച്ചു മുസൽമാന്മാരാണെന്നു നടിക്കും. മടങ്ങി നാട്ടിൽ ചെന്നാൽ നായാടിയാക്കി ദൂരെനിന്നു ധർമ്മത്തിന്നു നിലവിലിരിക്കയും ചെയ്യും.

പട്ടണവൻ.

കൃഷ്ണാനദി മുതൽ തെക്കു തഞ്ചാവൂർ വരെ കിഴക്കേക്കരയുള്ള മീൻപിടുത്തക്കാരെ കരയാൻ എന്നു പറയും. പട്ടണവൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം പട്ടണത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ എന്നാണല്ലോ. ചെന്നപട്ടണം, നാഗപട്ടണം, കലിംഗപട്ടണം, വിശാഖപട്ടണം ഇങ്ങിനെ പല പട്ടണങ്ങളിൽ വസിക്കുവാൻ ഈ പേർ കിട്ടിയതായിരിക്കണം. പ്രവൃത്തി മന്യം പിടുത്തമാണു. ചിലർ ആയുർ, അയ്യായിരത്തലവൻ, ആയുനാട്ടുചെട്ടി, വരുണകുലവെള്ളാളർ ഇങ്ങിനെ അനേകം ഉയർന്ന സ്ഥാനപ്പേരുകൾ ഏടുത്തിട്ടുണ്ടു. ജാതിയിൽ രജമാനൻ എന്ന പേരായിട്ടു ഒരു തലവനുണ്ടു. അവന്റെ അനുമതി ഇല്ലെങ്കിൽ വിവാഹം നടക്കുകയില്ല. ശേഷക്രിയയിങ്കൽ അവൻ ഫാജർ വേണം. ജാതിക്കൂട്ടം, അടികുലശൽ, വാക്കേററം, വൃദിച്ചാരം മുതലായ രീതികളും അവനാണു. വിവാഹത്തിന്നു അമ്മാമന്റെ സമ്മതം ആവശ്യമാകുന്നു. ചുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണു. താലികെട്ടുക ചുരുക്കൻ തന്നെയാകുന്നു. ചുരുക്കം ഒരു സ്ത്രീയും നടപ്പുണ്ടു. സ്ത്രീപുരു

ചന്ദ്രന്മാരുടെ കാൽവിരലിന്നു അവന്റെ അലിയന്നും അവളുടെ അമ്മാമ്മനും മോതിരം ഇതേണം. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ സംസ്കാരം ആവാം. വിധവാവിവാഹം ധാരാളം ആവാം. വൃദിചാരക്കുറവും ചെയ്ത ഭൃത്യത്തി ചിന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതായാൽ താലിക്കു പകരം മഞ്ഞറും ചരടാണു കെട്ടിക്കുക. കെട്ടുന്നത ഒരു സ്ത്രീയായിരിക്കും.

ചിലർ ശവം ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കും. ദഹിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം ചൂടലയിലേക്കു നീ കൊണ്ടുപോകേണ്ടത ക്ഷരകനാകുന്നു. വെള്ളവും കടവുമായി പ്രദക്ഷിണം വെക്കലും കടം ഉടെക്കലും ഇവക്കും നട്ടപ്പാണ്.

പട്ടവെക്കാരം.

ദക്ഷിണകന്നടത്തിൽ പട്ടന്തൽ നെല്ലുകാരാണ്. ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ടു. മുഖ്യ ദേവത ബാർഹ്വരിലെ ദുർഗ്ഗാപരമേശ്വരിയാണ്. പുണന്തലുണ്ടു. ചുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു. വിവാഹം തിരളമുറവു വേണം. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. വൃദിചാരത്തിന്നു മാത്രം ഭാര്യയെ തൃജിക്കാം. മക്കത്തായമാണു. ശപഥം ദഹിപ്പിക്കണം. ശ്രാദ്ധം ഉരട്ടും. മത്സ്യം ഭക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ മാംസവും മദ്യവും വജ്ജമാണു.

പട്ടന്തൽക്കാരൻ.

ഇവരെ മധുരാപട്ടണത്തിലാണ് മുഖ്യമായി കാണുക. അവിടെ പകുതിയും ഇവരാണ്. ഗുജ്ജരദേശത്തുനിന്നു വന്ന കുടിയേറിയവരാകുന്നു. ഭാഷയും ഭരമാതിരി ഗുജരാത്തിയാണ്. പട്ടന്തലി എന്നും പത്രീ എന്നും പറയും. പ്രവൃത്തി ചേരകൊണ്ടു ഉരഫിക്കാമല്ലോ. ഈ കാലം ഇവർ സൌമാശ്വർ എന്ന ചേർ എടുത്തിരിക്കുന്നു. ബ്രാഹ്മണരെന്ന ഭാവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ല. പുണന്തലുണ്ടു. വിവാഹദിവസത്തിന്റെ മുന്പെ ഒരു നാൾ പുരുഷന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു ചിലർ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ പോയിട്ടു ചെണ്ണിനെ കൊടുക്കുമോ എന്ന ആദരവു വ്യം ചോദിക്കും. അതിന്നു സ്ത്രീയുടെ ശേഷക്കാർ പറയേണ്ടുന്നതു ഒരു വാചകമായിട്ടുണ്ടു. “നിങ്ങൾ ആരാണു? എവിടുന്ന് വരു

ന്നു?" ഇതിന്നു ചുരുക്കഭാഗക്കാർ പറയണം "ഞങ്ങൾ സൊര
ത്തനിന്നാണ്. ദേവഗിരിയിൽ പാർത്തിരുന്നു. അവിട്ടുന്ന തെക്കോ
ട്ടുപോന്ന വിജയനഗരത്തെ എത്തി. അവിട്ടുന്ന മധുരയിൽ വന്നു"
എന്നു. ഇവർ ഇതപോലെ അങ്ങോട്ടും ചോദിക്കും. ഇങ്ങിനെത
ന്നെ മറുവടിയും പറയും. ഇവർക്കു ഇവർതന്നെ ചുരോഹിതൻ.
ബ്രാഹ്മണരും ഉണ്ടു. തമിഴർഇവരെ ചെട്ടി എന്നു വിളിക്കുന്നു. താ
ണ ജാതിയായി വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചക്ഷു ഇവരെ ഭാവം
ത്തങ്ങൾ സകലജാതിക്കും മിത്രമാണെന്നു കാണുന്നു. അയ്യങ്കാർ,
അയ്യർ, റാവു, ഭാഗവതർ, ശാസ്ത്രികൾ, ഇത്യാദി ചേരകൾ എട്ടു
ക്കും. എങ്കിലും പഴയ സമ്പ്രദായപ്രിയന്മാർ ചെട്ടി എന്ന പേർ
വിട്ടിട്ടില്ല. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പാണു നിയമം. വിധവാവിവാ
ഹം പാടില്ല. എങ്കിലും വിധവ ക്ഷേത്രം ചെയ്യേണ്ടാ. താലി അ
റക്കണം. വെററിലു മൂക്കാം. മണ്ണും, മാംസം; മദ്യം, ഇതും പാ
ടില്ല. ഇവരിലും ബ്രാഹ്മ ക്ഷത്ര വൈശ്യ ശൂദ്ര എന്ന വിഭാഗമുണ്ടു.
നാമകരണം പതിനൊന്നാമിവസമാണു. ഏകാമത്തെ കുട്ടി ചു
രുക്കുന്നതായാലും വേണ്ടതില്ല സ്മിതായാലും വേണ്ടതില്ല പേർ കൃ
ഷ്ണനെന്നാകുന്നു. അന്നപ്രാശനം ഒരു വയസ്സു തികയുമ്പോഴായി
രിക്കും ചിലപ്പോൾ. സാധാരണമായി പിന്നെത്തെ ഏതെങ്കിലും
ഒരു അടിയന്തരത്തിന്നു മുമ്പായിട്ടാണു. ഉപനയനം ഏഴാം പന്ത്ര
ണ്ടാം വയസ്സിന്നു മുമ്പേയായിരിക്കും. സമാവർത്തനമാകട്ടെ ബ്രാഹ്മ.
ചതുർവർണ്യരും അനുഷ്ഠിക്കുമാറില്ല. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണു. ചുവ
പത്തെ ഉള്ളു. ശ്രാദ്ധം ഉണ്ടു.

പണിക്കർ.

മധുര, തിരുനെൽവേലി, ജില്ലകളിൽ വാസമാക്കിട്ടുണ്ടു.
ചിലർ ചാണാതടകുഴരകനാണു. ചിലർക്കു തൊഴിൽ നെയിത്തും.
ഇവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ വിവാഹമില്ല. ചുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണ
നാണെന്നിലും ആയാളെ മറുത്ത ബ്രാഹ്മണർ തങ്ങളോടു സമ
ന്മാരായി വിചാരിക്കുന്നില്ല. പണിക്കന്മാർ ഇയ്യടെ ഇല്ലം വെള്ളാ
ളൻ എന്ന പേരെടുത്തതുകണ്ടിട്ടുണ്ടു. മണ്ണുമാംസം ഉപേക്ഷിക്കു
യും പുണ്യനാൽ ഇടുകയും ചെയ്യുന്നു.

പണിയൻ.

വയനാട്ടിലും ചുരത്തിന്റെ അടിവാരത്തിൽ ഏറനാട, കോഴിക്കോട, കുമ്പസുനാട, കോട്ടയം ഈ താലൂക്കുകളുടെ ഭാഗങ്ങളിലും വസിക്കുന്നവരാണ്. ഒരു ഭായ്യയെ നടപ്പുള്ള. എങ്കിലും എത്ര എണ്ണത്തെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമൊ അത്ര എണ്ണം വിരോധമില്ല. വിവാഹത്തിനുമുമ്പ ചുരുക്കൻ പെണ്ണിന്റെ അമ്മനെ ആറു മാസകാലം ദിവസേന ഓരോ കെട്ടു വിറക കൊണ്ടുപോയിക്കൊടുക്കണം. താലികെട്ടേണ്ടത മണവാളന്റെ കയ്യുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളാകുന്നു. ‘പണിയൻ ചെമ്മി’ (ഇനി) എന്നൊരുത്തനാണ്. അവൻ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ തലക്കും കാൽക്കും വെള്ളം വീഴ്ത്തണം. മണവാളൻ ഈ ചെമ്മി വക്കൽ 16 പണവും കോടിവസ്ത്രങ്ങളും കൊടുക്കും. അത ഇവൻ പെണ്ണിന്റെ അമ്മനകൊടുക്കും. മേലിൽ കൊല്ലത്തോറും പെണ്ണിന്റെ അമ്മനമ്മമാർക്കു ഒരു കാഴ്ച വെക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിനെ തിരികെ ചോദിപ്പാൻ അവർക്കുവകാശമുണ്ട്. ജ്യേഷ്ഠത്തിരുന്നജ്ഞാതിമാരെയാകട്ടെ മരിച്ച ഭായ്യയുടെ സോദരിയെയാകട്ടെ കെട്ടിക്കൂട്ടാം. വിധവാവിവാഹം ആവാം. വൃദിച്ചാരാദി കുറുക്കങ്ങളെ വിസ്തരിപ്പാൻ ചഞ്ചായത്തകാരുണ്ട്. ആദ്യം പറഞ്ഞതിന്നു സാധാരണ പിഴ 16 പണവും വിവാഹപിലവും പെണ്ണിന്റെ അമ്മനമ്മമാർക്കുള്ള കാഴ്ചയും ആകുന്നു. പ്രസവസംബന്ധമായി കിര നേമില്ല.

ശവം ഏകത്തോട്ട ചരിച്ചുകിടത്തി കഴിച്ചിട്ടും. പ്രേതത്തിന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നു അല്പം ചോർ കഴിയിൽവെച്ചു കഴിച്ചിട്ടും. ഏഴദിവസം കഴിയുടെ കുറെ അകലെ ചെമ്മി അല്പം കഞ്ഞികൊണ്ടുപോയിവെച്ചുകൈതട്ടണം. അത ചുറ്റുമുള്ള ദുഷ്ടവന്തകൾ കാക്കുരൂപമായിട്ടുകുറുപ്പുന്നതാണ് വിശ്വാസം. ഏഴ ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ നമ്പ (“നോമ്പ”) അല്ലെങ്കിൽ തൈപ്പുല എന്ന കിരയുണ്ട്. പിന്നെ മൂന്നു കൊല്ലം തുടർച്ചയായിട്ടു മകരമാസത്തിൽ കാക്കപ്പുല അല്ലെങ്കിൽ കരുവെപ്പു എന്നു നേണ്ട. ഇതിനൊക്കു കമ്മിയായിട്ടു ചെമ്മിവേണം. അന്നരേകോമരമെങ്കിലും മരിച്ചവന്റെ ശേഷക്കാരിൽ ഒരു ആണെങ്കിലും ഉറപ്പായ വെളിച്ചപ്പെട്ട അരുളപ്പാട് ഉണ്ടാകും.

പണ്ടാരം.

ഇതൊരു ജാതിപേരോ അല്ല തൊഴിലിൽനിന്ന ഉത്ഭവിച്ച പേരോ എന്ന വാദമുണ്ട്. ഒരു മാതിരി ശൈവശൂദ്രസമ്പ്രദായം ഉണ്ടു്. ചിലർ മദ്യം സേവിക്കും. നല്ല ശൂദ്രരുടെ ചോറുണ്ണം. മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മാലകെട്ടും, കുഴലുതും. ചിലർ മറാഠിപതികളായിട്ടും വലിയ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അധികാരികളായിട്ടും ഉണ്ടു്. അവരെ തമ്പിരാൻ എന്നും പണ്ടാരസന്നിധി എന്നും വിളിക്കും. ഇവർ ബ്രഹ്മചാരികളാണു്. മദ്യമാംസം പെരുമാറുകയില്ല. പണ്ടാരങ്ങൾപ്പൂർവ്വം ചോഴിയവെള്ളാളരായിരുന്നു എന്ന പറയുന്നു. അവരുമായി ഇന്നും കൊള്ളക്കൊടുക്കുന്നു. ശവം ഇരുത്തി മറച്ചെടുത്താണു്.

പത്തശാല.

ഒരു തരം തെലുങ്കു ചാലുരാണ്. ഏടംകൈ, വലംകൈ, ഇങ്ങിനെ രണ്ടുതട്ടിൽ ഇവർ വലംകൈക്കാറാകുന്നു. പെണ്ണു തിരണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മാംസം പാടില്ല. വിവാഹകാര്യംകൊണ്ടു പറയുന്ന സമയം ചോദ്യത്തിന്നു നേരിട്ടു ഉത്തരം പറയരുതെന്ന ചില കൂട്ടരുടെ പക്ഷം. പെണ്ണിനെ തേടിവന്നവരാണെങ്കിൽ പറയും. ഏതെങ്കിലും മൃച്ഛാന്നം ഭക്ഷണം തേടിവന്നിരിക്കുകയാണു് എന്നു് അമ്മയും അമ്മനും സമ്മതമാണെങ്കിൽ മറുപടി പറയും. ഏതെങ്കിലും ഭക്ഷണം തരാൻ തയ്യാറാണു്, നിങ്ങൾ അടുത്ത ചാർച്ചക്കാരാണല്ലോ എന്നു്. വിവാഹസമ്പ്രദായം തെലുങ്കും കണ്ണാടകവും കലന്നിട്ടാണു്. ബെല്ലാരി, കടപ്പാ മുതലായ ദിക്കിൽ പെണ്ണിനെ മണവാളന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നത കാളപ്പുറത്താണു്. അവിടെ ചെന്നാൽ നാലു കാലുള്ള ഒരു പന്തലിൽനിന്നു കുളിക്കണം. പന്തലിനെ നൂൽകൊണ്ടു വെട്ടാൻ ചുറ്റിയിരിക്കും. ഒരു കൊട്ടയിലോ നിലത്തോ ചോളം കൂട്ടി അതിനുമേലാണു് താലി വെക്കുക. മണവാളൻ അമ്മിമേൽ നിന്നിട്ടാണു് താലികെട്ടുക. കമ്പുകയുടെ മുകളിൽ ഒരു കിണ്ണത്തിൽ പാലിൽ ഇടും. അതു അവർ അഞ്ചുപ്രാവശ്യം ഏടുകയും വയുന്നേരം തെരുക്കളിൽകൂടി

ഘോഷയാത്രയുണ്ടാകും. അടുത്ത ക്ഷേത്രമുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയും പോകും. തിരികെ വരുന്നസമയം സ്രീപുരുഷന്മാർക്കു കൈകോർത്ത് അല്പം കളിക്കണം. ചിന്നെയെ വീട്ടുന്നകത്ത കടക്കുകയുള്ളൂ.

ചില പന്തശാലകൾ ശവ സാധാരണപോലെ കഴിച്ചിടും. ലിംഗധാരികളായിട്ടുള്ളവർ ഇത്തരീട്ടാകുന്നു. മറുത്തവർ ദഹിപ്പിക്കുന്നു. മരിച്ചത ഗനിയാഴ്ചയോ ഞായറാഴ്ചയോ ആയിപ്പോയാൽ ശവത്തോടുകൂടി ഒരു കോഴിയേയും ദഹിപ്പിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത ഒരു മരണാകൂടി ഉണ്ടാകും. വെള്ളവും കുടവുമായി ചുത്രൻ പ്രദക്ഷിണം വെക്കലും കുടം ഓട്ടപ്പെടുത്തലും ഭൂവിൽ പൊളിക്കലും ഇവയ്ക്കു ഉണ്ട്. ചുവ അഞ്ചാംനാൾ ഒരു സാത്താനി ചുരോഹിതൻ വന്ന മരിച്ച ആളുടെ ശേഷക്കാർക്ക് “ചുണ്ഡാഹ”മുറ്റവും മാംസവും കൊടുക്കണം. അവസാനദിവസവും അങ്ങിനെതന്നെ. ഈ ചുണ്ഡമുറ്റം ചുണ്ഡാഹത്തിന് പകരമാണ്.

പരിവാരം.

മറവൻ അകമുടയാൻ ഇവരിൽ ഒരു അത്തരജാതിയായി മധുരം, തിരുനെൽവേലി, കോയമ്പത്തൂർ, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി ഈ ജില്ലകളിൽ കാണുന്നതാണ്. തൊട്ടിയജാതിക്കാരായ ജമീൻദാരന്മാരുടെ ഭൂത്വന്മാരാണ്. ആണും പെണ്ണും യജമാനൻ ഏതെങ്കിലും നമ്പൊ അത പെയ്യണം. ചറയന്റെ മേല്പട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും ജാതിക്കാരെയും തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ ചേർക്കും. ചുരോഹിതനായി ബ്രാഹ്മണനെ സ്വീകരിക്കുമാറില്ല. ചിലേടങ്ങളിൽ തൊട്ടിയരുടെ തലവനാണ് ചുരോഹിതൻ. തിരുനെൽവേലിയിലെ 16 ദിവസം ഒരു കടലിൽ പാപ്പിച്ച രാത്രി ശേഷക്കാർ കാക്കും. അത വഴിയെച്ചുടും. അവർ ഉപയോഗിച്ച ചട്ടികൾക്കും ചെറിയ കഷണവും കഷണങ്ങളായി ഉടക്കും. കഷണത്തിൽ മഴവെള്ളം നിന്നാൽ സ്രീ മച്ചിയായിപോകുംപോൽ. കല്യാണത്തിന്റെ ചടങ്ങുകൾ ചിലതന്നെ വേറുവേറാണ്. ഒന്നാമത്തെ ദിവസം ഒരു വലിയ കുടത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ചു മീനെ ഒരു ചെറിയ ശ്ലേഷ്ണ കുടംവെച്ചു അതോടുകൂടി ഒരുത്തൻ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിന്റെ ഉമ്മരത്തു മിറം മൂന്നു ചുറ്റണം.

അവനോടുകൂടി ഒരുമിച്ചിരുന്ന് മത്തവസ്ത്രത്തിൽ നവധാന്യം കെട്ടി എടുത്തുകൊണ്ട സുപുരുഷനാകും നടക്കണം. മൂന്നാമത്തെ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ ഇത ഇഴശാനകോണിൽ ഇടും. പിന്നെ ആ മുളയും അതേ വലിപ്പത്തിൽ മൂന്നു മുളയും കൊണ്ടുവന്നിട്ടു കല്യാണപന്തലിടും. വഴിയെ രണ്ടാളുടേയും കൈകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടി മണവാളന്റെ സോദരൻ അവരെ തെല്ലു അകലത്തോളം കൊണ്ടുപോകും. അവർ ഒരു ഉപ്പിൻചാത്രത്തിൽ കയ്യിടണം. പിന്നെ ഒരു അമ്മിഷ്ടി ശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞിട്ടു പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കു കൊടുക്കും. “കൂട്ടിയെ എടുത്തൊ ഞാൻ അരമനക്കു പോകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. അവൾ “അങ്ങിനെതന്നെ കൂട്ടിയെ ഇങ്ങുകൊടു. പാൽ ഒരുക്കമുണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വാങ്ങും. ഇങ്ങിനെ ഒരു വാചകമായിട്ടു മൂന്നുപട്ടം പറയണം. ചുരോ ഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണു. താലികെട്ടാൻ മണവാളന്റെ പെങ്ങളും. വിവാഹമോചനം അങ്ങടും ഇങ്ങടും ആവാം. സ ജാതിക്കാരെന്നു ജമിൻദാരൊ ആയിട്ടു വൃശിചാരം വിരോധമില്ല. ജമിൻദാർക്കു കുട്ടിയുണ്ടായാൽ ഭർത്താവു തന്റെറതായി സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളും. മറാത്തമായി വൃശിചാരം ചെയ്താൽ ജാതിയിൽനിന്നു പുറത്താക്കും. കുററു ചെയ്തവളുടെ ഒരുപ്രതിമ മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി കണ്ണിൽ ഒരൊ മുളച്ചുതറച്ചു ഉന്തിന്റെ പുറത്തു വലിച്ചെറിയും.

പറയൻ.

തമിഴുരാജ്യത്തു ഇവർ സുമാർ 20 ലക്ഷത്തിനുമീതേയുണ്ട്. മററുജാതിക്കാരുടെ കിണറു തൊട്ടുകൂടാ. ഇവർക്കു സ്വന്തമായി കിണറുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്നു ചുറ്റും അസ്ഥികൾ ഇടും. അന്യജാതിക്കാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ചിട്ടു. തെലുങ്കു ദേശത്തു ഇവർക്കു മാല എന്നും മാഡികാ എന്നും കന്നടത്തിൽ ഹോലിയാ (പൊലയ) എന്നും പേരാണു. തങ്ങൾ വൈഷ്ണവരാകുന്നു എന്നു ഭാവിച്ചിരുന്ന ഒരു ഉന്തിൽ (പറച്ചെരിയിൽ) ഉള്ളവർക്കു ഒരു മഹാഭാരതത്തിലെ പോരാളികളുടേയും മററും പേരായിരുന്നു. യാതൊന്നും ഉടക്കാത്ത ക്ലേശക്കുട്ടികൾക്കു ഇക്ഷപാകു, കണ്ണൻ, ഭീമൻ, ഐയ്യപ്പി എന്നൊക്കെ പേരുണ്ടായിരുന്നു. ചില

കൂട്ടിൽ പുണരുകയുണ്ട്. ചുറ്റും ഇവർ വളരെ ഉയന്ന പടവി അനുഭവിച്ചിരുന്നു എന്ന സ്പഷ്ടമാണ്. വട്ടെഴുത്തക്ഷരത്തിലുള്ള രേകപ്പെഴുത്തിൽ ഇവരെ ശ്രീവള്ളംവർ എന്ന പറഞ്ഞകാണുന്നു. മഹാകവിയും ഭക്തനുമായ തിരുവള്ളംവർ പറയുന്നായിരുന്നു. ആ മഹാൻ രേഖെള്ളാളശ്രീയെ വിവാഹംചെയ്തതായി പറഞ്ഞവരുന്ന. അതുകൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സോദരിയായ അച്ച രാജസിദ്ധ സൂത്രകവിയായിരുന്നു. തഞ്ചാവൂരിൽ തിരുവാലൂർ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവത്തിന് ഏഴുന്നൂറ്റാണ്ടു സമയം ദേവന്റെ മേനിച്ച ആനപ്പുറത്തു പറയരുടെ മൂപ്പൻ കേരണം. മദ്രാസിൽ ഒരു ദേവിക്ഷേത്രത്തിൽ അണ്ടത്തോറുമുള്ള ഉത്സവത്തിങ്കൽ ബിംബത്തിന്മേൽ ഒരു താലിചാത്തുകയുണ്ട്. ആ സമയം മണവാളന്റെ പ്രതിനിധി ഒരു പറയുന്നാകുന്നു. മൈസൂരിൽ രണ്ടക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൊല്ലത്തിൽ മൂന്നു ദിവസം പറയുക ഉള്ളിൽ കടക്കാം. അതിൽ നേരിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ മേനിച്ച ശ്രീകോവിലിൽ ആണ്ടിൽ മൂന്നുദിവസം കടപ്പാനുള്ള അധികാരം ശ്രീവൈഷ്ണവാചാര്യരായ രാമാനുജാചാര്യർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന പറയുന്നു. എങ്കിലും ഈ കാലം ധർമ്മജ്ഞാനികളൊളമെ ചെന്നുകൂട്ടുവഴിയെ ശുദ്ധിച്ചെയ്തും ചെയ്തും ചെങ്കൽപേട്ട ജില്ലയിൽ തിരുവള്ളംവർ വെണ്ണക്ഷേത്രത്തിലും ഈ നടപ്പുണ്ട്. കാഞ്ചീപുരം, കുംഭകോണം, ശ്രീവല്ലി പുത്തൂർ ഈ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉത്സവകാലം രഥം വലിപ്പാൻ പറയർ കൂടും. ഇവർ തൊട്ടാൽ കയറുന്ന അനുഭവിയില്ലതത്ര. വൈശ്ണവരാണെന്ന വാദിക്കുന്ന കോമട്ടികൾ അവരുടെ കല്യാണത്തിന് പറയരെ ക്ഷണിക്കണം. പക്ഷെ അവർ കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം ക്ഷണിക്കയില്ല. കല്യാണം ശേഷമുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് പറയർ പുണരുക ഇടം. പറയുന്ന ബ്രാഹ്മണ അഗ്രഹാരത്തിൽ കടന്നുകൂട്ടാ എങ്കിൽ ബ്രാഹ്മണ പറയെരിയിലും കാലെടുത്തവെച്ചുകൂട്ടാ. കടന്നു എങ്കിൽ തലയിൽ ചാണകം കലക്കിയുത്ത ആട്ടിചായ്ക്കും ചിലർ തീണ്ടാൻചെണ്ണിനെ വേറിട്ട പുരയിൽ പാപ്പിക്കും. അനുഭവി 8 ദിവസമുണ്ട്. തിരണ്ടു കൂട്ടിച്ചു ദിവസം കരെ ചെല്ലുങ്ങൾ തുണിയിൽ പിടുകെട്ടി അത

കൊണ്ടു പിന്നിൽനിന്നു അവളെ അടിക്കും. വേറെ ചിലർ വഴി യേപ്പാറ നിലത്തു ലൈക്കുകൊണ്ടു ഇടിക്കും. ചില ദിക്കിൽ ചുരം കക്കുന്തൊഴുതു ഭർത്താവിന്റെ അമ്മയും അമ്മന്റെ പെങ്ങളും അടിക്കും. “നിന്റെ മകളെ എന്റെ മകനു കൊടുത്തേക്കാമെന്നു വാശാനും ചെയ്യും. ചെയ്യും” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു അമ്മൻപെങ്ങളും തല്ലുക. ഹിന്ദു പറയുമ്പോൾ ക്രിസ്ത്യൻ പറയുമ്പോൾ തമ്മിൽ വിവാഹം നടപ്പുണ്ടു. ശൈവവും വൈഷ്ണവവും തമ്മിൽ ഇല്ലത്താനും. ചുരുക്കുന്ന സ്ത്രീയേക്കാൾ പ്രായം കവഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ഈ നിശ്ചയം തെറ്റാത്തതാൽ അമ്മന്റെ മുമ്മകളേയും അമ്മാ മന്റെ മകളേയും കെട്ടാം. ജ്യേഷ്ഠത്തിയെ കെട്ടിക്കൊടുത്തേ അനുജത്തിയെ കെട്ടിക്കൊടുക്കുകയുള്ളു. താലികെട്ടാൻ ഭർത്താവാണ്. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭാര്യയെത്താക്കുവാൻ ഒന്നിച്ചു പാക്കുകയില്ല. അതിന്നു വഴിയെ വേരേതന്നെ മുറുത്തു വേണം. വിവാഹത്തിന്നു പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമന്റെ അനുവാദം അത്യാവശ്യമാകുന്നു. നിശ്ചയതാമസ്യം (പരിയം) എന്ന ക്രിയ സ്ത്രീചുരുക്കമാകട്ടെത്തോളം കാലം ബാധകമാകുന്നു. പിന്നെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും സംസ്കാരം ആവാം. ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾ ഒരു സന്താനമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ അവർ കല്യാണം ചെയ്യുംമുമ്പെ അമ്മനമ്മമാരുടേതു നടത്തണം. ആ പന്തലിൽത്തന്നെ അന്നുതന്നെ മകന്റെയൊ മകളുടേയൊ വിവാഹം നടത്തുകയും ആവാം. നിശ്ചയതാമസ്യം നടത്താൻ ചുരുക്കന്റെ അമ്മയും അമ്മാമ്മയും വേറെ രണ്ടു അടുത്ത സംബന്ധികളും ജാതിയിലെ തലവനൊട്ടുകൂടി പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോകും. കുറെ സംഭാഷണത്തിനുശേഷം ഇരുപാർക്കേയും തലവന്മാർ തമ്മിൽ ഇങ്ങിനെ പറയും. “പെണ്ണിനെ കണ്ടുവോ? അവളുടെ വീടും സംബന്ധികളേയും കണ്ടുവോ? കല്യാണം സമ്മതം തന്നെയോ?” “കേൾക്കൂ കാവേരിയും ഉള്ള കാലം, ആകാരവും ഭൂമിയും അറികെ (കല്യാണം) കലശവും ആദിത്യചന്ദ്രന്മാരും അറികെ, ഈ കൂടിയുണ്ടു അറികെ, ഇന്നവനായ ഞാൻ ഈ പെണ്ണിനെ തരുന്നു.” “പെണ്ണിനെ കല്യാണം ചെയ്തു വീട്ടിൽ കൂട്ടിക്കൊള്ളാം. ഈ 36

ചൊന്ന റിനക്ക, ഈ പെണ്ണ എന്നിക്കും. ഇത കഴിഞ്ഞാൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം അങ്ങടും ഇങ്ങടും താംബൂലം കൊടുക്കണം. മൂലത്തം നിശ്ചയിപ്പാൻ വളളവനാണ്. കല്യാണത്തിങ്കൽ പെണ്ണിനെ അമ്മാമൻ ഒരു മോതിരം കൊടുക്കണം. ചിലേടത്ത പെണ്ണിനെ ചുമലിലെങ്കിലും കയ്യിലെങ്കിലും എടുത്തു കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടതും അവനാണ്. ചുരോഹിതൻ വളളവനാകുന്നു. അവൻ നല്ലെണ്ണ ഹോമിക്കണം. അതിന്നു മുമ്പാതിരി ദുഷിച്ച സംസ്കൃതത്തിൽ ചില മന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. വഴിയെ അറുന്ന് താലി പൂജിക്കും. അതിനെ മണവാളൻ വാങ്ങി പന്തലിൽ രേഖപരത്തിൽകൂടി സൂയ്തുന്ന കാട്ടി കെട്ടുകയും ചെയ്യും. ബ്രാഹ്മണക്കും മറ്റു ഹിന്ദുക്കൾക്കും താലി കെട്ടു കഴിവോളം സ്രീചുരുഷന്മാർ ഉപവസിക്കണം. പറയുക മൂപ്പാനും സദ്വൃത്തിൽ ഉണ്ടിട്ടാണു താലികെട്ടൽ. വിവാഹത്തിന്നു ശേഷം രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ഭർത്താവു ഭാര്യവീട്ടിൽ പോകണം. പടിക്കൽ അളിന്ദൻ എതിരേറ കാൽ കഴുകിച്ച കാലിന്റെ രണ്ടാം വിരലിന്മേൽ ഒരു മോതിരം ഇടിയിച്ച കാലടി നുള്ളിത്തുടങ്ങും. പെണ്ണുണ്ടായാൽ തന്റെ മകനെ കൊടുത്തേക്കാമെന്നു പറവേടും. പെണ്ണിന്റെ കാൽവിരലിന്നു അമ്മാമൻ മോതിരം ഇടുക വിവാഹസമയത്താകുന്നു. ചിലേടത്ത ഭർത്താവിന്റെ അമ്മ എങ്കിലും സോദരി എങ്കിലും ഇടിക്കും. ഏകഭാര്യയായ നടുപ്പം രണ്ടു ധർമ്മപത്നികളുള്ളവനും ഉണ്ട്. ഭാര്യയുടെ പുറമെ ഒരു സ്ത്രീ വളരെ സാധാരണയാണ്. പക്ഷെ അവൾക്കു താലിയില്ല. ചുരുഷനെ ഭർത്താവു ഭർത്താവു എന്ന പറയും, കുട്ടികൾ കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാകയും ചെയ്യും. ഭാര്യ മരിച്ചാൽ അവൾക്കു അനന്തത്തി കല്യാണംകഴിയാതേയുണ്ടെങ്കിൽ അവളെ കെട്ടുക ബഹു സാധാരണമാണ്. കടിഞ്ഞൽ ചേറിന്ന അമ്മയുടെ വീട്ടിൽ പോകണം. പ്രസവിച്ച ഏഴാം ദിവസം കുളിപ്പിക്കും. ഭർത്താവു മരിച്ച അല്ലദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ഭാര്യ താലി അറക്കണം. തലമുടി എടുക്കേണ്ടാ. വിധവയെ പ്രസവം മാറിട്ടില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുത്തനോടുകൂടി ഇരിക്കും. ഭാര്യ എന്ന വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ താലികെട്ടലും ഉണ്ട്. ബ്ര

ഏന്റെ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടുക നടപ്പില്ല. നന്ദൻ ഒരു പറയനായിരുന്നു. യാഗങ്ങൾ ചെയ്തു ബ്രാഹ്മണനായി. അതിനായി കളിച്ചത തെക്കേ ആക്കാട്ടിൽ ഫോമകളും എന്ന തടാകത്തിൽ ആണത്രെ. ഇവക്ക് യാതൊരു ക്ഷേത്രത്തിലും കടന്ന കൂടാ. ദൂരത്തനിന്നിട്ട ചണം വെച്ച കൊടുത്താൽ അത ദേവന സ്വീകരിക്കാം താനും.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ടുള്ളതത്രെ നടപ്പു ചുല മൂന്നിന്നോ അഞ്ചിന്നോ ചാൽചടങ്ങു പുറത്തു കിരയുണ്ടു. ഇത കഴിഞ്ഞാൽ പുറത്തുനിന്നു സമുമാകുമ്പോളും ജീവൻ ഒരു ദിക്കിൽ വിശ്രമിക്കുമെന്നാണു വാശം. ചതിനാറും ദിവസവും ചതിനഞ്ചാം ദിവസവും പന്ത്രണ്ടാം ദിവസവും ആണു കർമ്മാന്തരം. അല്ലെങ്കിൽ ചുല കഴിയൽ. കടിഞ്ഞിൽ കുട്ടികഴിഞ്ഞാൽ ശവം ചുരക്കുട്ടക്കേയോ ചുരക്കുകത്തന്നേയോ സ്ഥാപിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഒടിയെന്നോ മന്ത്രവാദിയോ കൊണ്ടുപോയേക്കാം. ഒടിക്കു കടിഞ്ഞിൽ കുട്ടിയുടെ ശവം സാരമാണത്രെ. ചില കൂട്ടർ വിവാഹസമയം പൂണൂതലിടും. ശവസംസ്കാരത്തിങ്കൽ കടത്തിൽ വെള്ളവുമായി പ്രദക്ഷിണം വെക്കലും കടം ഉടക്കലും പറയൽ ഉണ്ടു. മൂന്നാം ദിവസം ശുശ്രൂണത്തിൽ വെലിയിട്ടു കാക്കുകൊടുക്കു കൊടുക്കും. പതിനേഴാം ദിവസം നാലിൽ പിണ്ഡംവെക്കും. വിവാഹം ചെയ്തും മുമ്പു ചാൽ ഒരു ചൊയ്യിവാഹിതയു നടപ്പുണ്ടു. തഞ്ചാവൂർ ജില്ലയിൽ ഒരുത്തൻ മരിച്ചാൽ കുപ്പരം കത്തിക്കുക വീട്ടിലല്ല മുക്കുപ്പുഴവഴിയെല്ലാണെന്നു കാണുന്നു. ഒരു കടത്തിൽ ചാണകം കലക്കി അതു ഒരു മൂലം രീക്കൊള്ളിയും മൂന്നുവഴികൂടിയേടത്തെങ്കിലും വീട്ടിലെങ്കിലും കൊണ്ടുവെക്കും. ഇതു പ്രേതം തിരികെ വരാതിരിപ്പാനാണുപോൽ. മരിച്ചവന്റെ കൈ ചാണകത്തിൽ പതിച്ചിട്ടു ആ ചാണകം ചുമരിൽ ഒട്ടിക്കും ചെയ്യും. രണ്ടാം ദിവസം ശുശ്രൂണത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുമ്പോഴേക്കു വാതിൽക്കൽ ഒരു ചെമ്പു വെള്ളവും മൂന്നു ലൈക്കും വെച്ചിരിക്കും. മരിച്ചവന്റെ അവകാശി അതിനേൽ ഇരുന്നിട്ടു ഒരു കുപ്പം മണ്ണു ചവച്ചു മൂന്നു

പ്രാവശ്യം തുപ്പി അകത്തുപോയി ദീപത്തെ വന്ദിക്കണം. ചില പറയർ താനെ ചത്ത ജന്തുക്കളുടെ ശവം തിന്നും. മാറുള്ളവർ കൊന്നതിന്റെ മാംസം മാത്രം. ഏല്പാവക്കു മൂത്രം മുഖ്യമാണ്. പ്രസവിച്ച സ്ത്രീയെ രണ്ടു ആഴ്ച പ്രത്യേകം ഒരു ചാളയിൽ പാപ്പിക്കും. പത്താം ദിവസം ഒരു ബ്രാഹ്മണനോടൊന്നായരോടൊരാളും പാൽ വാങ്ങി തള്ളയുടേയും കുട്ടിയുടേയും മേൽ തളിക്കും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ അവർക്കു പുരുഷന്റെ കോലായിലോളം ചെല്ലാം. ശവം മാവെടുക്കുന്നു. ഇവർ പോത്തിനെ തൊടുകയില്ല. തൊട്ടാൽ ഓളിക്കണം. വൃശിചാരം കഠിനകുറമാണ്. ചുരുക്കൻ ചിഴ ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീ തീക്കണ്ടു ചാടിക്കടക്കണം. തിരണ്ടാൽ ഏഴനാൾ അശുദ്ധി. അന്നും ദൂരെ ഒരു കുടിയിൽ ഇരിക്കണം. പറയർ താലികെട്ടും സംബന്ധവും ഉണ്ടു. ആദ്യം പറഞ്ഞത തിരളും മുമ്പു കഴിയണം. താലികെട്ടേണ്ടത അമ്മൻ ചെങ്ങളുടേയൊരാമ്മാമന്റെയൊ മകനാകുന്നു. താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ഭായ്യാ ഭയ്യാക്കന്മാർ മണിയറ എന്ന പേരായിട്ട ഒരു മുറിയിൽ പോയി കുറേനേരം കഴിഞ്ഞ ചുറത്തവരും. (ഇതു “വേളിശ്ശേഷ”മായിരിക്കാം) പറയർ ചുവയന്റെ ചോറുണ്ണുകയില്ല. ഭായ്യാ പ്രസവിച്ചാൽ ഭത്താവ ഏഴനാൾ നോൽമ്പ നോക്കണം. ചോറുണ്ടുള്ളതാ, കായ്ക്കനിയും കള്ളം നാക്കും മാത്രമെ ചാടുള്ളു. പ്രസവിക്കാതെ മരിച്ചവളെ വളരെ ദൂരത്തു കൈതത്തു കഴിച്ചിടും. ചുരുക്കം ചിലപ്പോൾ നന്നെ വയസ്സുനോക്കത്തൻ മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടു.

പള്ളൻ.

പറയരേപോലെ ഒരു ജാതിയാണ്. തഞ്ചാവൂർ, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, തിരുനെൽവേലി, ഈ ജില്ലകളിൽ അധികമുണ്ടു. കോയമ്പത്തൂർ, ചേലം ഇവിടേയും ഉണ്ടു. ചുരകൾ അടുത്തടുത്ത കൂട്ടമായും ചെറുമച്ചാളുപോലെ ഉയർന്നു ജാതിക്കാരുടെ വാസസ്ഥലത്തുനിന്നു വിട്ടു അകലേയായും ഇരിക്കും. ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ തങ്ങൾ പറയർ, ചക്കിളിയർ, ഇവരിൽ മീതേയാണെന്ന പറയും. സ്ത്രീകൾക്കു അരെക്കു മേല്പട്ട വസ്ത്രമില്ല.

കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയിൽ ചില ഗ്രാമമുൻസിപ്പ മജിസ്ട്രേട്ടമാർ പള്ളിരുണ്ട്. കുട്ടികൾ അമ്മയുടേയും അമ്മാമന്റെയും ഗോത്രമാണ്. അച്ഛന്റെതല്ല. മധുരാനാട്ടിൽ ഇവരുടെ തലവനാ പേർ കല്യാണൻ എന്നാണ്. അവനാ സഹായമായി കാലാടി എന്നൊരുത്തനും വലിയ ഊരാണെങ്കിൽ വാരിയൻ എന്ന പേരായിട്ടു ഒരു ഭൂതനും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഗ്രാമസഭകൾ, ഉത്സവം, വിവാഹം, മരണം, ഇതൊക്കെ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആളുകളെ വിളിച്ചു കൂട്ടേണ്ടതാ ഈ വാരിയന്റെ ഭാരമാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു കല്യാണത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കാനായി പേരെ നിർത്തിയാൽ വിചാരം കഴിയുന്നവരെക്കും അവർക്കു ജാതിക്കാർ നീയ്യം വെള്ളവും കൊടുക്കേയില്ല. അലക്കാനും കെഴുതുന്നതിനും ആളുണ്ടാകയില്ല. വിചാരം കഴിഞ്ഞ ഗ്രാമസഭയോട് വാരിയൻ ശങ്കിതനാകും ഗോമൂത്രം കൊടുത്തേണം. ഒരുത്തിയുടെ മേൽ വൃദിച്ചാരും ആരോപിക്കപ്പെട്ടാൽ കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട ചുരുക്കനെ ഗ്രാമസഭ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ഈർപ്പപ്പലകയോടൊ മറ്റൊരു കെട്ടിയിടും. സ്ത്രീ മുട്ടോളം തുണിയുടുത്തിട്ട ഒരു കൊട്ടയിൽ കപ്പയൊ കാമൊ ഏടുക്കണം. ചിലപ്പോൾ അവളെ ചുളിയിൻ ചുള്ളികൊണ്ടു ചുറ്റത്തു അടിക്കുകയും ചെയ്യും. കുറ്റം സമ്മതിക്കുകയും മേലിൽ ഈ വിധം വരികയില്ലെന്നു അവൾ ഏല്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ചുരുക്കന്റെ അടുത്തിലെ ചരട് വാരിയൻ അറുത്തു അവനേകൊണ്ടു താലികെട്ടലിന്നു ബദ്ധമായി സ്ത്രീയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിക്കും. കോയമ്പത്തൂരിൽ ഒരു ചുള്ളന്റെ മേൽ കളവകുറ്റം തെളിഞ്ഞാൽ അവൻ ഒരുത്തനെ മുറുകെ പിടത്തനുകൊണ്ടു സഭ പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. ആ സമയം അദ്ദേഹം പിൻകടുംമെന്നൊണ്ടൊ ആൾ ചിടിച്ചുതുടങ്ങും. ചെകിടത്തു അടിക്കും. മുൻപറഞ്ഞ ഭൂതനേകൊണ്ടു മുഖത്തു തൂപ്പിക്കും. വൃദിച്ചാരകനും ഏതാണ്ടു ഈ ശിക്ഷ തന്നെ. തിരണ്ടു ചെണ്ണിന്നു കോയമ്പത്തൂർ ഏഴു ദിവസം അനുഷ്ഠിച്ചാണു. പ്രത്യേകം ഒരു കുടിയിൽ പാർക്കണം. പിന്നെ മൂന്നു ദിവസം പുരയുടെ കോലായിൽ ഒരു മൂലയ്ക്കൽ കഴിച്ചുകൂട്ടണം. വിവാഹത്തിന്നു അല്പം മുമ്പു മണവാളൻ ചെട്ടന്നു ഏറങ്ങി

പോകും. ചെണ്ണിന്റെ അടുത്ത് തന്റെ മകളെ കൊടുക്കാമെന്ന പറഞ്ഞ കൂട്ടികൊണ്ടുവരണം. മധുര ജില്ലയിൽ താലികെട്ടുക മണവാളന്റെ പെങ്ങളാണ്. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ അവരുടെ അമ്മമാന്മാരും മറ്റും മാല ഇടിയിരിക്കുകയും പന്തലിൽനിന്ന ചെണ്ണിനെ ഉള്ളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയും അമ്മാമൻ ഒരു വസ്ത്രം മുഴുവെച്ചു അവറക്കു കൊടുത്തു ഉടുപ്പിച്ചു തിരികെ പന്തലിലേക്കു എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുകയും നടപ്പുണ്ടു. അവിടെ മണവാളന്റെ ഭാര്യക്കു അവളെ ഇരുത്തും. മണവാളൻ താലി കഴുത്തിൽ വെക്കും. മുറുക്കി കെട്ടേണ്ടത അവന്റെ പെങ്ങളാണ്. കോയമ്പത്തൂർ കൊണ്ടു പള്ളരുടെ വിവാഹത്തിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ വെററിലു തിന്ന തൂപ്പുന്നത കച്ചരക്കൻ ഒരു കോളാമ്പിയിൽ വാങ്ങണം. കല്ലക്കുഴിയാൻ വെള്ളം അവൻ കൊടുക്കണം. കടയപ്പള്ളൻ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ടു കോയമ്പത്തൂർ അവർക്കു താലി മണവാളൻ ഒരു നാളികേരത്തിന്മേൽ ചാർത്തി കൊണ്ടുചെല്ലണം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഭർത്താവിന്നു അകായിൽ വെച്ചു ചോറു കൊടുക്കണം. ശേഷിച്ചുത ഭായ്ക്കു ആ ഫിലയിൽനിന്നുതന്നെ ഉണ്ണണം. ചില ദിക്കിൽ ചെണ്ണിനെ ഭർത്താവു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവളുടെ ചുരയിൽനിന്നു വല്ലതും ഒരു സാധനം മോഷ്ടിക്കണം. മേലിൽ വല്ലപ്പോഴും അവളുടെ ശേഷക്കാർ ഇതിന്നു പകരം പററിക്കുകയും വേണം.

ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ ശവത്തിന്റെ കാൽ വിധവ കഴുകി അല്ലം വെള്ളം സേവിക്കുകയും താലി അറുത്ത ശവത്തിന്മേലേക്കു എറികയും വേണം. ശവം കഴിച്ചിടുകയാണ്. കഴി മൂടിയാൽ മൂത്ത പുത്രൻ കുടത്തിൽ വെള്ളവുമായി മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വെക്കുകയും കുടം ദപാരപ്പെടുത്തുകയും അവസാനം എറിഞ്ഞുതെക്കുകയും നടപ്പുണ്ടു. മൂന്നാം ദിവസം വെലി ഇടും. അത കാക്കു തിന്നണം. നാലാംദിവസം മകൻ കുളിച്ചു ഒരു പായയിൽ ഇരുന്ന കുറെ വറുത്ത ഒണക്കമീൻ കടിച്ചുചവച്ചു ഒരു ചാത്രത്തിലേക്കു മൂന്നീടതു പ്പണം. വെന്താം ദിവസമൊ പതിനൊന്നാം ദിവസമൊ ഒരു മുളമുരത്തിങ്കൽ ചോർ, താംബൂലം, ഇത്യാദി നിവേദിക്കണം.

ഇവരെ വിളിക്കുന്നത മൂപ്പൻ, കാലാടി, മന്ദാടി, ഇങ്ങിനെ ഒക്കെയാകുന്നു.

പള്ളി. (പന്നിയൻ)

ഇവർ തങ്ങൾ അഗ്നികലക്ഷത്രിയരാണെന്ന പറയും. പണ്ടു തിരുവാട്ടർ രാജാവും തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ശ്രീവൈഷ്ണവരുടെ പ്രസിദ്ധ ആദിവാസം ആയിരുന്ന കലശേഖരൻ തങ്ങളുടെ ഒരു രാജാവായിരുന്നു എന്ന ഇവർ അവകാശപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോഴും മദ്രാസിൽ തിരുവള്ളക്കുണ്ണി ചാമ്പസാരഥി ക്ഷേത്രത്തിൽ ആ ദേവത്തിന്റെ ഉത്സവം ഇവർ വളരെ ആഘോഷത്തോടെ കഴിക്കുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രം പല്ലവ ക്ഷേത്രമാണെന്ന ശിലാലേഖ്യങ്ങളാൽ കാണുന്നു. ഇവർ അനേക ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ചേലം ജില്ലയിൽ ചില പള്ളികളെ അഞ്ചുനാൾ എന്നും ചിലരെ പന്തിരണ്ടുനാൾ എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഇവർ മരിച്ച ചുവ അഞ്ചു പതിനൊന്നും ദിവസമേയുള്ളൂ. വേദേവിലക്ക് പതിനാറുദിവസമുണ്ട്. കാലപ്പള്ളി എന്നും നാഗപട്ടപ്പള്ളി എന്നും രണ്ടു വകയുണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെ കാതാഭരണത്തിൽനിന്നാണു ഈ പേരുകൾ. പള്ളികൾ ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ട്. മിത്തിയാളമ്മ, ചാരിപ്പമ്മ, അയ്യനാർ, മനീശപരൻ, അങ്കാളമ്മ, മുതലായ ദ്രാവിഡേയ്യ വന്ദിക്കും. പണ്ടുപണ്ടേയുള്ള ഗ്രാമപഞ്ചായനിയമം ഇപ്പോഴും ഇവർക്കുണ്ട്. ജാതിക്കൂട്ടം മുതലായ ഈ പഞ്ചായക്കാർ തീർക്കണം. തലവന്മാർക്ക് പെരിത്തറക്കാരെന്നും നാട്ടുമെക്കാരെന്നും പേരുകളുണ്ട്. പത്രാസ്സിനവേണ്ടി ചിലർ വിവാഹം തിരുളുംമുമ്പു ചെയ്യും. സാധാരണ നടപ്പു മരിച്ചാണു. കല്യാണം നിശ്ചയിക്കുന്ന ദിവസം പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലും. അവിടെ പെണ്ണിന്റെ ഗോത്രക്കാരുടെ തലവൻ ഉണ്ടായിരിക്കേണം. ഒരതട്ടിൽ താംബൂലം, പുഷ്പം, സ്ത്രീധനം, (പണമായിട്ടോ ആഭരണങ്ങളായിട്ടോ) മലപ്പാൽ കൂലി, ഒരു നാളികേരം ഇതെല്ലാം വെച്ചു പുരുഷന്റെ തലവൻ പെണ്ണിന്റെ അടുത്തെത്തു തലവനൊക്കെകൊടുക്കും. മലപ്പാൽ കൂലി അമ്മെക്കാണ്. പെണ്ണിനെ തീർത്ത് പോറിയതിന്നു പ്രതിഫലമാകുന്നു. കൊടുക്കും സമയം തലവൻ

പറയും “പണം നിങ്ങൾക്കു, പെണ്ണു ഞങ്ങൾക്കു” എന്നു. “പണം എന്നിങ്ങനെ, പെണ്ണു നിങ്ങൾക്കു” എന്നു സ്ത്രീയുടെ അർത്ഥം പറയും. ഇങ്ങിനെ മുന്നീട വേണം. ചിന്നീട വെററിലയുടെക്കു കൊടുക്കും. ഒന്നാമത പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമന. കല്യാണത്തിന്നു മുമ്പ ചുരുക്കൻ മരിച്ചുപോയാൽ വേറെ ആരെ എങ്കിലും കൊട്ടാം. വിവാഹത്തിന്നു പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമന്റെ സമ്മതം വേണം. വിവാഹം സമ്മതമല്ലാത്ത പക്ഷം അവന്നു ക്രിയയുടെ മലയാ, പോലും പെണ്ണിനെ ബലമായി കൊണ്ടുപോയി ആക്കേണ്ടിയിട്ടും കെട്ടിക്കൊടുക്കാനാവുകാരുമുണ്ടു. സാധാരണമായി കല്യാണം ഒരു ഒറ്റ ദിവസമേയുള്ളൂ. എന്നാൽ വീട്ടു മൂന്നു ദിവസമാക്കാനും ചുരണ്ടാണുണ്ടാകിലെ വിധിപ്രകാരം നാ-ത്താനും വാസനത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു. വിവാഹത്തിന്റെ തലേനാൾ പെണ്ണിനെ ചുരുക്കന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയപ്പോൾ തന്നെ കൊണ്ടുപോകണം. കൊണ്ടുപോകുന്ന കലണ്ടറും വെക്കണം. കടിക്കുന്നതിൽ പെറ്റ ഒരുത്തരി ഉള്ളതായി ഉണ്ടാക്കിയ അന്നം വംശദേവതകൾക്കും മരിച്ച കാരണവന്മാർക്കും നിവേദിക്കണം. താലികെട്ടു ഭർത്താവതന്നെയാണു. ബ്രാഹ്മണനാണു ചുരോഹിതൻ. താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ദമ്പതിമാരുടെ വസ്ത്രങ്ങളുടെ കോൺതല കൂട്ടിക്കെട്ടണം. അടുത്ത സംബന്ധികൾ അവരെ സപ്തംകൊണ്ടോ വെള്ളികൊണ്ടോ പട്ടം കെട്ടിക്കണം. ആദ്യം കെട്ടേണ്ടതു അമ്മാമ്മാകുന്നു. പിന്നെ ദമ്പതിമാർ വിവാഹമണ്ഡപത്തെ പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. രണ്ടാമത്തെ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ ഭാര്യയുടെ കാൽ ഭർത്താവ അമ്മിക്കല്ലിൽ ഏറ്ററണം. മൂന്നാമത്തെ പ്രദക്ഷിണത്തിൽ ഭർത്താവിന്റെ ഏടംകാൽ അളിയനും ഏടുത്ത കല്ലിന്മേൽ വെക്കയും കാൽവിരലിൽ ഒരു മോതിരം ഇടിക്കുകയും വേണം. ഇതിന്നു അവന്നു ഒരു ഉറപ്പികയും വെററിലയുടെക്കയും അവകാശമുണ്ടു. പിന്നെ ദമ്പതിമാർ അരുന്ധതിയെ നോക്കണം. വയുന്നേരം ഒരു ഏരിയിങ്കൽ പോയി കുന്നുപുട്ടുംപോലെ കാട്ടിക്കൂട്ടണം. ചുരുക്കൻ ഒരു കൊഴുവും സ്ത്രീ ഒരു കടത്തിൽ കഞ്ഞിയും ഏടുക്കും. കററ സ്ഥലം മണ്ണു എട്ടക്കി കഞ്ഞി ചാറ് ചളിയാക്കി കണ്ടുംപോലെയാക്കും. അ

തിൽ ഭർത്താവ കറെ ഞാനു നട്ടെന്നും. വഴിയെ ചാണകംകൊണ്ടു
ഒര ഗണപതിയെ ഉണ്ടാക്കി പൂജിക്കുന്നു. അത കഴിഞ്ഞുപോയെ
ക്ക ഭർത്താവ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവിടെ ഇരിക്കും. ഭായ്യ അല്ലാ ചോർ
കൊടുക്കും. അത അളിയൻ ഉണ്ണാനയക്കുകയില്ല. കുംഭകോണത്ത
ഒര വിശേഷവിധിയുണ്ടു. ചെണ്ണിന്റെ അമ്മയും പലപ്പോഴും
ചെണ്ണിന്റെ യാതൊര ശേഷക്കാരും വിവാഹത്തിങ്കൽ ഉണ്ടാ
യിട്ടുകാ. കല്യാണദിവസങ്ങളിൽ ചെണ്ണിനെ ആക്കും കണ്ടും
കൂടാ. തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ ചില ചള്ളികൾ ചെൺകുട്ടികൾ
ശിശുക്കളായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ വിവാഹനിശ്ചയം കഴിക്കും.
ശിശുവിനേകൊണ്ടു അല്ലാ ചാണകവെള്ളം കുടിപ്പിച്ചാൽ മതി.
ആൺകുട്ടിക്കു അതിലും ചെറുപ്പമായി വരാം. എന്നാൽ അവൻ
ഒര അരക്കാൽ ഉറപ്പിക വിഴുങ്ങിയാൽ ആ ദോഷം തീരും. കറെ
കൊല്ലം മുന്ത കടലൂരിന്ന സമീപം പനതട്ടി എന്ന സ്ഥലത്ത
ഒര വിവാഹമുണ്ടായി. അത നളദമയന്തിമാരുടെ മാതിരി സ്വ
യംവരമായിട്ടായിരുന്നു. വിധവാവിവാഹം ആവാം. അവരെക്ക
താലികെട്ടുക ഒര സുമാഗലിയാണു. ഭർത്താവ അടുക്കേനില്ക്കും.
വിധവാവിവാഹത്തിന്നു നടുവീട്ടുതാലി എന്നാണു പറയുക. വീട്ടി
നകത്തവെച്ചാണു താലികെട്ടുക. തിരണ്ടു കുളിച്ചാൽ ശുദ്ധമാ
വാൻ ബ്രാഹ്മണൻ ചുണ്ണാഹം മേൽ തളിക്കുന്നു.

മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയും കഴിച്ചിട്ടുകയും നടപ്പുണ്ടു. ശവ
ത്തിനടുത്തനിന്നു വിധവ കുളിക്കുന്നു. ആ വെള്ളം ശവത്തി
ന്മേൽ വീഴുന്നു. ഇത ചെയ്യാഞ്ഞാൽ വലിയ അപമാനമാണു.
“ചെണ്ണിന്റെ മേൽത്തെ വെള്ളം ശവത്തിന്മേൽ വീഴാതെ
പോട്ടെ” എന്നത ഒര ശാപമാണു. മരിച്ചവനും വിധവയും ത
മ്മിൽ മൂന്നിട വീടിപകരണും. ചിലർ ശവത്തിന്റെ നെഞ്ഞത്ത
ഒര കലാ ചോറും നെററിമേൽ അരക്കാൽ ഉറപ്പികയും വെക്കും.
ചോറ പറയുന്നു പണം ക്ഷരകന്നം ആകുന്നു. വിവാഹം കഴി
യാതെ മരിക്കുന്ന പുരുഷനേകൊണ്ടു ഒരു ചൊയ്ക്കല്യാണു കഴിപ്പി
ക്കുന്നു. ശവത്തിന്റെ കഴുത്തിൽ ഒര ഘ്രിക്കിൻ പുമാല ഇട്ടുക
യും ഭാവിയിലേ മണ്ണു ഉരുട്ടി ദേഹത്തിൽ പലേ സ്ഥലങ്ങളിൽ വെ

കേരളം ചെമ്പൽ മതി. തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ ഒരു നടപ്പുണ്ട്. ദഹിപ്പിച്ചേടത്തു പിറന്ന രണ്ടു ചാത്രത്തിൽ വെള്ളം വെക്കും. വെള്ളം പശു കുടിച്ചാൽ പ്രേതം ദാഹം മാറി എന്നാണു വിശ്വാസം. ചിലേടത്തു സ്ത്രീകൾ കേവലം ഘോഷമാണു. (അന്ത്യപുരസ്കരിക്കെ മാതിരി മറവിലിരിക്കും.) പ്രത്യേകിച്ചു ഈ നടപ്പു പരാതന പാളയക്കാരായ അരിയല്ലൂർ, ഉടയാർപാളയം, വിലിരി ചിച്ചവരും ഈ ജമീൻദാരന്മാരുടെ കൂലുംബങ്ങളിൽ ആണു. ഈ ജാതിക്കു ചെന്നവസ്ഥകൾക്കു തുല്യ മഹാസംഘം എന്ന പേരായി ഒരു സഭയോഗം ഉണ്ടു. അതു 1888-ൽ ജാതിയിലെ പ്രമാണികൾ സ്ഥാപിച്ചതാണു. അതു നിമിത്തം അങ്ങമിങ്ങം ഇരിക്കുന്നവർ തമ്മിൽ വലിയ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല ഏഴു സ്കൂളുകളും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. ഇതിൽ മൂന്നു മദ്രാശിലിൽതന്നെ. ബാക്കി നാലു കാഞ്ചീപുരം, മധുരാനന്തകുറു, തൃക്കുഴക്കുണ്ടം, കുമ്പളം ഈ സ്ഥലങ്ങളിലാണു. അഞ്ചു ചുണ്ഡസ്ഥലങ്ങളിൽ സത്രങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു. മദ്രാശിലിൽ പച്ചയ്യപ്പാ കാളേജിനോടു ചേർന്ന ചെങ്കൽ വരായനായ്ക്കൻ ടെ കുന്നിക്കൽ സ്കൂൾ (കലാപാശാല) പള്ളിജാതിയായ ഈ സൂക്രതി മരിക്കുമ്പോൾ നീക്കിവെച്ചതായ വലിയൊരു ദ്രവ്യസംഖ്യകൊണ്ടു 1865-ൽ ഉണ്ടായതാണു. ഈ ജാതിയിൽ അഹനമ്മമാരില്ലാത്ത കുട്ടികൾക്കു ഒരു അശ്രമവും മദ്രാശിലിലുണ്ടു. പച്ചയ്യപ്പാ കാളേജിന്റെ ലോവർസെക്ഷന്റെ സ്കൂൾ പള്ളിജാതിക്കാരനായിരുന്ന ഗോവിന്ദനായ്ക്കരുടെ ദാതുരപം മൂലം ഉണ്ടായതാകുന്നു. ഇവർ സ്വന്തമായി അഗ്നികലാദിത്രൻ എന്ന പേരോടെ ഒരു സ്കൂൾ ചേപ്പറ്റം ഉണ്ടു.

പാണൻ.

തമിഴു പാണന്മാരെ മേന്മ എന്നും വിളിക്കുമെന്നു 1901-ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോട്ടിൽ പറയുന്നു. ഇവർ മധുര, തിരുനെൽവേലി ജില്ലകളിൽ തമിഴരുടെ തുണൽക്കാരാണു. ഇവർ ചുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണരും വെള്ളാളരുമാകുന്നു. അവർ ദോഷിയും ഇവരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ലെങ്കിലും ഇവർ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ

കടക്കാം. മലയാളത്തിലെ പാണനും, മലയന്നം ഇവരും ചില തിരക്കുപോലും ഒന്നെന്നു തോന്നും. ഇവർ മന്ത്രവാദവും കൊട കെട്ടലും ഉണ്ടു. കൊട പൊതിയുന്നത പാട്ടിയുടെ പ്രവൃത്തിയാണത്രെ. പാണൻ അതവരേയുള്ള പണിയേ ചെയ്യയുള്ളു. അവന്നു സ്മികരം ഇല്ലെങ്കിൽ വേറെ കുലംബത്തിലെ പാട്ടിയെ സഹായത്തിന്നു കൂട്ടും. പരദേശത്തു കൊട്ടു വട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്ന കവറ എന്ന പറയുന്നവർ പുത്താനന്നേരായാലും ഒരു കൊടചിടിക്കുകയില്ല. “പാണന്റെ കാൽചിടിക്കൊപ്പം” എന്ന ഒരു വാക്കുണ്ടു അവർക്കു. മലയാളത്തിലെ പാണൻ മതമക്കത്തായമാണു. ജ്യേഷ്ഠാനജന്മാർക്കു ഏക ഭാര്യയാവാം. തെക്കേമലയാളത്തിൽ നാലു വകക്കാരാണത്രെ. തിരുരകൻ, കൊടകെട്ടി, മീൻചിടി, ചുള്ളവൻ. ഇവരിൽ ചുള്ളവൻ മറ്റവരിൽ താഴേയാണു. പാണൻ ഇല്ലാ അല്ലെങ്കിൽ കിരീടം ഇങ്ങിനെ വിഭാഗങ്ങളുണ്ടു. പാണനും കണാശനും അന്യോന്യം തൊട്ടുകൂട്ടിയുണ്ടു.

വിഷാരടി (പിഷാരൊടി)

വിഷാരശബ്ദത്തിന്നു സന്യാസി ശിഷ്യൻ എന്ന അർത്ഥമാകുന്നു. സന്യാസകൃത്യയുടെ മദ്ധ്യേ ഭടിക്കുള്ളത്തു നിമിത്തമാണു പേർ സിദ്ധിച്ചത എന്നു കഥ മിക്കപേരും കേട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ആറിക്കു വഴിയെ വരിയ (പാരശവ)സ്മിയിൽ ഉണ്ടായ സന്താനങ്ങളാണു വിഷാരടിമാർ എന്നു പറയുന്നു. ഈ ഉല്പത്തി മനുക്ലിതമാണെന്നും വിഷാരടി ശബ്ദം ഭ്രോരക തിരുവടി എന്നതു ക്ലിഷ്ടമാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഭടിയതിനാൽ വിഷാരൊടിയാണെന്നാണെങ്കിൽ പള്ളാടി, അടിയോടി, നമ്പാടി, പരങ്ങാടി, മുതലായു പുത്താണു? വിഷാരൊടിമാർ വൈഷ്ണവരാണ്. ശൈവർക്കു പഞ്ചാക്ഷരം എന്നപോലെ ഇവർക്കു അഷ്ടാക്ഷര മന്ത്രം പ്രധാനമാകുന്നു. മന്ത്രാപദേശം 16 വയസ്സിലാണു. അതുകഴിഞ്ഞാൽ കാശിക്കുപോകുക എന്നതിന്നു ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിന്റെ അവസാനം ചെയ്യുന്നപോലെ കാട്ടിക്കൂട്ടാനാണു. ഇതുകഴിഞ്ഞു ഹൃദയസ്ഥനായാലെ വെറിലു മുറക്കുകയും മറ്റും പാടുകയും ശവം ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കുമാണു. കഴി വെതടി ആഴവും

മൂന്നടി ചതുരവും ആയിരിക്കണം. ഉപ്പും വെണ്ണനീരും പരത്തണം. മരിച്ച ആൾ ജീവനുള്ളതാണെന്നും യാതൊരു ക്രിയയും ആവശ്യമില്ലെന്നുമാണു വിശ്വാസം. എങ്കിലും പതിനൊന്നാംദിവസം ഏകോട്ടിച്ചുശ്രാദ്ധംപോലെ ഒരു ക്രിയയുണ്ട്. സംവത്സരാവസാനവും അതപോലേതന്നെ. തങ്ങൾക്കു തങ്ങൾതന്നെ പുരോഹിതന്മാർ. എങ്കിലും ചുണ്ഡാഹത്തിനും മന്ത്രോപദേശത്തിനും ബ്രാഹ്മണരാകുന്നു. താലികെട്ടുകല്യാണം തിരളുംമുമ്പേണം. ചെറുതാലി എന്ന പറയുന്നത കെട്ടുക പുരുഷനാണു. താലികെട്ടിയ ആൾ മരിച്ചാൽ താലി അറക്കണം, ചുവ കളിക്കണം, മക്കൾ ബലിയിടണം. എന്നാലും സ്വജനത്തിലൊരാളോ ബ്രാഹ്മണനോ സംബന്ധം ആവാം. ഭായ്യ മരിച്ചാൽ ഭർത്താവും ചുവ ആചരിക്കയും ബലി ഇടുകയും വേണം. മുമ്മക്കത്താഴമാണു. നാമകരണം ആറാംമാസത്തിൽ അന്നപ്രാശനത്തിനുമുമ്പേ വേണമെന്നെ നിയമമുള്ളു. ചേരിടുകയും ചോർക്കൊടുക്കുകയും അമ്മാമനാണു. ബ്രാഹ്മണർ വേണം ചുണ്ഡാഹത്തിന്നെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ചുണ്ഡാഹം ദേഹത്തിന്മേൽ തളിക്കുകയല്ല. ഭവനത്തിന്റെ മേൽപ്പുറയിന്മേൽ പാതകയെ ഉള്ളു. ഏറയത്ത തലകാട്ടി വാങ്ങികൊള്ളണം. മൂന്നാം വയസ്സിലാണു, ചെറുപ്പം. ഒന്നാമത അമ്മാമൻ കൈനരകത്തിലൊരു തല തൊടണം. പിന്നെ കച്ചരകൻ കളഞ്ഞുകൊള്ളും.

പള്ളുവൻ.

തിരണ്ടു ചെണ്ണിനെ വേറിട്ടു ഒരു മുറിയിലാക്കും. ഏഴാംദിവസം ഏഴു ചെറുപ്പക്കാരന്മാർക്കു അവളെ എണ്ണ തേപ്പിക്കും. താലികെട്ടും സംബന്ധവും ഉണ്ടു. ആണ്ടു പെങ്ങളെ ഭായ്യയാക്കുക നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്ന പറയുന്നുണ്ടു. എങ്കിലും പള്ളുവൻ അത സമ്മതിക്കുകയല്ല. ഭായ്യയുടെ അമ്മൻ തേമുറിനൂണി തേന്താവിന കൊടുത്താൽ വിവാഹമോചനമായി. അവൻ പണ്ടു കൊടുത്ത വസ്ത്രം തിരികെ കൊടുത്തു എന്ന അർത്ഥം. മക്കത്താഴമാണു. വൃദിചാരം, കളവ, മുതലായ വിസ്തരിച്ച വിധിപ്പാൻ ജാതിപ്പരിഷേധമുണ്ടു.

ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ്. 15 ദിവസം മകൻ വെലി ഇടും. അന്നു ചുവയുംപോയി. ഇന്ത്യവൻ മുതൽക്കു മേലുട്ട ഏത ജാതിയുടേയും ചോറുണ്ണം. മണ്ണാൻ, കണിശൻ ഇവരെത ഭക്ഷിക്കയില്ല. ചുളുവനെ തൊട്ടാൽ ഇന്ത്യവൻ ആശാരി ഇവർ കുളിക്കും. നായന്മാരും മറ്റും അടുത്താൽ കുളിക്കണം. ചെറുമൻ, ചുവയൻനായാടി, പറയൻ, ഉള്ളാടൻ തുടങ്ങിയവരെ തിണ്ടിയാൻ ചുളുവനും കുളിക്കണം.

പേന്തിയ.

ഒരിയ ദേശങ്ങളിൽ വൊറില വില്ലുകയും കൃഷിയും ആകുന്നു തൊഴിൽ. ജാതി കൂട്ടുകെട്ടു വലിയ മുറുക്കമാണ്. ഒരുവനെ തിരിയെ ജാതിയിൽ എടുക്കേണമെങ്കിൽ വിചാരം കഴിഞ്ഞിട്ട ഒരു നദിവക്കത്തു കൊണ്ടുപോയി സ്വസ്തൃകന്ധികൊണ്ടോ വെള്ളികമ്പികൊണ്ടോ മറെറ നാവിന ചൂടുവെച്ച ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രസാദം കുറെ തീറ്റി വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന അവിടെ സ്വജാതിക്കാർ സദ്യകഴിച്ചു കാരണവന്മാർക്കും ജാതിയിലെ നാലു തലവന്മാർക്കും വസ്ത്രങ്ങൾ കൊടുത്ത വഴിയെ കുറെ ചോറും എടുത്തുകൊണ്ടു രണ്ടാമതും നദിവക്കിലേക്കുതന്നെ കൊണ്ടുപോകും, അതോടുകൂടി വെള്ളത്തിലേക്കു തള്ളുകയുംചെയ്യും. കുളിച്ചാൽ ശുദ്ധമായി. വിവാഹം തിരളും മുമ്പും പിമ്പും ആവാം. അമ്മൻ പെങ്ങളുടെ മകളെ കെട്ടാൻ അവകാശമുള്ളതാകുന്നു. പുരോഹിതൻ ദേശാരിയാകുന്നു. അവൻ പൂഞ്ഞർ ധരിക്കണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ചെറുവിരലുകൾ കോത്തചിട്ടിപ്പിക്കണം. കല്യാണം രണ്ടുദിവസം ഉണ്ടു. മറ്റു പ്രധാനമാണ്. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അനജൻ കെട്ടാം.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണ്. ചുവ വേലതാകുന്നു. 10-ാംദിവസം സ്വജനസദ്യ വേണം.

പൈദി.

ഗണ്ഡാം, വിശാഖപട്ടണം ജില്ലകളിൽ വയലിൽ പണിയും നെയ്ത്തും പ്രവൃത്തിയാണു. തിരണ്ടു ചെണ്ണിന അശുദ്ധിയുടെ ഭീഷം പലപ്രകാരമുണ്ടു. ഒരു മാസികൻ (ചക്കിലിയൻ) അവളു

ടെ കാലിന്റെനരയും കയ്യിന്റെനരയും നഖങ്ങൾ മുറിക്കണം. വിവാഹം തിരുളുംമുമ്പും ചിന്നേയും ആവാം. അമ്മാമന്റെ മകളെ വിവാഹംചെയ്യേണമെന്ന നിബ്ബന്ധമുണ്ട്. ഈ നടപ്പിന്ന മെനരിക്കും എന്ന പേർ. ഇങ്ങിനത്തെ വിവാഹത്തിന്ന കന്യാശുക്ലം അബ്ബറുപ്പികയാണു. മറെറാക്കു പത്തു. കല്യാണം നാവദിവസമുണ്ട്. വിധവാവിവാഹവും ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ആവാം.

ഗഞ്ചാംജില്ലയിൽ തെക്കൻതലയ്ക്കൽ വസിക്കുന്ന കൂട്ടരുടെ കല്യാണത്തിന്ന ചില വിശേഷവിധിയുണ്ട്. കല്യാണപന്തലിന്ന കാൽ പന്ത്രണ്ടുവേണം. മുഹൂർത്തം ഏപ്പോഴും രാത്രിയാണു. ആദ്യത്തെ ദിവസം പുരുഷന്മാർക്കു സദ്യ പകൽ. സ്ത്രീകൾക്കു രാത്രി. ഉയന്നുജാതിക്കാരുടെ ഏഴു കിണററിലെ വെള്ളം കൊണ്ടുവരണം. നിശ്ചയിച്ച സമയത്തു മണവാളൻ ഓടികൊണ്ടുവരണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം അരി ഇടണം. പുരുഷന്റെ മുമ്പിലാണു സ്ത്രീ ഇരിക്കുക. ഞാൻ മുമ്പിൽ ഞാൻ മുമ്പിൽ എന്നു കുറെ പിടിയും വലിയും കാട്ടിക്കൂട്ടും. വഴിയെ താലികെട്ടും. അതുകഴിഞ്ഞാൽ മേൽപറഞ്ഞ വെള്ളത്തിൽ രണ്ടാളും കുളിക്കും. രണ്ടാമതും പന്തലിൽതന്നെ വരും. ഒരു നാഴി അരി അവരുടെ മുമ്പിൽവെക്കും. അതിൽനിന്നു സ്ത്രീ കുറെ മോഷ്ടിക്കണം. ഭർത്താവു അളന്നുനോക്കുമ്പോൾ കുറവു കാണുകയും തന്നിമിത്തം അല്പം വിനോദം ഉണ്ടാകയുംചെയ്യും.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും മറചെയ്യുകയും ഉണ്ടു. ദഹിപ്പിച്ചാൽ പിറേറന്ന തീകെട്ടത്തു വെണ്ണന്നീർ ഒരു മാത്തിന്റെ മുമ്പാ ചുറ്റി റേലൊ കൊണ്ടുപോയി ഇട്ടും. കൊണ്ടുപോകുന്ന ആളോട ചുരോഹിതൻ ചോദിക്കും മരിച്ചവൻ എന്തായിപ്പോയി എന്നു. അതിന്നു ഒന്നുകിൽ കാശിക്കു അല്ലെങ്കിൽ ജഗന്നാഥത്തിലേക്കു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം. മരിച്ചതിന്റെ ഓംദിവസം ഒരു പോക്കിനെ അറക്കണം. പാകംചെയ്യുമുമ്പു ഒരു കാൽ മരിച്ചവന്നു എവിടുന്ന പ്രാണൻപോയൊ ആ സ്ഥലത്തിന്നടുത്തു തൂക്കണം. ചില കൂട്ടർ പൂച്ച ഏറച്ചി തിന്നും. ഏണ്ണയും മഞ്ഞളും തൊട്ടാൽ ചുല പോയി. കൊല്ലം കൊല്ലം തുലാമാസത്തിൽ (മറെറാ-

ത മരണം ആ മാസത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ) ശ്രാദ്ധംപോലെ ഒരു ക്രിയയുണ്ട്.

ഇവർ തീണ്ടുന്ന ജാതിയാകയാൽ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കടക്കുകയില്ല. അകലെ നിൽക്കണം. പോതുസ്ഥാനം ഒന്നരണ്ടു നുള്ള മണ്ണ് എടുത്തുകൊണ്ടുപോതും. അത വീട്ടിൽ മെഴുകി ശുദ്ധമാക്കിയ ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചു ഗ്രാമദേവതകൾക്കു പുജയും നിവേദ്യങ്ങളും കഴിക്കും. ആക്കെങ്കിലും ദീനം കലശലായാൽ ഒരു മന്ത്രവാദിയെ വരുത്തും. അവനെ അവളോ ചില കുളം വരച്ചു പുജകൾ ചെയ്തതിൽപിന്നെ ഒരു ചാത്രത്തിൽ വെള്ളം വെച്ചിട്ടു ഏതെങ്കിലും ഒരു മൂർത്തിയുടെ ചേർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരു മണി അരി അതിൽ ഇടും. ആ മൂർത്തിയാണു രോഗത്തിന്നു കാരണമെങ്കിൽ അരിമണി ആണ്ടുപോകും. ആഴാത്തപക്ഷം മറ്റൊരു മൂർത്തിയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വേറെ ഒരു മണിയിടും. ഇങ്ങിനെ അരിമണി ആഴുവോളം ചെയ്യും. ദേവത ഉപദ്രവം ഇല്ലാതെ ഗ്രാമി ഇല്ലെന്നു വിശ്വാസം.

പൊതുവാറം.

അകപ്പൊതുവാറം, ചുറപ്പൊതുവാറം, ഇങ്ങിനെ രണ്ടു വിധിവുണ്ട്. ചുറപ്പൊതുവാറം രണ്ടുണ്ട്. മാലപ്പൊതുവാറം, ചെണ്ടപ്പൊതുവാറം. അകപ്പൊതുവാറംകു മൂസ്സുത, മൂത്തത എന്നും ചേരുണ്ട്. ചുറപ്പൊതുവാറാർ മരുമക്കത്തായക്കാരാകുന്നു. ചെണ്ടപ്പൊതുവാറം മാരാറോട നന്നെ അടുത്തവനത്രെ. ചുറപ്പൊതുവാറംകു സ്വജനം ഭർത്താവാവാം. ബ്രാഹ്മണർ സംബന്ധവും ആവാം. പുരുഷന്മാർ താണ ശൂദ്രരോട സംബന്ധവും ഉണ്ട്. ചില ദിക്കിൽ താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ വേളി ശേഷംപോലെ ഒരു ക്രിയയുണ്ടത്രെ. സ്രീപുരുഷന്മാർ അല്ലനേരം ഒരു അകത്തു അടച്ചുകിടക്കണം. മാലപ്പൊതുവാറംകു ഇത കല്യാണ ആദ്യദിവസവും അവസാനദിവസവും വേണം. മൂന്നു രാത്രി ഒന്നിച്ചു കഴിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷെ തുണയായിട്ടു ഒരു ഏണങ്ങളിൽകൂടി അകത്തു ഉണ്ടായിരിക്കും. ചുറപ്പൊതുവാറംകു വേണം താലികെട്ടിയവ

നും താലി കെട്ടപ്പെട്ടവളും മരിച്ചാൽ ചുവയും ബലിയും. താലി കെട്ടിന്റെ നാലാം ദിവസമെ കളിച്ചുകൂട. അന്നുവെളുത്തേടൻ മാററ വെക്കണം.

പൊരൊജാ (പാജാ)

ഗണ്ഡാം, വിശാഖപട്ടണം ഇവിടെ മല പ്രദേശങ്ങളിൽ കാട്ടുകൃഷിക്കാരാണ്. ചേർ രണ്ടും പ്രജാശബ്ദത്തിന്റെ തത്ത്വം പോലെ തോന്നുന്നു. ചിലർ ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കും. ചിലർ പോത്തിനെ തിന്നും. ചിലർ തിന്നുകയില്ല. ചിലർ പോത്തിനേയും പശുവിനേയും തിന്നും. അമ്മൻ ചെങ്ങളുടെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തു നടപ്പുണ്ട്. നിബ്ബന്ധമില്ല. ഒരു ഉൾരിൽ കല്യാണം കഴിയാത്ത പെൺകുട്ടികൾ എല്ലാം പ്രത്യേകം ഒരു പുരയിലും പുരുഷന്മാർ മറ്റൊരു പുരയിലും ഉറങ്ങിക്കൊള്ളണം. മൂത്രം പ്രധാനമാണ്. വിവാഹത്തിന് ഒരു ദിവസം പുരുഷന്റെ അമ്മനമ്മമാർ രണ്ടു കടം മൂവ്വര കരെ അരിയും ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെല്ലും. അത അവിടെ സീകരിച്ചു ഏങ്കിൽ പിറേറത്തെ കൊല്ലം ഒരു ദിവസം കറേക്കൂടി അരിയും ഒരു ചുടവയും ഏഴു പാത്രം മൂവ്വര 15 മുതൽ 50 വരെ ഉറപ്പികയും കൊണ്ടു പിന്നേയും പോകും. പിറേറ ദിവസം ചെണ്ണ ശേഷക്കാരും പുരുഷന്റെ ഉൾരിലേക്കു ചെല്ലും. ആ സമയം അവന്റെ വീട്ടിന്നു മുമ്പിൽ രണ്ടു തൂൺ നാട്ടി തമ്മിൽ ഒരു കയറുകെട്ടി അതിന്മേൽനിന്നു ഒരു ചുരങ്ങാ തൂക്കീട്ടുണ്ടായിരിക്കും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അതിന്റെ ചുമട്ടിൽ എത്തിക്കൂട്ടുമ്പോൾ നീണ്ട ഒരുത്തൻ കോടാലികൊണ്ടു അതുകൊത്തി താഴത്തു വീഴ്ത്തും. വീട്ടിന്നു ഏതിരായിട്ടു ഒരുസ്ഥലം നാല്പുറവും വേലികെട്ടി വളച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ചെണ്ണിന്റെ കൂട്ടർ അതിനുള്ളിൽനിന്നു നോക്കി കണ്ടുകൊള്ളണം. വഴിയെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അവിടെ ചെല്ലും. കൂടിയവർ പുരുഷന്റെ അമ്മൻ മുത്താരിയും, റാക്കും, ഇലിപ്പമൂവ്വര കൊടുക്കണം. പിറേറന്ന ചെണ്ണിനെ ഭേതാവ അവന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞാൽ അവർ മടങ്ങി പോരുന്നു. കുട്ടിയായാലും വലിയവളായാലും ശരി. പിന്നെ ഒരു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞെ ഭേതാവി

ന്റെ അവിടേക്കു പോകുകയുള്ളു. വേറൊരു മാതിരി കല്യാണമുണ്ടു്. അതിന്നു് അമ്മാമൻ ചെണ്ണിനെ പന്തലിൽ തന്റെ മടിയിൽ ഇരുത്തണം. ചുരുക്കൻ അവന്റെ മുഖിൽ ഇരിക്കയും വേണം. അപ്പോൾ ചുരുക്കന്റെ അമ്മൻ രണ്ടാളേയും ആമണക്കെണ്ണ പുരട്ടണം. പിന്നെ കോഴിമാംസവും മദ്യവുംകൂട്ടി ഒരു സദ്യ ഉണ്ടാകും. പിറേറന്ന രണ്ടാളും കളിക്കും. കല്യാണവും കഴിഞ്ഞു. വിശാഖാചട്ടണം ജില്ലയിൽ ഈ ജാതിക്കാർക്കും വേറെ ചിലർക്കും ഒരു നടപ്പുണ്ടു്. സ്വല്പമായ ഒരു സംഖ്യ വസ്തുവാങ്ങിയതിന്നു് പ്രതിഫലമായി ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തനെ ഏതാനും കാലം ദാസനായി നില്ക്കും. അന്നു അവന്നു ഭക്ഷണവും കുറഞ്ഞതാരു ശമ്പളവും കിട്ടും. ഏതെ പണി പറയുന്നുവോ അതെല്ലാം ചെയ്യണം. ചിലപ്പോൾ അമ്മൻ ഇങ്ങിനെ ദാസനാകേണ്ടതിന്നു പകരം മകനെ അയച്ചുകൊടുക്കും. യജമാനന്റെ മകളെ ഭാര്യയായി കിട്ടാൻ വേണ്ടി ഇങ്ങിനെ ചെയ്യയും സാമാന്യം സാധാരണമാണു്. ബോണ്ട് പോരോജാ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ടു്. ബോണ്ട് എന്നാൽ നഗ്നൻ എന്ന അർത്ഥമാണു്. ഇവരുടെ സ്ത്രീകൾക്കു വസ്ത്രം നന്നെന്നു കറയും. ഒരു അടി ചതുരത്തിൽ മരവിരിയുടെ കഷണമൊ മറ്റൊരു അരയിൽ ചരടിന്റേൽ കോൽതകെട്ടും. അതു നാലു ചുറ്റവും തിരിക്കാം. ഏതപ്പുറം മറെക്കേണമൊ ആ ഭാഗത്തേക്കു തിരിക്കും. സ്ത്രീകൾ തല മഴുമാൻ കെഴുതരും ചെയ്തിട്ടാണു്. ഈ നഗ്നവർഗ്ഗത്തിന്നു എന്നി ഒരു മാതിരി വിവാഹമുണ്ടു്. വിവാഹം കഴിയാത്ത സ്ത്രീകൾ എല്ലാം ഒരു ചുരയിലും ചുരുക്കന്മാരോക്കു മറ്റൊരു ചുരയിലും ഉറങ്ങണം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാ ഭാര്യ വേണമെങ്കിൽ അവൻ കുറെ ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടി സ്ത്രീകളുടെ ചുരയിൽ പോകും. അവരും ഇവരും കൂടി മത്സരപ്പാട്ടും ഭർത്തനങ്ങളും സരസവാക്കുകളും ഉണ്ടാകും. ഒരുത്തിക്കു ചെറുപ്പക്കാരനെ ബോധിച്ചു എങ്കിൽ അവൾ കരുതുന്ന തീയിൽനിന്നു ഒരു കൊള്ളി എടുത്തു അതുകൊണ്ടു അവളുടെ മാറിടം തൊടും. മടങ്ങി പോന്നാൽ അവൻ ഒരു ചങ്ങാതിവകുൽ അവൾക്കു ഒരു ഭാട്ടുവള അയക്കും. അതു ആണു അയച്ചതെന്നും മറ്റും

കുറെ പോട്ടും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവർ സപീകരിക്കും. ഏതാനും മാസം കഴിഞ്ഞാൽ വിവാഹമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. ഇവർ ശീതകാലം കഴികളെ ഏല്പാം ഒരു കണ്ടിൽ പാപ്പിക്കുക നടപ്പുണ്ടു. കഴി സുമാർ 30 അടി ചുറ്റുമായിരിക്കും. വസന്തകാലം കന്യാകുമാരെ എല്പാം കൂടി ഇതിൽ ഇരുത്തി അവിടുന്ന് ഭായ്യയെ തെരിഞ്ഞെടുക്കും. ഒരിക്കൽ ഒരു ചുലി കഴിയിൽ ഏറങ്ങി കുറെ പെൺകുട്ടികളെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ചുറ്റമെ ഒരു മാതിരികൂടിയുണ്ടു. ഭായ്യ വേണ്ടുന്ന കുറെ ചെറുപ്പക്കാർ ഒരു ഉരളിൽ ചെല്ലാം. അവിടെ അത്ര ചെറുപ്പക്കാരെങ്കിലും കണ്ടുപിടിച്ച് രണ്ടു കൂട്ടരും ഒരു ഗുഹയിൽ ഏറങ്ങും. അവിടെ ഓരോ പെണ്ണിനൊ ഓരോരുത്തൻ തപ്പി കൈചിടിക്കും. ചുറ്റത്തവന്നാൽ അതാത അമ്മമാരെ അടുക്കെ ചെല്ലാം. അവർ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും. കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ ഓട്ടം ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ ഭായ്യ പാക്കും. പിന്നെ ജനിച്ച വീട്ടിലേക്കു പോരും. ഒരു വത്സരം ഭർത്താവിനെ കണ്ടുപിടിക്കും. ഇതുകൊണ്ടും തീർന്നില്ല. വേറെ ഒരു നടപ്പുകൂടിയുണ്ടു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ കാട്ടിൽ പോയി സ്ത്രീ അവിടെ തീ കത്തിക്കും. അതിൽനിന്നു ഒരു തീക്കൊള്ളി എടുത്ത പുരുഷന്റെ ആസനത്തിന്നു പെക്കും. അവൻ അം. അം. അം. എന്ന നിലവിളിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ ഭർത്താവായാൻ യോഗ്യനല്ല. ഇല്ലെങ്കിൽ തൽക്ഷണം പാറാഹാരം പൂർത്തിയാക്കും. പെണ്ണിന്നു ഇഷ്ടമില്ലാത്തവനെ നല്ല കണ്ണിൽ കണ്ടുകയും അല്ലാത്തപക്ഷം മെല്ലെ തൊടുകയുമായിരിക്കാമല്ലോ. ഒരുത്തനും അനേക ചെറുപ്പക്കാരുമകൂടി കാട്ടിൽ പോകുകയും പലരും അം. അം. അം. എന്ന നിലവിളിക്കുകയും ഒരുത്തൻ നിലവിളിക്കാതിരിക്കുകയും ഇങ്ങിനെയുണ്ടുതത്ര. പോരോജാജാതിക്കു മുഴുവനും വിധവാവിവാഹം നടപ്പാണു. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അനുജൻ പരിവായിട്ടുകെട്ടും. ചില കൂട്ടർ മുമ്മുന്ന കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ ഭൂമിദേവിക്ക് ഒരു പന്തൂ, ആട, പന്നി, മാടപ്രാവ ഇതുകളെ ബലികൊടുക്കും.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാകുന്നു പതിവു. ദഹിപ്പിച്ചുടത്ത ഒരു വടി കത്തിനിർത്തി 12 ദിവസം അതിങ്കൽ വെള്ളം കൊടുക്കും.

ശുശ്രൂണത്തിലേക്കു പോകുന്ന വഴിയിൽ നാലാം ദിവസം ചോറും മീനും കൊണ്ടെവെക്കും. ശേഷതിയെക്കു കൂടിയവർ മാവിന്റെ തോലിന്മേൽ ചാണകം തേച്ചു അത തങ്ങളെ ദേഹത്തിൽ തളിച്ചു കളിച്ചാൽ ശുദ്ധമായി. ബോൻദാ അല്ലെങ്കിൽ നഗ്ന പോരോളം വൾക്കാർ ശവത്തോടുകൂടി മരിച്ച ആളുടെ ആഭരണങ്ങൾ ചിലത ദഹിപ്പിച്ചു കളയും. ബാക്കി മക്കൾക്കൊ മകന്റെ ഭാര്യക്കൊ കൊടുക്കും. ചുല മൂന്ന ദിവസമാണ്. ആ കാലം വയലുകളിൽ പോകുകയില്ല. 4-ാംദിവസം ആമണക്കെണ്ണയും മഞ്ഞളും തേച്ചുകുളിക്കും. പെററ അശുദ്ധി ഏറ്റ മുതൽ പതിനാറവരെ ദിവസം നില്ക്കും. ശിശുവിന്റെ പൊക്കിരം കൊടി വീഴുന്നതിന്റെ അവസ്ഥപോലേയാണ്. ഈ കാലം തള്ളുകയാതൊന്നും തൊട്ടുകാ. സ്രീപുരുഷന്മാർ ഒരുമിച്ചാണു ഭക്ഷിക്കുക. പുരുഷന്മാരുടെ ഏലെക്കു സ്രീകൾ ഇരിക്കുകയില്ല.

ബഗഡ.

വിശാഖചട്ടണം ജില്ലയിൽ “ശുദ്ധജല” മുക്കവർ. യന്ത്രികാ പദ്മതത്തിൽ സമുദ്രത്തിൽനിന്ന 5,188 ഫീറ്റ് മീതെമടം എന്ന പേരായ ഉജ്ജിന്നരികെ മച്ചുതറാദിയിൽ ഒരു കരം ഉണ്ട്. അതിലെ (mahseer) മത്സ്യങ്ങൾ പലേ വലിപ്പമായിട്ടുണ്ട്. ഇവ വളരെ എണ്ണങ്ങിയതാണ്. വലിയവ മാഷ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്ന എരതിന്നും. തൊട്ടു തടവാനായക്കുടുംകൂടി ചെയ്യും.

ബഗഡക്ക് വിവാഹം ഋതുവിന്ന മുമ്പും പിമ്പും ആവാം. അമ്മാമന്റെ മകളെ വിവാഹം മുഖ്യം. വിവാഹസമയം പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങള അളിയനെ അടിക്കണം. എന്നാൽ അവന രണ്ടു കോടി വസ്ത്രം കിട്ടുകയും ചെയ്യും. വൈഷ്ണവർ ദഹിപ്പിക്കും ശൈവർ ഇരുത്തി കഴിച്ചിടും.

ബഡായി.

മരിയാദേശത്ത ആശാരിയാകുന്നു. വിവാഹത്തിന്റെ 6-ാം ദിവസം ജാമാതാശപത്രരവീട്ടിൽനിന്ന ഓടിപോകും. നീരസം പോലെ. അളിയനൊ മറെറാ തിരഞ്ഞപോയി കണ്ടുപിടിക്കും.

വിടിച്ചാൽ മുഖത്തു അല്പം ചക്കരതേച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരികയും ചെയ്യാം. ദഹിപ്പിക്കൽ നടപ്പു. ശവത്തെ കുളിപ്പിക്കൽ വിട്ടിൽവെച്ചല്ല ശ്മശാനത്തിലാകുന്നു.

ബളിജ.

തിലുകർ ആണു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ഏതും കാണാം. കല്യാണം എപ്പോഴെങ്കിലും. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. മദ്യമാംസം ധാരാളം. ചിലർ നായസു, ചിലർ ചെട്ടി, അനേകം ഉപജാതികളുണ്ടു. “മുസുകമ്മാ” എന്നവർ വിവാഹത്തിന്നു ചെണ്ണിന്റെ അമ്മാമന്റെയും ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ ഭർത്താവിന്റെയും അനുവാദം വേണം. രണ്ടാംദിവസം പുരുഷൻ കോപം നടിച്ചു സമീപം ഒരു തോട്ടത്തിലോ വീട്ടിലോ പോയിരിക്കും. ചെണ്ണും ശേഷക്കാരും ഘോഷയാത്രയായി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരണം. 3-ാംദിവസം ആണം ചെണ്ണുംകൂടി കന്നു പൂട്ടി കൃഷിചെയ്യുന്ന മാതിരി നടിക്കണം.

ബന്ധുകൻ (വടുകൻ)

18 ജാതിയാണു. കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ 6 ആകും. 5 ഉയർന്നത, ഒന്നു (തൊറയ) താണതു. ചിലർക്കു പുണരൂൽ ഉണ്ടു. മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ഉഴുരിൽ ആര ചത്താലും ഒന്നാമതു തൊറയന്റെറ മുടികളുയണം. വടുകർക്കു രീതിയിൽകൂടി നടക്കുന്ന അടിയന്തരമുണ്ടു. പാൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന മുറിയിൽ സ്ത്രീകൾ കടന്നുകൂടാ. പുരുഷന്മാർപോലും കാടരേയൊ പറയരേയൊ അടുത്തിട്ടൊ തൊട്ടിട്ടൊ മറെറാ ശുദ്ധം മാറിയാൽ കുളിച്ചേ ഭവനത്തിൽ കടന്നുകൂട്ടു. തൊഴുത്തിലെ ചാണകം മുട്ടോളമൊ അരെക്കൊ ആഴംകൂടിയാലെ നീക്കം ചെയ്തയുള്ളു. കൃഷിയിൽ അതി സമർത്ഥന്മാരാണ്. ഇല്ലമായി പറയാൻ ചീനക്കാരനേ ഉള്ളു. സ്ത്രീകൾ അത്യന്തം അദ്ധ്വാനശീലന്മാരാണ്. ഒരുത്തിയുടെ കൃഷിചണിക്കു ദിവസം നേക്കു ഒരുറപ്പിക വിലയുണ്ടു. ഒരുത്തന്റെറതിന്നു 3 അണയേ ഉള്ളു എന്ന പറയും. എന്നാൽ അല്പസമ്പന്നന്മാരായതാനും, സ്ത്രീധനം 150-200 ഉറപ്പികയുണ്ടു (ഭർത്താവു കൊടുക്കുന്നതു). സ്ത്രീകൾ പച്ചകുത്തും. പുരുഷന്മാർ, കയ്യും ചുമലിന്നും ചൂടുവെക്കും. ത

മിിൽ കാണുമ്പോൾ മുത്തവൻ ഏളയവന്റെ തല വലഞ്ഞെ കൈകൊണ്ട തൊടണം. “സപജനങ്ങൾ” തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ “വാ അണ്ണാ, അപ്പാ. തമ്മാ. അമ്മാ. അക്കാ എന്നൊക്കെ പറയും. വെച്ചേറെ ജാതിക്കാരായാൽ “വാ. മാമാ. മാമീ. ബാവാ” എന്നും മറ്റും. ഒരു തോടൻ ഒരു വട്ടക മണിഗാരനേയൊ പരിചയമുള്ള ഒരു പ്രായമേറിയ വട്ടകനേയൊ കണ്ടാൽ തോടൻ വട്ടകന്റെ മുമ്പിൽതല അല്ലം വണങ്ങിനിന്ന “മധിൽ ചുതിയ” (മധിൽ വന്നുവെ) എന്നു പറയും. വട്ടകൻ പറയും “ബുത്തുക്ക് ബുത്തുക്ക്” (ആശിർവാദം ആശിർവാദം). തല തോടന്റെ തലയിൽ വെക്കുകയും ചെയ്യും. വട്ടകൻ കുറുമ്പരെ ബഹുഭയമാണ. അവൻ ഭടിയന്മാരാണത്രെ. സ്ത്രീകളെ ബലമായി വരുത്താം, അവരുടെ കരൾ എടുക്കാം, കൊല്ലാം, മുറി തൽക്കുണം ഉണ്ടങ്ങും അതിനാൽ അടയാളം ഒന്നും കാണുകയില്ല, മന്ത്രത്താൽ വാതിൽ തുറക്കാം ദേവത ഉപദ്രവം ഉണ്ടായാലും കണ്ണേറ്റു കളവാൻ മറ്റും കുറുമ്പൻ വേണം. അവൻ സുഖപ്പെടുത്താതെ ഉപായം കാട്ടുകയാണെന്ന തോന്നിയാൽ തീർന്നു. രാത്രി ചുരവളഞ്ഞ സകലത്തിനേയും കൊല്ലും, ചുര ചുടും. വട്ടകരിൽ പശുവിനേയും ഏതുമേയും കറക്കുന്നത് ചുരുക്കമാണ. കുട്ടികൾക്കു എഴോ മ്പെതൊ വയസ്സായാൽ ശുഭദിവസം നോക്കി കറക്കാൻ പഠിപ്പിക്കും. കുട്ടി കരെ പാൽ അമരണമമാരുടേയും മറ്റും മുഖത്തേക്കു ഏറ്റിയണം. ജഡസപാമി ഉത്സവം എന്നൊന്നുണ്ട്. അതിങ്കൽ മെഴുർ, മുതലായി 8 സ്ഥലങ്ങളിൽ തീയിൽ കൂടി നടക്കുകയുണ്ട്. നിഡുകല എന്നെടത്ത ജനവരിയിൽ 8 ദിവസം ഉപവസിച്ചു 9-ാംനാൾ അത്രെ തീയിൽകൂടി നടക്കൽ. തിങ്കളാഴ്ച ഉത്തമം. 15 ഹീററ റീളത്തിൽ 9 ഹീററ അകലത്തിൽ തീചരത്തും. ചിലേടത്ത വട്ടത്തിൽ മുസൽമാന്മാരുടെ സമ്പ്രദായത്തിലും ഉണ്ട്. തീയിൽ ചുപ്പുങ്ങൾ ഇടും, പാൽ ദഴിക്കും, എന്നിട്ടു നടക്കും. വഴിയെ തീയിൽ മണ്ണിടും. പിന്നീട് 2 പ്രാവശ്യം കൂടി നടക്കും. 3. 5. 7. ഇങ്ങിനെ ആറു നടക്കും. ഇതിലധികം പേരും നടക്കും.

വടകരുടെ ഉത്തരകളിൽ പ്രസവിച്ചുകിടപ്പാൻ പ്രത്യേകം ഒരു പുരയുണ്ട്. ജന്തുശാന്തികാലത്തിന് ഏതാനും മാസം മുമ്പ് ചെണ്ണിനെ കുറുത്തുവാവിന് 4-5 ദിവസം മുമ്പ് ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച അവിടേക്കുയക്കും. കുടിയിന്ന ചേർ ഹൊലുകി (ചുലുകി) എന്നാണ്. തിരണ്ടാൽ ഒരു രാത്രി അതിൽ ഇരിക്കണം. പിറ്റേന്ന് പഴയ വസ്ത്രങ്ങൾ അവിടെ ഇട്ടിട്ട് പുതുവസ്ത്രം ധരിച്ച് വീട്ടിൽ പോകാം. ബാലചന്ദ്രനെ കണ്ടെ വീട്ടിനുള്ളിൽ കടന്നുകൂട്ടു. വടക സ്ത്രീകൾക്കു ആത്മത്വ അനുഭവി 5 ദിവസമുണ്ട്. രാവിലെ മുഖം കഴുകാമുമ്പായാൽ അന്നേത്തെ ദിവസം കണക്കുകൂട്ടും. പിന്നേയായാൽ 6 ദിവസം വേണം. 8-ാംദിവസം പച്ചവെള്ളത്തിൽ കുളിക്കണം. 4-ാംദിവസം കുളിച്ചു വസ്ത്രം മാറണം. ബാലികാ വിവാഹം ഒഴുക്കും. സ്ത്രീക്കു ഇപ്പോഴോലെ ഭർത്താവിനെ മാറണം. “സപജനത്തിൽ” എന്നു ആളുമായും രമിക്കാം. ഒരുവന് അനേകം ഭാര്യയാവാം. വിധവാ വിവാഹം ഉണ്ട്. മാിച്ചു ഭർത്താവിന്റെ സോദരനെ ഏടുക്കാം. ഭർത്താവ ഹാജരില്ലാത്ത കാലത്ത അവന്റെ അളിയന്മാരെ പരിഗ്രഹിക്കേണ്ടതാ മയ്യാലയാകുന്നു. ഭാര്യക്കു ഭർത്താവേക്കാൾ പ്രായം ഏറുക സാധാരണയാണു. അവന് പ്രായമാകുന്നവരെ അവളുടെ അമ്മന്റെ ചെങ്ങളെ മകനോടൊ മറ്റു അവൾക്കു അനുഭാഗമുള്ളവനോടൊ ചേർ രമിക്കാം. പ്രഥമശക്തം 7-ാം മാസത്തിൽ ഒരു ക്രിയയുണ്ട്. അവ ചെല്ലാതെ അമ്മനെ കുട്ടിയുടെ മേൽ അവകാശം സ്ഥാപിക്കുക. ആദ്യത്തെ പ്രസവം വീട്ടിന്നകത്തു പാടില്ല. കോലാടി മറച്ചു കെട്ടി അതിൽ വേണം. പ്രസവിച്ചാൽ വീട്ടിന്റെ ചുറ്റത്തെ മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോകും. ഉള്ളിൽ കടക്കാൻ ബാലചന്ദ്രനെ കണ്ടിട്ടുവേണം. അമ്മന്റെ വീട്ടിൽ പ്രസവിച്ചാൽ ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ നല്ല നാൾ നോക്കി ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകും. അവിടെ ഒരു വിളക്കിന്നരികെ ഒരു പൂമുൻ നില്ക്കും. അവൻ കുട്ടിയുടെ ശിരസ്സിൽ കാൽ വെക്കണം. നാമകരണം 7-9-11 നാൾ ആകുന്നു. അപ്പോൾതന്നെ പാൽ കൊടുക്കണം. 7-ാം മാസത്തിൽ ആണിനും ചെണ്ണിനും കൈയരം. ആദ്യം അമ്മ രോ

മം അറക്കുന്നു. മരണം അടുക്കുമ്പോൾ ഒരു വീരനായൻ പണം നെയ്യിൽ മുക്കി കൊടുക്കും വിഴുങ്ങാൻ. വിഴുങ്ങീല എങ്കിൽ കയ്യി നേൽ കെട്ടണം. ചൊവ്വാഴ്ച ശവദാഹം പാടില്ല. ശവസംസ്കാരത്തിന് നിശ്ചയിച്ച ദിവസം രാവിലെ (ശവം 2 ദിവസം വെക്കാം) ശവത്തെ ഒരു രഥത്തിനേൽ എടുത്ത തുറസ്സായ ഒരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി വെക്കും. ഒരു എരുമയേകൊണ്ടു 3 പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യിക്കും. ശവത്തിന്റെ കയ്യിനെ പൊന്തിച്ചു എരുമയുടെ കൊമ്പ് തടവിക്കും. അല്പം പാൽ കുറന്ന ശവത്തിന്റെ വായിൽ പാതം. ശവകുടിലിന് 5 മുതൽ 11 വരെ തട്ടുണ്ടാകും. വസ്ത്രങ്ങളേക്കൊണ്ടും കൊടികളേക്കൊണ്ടും അലങ്കരിക്കും. തട്ടുകളിൽ ഒന്നു കറുത്ത ശീട്ടികൊണ്ടു മൂടണം. രഥത്തിന്റെ ചുമട്ടിലെ തട്ടിൽവെച്ചു ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചു കുപ്പായവും തലപ്പായവും ധരിപ്പിക്കും. ഒരു കോടിവസ്ത്രം കൊണ്ടു ചുരുപ്പിക്കും. രണ്ടുറ്റപ്പികയൊ ഏറയാലൊ നെറ്റിയിൽ പതിക്കും. ദരിദ്രന്മാർക്കു തേരിന്ന പകരം കുട്ടിലാണു. കുട്ടിലിനേൽ സ്ത്രീകൾ ഇരുന്ന കരയണം. വഴുകന്മാർ എത്തിച്ചേർന്നാൽ ശവത്തിന്നു ചുറ്റും കുളിക്കണം. ചുരുക്കന്റെ ശവമാണെങ്കിൽ സ്ത്രീകൾ കുളിപ്പാൻ ചേരുകയില്ല. മരിച്ചതു സ്ത്രീ ഏങ്കിൽ അടുത്ത സംബന്ധിയായ ഒരു കിളത്തി കുളിപ്പാൻ കൂടും. മരിച്ചവന്റെ വിധവ മൂക്കത്തി മുതലായ ആരേണങ്ങൾ അഴിച്ചുകളയണം. അല്പം തലമുടിയും മറ്റും ശവത്തിന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ കോൺതലക്കൽ കെട്ടണം. മരിച്ചവന്റെ പെണ്ണൊരും തലമുടി അല്പം അറുത്ത തൂണിയിൽ കെട്ടണം. വയസ്സുമുത്ത ഒരുത്തൻ ശവത്തിന്റെ തലയ്ക്കൽ നിന്നുംകൊണ്ടു മരിച്ചവന്റെ പാചങ്ങളെ വിളിച്ചു പറയണം. ഒരു പാട്ടായിട്ടാണു. ബഹു രസമുണ്ടു. തജ്ജമ ഇതാ.

“ഇതു ഇന്നവന്റെ മരണമാണു (ചേർ ചുറ്റയും)

“അവന്റെ ഓർമ്മക്കായി ഇന്നപശ്രുവിന്റെ കുട്ടിയെ വിട്ടു യച്ചിരിക്കുന്നു

“ഈ ലോകത്തുനിന്നു മറേറതിലേക്കു

“അവൻ ഒരു തേരിൽ പോകുന്നു

- “ഈ ലോകത്തിൽ ഈ മനുഷ്യൻ ചെയ്തത ഒക്കെയും
“ഇവന്റെ പൂർവ്വന്മാർ ചെയ്ത സകല പാപങ്ങളും
“ഇവന്റെ മുത്തച്ഛന്മാർ ചെയ്ത ഏല്പാ പാപങ്ങളും
“ഇവന്റെ അമ്മനമ്മമാർ ചെയ്ത സകല പാപങ്ങളും
“ഇവൻ ചെയ്ത ഏല്പാ പാപങ്ങളും
“ശ്ലേഷാനജനാദര തമ്മിൽ തല്ലിച്ചതും
“അതിര മാറിയതും
“പേലിനീക്കി അയൽപക്കക്കാരുടെ ഭൂമിയിൽ കയ്യേറിയതും
“സോദരന്മാരേയും സോദരിമാരേയും തച്ചോടിച്ചതും
“കുളിമരം കുളവായി മുറിച്ചതും
“ഇവന്റെ അതിരിന്നു ചുറ്റത്തുള്ള മുളമരം മുറിച്ചതും
“കൊട്ടമരത്തിന്റെ മുളമുള കൊമ്പുകൾ വലിച്ചതും
“ചുൽകൊണ്ട അടിച്ചവരിയതും
“ചച്ചകൊമ്പുകൾ കീറിയതും
“അസത്യാം പറഞ്ഞതും
“തോറു പഠിച്ചതും
“വളരുന്ന ചെടികൾ പഠിച്ച വെയിലത്തു ഇട്ടതും
“ചക്ഷിക്കത്തക്കവെ പൂച്ചെടുക്ക കൊടുത്തതും
“ദരിദ്രന്മാരേയും കൈകാലില്ലാത്തവരേയും ഉപദ്രവിച്ചതും
“സൂര്യന്റെ മുമ്പിൽ ഏച്ചിൽവെള്ളം തുത്തതും
“ചന്ദ്രഗ്രഹണം കണ്ടിട്ടു ഉറങ്ങിയതും
“വളരെ പാൽ കൊടുക്കുന്ന ഏതുമയെ അസുയയോടെ നോക്കിയതും
“അന്യന്മാരുടെ നല്ല വിളയെ കുറിച്ച അസുയപ്പെട്ടതും
“അതിർ കല്ലുകൾ നീക്കിയതും
“ശവദാഹസമയം വിട്ടയച്ച പശുക്കിടാവിനേകൊണ്ടു പണി ഏടുപ്പിച്ചതും
“അമേധ്യംകൊണ്ടു വെള്ളം അശുദ്ധമാക്കിയതും
“കത്തുന്നതീയിൽ മൂത്രം വീഴ്ത്തിയതും
“ചുരോഹിതനോടു നന്ദികേട കാട്ടിയതും

- “മേലധികാരികളോട നണപറഞ്ഞുകൊടുത്തതും
 “ഭക്ഷണത്തിൽ വിഷം ഇട്ടതും
 “വിശന്ന വന്നവന്ന ഭക്ഷണം കൊടുക്കാത്തതും
 “കുളിന്ന വിറച്ചവന്നവന്ന തീ കൊടുക്കാത്തതും
 “പാമ്പിനേയും പശുവിനേയും കൊന്നതും
 “ഗെരളിയേയും ഓന്തിനേയും കൊന്നതും
 “വഴിതെറ്റിച്ചതും
 “ഭായ്യയുടെ അമ്മനെ നിലത്ത കിടത്തി താൻ കട്ടിലിന്മേൽ
 കിടന്നതും
 “തറമേൽനിന്ന ഭായ്യയുടെ അമ്മയെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞ അതി
 ന്നേൽ കയറി ഇരുന്നതും
 “ചുറ്റു ഭായ്യയെ ദ്രോഹിച്ചതും
 “തടാകങ്ങൾ ജലാശയങ്ങൾ ഇവകളെ തുറന്നവിട്ടതും
 “അന്യ ഉത്തകളുടെ അടിപുലിയെകുറിച്ച അന്യയിച്ചതും
 “ജനങ്ങളോട കോപിച്ചതും
 “കാട്ടിൽ യാത്രക്കാരെ വഴിതെറ്റിച്ചതും
 “ഇങ്ങിനെ മൂന്നുറ പാപങ്ങൾ ഇരിക്കിലും
 “ഇന്ന വിട്ടയച്ച പശുക്കിടാവോടൊന്നിച്ച അവ ഐല്യാം
 പോകട്ടെ
 “പാപങ്ങൾ പൂണ്ണമായി നീങ്ങട്ടെ
 “പാപങ്ങൾ പൊറുക്കട്ടെ
 “സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറക്കട്ടെ
 “നരകവാതിൽ അടയട്ടെ
 “ധർമ്മത്തിന്റെ കയ്യു നീട്ടട്ടെ
 “ദുഷ്ടകൈവാടി ചുരുണ്ടുപോകട്ടെ
 “വാതിൽ പെട്ടുന്ന തുറക്കട്ടെ
 “അഴകും ശോഭയും ഏങ്ങും വിളങ്ങട്ടെ
 “മൂടുള്ള തൂണു തണക്കട്ടെ
 “മൂന്നാംപാലം വെളിച്ചമാകട്ടെ (മരണനദിയുടെ)
 “നരകക്കുഴി മൂടട്ടെ

“ഇവൻ ചൊന്നതുനിമിത്തം എന്താണു
 “ആനയിരും ആനകളുടെ കാലുംപിടിച്ചു
 “ചന്തീരായിരും ചാന്തികളുടെ കാലുംപിടിച്ചു
 “ബ്രഹ്മാവിന്റെ കാലുംപിടിച്ചു
 “ഇന്നു വിട്ടു പന്ത്രണ്ടുവർഷം കാലം പിടിച്ചു
 “ശിവലോകത്തു ഇവൻ എന്താണു
 തഥാസ്യ”

ഒടുവിൽ ഒരു എന്താണു കയറിച്ചുവിടും. ചാപങ്ങൾ
 എല്ലാം അതുകൊണ്ടു പോകും. അതിനെ വിൽക്കുകയില്ല. അത
 “നടത്തുകയായി.” മരിച്ചവന്റെ ഭാര്യക്കു ഗർഭമായിരിക്കുകയും
 കല്യാണ നൃത്തം കളിക്കുകയും (“കന്നികാമുഖം”) നടന്നിട്ടില്ലെന്നുവരികയും
 ചെയ്താൽ ഈ ക്രിയ ശവം ദഹിപ്പിക്കു മുമ്പു നടത്തണം. അല്ലാ
 ത്തപക്ഷം കുട്ടി അമ്മന്റെതാകയില്ല. കാൽ തേക്കോട്ടായിട്ടാ
 ണ ദഹനം. ദഹനവും അസ്ഥിസഞ്ചയനവും കഴിഞ്ഞാൽ എ
 ല്ലാതും നദീതീരത്തു പോകണം. അവിടെവെച്ചു മരിച്ചവന്റെ
 ശേഷശാരിൽ ഒരുവൻ ഒരു (ഹീനജാതിയായ) തൊറയനെ
 ക്ഷേത്രംചെയ്യണം. കുറച്ചു കളഞ്ഞാലും മതി. മറ്റുള്ള ശേഷ
 ശാരി ഒരു വട്ടക്കുറുത്തു അമ്പട്ടക്കുറുത്തു ചെയ്യും. അവസാ
 നത്തെ ക്രിയ ഒരു തൊറയെ ചെയ്യണം. ഉടയന (5 ഉയന്നുജാ
 തിയിൽ ഒന്നു) ദഹനമല്ല ഇതുതന്നെ കഴിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം. ഇവർക്കും ഇ
 തുടർക്കും മുമ്പു ഒരു ശവം മറച്ചിട്ടുള്ള കഴിയില്ലാത്ത കഴി
 ചിട്ടകൾ പ്രധാനം.

ബാഹ്യം.

ഗണ്ഡാം ജില്ലയിൽ കൊട്ടവട്ടി ഉണ്ടാകുന്നു. അമ്മാമന്റെ
 മകളെ വിവാഹംചെയ്യാം. അമ്മാമന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ ചാ
 ടില്ല. വിവാഹം എപ്പോഴും രാത്രിയാണു. മുത്തൻവരുടെ കല്യാ
 ണ സദ്യ 4 ദിവസം, കുട്ടികളുടേതെ 7. പെണ്ണിന്റെ മുത്തച്ചിക്കു
 2 വസ്ത്രം കൊടുക്കണം. വിവാഹത്തിനു തലേനാൾ വൃശ്ചനേരം
 ഭഗവതിക്ഷേത്രത്തിൽ പോകണം. മടക്കത്തിൽ 7 വീട്ടിൽ കയറി
 വെള്ളം വാങ്ങണം. സമുദായികളുടേയോ ഉയന്നവരുടേയോ

ആവാം. പിറേന്ന സ്രീപുരുഷന്മാർ കളിക്കുന്നതിൽ ഈ വെള്ളം ഉപയോഗിക്കണം. കല്യാണദിവസം പുരുഷൻ പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകും. അവളുടെ ആങ്ങള എന്തിനേറ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകണം. പുരുഷന്റെ തലയിൽ പെണ്ണു അല്പം അരിയും ഉപ്പും ഇടണം. അവരുടെ കയ്യകൾ ചേർത്തിട്ട ഒരു മഞ്ഞച്ചരടുകൊണ്ടു കെട്ടും. രണ്ടാളുടേയും തലയിൽ 7 പ്രാവശ്യം മഞ്ഞശുശുതി ശംഖംകൊണ്ടു ചാരണം. രണ്ടാളുടേയും കൈകൾ പെണ്ണിന്റെ ആങ്ങളയുടെ ഭായ് കോർത്തുപിടിച്ചു വേദി 7 പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. പിന്നെ ചുരോഹിതൻ ഇങ്ങിനെ വിളിച്ചു പറയണം. “ചട്ടിയുടെ കരി ക്ഷണം തുടച്ചുകുളയാം. എന്നാൽ വിവാഹബന്ധം നിലനില്ക്കുന്ന നോണം സംബന്ധം ഏഴ് തലമുറ നിൽക്കും.” വിധവാവിവാഹം ആവാം. മരിച്ച ഭർത്താവിന്റെ അനുജനെ വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അവന്റെ അനാമതിയോടെ ആരെ എങ്കിലും ഇഷ്ടംപോലെ വിവാഹംചെയ്യാം. തിരണ്ടാൽ ഏഴാംദിവസം കുളത്തിൽ കുളിക്കണം. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും മറചെയ്തുകയും ആവാം. മരിച്ചവന്റെ വിധവ ശവത്തിന്റെ കണ്ണിന്മേൽ അരിയും കുറെ തീയും ഇടണം. പ്രായചെന്ന സ്രീയുടെ കായ്ത്തിൽ ഇത ചെയ്യേണ്ടത മകന്റെ ഭായ്യനെത്ര. മറചെയ്ത കഴിഞ്ഞാൽ കഴി മൂടി അതിന്മേൽ ഒരു പുരുഷന്റെയും സ്രീയുടേയും കോലം വരച്ചിട്ട അതിന്മേൽ എല്ലാതും മണ്ണു ഇടും. “നീ ഞങ്ങളോടൊന്നിച്ചു ചാർത്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ വിട്ടു. ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കരുതെ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. മടങ്ങി വീട്ടിലെത്തിയാൽ ചുറ്റും ചാണകം തളിക്കും. തങ്ങളുടെ കാലിന്മേലും. എന്നിട്ടു കള്ളുകടിക്കും. പിണ്ഡം വെക്കുന്നത ശുശാന്നത്തിലൊ വീട്ടു മിററത്തോ ആവാം. 10-ാംദിവസം ചുരോഹിതൻ (ധിയനി) വന്നിട്ടു ഒരു ഏരിയുടേയോ കുളത്തിന്റെയോ കരക്കു ഏഴുപ്രാവശ്യം ചോറുണ്ടാക്കണം. അത അത്ര ചട്ടിക്കുഷണങ്ങളിലാക്കി നിവേദിക്കണം. ഒരു വസ്ത്രം വിരിച്ചിട്ട അതിൽ അന്നം, ഫലങ്ങൾ, ഒരു ശംഖം ഇത്യാദിവെച്ചു മരിച്ച ആൾക്കു നിവേദിക്കണം. പിന്നെ ഇതൊക്കെ മകൻ ഒരു ചുട്ടുകു-

ലത്തിലാക്കിപ്പുറത്തു കഴുത്തിന്നു വെള്ളത്തിലിറങ്ങി നിന്നിട്ടു മേല്പട്ട ഏറിഞ്ഞ ചൊലിക്കുന്നു. ക്രിയചെയ്തവർ വീട്ടിൽ മടങ്ങിവന്നതിന്റെ ശേഷം ധീരനും അവരുടെ കൈകളിൽ ചാൽ തളിച്ച ശുദ്ധമാക്കുന്നു. 12ാംദിവസം ചന്ദ്രബാഹുലയിൽ പിണ്ഡം വെക്കുന്നു.

നാമകരണം ഇരുപത്തൊന്നാം നാൾ.

ബിലിമുക്തം.

ദക്ഷിണ കന്നടത്തിൽ നെടുമുടി കാര്യം. ഒരു മാതിരി ഭൂമി ചുരുക്കം സംസാരിക്കുന്നു. മൈസൂരിൽ കണ്ണാടകം സംസാരിക്കുന്നു. രണ്ടും വെച്ചേറേയത്രെ. രണ്ടും മക്കത്തായം. വിവാഹം ചെയ്ത സ്ത്രീ പുരുഷൻ കൂടികാലം ഒന്നിന്നു 12 അണയും അല്ലാത്ത 12 വയസ്സിന്നു മേല്പട്ടുള്ള പുരുഷന്റെ അണയും ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കൊടുക്കുന്നു. തിരളം മുഖ വിവാഹമാണു നടപ്പു. പിന്നെയായാൽ ജാതിഭ്രഷ്ടനെന്നു കേൾക്കും. വിധവാവിവാഹം ആവാം. നിശ്ചയതാബദ്ധം ബഹുസാരമാണ്. വിവാഹം നടന്നില്ലെങ്കിൽ ചരസ്ത്രമായി മടങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നു. കല്യാണപന്തലിലേക്കു മണവാളനെ കൊണ്ടു പോകേണ്ടതെല്ലാമുണ്ടെങ്കിൽ ഒത്താവാകുന്നു. ചെണ്ണിന്റെ അമരൻ കയ്യും പിടിച്ചുകൊണ്ടു അവളുടെ ചുറ്റും കാൽ കഴുകിക്കുന്നു. താലികെട്ടുന്നതു മണവാളന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു. രണ്ടാളുടേയും അമ്മാമ്മമാർ സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്റെയും കയ്യുകൾ കൂട്ടിപ്പേർക്കുന്നു. രണ്ടാൾക്കും കൂടിയവർ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു. സമ്മാനത്തിന്നു ചേർച്ചയായി പുറത്തുവരുന്നു. അകത്തേക്കു പോയാൽ ചെണ്ണിന്റെ ഉടൽ പിറന്നവർ ആണെന്നു ചാൽ കൊടുക്കുന്നു. അവൻ അല്ലെങ്കിൽ സേവിച്ചിട്ടു ശേഷിച്ച ചെണ്ണിനെ കൊടുക്കും. തിരികെ ചന്തലിൽ വന്നാൽ, ഒരു തട്ടിൽ ആണ് ഒരു മോതിരം ഇടും. മീതെ മഞ്ഞുരുത്തി ചാത്തും. ആണും ചെണ്ണും മോതിരം തപ്പണം. മൂന്നോ ഏഴോ ഒഴികെ ഏതായെങ്കിലും വിവാഹം ഒരു ചന്തലിൽ ഒരു സമയം തന്നെ നടത്താം. ദഹിപ്പിക്കൽ നടപ്പു. തീ കൊണ്ടു പോകുന്നതു ചുറ്റുമല്ല വേറെ അടുത്തു സംബന്ധികളിൽ ആരെങ്കിലും ആണു. അസ്ഥിസഞ്ചയനം ഓംദിവസമാകുന്നു. ചുവലു പോകുവാൻ തളിക്കുന്നതും മാറ്റം കൊടുക്കുന്നതും തുളുമ്പുകനാണ്.

ബില്ലവാ.

മലയാളത്തിലെ തിരുനൂറ്, ഇന്ത്യവൻ ഇവരോട തുല്യൻ. കള്ള എടുക്കുന്നതിൽ കൊലയ്ക്കു മുട്ടുന്നത കല്ലുകൊണ്ടാണു. എല്ല കൊണ്ടല്ല. നരി കൊന്നിട്ടുള്ള പോത്തിന്റെ എല്ലായാൽ കള്ള അധികം ഉണ്ടാകും. ആ എല്ല ഭൂമി തൊടാത്തതായാൽ അതി വിശേഷം. കള്ളിൻകടത്തിന പകരം ചുമങ്ങായാണു.

മതമക്കത്തായം (അല്ലെങ്കിൽ അളിയസന്താനം) ആകുന്നു. കല്യാണം നിശ്ചയിക്കുന്ന സമയം സ്ത്രീധനം 10 മുതൽ 20 വരെ ഉറപ്പിക കൊടുക്കും. വിവാഹത്തിന്റെ ഏതാനും ദിവസം മുമ്പ് പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമനെങ്കിലും ജാതിമുപ്പനായ ഗുരിക്കാരെങ്കിലും താലികെട്ടും. കല്യാണപന്തലുണ്ടാക്കി അലങ്കരിക്കേണ്ടത നാവിതൻ (അല്ലെങ്കിൽ കാവുതിയൻ) ആണു. പുരുഷന പ്രായം തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കല്യാണത്തിനു ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം മുമ്പ് പെണ്ണിന്റെ സംബന്ധികളോ മറ്റോ ആയ കുറെ പെണ്ണുങ്ങൾ ഭൂതക്ഷേത്രത്തിനടുത്തുള്ള കുളത്തിൽ നിന്നോ കിണറ്റിൽ നിന്നോ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന പെണ്ണിന്റെ തലയിൽ പാൻ ശുദ്ധമാക്കി കുളിപ്പിക്കുന്നു. പന്തലിൽ ചടങ്ങെല്ലാം ക്ഷുരകനാണു. കൈപിടിപ്പിക്കേണ്ടതും അവൻ തന്നെ. പെണ്ണിന്റെ മൂക്കു തിരുക്കി അവരുടെ കയ്യകളിന്മേൽ വെച്ചു അഹന്നമ്മമാരെ തലവനോ വെള്ളം ഒഴിക്കുന്നു. കൈധാര എന്ന ഇതിനു പേർ. സാരമായ ക്രിയ ഇതത്രെ. വിധവാവിവാഹത്തിനു ഇതില്ല. വിടുധാര എന്ന പേർ. ഹസ്ത്യത്തിൽ ഗർഭമുണ്ടായപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയവൻ വിടുധാര സമ്പ്രദായത്തിൽ കല്യാണം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. അതിനു മുമ്പായി അവർ വലത്തേ കൈകൊണ്ട ഒരു വാഴ പിടിക്കുന്നു. വാഴ പിന്നെ മുറിച്ചുകുളയണം. തിരണ്ട പെണ്ണിനു അശുദ്ധി 10-12 ദിവസം.

ദഹിപ്പിക്കു നടപ്പു. മറച്ചെയ്യയുമാവാം. ശവത്തിന്റെ തലയ്ക്കും കാലുക്കും നെല്ല് കുമ്പിച്ചു വെച്ചു അതിന്മേൽ നാളികേര മുറികളിൽ ദീപം വെക്കുന്നു. ശേഷക്കാതും വസ്തുക്കളും തുളസിനീർ ശവത്തിന്റെ വായിൽ പാരണം. തടികൂട്ടേണ്ടതും കഴി

കഴിക്കേണ്ടതും ഹോളിയ (ചൊലയ) ജാതിക്കാരാകുന്നു. സഞ്ചയനം 5-ാംനാൾ. മറപെയ്തതാണെങ്കിൽ ചുല്ലകൊണ്ട ഒരു രൂപം ഉണ്ടാക്കി കഴിക്കു മീതേവെച്ച ചുട്ടിട്ട വെണ്ണിൻ അവിടെ കഴിച്ചിടും. ഒരു തുളസിതെയ്യം വെക്കും. അതിനരികെ മൂക്കുവെട്ടിയ എളനീരും, ചുക്കേല, വെററില, അടക്കയ്യം വെക്കണം. 18-ാംദിവസം കർമ്മാവസാനം. 14-ാം ദിവസം കാക്കക്കു ബലി കൊടുക്കണം. ഒട്ടിനത്തിലാണ് മരണമെങ്കിൽ മരിച്ചവന്റെ വീട്ടിൽ നില്ക്കുന്ന വെണ്ണനീർ പരത്തി വാതിലെല്ലാം അടച്ചുപോരും. കുറെ കഴിഞ്ഞിട്ടൊ പിറേറന്നോ തുറന്നു നോക്കുമ്പോൾ പ്രേതത്തിന്റെ കാലടയാളം കണ്ടു എങ്കിൽ പ്രേതം പോയി നിശ്ചയം. ഇല്ലെങ്കിൽ മന്ത്രവാദിയെ വരുത്തി ചുറഞ്ഞാക്കിക്കൊണ്ടു. വിവാഹം ചെയ്ത മരിച്ച പെൺകുട്ടികളുടെ പ്രേതം വീട്ടിൽ ബാധിക്കുമെന്ന ചിലപ്പോൾ വിശ്വാസമുണ്ടാകും. എന്നാൽ അതിനെ നീക്കാൻ കല്യാണകൃത്യ നടത്തണം. ഒരു ആൺകുട്ടിയുടെ ശവം എവിടേയുണ്ടെന്ന അന്വേഷിച്ചു ആ വീട്ടിൽ പോയി അവിടുന്ന് ഒരു മൂക്കാൽ പയിസ്സുവാങ്ങി രണ്ടു കയ്യിലുകളുടെ മദ്ധ്യേ കെട്ടി ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിന്റെ അടുത്ത തൂക്കം. പിന്നെ വിവാഹത്തിന് ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിക്കും. ആ ദിവസം സ്രീചുരുഷന്മാരുടെ രൂപം കയ്യുകൾ അന്യോന്യം പിടിച്ചു നിലയിൽ നിലത്തു വെച്ചു ഒരു മൂക്കാൽ പയിസ്സയും കറുത്ത മണികളും വളകളും ഒരു മൂക്കുതിരുകിയും കയ്യിൽവെച്ചു വെള്ളം പാതം. എന്നാൽ വിവാഹമായി. പ്രേതബാധയും തീർന്നു.

ബെന്താ.

അധികവും തെലുങ്കുരാണ്. മുഖ്യ പ്രവൃത്തി നായാട്ടും മീൻ പിടിയും പ്രധാനമെങ്കിലും ഹനുമാനും ആകുന്നു. ചുത്തൻ വലയിൽ ആദ്യം കിട്ടുന്ന മീനിനെ അറുത്തു രക്തം വലയിൽ തളിക്കും വലയുടെ ഒരു കണ്ണി കുരിക്കയും ചെയ്യും. ആദ്യം കിട്ടിയ പാമ്പായി എങ്കിൽ വല നശിപ്പിക്കണം. പലേ ഗോത്രങ്ങളുണ്ട്. മുല്ല ഗോത്രക്കാർ മുല്ലവള്ളി തൊടുകയില്ല. ഇലിപ്പ ഗോത്രക്കാർ ഇലി

പ്രമോ തൊടുകയില്ല. ആരും കൂലിക്കു കൃഷിപ്പണി എടുക്കയില്ല. വളരെ വിശ്വാസയോഗ്യമാണ്.

ബെളൂർ.

ദക്ഷിണകന്നടത്തിൽ കൊട്ടയം പാലം ഉണ്ടാക്കണവരാകുന്നു. ഓഷ കണ്ണാടം. അഭിധൗസന്താനക്കാർ. വിവാഹമോചനം അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഒത്താവ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ പിന്നെ വിവാഹമില്ല. വിധവമാക്കു ആവാംതാനം. മൃഗമാംസം ആവാം. ഗോമാംസം പാടില്ല.

ബേടർ (ബോയ)

കർണ്ണാടക, ആനന്തപുർ, മുതലായെടങ്ങളിൽ കാണാകുന്നു. ചിലർ തെലുങ്കർ, ചിലർ കണ്ണാടകം. മുമ്പ വളരെ പരാക്രമശാലികളായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉട്ടായുകവെച്ചു കോഴ് വാസനയുണ്ട്. ചിലർ ആശാരികൾ, ചിലർ കൊല്ലന്മാർ ആയിട്ടുണ്ട്. ചിലർ കോഴി, മറ്റും ശീലിക്കും. ചിലർ ഇല്ല എന്നല്ല കള്ളെടുക്കുന്ന മരമായ ഇഴഞ്ഞയുടെ ഓലകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന പായയിൽ ഇരിക്കുക ഇല്ല. രണ്ടു ഉപജാതിക്കാരാണ്. ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷിച്ചാലും ഒരു പന്തിയിലിരിക്കയില്ല. കോഴിയേയും പോക്കിനേയും തിന്നാത്തവർ ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കും. ആണുക്കട്ടിക്ക 10-12 വയസ്സായാൽ “മാക്കം” ചെയ്യും ഹിന്ദുക്കളാണെന്നും. ലിംഗഭേദനത്തോടുകൂടി. ബുഗ്ഗാ മുതലായ ആചാരങ്ങളും ഉണ്ട്. ആന്തവം, പ്രസവകാലങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളെ വീട്ടിനകത്തു നിർത്തുകയില്ല. “മാക്കം” ചെയ്യുന്നതെന്തൊന്നല്ല സ്വജനമാണ്. 11 ദിവസം പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു പുരയിലാക്കും. ആരും തൊടുകയില്ല. ഒരു കല്ലിനേലാണ് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക. 12-ാം ദിവസം കല്ലു വലിച്ചെറിയും. തിരണ്ടു പെണ്ണിന്റെ കായ്ക്കത്തിലും ഇങ്ങിനെതന്നെ. ഇവർ വാൽമീകിയുടെ സന്താനങ്ങളാണത്രെ. ചില കൂട്ടരിൽ സ്ത്രീകൾക്കു മുഖത്തും കൈത്തണ്ടയിനേലും പച്ച കത്തും, രഥം, തേരി, കരിങ്ങണ്ണി, ഹനുമൻ, തന്നെ ഇത്യാദി. ചുരുക്കമാക്കു ചുമലിൽ ചന്ദ്രമുദ്ര, ശംഖമുദ്ര, ഇതുകൾ മൂടുവെക്കും. സ്ത്രീകൾക്കു

മുട്ടവെച്ചാൽ അവർ ദേവദാസികളായി. കഠിനമായി പഠിപ്പിച്ചു. പഠിപ്പിച്ചതിന്റെ പേരിൽ പലർക്കും പേരുണ്ടായി. പേരുണ്ടായാൽ പ്രാബല്യമായിട്ടും. ഇങ്ങനെത്തന്നെ ഒരു സ്ത്രീക്കു പൂർണ്ണമായിട്ടായി അവർ അവളുടെ പേരിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്. ബേടർസ്ത്രീകൾ ചിലപ്പോൾ മുസൽമാന്റെ വെച്ചാട്ടി യായിട്ടിരിക്കും. ചില ബേടർ മുഹറം കാലത്ത മുസൽമാന്മാരേ പോലെ കഴുത്തിൽ ഒരു ചരട് കെട്ടും. മുഹറം കഴിഞ്ഞാൽ കൂടി ചുറ്റും വീട്ടിൽ കടക്കുമില്ല. നാഗങ്ങളെ പൂജിക്കുകയും ഉണ്ട. കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ “കാരണവരായ് കൊടുക്കുകയും” ഉണ്ട. ഇവർ ബ്രാഹ്മണർ ക്രിയകൾക്കുവശമില്ലെങ്കിലും ബ്രാഹ്മണർ ചിലതിനെ ഇവർ കൂടാതെ കഴിവല്ല. ബെല്ലാരി ജില്ലയിൽ ഭൂത ബലി ചെയ്യാനായ്ക്കൊണ്ടു മാത്രം അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നും ഭൂതയുടെ ഒരു ക്രിയ ചെയ്യുന്നവർ അല്പമായിട്ടു കൈയ്ക്കും ചെയ്തിട്ടു ഒരു ആട്ടിനോടൊ പോത്തിനോടൊ അടുത്ത അതിന്റെ രക്തം പോ റിൽ കൂട്ടി ഉരുട്ടി ഉരുട്ടുകയോക്കി ഉരുത്തിൽ ധൂളിപ്പാടും ഇടണം. അതിനെ സംവർ ചുറ്റപ്പെടുത്തേണം സകലതും വാതാലടച്ച അക ത്ത പോകും. വിവാഹ ദിവസം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരു തറയിൽ ഇരിക്കും ഓരോരുത്തർ അഞ്ചു പുരുഷന്മാർ ചുരുക്കന്റെ കാലടി, മുട്ടുകൾ, ചുമൽ, തല, ഇവിടെ അകത്തും ഇടണം. സമംഗലി മാരായ അഞ്ചു സ്ത്രീകൾ പെണ്ണിനും ഇങ്ങനെ ചെയ്യണം. കൂടി യ ബേടരുടെ ഏല്പാരുടേയും സമ്മതത്തോടുകൂടി ചുരുക്കൻ സ്ത്രീക്കു താലികെട്ടണം. ചിലേടത്ത താലികെട്ടുന്നത ബ്രാഹ്മണ നാണ്. അമ്മിയിന്മേൽ കാൽ വെക്കുന്ന നാടും ഉണ്ട.

“ചാണിഗ്രഹൈപദ്യതരാജപുത്രാഃ
പാദാംബുജംചാണിതലദപേന
അശ്വാനമാരോപയതഃസ്വരാറെ
മന്ദസ്മിതംമാഗളമാതനോതു.”

ഇത ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നു.

രണ്ടാം ദിവസം വയുന്നേരം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ വീട്ടിനകത്തു ഇരിക്കും. അവരുടെ അടുക്കെ വലിയ ഒരു പിത്തളപാത്രം നിറ

ച്ച ചക്കരയും തൈതം ചേർത്തതായ ചോർ വെക്കും. അതിൽനിന്നു അല്പം സ്രീപുരുഷന്മാർ കൊടുത്തിട്ട കൊണ്ടവെച്ച സ്രീകർം ചോകും. വഴിയെ അഞ്ചു ബേടർ വന്ന തലപ്പാവ നീക്കി ചാത്രത്തിന്ന ചുറ്റും ഇരുന്ന ഏകത്തേ കൈകൊണ്ട ചാത്രം തൊടും. വലത്തേ കൈകൊണ്ട ക്ഷണം ക്ഷണം വാരിത്തിന്നുകയും ചെയ്യും. ഈ ക്രിയയ്ക്കു ചിലപ്പോൾ സ്രീകളും ചേരും. ഈ വാരിത്തിൻ കൂടിയവരൊക്കെ നോക്കിനില്ക്കും. വാരിപ്പോക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഏകത്തൊണ്ടയിൽ പോകയോ കേഴിച്ചവർക്കെങ്കിലും ഏതാനും മാസത്തിനുള്ളിൽ വല്ല രോഗം പെടുകയോ ചെയ്താൽ ചെണ്ണിന്റെ നടുപ്രദോഷമാണു കാരണമത്രെ. ഒരുവന ബ്രഹ്മത്തിയേയും അനജത്തിയേയും വിവാഹം ചെയ്യാം. ആദ്യം ബ്രഹ്മത്തിയെ വേണം മാത്രം. വിധവാ വിവാഹമില്ല. ഏകിലും ഒരു പുരുഷന്റെ കൂടെപോയി താമസിക്കുകയും അവനിൽ സന്താനം ഉണ്ടാകുകയും ആരും അങ്ങിനെ ചെയ്തും മുമ്പു സ്വജാതിക്കാർക്കു മേ വിരുന്ന കൊടുക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ വഴിയെ ഏകിലും ചെയ്യണം. അല്ലാത്തതാൽ ജാതിഭ്രഷ്ടന്മാർ. ജനിക്കുന്ന കുട്ടികളെ ഒരു സന്മാർ വിവാഹം ചെയ്തയ്യുമില്ല. കന്നടം ജില്ല ഫോസ്പാറിലുള്ള ഉരുതു ബേടർ മരിച്ചാൽ ശവം സ്വജനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകണം. മരിച്ചവന്റെ ചുറ്റുമ്പാർ ശവത്തിന്റെ വായിൽ ഓരൊ മുക്കാൽ ചാടിപ്പു ഇടണം. മറചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ തലയ്ക്കൽ അഞ്ചു മുക്കാൽ ഇടണം. ഒരു കുടത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ചിട്ട കുടത്തിന്ന ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി അതോടുകൂടി മൂത്തമകനോ ഉററ സമസ്തിയോ 3 പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. പിന്നെ കുടം തലയ്ക്കു മീതെ ശ്ശശാനത്തിലേക്കു ഹിറിഞ്ഞിട്ട മറിഞ്ഞ നോക്കാതെ വീട്ടിൽ പോകണം. മരിച്ചവനു അവകാശി ഇല്ലാത്ത ചക്ഷുഃ ഈ ക്രിയ ചെയ്തവന്നാകുന്നു മുതലവകാശം. മറചെയ്തു സ്ഥലത്തു കാക്കയും തലയ്ക്കലും നടുവിലുമായി 3 കല്ലു മൂന്നാം ദിവസം കഴിച്ചിട്ടിട്ട അതിന്മേൽ നൂറു തേക്കണം. ഒരു സ്രീ കുറെ കേച്ചുങ്ങൾ കല്ലുകളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കും. അതു കാക്ക മാത്രമെ തിന്നാവൂ. മൈസൂരിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്ന നടുപ്പന്മാർ.

ബേരിചെട്ടി.

മുഖ്യമായി വ്യാപാരം. മറ്റു ചെട്ടികളേയും കോമട്ടിയേയും പോലെ തങ്ങൾ വൈശ്വരണ പറയുന്നു. എന്നാൽ കോമട്ടികൾ തങ്ങളോട് സമന്മാരെന്ന സമ്മതിക്കുകയില്ല. എന്നല്ല തങ്ങളെ ശരിയായ വൈശ്വരണമല്ല എന്ന വാദിക്കുന്നു. ഇവരും മറ്റു യാതൊരു ജാതിയും തമ്മിൽ തൊട്ടുണ്ണുകയില്ല. വിവാഹം ആത്മവത്തിന് മുന്മാണ സമ്മതം. പിന്നും ആവാം. കല്യാണചന്തലിൽ വാഴ് നില്ക്കുന്നതാകിയിട്ടു വെച്ചുകൂടാ. വെച്ചാൽ പറയൻ മുറിച്ചു കളയും. ഉപനയനം വിവാഹസമയവും വളരെ മുമ്പും ആവാം. മിക്കവാറും മാംസം കേടാക്കും. ചെട്ടിയിലും കോമട്ടിയിലും വീര മുഷി എന്ന ഒരു ജാതിയുണ്ട്. അവർ യാചിക്കുകയാണു പ്രവൃത്തി. ബേരിചെട്ടിയുടെ തൊടിയിൽ മുറിക്കും വേറെ ഒന്നരണ്ടു ചെട്ടികളും കണ്ടാൽ അവർ മുറിച്ചുകളയും. പിഴ വസുലാക്കുകയും ചെയ്യും. ബേരിചെട്ടിക്കു പോക്ക്, ആട, കോഴി ഇവകളെ വളർത്തിക്കൂടാ. പിഴയുണ്ട്. ഒരു ബേരിചെട്ടിസ്ത്രീ വെള്ളവും കുടവും തലയിൽ ഏറ്റത്തു കണ്ടാൽ വീരമുഷി അത പിടിച്ചു വലിച്ചെറിയും. 12 പണം പിഴ വാങ്ങും. സ്ത്രീകൾ ചന്ത മുതലായെടത്തു സാമാനം വിറ്റാൽ ജാതിഭ്രഷ്ടരാണ്. ബേരിചെട്ടിയും കോമട്ടിയും കൂറായി കച്ചോടാടി പ്രവൃത്തി നടത്തുകയില്ല. ബേരിചെട്ടികളിൽ ശൈവരും, വൈഷ്ണവരും, ലിംഗാ കെട്ടികളും ഉണ്ട്. അന്യോന്യം വിവാഹമില്ല. ശവം മറയ്ക്കുകയും ദഹിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ട്. എല്ലാക്കും പൂണുലുണ്ട്. വിധവാവിവാഹമില്ല.

ബൊട്ടട.

വിശാഖചട്ടണത്തിലും മറ്റും ഉണ്ട്. ചെണ്ണ തിരച്ചാമുവും തിരണ്ടിട്ടും ആവാം വിവാഹം. അച്ഛന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ ചോദിച്ചാൽ അവകാശമുണ്ട്. ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്കു ആണിന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും കൂടി വാങ്ങും, അവിടെ കൊണ്ടുചെല്ലും. സ്വീകരിച്ചാൽ സമ്മതിച്ചു എന്ന അർത്ഥം. പിന്നെ ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു അന്നു വാങ്ങും, അരി, ചെറുപയർ, പരിപ്പു, മുളകു, ഉപ്പു, ഇത്യാദികൾ കൊണ്ടുചെല്ലണം. ഇങ്ങനെ വെററിലയക്കെ

കൊടുക്കും. 2 ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പെണ്ണിന്റെ അമ്മനമ്മമാർ ഇങ്ങട്ടു വരണം. വഴിയെ കല്യാണം. അതിന്നു മുമ്പെതിദിവസം മുൻപു ആണിന്റെ അമ്മനമ്മമാർ കര നെല്ലും രണ്ടുറപ്പികയും കൊണ്ടു പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലണം. അന്നു അവിടെ സദ്യ. കല്യാണത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടിക്കെട്ടും. ചെറുവിരലുകൾ കൂട്ടിയിടിക്കും. അവരെ ആവണക്കുണ്ണി തേപ്പിച്ച പന്തലിന്റെ മേ കാലോട കെട്ടിയ കടത്തിലെ മഞ്ഞുതരി കൊണ്ടു കുളിപ്പിക്കും. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അന്നു മുൻ കെട്ടുകയും ചെയ്യും. അന്നുതന്നെ കല്യാണം ചെയ്തതെങ്കിൽ മദ്യം, ആട, അരി ഇതുകൾ ജാതിക്കാർക്കു വിഴ് ചെയ്യണം. പകരത്തിൽ 5 ഉറപ്പികയായാലും മതി. ഭായ്യയെ തൃജിക്കാം. തൃജിച്ചാൽ അവൾക്കു കര നെല്ലും മേ കോടിവസ്ത്രവും മേ ഉറപ്പികയും കൊടുക്കുക പതിവാണു. സ്ത്രീ അങ്ങോട്ടാണു ഉപേക്ഷിച്ചതെങ്കിൽ അവളുടെ പിന്നെപ്പൊഴുത്താവ 20 ഉറപ്പിക ആദ്യത്തെ ഭർത്താവിന്നു കൊടുക്കണം. അതിൽ ഏതാൻകൊണ്ടു മേ സദ്യ കഴിക്കണം. അതിന്നു രണ്ടു ഭർത്താക്കന്മാരും സ്ത്രീയും പോരും. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണു. ചുവ 10 ദിവസം. ആ കാലം യാതൊരു കൃഷിപ്രവൃത്തിയും പാടില്ല. മരിച്ച ആളുടെ വംശത്തിൽ വെപ്പും ഇല്ല. സംബന്ധിതവംശക്കാർമാരും ഭക്ഷണം കൊടുക്കണം. ദഹനത്തിന്റെ പിറ്റേന്നു ശ്മശാനത്തിൽ മണൽകൊണ്ടു തറയുണ്ടാക്കി അതിൽ അരയാലോ ചേരാലോ കുഴിച്ചിട്ടു ഒരു കടത്തിന്നു പാത്രമുണ്ടാക്കി അതിൽകൂടി നന്നെക്കണം. 10 ദിവസം കൂടി ചൂട്ടി കര മലരും മേകടവും ശ്മശാനത്തിൽ കൊണ്ടുപോയിവെക്കണം. ഇവരിൽ പലരും വിവാഹത്തിങ്കലും പിന്നീടും പൂണൂൽ ധരിക്കും. കൃഷിയിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരാണ്. ഉയന്നു ജാതിയുമാണു.

ബാഹുക്ക.

കൃഷ്ണാ, ഗുണ്ടർ, ഈ ജില്ലകളിലുണ്ടു. ഇവരുടെ കുട്ടികൾക്കു നാമകരണം രസമുണ്ടു. കുട്ടി ജനിക്കുമ്പോൾ അടുത്തുള്ളവർ പ്രമാണപ്പെട്ട സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനോ മറ്റൊരു ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവരുടെ പേരിടും. കൽക്കട്ടർ, താസിൽദാർ, കണ്ണൽ, ഗവ

ണ്ണർ, ഇന്നിസ്സ, സുപ്രസേണ്ട, ആചാർ, ഇങ്ങിനെ. ചില സമയം നഗരത്തിന്റെയും ദിക്കിന്റെയും പേരിടും. അവിടെ ജനിച്ചാലും മതി അവിടെ പോകുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നാലും മതി. ഉദാഹരണം, ഹൈദർബാദ്, ചെന്നചട്ടണം, തിരുപ്പതി, മധുര. ജനനസമയം ഒരു തത്തയെ ആരെ കൊണ്ടുചെന്നു അതിനാൽ കുട്ടിക്കു പേർ തത്ത എന്നായി. ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുമ്പോൾ ആരെ ഓടക്കുഴൽ വിളിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു കുട്ടിക്കു പേർ വേണം. തക്കങ്ങറ തീക്കാൻ തിളച്ചിരിക്കുന്ന ചാണകവെള്ളത്തിൽനിന്ന ഒരു അടക്കു എടുക്കുക എന്നൊരു നടപ്പുണ്ടു് (“കൈമുക്കൽ”). വിവാഹം ള്ളശാന്തിക്കു മുമ്പു വേണം. പിന്നെയൊന്നു ചുരുക്കനെ സപീകരിച്ചതെങ്കിൽ വിവാഹമിത ഇല്ല. കല്യാണം 5 ദിവസം നിൽക്കും. ഒന്നാംദിവസം ഒരു ചിത്തളപാത്രത്തിൽ മഞ്ഞഗുരുതി നിറച്ചു അതിൽ സ്ത്രീധനവും ഇട്ടു കഴുത്തിന്നു ഒരു ചരടും ചുറ്റി അന്യഗോത്രത്തിലുള്ള ഒരു സുമംഗലിയെക്കൊണ്ടു എടുപ്പിച്ചു വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടി ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോകണം. പണം ഗ്രാമതലശാലിയായ ബിപ്പാടി എന്നവൻ വക്കൽ കൊടുക്കും. ഗുരുതി നിലത്തു തൂക്കുകയും ചെയ്യും. സ്ത്രീധനം ചെണ്ണിന്റെ അമ്മനമ്മമാരും അമ്മാമ്മനും ബിപ്പാടിയും ജാതിക്കാരും എടുക്കും. കല്യാണസ്ഥലത്തേക്കു ഒരു പോക്കിനെ തണ്ടിട്ടു എടുത്തു കൊണ്ടുപോകണം. ജാതിക്കാരും മേൽപറഞ്ഞ സുമംഗലിയും അതിനെപ്പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. പന്നിയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു ചരടുകെട്ടിച്ചിട്ടു മണവാളന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകും. അവിടുന്ന് അതിനെ കൊന്നിട്ടു രണ്ടു ഹെരിയാക്കിയതിൽ ഒന്നു ചെണ്ണിന്റെ കൂട്ടുകുമാരന്മാരുടെ ചുരുക്കന്റെ കൂട്ടുകുമാരന്മാരുടെ അന്നുതന്നെ പാകം ചെയ്തുകൊടുക്കും. ചെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു പന്തലും തറയും വേണം. അതിനുള്ള സാമാനങ്ങൾ ഏഴു സ്ത്രീകൾ കൊണ്ടുവരണം. ചുരുക്കന്റെ വീട്ടിലും പന്തലും തറയും വേണം. സാമാനം കൊണ്ടുവരേണ്ടതെന്തെന്തു ചുരുക്കന്മാർ. രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ ഇതുകകുപ്പികളുടേയും ചാർച്ചക്കാരായ ചിലർ തൊറസ്സായ ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു ചെല്ലണം. അവിടെ ബി

പ്ലാടിയും ഏതാനും ചിലതും ഉണ്ടായിരിക്കും. ബിപ്പാടിയുടെ സമീപം രണ്ടു കടവും രണ്ടു ഏതക്കമാലയും ഉണ്ടായിരിക്കും. സ്രീപുരുഷ അമ്മന്മാർ മാലകൾ ചോദിക്കും. കല്യാണത്തിങ്കൽ ശബ്ദമുണ്ടാകയില്ലെന്ന അവര ഉറപ്പു പറഞ്ഞാൽ ബിപ്പാടി മാലകൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. സ്രീപുരുഷന്മാർ പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള താമ്രേൽ ഇരിക്കും. പുരോഹിതൻ മാലകൾ അവരുടെ നെറ്റിയിൽ കെട്ടും. മേന്മ പുരുഷന്മാരും ഏഴു സ്ത്രീകളും തറയുടെ സമീപം നിൽക്കും. അവരെ ചരക്കൊണ്ടു ഏഴു ചുറ്റണം. ഇതു മുറിച്ചിട്ടു പുരോഹിതൻ ചെണ്ണിനും ആണിനും കക്കുണ്ടാക്കും ഉണ്ടാക്കണം. ഇതുകൾ 5ാംദിവസം അഴിക്കും. ചെണ്ണ തിരണ്ടാൽ 7 ദിവസം അശുദ്ധി. ഭർത്താവിനും ഗോത്രക്കാർക്കും ഉണ്ടു അശുദ്ധി. ശവം മറച്ചൊരു പതിവു. ഏടത്തുഭാഗത്തേക്കു ചരിച്ചു കിടത്തിയിട്ടുണ്ട്. 2ാംദിവസം കാക്കക്കും കൃഷ്ണപരമിനും ബലികൊടുക്കണം. 11ാംദിവസം പരമ്പിൽ വെള്ളവിരിച്ചു അതിൽ പിണ്ഡങ്ങൾ മരിച്ചവന്റെ പേർ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വെക്കണം. പിന്നെ അതു ഒരു കുളവക്കത്തു രണ്ടായി കഴിച്ചിടണം. ഒന്നു യമമൃതന്മാർക്കും, ഒന്നു മരിച്ചവന്നും.

ബോറാ.

ബോറാബായി പ്രദേശത്തുകാരായ മുസൽമാന്മാരാകുന്നു. ആരെങ്കിലും ഒരുത്തൻ മരിച്ചാൽ അവനെ സ്വസ്ഥ്വത്തിലേക്കു കടത്തി കൊള്ളേണമെന്ന പ്രധാന പുരോഹിതൻ (ഖാദിയൊ “തങ്ങളോ”) ദൈവമൃതന്മാരായ മിക്കൽ, ഇസ്രായേൽ, ഗബ്രിയൽ ഇവർക്കു ഒരു തീട്ടെഴുതി ശവപ്പെട്ടിയിലിടും. ഇവരുടെ ചള്ളിയിൽ അതു മുസൽമാനോ മറ്റൊരു കടന്നാൽ അവൻ നിന്ന നിന്നുരിച്ചു സ്ഥലം ശുദ്ധമാക്കും. ദീപാവലി തുടങ്ങിയ ചില ഹിന്ദു വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ പടക്കം പൊട്ടിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

ബോലാസി.

ഗജയാമിപ്പു, ഗുന്തർ താലൂക്കിൽ ഒരു കൃഷിക്കാർ. വിവാഹം പ്രതുഗാന്തിക്കു മുമ്പവേണം. സാധിക്കാത്തപക്ഷം ഒരു അമ്പ, അല്ലാത്തപക്ഷം ഒരു ആട്ടുകൽ ഇതോട് വിവാഹക്രിയ ചെയ്യണം.

ബ്രാഹ്മണം.

ഋഷി, യജുഃ, സാമവേദികളായിട്ടാണ്. ഈ ശാഖകളെല്ലാകിൽ വേദത്തിന്നുസരിച്ചുള്ള ഹൃദയസൂത്രപ്രകാരമാകുന്നു കർമ്മങ്ങൾ. ഇവർ അന്യോന്യം വിവാഹമാവാം.

മുഖ്യസൂത്രങ്ങൾ.

1. ആശപായന—ഋഗ്വേദം	
2. ആചസ്മൻ	} കൃഷ്ണയജുർവ്വേദം.
3. ഭരദ്വാജ	
4. ബോധായന	
5. സത്യാഷാഡ	
6. വൈചാനസ	} ഹി
7. കാത്യായന—ശുക്ല	
8. ദ്രോണ - സാമവേദം.	

1. അഗ്നി, 2. ഭൂമി, 3. കന്യാ, 4. വസീഷ്ഠ, 5. ഗൗതമ, 6. കാത്യായ, 7. അംഗിരസ ഈ ഏഴു ഋഷികളിൽനിന്നു ഉണ്ടായതാണത്രെ ബ്രാഹ്മണം. ഈ ഏഴു ഋഷികളുടെ കീഴിൽ 18 ഗണങ്ങളും ഓരോ ഗണത്തിൽ പല ഗോത്രങ്ങളുമുണ്ട്. ആകെ 230 ഗോത്രമുണ്ട്. പഞ്ചദ്രാവിഡരെന്നും പഞ്ചഗൗരവരെന്നും വിഭാഗമുണ്ട്. ഗൗരവർ മത്സ്യാംസം ത്യജിക്കേണമെന്നില്ല. വൈഷ്ണവർ, സ്തോത്ർ, ശൈവർ ഇപ്രകാരം മൂന്നുണ്ട്. സ്തോത്ർ ത്രിമുത്തികളെ ഉപാസിക്കും. ശൈവർ ശിവനെ മാത്രം. വൈഷ്ണവരിൽ മൂന്നുണ്ട്. ചൈതന്യൻ, രാമാനുജൻ, മാധ്വപാചായ്ൻ ഇങ്ങിനെ മൂന്നാളെ പിൻതുടരുന്നവർ. വൈഷ്ണവതം ത്രിമുത്തികളെ സമ്മതിക്കും. പക്ഷെ വിഷ്ണുപ്രമാണം. നാമധാരികളായ ശ്രീ വൈഷ്ണവതം മാധ്വതം അന്യോന്യം ചെണ്ണിനെ കൊടുക്കയില്ല. മാധ്വർ സ്തോത്രുടെ ചോദുണ്ണാൻ വിരോധമില്ല. ശ്രീവൈഷ്ണവർ ഉണ്ണുകയില്ല. സൂത്രപ്രകാരം ബ്രാഹ്മണനെ വേദത സംസ്കാരമുണ്ട്. 1. ഗർഭധാനം 2. ചുംസവനം 3. സീമന്തം 4. ജാതകർമ്മം 5. നാമകരണം 6. അന്നപ്രാശനം 7. ചെറുതം 8. ഉപനയനം 9. വിവാഹം. ഹൃദയസൂത്രപ്രകാരം ഗർഭധാനംചെയ്യേണ്ടതവിവാ

ഹത്തിന്റെ നാലാംനാളാകുന്നു. പക്ഷെ കന്യക ജന്മവായ ശേഷമാണു നടപ്പു. പുംസ്വന്തവും സീമന്തവുംകൂടി ആദ്യഗർഭത്തിന്റെ ഏഴാമത്തേയൊ വെന്താമത്തേയൊ മാസത്തിൽ ഒന്നായിട്ടു ചെയ്യും. പുംസ്വന്തം ഹൃദ്യസൂത്രപ്രകാരം 3-ാംമാസത്തിൽ വേണ്ടതാണു. ഈ സൂത്രപ്രകാരം ചെറുജന്മത്തിൽ രോമം മുറിക്കേണ്ടതാണെന്നാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാലം ക്ഷൗരക്കറകൊണ്ടു ചെയ്യിക്കും. ഉപനയനം 8-ാംവയസ്സിൽ വേണ്ടതാണു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ 17-ാംവയസ്സുവരെ നിത്തിവെക്കും. ശ്രുതിസ്മൃതികൾപ്രകാരം യജ്ഞോപവീതം യാഗത്തിൽമാത്രമേ ധരിക്കാവൂ. വിവാഹത്തിങ്കൽ കന്യകയേയും പുരുഷനേയും അവരവരുടെ അമ്മാമ്മമാർ ചുമലിൽ പുടുത്തു അല്ലുന്നേരം നൃത്തംവെക്കണം. കന്യകയുടെ അമ്മന്റെയും പുരുഷന്റെ കാൽ കഴുകണം. പുരുഷൻ കന്യകയുടെ അമ്മന്റെയും കന്യക അമ്മന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കും. അമ്മ അടുക്കെ നിൽക്കും. കന്യകയുടെ അമ്മൻ കയ്യുപിടിക്കണം. ഹൃദ്യസൂത്രപ്രകാരം പുരുഷനു മേ പശുവിനെ ദാനംചെയ്യണം. പാകംചെയ്യാനൊ മക്ഷിപ്പാനൊ ആയിട്ടു ഒരു പഴത്തിൽനിന്നു അല്പം ഭക്ഷിച്ചിട്ടു പുരുഷൻ കന്യകയെ കൊടുക്കണം. ഭർത്താവായ യുദ്ധോട് പറയുന്ന വാചകങ്ങളിൽനിന്നു “നിന്റെ ദൃഷ്ടി (നോക്കൽ) നിന്റെ ഭർത്താവിനെ കൊല്ലത്തക്കതല്ലാതിരിക്കട്ടെ എന്നോടും ഏന്റെ സോദരന്മാരോടും ദയ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ” എന്നാകുന്നു. “ഏന്റെ സോദരന്മാർ” എന്നതിന്നു വേദത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തിന്നു “നിന്റെ ഭർത്താക്കന്മാർ” എന്നർത്ഥമാകുന്നു. മറ്റൊരു മന്ത്രം ഇതു. “സോമ നിന്റെ ഭർത്താവായിരുന്നു. പിന്നെ ഗന്ധർവ്വൻ നിന്നെ പരിഗ്രഹിച്ചു. നിന്റെ മൂന്നാംഭർത്താ അഗ്നി. മനുഷ്യപുത്രനായ ഞാൻ നിന്റെ നാലാംഭർത്താവത്രെ”. കുറെ കൊല്ലം മുമ്പു കൊച്ചിയിൽ പാലക്കുടിക്കു സമീപം ഒരു കഥയുണ്ടായി. കന്യകയുടെ കയ്യു പുരോഹിതൻ ദാക്ഷാതെ പിടിച്ചു പോയി ഇങ്ങിനെയാണു പിടിക്കേണ്ടതു എന്നു കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ. പുരുഷൻ വേളികഴിപ്പാൻ കൂട്ടാക്കീലു. പുരോഹിതൻതന്നെ വിവാഹംചെയ്യേണ്ടിവന്നു. സപ്തപദിക്കുശേഷം ഹോമസമ

യം പുരുഷൻ ചൊല്ലുന്ന “മന്ത്ര”ങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം ഇതാ സോമ! ഗന്ധർവ്വ! അഗ്നി! ഇവർ ചത്ത പുത്രന്മാരെ പ്രസവിക്കട്ടെ. ഞാൻ 11-ാമത്തെ പുത്രനാകും. തമിഴ് ബ്രാഹ്മണരുടെ വിവാഹം 4-ാംദിവസം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ അമ്മാമ്മമാർ മുഖ്യമാണ്. ചെണ്ണിനേയും കുട്ടിയേയും അവർ ചുമലിൽ ഏറ്റുത്ത അല്പം ചാടിക്കളിക്കണം. ഏനിയും ഒരു വിശേഷം നാലാംദിവസം വയ്ക്കുന്നേരം ഒരു ഘോഷയാത്രയുണ്ട്. അതിന്റെ ചിലവ ചെണ്ണിന്റെ അമ്മാമന്റെതാണ്. അതിനാൽ “അമ്മാമൻകോലം” എന്നു പറയുന്നു. ചെണ്ണിനെ ആൺവേഷം ധരിപ്പിക്കും. ഒരു ആൺകുട്ടിയെ വിചരിച്ചതും. ഏഴുനുള്ളത്ത മടങ്ങിവരുമ്പോൾ സാക്ഷാൽ മണവാളനോട കന്യാവേഷം കെട്ടിയവൻ ധിക്കാരമായി തന്റെ കുതിരക്കാരനോ കാൽസ്ഥനോ ആണ മണവാളൻ എന്ന തോന്നിക്കുമാറുക ഒരു സംസാരിക്കും. എന്നമാത്രമല്ല ചിലപ്പോൾ മണവാളൻ ഒരു കള്ളനാണെന്നപോലെ അവനോടു കാട്ടും ശിക്ഷ കല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. തെലുങ്കു ബ്രാഹ്മണക്കും പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ കറുത്ത പള്ളിമണി താലിക്കെട്ടിക്കു നൽകുന്നു. കൂടാതെ ധാന്യങ്ങൾകൊണ്ടും ഉപ്പുകൊണ്ടും മാരോ ആനരൂപം ഉണ്ടാക്കിവെക്കും. രണ്ടിന്റെയും വിലവ്യത്യാസത്തേപ്പറ്റി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ കുറെ സംഭാഷണം നടക്കും. ഒടുവിൽ പുരുഷൻ സ്ത്രീയോട ഹൃദകൃത്യങ്ങൾ നടത്താൻ പറയും. കുട്ടികൾ നിമിത്തം തന്നെ സാധിക്കയില്ലെന്ന മറുപടി പറകയും (പുരുഷൻതന്നെ അതിനുമുമ്പ കൊടുത്ത വെച്ചിട്ടുള്ള) രണ്ടു തിരുപ്പതി മരപ്പാവകളെ കാട്ടികൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിൽനിന്നു വളരെ വിനോദം ഉണ്ടാകിരിക്കും. അഞ്ചാംദിവസത്തെ മന്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്:—

I see thee radiant and eager to be filled with child by me. Thou art in thy youth now. Enjoy me, therefore, while I am over you, and so reproduce thyself, being desirous of a son. * * * Thou prajapathi, enter my body that I may have vigour during this act. * * * May Prajapathi

pour forth (the sperm); may Dhatri give thee conception. Give conception, Sinivali; give conception, Sarasvati * * * Open thy womb; take in the sperm. May a male child, an embryo be begotten in the womb. * * * I do with thee (the work) that is sacred to Prajapathi. * * *

മൂന്നാംപ്രാവശ്യം വിവാഹംചെയ്ത ഭാര്യ മരിച്ചുപോകുമെന്നു വിശ്വാസം. അതിനാൽ ആദ്യം ഒരു ഏതക്കിനെ വിവാഹംചെയ്യും. മരിക്കുമ്പോൾ നിലത്തു എറക്കി കിടത്തും. തടിക്കരയിൽ കൊല്ലത്തേണ്ടതാണെന്നു. ശവത്തിന്റെ വലംകൈ ഒരു സ്വപ്നനാണു് കൊണ്ടു തൊടണം. അസ്ഥിസഞ്ചയനം രണ്ടാംദിവസമാണു്. 10 ദിവസം തിലോദകബലി വെക്കണം. ഒന്നാംദിവസം ഏഴു പിണ്ഡം, പിറ്റേന്നു ഏഴു. ഇങ്ങനെ ഏറ്റവും ആകെ 75 പാകം. അസ്ഥി നദിയിൽ ഇടും. അല്ലെങ്കിൽ കഴിച്ചു മൂടും. 10-ാംദിവസം പ്രഭുതബലി വെക്കണം. അതു കളത്തിൽ എറിയണം. വിധവ പ്രായംചെന്നവളെങ്കിൽ താലി അറക്കണം. തല കെട്ടരുതെന്നു. അന്നു സർപ്പാഭരണങ്ങളും ധരിക്കും. പിന്നെ പാടില്ല. ഇതു ചെയ്യാത്താൽ അവളെ ഗർഭിണിക്കാക്കും ഒരു വന്ധവു കണ്ടുകൂടാ. ചുവകാലം ശ്രീവൈഷ്ണവർക്കു നെറ്റിയിൽ മഞ്ഞ വരയില്ല വെള്ളമാത്രം. മാധവർക്കു കരിപ്പൊട്ടു പാടില്ല. സ്നാതൻ്റെ ഒന്നാം പാടില്ല.

ഷോഡശോപചാരങ്ങൾ ഏതെന്നാൽ 1. ആവാഹനം, 2. ആസനം, 3. പാത്രം, 4. അർച്ചനം, 5. ആചമനം, 6. സ്നാനം, 7. വസ്ത്രം, 8. ഉപവസ്ത്രം, 9. ഗന്ധം, 10. ചൂപ്പം, 11. ധൂപം, 12. ദീപം, 13. നൈവേദ്യം, 14. പ്രദക്ഷിണം, 15. മന്ത്രാചൂപ്പം, 16. നമസ്കാരം.

ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിൽ ദ്രാവിഡർ പ്രധാനം— അവർ I. സ്നാതൻ (a) വടമൻ (b) കെശികൻ (c) ബ്രഹ്മചരണൻ (d) വാണിമൻ അല്ലെങ്കിൽ മദ്ധ്യമൻ (e) അഷ്ടസഹസ്രൻ (f) ദീക്ഷിതൻ (g) ചോളിയൻ (h) മുക്കാണി (i) കാണിയലായി (j) സങ്കേതി (k) പ്രഥമശാഖി (l) ഗുരുക്കൻ.

II. വൈഷ്ണവൻ (A) വടകല (a) ശ്രീവൈഷ്ണവൻ (b) വൈഖാണസൻ (c) പഞ്ചരാത്രൻ (d) ഫെബർ (B) തെങ്കല (a) ശ്രീവൈഷ്ണവൻ (b) വൈഖാസനൻ (c) പഞ്ചരാത്രൻ (d) ഫെബർ (e) മണ്ഡ്യൻ.

വടമൻ മറേവരേക്കാൾ മീതേയാണെന്നു നിതീക്കും. തുരുക്കൾ, പ്രഥമശാഖി ഇവരോടൊഴിച്ചു ഒന്നിച്ചു കേൾക്കും. ചിലേടത്തു പ്രഥമശാഖികളോട ഒന്നിച്ചും. വടമൻ 5 വക. 1 ചോളദേശം 2 വടദേശം 3 സഭയർ 4 ഇഴഞ്ചി 5 തുരുത്തുണ്ടുദ്രാവിഡൻ. ബ്രഹ്മചരണൻ 9 വകയുണ്ടു. 1 കണ്ടർമാണിക്കം 2 മുളകന്തർ (മുളകുമടിക്കിലാ) 3 മാങ്കടി 4 പഴമനേരി അല്ലെങ്കിൽ പലവനേരി 5 മുസനാട 6 കൊളത്തൂർ 7 മത്തങ്ങേരി 8 സത്യമംഗലം 9 ചുത്തൂർ ദ്രാവിഡർ.

മുളകന്തർ ബ്രഹ്മചരണൻ ഒരു വിശേഷ ക്രിയയുണ്ടു. വിവാഹത്തിന്റെ നോംദിവസം പ്രധാന ക്രിയകൾക്കു മുമ്പായി നാലു സമംഗലികളേയും ഒരു വിധവയേയും ഒരു ബ്രഹ്മചാരിയേയും ഉഴട്ടണം. ഇതിന്നു അട്ടപ്പൊങ്ങുകൾ ക്രിയ എന്നു പേർ.

(d) വാത്തിമ അല്ലെങ്കിൽ മണ്ഡ്യൻ ഇവർ തഞ്ചാവൂർ ജില്ലയിലാണു അധികം. മൂന്നു ഉപജാതിയായിട്ടുണ്ടു. ഒന്നിന്നു പേർ 18 ഗ്രാമം എന്നത്രെ. മുഖ്യ പ്രവൃത്തി പലിശക്കു കൊടുക്കലാകുന്നു. നിട്ടയന്മാരും, ചിതുകന്മാരും ആണെന്നാണു പ്രസിദ്ധി. ഇവർ ഭക്ഷിക്കുകയല്ല. തണുത്തതു (പഴയൻ) ഭക്ഷിക്കും. സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരേപോലെ പണി ഏടുകയും ചെയ്യുന്നു. നെയ്യും, മോർ വില്ക്കും, പലിശക്കു കൊടുക്കും. പക്ഷെ അതിഥി സൽക്കാരപ്രിയമാണു. മണ്ഡ്യൻ 4 വകയുണ്ടു.

1. പതിനെട്ടു ഗ്രാമം.
2. ഉദയപുർ.
3. നന്നിലം.
4. രാധാമംഗലം.

(c) അഷ്ടസഹസ്രം. ഇവർ ബ്രഹ്മചരണൻ, വടമൻ ഇവരിൽ താഴേയാണു. ഇവരും നാലു വക.

1. അത്തിയൂർ.
2. അരിവാർപെട്.
3. നന്ദിമല.
4. ചെറുകുളം.

(A) ദീക്ഷിതൻ ഇവർക്കിടയിൽ മറ്റൊരാളെക്കാൾ എന്നും ചേരുന്നു. കുടുംബ മൂലംവിലാസം. അന്യമായിട്ട് ബ്രാഹ്മണൻ പെണ്ണിനെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീകളെ ചിദംബരം വിട്ടു പോകുവാനുണ്ടായിരുന്നു. വിവാഹം വളരെ ചെറുപ്പത്തിലാണ്. 5 വയസ്സിനകമേ പെണ്ണിനെ കിട്ടിക്കൊടുക്കുക പ്രയാസം. വേളികുഴിഞ്ഞവർക്കു മാത്രമേ ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂടൂ. 20 ശതമാനം എപ്പോഴും ക്ഷേത്രത്തിൽ വേണം. 20 ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ ആൾ മാറും. ശങ്കരാചാര്യന്മാരായിരുന്ന ഒന്നിനും ഇവർ കീഴടങ്ങുകയല്ല. ശിവനോട് തങ്ങൾ മിക്കതും തുല്യരാണത്രെ. മിക്കപേരും യജുർവേദികളാണ്. ശിഷ്യം ഋഷം.

(g) ചോഴിയൻ, ഇവർക്കു തിരുക്കുഞ്ഞിയൂർ 2 മാതളം 3 വീശലൂർ 4 ചുരുക്കലൂർ 5 ചെങ്ങന്നൂർ 6 ആവടയാർ കോവിൽ ഇങ്ങിനെ പേർ.

ചാണക്യൻ ചോഴിയനായിരുന്നു ചോൽ. ക്രിസ്തുവു 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിർമ്മിച്ച മൂലാക്ഷസ്ഥാനാടകത്തിൽ നന്ദവംശത്തോട് ചാണക്യനുണ്ടായിരുന്ന വിരോധവും അവരെ നിശ്ശേഷം കൊന്നതും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

(h) മുക്കാണി, തിരുവാങ്കൂരിലും കൊച്ചിയിലുമെ ഉള്ളു.

(i) കുഞ്ഞാലൂർ, സ്താൻതരാണെങ്കിലും പലതും വൈഷ്ണവരോടുകൂടി കൂറിയുണ്ട്. തിരുനെൽവേലിയിലും തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിലും കാണാം. ശ്രീരംഗത്തു ക്ഷേത്രത്തിൽ നിവേദ്യം വെപ്പും മറ്റും ഇവർക്കാണ്. ഇവരുടെ ചോർ വൈഷ്ണവർ ഉണ്ടായില്ല. പുന്നാൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ അവർ ചാകം ചെയ്തതിനെ വിരോധമില്ലെന്നും.

(j) സാങ്കേതി. മൈസൂരിലെ ഉള്ളു. തമിഴും കണ്ണാടകവും കൂടി കലന്നിട്ടാണു സംസാരിക്കുക. കൌശികസങ്കേതി എന്നു

വെട്ടു ചുരസങ്കേതി എന്നും രണ്ടു വകയുണ്ട്. കൌശികസങ്കേതി മറ്റേതിൽനിന്നു ചെണ്ണിനെ എടുക്കും. പക്ഷെ ഭർത്താവോടു ചേർന്നാൽ പിന്നെ ചെണ്ണ മറ്റേവരുടെ ചോറുണ്ടുകയില്ല. വളരെ പ്രയത്നശീലക്കാരാണ്. കണപുട്ടുകമാത്രം ചെയ്യുകയില്ല.

(k) പ്രഥമശാഖി ശുദ്ധയജുർവേദികളാണ്. യജുർവേദത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ 15 ശാഖകൾ ശുദ്ധയജുർവേദമാണ്. പ്രഥമശാഖ എന്നും പറയും. പ്രഥമശാഖികളെ കാന്ത്യായനർ എന്നും വാജസേനീയരെന്നും മാദ്ധ്യം ദിനരെന്നും പറയും. സ്മാൻതന്മാതും ആസ്മാതും വൈഷ്ണവതും ഇവരെ കരെ താണാണ് വിചാരിക്കുന്നത്. പ്രഥമശാഖികളെ തഞ്ചാവൂരിൽ മദ്ധ്യാഹ്ന പഠയർ എന്നു പറയും പോൽ. ഇവിന്റെ ഉത്ഭവം താഴെ പറയും പ്രകാരമാണത്രെ. തിരുവാല്ലൂർ ക്ഷേത്രത്തിലെ ദേവനോടു അവിടുത്തെ പുജാരി ഒരിക്കൽ ഉഴരിൽ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന ഒരു യാഗത്തിന്നു എഴുന്നള്ളണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒടുക്കം ദേവൻ സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ താൻ ഒരു ആഭാസവേഷം ധരിച്ചിട്ടാണ് ചെല്ലുക എന്ന അരുളി ചെയ്തു. അങ്ങിനെ തന്നെ മുതുകിൽ ശോമാം സവനംകൊണ്ടു നായ്ക്കളുടെ രൂപത്തിൽ നാലു പറയരോടുകൂടി യോഗത്തിങ്കൽ ചെന്നു അതിൽ ചേർന്നു. കൂടിയ ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം ഭാടി. ദേവൻ കോപിച്ചു. മദ്ധ്യാഹ്നം മുതൽ ഒരു മണിക്കൂറു നേരം ദിവസേന പറയരുത് എന്നു ചോദിച്ചു. ഇവരെ പല ജില്ലയിലും കാണാം. നന്നിലത്തിൽനിന്നു 5 നാഴിക അകലെ ചെന്നാനിപ്പുര എന്ന ഉഴരിൽ ഒരു കൂട്ടരുണ്ട്. ഇവർ ദിവസേന ഒരു മുഹൂർത്തനേരം ഹൃദയത്തിന്നു ചുറ്റത്തു ഇരുന്നിട്ടു പിന്നെ കളിക്കും എന്നാണ് വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. പക്ഷെ ഒല്ലഭം ആളുകളെ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നുള്ളു. ചെയ്യുന്നവരെ വളരെ ബഹുമാനമാണ്. മറ്റുള്ള ബ്രാഹ്മണർ ഇവരോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ഈ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നില്ലാത്തതിനാൽ.

(c) ഗുരുക്കൾ. ഇവരെല്ലാം ബോധായനസൂത്രക്കാരാകുന്നു. ഇവർ പന്തിരോളനമില്ല. നിവേദ്യത്തിന്മേൽ അർദ്ധം തീർത്തു ഭക്ഷിക്കുകയല്ലാതെ തൊടുകയില്ല. ബ്രാഹ്മണ അഗ്രഹാരത്തിൽ ഗുരു

കളുടെ ഫ്രാമം സമ്മതിക്കുകയില്ല. മദ്ധ്യത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും വേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ശിശുവിലായിട്ട് ഒരു വീഥിയിൽ തന്നെ രണ്ടു കൂട്ടത്തേയും ഫ്രാമമുണ്ട്. ഗുരുക്കൾ മൂന്നു വകയുണ്ട്. 1 തിരുവലങ്ങാടൻ, 2 കാഞ്ചീപുരം, 3 തൃക്കുഴക്കുണ്ടാം. ഒന്നാമത്തേവർ ഭസ്സം 16 സ്ഥലത്തു തേക്കും. മറ്റവർ 8 എടുത്തമാത്രം. ഗുരുക്കൾക്കു ശങ്കരാചാര്യർ പ്രധാനമല്ല. കൃത്യമായി ആചരിക്കുന്നവരും, ശാന്തിക്കാരും പണ്ടാരങ്ങളുടേയോ ബ്രാഹ്മണരല്ലാത്തവരുടേയോ ശവം കാണാത്തവരും.

II. വൈഷ്ണവർ അല്ലെങ്കിൽ ശ്രീവൈഷ്ണവർ. ഇവർ രാമാനുജന്റെ കാലം മുതൽക്കു സ്തോത്തമതം മാറിയവരാണ്. ചിലർ തിലകു സ്തോത്തരിൽനിന്നു തുടങ്ങി. അവരെ ആസ്രവൈഷ്ണവരെന്നു പറയും. ഇവരും തമിഴ് വൈഷ്ണവരും തമ്മിൽ ചേരുമ്പോൾ ശ്രീവൈഷ്ണവർ രണ്ടു വിധം ഉണ്ട്; തെങ്കലൈ, വടകലൈ. തങ്ങളുടെ ഗോത്രമായ ഏതാനും സ്തോത്തമമായി ചില സംബന്ധമുള്ളവർ ചിലരുണ്ട്. ചിലർ സ്തോത്തമപെണ്ണിനെ എടുക്കും അങ്ങോട്ടു കൊടുക്കുകയില്ല. മുദ്രാധാരികളാണ് വൈഷ്ണവസന്മാരും പഞ്ചരാത്രന്മാരും മുദ്രാധാരണം അനുവർത്തിക്കുന്ന വിചാരിക്കുന്നു. ഉപനയനം കഴിഞ്ഞിട്ടു സമാശ്രയണം എന്ന ക്രിയയിലൂടെ മുദ്രാധാരണം. ചിലർ മറാഠിപതിയാണെങ്കിൽ ചിലർ സാക്ഷാൽ ബത്തിൽ പ്രായം ചെന്ന രോഗി മതി മുദ്രാധാരണം ചെയ്തിപ്പാൻ. മേടവിൽ പറഞ്ഞ കൂട്ടം സ്വയമാചാര്യൻ എന്ന പേരുണ്ട്. വടകലൈക്കാർ രണ്ടു മറമുണ്ട്. 1 അഹോബിലം 2 പരകാലസപാമി. അഹോബിലം മുമ്പു തിരുവള്ളൂർ ആയിരുന്നു ഇപ്പോൾ കടകോണത്തിന്നരികേയുള്ള നരസിംഹപുരത്താണ്. തെങ്കലൈക്കു 3 മാം 1 വനമാമലൈ 2 ശ്രീപെരുമ്പത്തൂർ 3 തിരുക്കൊയിലൂർ. ഉത്സവത്തിങ്കൽ ദേവനെ എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന സമയം മുമ്പിലും വഴിയേയും വടകലൈയും തെങ്കലൈയും നടക്കും വടകലൈക്കാർ സംസ്കൃതത്തിൽ വേദം ചൊല്ലും. തെങ്കലൈക്കാർ തമിഴിൽ പ്രബന്ധം ചൊല്ലും. ആദ്യം ചില ശ്ലോകങ്ങളുണ്ട്. അതിൽ വടകലൈക്കാർ “ശ്രീരാമാനുജഭയാചാര്യം” എന്ന ചൊല്ലും. മറ്റവർ “ശ്രീശൈലേശ്വരഭയാ

പാത്രം' എന്നും. തെങ്കിലു വിധവകൾ തലക്ഷേതം ചെയ്യേണ്ടാ. തെലുങ്കു ബ്രാഹ്മണർ (മലയാളികളേപോലെ) വീട്ടുപേരുണ്ട്. തമിഴർക്കും മാറ്റം ഇതില്ല. മാധവതം സ്മാർത്തം തമ്മിൽ ചിലപ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്യും. കണ്ണാടക ബ്രാഹ്മണരിൽ മാർക്കൻ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട്. ഇവർ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ശിഷ്യസന്താനങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നു. ഇവർ ബ്രാഹ്മണരാണെന്നു ഏല്പാവതം സമ്മതിക്കുകയില്ല. ആചാര്യർ മട്ടം സേവിച്ചപ്പോൾ ഇവരും കൂടിച്ചു. വഴിയെ ആചാര്യർ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നതുകണ്ട അവരും തിന്നു. ചുട്ട പഴുത്ത ഇരുമ്പിൻ കഷണം ആചാര്യർ വിഴുങ്ങി ഇവർക്കു സാധിച്ചില്ല അപ്പോൾ ഭ്രഷ്ടകല്പിച്ചു. മാധവവിവാഹത്തിങ്കൽ പിതൃക്കളെ ആവാഹിക്കും. അതിനാൽ ശേഷം ബ്രാഹ്മണർ അവിടെ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. വിവാഹത്തിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം ഒരു ക്രിയയുണ്ട്. പുരുഷൻ സ്ത്രീയുടെ മുമ്പാകെ നൂറു മഞ്ഞളും കൂടി കലക്കിയ വെള്ളത്തിൽ മുക്കി അതുകൊണ്ടു വെളുത്ത ചുമരിൽ ഒരു വാഴയുടെ രൂപം വരപ്പിക്കണം. പിറന്ന വയുനോരത്തേക്കു ചിത്രം മുഴുമാക്കും. അന്നു രാത്രി സ്ത്രീയുടെ അമ്മ പലേ പലഹാരങ്ങൾ പാത്രങ്ങളിലാക്കി കാട്ടും. ആ പാത്രങ്ങൾ പുരുഷൻ തട്ടിപ്പറിക്കും. അതിൽ നല്ലത അവൻ എടുത്തിട്ടു ബാക്കി എല്ലാം മുറിക്കുകയും ഏറിയും. അതുകൊണ്ട് നീങ്ങാൻ ചാണകം കൂട്ടി തളിക്കണം. ഇതു ചെയ്യേണ്ടതെ വെപ്പിന്നു പുരുഷന്റെ ഭാഗത്താണെന്നു നിയമിച്ചിട്ടുള്ള പാചകനാകുന്നു. പുരുഷൻ കയ്യുകഴുകിട്ടു പൂജക്കുവെച്ചേടത്താണെന്നു ഒരു വെള്ളിപാത്രം ഉപയോഗത്തിൽ കയ്യുലാക്കി സ്വഹൃദന്മാർക്കു പോകും. വെള്ളം കോരുവാൻ ഒരു കയറും ഒരു ഉരലും ഇതോടുകൂടി മോഷ്ടിച്ചു എന്നു നാടിക്കും. മാധവാചാര്യർ (മാധവാചാര്യർ) ജനിച്ചത സുമാർ 1193-ൽ ഉടുപ്പിക്കുത്ത കല്യാണപുരത്താകുന്നു. ഉടുപ്പി കൃഷ്ണക്ഷേത്രം ഈ ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതാണു. അതിലെ ബിംബം അജ്ഞാതൻ ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നും ഒരു കപ്പൽ പൊളിഞ്ഞതിൽനിന്നു കിട്ടിയതാണെന്നും പറയുന്നു. അതിൽ ഒരു സാമഗ്രാമ്യൻ, അത മാധവാചാര്യർക്കു വേദഗ്യാസൻ കൊടുത്ത മൂന്നെണ്ണത്തിലൊ

ന്നാണത്രെ. ശീവല്ലി ബ്രാഹ്മണസമൂഹലിംഗം തല കളിക്കായി
 ല്ല ദിവസേന. 252 ഗോത്രമുണ്ട്. കുതിരത്തായം, താലിത്തായം,
 മനോലിത്തായം, ചുണ്ണാമ്പുതായം, നെല്ലിത്തായം, ആനത്താ-
 യം ഇത്യാദി. ചെണ്ണിന 5 മുതൽ 7 വരെ വയസ്സിനുള്ളിൽ
 വിവാഹം സാധാരണം. തിരളുംമുഖ വേണം. അമ്മാമന്റെ മക-
 ലെ വിവാഹം ചെണ്ണാൻ ജാതകം നോക്കുണ്ടാ. പുരുഷന ചുറ്റി
 യുണ്ടായാൽ തന്റെ മകന കൊടുത്തേക്കാമെന്ന സോദരി അവ-
 നോട വിവാഹ സമയം വാശാനം വാങ്ങും. വിധവയെ ചെറുപ്പ-
 മാണെങ്കിൽ തല കളയുമാറില്ല. കാഞ്ഞിരോടതാവുകിൽ മലയാ-
 ലം സംസാരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിലെ ശീവല്ലികൾക്കു വിവാഹം
 തിരണ്ടിട്ടായാലും വിരോധമില്ല. കുന്താപ്പൂർ താലൂക്കിൽ കോതെ-
 ശ്വര ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ടു കൂട്ടരുണ്ട് അവർ ശീവല്ലികളേപോ-
 ലെതന്നെ. ഭാഷ കണ്ണാടകം.

ഹവീക, ഹവീഗ അല്ലെങ്കിൽ ഹൈക ബ്രാഹ്മണർ. ഇവർ
 മായ പാശ്ചാത്യപക്ഷമല്ല ശങ്കരാചാര്യപക്ഷമാകുന്നു. ഇവരും ശീവ-
 ല്ലികളും അന്യോന്യം ചെണ്ണിനെ കൊടുക്കയില്ല. ചന്തിഭോജന-
 മുണ്ടുതാനും. ഇവർ കഴുത്ത കൃഷിയിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരാണ്. കോട-
 ബ്രാഹ്മണർ, ഉടുപ്പി താലൂക്കിന്റെ വടക്കു അറ്റം കോട എന്ന
 ഉൾനിൽ നിന്ന ചേർ ലഭിച്ചവരാണ്. ഇവരും സ്തോത്രരാണ്. ചുരു-
 ക്കും ശീവല്ലികളുമായി അന്യോന്യം വിവാഹമുണ്ട്.

സകലാചുരി ബ്രാഹ്മണർ. രാമചന്ദ്രപുരം മാം വിട്ടിട്ട ശക-
 ലാചുരം മാത്തിലേക്കു ചേർന്നവരാണ്.

കണ്ടംവരബ്രാഹ്മണർ. കുന്താപ്പൂർ താലൂക്കിൽ ആ ചേരായ
 ഉൾനിൽനിന്ന ചേർ ഗ്രഹിച്ചവർ. ചിലപ്പോൾ ഇവരെ ഉദയ-
 മെന്നും ഉടുപ്പമെന്നും പറയും. എല്ലാം വിശ്വാമിത്രശ്ലോത്രം. അ-
 തനിമിത്തം ശീവല്ലികളുമായി വിവാഹം വേണ്ടിവന്നു. അന്നു
 ഉദയ എന്ന ചേരായ കുസുംബത്തിന്റെ തലവനാണ് ഇവരുടെ
 പരമ്പരാതലവൻ. ബ്രാഹ്മണൻ തൊട്ടതെല്ലാം ഭവിച്ചുപോകും
 എന്ന നഭിച്ചിട്ടാണ് ബ്രാഹ്മണർ എങ്ങും യാതൊരു കൃഷിപ്രവൃ-
 ത്തിയും ചെയ്യാത്തതല്ലെ. തെക്കേ കുന്നടത്തിൽ ഈ അജ്ഞാന

മില്ലതന്നെ. ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ അവർ കിളെക്കും, പൂട്ടും, അണകെട്ടും, മറ്റു എല്ലാ കൃഷിവേലയും ചെയ്യും. സ്രീകർ വളത്തിനുള്ള എലകൾ കൊത്തി മുറിച്ചു ഉണ്ടാക്കും. വളം കൂട്ടും. അത വയലിലേക്കോ തോട്ടത്തിലേക്കോ കൊണ്ടുപോകും. ആൺകുട്ടികൾ കന്നിനെ മേയ്ക്കും.

VI. രെയ ബ്രാഹ്മണർ. ഗണ്യം ജില്ലയിൽ കാണാം. ഇവർ പണ്ടു ഗൗരധരിൽ ഉൽക്കല വർഗ്ഗക്കാരാണ്. സ്രീകർ ഫോഷമാറാണ്. മണ്ണുമാംസം ഭക്ഷിക്കും. അടിയന്തരങ്ങൾക്കു മണ്ണുവേണം. ദ്രാവിഡർ തൊട്ട വെള്ളം ഇവർക്കു അശുഭമാണ്. ബാഹ്യത്തിന്നു വസ്ത്രം മാറീടുവേണം ചോകുവാൻ. അമ്മാമന്റെ മകളെ വിവാഹം നിഷിദ്ധം. ഇവരിൽ സ്നാതന്തമുണ്ടു വൈഷ്ണവരുമുണ്ടു. വൈഷ്ണവർ സാധാരണ ചൈതന്യന്റെ ശിഷ്യന്മാരാകുന്നു. രെയ ബ്രാഹ്മണർ 12 വകയുണ്ടു. ചിലർ കൃഷിപ്പണിയെക്കൊണ്ടു. നിരക്ഷരരക്ഷികൾ വളരേയുണ്ടു. ചിലർ സന്യാസവന്ദനവും തപ്പണവും ചെയ്തുപോലുമില്ല. 12-ൽ ഒരു വർഷക്കാലത്തു ചോളം ഭൂമി എന്നാണു. ഭോളി എന്നാൽ കച്ചരകൻ. ഇവരുടെ പുറമ്പുറം ഒരു അമ്പലനായിരുന്നുപോൽ. ചുരി അല്ലെങ്കിൽ ജഗന്നാഥത്തു വേറെ ബ്രാഹ്മണകുട്ടികളുടെ കൂടെ വളന്നതുകൊണ്ടു വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ ഇല്ലിയെ പഠിച്ചു. ചിന്നെ പുണത്തുൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടു ജയചുരത്തു പോയി ഒരു ബ്രാഹ്മണ കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്തു. സന്താനങ്ങളുണ്ടായി. അവരും ബ്രാഹ്മണരെ വേളി കഴിച്ചു. അവസാനം കണ്ടുചിട്ടിച്ചു ചുരിയിലേക്കുതന്നെ അയച്ചു. അവിടെ ആത്മഹതി ചെയ്തു. ഇയ്യോളുടെ ശ്മശാനത്തിൽ ഒരു തുളസി മുളച്ചു എങ്കിൽ സന്തതികളെ ബ്രാഹ്മണരായി സ്വീകരിക്കാമെന്നു മറ്റുള്ളവർ സമ്മതിച്ചു. പക്ഷെ മുളച്ചത ഒരു ചുക്കേലായെടിയായ്ക്കുന്നു. ഇവർ ചുക്കേല കൃഷിയെക്കൊണ്ടു. സാമാന്യം ആരും ഇവരുടെ വെള്ളം കുടിക്കുകയില്ല. ഇവർ തൊട്ടുകളിയില്ലാത്ത താണു ജാതിക്കാൾ ചുരോഹിതരാണ്. ചില വർഷക്കാൽ പ്രവൃത്തി തുണി, നെല്ലു മുതലായവ ഗ്രാഹാരമാണു. പൊതിക്കാള വെച്ചു കച്ചോടവുമുണ്ടു. ചിലർ ജമിൻദാർമാർക്കു പണിക്കാരാണു ദിവസകൂലിക്കു.

VII. സാരസ്വത, കൊങ്കണി. രണ്ടും ഗൌഡർ. ഭാഷ കൊങ്കണി. ഇവർ മത്സ്യം ഭക്ഷിക്കും. ഇവരുടെ പുണ്യ നാമധേയം ഇവർ പറയുക ഗൌഡസാരസ്വത കൊങ്കണസ്ഥ എന്നാണ്. എല്ലാ കൊങ്കണി ബ്രാഹ്മണരും ഋഗ്വേദികളാകുന്നു അധികവും മാധപരാണ്. അന്യ ബ്രാഹ്മണർ കൊങ്കണി ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകയില്ല. ബ്രാഹ്മണരല്ലാത്തവർ പോകും. തിരുപ്പതി വെങ്കടരമണനാണ് മുഖ്യദേവൻ. വിഗ്രഹമില്ല. വെള്ളിതട്ടിന്മേൽ കൊത്തിയിരിക്കുകയാണ്. പ്രധാന ക്ഷേത്രങ്ങൾ മൂന്നുണ്ട്. മഞ്ചേശ്വരം, മുൽക്കി, കാക്കൽ. ഇതിനോട് ചേർന്നു കൊങ്കണ ബ്രാഹ്മണരുണ്ട്. അവർ ചേർന്നു പഠനമാർ എന്നാണ്. ആവേശമുള്ളവർ എന്ന അർത്ഥം. “വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ” തന്നെ. മുൽക്കി ക്ഷേത്രത്തിലെ പഠനൻ ദിവസേന രാവിലെ 11 മണിക്ക് ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെല്ലും. തീർത്ഥവും പ്രസാദവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പുറത്തുവന്നാൽ സുമാറ അര നാഴിക നേരം സർപ്പാംഗം വിരേക്കും. അത മാറിട്ടു കണ്ടിയാൽ ഒരു ചുരലും മാന്തോലും കയ്യിൽ കൊടുക്കും. അത കൊണ്ടു തന്റെ പുറത്തും തലക്കും വാരിക്കും താൻതന്നെ അടിക്കും. പിന്നെ തീർത്ഥം കൊടുത്താൽ വിറ മാറും. തൊഴുവാൻ വന്നിട്ടുള്ളവർ ഈ ആളോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കും. അതിന്നു ഉത്തരം കൊങ്കണിഭാഷയിൽ പറയും. ആരും സമർത്ഥനാണ്. ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു യഥാശക്തി വഴിവാടുകയും ചെയ്യാൻ കല്പിക്കും. ഒരിക്കൽ മാഗലപുരത്തു കച്ചോടം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഗുരുത്തി വ്യാപാരി ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ഈ ആളോട് ശഭിണിയായ തന്റെ ഭാര്യയേപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. സുഖപ്രസവമുണ്ടാകുമെന്നും ചുത്രനായിരിക്കുമെന്നും കുട്ടിക്കു വെള്ളികൊണ്ടു തുലാഭാരം കുഴിക്കണമെന്നും കല്പനയായി. അങ്ങിനെതന്നെ ഭവിച്ചു. 5,000 ഉറപ്പിക ചിലവിട്ടു തുലാഭാരം കുഴിയ്ക്കയും ചെയ്തു. മഞ്ചേശ്വരത്തെ കോമരത്തിന്നു മുകൾപറന്നു എന്നാണ് ചേർ. കയ്യാംഗ്രം കാട്ടുകയേ ഉള്ളൂ.

കൊങ്കണികളുടെ വിവാഹത്തിങ്കൽ നാഗവലി എന്ന കർമ്മത്തിന്നു സ്ത്രീകളും വിവാഹം ചെയ്തും ചുരുക്കനും കൂടി അരികൊണ്ടോ ഗോതമ്പുമാവകൊണ്ടോ നിലത്തു 8 സപ്പുത്രപം ഉണ്ടാക്കും.

ണം. ചാവുതി പരമേശ്വരന്മാരുടെ പ്രതിനിധിയായ കടത്തിന അരികെ ഒരു കണ്ണാടി വെക്കണം. 8 ഗജങ്ങളുടേയും 8 ഭൈരവന്മാരുടേയും രൂപങ്ങൾ മാവകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം. ഇവർ പൂർവ്വം ബിഹാരരാജ്യത്തു ത്രിഫോരൂപരമായ ഇപ്പോഴത്തെ തർപ്പത്ത എന്ന പ്രദേശത്തിൽനിന്നു വന്നവരാണെന്നു പറയുന്നു. പരശുരാമൻ 10 കസ്യംബങ്ങളേകൊണ്ടുവന്ന ഗോമുഖ കാശാലൈകിൽ ഗോവാ; ചഞ്ചരകോശി; കശസ്ഥലി ഇവിടങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചു. വിജയനഗരത്തിലെ അനന്തേശ്വരാജാവു ഗോവാ ജയിച്ചപ്പോൾ ഇവർ ആ രാജാവിന്നു കീഴടങ്ങി. ചോത്തു ഗീസ്സുകാർ ഗോവാ ജയിച്ചാറെ 25 വർഷം അവരുടെ കീഴിൽ സൈപരമായിട്ടിരുന്നു. പിന്നെ ബലമായി തിന്യാന്മാരാക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചിലർ മതം മാറി. ബാക്കിയുള്ളവർ വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും ഓടി. തെക്കോട്ടു ഓടിപ്പോയവർ കന്നടത്തിലും കോഴിക്കോട്ടും എത്തി. കോഴിക്കോട്ടിൽ സാമൂതിരി നന്നായി പ്രവൃത്തിക്കായ്ക്കാൽ കൊച്ചി, തിരുവതാംകൂർ രാജാക്കന്മാരെ ശരണംപ്രാപിച്ചു. ഇവരുടെ വഴിയെ ഓടിപ്പോയ തിന്യാനികൾ പ്രധാന കച്ചോടസ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു ചെന്നോട്ടികളായി കൂടിപ്പോയി. ഇവർ മൗ ബ്രാഹ്മണരോട് സമന്മാരല്ല. കാരണം വ്യാപാരമാണെന്നു തോന്നുന്നു. മലയാള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇവർ കടന്നുകൂടാ. ഇവരുടെ ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ നമ്പൂതിരി ഒഴിച്ചു യാതൊരു മലയാളികളേയും ഇവരും കടത്തുകയില്ല. നമ്പൂതിരിമാരെ ഗർഭാഗത്തിൽചോലും കടത്തും. കൊച്ചിയിൽ തിരുമല ദേവസ്വം ആ രാജ്യത്തിൽ അധിക സ്വത്തുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. നായന്മാർ ഇവരെ തൊടുകയില്ല.

കരാടി ബ്രാഹ്മണർ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട്. ഇവരെ തെക്കേ കന്നടത്തിലും കാണാം. ബോംബായി സംസ്ഥാനത്തു കരാട എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു വന്നവരാണത്രെ. ഇവരെ പരശുരാമൻ ഭട്ടകത്തിന്റെ അസ്ഥിയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും പറയുന്നു.

ഭണ്ടി.

തെക്കേകന്നടത്തിൽ മലയാളത്തിലെ നായന്മാരുടെ പ്രതിനിധി. മിക്കവരും ഹിന്ദുക്കളാണ്. എന്നാൽ ഏതാണ്ടു പതിനാ

യിരം ജൈനരാകുന്നു. ഹിന്ദുക്കളോ, വെണ്ണവരോ ശൈവരോ ആരാകട്ടെ എല്ലാം ഭൂതപിശാചാദികളെ ആരാധിക്കുന്നവരത്രെ. നാലു ജാതിയുണ്ട്. മുഖ്യമായിട്ട്. 1 മാസാദികൻ അതായത് തുളി ദേശത്തെ സാധാരണ ഭണ്ട്. 2 നാടവ അല്ലെങ്കിൽ നാട. ഇവർ കണ്ണാടകം സംസാരിക്കുന്നു. ജില്ലയുടെ ഉത്തരഭാഗങ്ങളിൽ കാണാം. 3 പരിവാരൻ. ഇവർ അളിയ സന്താനക്കാരല്ല. 4 ജൈനർ, ഇവരിൽ ചിലരും അങ്ങിനെതന്നെ. മറ്റവരെല്ലാം മതമക്കത്തായം. അളിയസന്താനം അല്ലെങ്കിൽ മതമക്കത്തായം ഉണ്ടുവിട്ടതിന്നു ഒരു കഥയുണ്ട്. ഭൂതലപാണ്ഡ്യൻ എന്ന രാജാവിന്റെ കാലത്തു ഏതാണ്ടു ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 77-ൽ ആണു ഉണ്ടായത്. ഈ പറഞ്ഞ രാജാവിന്റെ അമ്മാമൻ ദേവപാണ്ഡ്യൻ വെപ്പിച്ച പതിയ കപ്പലുകളിൽ ചരക്കുനിറച്ചു ഏറക്കാണ് പോയിട്ടു സമയം കണ്ടുധാരണെന്ന രാക്ഷസ രാജാവു ഒരു നരബലിക്കു പോയിട്ടു. തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരിൽ ഒന്നിനെ കൊടുക്കുക എന്ന ദേവപാണ്ഡ്യൻ ഭായ്യയോടു പറഞ്ഞു. ഭായ്യ സമ്മതിച്ചില്ല. എങ്കിലും സോദരി സത്യവതി അവളുടെ ഒരു പുത്രനായ ജയപാണ്ഡ്യനെ കൊടുത്തു. കുട്ടി മേലിൽ കേമനാകുമെന്നുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ടുധാരൻ കാഞ്ചിയാൽ ബലി കൊടുക്കാതേതന്നെ കപ്പലുകളെ വിട്ടയച്ചു. കുട്ടിയെ എടുത്ത അതിന്റെ അച്ഛനായ ഭൂതലപാണ്ഡ്യന്റെ രാജ്യം അതിന്നു കൊടുത്തു. ചിന്നീട കപ്പലുകളിൽ ചിലത അനവധി ദ്രവ്യവുകൊണ്ടു തിരികെ വന്നപ്പോൾ രാക്ഷസൻ പിന്നേയും പ്രത്യക്ഷമായി. ദേവപാണ്ഡ്യനോട് ഒരു നരബലിക്കു പോയിട്ടു. ഭായ്യയോട് പോയിട്ടു സമയം അവർ പിന്നേയും സമ്മതിച്ചില്ല. കപ്പലുകളിൽ ഉള്ള വിലയേറിയ ചരക്കുകൾക്കു തനിക്കും മാഹർക്കും അവകാശമില്ലെന്നു പറഞ്ഞുമായി ചരകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം കണ്ടുധാരൻ ദേവപാണ്ഡ്യനേക്കൊണ്ടു കപ്പലുകളിൽ വന്ന ധനങ്ങൾക്കും രാജ്യത്തിനും പുത്രന്മാർക്കും അവകാശമില്ലെന്നു വിധിപ്പിക്കുകയും സർവ്വവും പെങ്ങളെ മകനായ ജയൊന്ന ഭൂതല പാണ്ഡ്യന്നു കൊടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തനിക്കു രാജ്യം ലഭിച്ചത അമ്മാമനോടാണല്ലോ

അമ്മനീൽനിന്നല്ലല്ലോ എന്നുള്ള ഗ്രായത്തിന്മേൽ ഈ രാജാവു തന്റെ പ്രജകൾ താൻ ചെയ്ത പ്രകാരം നടന്നുകൊള്ളണമെന്ന നിയമിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അഭിയസന്താന നിയമം ഉണ്ടായി. ഭണ്ടമാക്കു സാധാരണമായി മാംസം വിരോധമില്ല. പൂണ്ടലും സാധാരണമല്ല. ചില പ്രധാന കുടുംബങ്ങളുടെ ബല്യാർ എന്ന പേരായിട്ടു. അവരിൽ തലവൻ (കാരണവൻ) മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയല്ല. പൂണ്ടലിടുകയും ചെയ്യും. ഈ തറവാട്ടുകാർ ശേഷം ഭണ്ഡകളുമായി അന്യോന്യം വിവാഹമില്ല കൂടി ഭക്ഷിക്കുകയുമില്ല. ജൈനഭണ്ഡകൾ ശുദ്ധമെ സമ്പ്രദക്ഷകന്മാരാകുന്നു. മദ്യം സേവിക്കുകയുമില്ല അസ്സമിച്ചു ഭക്ഷിക്കുകയുമില്ല. മാറുള്ള ഭണ്ഡകൾക്കു മദ്യം സേവിക്കാം ചക്ഷു വളരെ നടപ്പില്ല.

കുന്നടത്തിൽ പോത്തുപുട്ട വളരെ മുഖ്യമാണു. മലയാളത്തിലെ കാളപുട്ട തന്നെ മിക്കവാറും, കാലത്താൽ 10,000 ഉറപ്പിക ആദായമുള്ള തറവാട്ടിലെ ചെറുപ്പക്കാരായ ഭണ്ഡകൾപോലും “ചെരിപ്പിന്മേൽ” കയറി ഓടിക്കും. രണ്ടു പോത്തുകളും ഒരാളുതന്നെയായിരിക്കും എന്ന കാണുന്നു. കാളപുട്ടിനങ്ങിനെയല്ലല്ലോ.

താലികെട്ടകല്യാണം ഇല്ല. അമ്മന്റെ സോദരന്റെ മകളെ വിവാഹം പാടില്ല. ബാലികാവിവാഹം വിരോധമില്ലെങ്കിലും സാധാരണമല്ല. വിവാഹം നടക്കുക സ്ത്രീയുടെയോ പുരുഷന്റെയോ വീട്ടിൽ വെച്ചു ആവാം സൗകര്യംപോലെ. ഒന്നാമത പുരുഷൻ കല്യാണപന്തലിൽ ഇരിക്കും. അവിടെ വെച്ചു കെട്ടുതരം കുഴിക്കും. പിന്നെ കളിച്ചു വന്നിട്ട സ്ത്രീയേയും പുരുഷനേയും ആഘോഷത്തോടെ പന്തലിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്തും. ചെണ്ണിന്റെ വലംകയ്യു പുരുഷന്റെ വലംകയ്യിന്മേൽ വെപ്പിക്കും. ഒരു വെള്ളികിണ്ടിയിൽ വെള്ളം നിറച്ചിട്ട ഒരു നാളികേരവും കുഴങ്ങിൻപൂക്കളെയും വെച്ചിട്ട അതിൻമീതെയും വെക്കും. അമ്മനമ്മമാരും രണ്ടു തറവാട്ടിലേയും കാരണവന്മാരും ഗ്രാമപ്രധാനിയും കിണ്ടി തൊടും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ കയ്യോടു കൂടി മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉഴിയും. ചില കുടുംബങ്ങളിൽ കിണ്ടിയിലെ വെള്ളം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ കൈകൾ കൂട്ടിചിടിച്ചു അതിന്മേൽ

പാതം. കന്യകയെ ദാനം ചെയ്ത എന്ന സങ്കല്പം. വഴിയെ അതിഥികൾ ആശീർവാദം ചെയ്യും. ചന്ദ്രൻ ചന്ദ്രനാതം ചന്ദ്രൻ ചന്ദ്രിമാതം ഉണ്ടാകട്ടെയെന്ന അഭിപ്രായം. സ്വപ്നമായ ഒരു സമ്മാനം കൊടുക്കും. വഴിയെ പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കു ഒരു സമ്മാനം കൊടുക്കും. പുരുഷനെ സ്ത്രീയോ സ്ത്രീയെ പുരുഷനോ എപ്പോഴെങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ ഇത സ്ത്രീ മട്ടങ്ങി കൊടുക്കണം. പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചാണ് വിവാഹം നടന്നതെങ്കിൽ സ്ത്രീയെ വഴിയെ അവളുടെ വീട്ടിലേക്കു ആഘോഷത്തോടെ കൊണ്ടുപോകും. ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ തിരികെ കൊണ്ടുവരും. അന്നു അവർ ഭർത്താവിനു ചോറ വിളമ്പി കൊടുക്കുകയും വേണം. അപ്പോൾ അവൻ ഒരു സംഖ്യ സമ്മാനിക്കണം. എന്നാൽ വിവാഹം പൂർത്തിയായി.

ക്ഷുരകൻ പുരുഷന്റെ മുഖം മാത്രം വെള്ളത്തിന്നു ചകരം പാൽ തേച്ചിട്ടു കളയും. കത്തികൊണ്ടു നെററിത്തൊടുകയും ഉള്ളു. എന്ന അങ്ങിനെയും പറയുന്നുണ്ട്. പുരുഷനെ സ്ത്രീയുടെ ആങ്ങളയും സ്ത്രീയെ പുരുഷന്റെ പെങ്ങളും കൈ പിടിച്ചിട്ടാണ് പന്തലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതെന്നും പറയുന്നു. വിധവാവിവാഹത്തിന്നു ഇത്രയൊന്നും ചടങ്ങില്ല. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ കൈകൾ പേർത്താൽ മതി. അത ഒരു മായുടെ രണ്ടു വശത്തും ഇരുന്നുകൊണ്ടു വേണം. വിധവയെ ഗർഭമായി ചോയാൽ വിവാഹമാ ജാതിഭ്രഷ്ടാ രണ്ടാലൊന്നു നിശ്ചയം.

7 വയസ്സിന്നുതാഴെയുള്ള കുട്ടികളുടേയും കുഷ്ഠം നടപ്പദീനം വസ്തുരി ഇതകളാൽ മരിച്ചവരുടേയും ഒഴികെ ശവങ്ങൾ ദഹിപ്പിക്കണം. മാവിന്റെ വിറകു അല്പമെങ്കിലും വേണം. മരിച്ചതിന്റെ ഭവത, പതിനൊന്നു, പതിമൂന്നു ദിവസങ്ങളിൽ വലിയ സദ്യ വേണം. ഇതിന്നു പകരമായി ജൈനർ 3. 5. 7. 9. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസം നാളികേരം കൊടുക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ പിതൃപ്രീതിക്കായി ഒരു കർമ്മമുണ്ട്. മാവു മുറിക്കാൻ ആശാരി വേണം. ശ്മശാനത്തിലേക്കു അഗ്നി നാചിതൻ കൊണ്ടുപോകണം. തീ കൊളുത്തേണ്ടതു ബില്ലവനാണ്. ശവത്തിനെ കിടത്തി

യ പായ മരിച്ചാളുടെ മകനോ മരുമകനോ തടിയിലേക്കു ഇട
ണം. ദിവാദിവസം ശേഷക്കാല ചുടലയിൽ പോകണം. അന്നു
നാചിത്തനം വെളുത്തേടനും വെണ്ണനീരിൽ വെള്ളം തളിക്കണം.
കുറെനാൾ ചെന്നാൽ സ്വജാതികളെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി പി
ന്നേയും ചൊടലയിൽ പോകണം. ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്തു കഴുപ്പും
മുളയുംകൊണ്ടു ഉയരത്തിൽ ഒരു പന്തലിടണം അതിന്നു 1. 3. 5. 7.
ഇങ്ങിനെ ഓളമായിട്ടു തട്ടുണ്ടാകണം. കാലുകളും അങ്ങിനെ ത
ന്നെ. വസ്ത്രങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, കരിമ്പ, മാവില, കഴുങ്ങിൻപുക്കുല
ഇത്യാദികളെകൊണ്ടു അലങ്കരിക്കണം. ചുറ്റും വേലിയും കെട്ടു
ണം. മരിച്ചാളുടെ മക്കളും മറ്റു ശേഷക്കാരും ഒരു തൂണിയിൽകെ
ട്ടി മഞ്ഞൾ ചുരട്ടിയ ദിപിണ്ഡവും മഞ്ഞൾ ചുരട്ടിയ അരിയും
എലകുഷണങ്ങളും മത്തനും ഒരു നാളികേരവും കൊണ്ടുപോകും.
മൂന്നു പ്രദക്ഷിണത്തിന്നശേഷം ഈ സാധനങ്ങൾ പന്തലിൽ
വെക്കും. കുറേക്കൂ അരി അതിലേക്കു എറിയും സ്വജാതിക്കാരിൽ
ഒരാൾ അവരുടെ കയ്യിലിരുന്ന് മാവിലകുറുപ്പിൽ വെള്ളം പ
കർന്നു തളിക്കും. പിന്നെ സ്നാനാനന്തരം എല്ലാത്തം മടങ്ങിപ്പിട്ടിൽ
പോകും. മരിച്ചാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ ആരേണങ്ങൾ മുതലായ വീട്ടി
നകത്തു ഒരു വസ്ത്രം വിരിച്ചിട്ടു അതിൽ വെക്കണം. മേൽചുരയി
ന്തേലോ തട്ടിന്തേലോ ഒരു ചരടുകെട്ടി ഒരു കഷണം മഞ്ഞൾ അ
തിന്തേൽ തൂക്കണം. ചുമട്ടിൽ മഞ്ഞൾത്തുതി ഒരു തട്ടിലും വെക്കു
ണം. ചുറ്റും സ്രീകർമ്മ ഇരിക്കും. ഒരു നാളികേരം ഉടച്ചിട്ടു അതി
ലെ വെള്ളം നാചിത്തൻ മാവിലകൊണ്ടു അവരുടെ മേൽ തളി
ക്കണം. പിററന്ന അനേകവിധ ഭക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി വീട്ടിൽ
ഒരു മുറിയിൽ എലകളിൽ വിളമ്പി ഒരു മുറി കോടി വസ്ത്രത്തോ
ടു കൂടി വെക്കും. വസ്ത്രം ഒരു സംവത്സരം അവിടെ തന്നെ ഇരിക്കു
ണം. പിന്നെ എടുത്തിട്ടു പകരം ഒരു വസ്ത്രം വെക്കണം. എന്നി
ഒരു മരണം ഉണ്ടാവോളം ഇങ്ങിനെ മാറണം.

ഭണ്ടാരി.

ഗഞ്ചാംജില്ലയിൽ ക്ഷുരകന്മാരാണ്. പണ്ടുമുതൽ ദാരുണമായ ഒരു
ഭണ്ഡാരം കാക്കുകയായിരുന്നു. അവരെ തൊട്ടാൽ കളിക്കേണ്ടാ.

സകല വീട്ടുപണിക്കും ഇവരെ ഉപയോഗിക്കും. ചിലർ പുജാരി കളായിട്ടും ഉണ്ടു. ചന്ദനം അരയ്ക്കും മാലകെട്ടും. ചിലേടത്തു ഗുഡിയായ എന്ന ജാതിയിൽ കിഴിഞ്ഞവരെ ഇവർ ക്ഷേത്രം ചെയ്തയില്ല. അവിടങ്ങളിൽ രേിയ ബ്രാഹ്മണരുടെ എച്ചിൽ ഏല ഇവക്കെടുക്കാം. മറ്റു ബ്രാഹ്മണക്കു മാത്രമെ പാടുള്ളുപോൽ. ഉപജാതികൾ പലതുണ്ടു. അതിൽ ചിലർ ചില ചില മരത്തിന്റെറ ചുളളികൊണ്ടു പല്ലു തേക്കുകയില്ല. ചിലർ വിളക്കു ഉരതി കെടുകയില്ല. വിളക്കു കത്തക്കുന്നതു വിഴുപ്പു മാറിയിൊ പട്ടടുത്തൊവേണം. അമ്മയുടെ ആങ്ങളയുടെയും അമ്മന്റെറ പെങ്ങളുടേയും മകളെ വിവാഹം പാടില്ല. തിരളുംമുമ്പെ വിവാഹം വേണം. തരമാകാത്തപക്ഷം ധർമ്മവിവാഹമെന്ന പറയുന്ന ഒരു മാതിരി കല്യാണം നടത്തണം. ഒരു മരത്തിന്നു വിവാഹം ചെയ്താൽ മതി. അമ്മന്റെറ അമ്മനെയൊ ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ ഭർത്താവിനെയൊ ആയാലും മതി. വില്ലിനേയും അമ്പിനേയും മതി. ഇതിന്നു ഗാണധി വവിവാഹം എന്ന പേർ. കല്യാണം 7 ദിവസം നില്ക്കും. ചതുവന്ദനം എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ടു. കുശവന്റെറ ചത്രം പൂജിക്കു തന്നെ. മണവാളൻ ഉപവസിക്കണം. രാത്രി ക്ഷേത്രം കഴിച്ചു ആട്ടുകല്ലിന്മേൽനിന്നു കുളിക്കണം. സുമാഗലികൾ അവന്റെറ തലയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന അടക്കയെ ഏഴുതവണ ഒരു അമ്മിക്കട്ടികൊണ്ടു തൊടണം. വയുന്നേരം ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി വരണം. മടക്കത്തിൽ 7 വീട്ടിൽനിന്നു വെള്ളം വാങ്ങണം. ഇതു ചിരറന്ന കുളിക്കാനാണു. ഇങ്ങിനെ തന്നെ ചിലത പെണ്ണും ചെയ്യണം. ചിരറന്ന പുരുഷൻ പിന്നേയും ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകണം. എന്നിട്ടു പെണ്ണിന്റെറ വീട്ടിലേക്കു പല്ലങ്കിയിൽ പോകും. പുറപ്പെട്ടു നോൾ ജ്യേഷ്ഠന്റെറ ഭായ് പല്ലങ്കി ചിടിച്ചു നിർത്തും. ഒരു കോടി വസ്ത്രം കിട്ടിയാലെ വിടുകയുള്ളു. വഴിക്കു പെണ്ണിന്റെറ അമ്മൻ ഏതിരേല്ക്കണം. കാൽ പെണ്ണിന്റെറ സോദരൻ കഴുകിക്കണം. വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ പെണ്ണിന്റെറ അമ്മയും മറ്റു സ്ത്രീകളും എതിരേൽക്കണം. മാമിയാർ കയ്യു പിടിച്ചു അകത്തു കൊണ്ടുപോകണം. പന്തലിലെത്തുമ്പോഴേക്കു പെണ്ണിന്റെറ അമ്മാമാർ അ

വിടെ കൊണ്ടുചെല്ലണം അവർ പുരുഷന്റെ തലയിൽ അല്പം ഉപ്പു ഇടണം. രണ്ടാളും ഇരിക്കും. ബ്രാഹ്മണൻ ഹോമം ചെയ്തിട്ടു രണ്ടാളുടെ കയ്യും ഒടിക്കാണ്ട കെട്ടണം. ഇത സാരമായ ക്രിയയാകുന്നു. പിന്നെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം പത്ത അടക്കയും കുടക്കയും കൊടുക്കണം. അവരെ ഏണപ്പടവകൊണ്ട മൂടി വസ്ത്രത്തിന്റെ തലക്കൽ ഇരുപത്തൊന്നു കവിടിയും ഒരു നാലുവും കെട്ടി ഇടണം. പുരുഷനെ അളിയൻ കൈമടക്കി ഭജിക്കത്തണം. എന്നാൽ അവനെ ഒരു വസ്ത്രം കൊടുക്കണം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ശേഷക്കാരുടെ ബന്ധുക്കളും സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കും. അത കഴിഞ്ഞാൽ അവർ 7 കവിടികൊണ്ട ആടും. ഈ കുളിക്കൽ രണ്ടു ദിവസംകൂടി ഉണ്ടു. സമ്മാനം കിട്ടിയ വസ്ത്രങ്ങൾ അന്നു അവരെ ഉടുക്കണം. കുളത്തിലും പുഴയിലും കുളിപ്പാൻ ചാടില്ല. 4ാംദിവസം പെണ്ണ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി രണ്ടാളും ഉണ്ടു എന്നു നാടിക്കും. എന്നാൽ അവർ ഭർത്താവിന്റെ ശോഭനമായി. വയുന്നേരമാകുമ്പോൾ പെണ്ണിനെ അമ്മാൻ കൊണ്ടുപോയി പന്തലിനടുക്കു ഒരു അമ്മിയിന്മേൽ നിർത്തും. പന്തലിന്റെ കാലുകൾ മഞ്ഞച്ചുരട്ടുകൊണ്ട 7 ചുറ്റു ചുറ്റും. ഭർത്താവ ഭായ്യയേയും കൂട്ടി ചരട അറുത്ത പന്തലിൽ നിൽക്കും. അവരെ മീതെ നാലാൾ മേലാപ്പു പിടിക്കണം. തലയിൽ അരി ഇടുകയും വേണം. 5ാംദിവസം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും അവരുടെ സംബന്ധികളും തമ്മിൽ അങ്ങടും ഇങ്ങടും മഞ്ഞൾ ഇരുത്തി എറിയുക എന്ന ഒരു ക്രിയയുണ്ടു. 6ാംനാൾ കാലത്ത പുരുഷൻ പന്തലിൽ വെച്ച ഒരു കുടം തച്ചുകൊണ്ടും. എന്നിട്ടു ഏതെങ്കിലും ഒരു ബന്ധുവിട്ടിലേക്കു കോപം നാടിച്ചു പോകും. വയുന്നേരം അളിയൻ പോയി കൂട്ടികൊണ്ടുവരും. എന്നിട്ടു പെണ്ണും ആണും കൂടി കവിടി ആടികളിക്കും. 7 ദിവസവും പുരുഷനെ പുണരുകയുണ്ടായിരിക്കും. 7ാംദിവസം അത ഏറ്റത്ത കുളയണം. വിവാഹമോചനം ചെയ്ത സ്ത്രീക്കും വിധവയ്ക്കും രണ്ടാമത വിവാഹം ചെയ്യാം. വിധവ കല്യാണ ചെയ്യേണ്ടത ഭർത്താവിന്റെ അനുമതിയാകുന്നു. ശവം ലോപ്പിക്കു നട്ടപ്പ. മരിക്കുന്ന സമയം ജഗന്നാഥക്ഷേ.

ശ്രത്തിലെ പ്രസാദമായ അരി വായിലിടണം. രേഖ ജാതികളിൽ പലർക്കും ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന കൊണ്ടുവന്ന സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള പകുതി വെന്തതായ അരിയാൽ അല്പം കളി കഴിഞ്ഞിട്ടു ഊണിനുമുമ്പ് ഭക്ഷിക്കു നടപ്പുണ്ട്. ഇതിന്നു നിർമ്മാല്യം എന്ന പേർ പറയുന്നു. തടിച്ചുട്ടേണ്ടത രജകനാകുന്നു. തടിയുടെ അടുക്കെ വെച്ച മകൻ ശവത്തിന്റെ വായിൽ അവിൽ ഇടണം. കണ്ണിന്മേൽ അരിയും. മരിച്ചവന്റെ വീട് പുൽപുരയാണെങ്കിൽ അതിന്മേൽനിന്നു ഒരു കറാ ചുല്ലംകൊണ്ടു പോകും അത്ര ചുറ്റുൻ കത്തിച്ച മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചുറ്റി ശവത്തിന്മേൽ ഇടണം; പുനീട്ട ശവത്തെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചുറ്റും കൊണ്ടുപോയി ഒടുവിൽ തടിമേൽ വെക്കണം. ദഹനമല്ലെ പൂല്പാത്രം ഓരോ കൊള്ളി തടിയിലേക്കു ഇടും. ചുറ്റുൻ കളിച്ചു ഈറനോടെ വീട്ടിൽ പോകയും ചെയ്യും. മറുനാൾ തീ കെട്ടുക. രണ്ടു കഷണം അസ്ഥി ഒരു കുടത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്യും. വെണ്ണുനീർ കൂട്ടിയേർത്തിട്ടു ഒരു കോൽകൊണ്ടു അതിന്മേൽ ഒരു കോലം എഴുതി അതിങ്കൽ പിണ്ഡം വെക്കും. അരിയും ചേപ്പിലയും കൂടി വേവിച്ചിട്ടു ശേഷക്കാർ മാത്രം ഭക്ഷിക്കണം. ഇതിന്നു പിത്തപിണ്ഡം എന്ന പേർ. 10ാംദിവസം ശേഷക്കാരും ഉററുസ്നേഹിതന്മാരും കെഴുതരും കഴിക്കണം. മകൻ ഒട്ടക്കും. എല്ലാരുമായി ഒരു ഏരിയുടേയൊരു കുളത്തിന്റെയൊരു വക്കത്തുപോയി അവിടെ അതിന്നായി ഉണ്ടാക്കിയതായ ഒരു പന്തലിനകത്തു ഒരു ചുതുക്കലത്തിൽ ചോറുണ്ടാക്കി കലം പത്തുകണ്ടമാക്കി പത്തിലും ചോർ വെച്ചു പ്രേതത്തിന്നു കൊടുക്കും. കഷണങ്ങൾ ഓരോന്നായി ചുറ്റുൻ കുളത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇട്ടുകുളിക്കണം. അസ്ഥികഷണങ്ങൾ സാധാരണമായി ഒരു കുളത്തിനടുത്തു അശപത്മത്തിന്റെ ചുമട്ടിൽ അത്രെ സ്ഥാപിക്കുക. 10ാംദിവസം ബലി കഴിഞ്ഞാൽ ചുറ്റുൻ ഈ സ്ഥലത്തുപോയി 10 പ്രാവശ്യം വെള്ളം തളിച്ചു പാത്രം എടുത്തു വീട്ടിനരികെ ഒരേടത്തു സ്ഥാപിക്കണം. വീട്ടിന്നു സമീപം എന്തെന്ന സമയം അവൻ മുമ്പിൽ നടക്കണം. ഒരു ഇരുമ്പുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന മൂന്നു വരവരേക്കണം. ഇതൃതലയും ഓട്ടയായ ഒരു മുളകു

ഷണമെങ്കിലും മറ്റു ധാന്യം അളക്കുന്ന നാഴി മുതലായത എങ്കിലും കൊണ്ട അരിയൊ വേറെ ധാന്യമൊ 7 പ്രാവശ്യം അളക്കണം. ഒട്ടക്കും അതിനെ നാട്ടുയിൽകൂടി പിന്നോക്കം ഏറിഞ്ഞ വീട്ടിൽ കടന്ന പൊട്ടിയ കണ്ണാടിനോക്കി കുറി ഇട്ടിട്ട കണ്ണാടി വലിച്ചെറിയണം. ചുലക്കാക്ക പതിനൊന്നാംദിവസം വരെ നെയ്യും മാംസവും പാടില്ല.

പ്രമാണിയായ ഒരാൾ മരിച്ചാൽ 10-ാംരാത്രി ഒര ക്രിയയുണ്ടു. രണ്ടു വാതിലുള്ള ഒരു മുറിയിൽ നിലത്തു നേരിയ മണൽ വെട്ടുപ്പായി പരത്തും ഒര വിളക്കു കത്തിച്ചു വെച്ചിട്ട അരികെ ഒര അടക്കയും വെക്കും. ഏണിട്ട വിളക്കു ഒര കലംകൊണ്ട മൃതം നിറച്ചു ദ്വാരങ്ങളുള്ള ഒരു കുടം തണ്ടിട്ടെടുത്തിട്ട രണ്ടാം മുറിയിൽനിന്നു വീഥിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും. അവര മടങ്ങിവരുമ്പോളും വാതിൽ രണ്ടും അടച്ചുവെക്കും. കുടം ദൂരം ചെല്ലുമ്പോൾ ഹനം കൂടുമെന്നാണു വിശ്വാസം. അതിനെ ഒര കൂളത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇട്ടിട്ട അളക്കുവാൻ തിരികെ വരും. ഒരു വാതിലിന്മേൽ 3 പ്രാവശ്യം മൃതം അപ്പോൾ അതിനെ തുറക്കും. തുറന്നു ഉടനെ ഹാജരുള്ളവരെല്ലാം ഉള്ളിൽ കടന്നിട്ട മണൽ പരിശോധിക്കും. മൂരിയുടേയൊ പുച്ചുയുടേയൊ മനുഷ്യന്റെയൊ ചുമട അല്ലെങ്കിൽ കമിങ്ങുന്നിയൊ വണ്ടിയൊ ഏണിയൊ പോയ അടയാളം കാണുന്നുണ്ടോ എന്നറിവാൻ. മരിച്ച ആൾ പരലോകത്തേക്കു പോകുന്ന സമയം ഇങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു അടയാളം കാണും എന്നാണു വിശ്വാസം.

ഭദ്രാസു.

ഭംഗ് അല്ലെങ്കിൽ ഭദ്രാജ. തിലകഭാഷയാണു. പൂയ്ക്കത്തിൽ രാജാക്കന്മാരുടേയും പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും അരമനകളിൽ വന്ദിക്കുവാൻ ഗായകന്മാരായിരുന്നു. ഹൈന്ദവാലി സുൽത്താൻ എപ്പോഴും ഇവർ യാത്രയിങ്കൽ മുൻനടക്കണം. ഇവർ ഒരു മാതിരി ക്ഷണകവികളാകുന്നു. എന്നു വിഷയത്തെ പറ്റിയും യാതൊരു ഒരുക്കവും കൂടാതെ ഭംഗിയായി പ്രസംഗിക്കും. ഈ കാലം എല്ലാക്കുമില്ല പൂണത്തൽ. എല്ലാത്തം ഗായത്രി ജപിക്കുമില്ല. ക്ഷത്രിയരാ

ണെന്ന പറയും. അത്രേയ, ഭരതപാള, ഗൌതമ, കാശ്യാപ, കൌ
ണ്ഡില്യ ഇങ്ങിനെ ഗോത്രങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ക്ഷത്രിയസ്രീയിൽ
വൈശ്യന്നുണ്ടായതാണെന്നും പറയുന്നു. വിധവാവിവാഹം പാ
ടില്ല തന്നെ. മന്യുവും, ഗോമാംസം ഭഴിച്ച മാംസങ്ങളും ഭക്ഷി
ക്കും. ഇവരുടെ സംഘത്തിൽ ചുരുക്കം മുസൽമാന്മാരും മറ്റു ജാ
തിക്കാരും ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന കാണുന്നു. ഇന്നും കാപ്പ മുതലായി
ചില ഉയർന്നജാതിക്കാരുടെ വിവാഹത്തിങ്കൽ ഇവരിൽ ഒരുവൻ
വേണം. അവൻ പ്രവൃത്തി മണവാളനെ ചമയിക്ക, ചങ്ങാതി
യായി നിൽക്ക, രാമായണം മഹാഭാരതം ഇവകളിൽനിന്ന ഉ
പാഘ്യാനങ്ങൾ പാടുക മുതലായതാണ്.

ഭട്ടരാജ എന്നും ഭട്ടതരകനെന്നും ചാത്തൂംകൊണ്ട ഒരു ജാ
തിയുള്ളവർ അതി സമർത്ഥരായ കള്ളന്മാരാണ്. ബ്രാഹ്മണ
വേഷം ധരിച്ചും മറ്റും ഭൂതദേശങ്ങളിൽ പോയിട്ടത്രെ കളവും ച
രിയും പ്രവൃത്തിക്കുക. ചിലർ ഹമ്മാത്പത്തിൽ മുസൽമാന്മാർക്കു
യാണ്. അനേക ഭാഷ വിശേഷമായി സംസാരിക്കും. സംസ്കൃതം
പോലും പഠിക്കും. ഏതജാതി വേഷവും കെടും.

ഭൂമിയാ.

ജയചൂരം ജമീൻദാരിയിലുള്ള ഒരു തരം ഒരിയ കൃഷിക്കാരാ
കുന്നു. ഒരുവൻ തന്റെ അഹരന്റെ പെങ്ങളുടെ മകളെ വിവാ
ഹം ചെയ്താൻ അധികാരമുണ്ട്. മദ്യം, അരി, ഒരു കോഴിയൊ ആ
ടൊ. പെണ്ണിന്റെ അഹരനമ്മമാർ വസ്ത്രങ്ങൾ ഇതാണ് സ്രീധ
നം. ചുരുക്കന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചാണ് വിവാഹം ചെയ്യ. ഭാര്യയെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ അവൾ ഒരു ഉറപ്പികയും ഒരു കോടിവ.
സ്രുവും കൊടുക്കുക പതിവത്രെ. ശവം ദഹിപ്പിക്കുയാണ്. ചുല
ബേത.

മട്ടിയാ.

വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിൽ മല കൃഷിക്കാരാണ്. നരി, സ
ല്പം, ആട; ആമ, ഇങ്ങിനെ നാല ഗോത്രമുണ്ട്. അഹരന്റെ പെ.
ങ്ങളുടെ മകളെ കെട്ടാനവകാശമുണ്ട്. വിവാഹം പതിവ ലുതു
വിന്ന ശേഷമാണ്. പെണ്ണിന്റെ അഹരനമ്മമാർ ഒരു കുടും മദ്യം

ഒന്നാമത്തന്നെ സമ്മാനിക്കണം. അത സീകരിച്ചു എങ്കിൽ വഴിയെ പിന്നെയും മറ്റും, അരി, വസ്ത്രം ഈ വക കാഴ്ചവെക്കും. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ പതിവായി അനുജൻ കെട്ടും. ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. ഉപേക്ഷിക്കുന്ന സമയം ഒരു കോടിവസ്ത്രവും ഒരു കൂരിയേയും കൊടുക്കണം. അവൾക്കു വേറെ ആരെ എങ്കിലും കെട്ടാം. മുതലില്ലാത്തവനെ പെണ്ണു വേണമെങ്കിൽ അവളുടെ അമ്മനുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്തു കുറേകാലം അറന്ന പണി എടുത്തുകൊടുക്കണം. എന്നാൽ അവൻ ഒരു ചുരയും മറ്റും സഹായിച്ചു കൊടുക്കും.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാണ്. ദഹിപ്പിച്ചേടത്ത ഒരു കോൽ കുഴിച്ചിട്ടിട്ട മരിച്ചവന്റെ ഒരു പഴുത്തുണി അതിനേൽ തൂക്കും. അവൻ അവസാനം ഉപയോഗിച്ച ചട്ടി കലങ്ങാൻ അവിടെ ഉടച്ചിടും. കുട്ടികൾക്കു പതിവായിട്ട ചേരിടുക ഉറിച്ചു ആഴ്ച പ്രമാണമാക്കിട്ടാണ്.

മണ്ണാൻ.

തിരുവാങ്കൂർ മേൽമലകളിൽ വസിക്കുന്നു. ഭാഷ തമിഴാണ്. സ്ഥവാസം മധുരജില്ലയുമായിട്ടാണ്. എങ്കിലും മരുമക്കത്തായമാണ്. വിവാഹത്തിന് മുമ്പാന്റെ സമ്മതം വേണം. ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ്. കെഴുതറ തമ്മിൽ തമ്മിൽ. അലക്കു അവരവർതന്നെ. താലികെട്ടുണ്ട്. ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ താലി അറക്കണം. സാധാരണ രണ്ടു കൊല്ലം ക്ഷമിച്ചെ പിന്നെ കെട്ടുകയുള്ളൂ. അമ്മാമന്റെ മകളെ കെട്ടാൻ അവകാശമുണ്ട്. കരങ്ങനെ തിന്നും. മുതലുപാമ്പ്, പോത്ത, ചന്തു ഇതുകളുടെ പുറച്ചി തിന്നുകയില്ല.

മണ്ടാടൻ ചെട്ടി.

മഹാബലി നാടൻ ചെട്ടി എന്നതിന്റെ ലോപമാണത്രെ. റെല്ലക്കോട്ടാ, തെപ്പക്കടവ ഇവിടങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയാണ് കാണുന്നത്. മക്കത്തായമാണ്. ഇറക്കു ഏറ്റ തലവന്മാരുണ്ട്. അവർ ഭാരോത്തമൻ മരിച്ചാൽ ചുലയുടെ ദീപം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമാണ്. അതിന്റെ അവസ്ഥപോലേയാണ് സ്ഥാനവലിപ്പം.

തിരണ്ടതിന്റെ ശേഷമാണു വിവാഹം. നിശ്ചയിച്ച ചട്ടം ചെയ്യേണ്ടത മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരാണ്. നാലോലക്കൊട്ടു ക്ഷേത്രത്തിലെ ശാന്തിക്കാരൻ വന്ന താലി പൂജിച്ചു കൊടുക്കണം. പുരുഷന്റെ നേയാണു താലികെട്ടുക. ചിലപ്പോൾ അവൻ ചെണ്ണിന്റെ അമരന്റെ വീട്ടിൽ മദ്ധ്യസ്ഥൻ നിശ്ചയിക്കുമ്പോലെ ഒന്നു മുതൽ നാലവരെ സംവത്സരം ദാസ്യപ്പണി ചെയ്യണം. എന്നാൽ കല്യാണചിലവ എല്ലാം ചെണ്ണച്ചൻ ചെയ്യും. ദമ്പതിമാർ ഒരു വീടും അല്ല ഭൂമിയും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരുവന്റെ ഭാര്യ അവന്റെ സോദരന്മാരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. വിജാതീയനെ വൃദ്ധിച്ചതിൽ കുറവുണ്ടാകുന്നു. ചുരുസ്വീകാരം ഇല്ലതന്നെ. വിധവയെ പിന്നെ വിവാഹം ആവാം. ഭർത്താവിന്റെ സോദരനെ കെട്ടാം. ഭർത്താവിന്റെ ഭാര്യക്കും അവളെ അവനും ഉപേക്ഷിക്കാം. രണ്ടാൾക്കും പിന്നെ കല്യാണം ചെയ്യേണ്ടതും ആവാം. ശവം ദഹിപ്പിക്കുവാനു പതിവു. അപമൃത്യു വന്യരിൽ മുതലായ പകർച്ച വ്യാധിയാൽ മരണം ഇതുണ്ടായാൽ കഴിച്ചിടും.

മല അരയൻ.

തിരുവാങ്കുറിൽ ഉണ്ണ മലകളിൽ വസിക്കുന്നു. മണ്ണാൻ മാർ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട്. അവരേക്കാൾ ഇവർ നാഗരീകത മുണ്ടു. ഇവർക്കൊരു നാടപ്പുണ്ട്. പുരുഷന്മാർ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അകമുണ്ടായിരിക്കാം. ഭർത്താവും ഭാര്യയുമൊഴിച്ചു യാതൊരാളും അതിൽ കടക്കുകയില്ല. വലിയ മന്ത്രവാദികളാണ്. കീടനാട്ടുകാർ അതറിയിത്തം കലശലായ ഭേഷമാണ്. മിക്കതും മഷത്തായമാകുന്നു. പുരുഷൻ മരുമകന്മാരായവരുണ്ട്. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരു പാത്രത്തിൽ നിന്ന ഭക്ഷിക്കുകയും താലികെട്ടുകയും ചെയ്താൽ വിവാഹമായി. പുരുഷൻ കാണുന്ന വല്ല ഒരു ആരേണമൊ പെണ്ണുപാത്രമൊ സ്ത്രീ ചിരിച്ചെടുത്തിട്ടു ഇതെന്റെ അമരന്റെതാണെന്നു പറയണം. പുരുഷൻ ഒരു തട്ടിച്ചരിച്ചാൽ വിവാഹം പൂർത്തിയായി. ചൊറ ചുവ അമരൻ ഒരു മാസവും അമ്മയെ ഏഴു ദിവസവും ആകുന്നു.

ശവം കഴിച്ചിടുകയാകുന്നു. മൃഗപാനം വലിയൊരു ദൃഷ്ടമാണു. തിരുവാങ്കുറിലെ മലകളിൽ മൂന്നു പരശുരാമ ഗുഹകളുണ്ട്. അവിടെ ഇവർ സദാ വിളക്കു കത്തിച്ചുവെക്കും. ആരെങ്കിലും മരിച്ചാൽ ചെറിയ കല്ലുകളേകൊണ്ടു ഒരു ഗുഹയോളെ ഉണ്ടാക്കി മരിച്ചവന്റെ പ്രതിയായി ഒരു കല്ലു അതിനകത്തു വെക്കും. ഈ നടപ്പു ആശ്രയിക്കായി ഉണ്ട്. ഇവർ ഹിന്ദുക്കളോ എന്നുള്ളതെന്നു വാദമുണ്ട്. വന്ദിക്കുന്നത മരിച്ചവരുടെ പ്രേതങ്ങളേയും ചില മലദൈവങ്ങളേയുമാകുന്നു. മരിച്ചവരുടെ പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കിവെക്കും. ഒരു ബിംബത്തിന്റെ തലയുടെ പിൻഭാഗം ഓരായയിട്ടുണ്ട്. കാരണം തന്റെ ഭായ്യയെ താമ്രമുക്കുന്നു. ഏല്പാവതം കൂടി അവന്റെ മണ്ടയും ഒടിച്ചു അവൻ ഒരു ദുദ്വേവതയായിത്തീർന്നു. ഒരിക്കൽ താലനാണി എന്നൊരുത്തനാണ്ടായിരുന്നു. ശബരിമല അയ്യപ്പന്റെ വെളിച്ചപ്പാടായിട്ടു ഇവൻ അറപ്പുതയും മണിയും വാളും ചെലമ്പും മറ്റുമായി ഉറച്ചുകൊണ്ടും മൃത്യുന്തിന്റെ ലഹരിക്കൊണ്ടും വെളിച്ചപ്പെട്ടു അട്ടിമാറിയിട്ടു കല്ലനകൾ കല്ലിക്കുക നടപ്പായിരുന്നു. ഇവൻ മേൽക്കാവിൽനിന്നു സുമാറ എട്ടു നാഴിക അകലെ എട്ടു മപ്പാറ എന്ന മലയരയെ ഉരുതുകാരനായിരുന്നു. മാറുള്ളവർ ശബരി മലക്കു പുറപ്പെട്ടാൽ ഇവനോട് പോകിക്കും പോതുന്നുവോ എന്നു. ഇല്ലാ എന്നു മുറവടിയും പറയും. എങ്കിലും അവർ ശബരി മലയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഇവനെ അവിടെ കാണാം. ഒരിക്കൽ വെളിച്ചപ്പെട്ടു തകുതികൂട്ടുന്ന മലയ്ക്കു ഇവനെ അടുത്തുള്ള ചോഴന്മാർ കുലപ്പെടുത്തി കാട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി കഴിച്ചിട്ടു. ആരും അറികയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. അയ്യപ്പന്റെ നായ്ക്കുളായ നരികൾ ശവം മാന്തി പുറത്താക്കി. കാട്ടാറുകൾ കണ്ടെത്തി മരിച്ചവന്റെ ഇഷ്ടന്മാർ കാണാൻ തക്ക സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി വെച്ചു. ഉടനെ പരക്കെ വന്യരി തുടങ്ങി. മറ്റൊരു വെളിച്ചപ്പാട് ഉറഞ്ഞു കല്ലിച്ചു അയ്യപ്പന്റെ കോപമാണെന്നും കുലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവന്റെ വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കി പൂജിച്ചല്ലാതെ ശാന്തിയുണ്ടാകയില്ലെന്നും. അന്യന്മാർ മാടുകൊണ്ടു ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കി ചെറിയൊരു മണ്ഡപത്തിൽ

പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. താലനാണിയുടെ അവകാശി പൂജാരിയായി വളരെ നാൾ, മലർ, മാംസം ഇതുകൾ വഴിവെച്ചു ചെല്ലുന്നതെല്ലാം എടുത്തു പോന്നു. വഴിയെ അവന്റെ സന്താനങ്ങളെ കോട്ടയത്തു ഒരു പാതിരി ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കി. അവരിൽ ഒട്ടവിലത്തവൻ ബിംബം, ചെലവ, മണി, അരപ്പട്ട, വാൾ ഇതൊക്കെ ആ ദേഹത്തിന്നു സമ്മാനിക്കയും ചെയ്തു.

മലക്കാർ.

കോഴിക്കോട്, ഏറനാട്, താലൂക്കുകളിൽ ചാക്കുന്നു. കുറച്ചു ദേശമായിട്ടുള്ള കാട്ടുകൃഷിക്കാരുടേ നായാട്ടുകാരമാണ്. മരുമക്കത്തായമാണ്. ചുല പന്ത്രണ്ടു. അവരുടെ പുരകളെ അവർ ഇല്ലം എന്നത്രെ പറയുക. നാട്ടുപുറത്തേക്കു വന്നാൽ കുളിച്ചിട്ടു വേണം അകത്തു കടക്കാൻ. നായന്മാരിൽ താഴേയുള്ള ജാതികളെ എല്ലാം അവർക്കു തീണ്ടലുണ്ട്. മലയുത്താൻ എന്നും മലയിൽ പണിക്കരെന്നും പേരുണ്ട്. മൂത്താൻ എന്നതു ജന്മി കൊടുക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനമാണ്.

മലയൻ.

വടക്കേമലയാളത്തിൽ മക്കത്തായക്കാരുടെ ഒരു ജാതി. ചുല പന്ത്രണ്ടു. എണ്ണങ്ങൾ തലമുടി നീട്ടും. മന്ത്രവാദം, ദേവതനീക്കം ഇതാണ് മുഖ്യ പ്രവൃത്തി.

മലയാളി.

പേലം ജിലയിൽ ചേരവരാന്തർ മലയുടെ താഴ്വാരങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി കാടരാണ്. താലികെട്ടുണ്ട്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ രണ്ടാളുംകൂടി ഒരു കുതിരമേലേറി ഉരുതച്ചാറും ഘോഷയാത്ര ചെയ്യുന്നു. പതിനൊന്നോ പതിനഞ്ചോ ദിവസം രണ്ടാളും വെച്ചേറേ ചാക്കുന്നു. സ്ത്രീ ഭക്ഷണത്തിന്നു ഇരിക്കുന്ന സമയം പുരുഷന്മാർ അറികെ ചെയ്യാം. ഇതാരുപറക്കു അറനോട് അനുരാഗമുണ്ടോ എന്നറിയാനാണത്രെ. അനുരാഗമില്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാകണമെന്ന ഗുരുവോ ജാതി തലവനോ ഉപദേശിക്കും. എന്നിട്ടും ഇല്ലാത്തപക്ഷം പുരുഷന്മാർ വേറെ ചെയ്തു കെട്ടാം. ചുരുന്മാർ കേവലം കുട്ടികളായിരിക്കും.

ബോധം അവർക്ക് ചെണ്ണിനെ കൊണ്ടുവരും. അവർ പ്രായമാകും വോളം അമ്മൻ അവർക്ക് ബദലായി പ്രവൃത്തിക്കും. അടുത്ത കാലത്ത ഈ സമ്പ്രദായം അല്പം ദേഹചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അമ്മൻ പകരം സ്ത്രീക്ക് ബോധ്യമുള്ള ആരായാലും മതി. ചെറിയ മലയാളികൾ എന്ന കൂട്ടം വിധവമാകും വിവാഹം പാടില്ല. - വെപ്പാട്ടിയാവാം. വേറെ ചില കൂട്ടം വിധവാവിവാഹം കൂടിയേ കഴിയുള്ളൂ. സാധുവിന് 80 വയസ്സായാൽ കൂടി നിർബന്ധിക്കും. അന്ത്യജാതി പുരുഷനോട് സംസാരിച്ചാൽ സ്ത്രീക്കും അന്ത്യജാതി സ്ത്രീയോട് ചേർന്നാൽ പുരുഷനും ജാതിഭ്രഷ്ടന്മാർ. എങ്കിലും വെള്ളാള സ്ത്രീയാണെങ്കിൽ പുരുഷന് 7 ഉറപ്പികയും വെള്ളാളനാണെങ്കിൽ സ്ത്രീക്ക് 3-ക. 8-ണ് 9 പയ്യം ചിഴമതി. വൃദിചാരത്തിൽ സ്ത്രീക്ക് സന്താനമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഭർത്താവിനാകുന്നു. പുരുഷനായിട്ട് മരിച്ച ഭർത്താവിന്റെ സോദരനെ കെട്ടാം. വിധവ കല്യാണം ചെയ്ത എങ്കിൽ ആദ്യത്തെ വിവാഹത്തിലെ കുട്ടികൾ ഒന്നാം ഭർത്താവിന്റെ രക്ഷക്കാരാകുമുള്ളതാണ്. ആ ഭർത്താവിന് രക്ഷക്കാരരില്ലെങ്കിൽ കുട്ടികളെ ഉഴരിൽ കെരണ്ടൻ എന്ന മുപ്പൻ രക്ഷിച്ചു വളർത്തണം.

ചില കൂട്ടർ പ്രസവിക്കാതെ മരിച്ച ഗർഭിണിയുടേയും കഷ്ട രോഗിയുടേയും ശവം മാത്രം ദിമിപ്പിക്കും. ജനിച്ചാൽ ക്രിയ നേമില്ല. നാമകരണം 15-ാം ദിവസമാണ്. തിരണ്ടു ചെണ്ണ രാവ പകൽ വേറിട്ടു ഒരു പുരയിൽ ഇരിക്കണം. ചില കൂട്ടരെ ഇടയിൽ സ്ത്രീ വൃദിചരിച്ചാൽ ചെറുപ്പക്കാരെ വിട്ടും അവളുടെ നേരെ. അവർക്കു തോന്നിയത കാട്ടാം. വഴിയെ അവളെ ചാണകവും മറ്റു ദുഷ്ടങ്ങളും ഇട്ടു തൂത്തു കഴിയിൽ ഇടും. വൃദിചാരം ദുഷ്ടമാണ്. തെക്കേ ആക്കാട് ജില്ലയിലുള്ള കൂട്ടുകുല്യാണത്തിന താലികെട്ട കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ചെറുവിരൽ കോർത്തുപിടിച്ചു മദ്യം ഒരു അരക്കാൽ ഉറപ്പിക വെച്ചിട്ട് കയ്യിലെ ഉള്ളം ഒഴിക്കണം. ഒരു ചൊയ്ഞെടി വെക്കയും വേണം. യെലഗിരി മലയിലെ മലയാളികളുടെ ഏടയിൽ മകന കുല്യാണത്തിന കാലമായാൽ അമ്മൻ ചെണ്ണതെങ്ങിപ്പോകും. തരത്തിൽ കണ്ടുകി

ട്രിയാൽ ചെണ്ണിന്റെ അമ്മനോട് വിവരം പറയും. സമ്മതമാ
 ണെങ്കിൽ “നാലാറും പറയുംപോലെ ചെയ്യാം” എന്ന അവൻ
 മറുപടി പറയും. ഉറച്ചാൽ ഒരു സദ്യ വേണം. അതിഥികൾ അ
 കത്തേക്കു കടക്കുന്ന സമയം അവിടുത്തെ ഷാജിയിൽ മുത്ത
 വരും അവരുടെ വടികൾ വാങ്ങണം. അവരുടെ നെററിക്കു ചന്ദ
 നം കൊണ്ടു ചൊട്ടു തൊടണം. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ ചുറപ്പെടു
 യോറും അവർതന്നെ വടികൾ മടങ്ങിക്കൊടുക്കയും വേണം.
 കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലക്കാൽ കല്യാണം 3 ദിവസം നിലും. അന്നു
 മൂന്നു ദിവസവും ചെണ്ണ കരഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇല്ലെങ്കിൽ അവ
 ലക്ഷണക്കാരീയാണു. കണ്ണീർ ചുറപ്പെടാത്തപക്ഷം ഉറക്കം നി
 ലവിളിച്ചുകൊള്ളണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ചുരുക്കൻ വിവാഹം ചെയ്ത
 യില്ല. വടക്കേ ആക്കാട് ജില്ലയിൽ ചെണ്ണിനെ ബലമായി കൊ
 ണ്ടുപോകുന്ന നടപ്പു കണ്ടുവരുന്നു. അത അത്ര പരസമ്മതമല്ല.
 അങ്ങിനെ കൊണ്ടുപോയ ചുരുക്കൻ കല്യാണ അടിയന്തരത്തിന്നു
 മുമ്പായി മുഖത്തു കുറുപ്പും വെള്ളയും ചൊട്ടുകൾ ചൊട്ടിക്കുത്തി
 ഒരു പഴയ കൊട്ടയിൽ ഓട്ടക്കുലത്തിന്റെ കയ്യിൽ കയ്യിലും
 നിറച്ചു കടക്കു പകരം ഒരു മുറവും തലക്കു മീതെ പിടിച്ച് നട
 കണം. വിവാഹസമയം ചെണ്ണിന്റെ അമ്മനെ ദ്രവ്യവും രണ്ടു
 ദിവസത്തെ സദ്യക്കു വേണ്ടിവരുന്ന വിറകും കൊടുക്കണം. ര
 ണ്ടാംദിവസത്തെ സദ്യക്കു പന്നി ഏറച്ചിലേണം. മൂന്നാം ദിവ
 സം സൂര്യോദയത്തിന്നു ഭർത്താവ് താലികെട്ടും. ചെണ്ണിനെ കിട്ടി
 ണമെങ്കിൽ മുമ്പായി ഒരു കൊല്ലം അവളുടെ വീട്ടിൽ സേവിക്കു
 ണം. വടക്കേ ആക്കാട്ടിൽ പതിനെട്ടു നാടായിട്ടാണു മലയാളി
 കുട്ടികളെ ഇരിപ്പു. എല്ലാ നാട്ടിന്നും നാട്ടാൻ എന്നു പേരായി തല
 വൻ ഉണ്ടു. അതിൽ കനമലനാടിന്റെ നാട്ടാൻ ചെറിയനാ
 ടൻ എന്നു പേരാകുന്നു. മാനു നാട്ടുകുളിലേക്കു നാട്ടാനെ നിശ്ച
 യിപ്പാനും ജാത്രാചാരം തെറ്റി നടക്കുന്നവരെ ജാതിയിൽനിന്നു
 ചുറത്താക്കുക, പിഴ കല്പിക്കു, ചുളിയുടെ ചുളികൊണ്ടു അടിക്കു
 ക. ഇതിനെല്ലാറ്റിന്നും അധികാരമുണ്ടു. തങ്ങളുടെ ഉൾ പരി
 ശുദ്ധമാണെന്നാണു ഭാവം. ബ്രാഹ്മണർപോലും വെറും കാലാ

യെ ഏകവഴികളിൽ കൂടി നടന്നുകൂട്ട. ആണ്ടുതോറും 15 നാൾ കാളിപൂജയുണ്ടു. ആ കാലം ചുറ്റത്തുനിന്ന ആരുതന്നെ അവിടെ പോകുകയില്ല. പോയാൽ തിരികെ വരികയില്ലെന്ന വിശ്വാസം. കർമ്മങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്കു കണ്ടുകൂടാ. കർമ്മിക്കു സ്വന്ത ഭാര്യയോടപ്പോലും മിണ്ടിക്കൂടാ.

ശനി മറ ചെയ്യുമ്പോൾ കുറെ ചുക്കെലകൂടി കുഴിച്ചിടും. പൊങ്ങൽ എന്ന അടിയന്തരകാലം കൽറായൻ മലയിലുള്ള മലയാളികൾ എല്ലാം നായാട്ടിന്നു പോകും. അതിന്നു പള്ളിവേട്ട എന്ന പേർ. അന്നു പാളയക്കാർ എന്നവർ വല്ല ഗുഹത്തിന്നെ എങ്കിലും കൊല്ലണം. അല്ലെങ്കിൽ പൂജാരിക്കു അവന്റെ കുടുംമുറിച്ചു കളയാം. എന്നാൽ ഈ അപമാനം അവൻ എങ്ങിനെ എങ്കിലും കൂടാതെ കഴിക്കും. പകരത്തിൽ ഒരു ദൂത്രന്റെ കുടുംമുറിക്കും. തൃശ്ശൂനാപള്ളി ജില്ലയിൽ കൊള്ളമലയിലെ മലയാളികൾക്കു നാച്ചി എന്ന പേരായി ഒരു മൂത്തിയുണ്ടു. നാച്ചിപൂജകാലം മിണ്ടിക്കൂടാ. സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നുകൂടാ. ആരെങ്കിലും സംസാരിച്ചാൽ തേനീച്ചയൊ കടന്നുലൊ കത്തുമെന്നാണു വിശ്വാസം. നാച്ചിക്കു വിഗ്രഹമില്ല. ഭൂമിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമെന്നും പൂവ്വൻകോഴിയുടെ പൂപോലെ മിന്നുമെന്നും ആണു വിശ്വാസം. പച്ചമലയിലുള്ള സ്ത്രീകൾ മുലമരക്കായില്ല. മലയാളികൾക്കു അനേക മൃഗവിശ്വാസങ്ങളുണ്ടു. മഴ ചെയ്യുന്നമെങ്കിൽ ചാണക ഉറുകൊണ്ടു അന്ത്രോന്ത്രം എറിയും. ഒരു ഗണപതിവിഗ്രഹം ചാണകകുഴിയിൽ കുഴിച്ചിടും. ഒരു പന്നിയെ ബലി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. മഴ ചെയ്താൽ വിഗ്രഹം മാന്തി എടുക്കും. ഉറക്കത്തിൽ പല്ലു കടിക്കുന്നത മാറാൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിവേദിച്ചത അല്പം കട്ടുകൊണ്ടു വന്ന ഭക്ഷിച്ചാൽ മതി. വസൂരിക്കാരനെ നാട്ടുചുറ്റത്തു കൊണ്ടുപോയി വല്ല ഉഴരിലും ഇട്ടേക്കും. നടപ്പുദീനക്കാരനെ കേവലം ബ്രജിക്കും. ചാക്കുന്നു എങ്കിൽ ചത്തുകൊൾക തന്നെ. കഷ്ടരോഗിയെ ആട്ടി ചാരിക്കും. എവിടെ എങ്കിലും പോയിക്കൊള്ളട്ടെ. തൃശ്ശൂനാപള്ളി ജില്ലയിൽ അമ്മയുടെ സോദരിയുടെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നത യോഗ്യതയാണു. കൊള്ളമലയിലുള്ളവർക്കു

ഭർത്താവെ വിട്ടു സ്വജനത്തിൽ മരണാത്മവനോടുകൂടി ഇരിക്കാം. ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനം ഭർത്താവിന്നാകുന്നു. നിന്റെ ഭാര്യയെ ആർക്കാണ് കടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന ഒരുത്തനോട് ചോദിച്ചാൽ അവന്നു മുഷിച്ചുപിടും. ഒരു ദിവസത്തെ കല്യാണമെ ഉള്ളു. ചില കൂട്ടുകൾ വ്യാഴാഴ്ചയാണ് തുടങ്ങിനാ. താലികെട്ടുക ഭർത്താവാണ്. രണ്ടാലേയും കൂടിയവർ മാല ഇടിക്കുന്നു. മാലകൾ കിണറിലിടും. ഒന്നിച്ചു ചൊന്തി നടന്നാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുമെന്നർത്ഥം. രണ്ടു മലയിലും ശവം മറ ചെയ്തുകൊണ്ടു. രണ്ടെടത്തും പണി സംബന്ധിച്ച രണ്ടു വിശേഷം നടപ്പുണ്ട്. ഒരുത്തന വല്ല പ്രവൃത്തിയും തീരാത്തതൊക്കിൽ ഉരയില്ലാത്തവർ മുഴു മൻ ചെയ്ത ചെയ്തുകൊള്ളണം. ഭക്ഷണം കൊടുത്താൽ മതി. മെതിക്കാനുണ്ടാകുമ്പോൾ ജാതിക്കാരിൽ പണിക്കാരായ സകല പേക്കും ചെയ്തുകൊടുക്കാം. എല്ലാ പേക്കും എടുപ്പാൻ മാത്രം പണിയുണ്ടുപോൽ ഇല്ലാത്തതും. അന്തിയാവോളം പ്രവൃത്തി എടുത്താലേങ്ങിനെയാ അങ്ങിനെ കൂലി കൊടുക്കണം. ചിലപ്പോൾ മെതിച്ചുണ്ടാകുന്നത ഇങ്ങിനെ കൊടുപ്പാൻ തികയുകയില്ല. വീട്ടിൽ നിന്ന കൊണ്ടുവന്നിട്ടുകൂടി കൊടുക്കേണ്ടി വരും. നിരക്ഷരരക്ഷികളാണ്. നികുതി അടച്ചുതന്നു ഇത്രയെന്ന അറിവാൻ ഒരു ചരടിന്മേൽ കെട്ടുകെട്ടി വെക്കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെക്കാൾ അധികമുണ്ടു ഈ കൊല്ലമെങ്കിൽ ഹരജിയായി. അധികാരി കടിയായാൽ ഒരു എലയെന്മേൽ ചെരുവിരലിന്റെ നഖം ഉരന്നി കൊടുത്തയക്കാം. ഒരുപ്പിക്കും ഒരു അടയാളം.

മലസർ.

ഇവരെ കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയിലും കൊച്ചിശീമയിലും കാണാം. വിവാഹം തിരണ്ടിട്ടാണ് നടപ്പു. മുപ്പം ആവാം. കാൽമായ ഒരു ക്രിയ പുരുഷന്റെ കയ്യിൽ ഒരു ഇരുമ്പുവള ഇടിയിരിക്കുമാണ്. നാട്ടിലെ മലസർക്കു തുടങ്ങിവസം തികച്ചാഴ്ചയാകുന്നു. തലേനാൾ ആണ് പെണ്ണും കൂടി ഒരു അർച്ചിയിന്മേൽ നിന്നിട്ടു എണ്ണ തേച്ചു കളിക്കണം. താലികെട്ടുക ഭർത്താവാണ്. ജാതിയിലെ തലവനായ മൂപ്പൻ എന്ന പറയുന്നവൻ രണ്ടാലേയും കയ്യിൽ അന്യോന്യം

പിടിപ്പിക്കും. രണ്ടാളും ഒരു ഏലയിൽനിന്നൊ കിണ്ണത്തിൽനിന്നൊ ഭക്ഷിക്കണം. എന്നാൽ വിവാഹവും കഴിഞ്ഞു. മലമലസകൾ ശുഭദിവസം ബുധനാണു. തിരണ്ട പെണ്ണിനെ 7 ദിവസം വേറിട്ട ഒരു ചുരയിൽ പാപ്പിക്കും. കുളിച്ചാൽ ചുരയിൽ കടക്കുമ്പോൾ ഒരു എടങ്ങഴിയും വിളക്കും വലത്തെ കാൽ ആട്ടുമായി ചാടിക്കടക്കണം.

മരിച്ചാൽ കുഴിച്ചിടുക പതിവു. മലത്തിൽ കിടത്തിട്ടാണു. മരിച്ചത പ്രായം ചെന്ന ഒരുത്തനാണെങ്കിൽ അവന്റെ പായ, തലയണ, തുണി, വടി ഇതൊക്കെ അവനോടുകൂടി കുഴിച്ചിടും. അവന്റെ ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടു. ചിലപ്പോൾ ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. നാട്ടുചുരത്തെ മലസകൾ ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ ഭാര്യ ശവത്തിന്റെ കണ്ണിലും കഴുത്തിലും വെററിലിരിക്കുന്നതുപോലെ. ഇവരുടെ സ്ത്രീകൾ എടുത്തെ കയ്യിനെ കുപ്പിവള ഇടുകയുണ്ടു. രണ്ടു കയ്യിനേയും ഇട്ടാൽ പറയർ തച്ചുകൊൾ. രണ്ടു കൂട്ടരും സമമെന്നാണു പറയരുടെ അഭിപ്രായം. അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങൾ ഒരു കയ്യിനെ മാത്രമേ വള ഇടുകയുണ്ടു.

മറവൻ.

മധുരം, തിരുനെൽവേലി ഈ ജില്ലകളിലാണു അധികം. രാമനാട, ശിവഗംഗാ ഈ ജമീൻദാക്കന്മാർ ഈ ജാതിയാകുന്നു. രാവണയുദ്ധത്തിൽ സഹായിക്കുവാൻ ഉപകാരസ്മരണത്തോടെ ശ്രീരാമൻ അസ്സൽ തമിഴിൽ പറഞ്ഞുവരുന്ന “മറവെൻ”, അത്യാൽ മറക്കുകയില്ല, എന്നു. അതിനാൽ തങ്ങൾ മറവരായി എന്ന ഒരു വലിപ്പം പറയും. ഇവരുടെ തലവൻ രാമനാട രാജാവായ സേതുപതിയാകുന്നു. കൃഷിപ്രവൃത്തിക്കാരാണെങ്കിലും കാലികളവിൽ സമത്വമാണു. പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു വിട്ടു നാട്ടുചുരത്തു പാക്കുന്നവർ വീടോ കടിയോ നേക്കു കാലത്താൽ അരപ്പണം മറവകു കൊടുക്കണം. കന്നുകാലി ഉള്ളവർ ഒരു പണം കൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ കളവ നിശ്ചയം. കളവുപോയാൽ പോയ മുതലിന്റെ വില അവർ വരിയിട്ടു എടുത്തു കൊടുക്കും. ഇതു സാധിക്കുന്നത എങ്ങിനെ എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വഴി

ചോക്കരെ ദീപദികൊള്ള ഇടുക നടപ്പാണ്. ഇങ്ങിനെയൊക്കെ യാണെങ്കിലും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേന്ന് പലതും പരമസത്യവാനാമായിട്ടു ഉണ്ടതാനും. അവന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവന്റെ മുതൽ കക്കുകയും മറ്റും പാടില്ലത്രെ. അതിന്നു ഇവർ രേ സൂത്രം ചെയ്യുമെന്ന പറയുന്നു. അന്യനായവൻ ഭക്ഷണം കൊടുത്താൽ ഉണ്ടതുകൂടാമെന്നു ഉപായത്തിൽ അല്പം മണ്ണു ചോറ്റിരിപ്പും. എന്നാൽ നന്ദി വിചാരിപ്പാനില്ലത്രെ. ഗോത്രങ്ങൾ പലതുണ്ടു. ഭർത്താവും ഭാര്യയും രേ ഗോത്രമായിക്കൂടാ. കുട്ടി അമ്മയുടെ ഗോത്രമാകുന്നു അമ്മന്റെയല്ല. താലികെട്ടുക ഭർത്താവിന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു. താലികെട്ടാൻ സമയമാകുമ്പോളും പെണ്ണു വീട്ടിനകത്തു ഇരിക്കണം. മുഹൂർത്തമായാൽ അമ്മാമൻ അവളുടെ കണ്ണു കൈകൊണ്ടു പൊത്തി ഏറ്റത്തു പറന്തലിൽ കൊണ്ടുപോകും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ നാലുപുറവും നാലു പെണ്ണുങ്ങൾനിന്നു രേ താലത്തിൽ നാളികേരം ഉടച്ചു വെച്ചു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചുറ്റണം. ദമ്പതിമാർ താലത്തിൽ തൂപ്പണം. നാടുവാഴികളായ ധനവാന്മാരുടെ കാൽത്തിലൊ സാധാരണ ആളുകളുടെ കാൽത്തിൽ തന്നെയൊ മുഴുവൻ വിവാഹകൃത്യം പൂർത്തിയാകുന്നതിന്നു വല്ല മുടക്കവും സംഭവിച്ചാൽ താലി പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊടുത്തയക്കുകയും അവളെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു വിളിപ്പിക്കുകയും ആവാം. വഴിയെ കല്യാണം മുഴുവിയായാൽ മതി. ചിലപ്പോൾ രണ്ടുമൂന്നു പ്രസവം കഴിഞ്ഞിട്ടും ആയിരുന്നോ. ഇപ്രകാരം പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ ഭർത്താവു മരിച്ചുപോയി എങ്കിൽ ശവവും ഭാര്യയേയും ഒരുമിച്ചു വെച്ചിട്ടു കർമ്മങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കണം. പിന്നെ അവൾക്കു മറ്റൊരുവനെ കെട്ടാം. താലികെട്ടു കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ ബോധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവൾ കൊണ്ടുവന്നു പണ്ടും ചാത്രം മുതലായും കൊടുത്തു താലി അഴിച്ചെടുത്തിട്ടു അവളെ തിരികെ അയക്കാം. സ്ത്രീക്കു അങ്ങോട്ടുണ്ടാ ബോധിക്കാഞ്ഞതെങ്കിൽ അവൻ കൊടുത്തുപണ്ടവും കല്യാണത്തിന്നു ചെയ്ത ചിലവും താലിയും കൊടുത്തിട്ടു അവളുടെ മുതലുംകൊണ്ടു അവൾക്കു പോകാം. തിരുനെൽവേ

ലിയിലെ മറവർ ഇമീൻദാർമാക്ക് പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി വിവാഹം ചെയ്തു കുറവാണ്. പ്രതിനിധിയായി ഒരു വടി കൊടുത്തതുകൊണ്ട്. അത പന്തലിൽ കത്തിനിൽക്കി ആരെങ്കിലും ഒരുത്തൻ പെണ്ണിനെ താലികെട്ടും എന്നാൽ തീർന്നു. ചെമ്പുനാട്ടു മറവർക്കു ഒഴികെ വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട്. മരിച്ചു തോന്നിയവന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെ കെട്ടാം. അനുജനെ വഹിയാ. തിരണ്ടാൽ 15 ദിവസം വേറിട്ടിരിക്കണം. 16-ാംദിവസം കുളിച്ചു അകത്തു കടക്കാം. ആ സമയം അവളെ ഒരു ശരംകൊണ്ടു അടിക്കണം. തിരണ്ടുകുളിച്ചിലവ അമ്മാമൻ ചെയ്യണം.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും കഴിച്ചിട്ടുകയും ഉണ്ട്. സ്ഥാപിക്കുക ഇരുത്തിട്ടാണ്. ദഹിപ്പിക്കുകയും മറ ചെയ്തതായ ചെയ്ത സ്ഥലത്തു നവധാന്യങ്ങൾ വെക്കണം. ശ്മശാനത്തിൽ കമ്മകത്താവ ഭാട്ടക്കുടത്തിൽ വെള്ളവുമായി പ്രദക്ഷിണം വെക്കലും പാത്രം ഉടക്കലും ഇവയ്ക്കുണ്ട്. അസ്ഥിസഞ്ചയനം 2-ാംദിവസമാണ്. 11-ാംദിവസമോ 12-ാംദിവസമോ രണ്ടു ചുട്ടുകലം ഉണ്ടെച്ചു അതിൽ ധാന്യം വിതക്കും. ചുറ്റുംനിന്നു വളരെ നേരം കരയും. മുളച്ചു ധാന്യത്തെ 16-ാംദിവസം വെള്ളത്തിൽ കൊണ്ടു പോയി ഇട്ടും. അപ്പോഴും വേണം കരച്ചിൽ. 17-ാംദിവസമാണ് പുണ്യാഹം. അത ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. തൃശ്ശൂനാപള്ളി ജില്ലയിലെ മറവർക്കു മരിച്ചവന്റെ മകനോ അടുത്ത മനുഷ്യക്കാരനോ ശവം എടുക്കുമ്പോൾ ചാണകവരടിയിൽ കഴുകുക പലവക ധാന്യങ്ങൾ ഇട്ടിട്ടു അതിനെ വീട്ടിന്റെ ചുമരുകൾ പതിക്കണം. ഇതിനു പട്ടം കെട്ടൽ എന്നാണു പേർ. മരിച്ചാളുടെ പിൻതുടച്ചു താനാണെന്ന താല്പര്യം. ഇത എട്ടാംനാൾ വെള്ളത്തിൽ എറിയും. ശവം എടുക്കുമ്പോൾ ഒരു വാണം കത്തിക്കണം. പതിവായിട്ടു കർമ്മാന്തരക്രിയയില്ല. ചെയ്യുന്നതായാൽ 16-ാംദിവസമാണ്. അന്നു ബ്രാഹ്മണൻ വേണം. ഇത കഴിഞ്ഞാൽ കൂടിയവരെല്ലാം ഒരു ഉരലിൽ ചാണകവെള്ളം കലക്കിയതിൽ കാലിന്റെ വിരൽ മുക്കണം. അവസാനം അത തട്ടിമറിക്കുകയും. അപമൃത്യു ആയാൽ ചില മറവർ ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും. ഏതാനും മാസം ക

ഴിഞ്ഞാൽ തലയോട് മാന്തി ഏറ്റുത്ത ഒരു ചന്തലിൽ വെച്ചു മൂന്നു നാൾ മൂത്രം നിവേദിക്കണം. വഴിയെ ചുലകളിലും മറ്റും. മറവു സ്രീകളുടെ കാത വളരെ വലുതാക്കും.

മാധികാ.

തിലുകദേശത്തു തോൽപണിക്കാരാകുന്നു. തമിഴരെ ചക്കിളിയൻ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഉരരിൽ ഉത്സവകാലം വിവാഹം കഴിയാത്ത ഒരു മാധികസ്രീ അവളുടെ കൂടിയവരെ അസൂയാക്കുകൾ പറക്കയും അവരെ മേൽ തൂപ്പുകയും ചെയ്യും. അവൾ മാതംഗീദേവിയുടെ അവതാരമെന്നാണു വിശ്വാസം. അവൾ അതിനാൽ നീരസമില്ല. അവളുടെ തൂപ്പൽ അശുദ്ധം തീർക്കുമെന്നാണു വിശ്വാസം. ഇവർ ഏകംകൈക്കാരാണ്. മാധാ എന്നൊരു ജാതിയുണ്ടു അവർ വലംകൈക്കാരാണ്. തമ്മിൽ വലിയ ശത്രുയാണ്. വീഥിയിൽകൂടി ദേവൻ എഴുന്നള്ളിച്ചുപോകുന്നസമയം ഇവരും വലരെ അസൂയാക്കു പറയും. മാതംഗിയാവാൻ ഒന്നുകിൽ ഒരു മാതംഗിയിൽനിന്നുണ്ടായിച്ചുവളായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ വരാൻപോകുന്ന കായ്ക്കളെ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞു ഒപ്പിക്കണം. വഴിയെ കർണ്ണൽ ജില്ലയിൽ കന്യാ എന്ന സ്ഥലത്തിന്നു സമീപമുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലെ ദേവന്റെ കല്പനയുണ്ടാകണം. മാതംഗിക വിവാഹം പാടില്ലെങ്കിലും പുരുഷസംസ്കാരം പാടില്ലെന്നില്ല. ഇവർക്കു ഒരു കവിടിമാലയുണ്ടു. അതു ഒരു കിണറിൽ 3 നാൾ ഇട്ടു വെച്ചിട്ടെ ഉത്സവത്തിങ്കൽ ധരിച്ചുകൂട്ടു. കവിടിമാലയും ധരിച്ചുകമ്മിയുടെ വഴിയാലെ നടക്കും. കമ്മി ഒരു ചീട്ടാങ്കത്തിയും മെതിയടിയും തൂലവും കയ്യിലെടുത്തു മുന്തിൽ നടക്കും. ഇതുകളും മൂന്നുനാൾ കിണറിൽ കിടന്നിരിക്കണം. കമ്മിയും ശേഷക്കാരായ സ്രീപുരുഷന്മാരും നിരന്നുനില്ക്കും. മാതംഗി എന്തെല്ലാമൊളംകൈ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവരെ മേൽ തൂപ്പിക്കൊണ്ടും കോൽ കൊണ്ടു തൊട്ടുകൊണ്ടും പ്രദക്ഷിണം വെക്കും. പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുകയില്ല എങ്കിലും ഇതിനാൽ സകല അശുദ്ധിയും പാപവും നീങ്ങുമെന്നാണു വിശ്വാസം. ബ്രാഹ്മണർ മാത്രം വളരെ ഇതിന്നു കൂടുമാറില്ല. ഇവർക്കു ബ്രാഹ്മണരുടെ ഹൃദത്തി

ന്റെ മിററത്തോളം പോകാം. അവിടെ ചില ക്രിയകൾ ചെയ്യാനുണ്ട്. ഒരു കടത്തിൻ വെള്ളവുമായി ഉച്ചത്തിൽ തോററം ചെയ്തി താൻ ബ്രാഹ്മണരെയും ക്ഷത്രിയരെയും രാജാക്കളെയും ജ്ഞിമാരെയും മദം അടക്കിയത പാടിയും കൊണ്ട കടത്തിലെ വെള്ളം സകല ആളുകളുടെ മേലും തളിക്കും. സ്ട്രീകറും കഞ്ചയും അഴിച്ച അവറിക്കു ദാനം ചെയ്യും. വീട്ടിലെ യജമാനസ്ട്രീധരിച്ച വസ്ത്രവും കൊടുക്കും. ഏകിലും പുരുഷന്മാർ വഴിയെ കളിച്ചു പുണരുക മാറും. ഇതൊര അസംബന്ധംതന്നെ. പറയുന്ന മന്ദിരവും അന്ത്രോന്ത്രം തൊട്ടത തിന്നുകയില്ല. കാളഹസ്തി രാജാവ പറയർ കതിരക്കാർ മുതിരമോഷ്ടിക്കാതിരിപ്പാൻ ഇതൊര തരമായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. മുതിര വേറിക്കുംമുമ്പെ അതിൽ ഒരു മന്ദിരവെക്കൊണ്ട വെള്ളം കടയിക്കും. തൃപ്പതി ദേവൻ കൊല്ലത്തിൽ ഒരിക്കൽ കിഴക്കും, തെക്കും, പടിഞ്ഞാറു, വടക്കും, ഇവിടങ്ങളിൽ 4 മന്ദിരക്കെ പ്രത്യക്ഷമാകുമത്രെ. ഓരോരുത്തൻ ഓരൊ ചെരിപ്പ കൊടുക്കണം എന്ന കല്പിക്കും. എന്നാൽ ഇവർ തങ്ങളെ കടി വെള്ളവലിച്ചു, ഒരു മുറിയിൽ അരിപ്പൊടി കറുത്തിൽ ചരത്തും. പിറേറന്ന നോക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒരു കാലടി അടയാളം കാണാം. അതിനു ചാകമായിട്ട ഒരു ചെരിപ്പുണ്ടാക്കി തൃപ്പതിക്കും ഏഴുന്നള്ളിക്കും. അന്ത്രോന്ത്രം ആലോചിക്കാതെയാണ ചെരിപ്പുണ്ടാക്കുക ഏകിലും തെക്കുനിന്നും വടക്കുനിന്നും വരുന്നു ചെരിപ്പുകൾ ഒരു ജോഡും കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും ചെല്ലുന്നത ഒരു ജോഡും ആയിതീരും എന്ന വിശ്വാസം. മലയുടെ അടിയിൽ ദേവന്റെ ബിംബത്തിന്റെ മുന്നിലാണ ചെരിപ്പുകൾ വെക്കുക. കൊല്ലം കഴിഞ്ഞുപോയശേഷം ക്രമേണ അടി തേയുപോയ്ക. ചില സമയം ഇവർ ജാംബവാന്റെ സന്താനങ്ങളാണെന്ന പറയും. ചിലപ്പോൾ മാതംഗിര്യുടെ മക്കളാണെന്നും പറയും. വിധവാവിവാഹം ധാരാളം ആവാം. പക്ഷെ വിവാഹത്തിങ്കൽ വിധവമാർ മാത്രമെ ചാടുള്ള. ഭായ് മരിച്ചവൻ മാത്രമെ വിധവയെ വിവാഹം ചെയ്തയ്യുമുള്ള. കുറച്ച ഉറപ്പുക കൊടുത്താൽ ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ വൃദിച്ചാൽ നിമിത്തമാണ ഉപേക്ഷിക്കുക.

ണത്തെക്കുറിച്ച് പണം കൊടുക്കേണ്ടാ. താലികെട്ടാൻ അമ്മാനാണ. തിരണ്ടാൽ 10 ദിവസം അശ്രദ്ധിയുണ്ട.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും സ്ഥാപിക്കുകയും ഉണ്ട. നഗ്നമായിട്ടാണ സ്ഥാപിക്കു എന്ന പറയുന്നു. കുട്ടികളെ കമുറത്തിലാണ കുഴിച്ചിട്ടുക. ഗളിണികളെ ദഹിപ്പിക്കണം. ചില ദിക്കിൽ വെളുത്തേടൻ ഇവക്ക് പ്രത്യേകമായിട്ടുണ്ട. ഇല്ലാത്ത എടങ്ങളിൽ സാധാരണ ദോഷിതന്നെ അലക്കും. പക്ഷെ വസ്ത്രം വെള്ളത്തിൽ ആറ്റത്തി കൊടുക്കണം. ഇവക്ക് പുവ്വബട്ടാ ഏന്നൊരു ചേർക്കുട്ടിയുണ്ട. അത്ഥം ലോകത്തേക്കാൾ 6 മാസം മൂത്തവൻ എന്നാണത്രെ.

മാരാൻ (മാരയാൻ)

വടക്കേമലയാളത്തിൽ ചിലേടത്ത ഓച്ചാൻ എന്നും വിളിക്കും. ചിറക്കൽ, കാഞ്ഞിരോട ഈ താലൂക്കുകളിൽ ഇവർ നായർക്കും മേല്പട്ടുള്ളവർക്കും ക്ഷേത്രം ചെയ്യും. കോട്ടയം, കറുമ്പ്രനാട, ഈ താലൂക്കുകളിൽ ക്ഷേത്രവും ശീതികവൃത്തിയും ഉണ്ട. അതിനാൽ അത്തിക്കുറിശ്ശിമാരാൻ എന്നും പറയും. അവിടുന്നും തെക്കോട്ടു ചെന്നാൽ ക്ഷേത്രമില്ല. അത്തിക്കുറിശ്ശി എന്നമാത്രം പറയും. മാരയാൻ ശബ്ദമില്ല. എങ്കിലും വടക്കേമലയാളത്തിലെ മാരാൻമായി ചാർച്ചയുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു തെളിവുണ്ട. നായന്മാർ ശേഷക്രിയ തുടങ്ങുമ്പോൾ ശീതികൻ തലയിലെ രോമം അറക്കുന്നു. ചെണ്ടകൊട്ടുന്ന മാരയാൻ അല്ലെങ്കിൽ മാരാർ അമ്പലവാസിയാവിട്ടു വടക്കും. ക്ഷേത്രം ചെയ്യുന്ന വടക്കൻ മാരാൻമായി ചാർച്ചയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ ചൊടിക്കും. മാരാൻ ചാണി; കോണി, നടുമിറം, തിരുമിറം, ഇങ്ങിനെ നാലു അധികാരമാണെന്നു ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട. കാനേഷുമാരിയിൽ എല്ലാത്തെയും ക്ഷേത്രം നാക്കിയാണു ചേർത്തിട്ടുള്ളതു. തെക്കേമലയാളത്തിലും എല്ലാവരും ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തി വിട്ടിട്ടില്ല. നമ്പൂതിരിമുക്കു അധികമുള്ള ദിക്കിൽ മാത്രമെ വിട്ടിട്ടുള്ളു. ആ വക സ്ഥലങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്കു സംബന്ധവുണ്ട. തിരൂർ, മുക്കുവർ, ഇവർക്കും ക്ഷേത്രമാണു ചുരോഹിതാൻ എന്നു ഓർത്തുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. കൊച്ചിശീമയിൽ മാരാരിൽ ചിലർ തിരൂരിന്നമ്പ്യാരെപ്പോലെ ഭഗവതിക്കു ക

ഉം കുറിക്കുകയും പാടുകയും ചെയ്യും. അവിടെ ചിലേടത്തു കുറുപ്പു എന്നും പേരുണ്ട്. ചിലർ അന്യോന്യം തൊട്ടുണ്ണുകയില്ല. കൊള്ള കൊടുക്കുകയില്ല. താലികെട്ടു, ചുവ ഇത്യാദി നായന്മാരെ പോലെതന്നെ. കൊച്ചിശീമ തെക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ ഇവർ ശ്രാദ്ധത്തിന്നു എളയതാണു ചുരോഹിതൻ. താലികെട്ടാൻ തിരുമുല്പാടം. മറെറടങ്ങളിൽ സ്വജാതിതന്നെ ചുരോഹിതൻ. താലികെട്ടാൻ എണങ്ങനം. തിരുവാങ്കൂറിൽ ഇംഗ്ലീഷ്ചാരിച്ച മാരാന്മാർ ആ പേർ ഉപേക്ഷിച്ചു പിള്ള എന്ന പേർ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. മാരാതം മാറാനും രണ്ടുണ്ട്. ഏകിലും ഈ വൃത്യാസം ആലപ്പുഴക്കു തെക്കോട്ടു അത്ര ഘനമില്ല. വടക്കൻ തിരുവാങ്കൂറിൽ ഒരുതലെന്നും ഇരുതലെന്നും രണ്ടുവകയുണ്ട്. ഒരുതൽക്കാർ ഇരുതൽക്കാരെ മീതെയാണെന്നാണു നാട്ടും. ഒരുതൽ എന്ന പറഞ്ഞാൽ രെക്കുലെ വിവാഹമുള്ളു. വിധവാവിവാഹമില്ലെന്നാണർത്ഥം. എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണനെയൊ മാറ മേൽജാതിയെയൊ സംബന്ധക്കാരനായി സ്വീകരിക്കാം. ഉയർന്നതരം മാറാനു ക്ഷേത്രംകമ്മുണ്ടുണ്ട്. അതു ഏതെന്നാൽ പാണി, കോണി, നടുമിറം, തിരുമിറം, വെലിച്ചോർ, പൂച്ചോർ, ഈ അവകാശങ്ങളാകുന്നു. കോണി ശവം ശുശ്രൂണത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാനുള്ള കട്ടിൽതന്നെ. നടുമിറം നമ്പൂതിരി ഇല്ലത്തു ചുവ പത്താദിവസം ചിണ്ഡംവെക്കാനുള്ള പന്തലാണു. വെലിച്ചോർ വെലി ഇട്ടതിന്റെ ശിഷ്ടം കവ്വം. പൂച്ചോർ ദേവനനുവേദിച്ചതിന്റെ സ്വാക്കു. നമ്പൂതിരിമാർ ചെയ്തും, സമാവർത്തം, യാഗം, ഇതിങ്കൽ ക്ഷേത്രം മാരാന്മാർ വെണം. വെലി ഇടുമ്പോൾ ഏറ്റു കൊടുക്കുകയും വേണം. അന്നപ്രാശനം ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചാണു.

മാലർ.

ഇവർ തെലുങ്കുദേശത്തു പറയരാണു. ഗോമാംസം തിന്നും മദ്യം നന്നെ കുടിക്കും. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടാ. ഉരരിലെ കിണറു തൊട്ടുകൂടാ. അലക്കും ക്ഷേത്രവും തങ്ങൾ തന്നെ. മാഡികരെ ഇവർ വളരെ ചുമമാണു. അവർ ശവം തിന്നുംപോൽ. ഇവർ മുത്തി എറച്ചിതിന്നും താനും. മാലർ ചുരോഹിതൻ മാ

ലാ തന്നെ. തോൽപെരിപ്പ തൊടുകയില്ല. മുഖ്യ പ്രവൃത്തി നെ
 സ്താണ്. ചിലർ വയലിൽ കൂലിപ്പണിക്കരായോകാം. വിവാഹം
 അഹനമ്മമാരാണ് ഉറക്കുവാൻ. മകന കല്യാണം വേണമെന്ന
 ഉറച്ചാൽ അഹൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണനോട ആലോചിക്കും പെണ്ണി
 നെ തിരവാൻ കിഴക്കോട്ടൊ പടിഞ്ഞാട്ടൊ വടക്കോട്ടൊ തെ
 ക്കോട്ടൊ പോകേണ്ടു എന്ന. വിവാഹത്തിങ്കൽ നൂററാന്ന ഏഴ്
 യുള്ള ഒരു ചരട മഞ്ഞറം ചുരട്ടി പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമ്മൻ വക്കൽ
 കൊടുക്കും. അവൻ അത കയ്യിൽ ഏടുത്തുകൊണ്ട അവളുടെ
 അഹനമ്മമാരോടുകൂടിയ സ്വജനങ്ങളോടും പോദിക്കും വിവാ
 ഹത്തിന്ന വല്ല വിരോധവുമുണ്ടാ എന്ന. ഇല്ലാ എന്ന സകലതം
 പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചരട പെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടും. മണ
 വാളൻ കെഴുത്തും കുഴിക്കണം. അവന്റെ കൈകാൽ നഖങ്ങളും
 കണ്ണിന്റെ പോളയിലെ രോമങ്ങളും ചുരോഹിതൻ മുറിക്കയും
 വേണം. മുറി ചുരോമവും നഖങ്ങളും ഈ ക്രിയ സമയം മണവാ
 ളന്റെ വായിൽ ഇട്ടു വെക്കുന്ന കാലുറപ്പികയും ഒരു ചഴയമുറ
 ത്തിൽ ഇട്ട അരികിഴി വിളക്കും വെററിലയടെക്കയും വെച്ച ചു
 രോഹിതൻ മണവാളന്റെ മുടിതൊട്ട അടിയോളം മൂന്നീട ഉഴി
 ഞ്ഞത്തിന്റെ ശേഷം മൂത്തൊട്ടകൂടി ചുരോഹിതൻ പോകും. ദോ
 ഷം തങ്ങളറക്കു ചാറി എങ്കിലൊ ഐന്ന ഭയപ്പെട്ടിട്ട കാണികളെ
 ല്ലാം ദൂരെ വാങ്ങിനില്ക്കും. എന്നിരും വളരെ പടങ്ങുകകളണ്ട. അ
 തൊക്ക കുഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീ ഒരു നെസ്സു തായിന്മേൽ കാൽ വെക്കു
 ണം. അറളെ കാലിന്റെ മീതെ ചുരുങ്ങൻ അവന്റെ കാലും
 വഴിയെ അവൻ താലികെട്ടും. താലി രട്ടാൻ കൊണ്ടുവരണം.
 സ്ത്രീചുരുങ്ങന്മാർ അങ്ങട്ടം ഇങ്ങട്ടം തലയിൽ ചാൽ ഉറിക്കണം.
 വഴിയെ എല്ലാതും കൂടി ഉൾരിലെ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു പോകും. ഭാ
 യ്ക്കാത്തൊക്കന്മാർ ഉടുത്ത വസ്ത്രങ്ങൾ കൂടി കെട്ടിട്ടാണ നടക്കേ
 ണ്ടത. മടങ്ങി വീട്ടിൽ വന്നാൽ ഗുരുവി ഉഴിയണം. ഒരു തട്ടിൽ
 നിറച്ച അരിയും അതിന്റെ മീതെ ഒരു ചെറൻമുക്കഞ്ഞിയും വെ
 ച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അത സ്ത്രീചുരുങ്ങന്മാർ വലംകാൽകൊണ്ട തൊട
 ണം. എന്നി അകത്ത കടകാം. വഴിയെ രണ്ടാളും ഒരു ചാത്ര

ത്തിൽനിന്ന പാൽകഞ്ഞി കുഴിക്കണം. പിന്നെ ഭൂമല എന്നൊരു ക്രിയയുണ്ട്. ഇത ദമ്പതിമാർക്കും അവരുടെ രക്ഷസംബന്ധികൾക്കും മാത്രമാണ്. സംബന്ധികൾ എല്ലാം ഭാര്യയും ഭർത്താവുമായിരിക്കണം. 3 അല്ലെങ്കിൽ 5 സ്ത്രീയും അത്ര പുരുഷന്മാരും വേണം. രണ്ടു കരിമ്പടത്തിൽ ഞെങ്ങൽ വിളമ്പും. ഒന്നിന്റെ ചുറ്റും പുരുഷന്മാരും മറുതിന്റെ നാലുചുറ്റും സ്ത്രീകളും ഇരുന്ന് ഉണ്ണണം. ഒരു വറുപോലും വീഴരുത്. വീണാൽ വലിയ കലശലുണ്ടാകും. പ്രായശ്ചിത്തം വേണം. ഇങ്ങിനെ മൂന്നു ദിവസം ഈ രണ്ടുപ്രാവശ്യം വേണം. വിധവമാക്കു ചേർന്നുകാ എന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മൂന്നുദിവസവും ദമ്പതിമാരെ മേൽ അക്ഷതം ഇടണം. തേപ്പിക്കുമുമ്പെ സ്ത്രീയുടെ വായിൽ തേങ്ങാപ്പൂർ നിരുകണം കുറെ ചുറത്തേക്കു ഇനിച്ചുകൊണ്ടു. അത പുരുഷൻ കടി ചെടുത്ത തിന്നണം. ഇതപ്രകാരം തന്നെ താംബൂലവും. ചെണ്ണ തിരണ്ടാൽ വളരെ ഘോഷമുണ്ട്. ഒടുവിൽ അവളെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്കുയക്കുമ്പോൾ അമ്മ നല്ല ഉപദേശം കൊടുക്കും. മാനംകെട്ടു മടങ്ങി വരുന്നതിനേക്കാൾ കിണറ്റിൽ ചാടി മരിക്കുക നല്ല എന്ന പറയും. രണ്ടു ഭാര്യ വിരോധമില്ല. സ്ത്രീക്കു രണ്ടാം വിവാഹം പാടില്ല. എന്നാൽ ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ മറ്റൊരുത്തന്റെ വെപ്പാട്ടിയായിരിക്കാം. കണ്ണാടകഭാഷക്കാരുടെ ഏടയിൽ രണ്ടുംഅല്ലാത്ത ഒരു മാതിരി അർത്ഥവിവാഹമുണ്ട്. അതിന്നു ചുടവ കെട്ട എന്ന പറയും. ചുടവമുറിയല്ല. അത കുഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീക്കു താലികെട്ടാം. വളയും മറ്റു ആഭരണങ്ങളും പാടില്ല. കുട്ടിക്കു അമ്മന്റെ സ്വന്തത്തിന്നു ഏതാനും അവകാശമുണ്ട്. രണ്ടാമത കെട്ടു ചെട്ടു സ്ത്രീ രണ്ടു താലികെട്ടണം. പ്രസവവേദന തുടങ്ങിയാൽ ഗർഭിണിയുടെ അടുക്കെ ഒരു അരുവാളും വേപ്പിലയും വെക്കണം. പ്രസവത്തിന്നു താമസം കണ്ടാൽ സുഖപ്രസവമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീ ഗർഭിണിക്കു വെററിലയും മറ്റും കൊടുക്കും. അതുകൊണ്ടു ആയില്ലെങ്കിൽ കിണറ്റിൽനിന്നു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ സ്ത്രീ നില്ക്കുന്നടംവരെ ആളുകൾ നിന്നിട്ടു കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളം കൈമാറി മാറി അവൾ കയ്യിൽകൊടുക്കും. അവൾ അത ഗർഭി

ണിയെക്കൊണ്ടു കുടിപ്പിക്കാം. ഇതു “അറകയ്യാ”ണു. കുട്ടിയുടെ പൊക്കിരം മുറിച്ചു കുളിപ്പിച്ചാൽ ഒരു തൂണി ചൂടുപിടിപ്പിച്ചിട്ടു സസ്തകളിൽ ചൂടുവെക്കും. ചുരുങ്ങിയത് ഇരുപതു ഏകത്ത വെക്കണം. പൊക്കിരം മുറിച്ചാൽ അവിടെ വല്ലതും ഒരു നാണു വെക്കണം. അതു ചേററിക്കാണു. ചേററതിന്റെ 3, 5, 7, 9 ദിവസങ്ങളിൽ സ്ത്രീയെ കുളിപ്പിക്കും. അതിന്നു സമീപം കുടിക്കാർ ഒരൊ പാത്രം ചൂടുവെള്ളം അയക്കണം. കുളിപ്പിച്ച സ്ത്രീകൾ പിന്നെ സ്വഹൃദത്തിൽ പോയി തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ കുളിപ്പിക്കും. മുഖത്തെ കുട്ടികൾക്കും മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ശിശുവിന്റെ മൂക്കും കാതും കുത്തണം. ആയു ശിശുവിനെ ഏലയിൽ ചോറു വിളമ്പി അതിൽ കിടത്തി തിരച്ചിട്ടാണു. ആ ചോർ നായ്ക്കൾക്കു കൊടുക്കും. ശിശുവിന്നു എച്ചിൽപ്പില എന്ന ചേർ വിളിക്കും. എന്നി കുട്ടികൾ വേണ്ടാ എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശിശുവിന്നു ചേരിടുക മതി എന്നാണു. കുട്ടിക്കു ക്ഷണത്തിൽ പല്ലു പുറപ്പെടുന്നതമറ്റു ആർക്കു കഴിച്ചിട്ടാണുണ്ടെന്നു. ആദ്യം മേലെവരിയിൽ മുളച്ചാൽ അമ്മാമന ദോഷം പെൺകുട്ടിയായാൽ അതിന്റെ ചുണ്ടും താടിയും മറുകൊണ്ടു ഉൾക്കും. ഇതു മുഖത്തു രോമം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാനാണു. ഇവർ വൈഷ്ണവരും ശൈവരും ഉണ്ടു.

ശൈവർ വീട്ടിനകത്തുനിന്നു മരിപ്പാനയക്കയില്ല. വെള്ളം കൊടുക്കാതെ മരിക്കുക വലിയ കഷ്ടമാണു. സന്തം ലഭിക്കയില്ല. പ്രാണൻ പോയ ഉടനെ കണ്ണും വായും മൂടും. മൂക്കും ചെവിടും തിരുക്കിടും. കാലിന്റെ പെരുവിരൽ രണ്ടും കൂട്ടിക്കെട്ടും. തലയ്ക്കൽ സാമ്പ്രാണി ചുറ്റിക്കും. ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചാൽ വായിൽ വേററിലയക്കുക കൊടുക്കണം. മൂടിയ വസ്ത്രത്തിൽനിന്നു ഒരു ചതുരക്കുറുത്തു മുറിച്ചു ക്ഷേത്രത്തിലെ നമ്പിക്കു കൊടുക്കണം. വിധവയും മറ്റു ശേഷക്കാരുടേയും മറ്റു ശവം ഏടുക്കാനുള്ളവരും ചുരോഹിതരും അല്പം അന്നം ഭക്ഷിക്കണം. ശവം കഴിച്ചിട്ടുകയാണു. കഴി പകുതി മൂടിയാൽ അവിടെ മൂന്നു കല്ലു വെക്കും. ശവത്തിന്റെ തലയ്ക്കും കാൽക്കും നടുക്കും. നടുവിലെ കല്ലിന്മേൽ ചുരോഹിതൻ നിന്നിട്ടു അവന്റെ കാൽ കഴുകിക്കണം. അവിടെ നി

ന്നാകൊണ്ടാണ ചുരോഹിതന്റെ ഫീസ്സിന്റെ തക്കവും കൂട്ടവും കഴി മുഴുവൻ മൂടികഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അല്പം ചില ക്രിയ കൂടിയുണ്ടു. അതും കഴിഞ്ഞാൽ ഏല്പാതും മടങ്ങും. വഴിക്കു പല്ലു കിണററികളും കളിച്ചു ശുദ്ധമായാൽ വെററിലയക്കേയും പലഹാരങ്ങളും തിന്നും.

മാലി.

ഉരിയദേശത്ത കൃഷിയും മറ്റുമാണു. തിരളംമുന്ദ വിവാഹം വേണം. ഭർത്താവിനെ കിട്ടാഞ്ഞാൽ ഒരു മാതിരി പോയ്ക്കല്യാണം ഉണ്ടു. ചുല പത്തു. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അനുജൻ പതിവായി വിവാഹം ചെയ്യും.

മാവിലാൻ.

റായാട്ടും മരുന്ന പറിക്കലും പ്രവൃത്തി. ഭാഷ ഒരു മാതിരി കൃഷിച്ചു തുളു. മക്കത്തായമാണു. ചിലക്കു മരുമക്കത്തായമാണു ത്രെ. ചിറക്കൽതാലൂക്കിലെ ഇവരെ കാണുന്നുള്ളു. ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തി വട്ടി കൊട്ടയുണ്ടാക്കുവാണു.

മുക്കുവൻ.

തെക്കോട്ടു മക്കത്തായവും വടക്കോട്ടു മരുമക്കത്തായവും ആകുന്നു. നന്നെ തെക്കോട്ടു ഇവരെ അരയൻ എന്നും പറയും. കണ്ണൂരിൽനിന്നു വടക്കോട്ടു മുക്കുവർ അല്ലെങ്കിൽ മുക്കയർ എന്നൊരു വക മീൻപിടുത്തക്കാരുണ്ടു. മുക്കയർ ചുഴമീൻ പിടുത്തക്കാരും മുക്കുവർ കടൽമീൻ പിടുത്തക്കാരും ആണെന്നും പറയുന്നുണ്ടു. മുക്കുവൻ തിരയുടെയും കമ്മാളന്റെയും താഴെയാണു. വടക്കുമലയാളത്തിൽ പൊന്നില്ലാ, ചെമ്പില്ലാ, കാരില്ലാ, കാച്ചില്ലാ ഇങ്ങിനെ റാല ഇല്ലക്കാരാണു. തെക്കുമലയാളത്തിൽ പൊന്നില്ലമില്ല. അതിനാൽ മൂനിലക്കാർ എന്നു പറയും. ബാക്കിയുള്ളവക്കു ക്ഷേരം ചെയ്യുന്നതായി കാവുതിയൻ എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ടു. അവരെ ചില സമയം പണിമക്കൻ എന്നും വിളിക്കും. റാലില്ലക്കാർ മറ്റവരേക്കാൾ മിതെയാണു. ചുലക്കു തളിപ്പാൻ കാവുതിയൻ വേണം. കടൽവെള്ളം കൊണ്ടാണു തളിക്കുക. ജാതിക്കൂട്ടം തീ

കാന്നം വിവാഹമോചനം വിധിക്കാനും രാജ്യം എന്ന പേരായിട്ടു സഭയുണ്ട്. അതിൽ ചേരുന്ന കാരണവന്മാർ കടവാൻ എന്നും കടക്കോടി എന്നും പേർ. സഭാനാഥൻ അരയനാകുന്നു. തങ്ങളുടെ അതിർക്കടന്നുചിടിക്കുന്ന കടലോഴികളുടെ തല അരയന്നാണ്. ചെണ്ണ തിരണ്ടാലും വിവാഹത്തിനും വെററില അടക്കച്ചകലക്ക അരയന്ന അവകാശം ഉണ്ട്. മുക്കവക്ക് വെളിച്ചപ്പാടന്മാർ ഉണ്ട്. ആയിത്താൻ എന്ന പേർ. ഒരു ആയിത്താൻ മരിച്ചാൽ പിന്നെത്തെവൻ അവന്റെ അനന്തരവന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉറച്ചിൽ ഉണ്ടാകുന്നവനും അമ്പലത്തിൽ ശാന്തിക്ക ആളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത കടവാൻ വംശത്തിൽനിന്നും ആകുന്നു. പുരുഷാരന മാനക്കൻ എന്നും ബാണക്കൻ എന്നും പേർ. 1831-ലെ കാനേഷുമാരി റപ്പോട്ടിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. വടക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ മുക്കവത്തി ദൂരത്തായാൽ ആ ദിവസങ്ങളിൽ മാപ്പളയുടെ ചുരയിൽ പാർക്കണം. മാപ്പളയും മുക്കവനും തമ്മിലുള്ള അടുപ്പം ഇതിനാൽ ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. തലശ്ശേരിയിൽ അരയന്മാർ എന്ന പേരായി രണ്ടു തലവന്മാരുണ്ട്. കോച്ചിലും, ചൊന്നിലും ഈ രണ്ടു ഇല്ലക്കാരാണ്. കൂടാതെ മാനക്കൻ എന്ന പരയുന്ന ചില പണിക്കരും ഉണ്ട്. താലികെട്ടുവേണം തിരളുംമുമ്പം ഇതിന്നു പന്തലിൽ കിഴിക്കൽ എന്ന പേരാകുന്നു. താലികെട്ടേണ്ടത നേരകിൽ ഭർത്താവായാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ. അല്ലാത്തപക്ഷം അന്യഗോത്രക്കാരത്തി മുക്കവസ്ത്രീ. താലികെട്ടിയാൽ 7 ദിവസം കൂടി പുറത്തു പോയിക്കൂടാ. വിവാഹം രണ്ടു മാതിരിയുണ്ട്. കോടി ഉടുക്കൽ, വീട്ടിൽ കൂടൽ. കഴിയുന്നവർ ഒന്നാമത്തെ മാതിരി ചെയ്യും. വെച്ചിരിക്കൽ എന്ന പേരായിട്ടു ഒരു വിധം സംബന്ധവുമുണ്ട്. ഇതിന്നു അചരണമാരുടേയും അരയന്റെയും സമ്മതം മതി. ഇതിന്നു സ്ത്രീധനം നടപ്പില്ല. ഭായ്യയെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകരുമില്ല. എങ്കിലും മക്കൾക്കു തെക്കെമലയാളത്തിൽ മുതലിന്നവകാശമുണ്ട്. തിരണ്ടതിന്റെ ശേഷമാണു വിവാഹം ഉണ്ടായതെങ്കിൽ സ്ത്രീ ഏതാനും കാലം വീടാരും ഭായ്യയുടെ നിലയിൽ ഇരിക്കണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു അന്യോന്യ

ഉപേക്ഷിക്കാം. ഗഭിണിക്കു 5-ാംമാസത്തിലോ 7-ാംമാസത്തിലോ ചുളികടി അല്ലെങ്കിൽ നെയ്യു സേവിക്കൽ വേണം. ഗർഭം മുതൽക്കു പ്രസവിച്ചു 3-ാംദിവസം വരെ ഭർത്താവു തല നീട്ടണം. അന്നു കാവുതിയസ്പ്രീ തളിച്ചാൽ ചില തീന്നു. ആ ദിവസം തന്നെ അറവി അമ്പലത്തിലും കടയണം.

ശവം മറ ചെയ്യുന്നതത്രെ പതിവു. വിധവ താലി അറക്കണം. കോടി ഉട്ടക്കൽ കഴിഞ്ഞവളാണു വിധവ എങ്കിൽ ചില സമയം താലി അറക്കുക കാവിതിയത്തിയാണു. കരയുവാനായി നാലഞ്ചു കാവിതിയത്തികളെ വിളിക്കും. ശവം മൂടിയ വസ്ത്രത്തിന്മേൽ നിന്ന കാവിതിയൻ ശേഷം മുറിച്ചു മകനു കൊടുക്കണം. ശവക്കുഴി മൂടിയതിൽപിന്നെ മകൻ ഒരു കുടത്തിൽ വെള്ളവുമായി 3 പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യണം. അവസാനം കുടം ഇട്ടു ഉടക്കുകയും വേണം. വീട്ടിൽ മടങ്ങി വന്നാൽ മകനെയും ശവം ഏറ്റുത്തവരെയും കാവുതിച്ചു തളിക്കണം. ഭട്ടവിലെ ശേഷക്രിയ 8-ാംദിവസവും ചില സമയം 14-ാംദിവസവും ചെയ്യും. മൂത്ത മകനു 6 മാസമെങ്കിലും ഒരു സംവത്സരമെങ്കിലും ക്ഷൗരം പാടില്ല.

മുടവർ.

തിരുവാക്കൂറിൽ ഏലമല, കണ്ണൻദേവൻമല, ഇവിടങ്ങളിൽ ഒരു തരം മലക്കാരാണ്. സോദരന്റെയോ സോദരിയുടേയോ മകളെ കെട്ടിക്കൂട്ടാം. അമ്മാമന്റെ മകളെ കെട്ടേണ്ടതാണ്. ഭായ്യമാർ രണ്ടോ മൂന്നോ ആവാം. ജ്യേഷ്ഠത്തിയും അനുജത്തിയുമായാലും തരക്കേടില്ല. സന്താനമില്ലാത്തതാൽ ഭർത്താവു നീലന്റെ മാംസം നന്നെ തിന്നാൽ മതി. ഭായ്യ ഒരു മരുണ സേവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചില കൂട്ടക്കു അനേകത്തേതാം ആവാം. പക്ഷെ ജ്യേഷ്ഠാനുജനാരായ്കൂട്ടാം. ജ്യേഷ്ഠാനുജൻമക്കളും അങ്ങിനെ തന്നെ. ഒരുത്തനു ഒരു ഉഴരിൽ പല ഭായ്യമാരാവാം. മറ്റൊരാൾ ഉഴരിൽ അനേകത്തോക്കുമാരുള്ള ഒരുത്തയുടെ ഒരു ഘോരീക്കാരനാവാം. വിവാഹത്തിനു മുമ്പെ സംബന്ധികളുടെയും കൂടി സമ്മതം വേണം. നിശ്ചയിക്കേണ്ടത ചുരുക്കം എളിയമ്മ മൂത്തമ്മ മക്കളാകുന്നു. നിശ്ചയിച്ചാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ വീടുവിട്ടു ഒരു ഗൃഹയിൽ

ണ്ടി, ഇങ്ങിനെ അംഗവൈകല്യമുള്ള കുട്ടികളെ അശനമ്മമാർ ഇവർക്കു കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നൊരു നടപ്പുണ്ട്. കുട്ടി ഒന്നിന്നു 100 വരെ ഉറപ്പികയും യഥാശക്തി കൊടുക്കണം. കുട്ടികളെ നന്നായി രക്ഷിക്കും. വാങ്ങിയ ആണ്ടിയുടെ ദത്ത പുത്രനായിത്തീരും. മുതലിൽ പകുതിക്കു അവകാശിയാകും. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു പ്രതിഫലമായി വെള്ളാളർ വീട് ഒന്നിന്നു കാലത്താൽ 4-ണ കൊടുക്കും. കൊല്ലത്തിൽ 6,400 ഉറപ്പികയോളം വരവു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മേതാസിൽമാർ ആണ്ടികൾക്കെല്ലാമുകി കൂട്ടായി ആദായനികുതി കെട്ടി. അപ്പീലിൽ മുഖ്യപ്പെട്ടു എന്ന പറയണമൊ. പിരിവിൽ നാല്പത്തൊന്നിൽ ഒരു ഓഹരി തുച്ഛത്തോളം അധികമായി ശപരക്ഷേത്രത്തിലേക്കാണ്. ഒരു വെള്ളാളനെങ്കിലും ഈ വരികൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ജ്ഞാതൃഷ്ടനാകും. അംഗഭംഗമുള്ള കുട്ടിയെ കിട്ടിയല്ലാതെ ആണ്ടി വീട്ടിൽനിന്നു പോകുകയില്ല.

മുകുടദാരം.

വിശാഖചട്ടണം ജില്ലയിലും മറ്റും ഉണ്ട്. കൃഷിയും ചില്ലറ വ്യാപാരവും പ്രവൃത്തി. വിവാഹം തിരളം മുഖ്യം പാവം ആവാം. അമ്മാമന്റെ മകളെ കെട്ടികൊള്ളണം. വിവാഹകൃത്യം ചെയ്യാൻ അമ്മാമനാണ്. വിവാഹത്തിന്റെ ഏടയിൽ ഒരു ദിവസം ഒരു പുഴുക്കുലേക്കു ഒരു വേഷയാത്രയുണ്ട്. അവിടെ പെണ്ണു പല്ലത്തേക്കൊന്നുള്ള കോൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം കൊണ്ടുവന്നു ചുരുക്കുന്ന കൊടുക്കണം. രണ്ടാളും അടുത്തിരുന്ന പല്ലത്തേക്കു കൂടിക്കും. തിരണ്ടുപെണ്ണു ഒരു മുറിക്കുകത്ത മൂന്നുശരം കുഴിച്ചിട്ടു നൽകൊണ്ടു മൂന്നു ചുറ്റിയതിനുള്ളിൽ ഇരിക്കണം. മൊത്തായത്തന്നിന്നു ഒരു തൊട്ടിയിൽ ഒരു കല്ലുകെട്ടിത്തൂക്കുകയും വേണം. ശവം സാധാരണമായി ദഹിപ്പിക്കുകയാണ്. മൂന്നു പുലയുണ്ട്. 4-ാം ദിവസം ശേഷക്കാർ ശ്മശാനത്തിൽ പോയി കമ്പ്രം കാച്ചിവെലിഇടും. കഴിവുള്ളവർ 12-ാം ദിവസവും അതിൽ പിന്നെയും ചെയ്യും. ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്തു ഒരു വാഴ കുഴിച്ചിട്ടിട്ടു മഞ്ഞൾ, ആമണക്കണ്ണു, ചണം, ഇതെല്ലാം യഥാശക്തി അവിടെ വെക്കണം. ചണമെല്ലാം വഴിയെ ഏകത്തു സമൃദ്ധം ചിലവിടും.

മൃസ്ത.

തിരുവാങ്കുരിലും കൊച്ചിശ്ശിമയിലും മൃത്തതെന്നും വടക്കേമലയാളത്തിൽ പൊതുവാറും എന്നും അകപ്പെട്ടുവാറും എന്നും റിപ്പിക്കും. അമ്പലവാസിയേക്കാറും മീതെ എന്നതും. അതപോലേതന്നെ എളയത എന്ന പറഞ്ഞാൽ ബ്രാഹ്മണനിൽ അല്പം താഴെ എന്നതും. ഗായത്രി പത്തേയുള്ള. ചുലയും അത്രതന്നെ. വിവാഹം തിരളും മുമ്പും പിമ്പും ആവാം. മൃത്ത ചുത്രൻ മാത്രമെ വിവാഹം ചെയ്തു പതിവുള്ളൂ. ശ്രീകോവിലിലേക്കു കടക്കുന്ന സോപാനം മോറുകയും തെടമ്പ എഴുന്നള്ളിക്കുകയും ആണു കലധർമ്മം. സ്രീകറിക്കു മറുകടയുണ്ട്. വിധവാവിവാഹമില്ല. വടക്കേമലയാളത്തിലെ സ്രീകളെ തെക്കോട്ടു വേളികഴിക്കൽ നടപ്പില്ല. ഉപനയനം 7 മുതൽ 9 വരെ വയസ്സിലാകുന്നു. ഇത കൂടാതെ ഉൾരിൽ പരിഷ്കൃതമൃസ്ത എന്നുണ്ട്. പരശുരാമനോട ഭൂമി ദാനം വാങ്ങിയു നിമിത്തം അല്പം താഴ്ന്നുണ്ടത്രെ. അപ്പുവൈദ്യന്മാരേയും മൃസ്ത എന്ന വിളിക്കും. ഒരാൾ നമ്പിയാണു നിശ്ചയം. ശബ്രശ്രീയയിൽ രക്തം തൊടേണ്ടിവരുന്നതിനാൽ ഇവർക്കു അല്പം ദേഹസ്നാനം പാറുന്നു. എനി കറുകമൃസ്ത എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ട്. ഇവർ ചില ജാതിക്കാർക്കു ശ്രാദ്ധത്തിനു ചുരോഹിതന്മാരാണ്. അവസാനം കാവിൽ മൃസ്താണു ചിലേടത്ത ഇവർ പിടാരന്മാരാണ്. കാളികോഷ്ടങ്ങളിൽ പുജയാണു പ്രവൃത്തി. ശാക്കേയന്മാരാണെന്നു പറയണമോ. ഇതവരെ വണ്ണിച്ചു എല്ലാ മൃസ്തരിനുമുണ്ടു പുണാണ്ടൽ.

മൊരസ.

കടപ്പാ, വടക്കേ ആർക്കാട, ചേലം ഇവിടെ ഒക്കേയുണ്ട്. ഇവർക്കു അപ്പുകാരാതന്നെ തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ വേറേയും ചില ജാതിക്കാർക്കു ഓ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇത ആഫ്രിക്കാ, ആസ്ട്രേല്യാ, അമേരിക്കാ ഇവിടങ്ങളിലെ സ്വദേശികൾക്കും ഉണ്ട്. മൃത്ത ചുത്രിക്കു വിവാഹം നിശ്ചയിക്കുമുമ്പു കാത കുത്തണം. കാത കുത്തുന്നതിന്റെ മുമ്പെ വലത്തെ കയ്യിന്റെ നടുവിരലിന്റെയും

മോതിരവിരലിന്റെയും അററം ഒന്നാമത്തെ കണിപ്പിൽ വെച്ചുകൊത്തിക്കളയണം. മുറിക്കേണ്ടത ദേശത്തെ കൊല്ലനാകുന്നു. കയ്യു ഒരു മരക്കഷണത്തിന്മേൽ വെച്ചിട്ടു ഉളികൊണ്ടാണ കൊത്തുക. ചെണ്ണിന അമ്മയുമില്ല ആണിന്റെ അഞ്ചെക്ക ഈ ക്രിയയുണ്ടായിട്ടുമില്ലെന്ന വരികിൽ ഇവളുടെ വിരലുകളാണ കൊത്തേണ്ടത. രണ്ടാറും അമ്മയില്ലാത്തപക്ഷം അടുത്ത ചാച്ചുക്കാരത്തി ആത്തിയായാലും മതി. ഈ കാലം മുറിക്കലില്ല. രണ്ടു വിരലുംകൂടി കൂട്ടി കെട്ടി ഉപയോഗമില്ലാത്താക്കുകയേ ഉള്ളൂ. ഒരുവന ചെറുതനോ ചെറുതിയോ ഉണ്ടായാൽ സീമന്തചുറ്റന്റെ ഭായ്യയുടെ വിരലുകൾ കൊത്തണമെന്നുണ്ട ചില കൂട്ടരുടെ ഏടയിൽ. ഒരു കുട്ടിയെ ഒത്ത സപീകരിക്കുമ്പോഴും ഇങ്ങിനെ ചെയ്യണം. മൈസൂരിൽ ഈ ക്രിയ സക്കാർ വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

യാനാദി (യെന്നാദി-ഏനാദി)

ഇവർ തെലുങ്കരാണ്. ബ്രാഹ്മണക്കു ഇവർ വെള്ളം കൊണ്ടെകൊടുക്കാം. വസ്ത്രം തിരുന്തികൊടുക്കാം. കരേകാലമായിട്ടു അന്യജാതിക്കാർ ഈ ജാതിയിൽ കൂടുക നടപ്പായിരിക്കുന്നു. അമ്പട്ടൻ, ദോബി, മീൻപിടുത്തക്കാരുൻ ഇവരും കോമട്ടിതന്നെയും യാനാദിയായിട്ടുണ്ടു. ഇവർക്കു ഇവർതന്നെയോണ ചുരോഹിതൻ. കാരണസങ്കല്പവും പൂജയുമുണ്ടു. അടവിയാനാദികൾക്കു വിവാഹം കൂടിയേകഴിയൂ എന്നില്ല. റസ്ലിയാനാദി എപ്പോഴും അത ആചരിക്കും. സ്ത്രീ ചുരുഷാമാർ മനസ്സു ചേർന്നാൽ അമ്മറമ്മമാർ വേണ്ടാ. രണ്ടാളാകൂടി ഓടിപ്പോകലും ഒരുവന്റെ ചെണ്ണിന്റെ മറെറാരുത്തൻ കൊണ്ടുപോകലും ധാരാളമാണു. വിവാഹമോചനം ഏകപ്പെടുണ്ടു. റ്റുഭിചാരം വലിയ കുറ്റമല്ല. വിധവകൾക്കു വെപ്പാട്ടിയായിട്ടിരിക്കാം. വിവാഹത്തിന്നു മുമ്പു ഗർഭമുണ്ടായാൽ അത ഒരു കുറ്റമല്ല. ഒരു വിധവയെ വഴിക്കുവഴിയായി 7 ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടായിട്ടുണ്ടു. ഭർത്താവ ഏതുകണ്ടു എണ്ണാം ഏറയൊ അത്രകണ്ടു സ്ത്രീക്കു യോഗ്യതയാണു. ഒരു ചുരുഷണ ഒരു സമയത്തു തന്നെ ഏഴോളം ഭായ്യയുണ്ടായ്ക്കു അറിവുണ്ടു. ശ്രീഹരിക്കോട്ടു എന്ന നെല്ലരിൽ ഒരു പ്രദേശമുണ്ടു. അവിടെ ദൂന്നപ്പെട്ടു

തെളിഞ്ഞാൽ ഭാര്യയെ തലയിൽ മേ കൊട്ട മണലേറിച്ചു മേ പകൽ മുഴുമൻ വെരിലത്ത നിർത്തും. കുട്ടിയുടെ തലമുടി കളയുന്ന സമയം അമ്മാമ്മൻ മേ സേർ അരിയും മേ കോടി വസ്ത്രവും അര ഉറപ്പികയും അവകാരമുണ്ടു. ആദ്യം മേ രോമാ അമ്മാമ്മൻ പരിക്കണും. തിരണ്ടു പെണ്ണു പ്രത്യേകം മേ കുടിയിൽ ഇരിക്കണം. 7ാം ദിവസം കുടിൽ ചൂടും, പെണ്ണു കുളിച്ചു ശുദ്ധമാകയും ചെയ്യും. പൊറു സ്രീകു 3 ദിവസം ഭക്ഷണം ഇത്തത്തമരത്തിന്റെ കരിമ്പാണ്. പൊക്കിറം കൊടി അറുത്ത കത്തി വേപ്പിലയോടുകൂടി ശിശു കിടക്കുന്നതിന്റെ ചുമട്ടിൽ 6 ദിവസം വെക്കും. ചേരിടുക ലക്ഷണം പറയുന്നവനാണ്. ശവം കുമുത്തി കുഴിച്ചിടുകയാകുന്നു. ഇവർ സപ്പുഞ്ഞ പിടിപ്പാനും അധികം ഉയരത്തിൽ കത്തനയുള്ള പാറകളുടെ ഇടയിൽനിന്നു തേൻ ഏടുപ്പാനും അതി സമതന്മാരാണ്. സപ്പുഞ്ഞ മടയിൽ കയ്യിട്ട പിടിക്കും. തേൻ ഏടുപ്പാൻ അരയിൽ കുടുക്കിട്ടു ഒരുത്തൻ ചിടിക്കെ കിറപ്പെട്ട തുഞ്ചി ഇറങ്ങും. കയർ ചിടിക്കുക പാടുണ്ടെങ്കിൽ അളിയനാകുന്നു. ഇത പോലേതന്നെ കടലിൽ മുത്തമുങ്ങുന്നവന്റെ കയറും അളിയനാണെന്നു മിക്കതും ചിടിക്കുക. ചുമര തൂരുന്ന കക്കാൻ ഇവര കേമന്മാരാണ്. കളവമുതൽ വിററ പണമക്കാൻ സ്രീകളും കേമത്തികളാണ്.

യോഗിപുരുഷൻ.

ഇയ്യുടെ ഉണ്ടായതാണ്. തെക്കൻ കന്നടക്കാർ കണ്ണാടകവും തുളുവും സംസാരിക്കും. ശവം ഇത്തത്തിട്ടാണ് കുഴിച്ചിടുക. ശേഷ ക്രിയാവസാനം 12ാം ദിവസമാണ്. അന്നു ബ്രാഹ്മണൻ ചുരോ ഹിതനായി വേണം.

രാവുല.

രേയ രാജ്യത്തു മൂന്നു മാതിരി അറവുലവാസികളുണ്ടു. രാവുല, മാലി, മൂറി ഇങ്ങിനെ. രാവുല ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിലും ബ്രാഹ്മണരുടെ വിവാഹത്തിങ്കലും ശാഖം ഉത്തരം, ചുഷ്പം വില്ക്കും. മാലി ശിവക്ഷേത്രത്തിലും വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിലും ശാഖം വിളിക്കും. ചുഷ്പം വില്ക്കുകയും ചെയ്യും. മൂറി ഗ്രാമദേവീക്ഷേത്രങ്ങളിലെ പ്രവൃത്തി ഏടുക്കുകയുള്ളു. രാവുലുവിന്നു വിവാഹം പെണ്ണു തിര

ഭിന്നമുഖ വേഷം പക്ഷെ വിധവാവിവാഹം ആവാം. ചില ചില സംഗതികൾക്കു ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഭാര്യയെ ഉപദ്രവിക്കുകയും ഇട്ടെറിഞ്ഞ പോകുകയും ചെയ്താൽ ചില സമയം ജാതി പണ്ഡിതന്മാർക്കു രേ ശിക്ഷ വിധിപ്പാറുന്നു. ഭർത്താവിനെ രേ മീൻപിടിക്കുന്ന റോലിന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരുത്തി ഭാര്യയെ അതിനേലും ഇരുത്തും. എന്നിട്ടു അവരെ മേൽ 5 പാത്രം വെള്ളം ഒഴിക്കും. ശവസംസ്കാരത്തിന്നു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ വെള്ളം പാത്രംപോലെ എന്നാണു സങ്കല്പം. ഇതു ശവത്തെ കുളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത സ്ഥലത്തുവെച്ചാണോ അവിടെവെച്ചാണു വേണ്ടതു. അതിന്റെ ശേഷം ഭാര്യ രേ കയ്യിൽ വലിച്ചെറിയുകയും രേ ചട്ടി ഉടക്കുകയും തന്റെ വളകളും കഴുത്തിലെ മാലയും വലിച്ചു പൊട്ടിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതൊക്കെ ഭർത്താവു മരിച്ചിരുന്നാൽ ചെയ്യേണ്ടതാണു. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ അവർക്കു ഹൈന്ദവ അമ്മനമ്മമാരുടെ വീട്ടിൽ പോകും. വിവാഹമോചനം കഴികയും ചെയ്യും. പിന്നെ ആരെ പുറത്തു കെട്ടാം. ചിലർക്കു പുറത്തുവെക്കും. ചുരുക്കത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരാണ്. മന്ത്രിമാരും ഭക്ഷിക്കും. ഗോമാംസവും കോഴിയും പാടില്ല. മദ്യം സേവിക്കുകയുമില്ല.

ലമ്പാടി (ലമ്പാണി)

ബ്രിഞ്ചാരി എന്നും മറ്റും പേരുണ്ട്. ഖാലിസുഗ്രീവന്മാരുടെ വംശമാണെന്നു രേ കഥയുണ്ട്. വിവാഹത്തിന്നു പ്രയാസമില്ല. പുരുഷന്റെ അമ്മനമ്മമാർ സ്ത്രീയുടെ അമ്മനമ്മ 35 ഉറപ്പികയും 4 മുരിയേയും കൊടുത്താൽ പുരുഷൻ ചെണ്ണിനെ താലികെട്ടാം. അവർക്കു അവന്റെ പുരുഷൻ പോകേണ്ടതു രേ മുരിയെ മുറുപ്പിൽ തെളിച്ചുകൊണ്ടാണു. ഒന്നാം പുത്രൻ ജനിച്ചാൽ രണ്ടാമതു രേ താലി (ചൊട്ട) കെട്ടും. രണ്ടാംപുത്രനാണായാൽ മൂന്നാമതു ഒന്നും. പിന്നേയും ആൺകുട്ടി ഉണ്ടായാൽ എല്ലാ താലിയുംകൂട്ടി ഉരുക്കി ഒന്നാക്കും. പിന്നെ മേലിൽ ചൊറാൽ താലി ഉണ്ടാക്കേണ്ടാ. മൈസൂരിലെ ലമ്പാടികളുടെ വിവാഹത്തിൽ ചുരുക്കം പുരുഷനായിട്ടു ചുരുക്കത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ മാത്രമേ പാടുള്ളൂ. കൂറ കഴിഞ്ഞാൽ ഇതു മനുഷ്യനെ സ്ത്രീകളെല്ലാംകൂടി നാലുപുറം

ത്തുനിന്നു നുള്ളണം. നല്ല വേദന ഉണ്ടാകും. പ്രതിഫലമായിട്ടു പണം ഉണ്ടാകും അതുകൊണ്ടു സഹിക്കും. ചിലപ്പോൾ ആയാളടുത്തു വസ്ത്രം അഴിപ്പാൻകൂടി നോക്കും. വിവാഹസമയം സ്ത്രീകൾ ഉറക്കം അലമുറകൊള്ളണമത്രെ. ഭായ്യാളത്താക്കുമ്പോൾ ഒരു ചുറ്റിന്റേൽ പാൽ പാൻ അതിലിരിക്കുന്ന സപ്പത്തിനു നിവേദ്യം കഴിക്കുകയും വേണം. വിവാഹത്തിനു ബ്രാഹ്മണനെ കിട്ടാതെ പോയാൽ സപജാതിയിലെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ പൂണൂൽ ഇടിയിച്ചു ചുരോഹിതനാക്കും. മൈസൂരിൽ കഡൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു നടന്ന ഒരു കല്യാണത്തിനു താഴെ ചേക്കും പ്രകാരമുള്ള ക്രിയകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ പലകയിന്റേൽ ഇരുത്തുകയും മറ്റും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ കൊണ്ടുവന്ന പലകയിന്റേൽ ഇരുത്തി. ഒരു വെളുത്ത വസ്ത്രം തലയിൽ ചുറ്റി കെട്ടി. അതിനുള്ളിൽ മാവിന്റെയും മറ്റും ഏല തിരുകി. കരെ ലമ്പാടിച്ചികൾ മാവിന്റെയും ചുലാവിന്റെയും കൊള്ളിക്കൊണ്ടുവന്ന പാട്ടും പാടികൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണന്റെ മുമ്പിൽകൂടി നല്ലെണ്ണ ഒഴിച്ചു തീർക്കുകയുണ്ടായി. ബ്രാഹ്മണനെ വരുന്നാക്കി കല്പിച്ചു. കന്യകയുടെ ചേർ ആയാൾ പറയണം. അതിന്റെ ശേഷം ചെണ്ണങ്ങൾ ആയാളെ ചെകിടത്തു അടിച്ചു തള്ളിയിട്ടു. ഉടുത്ത വസ്ത്രം അഴിച്ച് കളഞ്ഞു. ഇതുകഴിഞ്ഞിട്ടു ഒരു സ്ത്രീ മംഗല്യസൂത്രം ചെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി. വിവാഹത്തിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം ചെണ്ണിനെ ചമയിച്ചിട്ടു ഒരു മുരിയുടെ ചുറ്റത്തു നിർത്തി. അവിടെ ഒരു ദിവസം പാട്ടുപാടാനുണ്ടു. ഒടുക്കം അവൾ കരയും പാട്ടിന്റെ താല്പര്യം ഇതാണ്.

അപ്പോൾ വീടു എന്തെ വളരെ ദുഃഖം ചിലവെടുത്തു വളർത്തി.

എല്ലാം വെറുതെ.

അമ്മ നിങ്ങളെ ചിരിവാനുള്ള സമയം വന്നുവല്ലോ.

അപ്പോഴാണ്

എന്നെ രീതിപോറ്റിയത്? നിങ്ങളേയും

ജ്യേഷ്ഠനമ്മന്മാരേയും

ജ്യേഷ്ഠത്തി അനുജത്തിമാരേയും വിട്ടു ഞാൻ

എങ്ങനെ ചാക്കും?

മൈസൂരിൽ ഇവർക്കു ദിശയ്ക്കുതന്നെ വിധവാ വിവാഹവും ധാരാളമാണത്രെ. ഭർത്താവു ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവർ ജീവിച്ചിരിക്കെ മരണാത്മകനെ കെട്ടുകയും ആവാം. പക്ഷെ രണ്ടാമത്തെ ഭർത്താവു ഒന്നാമത്തേവനെ ഒരു ചിഴചെയ്യണം ജാതിക്കാക്കു ഒരു വിശ്വാസം കഴിക്കണം. പുനർവിവാഹം ചെയ്ത സ്ത്രീക്കു മാഗളക്രിയകളിൽ ചേരാനു പാടില്ല. അവളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു മൂന്നു തലമുറ കഴിഞ്ഞാൽ നൂറുവരെയു വിവാഹവും ഇല്ലാ. അവരേ പോലേയുള്ള കുടുംബത്തിൽനിന്നു ചെണ്ണിനെ എടുക്കാം. ചിലേടങ്ങളിൽ വിധവാ വിവാഹമില്ല. എങ്കിലും കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരേയും 15 ഉറപ്പികയും 3 പോത്തും കൂടി ശേഷക്കാക്കു എല്ലിച്ചു കൊടുത്താൽ തള്ളക്കു ആനയെ എങ്കിലും വെപ്പാട്ടിയായി. പോകാം. ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങളെ ഒരസന്മാരായി വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഓരോരുത്തർ ഭർത്താവിനെ വിട്ടു മരണാത്മക പുരുഷനെത്തിച്ചു പോകാം. ആ പുരുഷൻ ആദ്യവിവാഹത്തിന്റെ ചിലവ കൊടുത്താൽ മതി.

ചില കൂട്ടർ കല്യാണം കഴിഞ്ഞവരുടെ ശവം ദഹിപ്പിക്കും. മറ്റു എല്ലാം മറച്ചെയ്യും. ചിതുകൾക്കു യാതൊന്നുമില്ല. ദഹനമല്ലെ ശവത്തിന്റെ തല തടിയിന്മേൽനിന്നു ചുരുത്തുക വീണു. പോയാൽ കൂടിയ ലമ്പാടികൾ ചുല്ലൊ ഏലയൊ പരിച്ച “ആട്ടിന്റെ മാതിരി”വായിൽ ഇടുകൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു പാഞ്ഞുകളയും. ജ്യേഷ്ഠൻ സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചുപോയാൽ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടണം. ഉണ്ടാകുന്ന സന്തതി ജ്യേഷ്ഠന്റെതായി വിചാരിക്കും. സന്തതിയുണ്ടെങ്കിൽ അവർ 15 ഉറപ്പികയും 3 പോത്തിനേയും കൊടുത്താൽ തള്ളയെ അനുജന കെട്ടാം. ഇതിന്നു. കാരണം ബാലിയുടെ വിധവയെ സുഗ്രീവൻ വിവാഹം ചെയ്തതാണത്രെ. ലമ്പാടി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഉടുത്ത വസ്ത്രം എല്ലാം അഴിച്ചു തലക്കുവെച്ചിട്ടാണു ഉറക്കുക. ലമ്പാടികളിൽ പുരോഹിതന്മാരായിട്ടുള്ളവർ ചില കാലത്തു ഹോമം ചെയ്തു നടപ്പുണ്ടു. മന്ത്രം ഇതാണു.

വേരിൽ ബ്രഹ്മാവിനെ വന്ദിക്കുന്നു,
തദിമരത്തിൽ വിഷ്ണുവിനെ,
കൊമ്പുകളിൽ തുദ്രനെ,
ഏലത്തോറും ദേവനാരെ,

ഭഗവദ്ഗീത 15-ാം അദ്ധ്യായം ഇവിടെ ഓർത്തു.

അനന്തപുരം ജില്ലയിൽ നോളൂ എന്ന സ്ഥലത്തിന് സമീപം ഒരു ചെറിയ ലമ്പാടി പുരോഹിത സാഹചര്യമുണ്ട്. തങ്ങൾ മുഹമ്മദന്മാരാണെന്ന അവർ പറയുന്നു. പക്ഷെ മറ്റു മുസൽമാന്മാരുമായി വിവാഹമില്ല. ഇതപോലേതെന്ന മദകശിര താവുകിൽ മൊണ്ടുതുളക്കർ എന്ന പേരായിട്ട ഒരു വകക്കാരുണ്ട്. കല്യവെട്ടുകയാണ സാധാരണ പണി. ഇവർക്കു അതു മുസൽമാന്മാരുമായി വിവാഹമില്ല. വില ദിക്കുകളിൽ നിരത്തിവരികെ ചെറിയ കല്യകൾ കൂട്ടിക്കാണാം. അത ലമ്പാടികൾ വഴിപാടായി കൂട്ടിയതാണ്. കടന്ന ചോരുന്നവർ കൈക്കൊണ്ടു എടുത്ത ഇട്ട തൊഴും. ലമ്പാടി സ്ത്രീകൾ ഭലിവുള്ള നദിയിൽനിന്നും വലിയ ഏരിയിൽ നിന്നും വെള്ളം കുടിക്കുകയുണ്ട്.

ലിംഗവത്.

“ലിംഗവാന്റെ” ബഹുവചനം. ഇംഗ്ലീഷിൽ ലിംഗായത്തെന്നപര്യം. സ്ത്രീയും പുരുഷനും ശിവലിംഗം ധരിക്കും. ഈശ്വരൻ ഏകനാകുന്നു. അത ശിവനത്രേ. ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ഇവരത്രേ ജിച്ഛിതാണ്. വേദം പ്രമാണംതന്നെ എങ്കിലും വഴിയെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ സാരമാക്കുന്നില്ല. ബ്രാഹ്മണർ മെച്ചം കൊടുക്കുന്നതുമില്ല. ജാതിഭേദമില്ലെന്നപര്യം പക്ഷെ ഈ കാലം വ്യത്യാസം കാണുന്നുണ്ട്. യാഗം, തപസ്സ്, തിർത്ഥാടനം, ഈ വക അറാവശ്യമാണ്. മന്ത്രമാംസങ്ങളും മദ്യവും കേവലം പാടില്ല. ശവം മറവെയ്ക്കുകയാണ്. വിവാഹം ചെണ്ണ തിരളും മുമ്പം പിമ്പും ഉണ്ട്. വിധവാവിവാഹം ആവാം. പക്ഷെ പരക്കെ സമ്മതമല്ല. ലിംഗം ധരിച്ചാൽ ഏവനും ലിംഗായത്താവാമെന്നാണ് ഉല്പത്തി. പക്ഷെ ഒറ്റക്കും ആളുകളെ മാത്രമെ ചുറ്റത്തുനിന്ന ചേർക്കുക നടപ്പുള്ളൂ. ചേക്കാൻ 3 ദിവസത്തെ ശുദ്ധീകരണം വേ

ണം. ഒന്നാംദിവസം ഗോമയജലത്തിൽ സ്നാനം ചെയ്യണം. അന്നു അത മാത്രമേ ഭക്ഷിക്കയും കുടിക്കയും പാടുള്ളൂ. രണ്ടാംദിവസം ഇവരുടെ വൈദികനായ ജംഗമന്റെ കാൽകഴുകിയ വെള്ളം കുടിക്കണം. അന്നു ചാലും ചഞ്ചാരയും ആവാം. മൂന്നാംദിവസം ചഞ്ചാമൃതസ്നാനം ചെയ്യണം. എന്നുവെച്ചാൽ ചാൽ, നെയ്യ്, തൈർ, തേൻ, ചഴം ഇതുകൾ കലന്നു തലയിലും മേലും തേച്ചിട്ടു വെള്ളം പാനം കഴുകണം. പിന്നെ പാദതീർത്ഥം സേവിച്ച ലിംഗം ധരിക്കും. എന്നാൽ മറ്റുള്ള ലിംഗധാരികളോടുകൂടി ഇരുന്ന ഭക്ഷിക്കാം. ഈ ക്രിയകളെല്ലാം സ്ത്രീകളാലും വേണം. പക്ഷെ അവർ തലക്ഷെതരം ചെയ്യണ്ടാ. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു 8ാം വയസ്സിൽ ദീക്ഷ എന്നൊരു വ്രതം ഉണ്ടെന്ന ചിലർ പറയുന്നു. അത കഴിഞ്ഞെ പഞ്ചാക്ഷരിമന്ത്രം ഉപദേശിക്കരുള്ളൂ. തീണ്ടാരി; പുലയാദിയായ അനുഭവിയില്ല. നാമകരണം 16ാംദിവസമാണ്. ചേരിപ്പേരടങ്ങിയ അമ്മാമനെയിലും ഏലയമ്മ ഏങ്കിലും ആകുന്നു. ചേരിട്ട ആളെ കൂടിയ സ്ത്രീകൾ ഏല്പാകൂടി കൈമടക്കി കുത്തും. വിവാഹത്തിന്നു മുമ്പു പുരുഷനോട് സംഗമപാടില്ല. രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുതാവാം. രണ്ടു ഭർത്താവു പാടില്ല. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരുടെ മക്കൾ തമ്മിലും ജ്യേഷ്ഠത്തി അനുജത്തിമാരുടെ മക്കൾ തമ്മിലും വിവാഹം പാടില്ല. അച്ഛന്റെ അമ്മാമന്റെ മകളെയും അച്ഛന്റെ ഏലയമ്മയുടെ മകളെയും അമ്മിണിയാണെന്നു സ്വന്തപ്പെട്ടവരുടെ മകളെ കെട്ടാം. താലികെട്ടാൻ ഭർത്താവാണ്. ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ അനുജനെയോ കട്ടെ പിതൃവൃദ്ധനെയോ കട്ടെ കെട്ടിക്കൂട്ടാം. വിധവാവിവാഹത്തിങ്കൽ താലികെട്ടുക മാധിപതിയാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ രാത്രിയായിരിക്കും. മൂടിവെപ്പാണെന്നു ഇത എന്നു തോന്നും. ഭാര്യ മരിച്ച ആൾ കെട്ടുക സാധാരണ വിധവയെയാക്കിരിക്കും. ആദ്യം വിവാഹം ചെയ്യുന്നവൻ വിധവയെ ഏടക്കുക നടപ്പില്ല. വൃദ്ധിചാരം തെളിഞ്ഞാൽ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. അമ്മിണിനെ തൃജിക്കപ്പെട്ടവൾക്കു പിന്നെ വിവാഹം പാടില്ല. ജാതിഭ്രഷ്ടനായാൽ മാത്രം ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ ഈ കാഴ്ചത്തിൽ അഭിപ്രായഭേദം വളരെയുണ്ട്. പുരോഹിതനായ ജംഗ

മൻ ഈശ്വരനാലും മിതെയാണെന്നത്രെ വിശ്വാസം. ജംഗമന്റെ കാൽ കഴുകിയ വെള്ളം അല്ലെങ്കിൽ തീർത്ഥം ലിംഗത്തിന് അഭിഷേകം ചെയ്യാം. മുസൽമാന്മാർ വെള്ളിയാഴ്ചയും യഹൂദന്മാർ ശനിയും ക്രിസ്ത്യന്മാർ ഞായറും പോലെയാണലിംഗധാരികൾക്കു തീർത്ഥം. ആ ദിവസം കന്നുകുളി പൂട്ടുകയോ മറാവിധം ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്തുകൂടൂ. ആഷാഢ(മിഥുന)ചെറുണ്ണിമി വലിയ ഉത്സവദിവസമാണ്. ആ ദിവസം പോളത്തിന്റെയോ മറ്റൊരു പൊടി കഴിച്ചുതട്ടി അതിനകത്തൊരു മുഴുമാൻ കടലക്കുവെച്ചു വേവിച്ചു പീശ്ചാങ്കിത്തികൊണ്ടു കഷണം കഷണമാക്കി ഭക്ഷിക്കണം. സ്രീകൾ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും ഈ ഉണ്ടകൊണ്ടു ഏറ്റിയും ശവം വടക്കോട്ടു മുഖമായി ഇരുത്തി സ്ഥാപിക്കുകയാണു. മരിച്ച ആളുടെ ശവലിംഗം ശവത്തിന്റെ ഏടത്തെ കയ്യിൽ കൊടുക്കും. മരിക്കാനായാൽ കുളിപ്പിച്ചു ജംഗമന്റെ കാൽ കഴുകിയ തീർത്ഥംകുടിപ്പിക്കും. ജംഗമനു ഒരു ഉറുമാൽ, സ്പൂൺ, തട്ടാക്ഷം, പണം, ചെററിലയടക്കാ ഇതൊക്കെ ദാനം ചെയ്യിക്കും. പിന്നെ ഒരു ഉറുണുണ്ടു. ഇതിന്നു രോഗിയുടെ ശേഷക്കാതും കൂടിയ സകല ജംഗമന്മാരും ചേരണം. ആ സമയം രോഗിക്കു ജീവനുണ്ടായാലും ഇല്ലാഞ്ഞാലും തരക്കേടില്ല. ഈ ഭക്ഷണത്തിന്റെ ശേഷം രോഗി സ്വസ്ഥനായി എങ്കിൽ അദ്ദേഹൻ വനവാസം ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നാണു ശാസ്ത്രം. ചക്ഷു അത നിഷ്കുഷ്ഠയായി അനുഷ്ഠിക്കുമാറില്ല. മരിച്ചാൽ ശവത്തെ ഇരുത്തി വലത്തെ തുടമേൽ ദാനം വാങ്ങിയ ജംഗമൻ തന്റെ ഏടത്തെ കാൽ വെക്കണം. അന്നന്തരം കൂടിയ ജംഗമന്മാർ ഭക്ഷിക്കു കൊടുക്കണം. ശവം മറച്ചെഴു കഴി തുത്താൽ അതിന്റെ മീതെ ഒരു ജംഗമാൻ നിന്നിട്ടു മരിച്ചവന്റെ പേർ ഉച്ചത്തിൽ വിളിക്കും. അവൻ കൈലാസത്തേക്കു പോയി എന്നു പറയുകയും ചെയ്യാം.

ലിംഗവളിജാ.

ലിംഗധാരികളാണു. ശിവപുരാണം വാസവപുരാണം ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പുരാണമുണ്ടു ഇവയ്ക്ക്. ഇവയും മറ്റു ഹിന്ദുക്കളും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടു. ശവം കഴിച്ചിട്ടുകയെഴുളു. ജന

നമുണാടി ആശൗചങ്ങളും അശുദ്ധിയുമില്ല. വിധവാവിവാഹം ആവാം. കുട്ടികളുടെകീഴിൽ അമ്മന്റെ ശേഷക്കാൽ ഏല്പിക്കും. വിധവാവിവാഹത്തിങ്കൽ വിധവകളല്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ ഉണ്ടായിപ്പോകാം. പ്രഥമവിവാഹത്തിൽ വിധവകൾക്കും ചേർന്നു. പുരുഷന്മാർ തല മുഴുൻ കെഴുതും ചെയ്യും. ചുനജന്മവിശ്വാസമില്ല. മരിച്ചാൽ ജീവാത്മാ പരമാത്മാവോട് ചേരുമത്രെ. (പുണ്യപാപഭേദമില്ലായിരിക്കുമല്ലോ.) മന്യമാംസവും മദ്യങ്ങളും വജ്രമാണ. ഭക്ഷിക്കുന്നത അന്ത്രമാകും കണ്ടുകൂടാ. ബ്രാഹ്മണന്റെ ചോലും ചോറുണ്ണുകയില്ല. നിത്യത കച്ചോടം മുതലായ കായ്ക്കങ്ങൾ ചെയ്യുന്നസമയം ലിംഗം അഴിച്ചുവെക്കും. സംഗതി പറയുന്നത ലിംഗംധരിച്ച സത്യമെ ചാഞ്ഞുകൂട. കായ്ക്കത്തിന്ന കളവ കുറേയ്ക്കു പറയേണ്ടിവരും എന്നാകുന്നു.

വണ്ണാൻ.

മലയാളത്തും പരദേശത്തും അലക്ഷ്യമാണി. പരദേശത്ത ക്ഷുരകന്റെ നേരെ താഴെയാണ ഇവരെ വെച്ചിരിക്കുന്നത്. ശൈവരും വൈഷ്ണവരുമുണ്ട. വിവാഹം സാധാരണമായി തിരണ്ടതിൽ പിന്നെയാണ. വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട. ഭാര്യയാത്താക്കുവാൻ അങ്ങടും ഇങ്ങടും ഉപേക്ഷിക്കാം. ചെണ്ണിന്ന കൊടുത്ത 10½ ഉറപ്പികയുടെ ഏരട്ടി മടക്കിക്കൊടുക്കണം. ശവം ദഹിപ്പിക്കയും കുഴിച്ചിടുകയും ചെയ്യും. 16ാംദിവസം ചുവ ചോകും. ചില വണ്ണാൻമാർ പാരയക്കും പള്ളിക്കുമൊറ്റു അലക്കും. വണ്ണാൻ ബ്രാഹ്മണരുടെയും വെള്ളാളരുടെയും വീട്ടിൽ കടക്കുകയില്ല. അവ നലക്കിയ വസ്ത്രം രേക്കൽകൂടി മൂക്കിയല്ലാതെ അവർ ഏടുക്കുകയില്ല. ഈ ചരഞ്ഞതെല്ലാം പരദേശ വണ്ണാൻമാരെപററിയാണെന്നറിയണം. മലയാളത്തിൽ ഇവരെ മണ്ണാൻ എന്നും വിളിക്കും. തീണ്ടുന്ന ജാതികൾക്കും മേൽജാതികൾക്കും ചുവ തീണ്ടാറി ഈ വക കാലങ്ങളിൽ മാത്രവും അലക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾ വിളക്കത്തല, പരവൻ, വേലൻ ജാതി സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ഈറൊടുക്കുന്നവരാകുന്നു. തെക്കേമലയാളത്തിൽ മക്കത്തായമാണ. തെക്കോട്ട് ബ്രഹ്മാനുജന്മാർകൂടി ഒരുത്തിയെ വിവാഹം ചെയ്യയും ചെയ്യും.

വയനാടൻ പെട്ടി.

നീലഗിരിവയനാട്ടിൽ പാപ്പ. മതമക്കത്തായമാണ്. ഭാഷ മലയാളം. കൊളുപ്പള്ളി എന്ന പേരായിട്ട് ജാതിമുപ്പനാണ്. അവന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ വിവാഹം പാടില്ല. വിവാഹം രണ്ടു മാതിരിയുണ്ട്. ഒന്നിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം മാല ഇടും. അമ്മനാണ് കല്യാണം കഴിപ്പിച്ചാൻ. മറ്റൊരു സമ്പ്രദായം എളുപ്പമുണ്ട്. പുരുഷൻ ചങ്ങാതിമാരോടുകൂടി സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ പോകും. നാടുകാരനായിട്ട് ദൈവനാടായിരിക്കും. അവൻ സ്ത്രീയുടെ കയ്യിന്മേൽ മുട്ടിനമിക്കുകയായി വള ഇടും. എന്നാൽ വിവാഹമായി. ചിലപ്പോൾ താലികെട്ടുകല്യാണം കഴിക്കും. അപ്പോൾ കുടുംബത്തിൽ വിവാഹത്തിന് പ്രായമായ എല്ലാപേൺകൂടിക്കൂടി ഒരു ദിവസംതന്നെ അമ്മാമ്മനും മൃത്തസ്ത്രീയും താലികെട്ടും. ഭർത്താവിന്റെ സോദരന്മാർ അവന്റെ ഭാര്യയെ സ്വീകരിക്കാം. വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട്. ശവം പതിവായി ദഹിപ്പിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അപമൃത്യു, വന്ധുരി നടപ്പഭിനങ്ങളാൽ മരണം ഇതായാൽ മറുപെയ്യും. ശവത്തിന്റെ വായിൽ പൊൻനീർ കൊടുക്കണം. കാരണസങ്കല്പവും പുജയും നടപ്പുണ്ട്. സ്ത്രീകൾ കാതു വളർത്തി തോട ഇടും.

വലയൻ.

മധുരാജില്ലയിൽ നന്നെ താണ ഒരു ജാതിയാണ്. തഞ്ചാവൂരിലും തൃശ്ശൂനാപ്പള്ളിയിലും ഉണ്ട്. പേരുണ്ടായത വലയിൽനിന്നായിരിക്കാം. കാട്ടിൽ വലവെച്ചു മൃഗങ്ങളെ പിടിക്കുകയുണ്ട്. ചിലർ മീൻ പിടിക്കും. ചിലർ ഇഴമ്പു ഉതക്കും. മറ്റു ചിലർ ചുമട് എടുക്കും. കൂലിപ്പണി ചെയ്യും. തഞ്ചാവൂർക്കാക്ക് ആചാര്യൻ ബ്രഹ്മണനാണ്. വിധവാവിവാഹം ഇല്ല. ചിലപ്പോൾ ശവം ദഹിപ്പിക്കും. ഭക്ഷണത്തിലും കൃത്യമുണ്ട്. മറ്റുള്ളവർ എലി, അണ്ണക്കൊട്ടൻ, തവള, പൂച്ച, ഇതിനെയൊക്കെ തിന്നും. ചിലേടത്ത ആങ്ങള പെണ്ണന്മാർ എല്ലാം അമ്മയുടെയും അമ്മാമന്റെയും ഗോത്രമാണു അമ്മന്റെയല്ല. ജാതിക്കൂട്ടത്തിക്കാൻ ഒരു മുപ്പനാണ് അവൻ കമ്പിളിയൻ എന്ന പേർ. ആവശ്യമുള്ള ഉന്തിലേക്കു ഇ

വൻ കുതിരപ്പറത്താണു പോകുക. ഭൂതന്മാർ കടപിടിക്കണം, വീശണം. ഒരു കമ്പിളിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടാണു വിസ്ഫാരം. പിഴകല്ലിച്ചാൽ പകുതി തനിക്കും പകുതി ജാതിക്കാർക്കുമാകുന്നു. പ്രായം ചെന്നിട്ടാണു വിവാഹം നടപ്പു. അമ്മാമന്റെ അനുവാദം ആവശ്യമാകുന്നു. വിധവാവിവാഹം ധാരാളം ആവാം. താലികെട്ടുന്നത മണവാളന്റെ ചെങ്ങുമാണു. താലികെട്ടത്തിൽ മുറുക്കികെട്ടണം. അല്ലെങ്കിൽ പിഴയുണ്ടു. താലികെട്ട എപ്പോഴും രാത്രിയാണു. ചെങ്ങു താലികെട്ടിട്ടു ആങ്ങുളയുടെ വീട്ടിലേക്കു ക്ഷണത്തിൽ അയക്കും. അവൻ താലികെട്ടുന്ന സ്ഥലത്തു ഉണ്ടാകയില്ല.

ചെണ്ണ തിരണ്ടാൽ 15 ദിവസം വേറിട്ടു ഒരു കുടിലിലിരിക്കണം. അതു പിന്നെ ചൂടും. ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. അവൾക്കു പിന്നെ വേറെ ഒരുവനെ വിവാഹം ചെയ്യാം. ഭർത്താവുള്ള സ്ത്രീക്കു വൃദിച്ചാരത്തിന്നു ശിക്ഷ ചുരുക്കന്റെ അരഞ്ഞാണു ചരട അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുകയാണു. ഇതു ചെയ്താൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടി നേരസനാകും. വിവാഹത്തിനുമുമ്പു സ്ത്രീചുരുക്കന്മാർ തമ്മിൽ സംസർഗ്ഗമുണ്ടാകാം. അതിലുണ്ടാകുന്ന കുട്ടികൾക്കു ജാതിഭ്രഷ്ടില്ല. അമ്മനമ്മമാർ ചേരിന്നമാത്രം ഒരു പിഴചെയ്താൽ മതി. തൃശ്ശൂനാപ്പള്ളി ജില്ലയിൽ വിവാഹം മൂന്നുമാതിരിയുണ്ടു. ഇതിൽ അധികം നടപ്പുള്ളതിന്നു ചുരുക്കനും ചങ്ങാതിമാരും മൂന്നുപറ നെല്ലും ഒരു കോഴിയും കൊണ്ടു സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ പോയി ഒരു സദ്യകഴിച്ചാൽ മതി. ചിലപ്പോൾ അവന്റെ ചെങ്ങു പോയി താലികെട്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോതും. മൂന്നുപറ്റ തെളിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീയെ ഏരിക്കിൻപുമാല ഇടിയിച്ചു ഉൾരിൽകൂടി ഒരു കൊട്ട മണ്ണുമായി നടത്തും. ഒരു ചുരുക്കൻ പലപ്രാവശ്യം കുററു ചെയ്താൽ കാലിന്റെ ചെരുവിൽ രണ്ടു കഴുത്തോട വള്ളികൊണ്ടു കെട്ടും. ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ പുത്രന്മാരെ അമ്മൻ കൊണ്ടുപോകും. ചുത്രിമാർ അവൾക്കുണു. കുട്ടികൾക്കു ചേരിട്ടുകു ക്ഷേത്രത്തിലെ കോമരം വെളിച്ചപ്പെട്ടിട്ടാണു. വെളിച്ചപ്പാട ഇല്ലെങ്കിൽ പല ചുഷ്ണങ്ങൾ ശീട്ടിട്ടു ബിംബത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെക്കും. അതിൽനിന്നു പുജാരിയോ ഒരു കുട്ടിയോ ഒരു ഏടുകാരും അതിന്റെ ചേരിൽനിന്നു ഒരു

ചേരുണ്ടാക്കി ശിശുവിനു ഇടുക്കയും ചെയ്തു. ഈ ജാതിക്കു പ്രത്യേകമായിട്ടു മുത്താൻ നാവുത്താൻ എന്നൊരു ദൈവമുണ്ടത്രെ. അവൻ ഒരു മൃഗമെന്നായിരുന്നു. അത്രയെ വിവരമുള്ളു.

ശവം സാധാരണ കഴിച്ചിടുകയാണു. ചുവ അവസാനം 16-ാംദിവസമാകുന്നു. തലേനാൾ രാത്രി ചത്തവൻ മരിച്ചസ്ഥലത്തു ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളവും അടുക്കു കണ്ണത്തുരന്ന രണ്ടു നാളികേരവും വെക്കും. പിറ്റേന്ന രാവിലെ എല്ലാവരും ഒരു കുളത്തിങ്കൽ പോകും. മൃതനെക്കൊണ്ടു പ്രധാന ശേഷക്കാരനോ ക്ഷൗരം കഴിച്ചു കളിച്ചു ചത്തത്തിൽ ഒരു സ്ഥലം വെട്ടുപ്പാക്കി അരയാലിൻചുള്ളിയും മാറും കൂട്ടി തീകത്തിക്കും. ചിച്ചുക്കാക്കും മാറും ധർമ്മം കൊടുക്കും. വഴിയെ ചുവക്കാർ എല്ലാം തലയിൽ കോടിവസ്ത്രം ഇടും. ഇങ്ങിനെ ഇടുന്നസമയം ഞങ്ങൾക്കു കാണതി, നിനക്കു കൈലാസം. ഞങ്ങൾക്കു ചോർ, നിനക്കു സദ്യം എന്നു നൊന്തത്തങ്ങി ചാട്ടം എന്നും പറയുന്നുണ്ടു. കൂടാതെ ഒത്താവ പോയിപ്പോയാൽ വിധവ തലയിൽ ഒരു പാത്രം വെള്ളത്തോടുകൂടി ഉഴരിലെ മൈദാനം 3 പ്രദക്ഷിണം വെക്കണം. ഒന്നാമത്തെ ചുറ്റിന്റെയും രണ്ടാമത്തെ ചുറ്റിന്റെയും അവസാനത്തിങ്കൽ കച്ചരകൻ കടത്തിനു ഒരു തുളയുണ്ടാക്കും, മൂന്നാമത്തെതിന്റെ അവസാനം കടം തട്ടി താഴത്തിടും. വിധവയെയും കുട്ടികളെയും ഉപദ്രവിക്കരുതെന്ന പ്രേതത്തോടു താക്കീതവെയ്ക്കയും ചെയ്യും എന്നും പറയുന്നു.

വലുന്തൻ.

തഞ്ചാവൂർ, തൃശ്ശൂർ, മധുരയിലുള്ളി, മധുരയിലുള്ളി കൃഷിക്കാരാണു. മണ്ണും; മാംസം, മദ്യം വിശോധമില്ല. വിവാഹം തിരണ്ടതിന്റെ ശേഷമാണു. വിധവാവിവാഹം ആവാം. അച്ഛൻപെങ്ങളുടെയും അമ്മാമന്റെയും മകളെ കെട്ടാൻ അവകാശമുണ്ടു. അതിനിമിത്തം 10 വയസ്സായ ചെക്കനു 20 വയസ്സായ ചെണ്ണിനെ കിട്ടി എന്നു വന്നേക്കാം. അവനു പ്രായമാകുന്നവരെക്കും ബ്രഹ്മണനോ അമ്മാമനോ അച്ഛന്റെതന്നെയോ കുട്ടികളെ ഉണ്ടാക്കും. അതെല്ലാം അവന്റെ മൃതസന്താനങ്ങളായിതീരുകയും ചെയ്യും.

യ്യം. വിവാഹത്തിന്നു ചുമരോഹിതനായി ബ്രാഹ്മണൻതന്നെ വേണമെന്നില്ല. ജാതിതലവൻ ഉണ്ടായിരിക്കണം. താലികെട്ടാൻ ഭർത്താവിന്റെറ ചെങ്ങളാണ്. അവരതാലിയുംകൊണ്ടു ചെണ്ണിന്റെറ വീട്ടിൽ പോകും, ഭർത്താവുപോകേണ്ടാ. അവിടെ ചെന്നാൽ ചോരിക്കും സ്രീധനം എവിടെ എന്നു. അവളുടെ ആങ്ങളമാരിൽ ഒരുത്തൻ പറയും ഇന്നയൊതനിലമാണു സ്രീധനം എന്നു. അപ്പോൾതാലികെട്ടും, ചെണ്ണിനെ കൂട്ടികൊണ്ടുപോകുകയുംചെയ്യും.

മരിച്ചാൽ അറിയിക്കാൻപറയറാണു. ദഹിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യും. മറചെയ്യുകയും ഉണ്ടു. ദഹിപ്പിച്ചാൽ രണ്ടാംദിവസം കച്ചരകൻ അസ്ഥിസഞ്ചയനം ചെയ്യും. 3-ാംദിവസം വിധവ താലി അറക്കും. 16-ാംദിവസമാണു കർമ്മാന്തരമെന്ന ശേഷക്രിയ. ചുല 30 ദിവസം നിലക്കും. -

വള്ളുവൻ.

പറയൻ, പള്ളൻ ഇവർ ചുമരോഹിതന്മാരാണെന്നത്രെ ചുരുക്കിപറയേണ്ടതു. പ്രസിദ്ധ തമിരുകവിയും ജ്ഞാനിയും കരാൽ എന്ന മഹാഗ്രന്ഥത്തിന്റെറ കർത്താവുമായ രീതവള്ളുവർ ഈ ജാതിയും ആ ദേഹത്തിന്റെറ ഭാര്യ വെള്ളാളസ്രീയും ആയിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണരുടെ ആഗമനത്തിന്നു മുമ്പും ചിന്വതന്നെയും കരകാലവും പല്ലവരാജാക്കന്മാരുടെ ചുമരോഹിതന്മാർ ഇവരായിരുന്നതായികാണുന്നു. വട്ടെഴുത്തിലുള്ള ഒരു ശിലാലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണുന്നുണ്ടു. “ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉവച്ചൻ (ഭാച്ചൻ) ശ്രീ പള്ളുവം പുവറവൻ ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തിക്കു നിന്ത്രും ആറാളെ നിയമിച്ചുകൊറുകയും വേണം”. ശൈവതം വൈഷ്ണവതം ഉണ്ടു. തമ്മിൽ കൂടി ഭക്ഷിക്കും, വിവാഹം ചെയ്യയില്ല. വിധവാവിവാഹവും ബഹുഭാര്യതാവും വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 വയസ്സിന്നു മേല്പട്ടി പുരുഷന്മാർ പുണരുകുണ്ടു. ശൈവർ ആണങ്ങളും ചെണ്ണങ്ങളും അധികവും ലിംഗം ധരിക്കും. വിവാഹ നിശ്ചയസമയം സ്രീധനം, വെററിലടക്കു; ചുപ്പും, നാളികേരം ഇഴതല്ലാറും ചെണ്ണിന്റെറ മടിയിൽ വെക്കണം. ഒരു ചുഴഴിക്കരെ നിന്നാണു ഭർത്താവു എങ്കിൽ 20 മുതൽ 30 വരേയും അല്ലാത്തപക്ഷം 7 മുതൽ 10

വരക്കും ഉറപ്പുകയാകും സ്രീധനം. ചെണ്ണിന്റെ ശേഷക്കാക്കും മൂലം സല്പരീകണത്തിനും പന്തൽ ചിലവിനും ആയി വേറെ കൊടുക്കണം. ജാതിക്കൂട്ടം തീപ്പാൻ ഇതൊരു നല്ല അവസരമാണ്. വിവാഹ ദിവസം സ്രീപുരുഷന്മാർ പന്തലിൽ പലകമേൽ ഇരുന്ന എട്ടോ പന്ത്രണ്ടോ പ്രാവശ്യം വെറിലയും നെല്ലും 27 പ്രാവശ്യം അരിയും അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും കൊടുക്കണം. ചുരോഹിതൻ നെയ്യു ഹോമിക്കും. അരുന്ധതിയെ കാണുന്നുണ്ടോ എന്ന മണവാളനോട് മുന്നീട ചോദിക്കും. കാണുന്നുണ്ടെന്ന അവൻ ഉത്തരം പറയും. വലത്തേകാൽ ചെണ്ണിന്റെ മടിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു പുരുഷൻ താലി കെട്ടും. ചില ദിക്കിൽ വള്ളവർ വിവാഹത്തിങ്കൽ പന്തലിന്റെ മുകളിൽ മുട്ടുവോളം കലങ്ങി അട്ടിയായി വെക്കും. ഇതിന്നു പന്തൽമുട്ടി എന്നു പറയും.

ശവം ലിംഗംകെട്ടികൾ ശവം ഇരുത്തി മറ ചെയ്യുന്നു. ലിംഗം തലയിലും ഒരു ഉറപ്പികയും 7 കൂവുള്ളത്തിലയും 9 തുളസി കഷ്ണത്തും ശീലയിൽ കെട്ടി വലത്തെ കയ്ക്കും കെട്ടും. കുഴി ഗോമൂത്രംകൊണ്ടും ചാണകംകൊണ്ടും ആദ്യം ശുദ്ധമാക്കണം. ശവം കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ ചുരോഹിതൻ “ഇത കൈലാസം ഇത “കൈലാസത്തില്ലെ (ചിദംബരം), ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയിതാ “ണ, ഇന്നു ഗോത്രത്തിലെ ഇന്നവൻ ഇന്നു വഷം മാസം ആദ്യം “മരിച്ചു അവൻ സാലോകസാമീപ്യസാന്ദ്രപ്രാവസ്ഥകൾ കടന്നു “സായുജ്യത്തിൽ ഏത്തണം. കല്പ, മുള, തിയ്യ, സപ്പം. ഇതു ന “ദികൾ നന്ദിയുടെ വാൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു കടക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗ “ത്തിൽ എത്താനായി ഞങ്ങൾ അരി കുത്തുന്നു, അരിക്കിഴി വിള “ക്കുകൾ കുത്തിക്കുന്നു” ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നു പാടും. മരിച്ച മൂന്നാംദിവസം ശേഷക്കാരായ സ്രീകൾ വീട്ടിനകത്തു ഒരു പാത്രത്തിൽ പാൽ പാതം. അതു പുരുഷന്മാർ ശവം മറ ചെടുക്കത്തക്കൊണ്ടുപോയി നിവേദിക്കും. അവിടെ കുമ്പേണ മേല്പട്ട ചെറുതായി പല തട്ടായി ഒരു തറയും മീതെ ഒരു ലിംഗവും തെക്കും വടക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ ഒരു നന്ദിയുടേയും പരദേവിയുടെ (പിച്ഛക്കാരന്റെ)യും രൂപവും മണ്ണാലുണ്ടാക്കി വെച്ചു ഏലകൾ വെച്ചു അ

തിൽ ചോർ, ഫലങ്ങൾ, സന്ധ്യങ്ങൾ, മുതലായ വെക്കും. കർമ്മാ
ന്തരം 17-ാംദിവസമാണ്. ഒരു ചന്തലുണ്ടാക്കി തുണിയാൽ മറെ
ക്കും. അതിനുള്ളിൽ ഒരു കടത്തിൽ അരിയും 5 ഉരലും 5 ഉലൈക്ക
യും നൂൽ ചുറ്റിവെക്കും. കടത്തിലെ അരി തെല്ല 5 സുരംഗലി
കുറി ഇടിച്ച് ചൊടികൊണ്ട ഒരു വിളക്കുണ്ടാക്കി ഒരു തട്ടിൽ വെ
ക്കും. അത കൊളുത്തി തലയിൽ ഏറ്റുതൂങ്ങുകൊണ്ട സീമന്തചു
ത്രൻ നാലുചുറ്റത്തും 4 വാതിലുള്ളതായ മണ്ഡപത്തിങ്കൽ ചോ
കും. അതിന്റെ നടുവിൽ അഞ്ചും നാലു അതക്കും നാലും കട
ങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതെല്ലാം ചുക്കപ്പ, വെള്ള, കുറുപ്പ, കരി
മ്പി, ചുള്ളിച്ചി ഇങ്ങിനെ 5 നിറത്തിലുള്ള പശുക്കളുടെ മൂത്രം
കൊണ്ട കഴുകി സമീപത്തിൽ പുളാദ്രവ്യങ്ങളും വെച്ചു ചുരോ
ഹിതൻ ഇരിക്കും ഈ സ്ഥലം സ്വർഗ്ഗമെന്നാണു ഭാവന. നാലു
വാതിൽക്കൽക്കും എലകളിൽ നിവേദ്യം വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. സീമന്ത
ചുത്രൻ വിളക്കുമായി കിഴക്കു വാതിൽക്കൽ നില്ക്കെ ശിവപൂജ
ചെയ്യും. അത കഴിഞ്ഞാൽ പുളാരിക്കു ചിലത ചൊല്ലുവാനുണ്ടു.
സാരം ഇതാണ്. “സിദ്ധരെചോലെ അർദ്ധരാത്രിക്കു ശിവനാമവും
“മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന നീ ശിവചാദത്തിങ്കൽ എന്തിനവതന്നു?
“ഏന്റെ തൂലത്താൽ നിന്നെ ഞാൻ കൂത്തും, ചൊ, ഇതുകുറി
“യമപുരിക്കു കൊണ്ടുപോകട്ടെ”. ഈ ശബ്ദം കേട്ടിട്ടു ശിവനും
ചാവു്തിയും ചോദിക്കുമത്രെ “മക്കളേ! ഹര! ഹര! എന്ന ചൊ
“ല്ലുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ ആരാണു? നിങ്ങളെ പേരേന്ത്?
“നാടേതേ? സത്യം ചൊല്ലിൻ” അതിന്നു ഉത്തരം പറയും “സ്വാ
“മി! മാക്കണ്ഡേയന വരം കൊടുത്തവന്റെ ഭക്തനും വീരരൈ
“വൻ ആണു ഞാൻ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കടപ്പാൻ വന്നതാണു, ഞ
“ങ്ങളെല്ലാം പുണ്യായുസ്സുകളാണു, ധർമ്മകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്ക
“ന്നു. അതിനാൽ കടക്കാൻ ഞങ്ങളെ തടക്കുന്നത നീതിയല്ല,
“മാതാപിതാക്കളേയും തങ്ങളിൽ വലിയോരേയും ദ്രോഹിക്കുന്ന
“വരേയും സകലചാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരേയും ഈശ്വരനെ നി
“ന്ദിക്കുന്നവരേയും കലചാതകന്മാരേയും സ്വമതവും സ്വചുരോ
“ഹിതന്മാരേയും വിട്ടുപോകുന്നവരേയും മറ്റും തെക്കൊവാതി

“ലിൽകൂടി നരകത്തിലേക്കു ഓടിക്കുന്നു”. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മണ്ഡ വത്തെ ഒരു നൂൽകൊണ്ട ചുറ്റും. സീമന്തപുത്രൻ വിളക്കോട്ടുകൂടി കിഴക്കെവാനുകൾനിന്ന തെക്കെവതിലും പടിഞ്ഞാറെവതിലും കടന്ന നൂലുംപൊട്ടിച്ചു വടക്കെവതിയിൽകൂടി ഉള്ളിൽ കടക്കും. പിന്നെ നന്ദിക്കൊൽ എന്ന ഉത്തദ്യോഗസ്ഥൻ ഒന്നാമത സീമന്തപുത്രന്റെയും വഴിയെ ഏല്പാ സചിണ്ഡന്മാരുടെയും തലയിൽ ഒരു വസ്ത്രം കെട്ടും. എന്നാൽ ക്രിയ അവസാനിച്ചു. വള്ളുവർ ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കുകയും പായരുമായി ധാരാളം ചേരുമെങ്കിലും അവരോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കുകയും അവരുടെ എടയിൽ പാർക്കുകയുമില്ല.

വാലൻ.

കൊച്ചിശീമയിൽ കായലുകളുടെ ഇരുവക്കിനുമായിട്ടാണു പ്രധാനവാസം. വിവാഹം തിരളംമൂവ്വം ശേഷവുമുണ്ട്. ഏകിലും താലികെട്ട മുവന്തന്നെ വേണം. താലികെട്ടുക മണവാളനാണു. ഇതു എപ്പോഴും രാത്രിയാകുന്നു. കല്യാണം രണ്ടു ദിവസം നിലും. താലികെട്ടുന്നവൻ ഭർത്താവായെന്ന നിയമമില്ല. അവന രണ്ടു മുണ്ടും അല്ലം പണവും അവകാശമുണ്ട്. അവനു ഭർത്താവാനാഗ്രമുണ്ടെങ്കിൽ താലിയും, വസ്ത്രവും, അവളുടെ അമ്മന കൊടുക്കേണ്ടും പണവും അവൻ കൊണ്ടുപെല്ലെന്നും അല്ലാത്ത കായ്ക്കങ്ങളിൽ താലിയും തുണിയും പെണ്ണിന്റെ അമ്മാമ്മനാണു ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു. ഒരുത്തനു അനേകഭായ്യയാവാം. ഒരുത്തിക്കു ഭർത്താവ ഒന്നെ പാടുള്ളു. വിധവാവിവാഹം നടപ്പുണ്ട്. വിവാഹമോചനവും അങ്ങിനെ തന്നെ. പെണ്ണു തിരണ്ടാൽ 3 ദിവസം അശുദ്ധി. 4-ാംദിവസം കുളിച്ചു ശുദ്ധമാകും. തിരളിക്കുക എന്നൊരു നടപ്പുണ്ട്. പെണ്ണിനെ 3 ദിവസം ഒരു അകത്തു ആരും തൊടാതെ ഇരുത്തി 4-ാംദിവസം വണ്ണാത്തി തലയിൽ എണ്ണ പാൻ തിൽപിന്നെ കുളിപ്പിച്ചു ശുദ്ധമാക്കും. എന്നാൽ ഋതു ആകൽ കഴിഞ്ഞു. ഈ നടപ്പു വേറെ ചില ജാതിക്കാർക്കും ഉണ്ട്. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ മാറിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വാലന്മാർ മക്കത്തായവും മരുമക്കത്തായവും കലർന്നിട്ടാണു. ഒരുവന്റെ സ്വന്തസ്വന്മാറ്റം

സോദരന്മാരും മക്കളും പങ്കെത്തുകയും പൂർണ്ണ പത്തിന മക്കൾക്കുവകാശമില്ല. ജാതിക്കൂട്ടവും മറ്റും തീക്കേണ്ടത അരയൻ എന്നതലവനാണ്. അവനെ കൊച്ചി രാജാവാണ് നിയമിച്ചാൻ. അവന രാജാവ ഓണത്തിന്ന രണ്ടു മുണ്ടും അത്തച്ചമയം വിഷു ഇതകൾക്കു ഇരുണ്ട വെള്ളിയും കൊടുക്കും. അരിയിട്ടുവാഴ്ചക്കു രാജാവ തൃപ്പണത്തുറെറിന്ന കൊച്ചിക്കു ഏഴുനുള്ളുന്ന സമയം ഇവൻ വാളുമായി വള്ളത്തിന്റെമുമ്പിൽ നില്ക്കണം. മറ്റു വല്ലെടത്തും ഏഴുനുള്ളപ്പോൾ രാജാവിന്റെ വള്ളത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ചുണ്ടൻ വള്ളത്തിൽ പോകണം. മരിച്ചാൽ ഒരു പട്ടം ചന്ദനമുട്ടിയും ഏതാണ്ട 10 ഉറപ്പികയും രാജാവ അയച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവർ ശിവൻ, വിഷ്ണു, ഭഗവതി, ശൈരിമലയ്യപ്പൻ, ഇവർ എല്ലാം പ്രധാനമാകുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണിക്കു കാവ തീണ്ടുന്ന സമയം കൂളിമുട്ടത്ത അരയൻ ഒന്നാമത കടക്കണമത്രെ.

ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും സ്ഥാപിക്കുകയുമാണ്. ക്രിയകൾ നടത്തിക്കേണ്ടത ചിതയനാണ്. ശീതികന്റെ തത്ത്വമൊ ചിതയിൽനിന്നുണ്ടായതൊ ഈ ചേർ ആവൊ. അവൻ കോടിയടുത്ത തലയിൽ കെട്ടി പൂണത്രൽ ധരിക്കണം. വെലി 2, 5, 7 ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ദിവസം ആരംഭിക്കും. 13-ാംദിവസംവരെ ഉണ്ടാകും. 15, 16 ഈ ദിവസങ്ങളിൽ സ്വജനസമൃദ്ധ്യും 16-ാംദിവസം പിണ്ഡം ഭുജിക്കും ആണ.

കടൽ അരയൻ എന്നൊരു കൂട്ടരുള്ളവർ അരയന്മാരെക്കാൾ താഴെയാണ്. അവർ താലികെട്ട വിവാഹത്തോടുകൂടിയാകുന്നു. വിവാഹം തിരളുംമുമ്പും പിമ്പും ആവാം. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ചുറപ്പൊടാൻകാലത്ത ഭർത്താവ ഭാര്യ ഉടുത്തതിന്റെ കോൺ തലേക്കൽ ഏതാനും ഉറപ്പിക ഏങ്കിലും ഒരു പവനെങ്കിലും കെട്ടും. അവളുടെ വിലയായിട്ട നൂറൊന്ന ചുണ്ടൻ (5ക. 12ണ. 4പൈ) അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും കൊടുക്കണം. വിവാഹത്തിന്ന ശേഷം തിരണ്ടപെണ്ണിനെ 11 നാൾ വേറെ ഇരുത്തുണ്ട് ഭർത്താവ മരിച്ച ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ ചുനമ്പ്വിവാഹം ആവാം. മക്കത്തായമാണ്. കൊച്ചിരാജാവ തീപെട്ടാൽ പിന്നെത്തെ രാജാ

വിനെ ആദ്യം ചെന്ന കാണാനവകാശം അരയന്നാകുന്നു. അ
ല്പം ഉപ്പു എലയിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു കയറും ഒരു ആമാട എങ്കി
ലും മറ്റു നാണുമെങ്കിലും കൂടി തിരുമുഖ്യാജ് വെക്കണം. പിന്നെ
മാത്രമേ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, സ്ഥാനികൾ മുതലായവർ കണ്ടുകൂട്ടു-

വാണിയൻ.

തമിഴുദേശത്തു ഇവരും, തെലുങ്കുദേശത്തു ഗാണ്ടലാ, കണ്ണാ
ടകത്തിൽ ഗാണികാ, മലയാളത്തിൽ ചക്കാൻ, ഒരിയ ദേശങ്ങളിൽ
തെല്ല, ഇവരും എണ്ണയാട്ടുന്നവരാണ്. മലയാളത്തിൽ ഒഴി
കെ ഇവർക്കു പൂണന്തലുണ്ട്. ചുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു.
വിവാഹം തിരളുംമുഖവേണം. വിധവാവിവാഹമില്ല. മരിച്ചാൽ
ദഹിപ്പിക്കും. ബ്രാഹ്മണരിൽ താണവരുടെ അന്നം കേടാക്കരുത്
ല്ല. എന്നാലും ദോഷികൾപോലും ഇവരുടെ ചോറുണ്ണുകയില്ല
താനും. ഒറ്റചക്കാൻ, ഏരട്ടചക്കാൻ ഇങ്ങിനെ രണ്ടു കൂട്ടരുണ്ട്.
ഒരു മുരിയെക്കെട്ടി ആട്ടുന്നവനെന്നും രണ്ടു മുരിയെക്കെട്ടി ആട്ടുന്ന
വനെന്നും അർത്ഥം. ബേരിചെട്ടിയുടെ ആചാരങ്ങൾതന്നെയാണു
ഇവർക്കു. എന്നാൽ മാംസഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ അത്ര നിഷ്ഠയില്ല.
മലയാളത്തിൽ വാണിയരുടെ ആചാരങ്ങളും നടപടിയും നായ
ന്മാരെപ്പോലെതന്നെയാണു. പൂണന്തലില്ല. ബ്രാഹ്മണനെ ചു
രോഹിതനാക്കാറില്ല. നായന്മാർ ഇവരെ തൊട്ടാൽകുളിക്കണം.
തെക്കോട്ടു ഇവരെ വട്ടെക്കാട്ടവർ എന്നു പറയും. അവർ നായ
ന്മാരോട് സമാന്തരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കടക്കാം.
ചക്കാന്നും വാണിയന്നും കടന്നുകൂടാ. കൊച്ചിയിൽ വാണിയർക്കു
പൂണന്തലുണ്ട്. വൈശ്ണവരാണ്. വിവാഹം, മുതലവകാശം, അടി
യന്തരങ്ങൾ, ഉടുപ്പു, ആഭരണം ഇതൊക്കെ കൊങ്കണികളുമായി
പ്രത്യാസമില്ലെന്നതന്നെ പറയാം. പക്ഷെ മദ്യമാംസങ്ങൾ തീരെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. കൊങ്കണിമാരുടെ വീട്ടിൽ കടന്നുകൂടാ കുളം
കിണറു തൊട്ടും കൂടാ. ശൈവരാണ്. പ്രത്യേകം ചുരോഹിതനു
ണ്ട്, പണ്ഡിതനു എന്നു പറയും. ചുവ ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെ
10-ാണു. കണ്ണാടക ഗാണികമാരെപ്പോലെ കൊച്ചി വാണിയരും
ബ്രാഹ്മണമാരി മരിച്ചാൽ ശവത്തെക്കൊണ്ടു ഒരു ഏരിക്കുമാരത്തിനെ
വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു ഏരിക്കുമാല ഇടിയിരിക്കണം.

വാരിയൻ.

യാജ്ഞവല്യ സ്മൃതിപ്രകാരവും മറ്റും ബ്രാഹ്മണന ശുഭ്രിയിലുണ്ടായ ചുത്രനാകുന്നു പാരശ്വൻ. ഇത ഓഷിച്ഛാരിരിക്കാം വാരിയശബ്ദം ഉണ്ടായത്. സ്രീകളഭടെ മാഗല്യാഭരണത്തിന് മാത്രം എന്ന പറയും. അത മട്ടുളത്തിന്റെ മാതിരിയാണ്. അമ്പലങ്ങളിൽ ഇവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കു കഴികം എന്നാണ് പറയുക. ദ്രാവിഡഭാഷയിൽ കഴികം എന്നതിന് ശുചിയെന്ന് എന്ന അർത്ഥമാകുന്നു. മതമക്കത്തായമാണ്. തിരുവാട്ടുറിൽ ഒരു കൂട്ടക്കു ഒരു മാതിരി മക്കത്തായം നടപ്പുണ്ട്. അതപ്രകാരം പൂർവ്വസ്വത്തിന് മക്കറിക്കും മതമക്കറിക്കും അവകാശമുണ്ട്. താലികെട്ട സാധാരണ തിരളും മുമ്പാകുന്നു. അത്ഭാവ മരിച്ചാൽ സ്വജാതിക്കാരനോ ബ്രാഹ്മണനോ സംബന്ധമാവാം. സഞ്ചയനം 7-ാംദിവസമൊ 9-ാംദിവസമൊ ആകുന്നു. ചുല ചന്ത്രവും ശ്രാദ്ധം ഉണ്ട്. നന്മൂതിരിമാക്കു സർവ്വസ്വഭാനം എന്നപോലെ ഇവക്കു കുടിവെക്കുക എന്നൊരു മാതിരി വിവാഹം നടപ്പുണ്ട്. അത ചെമ്പ്യാൽ ഭാഞ്ചുക്കും മക്കറിക്കും മുതലവകാശമുണ്ടാകും.

വെള്ളാളൻ.

വൈശ്വനരയാൽകൊള്ളാമെന്ന മോഹമുണ്ടെങ്കിലും ഇവർ നല്ല തമിരം ശുഭ്രരാണ്. മുഖം കൃഷിയാണ് പ്രവൃത്തി. ഒന്നാമത്തെ മാൽ മരിച്ചിട്ട രണ്ടാമത വിവാഹം ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഒരു വാഴയെ കല്യാണംചെയ്തു മുറിച്ചുകളഞ്ഞിട്ട വേണം താലികെട്ടാൻ. 3-ാമത്തെ വിവാഹമായാൽ ആട്ടാ ഏരിക്കിൻചെടിക്കു താലികെട്ടണം. ഇവർ സംസാരിക്കുന്നത ശുദ്ധമായ തമിഴാകുന്നു. കണക്കിൽ മിടുമിടുകന്മാരാണ്. വളരെപ്പേർ അംശം കണക്കെഴുത്തുകാരാണ്. മുമ്പ ഭാലയിൽ ആയിരുന്നു എഴുത്ത. താസിൽഭാരുടെ പല്ലങ്കിയുടെ പ്പോ ഭാടിക്കൊണ്ട എഴുതാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലായിരുന്നു. മതകാൽപ്പങ്ങളിൽ സാധാരണ ബ്രാഹ്മണരേക്കാൾ കൃത്യക്കാരാണെന്ന പറയണം. ചണ്ട മദ്യമാംസം ശീലിക്കയില്ല. ഏതയും ചുരുക്കി ചിലവചെയ്യുന്നവരാണ്. സ്രീ ഒരു ദേവദ്രോണകൊണ്ട കൊല്ലം കഴിക്കും. അത നന്നത്താൽ മേൽക്കി

ടന്ന ഉണക്കണം. ഒരു തലകൊണ്ടു ഉടുത്തിട്ട മറ്റൊരുതല താഴെ അലക്കും. കൂട്ടത്തിൽവെച്ചു വിലകുറഞ്ഞ ധാന്യമെ കേടിക്കുകയുള്ളു. വിവാഹം തിരളുന്നതിനു മുമ്പും അത കഴിഞ്ഞിട്ടും ആവാം. കൊങ്ങവെള്ളാളക് ശീകെ പൂരാഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണ്. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ചില 15, 16-ാംദിവസം കർമ്മാന്തരമെന്ന അവസാനകൃത്യവും. ശൈവരും വൈഷ്ണവരും ഉണ്ട്. അവർ അന്യോന്യം വിവാഹത്തിനു വിരോധമില്ല. ചിലർ അടിയന്തരങ്ങൾക്കു പൂരാഹിതനായിട്ടു പണ്ടാരം എന്ന രോഗമുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ പൂണൂരളിട്ടും. മറ്റു വെള്ളാളർ ശേഷകൃത്യം മാത്രമേ ധരിക്കുകയുള്ളൂ. എല്ലാക്കും ശ്രാദ്ധമുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണരുടെ ചോർ മാത്രമേ ഉണ്ടുള്ളൂ. ചില കൂട്ടം പെണ്ണിനു 7.8 വയസ്സായാൽ അമ്മാമൻ ഒരു താലികെട്ടിക്കണം. തൃശ്ശൂറുപള്ളിയിൽ കലമങ്ങമ്മൻ കോവിൽ എന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ കൊല്ലത്തിൽ ഭരിക്കൽ ഒരു അടിയന്തരമുണ്ട്. സുമാർ 2,000 ആട്ടിൻകുട്ടികളെ അറക്കും. ഒരു അടിയൻ വെള്ളാളപൂജാരിയെ രണ്ടാറു ജനസമൂഹത്തിൽ ഏറ്റുത്ത ചൊന്നിച്ചുപിടിക്കും. എട്ടൊ, ഏതൊ ആട്ടിന്റെ രക്തം ഒരു ചാത്രത്തിൽ വാങ്ങി ആയാറു കുടിക്കും. പിന്നെ കഴുത്തറക്കും തോറും കുടിക്കുകയോ കുടിക്കുമ്പോലെ കാട്ടുകയോ ചെയ്യും.

വെളുത്തേടൻ.

നായന്മാർക്കും അതിന്നു മേല്പട്ട ജാതികൾക്കും അലക്കും. തെക്കേമലയാളത്തിൽ മക്കത്തായം, വടക്കേമലയാളത്തിൽ മാമക്കത്തായം. താലികെട്ടും സംബന്ധവും രണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ക്ഷേത്രത്തിൽ കടന്നുകൂടാ. മേൽ ജാതിക്കാരുടെ കുളവും കിണറും തൊട്ടുകൂടാ. 28-ാം ദിവസം ചേരിടൽ ചോറുണ്ട് ഇത്യാദി നായന്മാരെപ്പോലെതന്നെയാകുന്നു.

വേട്ടവൻ.

ചേലം, കോയമ്പത്തൂർ, മധുര ഇവിടങ്ങളിൽ കൃഷിപ്പണിയും നായാട്ടുമാണ്. വേടന്മാരെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതായിരിക്കണം. മണ്ണും, മട്ടം ഇതൊക്കെ ആവാം. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ ചിലർ പാടില്ലെന്നു നടിക്കുന്നുണ്ട്. വിധവാവിവാഹമില്ല. ശവം ദഹിപ്പിക്കും.

യും മറചെയ്തതും ഉണ്ട്. ശ്രാദ്ധാദി കർമ്മങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല. മലയാളത്തിൽ കാടുകളിൽ ഒരു കൂട്ടമുണ്ട്. മലംകൃഷിക്കു കൂലിപ്പണി, വേട്ടാ, തേൻ മുതലായ ഏതെങ്കിലും ഇതൊക്കെയാണു പ്രവൃത്തി. ഇവർ വളരെ സത്യവാദികളും സ്ത്രീകൾ പതിവുതമാരുമാണു. രണ്ടു ഗോത്രമുണ്ട്. ഒന്നിലെ പുരുഷൻ തലനീട്ടും. 'സ്രീ വന്ദ്രം ഉടുക്കും. മറ്റേതിൽ പുരുഷൻ കുടുംമാത്രം. സ്രീ മരത്തിന്റെ ഏലയാണു ഉടുക്കുക. അതു "നിത്യ വെള്ള"യാണു. ഈ ഗോത്രക്കാർ ശവംപോലും തിന്നും. എങ്കിലും ചെറുക്കളുടേയും ചുവയരുടേയും മീതേയാണെന്നത്രെ നാട്ടാ, അവരെ അടുത്താൽ കുളിക്കും. ചിറക്കൽ താലൂക്കിലെ മലവേട്ടവർ 14 ഇല്ലമാണെന്നു പറയുന്നു. ഇല്ലപ്പേർ അവരുടെ ജന്മിയല്ലെങ്കിൽ തമ്പുരാന്റെ വീട്ടുപേരാണ്. ഇവർ പ്രസവവേദന തുടങ്ങിയാൽ ഗളിണിയെ ചാളെക്കുരുത്ത ഒരു മൂലക്കൽ കുഴിയിൽ ഇരുത്തും, പിന്നെ കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയുള്ളു. താണു വീഥി താലൂക്കുകളിൽ കല്ലണിക്കാരായി ഒരു ജാതി വേട്ടവനും പടന്നവേട്ടവനെന്ന പേരായി ഉപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വകക്കാരും ഉണ്ട്. പടന്നവേട്ടവനും ചുലനായനാമേപോലേയുണ്ട്, പക്ഷെ തന്റെ "തമ്പുരാന" എത്രയൊ ചുവ അത്രതന്നെയാണു തനിക്കും. നമ്പൂതിരിയുടെ വേട്ടവന ചുവ പത്തു, നായരെ വേട്ടവന 15. ചുരോഹിതൻ സ്വജനം തന്നെയാണു. വിവാഹസമ്പ്രദായം ഇല്ലിയെക്കു തിയ്യരെമാതിരിയാകുന്നു. കൊച്ചിയിൽ വേട്ടവൻ കുന്നപ്പുട്ടുക, വിതെക്കുക, കുളപറിക്ക, നടുക്ക, വെള്ളം തേവുക, കൊയ്തു ഇത്യാദി കൃഷിപ്പണിയാണു. ഭർത്താവില്ലാത്ത സ്ത്രീക്കു ഗർഭമായാൽ ജാതിക്കു മൂപ്പനായ കണക്കൻ അല്ലെങ്കിൽ കുറുപ്പൻ കാരണവന്മാരുടെ ഒരു സഭ കൂട്ടം. ആളെ തുറപ്പുണ്ടായാൽ അവനേക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിക്കും. ഇതൊക്കെ അവസാനിച്ചില്ല. ദേശത്തെ തണ്ടാണു വിവരം അറിയിച്ചാൽ അവൻ ഒരു കിണ്ടി വെള്ളം കൊടുക്കും. അതും കറെ ചാണകവെള്ളവും സ്രീ കുടിക്കുന്നു, ദേഹത്തിൽനിന്നു അല്പം മൺ കഞ്ഞികളുകയും വേണം, എന്നാൽ അവൻ ദോഷം തീർന്നു എന്നു പറയും. ജാതൻ കെ

ട്ടാൻ കൂട്ടാക്കാത്തപക്ഷം അവനെ അടിച്ചു എറുമാററ വിലക്കും. അന്യോന്യം ചാർച്ചക്കാരാണെങ്കിൽ രണ്ടാളേയും ജാതിയിൽനിന്നു തള്ളും. “ഭോഷം തീർന്ന” സ്ത്രീക്കു വേറെ ആളെ കെട്ടാം. ചെമ്പ്യാ ചാത്തൻ, കുരിങ്കുട്ടി, പറക്കുട്ടി, കാപ്പിരി, കാലി, കണ്ടാകണ്ണൻ, നമ്പൂരി തമ്പുരാൻ ഇവരാണു പ്രധാന ദൈവം. കാരണസങ്കല്പവും പൂജയും ഉണ്ട്. എല്ലാവരിനും കള്ള മുഖ്യമാകുന്നു.

മരിച്ചവരുടെ ക്രിയ കുറച്ചു വിസ്തരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശവം കുളിപ്പിച്ചു കോടിവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു സ്വർണ്ണനീർ വായിൽ പാരണം. പിന്നെ ഗുരുതരം വാങ്ങുക എന്നൊരു കാര്യമുണ്ട്. 16 പുലയക്കുടങ്ങളിൽ കുറേയ്ക്കു ചോർ വെച്ചു ശവത്തിന്റെ നെറ്റി, കഴുത്തു, മാറിടം, നാഭി, തുട, കയ്യും കാൽ, ഇത്യാദി സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചിട്ടു കാൽ കഴുകിയ വെള്ളം മരിച്ചവനോടൊപ്പം വയസ്സു കുറഞ്ഞ ശേഷക്കാർ സേവിക്കണം. ശവക്കുഴിയിൽ ഒരു വസ്ത്രം വിരിച്ചു അതിലാണു ശവം വെക്കുക. അന്നു രാത്രി ശേഷക്കാർ ഉപവസിക്കണം. പിറ്റേന്നു മുതൽ 15 ദിവസം പിണ്ഡം വെച്ചു ബലി ഇടും. 7-ാം ദിവസം മാചെയ്തു സ്ഥലത്തു ചെറിയ ഒരു കുല്ലുവെച്ചു അതിങ്കൽ കള്ളും റാക്കും ഏല്പിർവെള്ളവും തൂകണം. ആ കുല്ലു കുടിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന ചുലകുഴിവോളം സൂക്ഷിക്കും. 15-ാം രാത്രിയും പട്ടിണികിടക്കണം. 16-ാം ദിവസം കുളി കഴിഞ്ഞാൽ എന്നുണ്ടു ചാനകവെള്ളം കുടയണം. ഒരു കൊല്ലം ദീക്ഷയുണ്ട്. ആ കാലം ഒക്കെയും കുല്ലും സൂക്ഷിക്കും, പിന്നെ അതു കുടിയിൽ ഒരുടത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കും. ചില സമയം മരംകൊണ്ടോ ചെമ്പുകൊണ്ടോ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി വെച്ചു പൂജിക്കുകയും ചെയ്യും. കൊച്ചി വേട്ടുവർ നായാടിയേയൊ ഉള്ളാടനേയൊ തീണ്ടിയാൽ 7 ദിവസം നോക്കണം. വെള്ളം, ഏല്പിർ, കള്ളു മാത്രം കേടാകണം.

ശൗണ്ഡികൻ (സൊണ്ടി)

ഒരിയ ദേശങ്ങളിൽ കള്ളുവില്ലാത്ത പ്രവൃത്തി. കള്ളു ഇവർ ഉണ്ടാക്കുകയില്ല. ഉണ്ടാക്കുന്നവരോട് വാങ്ങിവില്ക്കുകയേ ഉള്ളൂ. റാക്കു കാച്ചും. തിരണ്ടു ചെണ്ണിനെ വേറിട്ടു ഒരു അകത്തു പാപ്പിക്കും. 7-ാം ദിവസം ക്ഷേത്രത്തിൽ ചോക്കം. വിവാഹം തിരളം

മുമ്പ വേണം. രേഖിത ബ്രാഹ്മണനാണു ചുമരോമിതൻ. ആയാഹം സ്രീപുരുഷന്മാരേകൊണ്ടു അഗ്നോന്യം കൈചിരിപ്പിക്കും, ഹോമം ചെയ്യും. ഒരു ക്ഷുരകൻ കല്യാണചന്ദ്രൻ ശുചിയാക്കി അരിപ്പൊടികൊണ്ടു കോലം ഇടും. അതിൽ ഒരു പായ ഇട്ടു ഇരുത്തിട്ടു സ്രീപുരുഷന്മാർ കവിടിയാടും. പുരുഷൻ അതു വലംകയ്യിൽ മുറുക്കു പിടിക്കും. സ്രീ തട്ടിപ്പറിക്കാൻ നോക്കും. അവൻ ജയിച്ചു എങ്കിൽ അവനെ അമ്പലമുക്ക് ആണ്ടുമാർ അടിക്കും, കളിയാക്കും. അവൻ തോറ്റു എങ്കിൽ അവന്റെ ചെങ്ങമ്പൻ അമ്പലമുക്കും അടിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ഓരോ വിനോദങ്ങൾ 6 ദിവസം നിലക്കൂടും. 7-ാംദിവസം 12 എലയിൽ കുറേക്കൂടെ ക്ഷണസാധനം വിളമ്പും. അതു ദക്ഷിണയും വാങ്ങി 12 ബ്രാഹ്മണർ ഇരുന്ന ഭക്ഷിക്കും. വിധവാവിവാഹം പാടുണ്ടു. ജ്യേഷ്ഠന്റെ വിധവയെ അനുജൻ കെട്ടാം.

മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുകയാണു. 10 ദിവസം ചുവ. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ശ്മശാനത്തിലേക്കു പോകുന്ന വഴിയിൽ ചോർ തുകണം. 11-ാംദിവസം ചുവക്കാർ കളിക്കും. ബ്രാഹ്മണൻ ഹോമിക്കും. അന്നും 12 ബ്രാഹ്മണരെ ഉറട്ടി ദക്ഷിണ കൊടുക്കണം. അദ്ധാരാത്രിയാകുമ്പോൾ ഒരു പുതുക്കടം കൊണ്ടുവന്നിട്ടു തുളകൾ തുളച്ചു അതിൽ അന്നവും ദീപവും വെച്ചു ശ്മശാനത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കും. മരിച്ച ആളുടെ പേർ 3 പ്രാവശ്യം വിളിച്ചു “ചോർ തെയ്യറുണ്ടു, വാ” എന്നു പറയും. പുരുഷന്മാർ മാംസം ഭക്ഷിക്കും. സ്ത്രീകൾ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ഭത്താക്കന്മാർ മാംസം കൂട്ടിയ ദിവസം അവരുടെ ഉമ്മിച്ചും ഭാര്യമാർ അനുഭവിക്കുകയില്ല. ൧ ബ്രാഹ്മണിപ്പയിലെ സൊണ്ടിമാരുടെ ഏടയിൽ പ്രായം തികയും മുമ്പു പെണ്ണിനെ ഭർത്താവിനെ കിട്ടാത്താൽ ജാതിയിലെ ഒരു പൂജാക്കാരനായിട്ടോ ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ ഭർത്താവോടുകൂടിയോ ഒരു വിവാഹമാതിരി ക്രിയ നടത്തും. ഈ ക്രിയ കഴിഞ്ഞു പുരുഷൻ മരിക്കുമ്പോൾ അവൻ കല്യാണം ചെയ്തുകൂടാ. വിവാഹദിവസം പുരുഷൻ ക്ഷൗരം കഴിഞ്ഞാൽ ചരട് മാറണം. വിധവാവിവാഹം ആവാം. ഒരു കല്യാണത്തിൽ ഒന്നാമതെ ജനിച്ചവന്റെ

യൊ കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചു വയസ്സേറിയവന്റെയൊ ഭായ്യയായിരുന്നു ഒരുത്തി എങ്കിൽ അവൻ മരിച്ചാൽ അവൾക്കു പിന്നെ അവന്റെ അനുജന്മാരിൽ ഒരുവനെ കെട്ടിക്കൂടാ. ആദ്യത്തെ വിവാഹം ദ്വിതീയപുത്രനുമായിട്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ കെട്ടാം. കുടുംബത്തിയാൽ വീട്ടാൻ ശക്തിയില്ലാതെവന്നാൽ കുടുംകൊടുത്തവന്റെ ഭൃത്യനായിട്ടു ഏതാനും കാലം പണിയെടുത്ത വീട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവർക്കുണ്ട്. സ്വന്തം അനുജനേയും അനുജന്റെ ഭായ്യയെ തന്നെയും തന്നിന്നു പണയംകൊടുപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നായി ഒരുത്തൻ കോടതിയിൽ വാദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മാനമയ്യാദക്കാശോടുകൂടി പിരിപ്പാൻ ഒരു കൗശലവും ഇവർക്കുണ്ട്. എന്നതായാലും കുടും വീട്ടുകയില്ലെന്നു കണ്ടാൽ കുടുംകാരന്റെ അടുക്കേക്കു വളരെ താണവരായ ഹോസി ജാതിക്കാരിൽ ഒരുവനെ അയച്ചു അവനേയും കുടുംബങ്ങളേയും അവമാനിച്ചു ഉപദ്രവിക്കും.

സമ്പരം.

ശബ്ദം വിശാഖപട്ടണം ഇവിടങ്ങളിൽ മലവാസികളാണു. ശബരശബ്ദം കൂടിച്ചുതായിരിക്കണം ചേർ. ഋഗ്വേദഘൃതരേഷബ്രാഹ്മണത്തിൽ ശബരന്മാർ വിശ്വാമിത്രന്റെ പുത്രന്മാരുടെ സന്താനമാണെന്നു പറയുന്നു. രാമായണം പറയുന്നതു ഇവർ വസിഷ്ഠന്റെ ധേനുവിൽനിന്നുണ്ടായി എന്നാണു. നമുക്കു 1 മുതൽ 10 വരെയാണല്ലോ എണ്ണം ഇവർ 1 മുതൽ 12 വരെക്കാണു. പത്തും മൂന്നും കൂടിയാൽ നമുക്കു പതിമൂന്നാണു. അവർക്കു പന്തിരണ്ടാണെന്നു. ആണങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും ചുരുട്ടു വലിക്കും. ചിലിമ്പിയിൽ ചുകുല വലിക്കുകയും ചെയ്യും. കിളത്തികൾക്കു ഇതു പ്രത്യേകിച്ചു ബഹു ഇഷ്ടമാണു. സകല ആണങ്ങൾക്കും വലത്തെ മൂക്കിൽ ഒരു മോതിരം ഉണ്ടാകും. സ്ത്രീകൾക്കു രണ്ടു മൂക്കിലും മൂക്കിന്റെ പാലത്തിലും ഉണ്ടാകും. ഒരുത്തന മൂന്നും നാലും ഭായ്യ ഉണ്ടായി എന്നു വരാം. ഒന്നാമത്തെവൾ അവന്നു ബോധിച്ചിട്ടു തിരഞ്ഞെടുത്തതും പിന്നെത്തവൾ ഒന്നുകിൽ അവളുടെ സോദരിമാരും അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ അടുക്കേക്കു അങ്ങട്ടു ചെന്നു വരും ആയിരിക്കും. ഒരുത്തിക്കു ബോധിക്കുമ്പോൾ ഭർത്താവിനെ

ഉപേക്ഷിക്കാം. അവന്നു അങ്ങട്ടും ഉപേക്ഷിക്കാം. സ്രീ മരറാ
തത്തനോട് ചേരുന്നപക്ഷം അവൻ മുന്പത്തെ ഭർത്താവിനെ ഒരു
പോത്തിനേയും ഒരു പോക്കിനേയും കൊടുക്കണം. മരിച്ച ഭർത്താ
വിന്റെ സോദരനേയും സോദരനില്ലാത്തപക്ഷം സോദരന്റെ
മകനെയും വിധവ കെട്ടേണമെന്ന നിബ്ബന്ധമുണ്ട്. കുട്ടികൾക്കു
പേർ ജനിച്ച ആഴ്ചയുടെ പേരാണ്. പരിഹാസപ്പേരും ഇട്ടും.

സ്രീയൊ പുരുഷനോ കുട്ടിയൊ ആരും മരിച്ചാലും ഉടനെ
ചൊഞ്ചെടി വെക്കണം. മരുന്ന ധാരാളമുണ്ടെങ്കിൽ ചില്ലിട്ടിട്ട് ഒ
ന്നിൽ ഏറെയും വെക്കും. പ്രേതത്തിനെ ഭയപ്പെടുത്തി ഓടുവാ
നാണ്. ശവം ദഹിപ്പിക്കുകയാകുന്നു. വിറകു മാവും മരറാര മാ
വും മാത്രമേ പാടുള്ളൂ. ഉണക്കവിറകു ആദ്യം തീച്ചിപ്പാൻ മാ
ത്രമാവാം. ശ്മശാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്കു മരിച്ച
വന്റെ പേർ മുതലായ യാതൊന്നും ആരും ചോദിച്ചുകൂടാ.
ചോദിച്ചാൽ കോപിക്കും. മരിച്ചവന്റെ വില്പ, അമ്പ മുതലായ
സമ്ബത്തും കരെ നെല്ലും അരിയും അവനോടുകൂടി ചൂടും. ചിരറെ
ന്ന വെള്ളം പകർന്നു തീ കെട്ടത്ത അസ്ഥിസഞ്ചയനം ചെയ്യും.
ഒരു കോഴിമുട്ടയുടെ ഓട് ചവിട്ടി പൊട്ടിച്ചിട്ട് അതും അസ്ഥിയും
കൂടിയാണു സ്ഥാപിക്കുക. പ്രേതവും ശേഷക്കാലം അന്യോന്യം
കായ്ക്കും പറയുക കിടംഗ് എന്ന ഒരുത്തൻ മുഖാന്തരമാണ്. ഇവൻ
ബ്രാഹ്മണനെ പകരമൊ ജ്യോതിഷക്കാരനെയൊ വെളിച്ചപ്പാടി
നെയൊ പോലെയുള്ള ഒരുത്തനൊ ആണ്. മരിച്ചവനെ കടമു
ണ്ടെങ്കിൽ അതു ഇന്നപ്രകാരമാകുന്നു വീട്ടേണ്ടതു എന്നു ഇവൻ
മുഖാന്തരമാണു അറിവു കൊടുക്കുക. ചിലപ്പോൾ പ്രേതം ചുകെ
ലെക്കും മദ്യത്തിനും ചോദിക്കും. അതു കിടംഗിനെ കൊടുത്താൽ
റാക്കു അവൻ കുടിക്കും ചുകെല അവൻ വെക്കും. ദഹനം കഴി
ഞ്ഞു ഓംഭിവസമൊ ഓംഭിവസമൊ ഖിമ്മാ എന്നൊരു ക്രിയയു
ണ്ട്. ചിലേടത്തു വളരെ കഴിഞ്ഞിട്ടും നടപ്പുണ്ട്. തലേനാൾ ശേഷ
ക്കാൽ വേപ്പിന്റെ കായയൊ എലയൊ ഭക്ഷിക്കണം. അതു ക
ഴിഞ്ഞാൽ വഴിയെ പിന്നെയും ഒരു അടിയന്തരമുണ്ട്. അതിന്നു
ഇവൻ എന്നാണു പേർ. ഒരു പോത്തും അധികം ധാന്യവും സ

ഒരു വേണ്ടുന്ന എല്ലാ വിഭവങ്ങളും വേണം. സകല സംബന്ധി കളും ഒരു സമയം ഉൾക്കൊള്ളാൻ ചേരും. തലേനാൾ അതിന്റെ അത്താഴമാണ്. ആ ദിവസം മരിച്ച ആളുടെ ചേക്കു വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു തെല്ലു ഭാഗം ഒരു കല്ലു കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ യുള്ള കല്ലുകൾ അന്നുവധി കാണാം. റാക്കുകൾ പാട്ടും കളിയും തക്കതായിരിക്കും. ഒരു ചോത്തിനെ അറുത്ത രക്തം കല്ലിന്മേൽ അഭിഷേകം ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെയൊക്കെ കൂടുമ്പോൾ ഒരു അടിയന്തരമുണ്ട്. ഒരു കാലത്തിനുള്ളിൽ എത്രതെ വീട്ടിൽ മരണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ അവിടെ എല്ലാം ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ ചോത്തിനെ അറക്കണം. അതിന്റെ ഏറ്റവും ചോറും മദ്യവും കുടിയ്ക്കാൻ കൊടുക്കും, അവസ്ഥയോടെ ഒരു മുണ്ടോ തുണിയോ അതും. വസ്ത്രം പ്രേതങ്ങൾക്കു ഉടുക്കാവുന്നതാണ്. ഇതൊക്കെയും കുടിയ്ക്കും. പ്രേതങ്ങളോട് മേലിൽ ഉപദ്രവം ഒന്നും ചെയ്യാതെ ചോയ്ക്കുള്ളാൻ പറയും ചെയ്യും. മേൽപറഞ്ഞ കാലത്തിനുള്ളിൽ മരണം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സകല പുരകളും ചുട്ടുകുളയും. പകരത്തിൽ ആ സ്ഥാനത്തു തന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്ന പുതിയ പുരകളിൽ പ്രേതം ചെല്ലുകയില്ല.

സാമന്തൻ.

മുഖ്യമായി മലയാളികൾക്കു സങ്കല്പിച്ചതായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇവരെ കുറിച്ചു വളരെ പാശ്ചാത്യമെന്നില്ലല്ലോ. വടക്കു മലയാളത്തിൽ ചില നാഗ്വർണങ്ങൾ, ഉണിത്തരിമാതം, അടിയോടിമാതം, തെക്കുമലയാളത്തിൽ ഏറാടി, റെട്ടുങ്ങാടി, വെള്ളോടി, തിരുമല്ലാട് ഇവരും അന്യരൂപങ്ങളാലും, ഉണ്ണിയാതിരി ഇവരും സാമന്തരാണെന്നാണു ഗണിക്കുന്നത്. ചക്കു അങ്ങിനെ ഭാവികണവർ സകലരും സാമന്തർതന്നെയാണെന്നു സാധരിക്കാം. 1831-ൽ 1611-ൽ 1891-ൽ 1225-ൽ ചേർ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന 1901-ലേക്കു 4,351 പേർ. സാമന്തൻ സാധാരണമായി പുണരൂലപ്പു. പുല സാധാരണമായി 15-ാം. 11-ാം ഇപ്പാജ്യിപ്പു. ക്ഷത്രിയർ പുണരൂലപ്പു. പുല 11 മാത്രമാണ്. ബ്രാഹ്മണരോടൊന്നിച്ചു പന്തിപ്രേതം. രണ്ടാൾക്കു മുമ്പു കയറിയ മാ

ണ. സാമന്ത സ്ത്രീകൾക്കു ബ്രാഹ്മണന്മാരിലും ക്ഷത്രിയരെങ്കിലും മാണ സാമ്പന്ധം. രാജവംശത്തിലുള്ള ചുരുക്കന്മാരെ തമ്പുരാണെന്നും സ്ത്രീകളെ തമ്പുരാട്ടി എന്നും വാചികം. മറ്റുള്ളവരിൽ ചുരുക്കന്മാർക്കു തിരുമുല്പാട, കുത്താവ, കയ്യൂർ എന്നും സ്ത്രീകൾക്കു കൊൽപാട, കോവിലമ്മ എന്നും മാറ്റം ചേർ പറയുന്നു. സാമന്ത ഭവനങ്ങളെ കോവിലകം എന്നും ചുരുക്കം കൊട്ടാരം എന്നും മാറു എന്നും പറയും. ഉണ്യാതിരിമാരുടെ നാട്ടാ തങ്ങൾ ബാക്കി സാമന്തരിൽ മീതെയാണെന്നാകുന്നു. കാരണം അവരെ താലികെട്ടാൻ ആയു് പട്ടരാണ. സാമന്തന്മാർ ചുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു. വിധികത്താവ നമ്പൂതിരി വൈദികന്മാരും. ഒരു സംബന്ധക്കാരൻ മരിക്കുമ്പോൾ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ചെങ്കോൽ മറൊരാൾ ആവാം. അവർ ദഹിപ്പിക്കുകയാണു്.

സാമന്തിയ.

രേഖ രാജ്യത്തു വയലിൽ ചണിയും വാറകുവിലും പണി. ഇവരെ തൊട്ടാൽ കുളിക്കണം. സ്ത്രീകൾ ബ്രാഹ്മണരുടെപ്പോലും ചോറുണ്ണുകയില്ല. ചുരോഹിതൻ രേഖബ്രാഹ്മണനാണു്.

സാത്താനി.

ബങ്കാളത്തെ മാലികർ എന്നപോലെ ഇവർ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിക്കാരാണെന്നു കാണുന്നു. ചേർ “ചാത്താതവൻ” എന്ന വാക്കു ക്ഷിപ്തമാണത്രെ. പൂണത്തലം കുട്ടമ്മയും ധരിക്കാത്തവൻ എന്നതും. വിഷ്ണുക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പണിക്കാരെ രാമാനുജാചാര്യൻ ചാത്തിനവൻ എന്നും ചാത്താതവൻ എന്നും രണ്ടായിവിരിച്ചു. ഒന്നാമതു പറഞ്ഞവർ എപ്പോഴും ബ്രാഹ്മണരും മററവർ തുറുമാകുന്നു. മദ്രാസി സമസ്ഥാനത്തിലെ സാത്താനികർ 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബങ്കാളത്തു ഉണ്ടായ പ്രസിദ്ധ ധർമ്മവർത്തകൻ ചൈതന്യന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണെന്നു ചിലപ്പോൾ പറയും. എങ്കിലും ഇതുകുറിച്ചറിയാൻ തെളിവില്ല. ചൈതന്യൻ ദ്രാവിഡഭാഷയെ ഉപദേശിക്കുന്ന സഞ്ചരിച്ചപ്രകാരം ശാരിയുന്നില്ല. ബങ്കാളത്തിലെ ശാത്താനികളുടേയും ഇവിടുത്തെ സാത്താനികളുടേയും ആചാരവിപ്രായങ്ങൾക്കു അന്യോന്യം വലിയ വ്യത്യാസം

ഉണ്ടുതാനും. അവർ ശ്രീകൃഷ്ണനെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നു. ഇവരാകട്ടെ വിഷ്ണുവിനെ നാരായണനായിട്ടുകൂടി പൂജിക്കുന്നു. ചൈതന്യന്മാർ തങ്ങളുടെ ഈ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അവതാരമെന്ന വിശ്വസിക്കും പോലെ സാത്താനികർ രാമാനുജനെയും വിചാരിച്ചു വരുന്നു.

സാത്താനികർ തെങ്കിലെ വൈഷ്ണവരാണ്. തല തീരെ കെങ്കുറം ചെയ്യും. സോമാർ ഉടുക്കുന്നത ബ്രഹ്മചാരിബ്രാഹ്മണന്റെ മാതിരിയാണ്. ക്രിയകൾ ഏറയും കുറയുമായി ബ്രാഹ്മണരെ പിന്തുടന്നുകൊണ്ടാണെങ്കിലും പുണരൂലില്ല എന്ന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മദ്യം മാംസം മത്സ്യം ഇതുകൾ തീരെ വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണ്. പുന്നാലും സകല അടിയന്തരങ്ങൾക്കും ശ്രാദ്ധത്തിനും ഇവ എല്ലാം ധാരാളം പെരുമാറും. ചില സാത്താനികർ ശവം മറചെയ്യും മററുള്ളവർ ദഹിപ്പിക്കും. മുഖ്യപ്രവൃത്തി മാലകെട്ടുകയും ദേവനെ എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന സമയം ദീപെട്ടി പിടിക്കുകയും ക്ഷേത്രം അടിച്ചുവാതകയ്യമാകുന്നു. കിട കെട്ടുക, കുരിമ്പന മാലകൊണ്ടു പൂക്കൊട്ടു പെട്ടി ഇതുകൾ ഉണ്ടാക്കുക, കുറിയിട്ടുവാൻ ഗോപി, മഞ്ഞൾ ഇതുകൾ ദേക്കുക ഇതും ഉണ്ട്. സാധാരണമായി ഇവരെ അയ്യോ എന്നു വിളിക്കും. ഏകാക്ഷരി, ചതുരക്ഷരി, അഷ്ടാക്ഷരി, കലശേഖര ഇങ്ങിനെ നാലുവകക്കാരുണ്ട്. ഏകാക്ഷരിക്കാരുടെ വിശ്വാസം ഓങ്കാരം ഒരക്ഷരം ഉച്ചരിക്കുന്നതിനാൽ മോക്ഷം സിദ്ധിക്കുമെന്നാണ്. ചതുരക്ഷരികളുടെ രാമാനുജ എന്ന നാലക്ഷരങ്ങൾക്കു ഈ ശക്തിയുണ്ടെന്നാകുന്നു. അഷ്ടാക്ഷരികൾക്കു മോക്ഷം ഓം നമോനാരായണായ എന്ന എട്ടു അക്ഷരങ്ങളെ ജപിക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രെ. കലശേഖരക്കാർ മാത്രം പുണരൂൽ ധരിക്കുന്നു. അവർ പൂവും കേരളരാജാവായിരുന്ന കലശേഖര ആളുവാരിൽനിന്നു ഉരുവിച്ചുവരാണെന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നും രണ്ടും വകക്കാർ ബളിജകൾക്കും മറ്റു വൈഷ്ണവശുഭ്രക്കും ചുരോഹിതപ്രവൃത്തി ചെയ്യും. മരണം ഉണ്ടായാൽ ഉടനെ സാത്താനി വന്നു ശവത്തിനെ കുറി ഇടിയിക്കണം. ശുശ്രൂണത്തിൽവെച്ചു അന്നം ബലി ഇട്ടാൽ സാത്താനികളും മരിച്ചവന്റെ ശേഷക്കാരും ഭക്ഷിക്കും. ചുലയുടെ അവസാ

നദിവസം വയുന്നേരം സാന്താനി ചില പ്രതിമകളുംകൊണ്ടു മരിച്ചവന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നിട്ടു അവിടെവെച്ചു ചോറും, മാംസവും, മദ്യവും നിവേദിക്കും. ചോറും, മാംസവും കൂടിയവർ ഭക്ഷിക്കും. മദ്യം അവർ ഒരു കയ്യിൽകൊണ്ടെങ്കിലും ചുൽ മുക്കിട്ടു അതുകൊണ്ടെങ്കിലും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

മൂന്നാമത്തേയും നാലാമത്തേയും കൂട്ടർ ക്ഷേത്രപ്രവൃത്തിയാണു്.

വിവാഹം തിരളംമുഖ വേണം. വിധവാവിവാഹം പാടില്ല. മിക്കപേർക്കും ചുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാണു്. ഏന്നാൽ കുറച്ചുകാലത്തിന്നിപ്പറം സ്വജനങ്ങളെതന്നെ ചുരോഹിതനാക്കൽ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വേദങ്ങൾ സാരമല്ലത്രെ. തമിഴിലുള്ള നാലായിരപ്രബന്ധമെന്ന പറയുന്ന പന്തിരണ്ടു വൈഷ്ണവാചാര്യന്മാരുടെ ഛാഴികളെയാണു് ചൊല്ലുക. വടക്കെ ആർക്കാട ഡിസ്ട്രിക്റ്റിന്റെ മാനുവൽ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു സാന്താനി ഒരു സങ്കരജാതിയാണെന്നും ചറയൻ, ചക്കിളിയൻ മുസൽമാൻ ഇവരൊഴികെയുള്ള ജാതികളിൽനിന്നു് ചലപ്പോഴുമായി ചേർന്നതാണെന്നും ധ്വജചാരിണികൾ ചലതം ഈ ജാതിയിൽ ചേരുന്നു. ഞങ്ങളുത പരമാത്മമാകുന്നു.

മൈസൂരിൽ ചില സാന്താനികൾക്കു് ശുഭ്രനെന്ന നാമധേയമെ സഹിച്ചുകൂടാ. കാനേഷുമാരി പട്ടികകളിൽ അങ്ങിനെ പേർത്തതിനാൽ അചകീർത്തിക്കു് അന്യായം നടത്തിനോക്കുകയുംകൂടി ചെയ്തു. “നമ്പ്ര” എല്ലാം നീങ്ങിപ്പോയി എന്നു പറയേണമൊഴു്.

സാന്താനിക്കു് ദാസനമ്പി എന്നും പേരുണ്ടു്. മാംസഭക്ഷണമാണു്. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ കേവലം സസ്യഭക്ഷണമായിരിക്കുന്നു. സാന്താനി ഭിക്ഷക്കാരെ പ്രത്യേകം അറിയാം. കയ്യിൽ ഒരു പരന്ന പിത്തള തട്ടും ഭാല വിശറിയും ഉണ്ടാകും. പിച്ചുകിട്ടിയ അരി വിറകൂടാ. സാന്താനികൾ വിരാഹപുരുഷന്റെ വെശപ്പിൽനിന്നുണ്ടായവരാണെന്നു് വാദിക്കും.

സ്രീകളുടെ ഉടുക്കൽ വൈഷ്ണവസ്രീകളുടെ മാതിരി തന്നെയാണു്. രണ്ടും തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊൾവാൻ ഞ്ഞെക്കും.

സെഗിഡി.

ഗഞ്ചാം; വിശാഖചട്ടണാ ഈ ജില്ലകളിൽ കള്ളവിൽക്കുകയും റാക്കു കാച്ചുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു തെലങ്കുജാതി. ഇവർക്കു് മറ്റു തെലങ്കുക്കു് മലയാളത്തിലെ മാതിരി വീട്ടുപേരുണ്ടു്. തമിഴു്

കോ മറ്റും ഇതില്ല. ഗ്രാമത്തിന്റെയോ ഉഴരിന്റെയോ പേരാണ്. പെണ്ണു തിരളുംമുമ്പാ ചമ്പാ ആവാം വിവാഹം. വിധവാ വിവാഹത്തിന്നു ഒഴിച്ചു മറ്റൊന്നും ചുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു. അമ്മാമന്റെ മകളെ വിവാഹംപെയ്തു നടപ്പുണ്ട്. വിധവാവിവാഹത്തിന്നു താലകെട്ടാൻ ജാതിയിലെ തലവനാണ്.

ശവം സാധാരണമായി ദഹിപ്പിക്കുകയുണ്ട്. തടിക്കു തീപെടാൻ ദേശത്തെ രജകന്റെ സഹായം വേണം. ശേഷക്രിയ ചെയ്തിപ്പാൻ സാത്താറിയാണ്. പല പല ഗ്രാമദേവതകളേയും ഭക്താവിരിക്കും മരിച്ചുകൂടുകയോ ഉടന്തടി ഏകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ത്രീകളെ യുമാണു വന്ദിക്കുക.

ഹത്തി.

ഒരു താണ തെലുകുജാതി. വിവാഹം തിരണ്ടിട്ടാകുന്നു. അമ്മാമന്റെ മകളെ കെട്ടാം. കല്യാണത്തിങ്കൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ കയ്യുകൾ മഞ്ഞച്ചുരടുകൊണ്ടു കെട്ടാം. അത കന്യകയായ ഒരു പെണ്ണു അഴിക്കണം. പെണ്ണിന്റെ ആണ്ടുള സ്ത്രീവേഷം ധരിച്ചു വന്നിട്ടു പുരുഷനെ അടിക്കും. തിരണ്ടാൽ 7 ദിവസം അശുദ്ധി. വീട്ടിൽ ഒരു മൂലയിലോ പ്രത്യേകം ഒരു ചുരയിലോ ഇരിക്കണം. ഒരു കണ്ടം ഇരുമ്പും ഒരു ആട്ടുകല്ലും ശീലയിൽ ചൊതിഞ്ഞു അടുക്കും വെക്കണം. കാഞ്ഞിരത്തിന്റെ ഏല കിട്ടുന്നപക്ഷം അതരേ മൂലയിൽ കൂട്ടാം. ഇരിക്കുന്ന മുറിയിൽ ചൂലും കരിമ്പനാ ഭാലയുംകൂടി കെട്ടിയുണ്ടാക്കി അതിനെക്കൊണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വില്ലിനെക്കൊണ്ടു നിത്യം പൂജിക്കണം. ദഹിപ്പിക്കുവാൻ അധികം. മരിച്ചതിന്റെ പിറ്റേന്നും 10-ാം 11-ാം നാളും ബലിവെക്കും. ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്തു 10-ാംദിവസം ഒരു രൂപാ ഉണ്ടാക്കി അവിടേയും ചിലർ ബലിവെക്കും. മാത്രം കൂടെ അകലെപ്പോയി നിലത്തു ഒരു തൂണിവിരിച്ചു അതിൽ ചോറും പഴങ്ങളും വെച്ചിട്ടു മരിച്ച ആളെ വിളിക്കും. വരവ കാത്തു ഇരിക്കുകയുംചെയ്യും. തൂണിയിൽ ഒരു ഇരുച്ചയൊ പ്രാണിയൊ വന്നു ഇരുന്നാൽ തൂണി മടക്കി വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി നിലത്തു മണലിൽ തട്ടിക്കടയും. അവിടെ ഒരു വിളക്കുകൊള്ളത്തിൽ ചുത്തൻകടംകൊണ്ടു മൂടും. കുറെ കഴിഞ്ഞാൽ ചൊന്തിച്ചുനോക്കും. വല്ല അടയാളവും നിലത്തു മണലിൽ കാണുന്നുണ്ടോ എന്നറിവാൻ. വിധവാവിവാഹം വിരോധമില്ല.

ഹെജഡെ.

ഒത്തക്ക കുന്നടത്തിൽ കൃഷിക്കാരുടെ കാലിവളത്തുണവരുമാണ്. വിവാഹത്തിനും മറ്റും ചുരോഹിതൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നു.

പ്രകാരമുള്ളതാണിവിധം പെണ്ണിന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നു പലതരം ആകർഷണം മോഷ്ടിക്കൽ പുരുഷൻ കാട്ടിക്കൂട്ടണം. അതുകൊണ്ടു അവൻ ചുരുക്കമുറപ്പോടും വല്ല ഒരു വീട്ടിലും ഉള്ള ചാക്കും വയുന്നേരം പെണ്ണിന്റെ ഭാഗക്കാർ അവിടെ എത്തി വീട്ടുമണ്ണനോട പറയും “ഒരു കൂട്ടവ നടന്നിരിക്കുന്നു, കള്ളൻ ഇവിടെ ഉണ്ടോ” എന്നു. ഇല്ല എന്നു പറയും ഏങ്കിലും മാറവർ ശോധനചെയ്യും. ഇതിന്റെ മദ്ധ്യേ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ മണവാളന്റെ വേഷംകെട്ടിച്ചു നിർത്തും. ഇവനാണു മണവാളൻ എന്നു തെറ്റിധരിച്ചിട്ടു ഇവനെ അവർ പിടിക്കും. കൂടിയവരുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവെല്ലും. കുട്ടി പൊയ്കയും പെണ്ണിന്റെ നേരെ വലിച്ചെറിയും. അപ്പോൾ ഇവനല്ല മണവാളൻ എന്നു സ്പഷ്ടമായല്ലോ. പെണ്ണിന്റെ ഭാഗക്കാർ പിന്നെ വീട്ടുമണ്ണനോട പറയും തങ്ങളാൽ മണവാളനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ അസാധ്യമാണെന്നും ഉടമസ്ഥൻ കാട്ടികൊടുക്കണമെന്നും. എന്നാൽ കാട്ടികൊടുക്കും. ലോഷയാത്രയായിട്ടു പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും.

ഹൊലയാ.

തെക്കേ കുന്നടത്തിൽ കൂലിപ്പണി. മലയാളത്തിലെ പൊലയൻതന്നെ. വിവാഹം വ്യവസ്ഥ നന്നെ കുറഞ്ഞതാണെന്നിലും ചടങ്ങു കേമമാണു. പുരുഷനും ചങ്ങാതിമാരും സ്ത്രീയുടെ ചാളയുടെ പുറത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടണം ഒരു രാത്രി മുഴുവൻ. സ്ത്രീയുണ്ടാക്കിയ ഒരു പായയിൽ ഇരിക്കും പുരുഷൻ. പിറേറുന്ന സ്ത്രീ അവന്റെ നേർക്കുവന്നു ഇരിക്കും. അപ്പോൾ ആണങ്ങളും പെണ്ണങ്ങളും അവരുടെ തലയിൽ അരി ഇടണം. പിന്നെ സ്ത്രീ പായയ്ക്കുകൊണ്ടു പുരുഷന്റെ ചാളയ്ക്കൽ പോകും. ഒടുക്കം രണ്ടാളുംകൂടി മണ്ണും ഉള്ളു പുഴയിലോ കുളത്തിലോ പോയി പായ മുക്കി അതുകൊണ്ടു കുറെ മണ്ണും പിടിക്കണം. അവരുടെ ചുംബിച്ചിട്ടു വിട്ടയക്കും. ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൻ എളുപ്പമാണു. വിധവാവിവാഹം ധാരാളം ഉണ്ടു. ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കും. മദ്യം സേവിക്കും. വൃദ്ധ ചാരത്തിന്നു ശിക്ഷ രസമുണ്ടു. സ്ത്രീ 7 കുടിലുകൾ നൂണ്ടു കടക്കുന്നു. വഴിയെ അതു ചുട്ടുകുളയണം. കടക്കുമുമ്പു അവളുടെ തലയിൽ ക്ഷേത്രത്തിലെ വെള്ളവും ഗോമൂത്രവും പാരണം. അവളുടെ തലമുടിയിൽ അല്പവും കണ്ണിൻപോളയിന്റേതായിട്ടു എത്രയും രോമവും കൈവിരിയേണ്ടുന്ന അല്പം നഖവും കുടിലുകൾ ഉള്ളപ്പോൾ വേണം. ചിലേടത്തു അവളെ കൊണ്ടു ഒരു പാൽ ഉപ്പുവെള്ളം ഗോമൂത്രവും കുടിപ്പിക്കും. കുടിലുകൾ നൂട്ടു

നന്നിന അത്ഥം 7 ജനം കഴിഞ്ഞു എന്നാകുന്നു. ഈ പേരായാണ നടപ്പു. ശേഷകിയുടെ അവസാനം 12-ാം ദിവസം 16-ാം ദിവസവും ഉണ്ട്. ഹൊലയരിൽ ചിലർ വിശേഷദിവസം ഉൾ മരിച്ച കാരണവന്മാരുടെ റെച്ചിൽ ഉണ്ടാകും. അപ്പേ, ഭൂതസ്ഥാനമെന്നു പറയുന്ന മണ്ഡപത്തിലെ വാളും മണിയും ടുത്ത വെളിച്ചപ്പെടാം. വിവാഹത്തിൽ മാരിഹൊലയ ഏ കൂട്ടൽ സ്രീയും പുരുഷനും ഒരു ചായിൽ നിൽക്കും. അവന്റെ കയ്യിൽ ഒരു വാൾ ഉണ്ടാകും. അവളുടെ കയ്യിൽ കുറെ വെററിലയ കെക്കയും. രണ്ടാളുടേയും തലയിൽ അരി ഇടും. അന്യോന്യം കൈചിടിക്കയും ചെയ്യും. ചിന്നെ പെണ്ണിനെ പുരുഷനോടൊന്നി ഉയരം ജാസ്സിയായകത്തക്കവണ്ണം എടുത്തു പൊന്തിച്ചു വീട്ടിനകത്ത കൊണ്ടുപോകും. വഴിയെ പുരുഷനും പോകും. പക്ഷെ അവനെ അവളുടെ സോദരൻ തടുക്കും. അവൻ വെററിലയക്കെ കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം പുരുഷൻ ചാളയിലേക്കു ബലമായി കടക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു മാരി ഹൊലയപെണ്ണ തിരണ്ടാൽ അവൾ 12 ദിവസം ഒരു ചാളക്കുകത്തിരിക്കണം. ഈ കൂട്ടൽ ചുവ 12-ാം ദിവസം അവസാനിക്കും. മറചെയ്തു സ്വലത്തിനടുക്കെ ഒരു കഴി കുത്തി വയ്ക്കാൽകൊണ്ട ഒരു കോലം ഉണ്ടാക്കി അതിൽ ഇട്ടിട്ട മകനോ മത്തമകനോ രീകൊളത്തും. വഴിയെ വെണ്ണറീർ വാരി കൂട്ടി മീതെ 3 കോൽ നാട്ടി അതിൻമീതെ ഒരു ശീലകെട്ടി എലയിൽ ചോർവിളമ്പി മരിച്ചവനോട അത കേഴിച്ചുകൊടുവാൻ പറയും. കൂശഹൊലയ എന്ന കൂട്ടർ നാലുകാലുള്ള യാതൊരു സാധനവും എടുത്തുകൊണ്ട പോകുകയില്ല. എടുക്കണമെങ്കിൽ കാലുകൾ പകച്ചിരിക്കണം. ഗോമാംസം കേഴിക്കുകയില്ല. ഇവരെ ഉപ്പാര എന്നും വിളിക്കും. വിവാഹം എപ്പോഴെങ്കിലും ആവ കൂട്ടിയില്ലാത്ത വിധവയെ ചിന്നേയും കെട്ടാം.

പ്രസാധകൻ : കോഴിക്കോട്, വിദ്യാവിലാസം